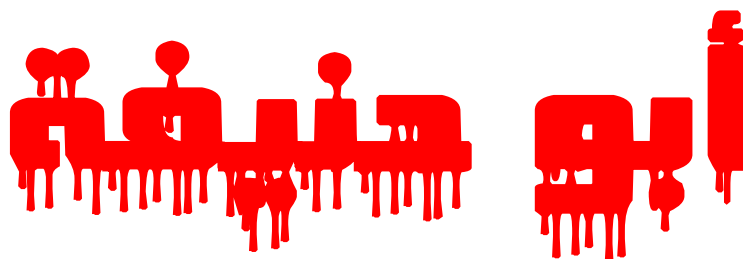

ابو حنیفہ

گومراکھی سہردہمی سہلف
9
پیشہ واکھی سہردہمی خہلف

نوسینی :

داستان محمد

گومراکاهی سەردەمی سەلف و پیشەواکاهی سەردەمی خەلف

نوسینی

داستان محمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابن حزم دەلی:

گەر ووتەیکت بۆ هات بە زمان یان هێشت کردە سەر ووتەیک لە
کتیبتکدا، ئاگاداربە ئەکە ی بەرامبەری بوەستی وەستانیکلی توپەیانە کە
هۆکارەکە ی وستی سەرکەوتنی خۆت بێ بەمەیدا پێش ئەوەی لە
ناوەقی ئەم ووتەیدا دنیایا بیتەووە بە بەلگە ی بنێرکەر.

[مداواة النفوس : 194-195]

ئەم کتیبە بە (خطبة الحاجة) دەست پیناکات

خطبة الحاجة بریتیه لەو پیشەکیەکی که ووتار بیژ لە ووتاری هەینی و جەژنەکان یان لە کاتی ماره برپندا دەیلێت: (إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ... هتد) ئینجا دەست بە ووتارەکی دەکات، ئەمڕۆ بە دەگمەن دەبینیت کتیبیک یان نامیلکەیک بنوسریت ئەم خطبة الحاجة-یە لە پیشەکیەکیدانەبیت وەک سوننەتیک تەئکید لەسەر کراوی لێهاتوو تەنانەت گەر نوسراوەکە خالی بیت لێ ئەوا بۆی هەیه بە هەڵەیهکی زەقی بزانی، ئەم خطبة الحاجة-یە لە فەرموودەیی صەحیحدا هاتوو سوننەتە لە ووتاری هەینی و جەژنەکان و ماره برپندا بووتری، وە دروستیشە لە کاتی تریش بووتری که مڕۆف دەست بە ئامۆژگاری کردنی خەلک دەکات یان مەجلیسەکی پێ دەکاتەو، نالێن دروست نیە یان بیدعەیه بەلام بەم جوۆری ئەمڕۆ که لە پیشەکی هەموو کتیبیکدا هەبیت بوونی نەبوو، جا هەر شتیک که لە سوننەتدا نەبیت یان شتەکه سوننەت بیت بەلام لە شوێنی خۆیدا بەکار نەهێنریت ئەوا زۆر جار واز لێپینانی باشتەرە لە ئەنجامدانی تا خەلکی بزانی سوننەت نیە، بگره جاری واهەیه شتیک سوننەتە هەندیکجار واباشه وازی لێ بهینیت تا خەلک بزانی سوننەتە بە بەردەوام بوون لەسەری وانەزانی فەرزه، بەلێ پیغەمبەر ﷺ ئەمەیی فەرموو بەلام لەهیچ کام لە نامەکانیدا لە پیشەکیەکی ئەمەیی نەنوسیو بەلکو تەنھا بە بسم الله دەستی پیکردوو، وە زانیانی سەلفیش زۆر بە دەگمەن دەبینیت لە هەندیک کتیبدا لە پیشەکیەکه ئەمەیان نوسی بیت تەنھا بە بسم الله دەستیان پیکردوو، بەلام دواتر لە سەردەمی خەلف ئەمە وەکو عادیەتیک لێهاتوو گەیشوو بەم حالەیی که بە دەگمەن کتیبیک دەدۆزیتەو تێیدا نەبیت لە پیشەکی.

الملا علی القاری دەلێ: کاتیک زۆربەیی زانیانی کتیب نوس وازیان هیناوه لە کارکردن بە پڕاڵەتی فەرموودەیی (کل خطبة ليس فيها تشهد في كاليذ الجذماء) -هەر ووتاریک شایه تمانی تێدا نەبیت وەک دەستیکی پراو وایه- ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ که پڕاڵەتی فەرموودەکه مەبەستیکی تری هەیه، جا بە یهکیک لە تەئویلەکان تەئویل دەکریت، وە ئەوێ لەلای من

صەوابترە ئەوێهە کە ئەم ووتارەى لەم فەرموودەیدا هاتوووە بەبەست پێی ووتارەکانی سەردەمی پێغەمبەرە ﷺ لە هەینیەکان و جەژنەکان و جگە لەمانەش، چونکە کتێب نوسین دواى ئەم سەردەمە سەری هەلدا. [جمع الوسائل في شرح الشمايل : 10/1]

ابن مەر دەربارەى هەمان فەرموودە دەئێ: دەست پێکردن بە الحمد لله و مەرجدارکردنی شایەتمان ئەمە تایبەتە بە ووتار، بە پێچەوانەى باقی کارە گرنگەکانی تر هەندیکیان بە بسم الله الرحمن الرحيم دەست پێدەکات وەک نامەکان، وە هەندیکیان تەنھا بە بسم الله وەک سەرەتای سەرچۆی کردن و سەربرپنی ئاژەل، وە هەندیکیان بە زیکرێکی تایبەت دەست پێدەکات وەک الله اکبر، وە من نوسراوەکانی پێغەمبەر ﷺ کۆکردووە کە بۆ پاشاکان و جگە لەوانیشی ناردبوو هیچ یەکیک لەوانە بە حەمد دەستی پێنەکردبوو بە لکو بە بسم الله دەستی پێکردبوو.

[فتح الباري : 730/9]

ووتم: کە دەئێ بە حەمد دەستی پێنەکردبوو بەبەستی خطبە الحاجە-یە چونکە ئەو بە حەمد دەست پێدەکات.

ابن مەر دەربارەى ئەوێ کە بۆ البخاری صەحیحەکەى بە خطبە الحاجە دەست پێنەکردووە ووتەى هەندیک لە زانایان نەقل دەکات کە هۆکارەکیان باسکردووە، ئینجا دەئێ: سەیرتر لە هەموو ئەمانە ووتەى ئەو کە سەیه کە دەئێ: البخاری کتێبەکەى بە حەمد و شایەتمان دەست پێکردووە بە لام هەندیک لەوانەى کە کتێبەکیان لێوێ رپوایەت کردووە سەرپوێانەتەو! وەک بۆی خاوەنى ئەم ووتەیه کتێبەکانی پیشەوایانی نەدیئ لە شیخەکانی البخاری و شیخی شیخەکانی و ئەوانەى سەردەمى خۆى وەک مالک لە الموطأ و عبدالرزاق لە المصنف و أحمد لە المسند و أبو داود لە السنن هەر نازمێردرێت کە چەندە زۆرن ئەوانەى خطبە الحاجە-یان نەنوسیوە لە سەرەتای کتێبەکانیان، لە بسم الله زیاتریان نەنوسیوە، ئەم زانایانە زۆرینەن کە میکیان کتێبەکانیان بە خطبە الحاجە دەست پێکردووە، ئایا دەربارەى هەموو ئەمانە دەووتری ئەوانەى کتێبەکانیان رپوایەت کردووە خطبە الحاجە-یان سەرپوێتەو؟ نەخێر. [فتح الباري : 29-28/1]

ئەو زانایەنەش کە لە کۆندا لە سەرەتای کتێبە کە یان خطبە الحاجة-یان نوسیووە بەم شیوەیە نەبووە کە لە هەموو کتێبێکدا بینوسن بۆ نموونە الطحاوی تەنھا لە یەک کتێبدا نوسیویەتی، وە دەووتری ئیمام أحمد پیش نوسینی فەرموودە بە دەم الحمد لله-ی دەکرد بەبێ نوسین وەک الخطیب ڕیوایەتی کردووە، جا دەکرێ زانایانی تریش کردبێتیان، والله أعلم.

جا لێردا مەبەستمان ئەوە نیە کە بڵێن خطبە الحاجة لە سەرەتای کتێبدا بیدەخێ و نابێ بنوسرێ، بەڵکو مەبەستمان دوو شتە، یەکەمیان: ئەوەیە کە بزانی بەم شیوەیە نیە کە مەرجدار بکری و لە سەرەتای هەموو کتێبێکدا بنوسرێ، بەڵکو زۆر جار واز لێھێنانی لە پیشترە تا خەڵک بزانی راستی بابەتە کە چۆنە، دووەمیان: تا ڕوون ببێتە بۆچی لەم کتێبەدا نەمان نوسیوە.

پیرست

- 15 پیشەکی
- 24 چەند زانیارییە ک دەربارە کتیبە کە
- 28 الکوثری (شیتە کە ی أبو حنیفە)
- 31 وەلامدانە وە ی دوو گومان لە پرووی زانستی فەرموودە
- 41 بەشی یە کە م: ئە و ووتانە ی دەربارە ی (أبو حنیفە) و و تراوە وە ک زەم کردنی
- 42 برپگە ی یە کە م: بئ ریزی کردنی بە رامبە ر بە پیغە مبەر ﷺ وە رە تکردنە وە و گالته کردن بە فەرموودە کانی ...
- 65 برپگە ی دوو وە م: ووتنی قورئان مە خلوقە
- 76 چەند رپوایە تیک هاتوو کە أبو حنیفە و توویە تی قورئان کە لامی اللہ یە مە خلوق نیە
- 88 برپگە ی سییە م: هە بوونی عە قیدە ی جە همی لە بابە تی ئیماندا
- 106 برپگە ی چوارە م: هە بوونی عە قیدە ی مورجیئە
- 108 ووتە کانی سە لە ف دەربارە ی زە مکردنی مورجیئە
- 112 ووتە ی زانیان دەربارە ی مورجیئە بوونی أبو حنیفە
- 119 برپگە ی پینجە م: بانگە واز کردنی بو ئیرجاء
- 123 برپگە ی شە شە م: هە بوونی عە قیدە ی خروج کردن
- 129 برپگە ی حە وتە م: فیل کردن لە فە توادان (الحیل)
- 136 أبو حنیفە و حە لال کردنی دامینی حە پام و سوک کردنی حوکمە شە رعیە کان تییدا
- 142 برپگە ی هە شتە م: فە توادانی بە رە ئی
- 184 رق لیبوونە وە ی أبو هریرة ﷺ لە لایە ن حە نە فیه کان

- 192 ژمارەیه ک زندیق و مولحید و مورپتەدی ناسراو کە حەنە فی مەزەب بوونە
- 195 داهینانی بیدعە ی حەسەنە لە لایەن أبو حنیفە
- 196 گومانی پەتکردنەوێ فەرموودە لە لایەن مالک بەهۆی عمل أهل المدينة
- 200 گومانی ووتەکە ی أبو یوسف (گەر ئەوێ من بینیم أبو حنیفە دیبوا ی لە زۆرێک لە ووتەکانی پەشیمان دەبوویەو)
- 203 برپگە ی نۆیەم: لاوازی لە فەرموودەدا
- 211 برپگە ی دەیەم: ئەو ووتانە ی دەربارە ی ووتراوە بە شیوەیەکی گشتی بە ئی باسکردنی هۆکارەکە ی
- 253 دوو قاعیدە دەربارە ی جەرح و تەعدیل
- 259 ووتەکان نامرن بە مردنی خاوەنەکانیان
- 260 بەشی دووهم: ئەو ووتانە ی دەربارە ی (أبو حنیفە) ووتراوە وەک مەدح کردن و بەرگری کردن لێ
- 264 هەلۆهستەیه ک لە سەر ئەو کتیبانە ی کە دەربارە ی مەدح کردنی أبو حنیفە نوسراون
- 291 رپوایەتەکانی کتیبی (الانتقاء)
- 342 رپوایەتەکانی کتیبی (تاریخ بغداد)
- 377 رپوایەتەکانی کتیبی (فضائل أبي حنیفە)
- 399 رپوایەتەکانی کتیبی (أخبار أبي حنیفە وأصحابه)
- 427 بەشی سییەم: وەلامدانەوێ چەند گومانێک
- 428 گومانی یەکەم: بەلگە هینانەوێ بە نامیلکە ی (الفقه الأكبر)
- 436 گومانی دووهم: زۆربە ی رپوایەتەکانی زەمکردنی أبو حنیفە زەعیفن ئەوانەشی کە صەحیحن أبو حنیفە لێ بەرییە
- 442 گومانی سییەم: ئەو ووتانە ی لە دژی أبو حنیفە ووتراوە (کلام الأقران) ه

- 449 گومانی چوارەم: ابن تیمیە تە کفیر و تە بدیعی أبو حنیفة ناکات
- 514 گومانی تە کفیر نە کردنی خەلیفە جە ھمیە کان لە لایەن ئیمام أحمد و دەست گرتنی ابن تیمیە پێیەو
- 535 النجاشي ﷺ نموونە یەکی تر
- 538 گومانی پێنجەم: پێویست ناکات باسی مردوو وە کان بکەین
- 545 گومانی شەشەم: بە ھۆی تە کفیر کردنی زانیان دەبێ زۆرینە ی موسلمان تە کفیر بکەین
- 550 گومانی ھەوتەم: مەزھەبی أبو حنیفة تا ئیستاش ماوە تەو وە سەنگی بۆ دانراو
- 553 گومانی ھەشتەم: ھوکی ئیسلام نە ماوە لە ئیستادا کە چی ئیو ش خەریکی زانا کۆنە کانن
- 562 گومانی نۆیەم: باسکردنی کوفری زانا کۆنە کان فیتنە دەنێتەو وە لە نیوان موسلماناندا
- 566 گومانی دەیەم: تە کفیر کردنی أبو حنیفة بابە تێکی خیلافیە پێویست ناکات خۆمان پێی خەریک بکەین
- 574 گومانی یانزدەم: گەر کافر بێت چۆن ناوی بە زیندووی ماوە تەو وە لە ناو ئوممە تدا
- 577 گومانی دوانزدەم: سەلف و توویانە گەر خیلافتان تێکەوت بگەرێنەو وە بۆلای موحاھیدان
- 583 کۆتایی:
- 593-584 سەرچاوە کان:

پیشەکی

الله تعالی دەفه رمووی: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واتا: وه حیمان بۆتۆ و پیغه مبه رانی پیش تۆش ناردوو ه ئە گەر بیتۆ شیرک ئە نجام بدە ی ئە وا کردە وه کانت هە لده وه شیته وه، له رۆژی دوا ییش له خە ساره تە ندان دە بیت.

به ئی الله تعالی به م شیوه یه په یام دە نیرت بۆ خوشه ویستری و نزی کترین و باشتری به نده کانی که پیغه مبه رانن علمهم الصلاة والسلام که ئە گەر بیتۆ هەر کامیکیان توشی کوفر بن الله کردە وه کانیان هە لده وه شیته وه، ئە مه ش له بهر گه وره یی شیرک و کوفره هەر بۆیه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ واتا: به راستی الله له وه خوش ناییت که شه ریکی بۆ بریار بدریت، وه له هه موو تاوانیکی تری جگه له شیرک خوش دە بیت له هەر که سیک که بیه ویت.

سێ سه ده چاکه که ی ئوممه تیش باش له م مانایه تیگه یشتبوون بۆیه نابینی له سه رده می ئە واندا هیچ بیدعه چیه ک گه وره بکریت و به رگری ئی بکریت چ جای ئە وه ی کافر گه وره بکریت و نازناوی بریقه داری بۆ به کار به یئری، به لام دوا ی سه رده می ئە وان دە بینی هه رچی کافر و بیدعه چی هه یه کراوه به ئیمامی ئە هلی سوننه و چاوپۆشی له کوفره کانی کراوه به بیانوی ئە وه ی خاوه ن زانست بووه و کتیی به سودی نویسه، ده لپن خراپه کانی له ده ریای چاکه کانی نقوم دە بیت ! ئە مه له کاتی کدا الله فه رمووی له شیرک خوش نابم هه رگیز به لام لای ئە وان گه ر کتیی به سودت هه بئ و خاوه ن زانست بیت ئە وا کی شه نیه گه ر کوفریش هه بئ، خۆزگه ده مزانی کئ ؟ وه چۆن ؟ ئە م عه قیده یه ی خسته ناو ئوممه ته وه که گه ر زانایه ک کتیی به سودی هه بیت کوفریش بکات ته کفیر ناکریت به لکو هه ر به ریز و گه وره ده می نیته وه و که س بۆی نیه ته کفیری بکات بگه ر گه یشت به وه ی هه ر که س ته کفیری بکات جو ره ها تۆمه تی بدریته پال، دوا ی سه رده می سه لفه ئە م عه قیده یه به جو ریک ته شه نه ی کرد و به ر بلاو بوو ته نانه ت موسلمان وا هه ست ده کات ئە مه

ئێسلامی راستەقینەیه که زانا نابێت تە کفیر بکریت ئەگەرچی کوفریشی هەبێت بگرە تە کفیر کردنی زاناکان کاریکی زۆر گەورە و ترسناکە هەرکە سێک دەستی دایە ئەم کارە بەرەو هەڵدێر دەروات و چارەنوسی خێر نابێت و سەرەنجام دەبێتە خەواریج ! سبحان الله راستیەکان چۆن پێچەوانە بوونەتەو ئەوێ بە خاوەنی کوفر بۆ کافر مەترسی لە سەرە بێتە خەواریج، بەلام ئەوێ بەرگری لە خاوەنی کوفر دەکات و بە ئیمام ناوی دەبات و رحمەتی بۆ دەنێرێ ئەهلی سوننەیه و شوینکەوتە قورئان و سوننەتە !

هەر بۆیه ش کتێبه کەم لە سەر أبو حنیفة نوسی چونکە أبو حنیفة کە سێکە لە سەردەمی سەلف ژیاو ووتە ی سەلف زۆرە دەربارە ی بە پێچەوانە ی زانا مۆتە ئە خیرەکان کە سەلف پێیان نەگەشتوون و ووتە یان نیە دەربارە یان، جا أبو حنیفة نموونە یه کی زۆر پوونە بۆ دەرخستنی جیاوازی نیوان مەزەهەبی سەلف و خەلف، لەم کتێبه دا دەبینین کە سەلف چۆن مامەلە یان لە گەڵ أبو حنیفة کردوو هەر لە تە کفیر بگرە تا بچوو کترین ووتە لە دژی ووتراو کە چی لە لای خەلف کراو بە ئیمامی ئەهلی سوننە شان بە شانی سێ ئیمامە کە ی تر، جا تۆی موسلمان کاتی ک لەو تێگەشتی سەلف و خەلف زۆر جیاوازن لە مامەلە کردن لە گەڵ زاناکاندا ئەوا دەبێت لەو تێبگە ی هەر زانایە ک لە مۆتە ئە خیرین کە کەوتۆتە ناو کوفرەو ئەوا گەر لە سەردەمی سەلف ژیاوایە بە هەمان شیوە ی أبو حنیفة مامەلە ی لە گەڵ دەرکرا، کە نموونە یه کت دەست کەوت لە أبو حنیفة ئێتر ئەوانی تریش بە هەمان شیوە یه چونکە ناکرێ سەلف هێرش بکەنە سەر أبو حنیفة و تە کفیر و تە بدیعی بکەن بە لام بە رامبەر کە سێکی وەک النووی یان ابن حجر العسقلانی بێدەنگ بن حەتمەن ئەوانیش لەو سەردەمە ژیاوون حالیان خراپتر دەبوو چونکە کوفرەکانیان زۆر لە أبو حنیفة پوونتر و زیاترە، جا بۆیه ناکرێ ئێمە کتێب لە سەر دانه بە دانە ی زاناکان بنوسین و حالیان باس بکەین، تۆ خۆت دەبێ لەو تێبگە ی کە سێکی وەک أبو حنیفة کە خاوەن مەزەهەبیکی فیهیه کە دەرکەوتە کوفر و بیدعەوێ لێ قبول ناکەن، کەواتە زاناکانی تریش بە هەمان شیوە لێیان قبول ناکرێ، وە من لەم کتێبه دا أبو حنیفة-م تەنها وەک نموونە وەرگرتوو چونکە ئامانجی من زۆر لەو

گەرەترە خۆم بەووە خەریک بکەم أبو فلان یان ابن فلان حالی چۆن بوو، ئامانجی من ئەووە ئەم عەقیدەیه لەناو موسلمانان بوونی نەمیئێ کە دەلێن فلان زانا کوفری هەیه بەلام لەبەر خاتری کتیب و زانستەکەهێ ته کفیری ناکەین، من ئامانجم لە أبو حنیفة و أبو فلان و ابن فلان کورت ناکەمەو، أبو حنیفة تەنها وەک نموونەیهک نیشاننان دەدەم لەم کتیبەدا تا بزانی سەلف چۆن مامەلەیان کردوو بەرامبەر کوفر و بیدعە ی زاناکان، پێت وایە من شەش مانگ لەکاتی خۆم بگرم بۆ نویسی ئەم کتیبە تەنها لەپێناوی ئەووە بۆ تۆی پروون بکەمەو کە أبو حنیفة چۆن بوو ؟ نەخێر ئامادە نیم شەش پۆژیش کاتم بە أبو حنیفة و هیچ زانیەکی تر بکوژم بەلکو دەمەوئ ئەم عەقیدە بۆگەنە لە پەگەووە بقرتینم چیت نەووترئ فلان کەس بەلئ کوفری هەیه بەلام زانیەکی بەرێز و گەرەیه ته کفیری ناکەین چونکە کتیبی بە سودی نویسو ! نامەوئ تۆی خوینەر دواي خویندەووە ئەم کتیبە بلێی أبو حنیفة بە کافر دەزانم بەلام ئەشەرییهکان ته کفیر ناکەم، بەلکو دەمەوئ دواي خویندەووە ئەم کتیبە بلێی هەرۆک چۆن سەلف کوفر و بیدعەکانی أبو حنیفة- یان قبول نەکرد منیش بەهەمان شیوە کوفر و بیدعە لەهیچ زانیەک قبول ناکەم هەر ناویکی هەبێ هەر مەزەهەبیکی هەبێ هەر کتیبیکی هەبێ و هەر کەسیک بێ مادام کەوتەووە کوفرەووە بەلامەووە کافرە و هیچ کەرامەتی نیە، چونکە وەک و وتم ئامانجی من نەهیشتی ئەم عەقیدە بۆگەنەیه نەک ئامانجم خۆ خەریک کردن بێ بە فلان زانا بە دیاریکراوی.

جا أبو حنیفة نموونەیهکی زۆر گونجاووە بۆ ئەم بابەته چونکە کاتیک خوینەر بینی خاوەن مەزەهەبیکی فیهی کە بە الإمام الأعظم ناسراووە و هەمیشە لەپاڵ مالک و الشافعی و أحمد ناوی دەهێنرئ لەلای خەلف و معاصرین، ئەمە حالی بوو لەلای سەلف ئەو دەبیت زاناکانی تر حالیان چۆن بوایە گەر لە سەردەمی سەلف ژیا بوان ؟ بێگومان خراپتر دەبوون، گەر زانست و کتیب نویسن و ناوداری پێگر بوایە لە بەردەم ته کفیر و تهبدیع و قسە و وتن بە زانیەک ئەوا أبو حنیفة زۆر لە النووي وابن حجر وابن حزم والقاضي عیاض وابن الجوزي والهیتمی والرملی والشیرازی والسبکی والقرطبي والذهبي والسیوطی والشوکانی و زۆریکی تر لەپێشتەر بوو کە زانیان

لێ بێدەنگ بن و قسە ی پێ نەلێن لەبەر خاتری زانستەکە ی و مەزەبەکە ی، بۆیە هەمیشە أبو حنیفة بکە بە ئامرازێک بۆ بەراووردکردنی نێوان مەزەبە ی سەلف و خەلف، گەر ووتیان فلان زانای مۆتەئەخیر کوفری هەیه بەلام کتیبی بە سودی نوسیوه چاوپۆشی لێدەکەین و رەحمەتی بۆ دەنێرین و بەرز ی دەکەینەوه، تۆش بۆ خۆ أبو حنیفة لەو زانیە گەورەتر و لەپێشترە ئە ی بۆ سەلف ئاویان نەکرد بۆی ؟ ئینجا جیاوازییەکەت بۆ دەردەکەوێ.

بەداخەوه لەدوای سەردەمی سەلف قسەکردن لەسەر أبو حنیفة وەک ئەوێ لێتاتوووه قسە لەسەر روکنێک لە روکنەکانی ئیسلام بکەیت، وەک بۆی دینی ئیسلام لەسەر أبو حنیفة وەستاوێ گەر قسەت لەسەر أبو حنیفة کرد ئەوا هیژش کردۆتە سەردینی ئیسلام، بۆیە دەبینین کەسیکی وەک الخطیب لە تاریخ بغداد لە ژیا ننامە ی أبو حنیفة رپوایەتەکانی مەدحکردنی نەقل دەکات پاشان رپوایەتەکانی زەمکردنی، پیش ئەوێ بچیتە سەر رپوایەتەکانی زەمکردنی دەلێ ئەوێ راستە و لە زانیانەوه چەسپاوه قسە ووتن بووه بە أبو حنیفة واتا رپوایەتەکانی زەمکردنی بە راستر دەزانیت لە رپوایەتەکانی مەدحکردنی کەچی لەگەڵ ئەوێشدا دەلێ: ئیمە هەموو رپوایەتەکان نەقل دەکەین گەر رپوایەتێکتان بینی بە دلتان نەبوو داوای لیبوردن دەکەین چونکە أبو حنیفة لەلای ئیمە ئیمامە ! یان کەسیکی وەک المعلي الیماني کتیبی (التنکیل) دەنوسی بۆ پەتدانەوه ی درۆ و تۆمەتەکانی الکوثری، زۆرێک لە رپوایەتەکانی تاریخ بغداد تەصحیح دەکات کەچی لەگەڵ ئەوێشدا بیانوو بۆ أبو حنیفة دەهینیتەوه و بە ئیمام ناوی دەبات گوایه سەلف بۆیە قسەیان پێ ووتووه تا خەلکی شوێنی هەلەکانی نەکەون ئەگینا قەدری أبو حنیفة-یان زانیوه ! ئایا تەکفیر و تەبدییە کەسیک دەکەن بە درۆ وەک تەمسیل کردن تەنها لەبەر ئەوێ خەلک شوێنی نەکەوێ ؟! نازانم عەقڵت لەم ساتەدا چی بەسەرھاتوووه المعلي کاتیک ئەم ووشانەت نوسیوه ؟! ئاخێر کێ وەک تۆ بەرگری لە رپوایەتەکانی تاریخ بغداد کردوووه کەچی هەر نەتوانی لە کاریگەری سەردەم و دەورووبەر دەربچیت و هیشتا أبو حنیفة بە ئیمام ناو دەبەیت ! بۆیە دوای المعلي پێم سەیرنیه هیچ زانیەک أبو حنیفة بە ئیمام ناو ببات چونکە المعلي مونا قەشە ی دانە بە دانە ی رپوایەتەکانی تاریخ بغداد

دەکات لە گەڵ الکوثري و رەددی تەزعیف کردنی الکوثري دەداتەو و پشتیوانی لە رپوایەتەکان دەکات لە گەڵ ئەوێشدا بەم بیانووێ خۆی هەڵدەخەڵەتێنێ ! دەڵێ سەلف بۆیە قسەیان بە أبو حنیفة ووتووە تا خەڵکی شوێنی نەکەون ئی باشە خۆتۆ لە هیند ژای ماوێهەک دەتزانێ خەڵکی هیند چەندە دەمارگیرن بۆ أبو حنیفة بۆ تۆش وەک سەلف دانەبەزیتە سەر أبو حنیفة تا خەڵکی شوێنی نەکەون و نەیکەن بە ئیمام ؟ ابن عبدالبر-یش لە کتێبی (الانتقاء) هەمان شتی کردووە رپوایەتەکانی مەدحکردنی نەقل کردووە پاشان چەند رپوایەتێکی زەمکردنی نەقل کردووە ئینجا دەڵێ ئەهلی سوننە زیادەرەوییان کردووە لە قسە ووتن بە أبو حنیفة ! بەلام کاتێک دەچینه سەر کتێبەکانی سەلف هەمووی یەک پارچەیه لە زەمکردنی أبو حنیفة بەبێ هێنایی هیچ رپوایەتێک دەربارەی مەدحکردنی، وە نابینی یەک زانای سەلف بیانوو بۆ أبو حنیفة بێنێتەو یان بەرگری لێ بکات، بۆ نموونە دوو تاریخەکی البخاري، تاریخ الفسوي، تاریخ أبو زرعة الدمشقي، سؤالات البرذعي، المجروحین لابن حبان، الضعفاء للعقيلي، چەندەها کتێبی تر هەمووی یەک پارچەیه لە رپوایەتی زەمکردنی أبو حنیفة نابینیت وەک مۆتەئەخیرین رپوایەتی مەدحکردنی نەقل بکەن ئینجا دواتر تەئویل بۆ رپوایەتەکانی زەمکردنی بکەن و بیانووی بۆ بێننەو.

مقبل بن هادي الرادعي دەڵێ: جا هیله دەمارگیرەکان بۆ أبو حنیفة ژمارەیان زۆرە، بینیم ژمارەیهک مامۆستا له (الجامعة الإسلامية) تورە دەبوون ئەوپەری تورەیی وایان دەبینی ئەم بابەتە روخاندنی ئیسلامە (واتا: باسکردنی أبو حنیفة) ئەم داماوانە نازانن ئەو کەسە کە قسە بە أبو حنیفة دەڵێ تانە نەداوێ لە روکنێک لە روکنەکانی ئیسلام، وە ئیمە بەو جا هیلانە دەڵێن: ئێو بە غیرەت ترن لە سەر دینی الله لە أحمد بن حنبل و محمد بن إسماعيل البخاري و مسلم والدارقطني والخطيب ؟ وە پێیان دەڵێن: ئێو شارەزاتر بە أبو حنیفة لە مالک بن أنس و شريك بن عبدالله النخعي و يحيى بن سعيد القطان و عبدالله بن يزيد المقرئ و سفيان الثوري و سفيان بن عيينة و عبدالله بن المبارك و ئەوانە کە لە سەر رێبازی ئەمانە رویشتون ؟ [نشر الصحيفة : 5]

ووتە: ئەگەرچی مقبل بن هادي الوادعي لە کۆمەڵە ئەو زانایانە داوێ کە هەندێک لە طاغوتی

وولتانی عەرەبیان بە وەلی ئەمردەزانی و جەختیان لەسەر گوێرایە ئی کردن بۆیان دەکردهوه، بەلام خۆزگە موسلمانان دەربارە ی أبو حنیفة و هاوشیوەکانی بەم شیوەیە مقل لە باسە کە پروان و تی بگەن، کە غەرەتیان بۆ دین بجوئ و دەمارگیریان بۆ حق هەبئ، نە ک غەرەتیان بۆ کە سەکان بجوئ و دەمارگیریان بۆ کە سەکان هەبئ، کە سیکی وەکو مقل کە طاغوت بە وەلی ئەمردەزانی چ شتیک وای لیکرد ئاوا دابەزیتە سەر أبو حنیفة و کتیبی لەسەر بنوسی ووتە ی 77 زانا کۆ بکاتەو دەربارە ی أبو حنیفة ؟! جیگای تێرامان نیە ؟ بیگومان هۆکارە کە ی زوری ووتەکانی سەلفە دەربارە ی أبو حنیفة، کە ئەم هەموو ووتە یە بە هیچ پاساوێک رەت ناکرێنەو تەنها بە دەرویشایەتی و تەقلیدی کوێرانە و دەمارگیری و جەهل نەبئ.

مقل بن هادی الراعی دەئ: ئەو ووتانە ی لە پێشەوایانی فەرموودهوه دەرچوونە دەربارە ی أبو حنیفة بە لگە یە لەسەر غەرەتی پێشەواکانمان رحمهم الله لەسەر سوننەت کە لە پیناوی الله لۆمە ی لۆمە کاران کاریان تیناکات، بە پێچەوانە ی ئەم سەردەمە کە سەردەمی چاوپۆشی و موحامە لە کردنە، دەبینی نازناوی گەورە بۆ بیدعە چی بە کار دەهێنن وەکو: (بانگخوازی گەورە ، موحامید) بگرە لەوانە یە نازناوی (مجدد) ی بۆ بە کار بهێنن، سەردەمە کە مان چەندە پیوستی بە کەسانیکی وەکو شعبة بن الحجاج و یحیی بن سعید القطان و یحیی بن معین و أحمد بن حنبل و البخاری و أبو حاتم الرازی و أبو زرعة الرازی و ابن حبان و الدارقطني هە یە کە حالی بیدعە چیه کان پروون بکەنەو کە دینیان لە موسلمانان تیکداو و یە کرپی موسلمانان یان پەرته وازە کردو وە بەو بیرە نوێیانە ی کە هی ناویانە تە ناو ئیسلام، وە بەو کە سە حزبیانە ی کە پلانی دوژمنانی ئیسلام جیبە جی دەکەن، سکالامان بۆلای الله یە، وە لە هەموو ئەمانە سەیرتر ئەو یە کاتیکی کە سیکی خاوەن غەرەت لە ئەهلی سوننە هە لدهستی بە پروونکردنەو ی حالی زانیانی فاسق یان بانگخوازان بەرەو حزبیانە تی کە خزمەتی ئامانجەکانی ئەمریکا دەکات، بیزار دەبن لەم کارە ی ئەو، وە دەئین: الله یە ک دەنگی بیاریزن ! الله المستعان بانگم دەکە ی بۆ یە ک دەنگی لە گە ل کە سیکی دیموکراسی یان خاوەن رق بە رامبەر سوننەت دوژمنیکی سەرسەخت کە پلان دە گیریت

لەگەڵ سوۆفی و شیعه بۆ لێدانی ئەهلی سوننه ! پاشان پێم دەڵێی: الله الله له یه کدهنگی ! نا نا نا، خۆم یه کدهنگ ناکەم تەنھا لەگەڵ کەسانی سوننی نەبێ، گەر بڵێ: واز بهێنە لە ووشەی بریندارکەر! دەڵێم: بگەرێوه بۆ ژياننامه‌ی أبو حنیفة کە پیشتر باسمان کرد دەبینی ووشەی به‌بریندارکەری لەوه گەورەتر هەیه. [نشر الصحیفة : 397-398]

ووتەم: خۆزگە ئەمە ووتە ی موسلمانان بوا یه هەموویان بڵێن ووتە ی زانیانی سەلف نیشانە ی غیرەت جوڵانیانە بۆ دین کە حاڵی أبو حنیفة وهه‌موو کافر و بیدعە چی و گومرا یه‌کیان پوونکردۆته وه بۆمان و له لۆمە ی لۆمە کاران نەترساون، وه ئێمەش ئاماده نین یه‌کدهنگی به‌پارێزین له‌گەڵ کەسانێک کە ده‌یانەوێ هەرچی کافر و بیدعە چی و گومرا هەیه لێمانیان بکەن به ئیمام، به‌ئێ ئه‌وه‌ی حەقە ده‌یگه‌یه‌نین و بلاوی ده‌کەینه‌وه‌ پازی نابین یه‌کدهنگی به‌پارێزین له‌سه‌ر حیسابی شاردنه‌وه‌ی راستیه‌کان.

سەلف پیشەیان وابوو کە کتیب بنوسن دەربارە ی تەوحید و عەقیدە ناویانن لە کتیبە کە دەنا (السنة) سوننەت لە لای ئەوان بە مانای بابەتە عەقیدە ییەکان دەهات بۆ یه‌ هەمیشە ووشە ی سوننه و بیدعە به‌رامبه‌ر یه‌کتر به‌کارده‌هێنن، نموونه‌ش وه‌ک (السنة) ی عبدالله و (السنة) ی حرب الکرماني و (السنة) ی الخلال و (السنة) ی ابن أبي عاصم و (صریح السنة) ی الطبري و (شرح السنة) ی البرهاري و (شرح السنة) ی ابن أبي زمنين... هتد، جا بیر بکەر وه‌ چ شتیکی وای له‌ عبدالله- ی کورپی ئیمام أحمد کرد لە کتیبی (السنة) کە تاییبەتە به‌ تەوحید و عەقیدە به‌ ذیک تاییبەت بکات به‌ أبو حنیفة ووتە ی زانیان لە دژی نەقل بکات کە ده‌گاته 179 پڕوایه‌ت، گەر هەڵه‌کانی أبو حنیفة به‌چوو ک بن یان خیلافی فیه‌می و مه‌زه‌بی بن یان رەتدانه‌وه‌ و ئاگادار کردنه‌وه‌ له‌ أبو حنیفة شتیکی گرنه‌گ نەبێ بۆچی عبدالله له‌ کتیبی ئاوادا به‌ شیک تاییبەت ده‌کات به‌ أبو حنیفة، بڕوانه‌ له‌م کتیبەدا به‌ شیک تاییبەت کردوو به‌ مورجیئە، به‌ شیک تاییبەت کردوو به‌ جه‌همیه‌کان، به‌ شیک تاییبەت کردوو به‌ قه‌ده‌رییه‌کان، به‌ شیک تاییبەت کردوو به‌ خه‌وارێج، له‌ به‌رامبه‌ر ئەم چوار گروپه‌ش به‌ شیک تاییبەت کردوو به‌ أبو حنیفة، واتا أبو حنیفة- ی شان به‌ شانی ئەم چوار گروپه‌

هیناوه و به پپووستی زانیوه ئاگادار کردنهوهی ئی بدات و کوفر و بیدعهکانی باس بکات ؟ ئایا تیدەگەن لەوه ؟ هەست بە گەورەیی بابەتەکە دەکەن ؟

جا کاتیک باسی ئەوه دەکەین کە زانیانی سەلف توند بوونه بەرامبەر زانا کافر و گومرا و بیدعهچیهکان و پلەیان بەرز نه کردوونه تهوه و ره چاوی پله و زانست و کتێبهکانیان نه کردوون کە کوفری کردوو و توویانە کافرە کە بیدعهی کردوو و توویانە بیدعهچیه، به پپچهوانه‌ی مەنەه‌جی خەلف کە کۆمه‌لیک زانی کافر و بیدعهچیان کردوو به ئیمام و ئەهلی سوننه به بیانووی ئەوهی کتیبی به سودی نوسیوه و خاوه‌ن زانستیکی زۆر بووه، زۆریک له خەلکی ده‌لێن ئایا ئیوه زانترن له خەلف به مەنەه‌جی سەلف ؟ خەلف نه‌یانزانی مەنەه‌جی سەلف به‌م شیوه‌یه ئیوه زانیتان ؟ به‌م ووتانه ده‌یانەوئ وای نیشان بده‌ن کە مەنەه‌جی سەلف و خەلف هیچ جیاوازی نه‌ سەرپرای به‌دی کردنی ئەم جیاوازییه زۆره له مامه‌له کردن له‌گه‌ڵ کافر و بیدعهچیه‌کاندا، ده‌یانەوئ ته‌نها ئەوکاته سه‌نگ دابنێن بۆ رێبازی سەلف کاتیک خەلف پپی رازی ده‌بن !

ابن رجب ده‌ئێ: موبته‌لا بووینه به‌کەسانیکی جاهیل برۆیان وایه هه‌ندیک له‌و زانیانه‌ی المتأخرین کە زۆر قسه‌ی کردوو ده‌رباره‌ی بابەتەکان زانتره له هه‌موو زاناکانی المتقدمین، هه‌ندیکیان برۆای وایه کە تاکه زانییه‌کی المتأخرین زانتره له هه‌موو هاوه‌لان و ئەوانی دوا‌ی هاوه‌لان هاتوون به‌هۆی زۆری پوو‌نکردنه‌وه و قسه‌کردنی زاناکه، وه هه‌یانە ده‌ئێ زانتره له هه‌موو فه‌قیه ناوداره‌کان کە خه‌لکی شوینیان که‌وتوون ... (پاشان ده‌ئێ) ئەمه پله کە مکردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه بۆ سەلفه‌ فی‌صالح، وه گومان خراپ بردنه‌ پێیان و دانە پائی جه‌هل و که‌می عیلمه‌ بۆیان، ولا حول ولا قوه‌ إلا بالله. [بیان فضل علم السلف علی علم الخلف : 61-62]

ابن رجب ده‌ئێ: خاوه‌نانی زانستی به‌ سود گومانی خراپ به‌ خۆیان ده‌به‌ن و گومانی چاک به‌ زانیانی سەلف ده‌به‌ن و له‌ دله‌وه‌ دان به‌ فه‌زلی زانیانی پیش خۆیان ده‌نێن، وه‌ دان به‌وه‌ ده‌نێن کە بن توانان له‌ گه‌یشت به‌ پله‌ی ئەوان یان نزیک بوونه‌وه له‌ پله‌ی ئەوان.

[بیان فضل علم السلف علی علم الخلف : 86-87] بە دەستکارییه کی که مه وه

ابن تیمیة دەئ: هەر که سیك الله عیلم و ئیمانی پئ بە خشی بیئت ئەوا دەزانیت که له لای زانایانی المتأخرین هەر ته حقیقیک هەبیئت ئەوا ناگات بە پلهی ته حقیقی سەلف نه له عیلمدا و نه له عەمه لدا. [مجموع الفتاوى : 436/7]

ابن القيم دەئ: جیاوازی له نیوان زانسته کانی المتقدمین و المتأخرین وهک ئەو جیاوازییه وایه که له نیوانیاندا ههیه له فەزل و دیندا. [أعلام الموقعين : 544/5]

الساطبي دەئ: المتأخر له رۆچوون له عیلمدا ناگات بهو پلهیهی که المتقدم پئی گەشتوووه. [الموافقات : 59/1]

ووتم: ئەگەرچی ووتەکانیان بە شیوهیهکی گشتیه دەربارهی فەزلی زانستی سەلف بەسەر زانستی خەلف بەلام ئەم جیاوازی زانسته له مامەلە کردن له گەل کافرو بیدعه چیه کانیش دەرده کهوئ، بیگومان به هۆی زانسته که یان بووه که کهسانی خاوهن کوفرو بیدعه یان گه وره نه کردوووه و پله یان بهرز نه کردووتهوه و زۆرتوند بوونه به رامبه ری، که چی ده بینین خەلف پیچەوانه ی سەلف فن له مه دا کوفره کانی زاناکان ده ژمێرن که چی ده لێن ئیمامه ره حمه تی لیبی قبول ناکه یین ته کفیر بکری داوای لیخو شبوونی بو ده که یین و پاساوی بو ده یینینه وه ! بیگومان جیاوازی زانستی سەلف و خەلف یه کیکه له هۆکاره کانی ئەم مامەلە جیاوازه یان له گەل که سه کان و گروپه کان.

چەند زانیارییە ک دەربارە کتیبە کە

یە کەم: کتیبە کە لە سێ بەش پیکهاتوو، بەشی یە کەم هینانی ووتە و رپوایە تە کانه دەربارە زەمکردنی أبو حنیفة کە دابەشم کردوو بۆ سەر دە برگە بە پێ ئەو بابە تانە کە بە هۆیە وە قسە ک پێ ووتراوە، بەشی دوو هینانی رپوایە تە کانه دەربارە مە دحکردنی أبو حنیفة، بەشی سێیەمیش وە لامدانه وە گومانە کانه دەربارە أبو حنیفة بە تاییبە ک و زاناکانی تر بە گشتی.

دوو هەم: کردوو مە تە مەرج تە نەها رپوایە تە صە حیحە کان بیهینم دەربارە زەمکردنی أبو حنیفة، رپوایە تە درۆ و زەعیفە کانم نە هیناوە تە نەها کەم نە بیّت نە بیّت ئەویش بۆ مە بەستی تاییبە ت هیناومە، وە لە شوینی خۆیدا ئاماژە م بە مە بەستە کە داوە و پروونم کردۆتە کە زەعیفە، بە لام دەربارە مە دحکردنی أبو حنیفة هەرجی رپوایە تی صە حیح و زەعیف و درۆ هەیه هیناومە، چونکە گەر تە نەها صە حیحە کان بیهینم بە ردهوام خۆشە و یستانی أبو حنیفة دەست بەو رپوایە تانە دەگرن و دوو بارەیان دە کە نە وە بە بێ ئە وە ی بزانی درۆیە یان زەعیفە بۆیە ئە وانیشم هیناوە تا نە لێن ژمارە یە ک رپوایە ت هەیه دەربارە مە دحکردنی أبو حنیفة لە م کتیبە دا نە هاتوو.

سێیەم: ئەو رپوایە تانە کە مە دحکردنی هاتوون کە درۆن یان زەعیف نە ئاماژە م پێداوە کە هۆکارە کە ی چیه، وە ئەو رپوایە تانە کە صە حیح دەربارە زەمکردنی هاتوون لە کتیبی السنة-ی عبدالله و تاریخ بغداد-ی الخطیب گەر کە سانی دەمارگیر بۆ أبو حنیفة بشار و مصطفی دوو محققە کە ی تاریخ بغداد یان القحطانی محقق-ی السنة بە زەعیفیان دانا بیّت بە بیانووی پرو پوچ ئە و وە لامی بیانوو کە م دا و نە تە وە یان لە کتیبی التنکیل نە قلم کردوو، وە ئەو رپوایە تانە کە لە دژی أبو حنیفة هاتوون لە م دوو کتیبە دا گەر بشار عواد یان القحطانی بە صە حیح یان حە سە نیان دانا بیّت ئە و قبوڵم کردوو چونکە بە هۆی دەمارگیری پروونی ئە و ان بۆ أبو حنیفة ئە ستە مە رپوایە تی ک زەعیف بیّت بە صە حیحی دابنێن لە کاتی کدا بە دوای بچوو کترین بیانوو دە گەر پێن بۆ زەعیف کردنی رپوایە تە کان کە هە ندیک بیانوویان دە توانم بە کارە ساتی زانستی

ناو ببهەم وەک دواتر دەیبینن بە لām لە گەڵ ئەو وەشدا بشار عواد لە تەصیح کردنی هەندیک پڕوایەتی
 کەم هەلە ی کردوو ه زەعیف بوو بە صەحیحی داناو، وە ئەو پڕوایەتانە ی عادل آل حمدان محقق-
 ی السنة- ی عبدالله بە صەحیحی داناو پشتم پێی نەبەستوو بە تەنہا بە لکو گە پراوم بەدوای ئەو ی
 ئایا القحطانی یان الوادعی بە صەحیحیان داناو گەر ووتە ی ئەوانیشم دەست نەکەوت ئەو خۆم
 بەدوای حالی پراویەکانی سەنەدە کە گە پراوم ئەمەش لە بەر ئەو نە کە عادل آل حمدان بە
 شایستە نەزانم یان سیقەم بە حوکمەکانی نەبیت، بە لکو لە بەر ئەو یە ژمارە یە ک جاهیلی دەمارگیر
 بوو أبو حنیفة هەستیار یان هە یە بەرامبەر عادل آل حمدان بە جوړیک سەیری دەکەن وەک بلی
 ئەم پڕوایەتانە ئەو دروستی کرد بێت لە کاتی کدا ئەو تەنہا محقق- ه تە حقیقی کتیبە کە ی کردوو
 بە پێی زانستە کە ی خۆی حوکمی لە سەر هەندیک لە پڕوایەتەکان داو، بۆ یە تا ئەم هەستیار یە ی
 خوینە ران کەم بکە مەو وە دلیایان دەکە مەو وە کە لە هیچ پڕوایەکی کتیبی السنة- ی عبدالله پشتم بە
 حوکمەکانی عادل آل حمدان نەبەستوو لە گەڵ ئەو وەشدا تۆزیک شلە لە تەصیح کردن، جا
 هەمان شتیش دەربارە ی کوفری ئەشعەر ییەکان پرویداو بەرامبەر خالد بن علی المرضی الغامدی
 هەندیک جاهیلی دەمارگیر بوو زانا ئەشعەر ییەکان دەیانەوئ وای نیشان بدەن کە تەکفیر کردنی
 ئەشعەر ییەکان بوونی نەبوو خالد المرضی دایە پناو! باقی کتیبەکانی تریش خۆم حوکم داو
 لە سەر پڕوایەتەکان بە پێی توانا چونکە کەس حوکمی نەداو لە سەر ئەم کتیبانە، هەر ئەمەش
 وای کردوو کتیبە کە بەم شیوہ یە دوا بکەوئ چونکە پڕوایەت هەبوو پڕوایەکی تەواو پێی خەریک
 بوومە تا حالی پراویەکانم بوو دەرکەوتوو بە تاییەتی ئەو کتیبانە ی دوا ی سەدە ی سییەم نو س راو
 لیکۆلینەو وە لە حالی پراویەکان زۆر زەحمەت تر، ئەمەش شتیک نە وەک منەت پیتانی بفرۆشمەو وە
 بێگومان کاتیک حوکم لە سەر کە سیکی وەک أبو حنیفة دەدەین بە پێی ئەم پڕوایەتانە دەبیت ماندوو
 بین و لە حالی سەنەدەکانیش بکۆلینەو وە ئەمە واجبی سەر شانمە بە لām ویستم ئەو بزانن کە ئەم
 حوکمانە ی کە تۆ لە ماوہ ی چەند چرکە یە ک دەخوینیتەو وە هەریەکیان کاتیک زۆری خایاندوو
 تا ئەم حوکمە ی لە سەر دراو، وە بێگومان هیچ کاریک بەدەر نابیت لە هەلە گەر هەلە تان لە هەر
 حوکمیک یان هەر شتیک تر بە دیکرد سوپاستان دەکەم بە شیوہ یە کی زانستی بۆمی پروون بکە نەو وە

منیش به خوشحالیهوه قبولی دهکه م.

چوارهم: ئەو کتیبانە ی که بونیان نه ماوه زاناکانی تر هاتوون لییان نه قل کردوو به سەنەدی خاوهن کتیبەوه ئەوا وهک ئەوه مامەلەم کردوو که کتیبە که به ردهست بێ، واتا نه م کردۆته مه رج که سەنەدی نیوان خاوهنی کتیبە که و ئەو زانایه بزانه که کتیبە که ی نه قل کردوو، به لام سەنەدی خاوهن کتیبە که وهک باقی سەنەدەکانی تر چۆته به رج و ته عدیل، نموونه: علي بن محمد بن کأس النخعي کتیبە که ی نه ماوه که ده باره ی مه دحی أبو حنیفة نویسه تی، به لام الخطیب کتیبە که ی النخعي به ردهست بووه ده لێ: قال النخعي ئینجا سەنەدە که ی النخعي نه قل دهکات، لێرەدا نالێین الخطیب به النخعي نه گەشتوووه ده بێ سەنەدی نیوان الخطیب و النخعي بزانیان مادام زانیان کتیبە که ی به ردهسته ئیتر کارمان به سەنەدی نیوانیان نیه، به لام سەنەدە که ی النخعي وهک هه موو سەنەدی که تر له حالی راوییه کانی ده کوڵینه وه، کتیبە که ی الساجي به هه مان شیوه که بوونی نه ماوه به لام الخطیب و ابن عبدالبر به ردهستیان بووه، جا پڕوایه ته کان له به رژه وهندی أبو حنیفة بێ یان له دژی بێ جیاوازی نه کردوو هه ردووکیانم قبول کردوو مادام سەنەدی خاوهن کتیبە که به ردهسته، به لام گه ر زانایه ک له کتیبیک پڕوایه تیک نه قل بکات به بێ ئاماژه دان به سەنەدی خاوهن کتیب ئەوا حیسابم بۆی نه کردوو چونکه سەنەدە که ی نه هیناوه، نموونه: الذهبي له کتیبی (مناقب أبي حنیفة وصاحبيه) زۆر جار له کتیبە کانی پیش خۆی پڕوایه ت نه قل دهکات به بێ هینانی سەنەدە که لێرەدا پڕوایه ته که ر هت ده که ی نه وه چونکه نازانیان حالی سەنەدە که چۆنه، وه له سه رچاوه که دا ئاماژه م پێداوه که ئەم پڕوایه تانه فلان زانا له فلان کتیبدا نه قلی کردوو، وه ئەو خالە ی باسم کرد شتیک نیه تایبهت بێ به من به لکو زانیان له سه ری رۆشتوون.

پینجه م: هه موو ئەو کتیبانە ی که سودم لییان بینیه وهک سه رچاوه ئاماژه م داوه له کو تایی کتیبە که به ناوی ده زگای چاپه که و ناوی ئەو که سه ی که ته حقیقی کتیبە که ی کردوو و ژماره ی چاپه که ش گه ر ئاماژه به هه ر سێکیان دراییت له کتیبە کاند، به لام گه ر له کتیبیکدا ته نها ده زگای

چاپەکە نوسرا بئ یان تەنھا ناوی محقق ئەوا منیش تەنھا ئەوێم نوسیوێ یان گەر ژمارە ی چاپەکە نەنوسرا بئ منیش نەم نوسیوێ، ئەمەش بۆ ئەوێ خوینەر بە ئاسانی بگەرێتەوێ سەر کتیبەکە چونکە زۆربە ی کتیبەکان زیاتر لە جارێک تەحقیق کراون و لە چەند دەزگایەک چاپکراون گەر نەزانرێ کامە چاپە یان کامە تەحقیقە یان چاپی ژمارە چەندە ئەوا زەحمەتە ژمارە ی بەرگ و لاپەرەکە بدۆزێتەوێ، تەنھا لە کتیبی (سؤالات أبي داود للإمام أحمد) پشتم بە دوو تەحقیق جیاواز بەستووێ، سەرەتا لە سەر تەحقیق طارق عوض الله پۆشتم بە لام لە بەر ئەوێ ووتە یەکی تیدا نەبوو ناچار پشتم بە تەحقیق زیاد محمد منصور بەست کە لە تەحقیق ئەودا ووتە کە هەبوو، بۆیە تەنھا لە کاتی نەقل کردنی ووتەکانی ئەم کتیبەدا لە ژێریەوێ نوسیوێ کامە تەحقیقە چونکە تەنھا لەم کتیبە دوو تەحقیق جیاوازم بە کار هێناوێ.

شەشەم: بەهۆی ئەوێ هەردوو کتیبی السنة-ی عبدالله و تاریخ بغداد-ی الخطیب زۆرتین رپوایەتی تیدا هاتووێ دەربارە ی زەم کردنی أبو حنیفة محققەکان تەعلیقیان داوێ لە سەر رپوایەتەکان لە حاشیەدا، دوو تەحقیقەکە ی کتیبی السنة کە بەردەستە تەحقیق محمد بن سعید القحطانی و تەحقیق عادل آل حمدان، بە حوکمی ئەوێ عادل آل حمدان بەرگری لە أبو حنیفة نەکردووێ بۆیە تەنھا تەعلیقەکانی القحطانی نەقل دەکەین کە وەک بەرگری کردن لە أبو حنیفة نوسیوێ تە حاشیە، جا کاتێک ووترا محقق وادەئ واتا القحطانی، بە لام بۆ کتیبی تاریخ بغداد هەردوو محقق بشار عواد معروف و مصطفى عبدالقادر عطا لە حاشیەدا بەرگریان لە أبو حنیفة کردووێ بۆیە بە محقق- تاریخ بغداد (١) و (٢) ئاماژەم پێداون، من لە سەر تەحقیق بشار پۆشتم ژمارە (١) بۆ ئەوێ، وێ ژمارە (٢) بۆ مصطفى-یە.

هەوتەم: بە پێی توانا هەلە ی چاپەکانم ئاماژە پێداوێ.

الکوثري: (شیتەکەى أبو حنیفة)

محمد زاهد الکوثري ناسراو بە (مجنون أبي حنیفة) شیتەکەى أبو حنیفة، لەبەر دوو ھۆکار بە پێویستى زانى کورتەىە ک دەربارەى الکوثري باس بکەم.

یەکەم: ناوی الکوثري زیاتر لە 100 دووبارە دەبیتهوه لەم کتیبەدا، بۆ خوینەر خوش نیه ناوی کەسیک ئەوەندە جارە بخوینیتەوه کەچی نەزانى ئەم کەسە کێیە بۆیە ناسینی بە پێویست دەزانم. دووهم: بەھۆی زۆری ئەم ھەموو فیل و درۆ و تەدلیس و تەلبیسەى الکوثري ئەنجامی داوہ بە مەبەستى بەرگری کردن لە أبو حنیفة و قسە کردن لەسەر پیاویەتەکانى تاریخ بغداد.

خالى یەکەم:

محمد زاهد الکوثري سالى 1878 لە تورکیا لە دایکبوو، لە سالى 1952 لە مصر مردوو، ھەنەفى مەزھەبیکی زۆر دەمارگیرە بۆ أبو حنیفة و مەزھەبەکەى ھەر بۆیە ناوناوہ بە (شیتی أبو حنیفة) لە عەقیدەشدا جەھمیەکی گۆر پەرستى پيسە گالته بە عەقیدەى ئەھلى سوننە دەکات، خاوەنى کۆمەڵیک کتیب و تەحقیقە.

خالى دووهم:

الکوثري کتیبى (تأنيب الخطيب على ما ساقه في ترجمة أبي حنیفة من الأكاذيب) ى نوسی بۆ پەددانەوہى ئەو پیاویەتەنەى کە الخطيب البغدادي لە کتیبى (تاریخ بغداد) ھیناویەتى کە تییدا زەمى أبو حنیفة کراو، الخطيب نزیکەى 260 پیاویەتى ھیناوہ دەربارەى زەم کردنى أبو حنیفة، الکوثري تانەى لە 273 راوی داوہ لەسەر ھیچ پیاویەتیک نەوہستاوہ ئیلا تانەى لە راویبەک داوہ ئەگەرچی راویبەکی ئیمامیکی زۆر گەورەى ئەھلى سوننەش بیئت گرنگى بەوہ نەداوہ گرنگ ئەوہیە پیاویەتەکە بە درۆ یان زەعیف ناو بیات و بەرگری لە أبو حنیفة بکات، لە چوار چۆیەى ئەم کتیبەدا بەشیک لەو کارەساتە گەورە زانستیانە و فیل و درۆ و بوھتان و تەدلیس و تەلبیسەکانى دەھینین

تا خوینەر هەلنەخەلەتی بەم کارەى الكوثري وابزانى هەموو رپوايه تەکانى تاريخ بغداد قسەيان لەسەر کراوه و جیگای مشتومڕن، چونکە کەسانیک هەن دڵ نەخۆشن ئەگەرچى وهک الكوثري نەبن بەلام دلیان خۆشە بە بەرگری کردن لە أبو حنیفة ئەگەرچى بە ناحەقیش بێت لەسەر حیسابی زانایانى ترییت، جا هەر ئەوەندە ووترا الكوثري قسەى لەسەر رپوايه تەکانى تاريخ بغداد کردوو ئەتر هەمیشە دەلیتەوه (رپوايه تەکان قسەيان لەسەر کراوه) دەیهوئى بەم رپستەیهى خۆل بخاتە چاوى خەلکەوه وای نیشان بدات ئەم رپوايه تانە تا قیامەت خیلافین و ناتوانی صەحیح و زەعیفی لەیه کتر جیا بکریتەوه یان دەیهوئى سەنگ بۆ رپخەنەکانى الكوثري دابنێ کە نازانى الكوثري کێیه کەى ژیاوه کەى مردوو، هەر وهک چۆن بینیمان سلیمان العلوان لە دەنگیکدا دەر بارەى رپوايه تەکانى عبدالله بن الإمام أحمد لە کتیبى (السنة) دەلی: زۆرینهى زەعیفه ئەوانەشى کە صەحیحن بە نوبەت خاوهنى ووتە کە صەحیحە نەک بە نوبەت أبو حنیفة یان کەسە کە دەلی: أبو حنیفة وای ووت وایکرد، نالی: بیستم وای ووت یان بینیم وایکرد، کەواتە بە چاوى خویان و بە گوئی خویان ئەم شتانەیان لی نەبیستوو و رپوايه تەکان زەعیفن، هەر چەندە لە بەشى سییەم وەلامى ئەم گومانەى سلیمان العلوان-مان داو تەوه، وه لە بابەتى دواى ئەمەش وەلامان داو تەوه بە ناراستەوخۆ جا نامەوئى لێرەدا قسەى لەسەر بکەم بەلام مەبەستم ئەوهیه کە العلوان ووتی رپوايه تەکانى السنة-ى عبدالله ئاوايه کەسانیک بەبێ سەیرکردنى کتیبى السنة و پروانین لە سەنەدەکانى و شیوازی گێرانه وهکان دەستى بەم ووتەیهى العلوان گرتوو دەیهوئى بە ووتەیهى کى 3 خولەکى العلوان 179 رپوايه تى عبدالله دەر بارەى أبو حنیفة یەکسان بکات بە خۆلەمیش، جا هەیانە ئەم ووتەیهى العلوان گشتگیر دەکات لەسەر هەموو رپوايه تیک یان ووتەیهک دەر بارەى أبو حنیفة هاتبێ لە هەر کتیبیکدا بێت هەمیشە دەلی: ئەو ووتانەى دەر بارەى أبو حنیفة هاتوون زۆرینهى زەعیفن، ئەوانەشى کە صەحیحن دەر بارەى خاوهن ووتە کە صەحیحە نەک دەر بارەى أبو حنیفة، وه لە رپوايه تەکان راوییه کان دەلی أبو حنیفة وایکرد و وایووت نالین بینیمان وایکرد و بیستمان وایووت کەواتە زەعیفه، ئێتر ئەم ووتەیهى العلوان کراوه بە قاعیدە دەر بارەى أبو حنیفة هەر دەم بکەنەوه ئەم سێ خالە باس دەکەن، هەر چەندە لە بەشى سییەم و بابەتى دواتر بە

بەلگەوێ دەیسەلمێنێن العلوان کەوتۆتە هەلەوێ لەم ووتە یەیدا بەلام ئەو تەنها باسی کتیبی السنتە دەکات لە ووتە کە ی ئیوێ بۆ گشتگیری دەکەن لە سەر هەموو کتیبەکان ؟ بۆیە بە دووری نازانم درۆ و فیل و بوھتانەکانی الکوثری-ش بکەن بە کۆلەگە یە ک و پشقی پێدا بدەن و بڵێن هەموو رپوایەتەکانی تاریخ بغداد قسە ی لە سەر کراوە لە کاتی کدا الکوثری گەرسەنەد وەک خۆر بێت هەموو رپوایەتەکانی ئیمام بن هیچ بە خەیاڵی دانا یەت تانەیان ئی بدات بە ناحەق تەنها بۆ بە زەعیف دانانی رپوایەتە کە لە پیناوی أبو حنیفة، هەربۆیە کاتی ک عبدالرحمن بن یحیی المعلی الیمانی کتیبی (تأنیب الخطیب) ی الکوثری خویندەوێ خۆی بۆ نەگیرا وەک باسی دەکات بەهۆی زۆری درۆ و بوھتان و تانەدانی الکوثری لە پیشەوایانی ئەهلی سوننە بە چاکی زانی کتیبیک بنوسی بۆ رەددانەوێ ئەم کتیبە ی الکوثری، جا ئەوێ بوو کتیبی (التنکیل بما فی تأنیب الکوثری من الأباطیل) ی نوی کە لە چوار چێوێ ئەم کتیبەدا زۆرێک لە ووتەکانی الکوثری لە (التأنیب) وێ ووتەکانی المعلی لە (التنکیل) نەقل دەکەین کە دەری دەخات الکوثری چ دەجالیک بوو، جا بۆیە تۆی خویندەوێ بەوێ هەلنەخەلەتیی بلی زۆر بەی رپوایەتەکانی تاریخ بغداد قسە ی لە سەر کراوە چونکە من هەموو ووتەکانی الکوثری یان هەردوو ک محقق-ی تاریخ بغداد دەهینم دەربارە ی رپوایەتەکان بۆ رەددانەوێان ئیتر ئەمە پیشە ی الکوثری-ه پاکترین سەنەدی بۆ بێنە لە جیهان کە زەمی أبو حنیفة کراب بوو تییدا تانە ی لێدەدات و هەرگیز قبوڵی ناکات.

هەندیک لە و ئیمام وزانا ناودارانە ی ئوممەت کە الکوثری تانە ی لێداون:

هاوێلی بەرێز انس بن مالک، هاوێلی بەرێز عبدالله بن عباس، ئیمام مالک، ئیمام الشافعی، ئیمام أحمد، سفیان الثوری، سفیان بن عیینة، الحمیدی، علی بن المدینی، نعیم بن حماد، البخاری، یعقوب بن سفیان الفسوی، ابن أبي حاتم، عبدالله بن الإمام أحمد، صالح بن الإمام أحمد، حرب الکرمانی، عثمان بن سعید الدارمی، ابن عدي، ابن تیمیة، ابن القيم ... جگە لەوانەش، جا تانە ی ئاوا ناشرین لە هەندیکیان دەدات تەزوو بە گیانت دادیت لەوێ دەرچووێ کە تەنها بە درۆ بلی زەعیفە گالته بە عەقیدەیان دەکات زۆر جار.

وەلامدانەوهی دوو گومان لە پرووی زانستی فەرموودە

پیش نەقل کردنی رپوایەتەکان دوو گومان هەیه دەمەوی لە سەرەتاوە ئاماژەیان پێ بەدەم چونکە زۆر دینەوه بەردەممان لە رپوایەتەکاندا بۆیە لێردا یەکلایی دەکەینەوه پێویست ناکات هەموو جارێک هەمان شت دووبارە بکەینەوه.

گومانی یەکەم: کاتیەک زانایەک کە توانای لەبەرکردنی لاوازه لە رپوایەت کردنی فەرموودەدا بەلام لە پرووی عەدالەتەوه جیگای متمانەیه، ئەوا ئەم زانایە هەر شتیەک راستەوخۆ بگێڕێتەوه لە أبو حنیفە-هوه بە زەعیفی دادەنێن بە بیانووی ئەوهی کە توانای لەبەرکردنی لاوازه.

لە وەلامی ئەم گومانەدا دەڵێن:

ئەم زانایە کاتیەک بەسەر هاتیەک یان ووتەیهک دەگێڕێتەوه کە لەنیوان خۆی و أبو حنیفە پرووداوه یان خۆی ئامادە ی پرووداوهکە بووه ئەوا لەم حالەتەدا ووتەکە ی قبول دەکەین و بە صەحیحی دادەنێن گەر راپوویەکانی تر سیقە بن، واتا گرنگی بەوه نادەین خودی خاوەن بەسەر هاتەکە یان ووتەکە توانای لەبەرکردنی چۆنە، چونکە ئەو ووتەیهک یان پرووداویک دەگەرێتەوه کە بەسەر خۆی هاتوو یان خۆی ئامادە بووه تییدا جا توانای لەبەرکردنی هەر چۆنیەک بێت گرنگ نیە چونکە لە کەسانی ترهوه رپوایەتی ناکات تا بڵێن زەعیفە، هەر بۆیە لەکاتی قبول کردنی شایەتیدا تەنها عەدالەتی شایەتەکان کراوەتە مەرج نەک توانای لەبەرکردنیان، بۆ نموونە شایەتەحالیەک کە پرووداویکی بینیوه لە دادگا وەکو شایەت ئامادە دەبێت بۆ شایەتیدان و گێڕانەوهی پرووداوهکە لەسەر قازی پێویست نیە توانای لەبەرکردنی ئەم شایەتە بزانی تەنها مەرجە لە پرووی عەدالەتەوه جیگای متمانە بێ، بۆیە کاتیەک هاوڕێیەکت کە سیقەت پێیەتی هەر بەسەر هاتیکت بۆ دەگەرێتەوه قبولی دەکەیت بەبێ بیر کردنەوه لەوهی ئایا ئەم هاوڕێیەت توانای لەبەرکردنی چۆنە، بەلام کە دیتە سەر رپوایەت کردن و گێڕانەوهی فەرموودە یان بە سەنەدەوه ئەوکات دەخریتە ژێر بنەماکانی جەرح و تەعدیل توانای لەبەرکردنی لاواز بێت لێ قبول ناکەین،

گەر بێتو هەر لە پرووی عەقلەووە سەیری بکەن دوور لە لایەنە زانستیهکە کاتیەک من پرووداویک بە چاوی خۆم دەبینم یان بە گوێی خۆم دەبیستم ئەوا زۆر بە ئاسانی هەر کاتیەک بمەوێ دەتوانم بیگێژمەووە گەر ووشەکانیش هەموو دەقا و دەق نەگێژمەووە ئەوا هەر هیچ نەبێت بە شیوەیهک دەیگێژمەووە کە راستی پرووداوەکە یان ووتەکە ناگۆڕێ ئەگەرچی چەندین سالیشی بە سەردا تیپەر بوو بێت، بە لām کاتیەک فەرموودەیهک بە سەنەدەووە لە کەسانی ترەووە دەبیستم ئەوا لەبەر کردنی راویەکانی سەنەدەکە و مەتنی فەرموودە پێویستی بە توانایەکی باشی لەبەرکردن هەیە، جا ئەوێ مەبەستمە لێردا ئەوێ هەیه هەندیک رپوایەت هەیه لە کتیبی السنة-ی عبدالله یان تاریخ بغداد-ی الخطیب راویەکانی هەموو سیقەن تا دەگات بە زاناکە زەعیفەکە کە پرووداوی نیوان خۆی أبو حنیفة دەگەرێتەووە، بۆ نموونە سەنەدیکت هەیه لە الخطیب تا دەگات بە علي بن عاصم هەموو راویەکان سیقەن خاوەنی ووتەکە یان پرووداوەکە علي بن عاصم-ە لە توانای لەبەر کردنی لاوازه، علي بن عاصم دەڵێ: من و أبو حنیفة بەیهکەووە بووین من ئاوا و ئاوام ووت، ئەویش ئاوا و ئاوا ووت، لێردا هەموو راویەکان سیقەن تا دەگاتە خاوەنی بە سەرھاتەکە کە علي بن عاصم-ە، سەیر دەکە ی محقق-ی ئەم دوو کتیبە دەڵێن: سەنەدەکە ی زەعیفە چونکە علي بن عاصم زەعیفە! نموونە ی لەم شیوەیه ی زۆر بە کارھێناووە بۆ تەزعیف کردنی رپوایەتەکان، ئێ لێردا علي بن عاصم خۆی خاوەنی ووتەکە یە راوی سەنەدەکە نیە، شتیک دەگەرێتەووە کە بە سەر خۆی و أبو حنیفة هاتوووە نە ک شتیک بە سەنەدەووە لە کەسانی ترەووە رپوایەت بکات تا بڵێن زەعیفە، گەر بەم بیانوووە ئەم رپوایەتە تەزعیف بکەین ئەوا هەر یەکیک لە ئێمە هەر بە سەرھاتی بگێژێتەووە کە بە سەر خۆی هاتوووە دەبێ رەتی بکەینەووە بە بیانووی ئەوێ ئەم کەسە توانای لەبەر کردنی زەعیفە، جا لەوێش کارەساتر ئەوێ بۆ نموونە زانایەک کە توانای لەبەر کردنی لاوازه دەڵێ: أبو حنیفة گومراپە، راویەکانی سەنەدەکە هەمووی سیقەن کە چی دەبینی ئەم دوو محقق-ە دەڵێن: سەنەدەکە زەعیفە چونکە ئەو زانایە ی کە ئەم قسەیه ی کردوووە توانای لەبەر کردنی لاوازه ! ئێ باشە خۆ هیچ شتیک رپوایەت نە کردوووە تا باسی لاوازی بکەین هاتوووە رەئی خۆی دەرپرپووە دەربارە ی أبو حنیفة لاواز بێت یان نا ئەمە کە ی پەيوەندی بە بابەتەکەووە هەیه ؟! بۆ نموونە أبو

حنیفة توانای لەبەر کردنی لاوازه بەلام دەئێ: فلان زانا گومرایە، دەکرێ بڵێن ئەم ووتە یە زەعیفە چونکە أبو حنیفة زەعیفە لە رپوایەت کردندا ؟ ئەو تەنھا رپوایەتی خۆی ووتووە دەربارەی زاناکە هیچ شتێکی رپوایەت نەکردووە تا بڵێن زەعیفە، جا کارەساتی زانستی لەم شیوەیە لەلایەن دەمارگیران بۆ أبو حنیفة روویداوە دەبینی بەم بیانوو بەتالانە رپوایەتەکان تەزعیف دەکەن بۆیە لێرەووە ئەم باسەم روونکردووە تا هەر رپوایەتێکی لەم شیوەیە هاتە پیشمان بۆتان روون بێ کە باسەکە چۆنە، جا بۆ ئەوەی نەڵێن ئەمە زانستە و بنەمای خۆی هەیە و ئەم قسە بازاری و عەقلانیانە قبوڵ ناکەین ئەوا نموونەش لەم جوړە نیشان دەدەم تا بزانی ئەمە شتێک نیە کە بە عەقل و ئارەزووی خۆی دروستەم کردبێ.

البخاری دەئێ: حدثنا عبدالرحمن بن شعبة قال أخبرني يونس بن يحيى بن نباتة عن عبيد الله بن موهب عن شهر بن حوشب ووتی: له گەڵ ابن عمر چووینە دەرەو، سالم بە ابن عمر ی ووت: کاتی نوێژە ئە ی باوکی عبدالرحمن. [الأدب المفرد: 45]

ووتەم: الألباني دەئێ: سەنە دەکە ی زەعیفە بەهۆی لاوازی توانای لەبەر کردنی شهر بن حوشب. بڕوانە شهر بن حوشب خۆی لە رووداوەکەدا ئامادەبوو بەلام لەبەر ئەوەی توانای لەبەر کردنی لاوازه الألباني بەهۆیەو رپوایەتەکە تەزعیف دەکات، جا لێرەدا دەبوایە الألباني لە حالی راپوێیەکانی تر بکۆڵیتەو نە ک شهر بن حوشب چونکە ئەو شتێک باس دەکات کە خۆی ئامادە ی بوو وە ک شایەتەحال وایە، هەر بۆیە خاوەنی کتێبی (الغصن الداني علی مصنفات الألباني) لە تەعلیق دانی لەسەر ئەم حوکمە ی الألباني دەئێ: ئەوە ی الألباني ووتی جیگای تێرمانە، چونکە شهر بن حوشب ووتە ی سالم نەقل دەکات کە بە باوکی ووتووە کاتی نوێژە ئە ی باوکی عبدالرحمن، کەواتە رپوایەتەکە مەقشوعە چونکە شهر بن حوشب ئەو ووتە یە ی نەقل کردووە کە لە سالم ی بیستوو، وە بە پێی ووتە کە ی الألباني کە دەئێ شهر بن حوشب لاوازه لەرووی لەبەر کردندا، ئایا بە شهر بن حوشب دەووتری: لەبەر ئەوە ی تۆ زەعیفی ئەم ووتە یە ت لێ قبوڵ ناکەین چونکە تەنھا بوونی تۆ لە سەنەد دا دەبیته هۆی تەزعیف کردن ؟! وەلام: بە زەعیف دانانری نەقلە کە ی بۆ چیرۆکیک کە بەسەر

خۆیدا هاتوو هەرۆک لێردا ڕوویداوه، چونکه کەسی زەعیف کاتیکی قسەیهک دەکات که دراوێته پāl خۆی یان ڕووداویکی دەگێڕێتهوه که له بهردهمی ڕوویداوه ئەوا لێردا هیچ په یوهندی به حوکمدان له سەر سەنەد نیه، به لکو حوکم له سەر ئەو سەنەدە دەدرێت که دهگات به ئەو، جا بهم پێیه ئەم سەنەدە مه قطع و سه حیه له شهر بن حوشب-هوه، والله أعلم.

[الغصن الداني على مصنفات الألباني ومعه التذييل المرغوب : 342]

ووتم: که ده ئی مقطوعه واتا ووتە ی تابعیه چونکه سالم تابعیه، مه قطع به مانای پچران نایهت له سەنەد ئەویان پێی دهووتری منقطع، هەر چه نده ئەم دهسته وازانه زۆر سەر هتایین به لام بۆ ئەوهی هه موو خۆینه ریک لای ڕوون بێت ڕوونی ده که مه وه، جا ڕوانه هه مان ئەو شته ی ووت که من باسم کرد، شهر ده ئی: بیستم سالم ئاوی به باوکی ووت، جا شهر زه عیفه یان نا هیچ په یوهندی به حوکمی سەنەدە که نیه به لکو بۆ حوکمدان له سەر سەنەدە که ده بێ له حالی ڕاوییه کانی تر بکوێنه وه که ڕیوایه تی ئەم به سه رهاته ده که ن، به هه مان شیوه کاتیکی زانایه کی زه عیف ده ئی: بیستم أبو حنیفة ئاوی ووت، کارمان به وه دانیه ئەم زانایه زه عیفه یان نا له ڕووی له بهر کردنه وه به لکو له حالی ڕاوییه کانی تر ده کوێنه وه که ئەم به سه رهاته یان ڕیوایه ت کردووه، جا دوا ی ئەم ڕوونکردنه وه یه له هه ر شوینیکی حاله تی ئاوا هاته پیشمان ئاماژه بهم نو سراوه ی ئێره ده ده م که خۆینه ر بگه رێته وه سه ری، ئەم ووتانه دووباره ناکه مه وه.

البخاري ده ئی: حدثنا سعيد بن عفیر قال حدثني الليث قال حدثني عبدالرحمن بن خالد عن ابن شهاب عن سالم بن عبدالله أن أباه حدثه أن رسول الله ﷺ قال: (بينا رجل يجر إزاره إذ خسف به، فهو يتجلجل في الأرض إلى يوم القيامة). [صحيح البخاري : 5790]

البخاري ده ئی: حدثنا عبدالله بن محمد حدثنا وهب بن جرير أخبرنا أبي عن عمه جرير بن زيد قال كنت مع سالم بن عبدالله بن عمر على باب داره فقال سمعت أبا هريرة سمع النبي ﷺ ... نحوه.

ووتم: البخاري ئەم فه رمووده یه ی به دوو سەنەد هیناوه وهک ده بینن، سەنەدی یه که م ابن شهاب الزهري له سالم بن عبدالله بن عمر ئەویش له عبدالله بن عمر ئەویش له پیغه مبه ر ﷺ.

سەنەدی دووهم جریر بن زید لە سالم بن عبداللە بن عمر ئەویش لە أبو هريرة ئەویش لە پیغەمبەر ﷺ

کەواتە جیاوازی ئەم دوو سەنەدە بەم شیوەیە:

الزهری عن سالم عن ابن عمر

جریر عن سالم عن أبي هريرة

الزهری فەرموودەکە ی دایە پال ابن عمر، بەلام جریر فەرموودەکە ی دایە پال أبو هريرة، ئایا کامەیان صەحیحترە ؟ فەرموودەکە ی ابن عمر-ە یان هی أبو هريرة-یە ؟

لەم حالەتەدا سەیری هەردووک پراویەکە دەکری کامیان حفزی پتەوترە کامیان زیاتر مۆلازەمە ی شیخەکە ی کردوو، جا گەر سەیری حالی الزهری و جریر بن زید بکەین هەر بەراوورد ناکرین الزهری چیا یە قسە ی لەسەر ناکری بەلام جریر صدوق-ە واتا نەگەشتۆتە پلە ی ثقە، گەر بەراووردیان بکەین لەپرووی شیخەووە شیخەکەیان لەم رپوایەتەدا سالم-ە الزهری یەکیکە لە تاییبەتی ترین و چەسپاوترین قوتابی سالم-ە بەلام جریر بەم شیوەیە نیە، جا بەپێی ئەم بەراووردانە بیئت بە هەموو شیوەیە ک سەنەدەکە ی الزهری صەحیحترە لە سەنەدی جریر، بەلام با بزانیین ابن حجر چی دەڵێ دەربارە ی ئەم دوو سەنەدە.

ابن حنبلە دەڵێ: جریر بن زید هیچ فەرموودە یەکی نیە لە صحیح البخاری جگە لەم فەرموودە یە نەبیئت، جریر لەم فەرموودە یە مۆخالەفە ی الزهری کردوو، ووتی: عن سالم عن أبي هريرة، الزهری-ش دەڵێ: عن سالم عن أبيه، بەلام لەلای البخاری عن سالم عن أبيه و عن سالم عن أبي هريرة هەردووکیان بەهێزە بەهۆی زۆر بەهێزی توانای لەبەرکردنی الزهری و شارەزایی بە فەرموودەکانی سالم، وە بەهۆی ووتەکە ی جریر بن زید کە ووتی: (كنت مع سالم على باب داره، فقال سمعت أبا هريرة) -واتا: من لەگەڵ سالم بووم لەبەر دەرگای مائەکە ی، جا ووتی: بیستم أبو هريرة- ئەمە ئاماژە یە کە جریر ئەم فەرموودە یە لەبەرکردوو لە سالم-ەو.

[فتح الباري : 263/13]

ووتەم: گەر لەبەر ئەوە نەبواوە کە جریر بن زید دەڵێ: لەگەڵ سالم وەستاوە لەبەر دەرگای مائیان ئەوا بێگومان البخاری پێواوەتە کە ی الزهري بە صەحیح دەزانی کە چی لەگەڵ ئەوەی کە جریر بەراوورد ناکرێ لەگەڵ الزهري بەلام شیوازی گێرێوە کە ی دیارە پێواوەتە کە ی زەبت کردووە، هەروەک چۆن کە سێک دەڵێ: زید وایووت، یەکیکی تر دەڵێ: زید وایووت، وە ئەم جلهی لەبەردا بوو یان لە فلان شوێن بوو یان لە فلان حالەتدا بوو کاتێک قسە کە ی کرد، ئەوەی دووهمیان لە شیوازی گێرێوە کە ی دیارە کە ووتە کە ی بە باشی لەبەر کردووە سەرەپای گێرێوە کە ی ووتە کە شوێنە کە شی لە یاد ماوە یان هەندیک پروداوی لاوەکی لە یاد ماوە هاوکات لەگەڵ ووتە کە دا، جا کاتێک سەنگ بۆ پێواوەتە کە ی جریر دا بنێرێ بەرامبەر پێواوەتە ی الزهري بەهۆی شیوازی گێرێوە کە ی، ئەوا شتیکی زۆر بێ مانایە کە کاتێک زانایە ک دەڵێ من لەگەڵ أبو حنیفة بووم ئەو ئاوی پێم ووت منیش ئاوام پێ ووت، بووتری ئەم پێواوەتە زەعیفە چونکە ئەم زانایە کە دەگێرێتە وە زەعیفە.

گومانی دووهم: خالیکی تریش کە کراوە بە بیانوو بەهۆی وە زۆرێک لە پێواوەتە صەحیحە کانی پێ رەت دەکەنە وە ئەویش ئەوەیە دەڵێن: فلان زانا ووتی: أبو حنیفة ئاوی ووت، ئاوی کرد، بەلام ئەم زانایە نالێ خۆم بیستم کە أبو حنیفة ئاوی ووت یان خۆم بینیم ئاوی کرد، نالێ سمعت یان رأیت، تەنها دەڵێ وای ووت و وایکرد، ئەمەش مانای ئەوەیە کە ئەم زانایە ئەم شتە ی لێ نەبیستوووە یان لێ نەدیووە بۆیە پێواوەتە کە زەعیفە.

لە وەلامی ئەم گومانە دا دەڵێن:

ئەم بابەتە بە شەرطی البخاری و شەرطی مسلم ناسراوە لای زانایان، شەرطی البخاری وەک باسکراوە دەربارە ی ئەو پێواوەتە تانە ی کە بە صیغە ی محتمل هاتوون و اتا ئەگەر هەیه متصل بن و ئەگەریش هەیه منقطع بن وەک (عن فلان ، قال فلان) بریتیه لە دوو شت (اللقيا والمعاصرة) و اتا ئەو پراوییه ی کە لە راوی سەر و خۆی پێواوەتە دەکات بە صیغە ی (عن یان قال) دەبێ ئەم دوو مەرجه هەبێت لە نیوانیان، یە کە میان: (المعاصرة) و اتا هاوسەردەمی بوون، بێگومان ئەم دوو پراوییه دەبێت لە یە ک سەردەمدا ژیا بن تا حوکم بدری بە وە ی کە سەنە دەکە متصل-ه پراوییه ک سالی 200

مردووہ راویہ ک سالی 201 لەدایکبووہ ئی چۆن بە راویہ کە ی تر گەشتووہ کە پیش لەدایکبوونی خۆی مردووہ ؟ بێگومان دەبێ هەردووکیان لەیە ک سەردەمدا ژیا بن، دووہ میان: (اللقیا) بەیە کتر گەشتن ئەمەش مەرجیکە کە جیگای سەنگە چونکە رەنگە دوو راوی لەیە ک سەردەمدا بژین بەلام هەرگیز بەیە کتر نەگەن، بۆنموونە ئەمڕۆ چەندین زانا هەیه کە لە ژانندان بەلام تا ئەوکاتە ی دەمرن بۆت ناپەخسێ پێیان بگەیت زانستیان لێوەر بگرت بۆیە البخاری دەڵێ: تەنہا ئەوہندە بەس نیە کە بزانی لەیە ک سەردەمدا ژیاون دەبێ بزانی کە بەیە ک گەشتوون ئەگەر بۆ جارێکیش بێت، تەنانەت هەندیک دەڵێن بەوہندەش واز ناھێنێت کە بەیە ک گەشتن دەبێ چەسپا بێ کە لەم بەیە ک گەشتنەدا فەرموودە ی بێستووہ، چونکە چەندین تابعی هەیه البخاری لە کتێبی (التاریخ الکبیر) لە ژیا ننامە کە یاندا دەڵێ: گەشتووہ بە فلان هاوہل بەلام هیچ ی نەبێستووہ، ئەم مەنہە جەش دوو دیارترین زانا کە پەیرەویان کردبێ البخاری وشێخە کە یەتی بەناوی علی بن المديني، لە بەرامبەر دا شەرتی مسلم کە وەک خۆی لە پیشەکی صەحیحە کەیدا باسی کردووہ و هیژشی توندە کردۆتە سەر ئەوانە ی کە لە سەر شەرتی پیشوون بەلام بێ ناو هی نانی کە سەکان، گەر راوی بە صیغە ی محتمل رپوایەت لە راویہ کی تر بکات مسلم ئەوہ دەکات بە مەرج کە لەیە ک سەردەمدا ژیا بن واتا (المعاصرة) بەلام بەیە ک گەشتن (اللقیا) ناکات بە مەرج بەلام دەڵێ بەو مەرجە ی ئەگەری بەیە ک گەشتن هەبێ و هیچ بەلگە یە کیش نەبێ کە بێسەلمی نیت ئەم دوو راویہ بەیە کتر نەگەشتوون، بۆنموونە دوو راوی هاوسەردەم یە کێکیان لە عیراق دەژی ئەوی تریان لە یە مەن، گەر عیراقیە کە چوو بێت بۆ یە مەن یان یە مەنیە کە چوو بێت بۆ عیراق ئەوا بێگومان لێرەدا ئەگەر هەیه کە بەیە ک گەشتن، وە ئەگەر راویہ ک لە عیراق بێت هەرگیز گەشتی نەکردبێ واتا لە عیراق نەچوو بێتە دەر، راویہ کی تر لە هەمان سەردەم ژیاوہ خەلکی یە مەنە ئەویش هەرگیز گەشتی نەکردووہ لە یە مەن نەچۆتە دەر ئەمە بەلگە یە کە ئەم دوو راویہ بەیە کتر نەگەشتوون یان دەق هەیه لە ژمارە یە ک زاناوہ کە دان بەوہ دەنێن فلان بە فلان نەگەشتووہ، یان جاری وا راویہ کە خۆی دانی پێدەنیت دەڵێ چووم بۆلای کە گەشتە شارە کە ووتیان مردووہ، ئەمانە بەلگەن کە ئەم دوو راویہ بەیە کتر نەگەشتوون، کەواتە گەر ئەگەری بەیە ک گەشتن هەبوو، وە هیچ

بەلگە یەکی ش بە دەستەووە نەبوو کە ئەم دوو راوییه بە یە کتر نە گە یشتوون ئەوا لە لای مسلم بە متصل هە ژمارە، وە تە دلێس خاڵیکی ترە کە لە لای البخاری و مسلم و هەموو زانایاندا سەنگی بۆ دادەنرێ لە کاتی رپوایەت کردندا بە صیغە ی (عن فلان ، قال فلان) کە لای زۆرێک بە عەنعە نە ی مودەللیس وە سف دەکرێ ئەم بابە تە، چونکە کە سی مودەللیس کاتی کە دە ئی عن فلان یان قال فلان رەنگە لە نیوان خۆ ی و ئەم فلانە دا کە سی یان زیاتر هە بی ت کە زە عیف بی ت بە لام ئەو دە یشارێ تە وە بە م صیغە یە دەری دە برێ، جا لە م بابە تە دا لە نیوان المتقدمین و المتأخرین خیلاف هە یە، المتأخرین دە ئی: راوی مودەللیس هەر کاتی کە بە صیغە ی محتمل رپوایەت بکات و اتا ب ئی: عن فلان یان قال فلان ئەوا بە زە عیف دادەنرێ تا ئەو کاتە ی تە صریح بە سەماع دە دات و اتا دە ئی: سمعت فلان یان حدثني فلان، بە لام لە لای المتقدمین ئەم بابە تە بە م شیو یە نیه کە عەنعە نە ی مودەللیس بە رە های ی رە ت بکە نە وە بە لکو تە فصیلی پێ دە دە ن بە م شیو یە:

راوییه کان لە تە دلێس دا لە یە ک ئاست نین هە یانە تە دلێسی زۆرە هە یانە تە دلێسی کە مە، جا ئەو راوییه ی کە تە دلێسی زۆرە تا نە ئی حدثنا یان سمعت یان أخبرنا یان أنبأنا لئ ی قبول ناکرێ گەر ووتی عن فلان یان قال فلان رە ت دە کرێ تە وە، یعقوب بن شعبة السدوسي له علي بن المديني دە پرسێ: راوی مودەللیس کە ی رپوایە تە کانی قبول دە کرێ ؟ علي بن المديني دە ئی: گەر تە دلێسی زۆر بوو لئ ی قبول ناکرێ تا دە ئی: حدثنا. بۆ نموونە کە سی ی وە ک الأعمش کە تە دلێسی زۆرە علي بن المديني کە پرس یاری لێ دە کرێ دە ربارە ی رپوایە تی الأعمش لە مجاهد دە ئی: لئ ی قبول ناکرێ تا دە ئی: سمعت، ئە مە ش نزیکە ی 10 فەرموودە دە بی ت کە لئ ی بیستوو، وە هەروە ها علي بن المديني دە ربارە ی رپوایە تی الأعمش لە أبوسفيان طلحة بن نافع دە ئی: زیاتر لە 100 فەرموودە ی لئ ی رپوایە ت کردوو تە نها 4 فەرموودە ی لئ ی بیستوو، جا کە راوییه ک بە م شیو یە تە دلێسی زۆر بی ت یان بزانی کە تە دلێسی زۆرە لە رپوایە تە کانی شیخی کی دیاریکراو ئەوا لە رپوایە تە کانیدا تا تە صریح نە دات بە سەماع لئ ی قبول ناکرێ و اتا دە ب ئی سمعت یان حدثنا یان أخبرنا یان أنبأنا، بە لام گەر تە دلێسی کە م بوو یان هەر مودەللیس نە بوو ئەوا رپوایە تی قبول دە کرێ لە لای المتقدمین گەر تە صریحیش نە دات بە سەماع، هەروە ک علي بن المديني ووتی: گەر تە دلێسی زۆر بوو قبول ناکرێ

تا دەلێ: حدثنا، که واتە گەر تەدلیسی کەم بوو قبوڵ دەکری ئیلا مەگەر زانیەکی ئەهلی ئەم زانستە بە دیاریکراوی بۆ ئەم ڕاویە ئەم ڕاویە تەدا تەدلیسی کردوو، گەر مودەللیسیش نەبوو ئەوا هەر هیچ، بۆیە نابینین هیچ کام لە المتقدمین فەرموودەیک تەزعیف بکەن تەنھا بەهۆی بوونی عەنعەنە مودەللیس، بەلکو بەو تەزعیفی دەکەن ئایا ڕاویە کە ئەم ڕاویە تەدا تەدلیسی کردوو یان نا، که واتە ئەنجامدانی تەدلیسە کە عیللە تەبۆ تەزعیف کردن، نە کە عەنعەنە مودەللیس بە ڕەهائی تەزعیف بکری وەک مەنەجی المتأخرین کە دەلێ: هەر کات ڕاوی مودەللیس ووتی: عن فلان، ئەوا زەعیفە! کە ئەمەش هەلەیه کی گەرەیه، بۆیە شیخ ناصر الفهد له کتێبه ناوازه کهیدا دەلێ: گەر بێتو ئەو فەرموودانە کو بکەمەو کە زانیانی المتقدمین بە صەحیحیان داناو سەنەدە کەش ڕاوی مودەللیسی تێدایە کە بە عەنعەنە ڕاویەتی کردوو ئەوا دەبێت بەلانی کەم موحەلە دیک بنوسم. جا ئێمەش لەم کتێبەدا بە هەمان مەنەجی المتقدمین مامەلە دەکەین لەگەڵ ڕاویەتی مدلس گەر ڕاویە کە مودەللیس نەبوو یان تەدلیسی کەم بوو یان ناسراو بوو بە ڕاویەت کردن لەو شیخە کە فەرموودە کە لێو ڕاویەت کردوو بە عەنعەنە ئەوا قبوڵی دەکەین، وە لەکاتی هاتنە پێشی ڕاویەتی لەم شیوێهە لەناو کتێبەدا ئاماژەمان بە حالی ڕاویە کە داو لە ڕووی تەدلیسەو هەرودها ئاماژەمان بە حالی ڕاویە کە داو لە ڕاویەت کردنی لە شیخە کە، بۆ زانیاری زیاتر دەربارە مەنەجی المتقدمین لە تەدلیس ئەوا کتێبە کە ناصر الفهد بخوینەو [منهج المتقدمين في التدليس] هەرودها کتیبی [منهج الإمام علي بن المديني في إعلال الحديث] فەصلى سێیەم (العلل المتعلقة بالاتصال والانقطاع) لە نوسی: نضال إبراهيم ذيب ثلجي.

جا سەبارەت بە بەهێزی و تۆکمەیی شەرتی البخاری و مسلم بێگومان شەرتی البخاری بەهێزترە ئەمە تەنھا بە عەقڵ دەزانری بەبێ ڕۆچوون تێدا، بەلام لێرەدا باسی ئەو دەکری کامیان بەهێزترە نە ک کامیان صەحیحە و کامیان زەعیفە، پێویستە ئەو بزانری کە دەلێن شەرتی البخاری بەهێزترە مانای ئەو نیه شەرتی مسلم زەعیفە و قبوڵ نیه، بەلکو هەردووکیان قبوڵ

کراون بە لām وەک لایەنی بە هیژی گەر بە راوورد بکړن بیگومان شەرتی البخاری بە هیژتره، وە ئەوێ بە لای شەرتی مسلم قبول ناکەم و بە لāmەو بە منقطع حیسابە ئەوا مولزەم دەبیت بەوێ کە کۆمەلێک فەرموودە ی صحیح مسلم بە زەعیف دابنیت بەم هۆیهو.

دەربارە ی رپوایەتەکانی زەمکردنی أبو حنیفة تێدایە بە صیغە ی سەماع و اتا راوی دەبن بینیم یان بیستم یان پێ و وتم، وە هەیانە بە صیغە ی محتمل-ه کە راوی دەئێ عن أبي حنیفة یان قال أبو حنیفة، لەم حالەتە ی دووهم گەر رپوایە کە هاوسەردەمی بیت و لە شوینی تر بیستی هەبن لە أبو حنیفة ئەوا لە سەر شەرتی البخاری بە متصل هەژمار دەکړ، وە ئەگەر هاوسەردەمی بیت بە لām لە هیچ شوینێک نەهاتبێ کە بیستی هەیه لە أبو حنیفة تەنھا ئەگەر هەیه کە بەیه کتر گەشتن ئەوا لە سەر شەرتی مسلم بە متصل هەژمار دەکړ گەر تەدلیسی زۆر نەبیت، جا رەت کردنەوێ رپوایەت بەم بیانوو کاریکی زۆر هەلەیه بە لکو دەبیت رەچاوی ئەم شتانە ی سەرەو بەکړیت کە باسما ن کرد ئەگینا رەت کردنەوێ عەشوائی مولزەمتان دەکات بە رەت کردنەوێ ژمارەیه ک فەرموودە ی صحیح مسلم وەک باسما ن کرد، وە ئەوێ کە باسکرا وانەبن تەنھا لە رپوایەتەکانی زەمکردن پشتی پێ ببەستین بە لکو لە رپوایەتەکانی مەدحکردنیش قبولی دەکەین، چەندین رپوایەت هەیه لە بەشی دووهم بە صیغە ی (عن یان قال) رەتمان نەکردۆتەو بەم بیانوو مادام زانیبیتما ن بەیه ک گەشتن هەیه یان ئەگەری بەیه ک گەشتن هەیه و رپوایە کەش مودەللیس نیە.

بەشی بەکەم

ئەو ووتانەتی دەربارەتی (أبو حنیفة) ووتراوە
وێک زەم کردنی

برگەى یەكەم:

بى ریزی کردنى بەرامبەر بە پێغەمبەر ﷺ وە ڕەتکردنەو و گالتەکردن بە فەرموودەکانى.

پیش ئەوێ بچینه سەر هینانی ووتە و ڕپوایەتەکان دەمەوێت وەلامی ئەو گومانە بدەمەوێت کە زانیانی سەردەم کردووە بۆ بەرگری کردن لە أبو حنیفة لە بەرامبەر ڕەتکردنەوێ فەرموودەکانی پێغەمبەر ﷺ و کارکردن بە ڕەئی خۆی، لە وەلامی ئەوێدا زانیانی سەردەم دەلێن أبو حنیفة لە کوفە ژیاوێ فەرموودەکانی عیراق بەتایبەتی شاری کوفە درۆی زۆر تێدا بووێ بۆیە أبو حنیفة فەرموودەى بە ئاسانی وەرنەدەگرت چونکە دەیزانی درۆ زۆر بلاوێ لە شارەکەیدا، ئەمەش هۆکاری ڕەتکردنەوێتی بۆ فەرموودەکان و کارکردن بە ڕەئی خۆی.

لە وەلامی ئەمەدا دەلێن: بە ئی راستە فەرموودە کوفییەکان درۆ و تەدلیسی زۆر تێدا یە، بەلام ئەوێ نەبۆتە بیانوو بۆ هیچ زانیەک کە ژمارەیهکی زۆر فەرموودەى کوفییەکان ڕەت بکاتەوێ لە کاتی کەدا بزانیت سەنەدەکەى صەحیحە، دواتر با بزانین أبو حنیفة کیێ لە فەرموودەدا و لە چ پلەیه کدایە تا بتوانی ئەم حوکمە بدات ؟ أبو حنیفة خۆی کە سێکی زەعیف یان مەتروکە لە فەرموودەدا ئەمە شتێکی ڕوونە بۆ هەر کە سێک کە بۆنی زانستەکانی فەرموودەناسی کردبێ بەتایبەتی زانستی جەرح و تەعدیل، بۆیە دەبینین لە (کتب الستة) هیچ ڕپوایەتێکی أبو حنیفة نیە جگە لە یەک دانە نەبیّت لە (سنن الکبری للنسائی) ئەویش النسائی خۆی دەلێ کە فەرموودەکە زەعیفە، وە دانەیهکی تر لە (مسند الإمام أحمد) کە لە أبو یوسف ڕپوایەتی کردووە ئەویش لە أبو حنیفة، بەلام ئیمام أحمد ناوی أبو حنیفة-ی کردووە بە أبو فلان حەزی نەکردووە ناوی هەبیّت لە کتیبەکەیدا، عبدالله-ی کوری ئیمام أحمد دەلێ باوکم بە ئەنقەست کردوویەتی بە أبو فلان، وە پاشان ئیمام أحمد لە وەش پەشیمان بۆتەوێ کە ڕپوایەت بکری لە هاوێلانی أبو حنیفة بەلام ئەم ڕپوایەتەى هێ کاتی گەنجی بووێ کە تەمەنی 15 ساڵ بووێ یە کەم شیخ کە چۆتە لای بۆ بیستنی

فەرمووده أبو یوسف بووه که قوتابی أبو حنیفة-یە، لە برگەکانی دواتر باسی دەکەین که دواتر ئیمام أحمد هەلۆستی چۆن بووه لە رپوایەت کردن لە هاوێلانی أبو حنیفة، تەنانەت رپوایەتی لە راوی سیقە و راستگۆنە کردوو تەنھا لە بەر ئەوێ هاوێلی أبو حنیفة بووه، هەر وەها ابن حبان دەلی: أبو حنیفة تەنھا 130 فەرموودهی هەیه لە 120 دانە هەلەیی تیدا کردوو، ئایا کەسیک خۆی ئەمە حالی بێت گونجاو بۆی که توند بێت لە وەرگرتنی فەرمووده دا ؟ دواتر بۆچی نابینین لە کتیبەکانی جەرح و تەعدیل و عیلهلدا بەهیچ جۆریک ناوی أبو حنیفة بپێنری لە جەرح کردنی راپوویهکان و تەعلیل کردنی رپوایەتەکان ؟ وە ئایا دەکریت بەم شیوە بێ ئەدەبی و بێ رێزییە فەرمووده رەت بکاتەو ؟ خۆ دەتوانی بلی من راپوویهکە بە سیقە نازانم بۆیە رەتی دەکەمەو، پاشان کوفە کۆمەلێک فەرمووده ناسی زۆر ناوداری تیدا هەلکەوتوو وەکو: (إبراهيم النخعي و سفیان الثوري و أبو نعیم فضل بن دکین و الأعمش و أبو إسحاق السبعي و منصور و یونس و إسرائيل و ابن أبي شیبة و عثمان بن أبي شیبة و ... زۆریکی تر) بۆچی هەموو ئەمانە بوون بە پیشەوا لەم زانستەدا و ناویکی پرشنگداریان هەیه لە سەنەدەکانی فەرمووده دا و فەرموودهیان رپوایەت کردوو و قبوڵیان کردوو، کەچی أبو حنیفة ناگات بە هیچ کام لەمانە نە لە توانای لەبەرکردندا نە لە زانست هەبوونی بە فەرمووده کەچی توندترە لە وەرگرتنی فەرمووده و ئەمانە شلن ؟! پاشان زانای زۆر ناودار هەن لە ئەهلی سوننەدا کە فتوایان پێچەوانەیی فەرموودهیه بەهۆی نەگەیشتنی فەرمووده پێیان بۆچی کەس هیژشی نەکردۆتە سەر ئەوان تەنھا هیژشە کە أبو حنیفة-ی گرتۆتەو ؟! چونکە أبو حنیفة کاتیکی فەرموودهی پێدەگات وەری ناگریت و زۆر بێ ئەدەبانە بە ووشەیی ناشرین رەتی دەکاتەو.

ئێستاش دەچینه سەر هیئانی ووتە و رپوایەتەکان دەربارەیی زەمکردنی أبو حنیفة.

ابن الصریح دەئێ: کەسانیکی تانەیان لە أبو حنیفة داوێ بەهۆی مەیل هەبوونی بۆ پەڕێ کە پێچەوانەیی فەرموودەیی صەحیحە، وە هەندیک خەلک عوزریان بۆ دەهینایە وە دەیانووت: فەرموودەیی پێنەگەشتوو، ئەمەش قسەییەکی هیچە لەبەر دوو شت، یەکەمیان: کەسیکی زۆربەیی فەرموودە صەحیحەکانی ئی شاراوێ بێت بۆی نیە فەتوا بدات، دووهمیان: ئەو کاتیکی فەرموودەیی پێ بووترایە پێچەوانەیی قسەیی خۆی بێت لە قسەکەیی خۆی پەشیمان نەدەبوویە وە.

[المنتظم: 8/135]

ووتەم: ئەمەش قسەییەکی راستە، کەسیکی بێ ئاگا بێت لە زۆربەیی فەرموودەکان چۆن دەبێتە سەر مەزەهەب و پیشەوا؟ مەگەر تەنھا بە پەڕێ خۆی فەتوا بدات، پاشان نموونە زۆرە کە فەرموودەیی صەحیحی پەت کردۆتە وە دواي پێگەشتنی وە هەر لەسەر پەڕێکەیی خۆی ماوێتە وە، وەک لەم بڕگەییەدا باسی دەکەین.

عبدالله بن الإمام أحمد دەئێ: حدیثی إبراهیم حدیثنا أبو صالح محبوب بن موسى الفراء عن يوسف بن أسباط ووتی: أبو حنیفة ووتی: گەر پێغەمبەری الله ﷺ پێم گەشتبوايە ئەوا زۆربەیی قسەکانی منی وەرەگرت و کاری پێدەکرد. [السنة: 300] (سەنەدەکەیی حەسەنە).

الخطيب البغدادي دەئێ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم قال حدثنا أحمد بن علي الأبار قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال حدثنا محبوب بن موسى ووتی: بیستم يوسف بن أسباط ئەو ووت: أبو حنیفة ووتی: گەر پێغەمبەری الله ﷺ پێم گەشتبوايە ئەوا زۆربەیی قسەکانی منی وەرەگرت و کاری پێدەکرد. [تاریخ بغداد: 532/15] (سەنەدەکەیی حەسەنە).

ووتەم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) ئەم رپوایەتەیان بە زەعیف داناوێ بە بیانووی ئەوێ یوسف بن أسباط زەعیفە!

بروانە لاپەرە 27-32 وەلامی ئەو گومانەمان داوێتە وە ووتەیی زانیان دەربارەیی یوسف بن أسباط:

أحمد بن حنبل دەڵێ: سێقه یه.

یحیی بن معین دەڵێ: سێقه یه.

أبو حاتم الرازي دەڵێ: احتجاجی پێ ناکرێ.

البخاري دەڵێ: کتێبه کانی دهفن کران، جا پاشان فەرمووده کانی وه کو پێویست نه بوون.

العقيلي دەڵێ: له عابیده کان بوو، کتێبه کانی دهفن کران پاشان هه ندیک فەرمووده ی رپوایه ت کرد که ئه صلی نه بوو، وه له هه ندیکدا هه له ی کرد.

ابن عدي دەڵێ: یوسف له لای من ئه هلی راستگویییه، به لām کاتیک کتێبه کانی نه مان پشتی به توانای له به رکردنی ده به ستی، جا هه له ی ده کرد و لێ تیکده چوو، وه نیازی درۆی نه بوو.

ابن حبان: له چینی سییه می راوییه سێقه کانی داناوه، دهڵێ: مستقیم الحدیث بووه له وانه یه هه له بکات، له باشتین که سی زه مانی خۆی بووه.

جا وه ک دیاره خیلاف هه یه ده رباره ی گه رب لێین زه عیفه و جیگای متمانه نیه ئه وا ئه م ووتانه ی زانایانی جه رح و ته عدیل بۆ کاتیکه که یوسف فەرمووده یه ک رپوایه ت بکات له که سانی تره وه بۆی هه یه توشی هه له بیّت، به لām لێره دا خۆی له سه رده می أبو حنیفه-دا ژیاوه له هه مان شاری أبو حنیفه-دا ژیاوه قسه یه ک له أبو حنیفه ده گیڕپێته وه راسته وخۆ به بێ گیڕانه وه ی له که سیکی تر، وه ک ئه وه وایه که سیکی جیگای متمانه بێ فلان زانای ئه م سه رده مه ی خۆمان وایووت، ئه ویش که سیکی زه عیف بیّت له رپوایه ت کردنی فەرمووده دا که س پێ نالێت قسه که ت وه رناگرین چونکه تۆ که سیکی زه عیفی له رپوایه تدا، کاتیک ئه م لێکدانه وه یه ده کرێت که له که سانی تره وه قسه که بگیڕپێته وه، به تایبه تی که سیکی وه ک یوسف که به زوهد ناسراوه گه ر ژیا نامه که ی سه یر بکه یت توشی سه رسورمان ده بیت هه روه ها موجه ید بووه له سه نگه ره کان، ابن حبان به باشتین که سی سه رده می خۆی وه سفی ده کات مه حاله که سیکی ئاوا به درۆ یان به بێ لێکۆلینه وه له راستی و دروستی قسه که رێک بیداته پāl أبو حنیفه، محمد بن الحسن الشیبانی که قوتابی أبو حنیفه-یه که سیکی زه عیفه به لām ئه و ووتانه ی له أبو حنیفه-وه ده گیڕپێته وه که س ئینکاری ناکات له وه رگرتنی.

گومانیکى تر که الکوثري و محقق-ى تاريخ بغداد (٢) دەستیان پێوە گرتوووە ئەوێهە که پێوايه تێک هاتوووە أبو حنيفة دەڵێ: (لو أدركني البتي لأخذ بكثير من قولي) واتا: گەر البتي پێم گەشتبوایه زۆر بەی ووتەکانی وەر دەگرتم و کاری پێدەکرد، جا دەڵێن أبو حنيفة وتووێهەتی (البتي) مەبەستی عثمان بن مسلم البتي-ه بەلام ئەم البتي-ه بەهۆی تصحيف بوته (النبي) هەردوو ووشەکە هاوشێوەن لە وێنەدا تەنھا خالەکانیان جیاوازه تصحيف-یش زۆرجار پروودەدات لەم ووشانەدا، ئەمەش پێوايه تەکەیه: عبدالله بن محمد بن يعقوب الحارثي دەڵێ: حدثني أبو طالب سعيد بن محمد بن أبان البرذعي في مسجد أبي الحسن الكرخي ببغداد حدثني أبو جعفر الطحاوي أنبأنا بكار بن قتيبة أنبأنا هلال بن يحيى الرأي البصري سمعت يوسف بن خالد السمطي ووتی: أبو حنيفة ووتی: (لو أدركني البتي لترك كثيرا من قوله) واتا: گەر البتي پێم گەشتبوایه وازی لە زۆریک لە ووتەکانی دەهێنا. [مناقب أبي حنيفة للموفق المكي : 102/2]

يوسف بن خالد السمطي له میانەى باسکردنی چپۆکیکی درێژ که له نیوان خۆی و أبو حنيفة و عثمان البتي پرووداوه ئینجا ئەم ووتەیهی أبو حنيفة دەگێڕێتەوه، چپۆکە که 9 لاپەرەیه، پروانه [109-101/2] هەمان کتێب.

المعلمي دەڵێ: هەر که سیك چپۆکە که بخوینێتەوه گومانى لهوه نابێت که درۆیه و دروستکراوه، وه دەڵێ: له و کاته دا البتي له ژياندا بوایه نه مردوو ه تا أبو حنيفة قسهیهکی لهم شیوهیه بکات. المعلمي راست دهکات چونکه البتي 143 مردوو، أبو حنيفة 150 مردوو، گەر بووتری مەبەستی ئەو بووه که البتي له به صره بووه أبو حنيفة له کوفه بووه بهیه کهوه کۆنه بوونه تهوه ئەوا وهک ووتمان سەر له بهری چپۆکە که درۆیه و دروستکراوه.

الموفق المكي ئەم پێوايه تهی له کتێبه کهی عبدالله بن محمد بن يعقوب الحارثي البخاري دهرهیناوه به ناوی (كشف الأستار) که ئیستا کتێبه که بوونی نه ماوه له سهرهتای بهشی دووهم ئاماژهی پێ ددهین، عبدالله تۆمه تبارە به درۆ، شیخه کهی به ناوی سعيد بن محمد بن أبان البرذعي وهک المعلمي دەڵێ: وایانم تەنھا ناوه کهی بوونی ههیه، له یهک کتێبدا نه مدوزیه وه ناوی هاتیی جگه لهم شوێنه، الطحاوي و بکار سيقه ن، هلال بن يحيى زه عيفه، يوسف بن خالد البتي که خاوهنی

چیرۆکە کە یە ئەویش تۆمەتبارە بە درۆ، تەواوی راویەکانی سەنەدە کە حەنەفە مەزھەبەن ئەمەش حالیانە وەک بینیتان، جگە لەوەش ئەوانە ی کە ئەم رپوایەتەیان نەقل کردووە بە ووشە ی (النبي) کەسیان لە یوسف بن خالد السمی رپوایەتیان کردووە تا بڵین ئەصلى ووشە کە (البتی) بوو کراوە بە (النبي) بە لکۆ لە یوسف بن أسباط رپوایەتیان کردووە، خالیکی تریش ئەو یە عبدالله لە السنة و ابن حبان لە المجروحین و ابن عدي لە الكامل و الخطیب لە تاریخ هەر چواریان ئەمەیان رپوایەت کردووە لە یوسف بن أسباط بە لە فزی (رسول الله) نەک (النبي) ئەمەش بیانوی پروودانی تصحیف هەلەدەوێتەو، چونکە گەر (النبي و البتی) لە وینەدا هاوشیو بە تصحیف پروو بدات ئەوا (رسول الله و البتی) زۆر جیاوازن مەحاله تصحیف پروو بدات، بە لام الخطیب دوو جار ئەم رپوایەتە ی هیناوە جارێک بە (رسول الله) و جارێک بە (النبي) بۆ یە ئەم گومانەیان دروست کردووە، وە پیم وایە ئەم رپوایەتە بۆ یە دروستکراوە تا رپوایەتە کە ی یوسف بن أسباط-ی پێ هەلەوێتەو بە لام هەولێکی نەزۆک بوو.

الکوثري و محقق تاريخ بغداد (٢) دەلێن: الدارقطني وتوویەتی: أبو صالح الفراء محبوب بن موسى بە هیژنیە.

جگە لە الدارقطني کە سی تر وای نەووتووە، ابن حبان دەلێ: متقن ئەمەش پلە یە کە بەرزە لە تەوسیق کردن، وە أبو داود و العجلي و الذهبي بە سیقەیان داناوە، أبو حاتم الرازي و ابن حجر بە صدوق-یان داناوە، وە ک یە دەگ سەنەدە کە بە حەسەن دادەنێن ئەگینا لە صەحیحە وە نزیکترە.

عبرالله دەلێ: حدثني إبراهيم حدثنا أبو توبة عن أبي إسحاق الفزاري ووتی: فەرموودە ی پێغەمبەر ﷺ بۆ أبو حنيفة گێرایە وە دژی خروج کردن، أبو حنيفة ووتی: ئەم فەرموودە یە خورافە یە. [السنة : 304] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

عبرالله دەلێ: حدثنا محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتی: بیستم الفزاري دەیووت: فەرموودە ی پێغەمبەر ﷺ بۆ أبو حنيفة گێرایە وە دژی خروج کردن، أبو حنيفة ووتی: ئەمە

خورافەیه. [السنة : 351] (سەنە دەکە ی حەسەنە).

ووتە: أبو حنیفة کاتیەک ئەم قسەیهی کردووە کە براکە ی أبو إسحاق الفزاري خروج دەکات دەچێتە ناو سوپاکە ی إبراهيم بن عبدالله بن الحسن، کە لە بەصرە سالی 145 هـ لەدژی عەباسیەکان خروچی کرد، لەهەمان سالییدا کوژرا، أبو حنیفة-ش سالی 150 هـ مردووە، کەواتە 5 سالی بەر لە مردنی ئەم قسەیهی کردووە، ئەمەش بۆیە باس دەکەم تاکو بیانوی ئەوانە بپرین کە دەلێن لەوانەیه سەرەتا ئاوا بووبێت کە گەنج بوو دواتر پێگەیشتوووە بۆتە زانیەکی گەوره و هاویشیوە ی ئەم قسانە بەبێ بوونی هیچ بەلگەیهک تەنها خەیاڵی بۆیە کە ی تەوبەکردنی لە دانه بەدانه ی ئەو ووتانە بیهێنن بۆمان کە لەم کتێبەدا باسی دەکەین ئەوکات ئێمەش بێدەنگ دەبین نەک بەم بیانوو بەتالانە.

الخطیب دەلێ: أخبرنا أبو سعيد الحسن بن محمد بن عبدالله بن حنويه الأصمهاني قال أخبرنا عبدالله بن محمد بن عيسى الخشاب قال حدثنا أحمد بن مهدي قال حدثنا أحمد بن إبراهيم قال حدثنا عبدالسلام بن عبدالرحمن قال حدثني إسماعيل بن عيسى بن علي الهاشمي قال حدثني أبو إسحاق الفزاري ووتی: من دەچوو مە لای أبو حنیفة پرسیارم لێدەکرد دەربارە ی کاروباری جیهاد، جا پرسیار ی بابەتێکم لێکرد ئەویش وەلامی دایەو، پێم ووت: دەربارە ی ئەم بابەتە فەرموودە رپوایەت کراو لە پیغەمبەر ﷺ کە ئاوا و ئاوا دەفەرمووی! أبو حنیفة ووتی: وازبێنە لەو. أبو إسحاق الفزاري دەلێ: رۆژیکی تر پرسیارم لێکرد دەربارە ی بابەتێک ئەویش وەلامی دایەو، پێم ووت: ئەم بابەتە فەرموودە ی تێدا رپوایەت کراو لە پیغەمبەر ﷺ ئاوا و ئاوا دەفەرمووی! أبو حنیفة ووتی: ئەمە بە کلکی بەراز بێسەرەو. [تاریخ بغداد : 532/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتە: الكوثري جەهە ی کە ناسراو بە شیتی أبو حنیفة دەلێ: أبو إسحاق الفزاري منکر الحدیث-هەک ابن سعد باسیکردووە، محقق-ی تاریخ بغداد (۲) هەمان ووتە ی الكوثري دووبارە کردۆتەو. پیش هەموو شتێک گەر بلیین أبو إسحاق زەعیفە هیچ کێشە ی نیە چونکە رپووداویک دەگێڕێتەو کە لەنیوان خۆی و أبو حنیفة رپووداوە وەک لە لاپەرە 27-32 ئاماژەمان پێیدا، بۆیە گەر زەعیفیش

بیت له رێوایه‌تیکى لهم شیوهیه زه‌عیفیه‌که‌ی هیچ کاریگه‌ری نیه‌، ئەمه له‌کاتی‌کدا أبو إسحاق ئیمامی ئەهلی شامه له‌ فه‌رمووده له‌ سیره له‌ جهاد له‌ فیه‌دا پێشه‌وايه قوتابی الأوزاعي-ه‌، گه‌ر ابن سعد ده‌رباره‌ی بۆ: منکر الحدیث، ئەوا کۆمه‌لێک زانای زۆر گه‌وره‌تر له‌ ابن سعد ته‌وسیقیان کردوو به‌ پله‌ی زۆر به‌رز بۆیه‌ که‌س ئاوێ له‌ ته‌زعیف کردنه‌ی ابن سعد نه‌داوه‌ته‌وه‌.

أبو حاتم الرازي ده‌ڵ: ثقة مأمون إمام

أحمد بن حنبل ده‌ڵ: ثقة ثبت

الأوزاعي که مامۆستایه‌تی ده‌ڵ: الصادق المصدوق

سفيان بن عيينة ده‌ڵ: ئیمام بوو

أبو صالح الفراء ده‌ڵ: فه‌رمووده‌یه‌کم بیست له‌ أبو إسحاق، ئینجا پرسیا‌ری ئەم فه‌رمووده‌یه‌م له‌

سفيان بن عيينة کرد، سفيان ووتی: والله که‌س نه‌دیوه‌ که‌ پێش أبو إسحاق-ی بخه‌م

یحی بن معین ده‌ڵ: ثقة ثقة (دوو جار دوو باره‌ی کردۆته‌وه‌ بۆ ته‌ئکید کردنه‌وه‌)

النسائي ده‌ڵ: ثقة مأمون، یه‌کێکه‌ له‌ پێشه‌واکان

الذهبي ده‌ڵ: یه‌کێکه‌ له‌ ئەه‌لامه‌کان

ابن حجر ده‌ڵ: ثقة حافظ

الجيلي ده‌ڵ: ثقة

الحاکم ده‌ڵ: ثقة

البخاري و مسلم احتجاجیان پێکردوو له‌ الصحيحین

ئەمه‌ جگه‌ لهم هه‌موو مه‌دحه‌ی کراوه‌ بۆی له‌ پرووی عه‌قیده و جهاد کردن و سیره‌دا له‌ لایه‌ن

زۆرێک له‌ زانایان، جا واز له‌ هه‌موو ئەمانه‌ به‌ئین شوێنی ابن سعد بکه‌وین که‌ ده‌ڵ: منکر الحدیث!

له‌کاتی‌کدا ابن سعد ده‌رباره‌ی أبو إسحاق ده‌ڵ: ثقة فاضل خاوه‌نی عه‌قیده و جهاده‌، ئەه‌گه‌رچی

هه‌له‌ی زۆره‌ له‌ فه‌رمووده‌دا، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا زانایان ئاوێ له‌ ووته‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌وه‌ ته‌نها

الکوثري جه‌هه‌ی نه‌بیت بۆ به‌رگری کردن له‌ ئیمامه‌که‌ی نه‌قلی کردوو به‌بێ ئاماژه‌دان به‌ ووته‌کانی

تر، ابن سعد قوتابی الواقدي-ه‌ له‌ زۆربه‌ی ووته‌کانی له‌ جه‌رح و ته‌عذیلا پشتی به‌ الواقدي

بەستوووە کە الواقدي خۆی لە باشترین حالیدا تۆمەتبارە بە درۆ ژمارەیه کیش بە درۆزنیان داناوە بۆیە جەرح و تەعذیل کردنی سەنگیکی ئەوتۆی نیه بە تاییەت گەر موخالەفە ی زانیانی تر بکات، چەند نموونەیه ک لە ڕەتکردنەوهی حوکمە شازەکانی ابن سعد:

ابن حجر لە ژياننامە ی عبدالرحمن بن شريح دەڵێ: ابن سعد شتیکی شازی کردوووە کە دەڵێ: منکر الحدیث، وە هیچ زانیە ک ئاوری لەم ووتەیهی ابن سعد نەداوەتەووە چونکە زۆربە ی پشت بەستنی بە الواقدي-ه لە حوکمدان لەسەر پراوییه کان، الواقدي-ش پشتی پێ نابه ستی.

ابن حجر لە ژياننامە ی محارب بن دثار دەڵێ: ابن سعد دەڵێ: احتجاجی پێ ناکرێ ! ابن حجر دەڵێ: بەلکوهه موو پێشه واکان احتجاجیان پێ کردوووە، بەلام ابن سعد تەقلیدی الواقدي دەکاتەووە.

ابن حجر لە ژياننامە ی نافع بن عمر الجمحي دەڵێ: پێشتر باسمان کرد تەزعیف کردنی ابن سعد جیگای تێپامانە چونکە پشت بە الواقدي دەبەستێ.

الکوثري و محقق-ی تاریخ بغداد (٢) بەهه مان شیوه تەزعیفیان کردوووە بەهۆی عبدالسلام بن عبدالرحمن گوايه زه عيفه، ئەویش لەبەر ئەوهی يحيى بن أكثم لە قازی بوون لایداوە چونکە لە فیهقه دا زه عيف بوو، ئەمەش تەزعیف کردنیکیه هیچ په یوهندی به پڕوایه تەووە نیه، چەندین فقهاء هەن لە پڕوایەت زه عيفن، وە چەندین فەرموودەناس هەن کە لە فیهقه دا لاوازن، هەر چەندە دواتر گەراوەتەووە بۆ قازی بوون زانیان لێ پازی بوونە، المعلي له [التنکیل : 546-547/1] وەلامی تۆمەتە ناره واکانی الکوثري داوەتەووە و پڕوونی کردۆتە کە عبدالسلام سیهیه.

عبدالله دەڵێ: حدثني أبو الحسن بن العطار محمد بن محمد سمعت أحمد يعني ابن شبيب ووتی: بیستم وکیع دهيووت: أبو حنيفة به ابن المبارك-ی ووت: دهستت بهرز دهکەیتەووە له گەل هه موو ته کبیرهیه کی نوێژدا وهک بلی دهتهوئ بفريت ؟ ابن المبارك پێ ووت: گەر تۆ له ته کبیره ی یه که می نوێژدا دهفری ئەوا منیش له وانی تر دا دهفرم. وکیع جارێک یان دوو جار ووتی: ابن المبارك زۆر جوان وەلامی دایه وە. [السنة : 503] (سەنە دهکە ی صه حیه).

البیہقی دہلئ: أخبرنا أبو عبد الله الحافظ أنبأنا الحسن بن حليم الصائغ بمرور حدثنا أبو الموجه أخبرني أبو نصر محمد بن أبي الخطاب السلمي وكان رجلا صالحا قال أخبرني علي بن يونس حدثنا وكيع ووتى: نويزم كرد له مزگه ووتى كوفه أبو حنيفة وهستا بوو نويزى ده كرد ابن المبارك-يش له تهنيشته وه بوو نويزى ده كرد، ابن المبارك ههركا تيک ركوعى برد بوايه و بهرز بوايه وه دهستى بهرز دهكرده وه، أبو حنيفة دهستى بهرز نه دهكرده وه، جا كا تيک ته واو بوون له نويزه كه أبو حنيفة به عبدالله بن المبارك-ى ووت: ئه ي باوكى عبدالرحمن بينيم زور دهستت بهرز دهكه يته وه، ويستت بفرى؟ عبدالله پي ووت: ئه ي أبو حنيفة بينيم دهستت بهرز كرده وه كا تيک دهستت به نويز كرد، ويستت بفرى؟ جا أبو حنيفة بى دهنگ بوو. وكيع دہلئ: نه م بينى هيچ وه لاميك وه كو وه لامه كه ي عبدالله بو أبو حنيفة زوو ناماده بيت. [سنن الكبرى: 2538]

ووتم: (أبو نصر) و (علي بن يونس) نه م بينى كه س باسى ژيان نامه يان بكات، به لام هه مان رپوايه ته صه حيحه كه ي پيشو وه به هه نديك ووشه ي زياده وه، بويه زه عيفيه كه ي كاريگه رى نيه، ئه مه ش گالته كردنى أبو حنيفة-يه به سوننه تي پيغه مبه ر عليه السلام گهر دهووترى نه يزانيوه سوننه ته، دهليين ئه ي بوجى له ابن المبارك ناپرسى پيش گالته كردنى به سوننه ته كه له كا تيكا ابن المبارك پيشه وايه و كه سيكى دووره له وه ي له خو يه وه شتيك له نويزدا زياد بكات، دواتر ئه مه سوننه تيكي ئه وه نده باوه تهنانه ت خه لكى عه وام ده يزانييت بى ئاگايى أبو حنيفة له م سوننه ته نيشانه ي كه م زانسته تي به سوننه ت.

عبدالله دہلئ: حدثنا أبو الفضل حدثنا مسلم بن إبراهيم حدثنا عبدالوارث بن سعيد قال حدثنا سعيد ووتى: دانيشتم له لاي أبو حنيفة له مه ككه، جا باسى شتيكى كرد، پياويك پي ووت: له عمر بن الخطاب ئه مه وئوه رپوايه ت كراوه، أبو حنيفة ووتى: ئه مه ووته ي شه يتانه. پياويكى تر پي ووت: ئه ي له پيغه مبه ر عليه السلام رپوايه ت نه كراوه كه فهرموويه تي: (أفطر الحاجم والمحجوم)؟ أبو حنيفة ووتى: ئه مه سجع-ه. منيش تورپه بووم ووتم: هيچى تر ناگه ريمه وه بو ئه م مه جليسه رويشتم و جيم هيشت. [السنة: 384] (سه نه ده كه ي صه حيحه).

ووتەم: (سج) ووتەیه کە پیتی کۆتایی بڕگەکانی وەک یەکە، شیوەی جوړاو جوړی هەیه، واتا فەرموودە (أفطر الحاجم والمحجوم) تەنھا سەج-ه وەک فەرموودە وەری ناگرم.

الخطیب دەئ: أخبرنا أبو بكر البرقاني قال قرأت على محمد بن محمود المحمودي بمرور حدثكم محمد بن علي الحافظ حدثنا إسحاق بن منصور أخبرنا عبد الصمد عن أبيه ووتی: فەرموودە پێغەمبەرێ اللّٰه (أفطر الحاجم والمحجوم) بۆ أبو حنیفة باسکرا، أبو حنیفة ووتی: ئەمە سەج-ه، وە حوکمیکی عمر-یان بۆی باسکرد لە قەزاوەت یان ووتەیه ک لە ووتەکانی، أبو حنیفة ووتی: ئەمە ووتە ی شەیتانە. [تاریخ بغداد: 533/15] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتەم: محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دەئ: عبد الصمد بن حبيب الأزدي أحمد بن حنبل و البخاري و الخطيب به زه عيفيان داناوه.

نازانم ئەم کارە بە هەڵە کردووە یان بۆ چەواشەکاری وایکردووە، چونکە ئەمە عبد الصمد بن حبيب نیه بە لکۆ عبد الصمد بن عبد الوارث-ه، سێقەیه کەس تەزعیفی نەکردووە هەریەک لە أحمد بن حنبل و علي بن المديني و يحيى بن معين و شعبة بن الحجاج و ابن سعد و الحاكم والجيلي والذهبي به سيقەیان داناوه، تەنھا أبو حاتم الرازي به صدوق-ی داناوه، ابن حجر-یش وەک أبو حاتم به صدوق-ی داناوه، دانەرانی کتیی (تحریر تقريب التذهيب) دەئ: شتیکی سەیره ابن حجر واز لە تەوسیق کردنی هەموو ئەم زانایانە دەهێنێ شویێ ووتە کە ی أبو حاتم دەکەوێ کە تەنھا خۆی به صدوق-ی داناوه کەسی تری لە گەڵ نیه، لە کاتی کدا زانراوه کە أبو حاتم تونده لە حوکمدان لە سەر پراوییه کان.

خۆ گەر ووتە ی ئەم زانایانە هیچیان بوونی نەبوایه تەنھا ووتە کە ی أبو حاتم هەبوایه ئەوا بەس بوو کە بڵێن سەنەدە کە حەسەنە.

ابن حبان دەئ: أخبرنا زكريا بن يحيى الساجي قال حدثنا أحمد بن سنان القطان ووتی: بیستم علي بن عاصم دهيووت: به أبو حنیفة-م ووت: إبراهيم له علقمة-هوه رپوايه ت دهکات ئەویش لە عبدالله-هوه رپوايه ت دهکات کە پێغەمبەر ﷺ پێنج رکعات نوێژی پیکردن پاشان دوو سوجدە ی

برد دواى سەلامدانەو، أبو حنيفة ووتى: گەر لە رکەتەى چوارەم دانە نیشتبێ ئەوا ئەم نوێژە یەكسانە بەمە، ئاماژەى بۆشتێك كرد لەسەر زەوى بوو جا هەلى گرتەو و فرێدا.

[المجروحين : 407/2] (سەنەدەكەى صەحیحە).

ووتم: علي بن عاصم زەعیفە، بەلام بەسەر هاتەكە لەنیوان خۆی و أبو حنيفة پرویداو لەكەسانی ترەو نایگێرێتەو، لە لاپەرە 27-32 وەلامى ئەم گومانەمان داوەتەو.

(إبراهيم عن علقمة عن عبدالله) إبراهيم بن سويد النخعي عن علقمة بن قيس النخعي عن عبدالله بن مسعود، لە هەردوو تەحقیقی حمدي السلفي و محمود إبراهيم زايد (إبراهيم عن علقمة) بۆتە (إبراهيم بن علقمة) واتا تەصحیف پرویداو (عن) بۆتە (بن) نازانم چۆن ئەم هەلەیه بەسەر هەردووکیان تێدەپەرێ ! فەرموودەكەش صەحیحە مسلم و جگە لەویش رپوایەتیان کردوو، رپوایەتەكەش بێ ئەدەبی و جورئەتى أبو حنيفة نیشان دەدات بەرامبەر بە پیغەمبەر ﷺ كە فەتوای ئەو دەدات نوێژەكەى پیغەمبەر ﷺ هیچ نرخێكى نیە و بەتالە.

البرزعي دەلى: أبو زرعة لە كتیبەكەى مندا فەرموودەیهكى بێنى كە لە أبو حاتم رپوایەتم كردبوو ئەویش لە شیخیكى خۆیهو ئەویش لە أيوب بن سويد ئەویش لە أبو حنيفة تا دەگاتە پیغەمبەر ﷺ أبو حاتم-یش لە تەنیشت أبو زرعة دانیشتبوو، أبو زرعة پێى ووتم: گلهیى لە كى دەكریت لەم كارەدا (واتا: رپوایەت كردنى فەرموودەى أبو حنيفة) تۆ یان أبو حاتم ؟ ووتم: من، ووتى: بۆ ؟ ووتم: چونكە من ناچارم كرد بىخوینێتەو ئەو رازى نەبوو ئیلا دواى هەولێكى زۆر، جا أبو زرعة ووتەیهكى زۆر توندی پێ ووتم كە بیرم چۆتەو لە كتیبەكەمدا لەو كاتەدا، منیش پێم ووت: إبراهيم بن أرملة گرنگى بە سەنەدەكانى أبو حنيفة دەدات، أبو زرعة ووتى: إنا لله وإنا إليه راجعون، موصیبه تەكەمان گەورە بوو دەربارەى إبراهيم، گرنگى پێ دەدا ! لەبەرچى باوەر بە أبو حنيفة دەكات ؟ لەبەر شوینكەوتنى بۆ سوننەت ؟ لەبەر توانای بەهێزى لەبەر كردنى ؟ پاشان ووتەیهكى توندی ووت دەربارەى إبراهيم لێردا باسم نەكردوو، پاشان ووتى: رەحمەتى الله لە أحمد بن حنبل بێت، پێم گەشت كە دلى تەنگ ببو بۆ ژمارەیهك فەرموودە كە دەرکەوتبوون

لە لای المەلی بن منصور، ئەویش پێویستی پێیان بوو، المەلی لە ناو ئەهلی رەئی لە هەموویان زیاتر لە زانا دەچوو، چونکە ئەو بە دوای عیلم دەگەرا و گەشتی دەکرد بۆی و گەرنگی پێ دەدا، جا أحمد ئارامی گرت لە سەر ئەم فەرموودانە و یەک پیتیشی لە المەلی نەبیست، بە لām علی بن المَدینی و أبو خيثمة و زۆرینە ی هاو ئەکانمان فەرموودەکانیان لێ بیست، جا چ شتیکی المەلی بە هی أبو حنيفة دەچیت؟! المەلی صدوق-ە، أبو حنيفة سەنەدە پەچراوەکانی دەکرد بە متصل، پاشان أبو زرعة ووتی: أبو حنيفة رپوایەتی کردووە لە موسی بن أبي عائشة عن عبدالله بن شداد عن جابر عن النبي ﷺ لە سەنەدە ی فەرموودە کە دا جابر-ی زیاد کرد، و اتا فەرموودە ی قورئان خوێندن لە دوای ئیمام، وە أبو حنيفة دەییوت: قورئان مەخلوقە، وە فەرموودەکانی پێغەمبەری اللّٰه ﷺ رەت دەکردهو، وە گالته ی بە ئاتارەکان دەکرد، وە بانگەوازی دەکرد بۆ بیدعە و گومراپییەکان، دوای هەموو ئەمانە گەرنگی بە رپوایەتەکانی دەدری! کەس کاری ئاوا ناکات تەنھا گیلێکی جاھیل نەبێ، یان ووتە یەکی لەم شیوہیە ی ووت، ئینجا أبو زرعة تورپی خۆی بە سەر ابراهیم-دا رشت، وە ئەو فەرموودانە ی أبو حنيفة-ی باس دەکرد کە هیچ ئەصليکی نیە، جا لە مانە دا فەرموودە ی علقمة بن مرثد عن ابن بريدة عن أبيه باسکرد (الدال على الخير كفاعله) وە ئینکاری فەرموودە یەکی تری لیکرد کە لە علقمة بن مرثد رپوایەتی دەکات عن ابن بريدة فەرموودە کە ی عمر (جبریل هاتە لای پێغەمبەر ﷺ ووتی: ئیمان چیه ...) أبو زرعة ووتی: أبو حنيفة و أبوسنان و وشە ی (الإيمان) یان لە فەرموودە کە دا کرد بە (شرائع الإيمان) وە چەند فەرموودە یەکی تری باسکرد کە أبو حنيفة هەلە ی تیدا کردووە، وە ئینکاری رپواتەکانی کرد، پاشان پێ ووتم: ئەو ی ووتی قورئان مەخلوقە ئەوا کافەرە، جا گەرنگی بە سەنەد ی کافران دەدری؟! و اتا ئەو قەومە.

[سؤالات البرذعي لأبي زرعة : 956]

ووتم: ئەم کتێبە بە ناویکی تریش چاپکراوە ئەویش (الضعفاء لأبي زرعة). ئەم ووتە یە لە هەموو رپوایەتەکان بە نرخترە چونکە سەدان رپوایەتیش بێنین کە أبو حنيفة و تۆویەتی قورئان مەخلوقە و گالته ی بە فەرموودە کردووە و رەتی کردووته و ئەوا کە سانیک هەر دەلێن زەعیفە جا بە هەر بیانووێک بێت، بە لām کاتیک زانایەکی گەورە ی وەک أبو زرعة ئیثباتی

ئەو دەکات کە أبو حنيفة ئەم شتانەى تیدا هەبوو و اتا صەحیحن چونکە أبو زرعة ئیمامە لە زانستی فەرموودەدا مەحاله کۆمەڵیک ڕیوایەتى زەعیفی پێی بگات نەزانیت زەعیفن و بەپێی ئەم ڕیوایەتە زەعیفانە حوکم بدات لەسەر أبو حنيفة، أبو زرعة لەو ئاستەدا نیە لە شتێک دڵنیا نەبیت بە گومانەو بەیداتە پāl أبو حنيفة، پێتان وایە أبو زرعة بەهۆی ڕیوایەتى زەعیفەو ئەم قەناعەتەى بۆ دروست بوو بۆ دەربارەى أبو حنيفة ؟!

ووتەکەش تەکفیر کردنیکی ڕوونی أبو حنيفة-یە لەلایەن أبو زرعة، هەروەها ڕەت کردنەوێى فەرموودەکانى پێغەمبەر ﷺ و گالته کردن بە ئاثار و بانگەوازی کردن بۆ بیدعە و گومراپی هەمووی دایە پāl أبو حنيفة، ئەمە لەکاتیکیدا مشتومڕ هەیه لەسەر ئەوێى ئایا تەو بەى کردوو لە ووتنى قورئان مەخلوقە یان نا، کە أبو زرعة هەر سوورە لەسەر تەکفیر کردنى چونکە ڕەت کردنەوێى فەرموودە و گالته کردن بە ئاثار هەر کوفرە، کاتی ئەو نەهاتوو عەقڵتان بێننەو بەر خۆتان و بڵێن ئەمانە دەستیان گرتوو بە ووتەى سەلەفەو هێچ شتێکیان لە خۆیانەو دروست نەکردوو، گەر لە تەکفیر کردنیى هاوڕایان نەبین دەبێ سوور بین لەسەر ئەوێى کە أبو حنيفة کەسیکی گومرا و بیدعەچى بوو شایەنى ئەوێى ڕقمان لێی بێ و بە بچووک سەیری بکەین نەک بیکەین بە پێشەواى ئەهلى سوننە دواى ئەم هەموو ووتانەى لەسەرى چەسپاو.

عبدالله دهلى: حدثني محمد بن علي حدثنا إبراهيم بن بشار ووتى: بيستم سفيان بن عيينة دهيووت: أبو حنيفة نموونهى بۆ فەرموودەى پێغەمبەرى الله ﷺ دەهێنايهو ئینجا ڕەتى دەکردهو، پێی گەشتبوو کە من فەرموودەیهک لە پێغەمبەرى الله ﷺ دەگێرمەو کە فەرموویهتى: (البيعان بالخيار ما لم يفترا) -واتا: کڕپار و فرۆشیار بۆیان هەیه پەشیمان ببنەو تا ئەوکاتەى لەیه کتر جیا دەبنەو لە شوێنى کڕپن و فرۆشتنەکە- أبو حنيفة ووتى: ئەى ئەگەر لەناو کەشتیدا بوون چۆن لەیه کتر جیا دەبنەو ؟ سفيان ووتى: لەم ووتەیه خراپتران بیستوو ؟ [السنة : 342] (سەنەدەکەى حەسەنە).

ابن حبان دهلى: أخبرنا الفضل بن الحسين بهمدان قال حدثنا يحيى بن عبدالله بن ماهان عن ابن

عینة ووتی: فەرموودەیه کم بۆ أبو حنیفة گێرایەوێ لە پیغەمبەر ﷺ أبو حنیفة ووتی: میزی بە سەردا بکە. [المجروحین: 410/2] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتم: الفضل بن الحسين ناسراوه به (ابن تازي کره) سيقه یه، (یحیی بن عبدالله بن ماهان الکرابیسی) الخلیلی به سيقه ی داناو، أبو الفتح الأزدي به زه عیفی داناو، به لام گوێ به ته زعیفی الأزدي نادری چونکە هەم خۆی زه عیفه هەم زیاده پەویشە لە جەرحکردن.

ابن حجر دەربارە ی أبو الفتح الأزدي دە ئی: حیساب بۆ ووتە ی الأزدي ناکری چونکە خۆی زه عیفه جا چۆن پشتی پێ دە بە ستی ئی له ته زعیف کردنی سيقه کاندای؟ هەروەها دە ئی: الأزدي ووتە ی قبول نیە گەر به ته نه خۆی راوییه ک ته زعیف بکات چ جای ئه وه ی موخاله فه ی زانیانی تر بکات! هەروەها دە ئی: پیشتر چەند جار باسمان کردووێ کە حیساب بۆ جەرحکردنی الأزدي ناکریت چونکە خۆی زه عیفه.

التهانوي دەربارە ی جەرحی پەتکراوه دە ئی: ئه و کە سه ی جەرحی راوییه کان ده کات گەر خۆی جەرحکراو بیست ئه و ئه و کات ده ست پیشخه ری ناکری له قبول کردنی ووتە کە ی به هەمان شیوه ته عدیل کردنی تا ئه و کاته ی زانیانی تر موافقه ی ده کەن وه کو الأزدي زمانیکی توندی هه یه و زیاده پەوه له جەرحکردن.

بشار عواد معروف دەربارە ی الأزدي دە ئی: قسه ی پێ ووتراوه و جەرحه کانی قبول ناکری.

الخطیب دە ئی: قال الأبار حدثنا محمد بن حسان الأزرق ووتی: بیستم علي بن عاصم ده یووت: فەرموودەیه کم بۆ أبو حنیفة گێرایەوێ لە پیغەمبەر ﷺ أبو حنیفة ووتی: وه ری ناگرم، ووتم: له پیغەمبەر ﷺ! ووتی: وه ری ناگرم. [تاریخ بغداد: 533/15] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتم: هەر چەندە علي بن عاصم زه عیفه به لام پیم وانیه أبو حنیفة ئه و توانایه ی هه بیست کە جەرح و ته عدیلی راوییه کان بکات له کاتی کدا خۆی داماو له زانسته دا، گریمان له بهر زه عیفی علي بن عاصم فەرموودە کە ی وه رنه گرتی، بۆچی نا ئی تو زه عیفی بۆیه لیتی وه رناگرم، بۆچی عیله تی فەرموودە کە روون ناکاته وه بۆی؟ علي دوو جار لی دووباره ده کاته وه هەر ده ئی وه ری ناگرم به بی

پروونکردنہ وہی ھوکارہ کہی ! ئہمہ لہ کاتی کدا علی بن عاصم زور حالی باشرہ لہ أبو حنیفة لہ ریوایہ تدا.

الخطیب کتیبہ کہی (الأبار) لہ بہر دہستی دایہ ھہندی کجار راستہ و خو لہ کتیبہ کہ ریوایہ ت نہ قل دہکات ھہندی کجار لہ ریگای ابن دوما، بویہ ووتنی (قال الأبار) زیانی نیہ بو سہنہ دہ کہ ھک دواتر پروونی دہ کہینہ وہ.

الخطیب دہئی: أخبرنا محمد بن عبد الملك القرشي أخبرنا أبو العباس أحمد بن محمد بن الحسين الرازي حدثنا أبو عمرو محمد بن يعقوب بن إبراهيم النيسابوري سمعت أبا عبد الله محمد بن نصر المروزي يقول سمعت إسحاق دهبوت: يحيى بن آدم ووتی: ئہو فہرموودہیہ بو أبو حنیفة باسکرا کہ پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: (دہست نوئز نیوہی ئیمانہ) أبو حنیفة ووتی: با دوو جار دہست نوئز بشوین تاکو ئیمانمان کامل بیٹ ! إسحاق دہئی: يحيى بن آدم ووتی: (دہست نوئز نیوہی ئیمانہ) واتا: نیوہی نوئزہ، چونکہ اللہ تعالیٰ نوئزی بہ ئیمان ناو بردوہ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ إيمانكم واتا: صلاتکم، وہ پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: (نوئز قبول نیہ تہ نہا بہ دہست نوئزہ وہ نہ بیٹ) جا دہست نوئز نیوہی ئیمانہ بہو مانایہی کہ باسماں کرد کہ نوئز تہواو نابیت تہ نہا بہ دہست نوئز نہ بیٹ. أبو عبد الله دہئی: إسحاق ووتی: يحيى بن آدم ووتی: ئہو ووتہیہ بو أبو حنیفة باسکرا کہ دہئی: (نازانم نیوہی عیلمہ) أبو حنیفة ووتی: با دوو جار بلی نازانم تا عیلمہ کہی کامل بیٹ ! يحيى ووتی: مانای ئہو ووتہیہ کہ دہئی: (نازانم نیوہی عیلمہ) لہ بہر ئہوہیہ کہ عیلم لہ دہزانم و نازانم پیگہاتوہ، جا ھہر یہ کیکیان نیوہی ئہوی ترہ. [تاریخ بغداد : 534/15] (سہنہ دہ کہی صہ حیجہ).

الخطیب دہئی: أخبرنا القاضي أبو القاسم عبد الواحد بن محمد بن عثمان البجلي حدثنا عمر بن محمد بن عمر بن الفياض حدثنا أبو طلحة أحمد بن محمد بن عبد الكريم الوساسي حدثنا عبد الله بن خبيق حدثنا أبو صالح الفراء ووتی: بیستم یوسف بن أسباط دهبوت: أبو حنیفة چوار سہد فہرموودہی پیغہ مہری اللہ ﷺ رہت کردہ وہ یان زیاتر، پیم ووت: ئہی باوکی محمد ئہو فہرموودانہ دہزانی کامانہن ؟ ووتی: بہئی، ووتم: ھہندی کیانم پی بلی، ووتی: پیغہ مہری اللہ ﷺ

فەرموویەتی: (للفرس سەمان وللرجل سەم) -واتا: لە غەنیمەتدا ئەسپەکە دوو بەشی بەردەکهوئ
 کەسەکەش یەک بەش- أبو حنیفة ووتی: من بەشی ئازەل لە بەشی ئیماندار زیاتر دانائیم. وە
 پیغەمبەر ﷺ و هاوێلانی حوشتەر و مانگاگانیان بریندار کرد لەکاتی حەجدا بۆ جیاکردنەو و
 ناسینەو، أبو حنیفة ووتی: ئەمە هەتک کردنە. وە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (البيعان بالخيار ما
 لم يفترقا) -واتا: کڕپار و فرۆشیار بۆیان هەیه پەشیمان ببنەو و پێش جیابوونەو و یان لەیه کتر لە
 شوینی کڕین و فرۆشتنەکە- أبو حنیفة ووتی: گەر فرۆشتنەکە ئەنجامدرا پەشیمان بوونەو و نیه.
 وە پیغەمبەر ﷺ تیروپشکی دەکرد لەنیوان خێزانەکانی گەر ویستبوای دەرچێ بۆ سەفەر، أبو
 حنیفة ووتی: تیروپشک قومارە. وە أبو حنیفة ووتی: گەر پیغەمبەر ﷺ پێم گەشتبوایە یان پێ
 گەشتبوام ئاوا زۆربەیی ووتەکانی منی وەردەگرت و کاری پێدەکرد، بۆ مەگەر دین جگە لە رەئی
 چاک چیتەر؟ [تاریخ بغداد: 536/15] (سەنەدەکی حەسەنە).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) وەک پیشەیی هەمیشەیان ووتەکانی یوسف بن أسباط
 دەربارەیی أبو حنیفة بە زەعیف دادەنێن بە بیانووی ئەوێ کە یوسف زەعیفە! ئەمەش
 سەرکەشیەکی زۆر سەیرە، خو ووتمان کەسی زەعیف کە قسەیه ک بکات جیاوازه لەگەڵ ئەوێ
 فەرموودەیه ک یان بەسەرھاتییک بە سەنەدەو و بگێڕێتەو، جا لێردا کارەساتەکە گەرەترە چونکە
 ئەمە ووتەیی یوسف خوێتە دەربارەیی أبو حنیفة هیچ شتییک ناگێڕێتەو لە هیچ کەسییک تا بلیین
 زەعیفە! دلنیام خوشیان هەست بەم هەلە گەرەیه دەکەن بەلام کە کار گەشتە أبو حنیفة
 دەیت هەموو جوۆرە بەرگریه ک بخێتە کارەو ئەگەرچی لە شوینی خوشتی نەیت، دواتر تۆ بلی
 زاھیدیکی وەک یوسف بوھتان بۆ أبو حنیفة هەلبەستێ؟

الخطیب دەئێ: أخبرنا ابن دوما أخبرنا بن سلم حدثنا الأبار حدثنا أبو عمار المروزي قال سمعت
 الفضل بن موسى السيناني دہیوت: بیستم أبو حنیفة دہیوت: هاوێل وام هەیه بە قەدەر دوو گۆزە
 میز دەکات، مەبەستی رەتدانەو و فەرموودەیی پیغەمبەر ﷺ بوو کە فەرموویەتی: (إذا كان الماء
 قلتین لم ينجم) واتا: گەر ئاوا بە قەدەر دوو گۆزە بوو ئەوا پیس نابێت.

[تاریخ بغداد : 535/15] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتەم: (قلعة) لەشیو وەک گۆزە وایە، کیشی یەک قلعة بەپێوانەی سەردەم دەکاتە 102 کیلوگرام. محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) پیش ئەوانیش الکوثری جەهەمی هەموو پێوایەتەکانی (ابن دوما)یان بە زەعیف داناوە، ابن دوما یەکیکە لەو شیخانەی کە الخطیب ژمارەیک پێوایەتی لێوە کردووە دەربارەی أبو حنیفة، المعلمی لە [التنکیل : 181/1] زۆر بە زانستیانه رەد دی الکوثری داوەتەو دەربارەی تەزعیف کردنی پێوایەتەکانی ابن دوما، کە من مەفھومی ووتەکی دەنوسم لێرەدا، المعلمی دەڵێ: الخطیب ئەو پێوایەتانەی کە لە (الأبار) نەقلی دەکات کتیبەکانی (الأبار)ی لەبەر دەستدایە، بەلام لە پێگای (ابن دوما عن ابن سلم عن الأبار) دەگێژێتەو، جا گەر ابن دوما و ابن سلم هەرکیشەیهکیان هەبێت زیان بە پێوایەتەکان ناگات چونکە الخطیب کتیبەکی (الأبار)ی لایە، ئەمەش وەکو ئەو وایە کەسیک لە ئێمە فەرموودەیهکی صەحیحی بوخاری بە سەنەدەو بەگێژێتەو لە خۆیەو تا دەگاتە بوخاری، ئینجا بووتری: ئەم سەنەدە زوعفی تێدایە! خۆ خودی فەرموودەکە لەناو صەحیحی بوخاریدا هەیه سەنەدەکی نیوان من و بوخاری زەعیفیش بێت هیچ کیشە نیە مادام ئەصلى کتیبەکە بوونی هەیه، ئەم پێوایەتانەی الخطیب-یش کە لە پێگای ابن دوما عن ابن سلم عن الأبار پێوایەتی دەکات هەمان شتە.

منیش دەڵێم: گەر کەسیک سەری لەم باسە دەرناچێ و بێ ئەی بۆ الخطیب راستەوخۆ لە کتیبەکەو پێوایەتەکان نەقل ناکات لە پێگای ابن دوما دەگێژێتەو ؟ دەڵێن: هەموو زانیان لەو سەردەمەدا کە سەردەمی ئیسناد بوو پێشەیان بوو کە هەموو ووتەیک بە سەنەدەو بەگێژێتەو گەر سەنەدیان لەلا بێت چونکە هەبوونی سەنەد شانازییە بۆ خاوەنەکی، ئەو تا بوخاری الموطأ-ی مالک لەبەر دەستی دایە زۆر فەرموودە الموطأ-ی لە صەحیحەکیدایە هیناوە، کەچی هیچیان راستەوخۆ لە کتیبەکەو نەقل ناکات، بەلکو لە پێگای قوتابیەکانی مالک پێوایەتی دەکات ئەوانیش لە مالک-هوە، ئەمە پێشە قەومەکە بوو هەولداوە هەموو ووتەیک بە سەنەدەو نەقل بکەن ئەگینا گەر سەنەد نەبوا یە ئەوا کتیبی هەر زانیەک دەبوو کۆپی کتیبی زاناکانی پیش خۆی، هەر چەندە ئەم خالە شایستە وەلام داناوێش نیە چونکە پوونە بەلام رەچاوی حالی خەڵکانیک

دەکەم و دەزانم سەریان لەم باسە دەرنەچیت و پرسایاریان لە لا دروست دەبن، ئەگینا وەک ووتەم ئەم خالە شایستەیی باس کردن نیه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دەڵێ: (الفضل بن موسى السینانی) علی بن المدینی دەربارەیی ووتووە: فەرموودەیی مونکەری رپوایەت کردووە.

ئەمەش چەواشەکارییە تەواوی ووتەکەیی نەهیناوە.

أبو حاتم الرازي دەڵێ: صدوق صالح

الحاکم: پیشەواکەت لە پیشەواییانی فەرموودە لە سەردهمی خۆی، سێقەییە

الفضل بن دکین دەڵێ: لە ابن المبارک چەسپاوترە

علي بن المدینی: سێقەییە، لەوانەیی شتی غەریب و مونکەری رپوایەت بکات

وکە دەڵێ: ثبت

یحیی بن معین دەڵێ: سێقەییە، أمير المؤمنين-ە لە فەرموودە

البخاري دەڵێ: سێقەییە

ابن سعد دەڵێ: سێقەییە

ابن حبان: لە کتێبی (الثقات) هیناویەتی

الذهبي دەڵێ: ثقة حافظ

ابن حجر دەڵێ: یەکیکە لە سێقەکان، ئینجا هەمان ووتەیی علی بن المدینی دووبارە دەکاتەو

دانهانی کتێبی (تحریب تقریب التهذیب) دەڵێ: ثقة ثبت، ووتی (لەوانەیی فەرموودەیی غەریب

رپوایەت بکات) ئەمە تەنها علی بن المدینی وای ووتو

جا تۆ واز لە هەموو ئەمانە بهینیت ووتەیی کی قرتاوی علی بن المدینی نەقل بکەیت کە تەفرد-ی

کردووە بێگومان چەواشەکارییە.

عبداللہ دەڵێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أبو نعيم ووتی: شريك زۆربە خراپی باسی أبو

حنيفة وهاوێلانی دەکرد، وە دەيووت: مەزەهەبەکیان پەتکردنەوێ فەرموودەیی پیغەمبەری اللہ-

یە عَلَيْهِ السَّلَام [السنة : 290] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبداللە دەئ: حدثني محمد بن هارون أبو نسيط حدثنا أبو صالح الفراء سمعت الفزاري يعني أبا إسحاق ووتى: الأوزاعي يئى ووتم: ئيمه سەرزەنشەى أبو حنیفة دەکە ی ن لە سەر ئەوەى کە فەرموودەى بۆ دەهات لە پێغەمبەر-هوه عَلَيْهِ السَّلَام کە چى پێچەوانەى فەرموودەکەى دەکرد. [السنة : 237] (سەنە دەکە ی حەسەنە).

الخطيب دەئ: أخبرنا أبو بكر البرقاني قال قرئ على إسحاق النعالي وأنا أسمع حدثكم عبدالله ابن إسحاق المدايني قال حدثنا حنبل بن إسحاق ووتى: بیستم مامم -واتا ئیمام أحمد- دهیووت: یعقوب أبو یوسف ئینصافی هەبوو لە فەرموودەدا، بەلام أبو حنیفة و محمد بن الحسن پێچەوانەى فەرموودەیان دەکرد، ئەم دووانەش رەئى خراپیان هەیه، واتا أبو حنیفة و محمد بن الحسن. [تاریخ بغداد : 570/2] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ئیمام أصمەر دەربارەى أبو حنیفة و هاوێلانەى دەئ: وازمان لە ئەهلى رەئى هیئا، فەرموودەى زۆریان لەلابوو هیچمان لێیانەوه نەنوسیەوه، چونکە ئەوان عینادیان دەکرد بەرامبەر بە فەرموودە، کەس لەوان سەرفراز نایئ. [مسائل ابن هانئ للإمام أحمد : 1930]

ابن عبدالبر دەئ: زۆرێک لە ئەهلى حەدیث بە جائیزیان دەزانى تانە بدەن لە أبو حنیفة بەهۆى رەت کردنەوهى زۆربەى فەرموودە ئاحادەکانى کەسانى خاوەن عەدالەت، چونکە أبو حنیفة هەر فەرموودەیهکى پێ گەیشتبوایە عەرزى دەکرد لەسەر فەرموودەکانى تروماناکانى قورئان، هەرشتیکی پێچەوانەى ئەوان بوایە رەتێ دەکردەوه و بە شاز ناوی دەبرد، لەگەڵ ئەمەشدا دهیووت: طاعة تەکان لە نوێژ و جگە لەویش پێیان ناووترى ئیمان، وه هەرکەسیک لە ئەهلى سوننە کە ووتبێتى ئیمان ووتە و کرداوه ئەوا سەرزەنشەى ووتەکەى أبو حنیفة دەکەن و تەبیدی دەکەن بەهۆى ئەمەوه. [الانتقاء : 149]

ووتم: هەرچەندە ابن عبدالبر وهک زانایانى تری خەلف بەرگری لە أبو حنیفة دەکات بەلام پروانە

دەلێ هەرکەسێک لە ئەهلی سوننە ووتبێتی ئیمان ووتە و کردارە ئەوا تەبیدیعی أبو حنیفە-ی کردوو بەهۆی دەرھینانی کردەووە لە ئیماندا، ئایا تۆش ئامادەیی وەک ئەهلی سوننە أبو حنیفە تەبیدیعی بکەیت یان بە ئیمامی دەزانیت ؟

ئەمەش ووتەیی پێنج کەسی شارەزا لە فەرموودە (الأوزاعي و أحمد و أبو زرعة الرازي و ابن عبد البر وابن الجوزي) کە دان بەووە دەنێن أبو حنیفە فەرموودەیی ڕەت کردۆتەووە دواي پێگەیشتی فەرموودەکە، أبو زرعة-ش یەکیک بوو لەوانەیی کە خۆی سەرەتا ئەهلی ڕەئیی بوو و کاریگەر بوو بە أبو حنیفە وەک زۆرەیی خەلکی خوراسان، وە بیانوو هینانەووە بەووەی کە أبو حنیفە مەنەجییکی تایبەتی هەبوو لە قبول کردن و ڕەتکردنەووەی فەرموودەدا بیانووێکی لاوازه، چونکە وەک ئامازەمان پێدا خۆی کەسێکی لاوازه لە فەرموودەدا و زانستی پێی نیە، جا لێردا یان دەبێت مەنەجەکەیی ئەو بەراست و دروست بزانی و مەنەجی تەواوی فەرموودەناسان بەهەڵە دابنێن، وە یان بە پێچەوانەووە کە بێگومان پێچەوانەکەیی راستە، ئەمە جگە لە گالته کردنی أبو حنیفە بە فەرموودەکان دواي پێگەیشتی بۆیە نابینن بلیت ئەم فەرموودەییە وەرناگرم چونکە کەسێکی زەعیفی تێدایە یان ئەم عیللەتەیی هەییە بەلکو بەبێ ڕیزی و گالتهووە ڕەتی دەکاتەووە، وە گەرسەیری مەزەهەبی حەنەفی بەگشتی و فەتواکانی أبو حنیفە بەتایبەتی بکەین دەبینن زۆر فەتوای تێدایە کە پشتی بەستوو بە فەرموودەیی زەعیف ئەمەش ئەم بیانوو هەڵدەووەشی نیتەووە کە بۆی دروست دەکەن گواهی لێزان بوو لە وەرگرتنی فەرموودەدا، ئایا دەکرێ بلین سەلف ئەوێندە بێ وێژدان بوونە بەرامبەر أبو حنیفە و عوزرەکەیان زانیو بەلام لێیان قبول نەکردوو ؟! یان عوزرەکە بۆ ئەوان شاراو بوو ئیمە درکمان پێی کردوو ! وە ئەگەر بێتو ئەم بیانوو بۆ أبو حنیفە هیننەووە ئەوا دەبێت هەمان بیانووش بۆ موعتەزێلە هیننەووە کە مەنەجییکی تایبەتیان بۆ خۆیان داناو لە ڕەتکردنەووە و قبول کردنی فەرموودە ئەووەی لەگەڵ عەقیدەیان نەگونجیت ڕەتی دەکەنەووە، أبو حنیفە-ش مەنەجەکەیی بەم شیوہییە کە فەرموودەیی ئاحاد قبول ناکات لە ئەحکامدا بۆیە دەبینن کۆمەلێک فەرموودەیی صەحیح بەهەوا و ئارەزووی خۆی ڕەت دەکاتەووە چونکە لەگەڵ مەزەهەبە بۆگەنەیی یەک ناگریتەووە هەروەک لە برگەیی هەشتەم باسی دەکەین.

عبداللە دەئى: حدثني إبراهيم بن الحجاج الناجي حدثنا حماد بن زيد ووتى: له لای أبو حنيفة دانیشتم له مه ککه، پیاویک هاته لای ووتى: نه علم له بهر کردوو ه یان ووتى: سروال-م له بهر کردوو ه کاتیک له ئیحرام دابووم، یان ووتى: پیللوم له پئ کردوو ه کاتیک له ئیحرام دابووم -إبراهيم گومانى هه بووه که کامه ی پرسىوه- جا أبو حنيفة ووتى: له سه رته ئاژه لئیک سه ر بپریت، حماد دهئى منیش به پیاوه که م ووت: نه علت دهست کهوت یان جلی خواره ووت (إزار) دهست کهوت ؟ ووتى: نه خیر، منیش ووتم: ئە ی أبو حنيفة ئە مه دهئى دهستم نه که وتوو ه بۆیه ئە مه م پۆشیومه، أبو حنيفة ووتى: وه کو یه که دهستی بکهوئى یان نه کهوئى (واتا هه ر ده بئت ئاژه لئیک سه ر بپرئ بۆ که فاره تی ئە م کاره ی) حماد دهئى ووتم: حدثنا عمرو بن دينار عن جابر بن زيد عن ابن عباس رضی الله عنه ووتى: بیستم پیغه مبه رى الله صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: سراویل له بهر بکه ن ئە وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئى، وه پیللو له پئ بکه ن ئە وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئى. وحدثنا أيوب عن نافع عن ابن عمر رضی الله عنه دهئى: پیغه مبه رى الله صلی الله علیه وسلم فه رمووئى: سراویل بۆ ئە وانه ی که إزار-یان دهست ناکه وئى، وه پیللو بۆ ئە وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئى. أبو حنيفة به دهسته کانی ئاواى کرد -إبراهيم که راوى ئە م به سه ره اته یه دهستی جو لاند واتا به دهسته کانی ئاماژه ی به وه دا که ئە م فه رمووده یه ه یچ نه- حماد دهئى پیم ووت: ئە ی تۆ له کوپیه ئە م فه توایه ده دهیت ؟ أبو حنيفة ووتى: حدثنا حماد عن إبراهيم ووتى: سه ر بپرئى ئاژه لئى له سه ره، إزارو نه علی دهست بکهوئى یان نا. حماد دهئى: هه لئسام له لای، الحجاج بن أرقطاة پیم گه یشته له ناو مزگه وت، منیش پیم ووت: ئە ی باوکی أرقطاة چی ده لئى ده رباره ی که سیک که ئیحرامى به ستوو ه سروال-ی له بهر کردوو ه چونکه إزار-ی دهست نه که وتوو ه ؟ وه پیللو ی له بهر کردوو ه چونکه نه عل-ی دهست نه که وتوو ه ؟ ئە ویش ووتى: حدثني عمرو بن دينار عن جابر بن زيد عن ابن عباس که دهئى: پیغه مبه رى الله صلی الله علیه وسلم فه رمووئى: سراویل له بهر بکه ن ئە وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئى، وه پیللو له پئ بکه ن ئە وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئى. هه روه ها ووتى: حدثني نافع عن ابن عمر که دهئى: پیغه مبه رى الله صلی الله علیه وسلم فه رمووئى: سراویل له بهر بکه ن ئە وانه ی إزار-یان دهست ناکه وئى، وه پیللو له پئ بکه ن ئە وانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئى.

هەروەها ووتی: حدثني أبو إسحاق عن الحارث عن علي رضي الله عنه که دهۆی: سراویل له بهر بکه ن ئهوانه ی إزار-یان دهست ناکه وئ، وه پیللو له پئ بکه ن ئهوانه ی نه عل-یان دهست ناکه وئ. حماد دهۆی پیم ووت: ئه ی بۆچی هاوه له که تان ئاوا و ئاوا دهۆی؟ الحجاج ووتی: ئه و که سه کییه؟ هاوه لئ کییه؟ قبحه الله. [السنة: 283] (سه نه ده که ی سه حیه).

ووتم: وهک ده بینن حماد بن زید دوو فهرمووده ی سه حیح بۆ أبو حنيفة ده گیرێته وه به سه نه ده وه، که چی أبو حنيفة هه ر سووره له سه ر ئه وه ی به فه توای إبراهيم النخعي فه توا بدات و ته سلیمی فهرمووده که نه بئ، وه به بئ ئه ده بیه وه به ده سه کانی ئاماژه بۆ ئه وه ده کات که ئه م فهرمووده یه هیه چ نیه.

إزار: ئه و پارچه قوماشه یه که به شی خواره وه ی له ش داده پۆشی، سروال: هه مان شته، به لام جیاوازییه که ئه وه یه إزار وه کو قوماشیک له خۆتی ده ئالینی شوینی نیه قاچه کانی تیبخری، هه رچی سروال-ه وه کو پانتۆلی ئه م سه رده مه وایه دوو لقی هه یه قاچه کانی تیده خری.

برگە ی دووهم: ووتنی قورئان مەخلوقە.

المعلمي اليماني ده ئی: بابەتی استتابة کردنی أبو حنیفة له ووتنی قورئان مەخلوقە متواتره. [التنکیل : 757/1]
ووتم: که ووترا متواتره ئیتر دەرگای موناقلەشە دادەخری.

المعلمي ده ئی: زۆر سەنەدی صەحیح هەیه دەربارە ی چیرۆکی استتابة کردنی أبو حنیفة له کوفردا دوو جار، وه زۆربە ی سەنەدەکان زنجیرە یە ک پیاوی ناسراویان تیدایە له نیوان فەرموودە ناسی سیقە و حافزی سیقە و پیشەوا ی ناسراو. [التنکیل : 752/1]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا شعيب بن حرب ووتی: بیستم سفیان الثوري دهیووت: حەز ناکە م هاو پرایان بم له حەقدا. عبدالله ده ئی به باوکم ووت: مەبەستی أبو حنیفة-یە ؟ ووتی: بە ئی، پیاویکە دوو جار له ئیسلامدا استتابة ی پیکراوه، عبدالله ده ئی به باوکم ووت: أبو حنیفة استتابة ی پیکراوه ؟ ووتی: بە ئی. [السنة : 250] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتم: ئەمەش رەددیکە بۆ ئەوانە ی که ده ئین ئیمام أحمد وتوویەتی له لامان به صەحیحی نەچەسپاوه که أبو حنیفة بلی قورئان مەخلوقە، وهک دواتر باسی دهکەین.

عبدالله ده ئی: بیستم باوکم رَحِمَهُ اللهُ دهیووت: وابزانم استتابة ی پیکرا له م ئایەتەدا: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ أبو حنیفة ووتی: ئەمە مەخلوقە، پێیان ووت: ئەمە کوفرە جا استتابة یان کرد. [السنة : 251]

ووتم: هەندیک کەس ووشە ی (وابزانم) دهکەن به بیانوو گوایه ئیمام أحمد دلنیا نیە له پرووداوهکە، خو پێوایهتی پێشوو ئەم گومانە ناهێلێت، به لام له گەل ئەوهشدا وهلامی ئەم گومانە دەدەینەوه.

عبداللە دەئێ: حدثني عبيدالله بن معاذ العنبري قال سمعت أبي دهيوت: بيستم سفيان الثوري دهيوت: أبو حنيفة دوو جار استتابة ي پێکرا له کوفر. [السنة : 254] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبداللە دەئێ: حدثني أحمد بن إبراهيم الدوري حدثنا هيثم بن جميل ووتی: به شريك بن عبدالله- م ووت: أبو حنيفة استتابة کراوه ؟ شريك ووتی: ئەو کچانە ی تازه گەشتوونەتە خوێن بینین له پشتی پەردەکانیانەو هەواڵی استتابة کردنی أبو حنيفة-یان زانی. [السنة : 289] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: واتا استتابة کردنی أبو حنيفة هێندە ناسراو بوو لە خەڵکی تەنانەت کچانی تازه پێگەشتووش کە لە مالهەن و نایەنە دەرەو ئەم شتەیان زانیو بەهۆی بەربلاوی باسەکە. شريك بن عبدالله ئەگەرچی لە رپوایەتدا زەعیفە بەلام کارەساتی زانستی زۆر دەربارە ی ئەنجام دراوه لەلایەن هەردووک محقق-ی تاریخ بغداد، ئیمە لەم کتێبەدا هیچ رپوایەتێکی شريك-مان نەهێناوه چونکە زەعیفە بەلام تەنها ووتەکانیمان هێناوه چونکە زانایە و قازی کوفە بوو جا لە هەموو ووتەکانیدا رەئی خۆی باس دەکات دەربارە ی أبو حنيفة یان پرووداویک باس دەکات کە زۆر ناوبانگی هەیه کە استتابة کردنە لە سەردەمی خۆیدا پرووداوه واتا هیچ شتێک رپوایەت ناکات لە کەسەو هەتا بووتری زەعیفە، ناکرێ بە بیانووی ئەوێ کە زەعیفە رەئیەکانی ئەو رەت بکەیتەو دەربارە ی أبو حنيفة، لە چەندین شوێندا شريك رەئی خۆی ووتو دەربارە ی أبو حنيفة کەچی هەردووک محقق دەئێن: سەنە دەکە زەعیفە چونکە شريك زەعیفە ! شريك هیچ رپوایەت نەکردووه رەئی خۆی دەربرپووه واتا کەسێک گەر زەعیف بوو لە رپوایەتدا بۆی نیە رەئی خۆی دەربارە ی هیچ کەسێک دەربرپۆ ؟! سەیری ئەم کارەساتە زانستیە ئابرو بەرە کە چەندین جار هەردووک محقق دووبارەیان کردۆتەو دەربارە ی شريك و هەندیک راوی تر، هەروەک لە سەرەتای کتێبەکە ئاماژەم پێدا.

الفسري دەئێ: حدثني الوليد بن عتبة الدمشقي -وكان ممن يهमे نفسه- حدثنا أبو مسهر حدثنا يحيى بن حمزة -وه سعيد بن عبدالعزيز دانیشتبوو- قال حدثني شريك بن عبدالله -قازی کوفە- ووتی:

أبو حنیفة دوو جار استتابە ی پیکراوە لە زندیقیدا.
[المعرفة والتاریخ : 786/2] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

الخطیب دەڵێ: أخبرنا علي بن محمد بن عبد الله المعدل أخبرنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف أخبرنا عبد الله بن أحمد بن حنبل إجازة حدثني أبو معمر ووتی: به شريك ووترا: له چ شتيكدا استتابه تان به أبو حنیفة كرد ؟ ووتی: له كوفر. [تاریخ بغداد : 524/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

الخطیب دەڵێ: أخبرنا ابن رزق و البرقاني قالا أخبرنا محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري قال حدثنا جعفر بن محمد بن شاکر، وأخبرنا الحسين بن شجاع الصوفي قال أخبرنا محمد بن عبد الله الشافعي قال حدثنا جعفر بن شاکر قال حدثنا رجاء وهو ابن السندي ووتی: بیستم عبد الله بن إدريس دهيووت: أبو حنیفة دوو جار استتابه کرا، رجاء ووتی: وه بیستم ابن إدريس دهيووت: درؤ دهکات ئەو هی که پێی وابی ئیمان زیاد ناکات و که م ناکات. [تاریخ بغداد : 526/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دەڵێ: سەنە دەکە ی صەحیحە، راستیش دهکات الخطیب به دوو سەنە د ئەم رپوایه ته ی هی ناوه وه ک دیاره، هی یه که میان راوییه کان هه موویان سيقه ن، هی دوو ه میس به هه مان شیوه ته نها الحسين بن شجاع صدوق-ه، که واته سەنە دێکی صەحیحە و سەنە دێکی حە سە نە.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دەر بارە ی محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري دەڵێ: الخطیب وتوویه تی: هە ندیک شتی تێ دایه.

لێرە وه بۆم دەر که وت که ئەم محقق-ه هه مان ته عليه کانی الکوثري جه ه ی نه قل دهکات له کتیبی (تأنيب الخطيب) به بن لیکۆلینه وه، الکوثري دەڵێ: الخطیب وتوویه تی: هە ندیک شتی تێ دایه، محقق هه مان ووتە که ی نه قل کردووه، به لام ئەم ه راست نیه، الخطیب دەڵێ: پرسیارم له البرقاني کرد دەر بارە ی الأنباري ئایا که س جه رچی کردووه ؟ ووتی: نه خیر، وه بیستنه کانی صەحیح بوون به دهستوخه تی باوکی، پاشان البرقاني له ابن أبي الفوارس گێرایه وه که وتوویه تی: هە ندیک شتی تێ دایه، وه کتیبی هه بوو به دهستوخه تی باوکی شتانیک چاک بوو.

جا ووتە کە بەم شیوەیە کە الخطیب لە البرقانی ئەویش لە ابن أبي الفوارس دەگێڕێتەو، کەچی الکوثری وتوویەتی الخطیب وادەڵی، محقق-یش بەبێ لیکۆلینەو هەمان شتی لە الکوثری نەقل کردووە، پاشان ووتە کە ی ابن أبي الفوارس جەرخیکی جوزئیە مفسر نیە لەگەڵ ئەوەشدا دانی پێناوە کە ئەصلى کتیبە کە ی چاکە، وە زانیانی تەو سیقیان کردووە، جا لێردا کە الکوثری و محقق لە کۆی ووتەکانی البرقانی تەنها یەک ووشە دەر دەهێنن نیەت گلاویان دەر دەکەوێ.

عبدالله دەڵێ: حدثني أبو عقيل يحيى بن حبيب بن إسماعيل بن عبدالله بن حبيب ابن أبي ثابت حدثنا غالب بن فائد حدثنا شريك بن عبدالله ووتی: بینیم أبو حنيفة بەسەر ئەلقە ی دەرسی مزگەوتەکان دەگێردرا استتابة ی پێ دەکرا. **[السنة : 309]**

ووتم: غالب بن فائد خیلای هەیه دەربارە ی گەرزە عیفیش بێت ئەم بابەتە لە سەر رپوایەتە کە ی ئەو نەو هەستاو.

عبدالله دەڵێ: حدثني أحمد بن محمد بن يحيى بن سعيد القطان حدثنا يحيى بن آدم حدثنا شريك و حسن بن صالح: هەردووکیان شایەتیاندا کە أبو حنيفة دوو جار استتابة کراوە لە زندیقیدا. **[السنة : 319]** (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبدالله دەڵێ: حدثني أبي كماله ووتی: بیستم ابن عينة (سفيان) دهيووت: أبو حنيفة دوو جار استتابة کرا. **[السنة : 337]** (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبدالله دەڵێ: حدثنا موسى الأنصاري ووتی: بیستم أبو خالد الأحمر دهيووت: أبو حنيفة دوو جار استتابة ی پێکرا لە شتیکی گەورەدا. **[السنة : 355]** (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: القحطاني دەڵێ ئەم سەنە دە حەسەنە چونکە أبو خالد الأحمر صدوق-ە !

ئەمە کاتیک راست دەبوو گەر أبو خالد راوی بەسەر هاتە کە بوایە بەلام لێردا خۆی خاوەنی ووتە کە یە سێقە بێت یان صدوق کارناکاتە سەر پلە ی سەنە دەکە و هەر صەحیحە، جگە لەوەش خیلای هەیه دەربارە ی أبو خالد کە سێقە یە یان صدوق-ە، بۆی هەیه پێرسن صەحیح بێت یان

حەسەن جیاوازی نیه هەردووکی هەر قبوڵکراوە ئیتر ئەم موناقلەشەییە بۆ چیه؟ بە ئی راستە بەلام بۆیه ئاماژەم بەوەدا تا بزانی محقق چەندە بە بیانوو مامەڵە لەگەڵ رپوایەتەکاندا دەکات.

الخطیب دە ئی: أخبرنا علي بن طلحة المقرئ والحسن بن علي الجوهري قالا أخبرنا عبدالعزیز بن جعفر الخرقی حدثنا علي بن إسحاق بن زاطيا حدثنا أبو معمر القطيعي حدثنا حجاج الأعور عن قيس بن الربيع ووتی: بینیم یوسف بن عمر ئەمیری کوفە أبو حنیفە-ی لە سەر سەکو دانابوو استتابە ی پێدەکرد لە کوفر. [تاریخ بغداد: 523/15] (سەنەدەکە ی حەسەنە).

ووتەم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دە ئی: ئەم رپوایەتە زەعیفە بەهۆی قیس بن الربیع! یەکە میان: بەم شیوەیە نیه کە برا بێتەو قیس زەعیف بێت، بە لکوخیلاف هەیه دەربارە ی، ووتە ی 36 زانام خوێندەو دەربارە ی، 19 دانە یان بە زەعیفی دەزانی، 17 دانە یان بە سیقە ی دەزانی یان دە ئی لا بآس بە.

دووە میان: بە چاوی خۆی پرووداوەکە ی بینووە ئیتر لە رپوایەت کردنی فەرموودەدا زەعیف بێ یان نا ئەمە چ پە یوهندی بەو هەیه کە شتیکی بینیبیت و بیگێریتەو؟! سوێندتان ئە دەم بە اللە گەر باوکە پیرە نە خوێندەوارە کە تان لە بازار بگەریتەو مآلەو بە ئی بینیم ئەم شتە پرویدا لە بازار، کە ستان دە ئی باوەر ناکە یین چونکە باوکمان زەعیفە لە رپوایەت کردنی فەرموودەدا؟ سەیرکەن چ کارەساتیکی زانستی پروودەدات لە حاشیە ی هەردوو چاپەکە ی تاریخ بغداد تەنھا لە پیناوی بەرگری کردن لە أبو حنیفە!

یوسف بن عمر الثقفي لە نیوان سآلانی 120 تا 127 ئەمیری کوفە بوو، دەتوانین بلیین ئەمە استتابە کردنی یەکەمە، گریمان سآلی 120 استتابە ی کردوو ئەوا ئە وکات أبو حنیفە تەمەنی 40 سآل بوو لەو پەری پێگە یشتن داوو ئەمەش خەیاڵ بآلوی ئەو کە سەنە هەل دەو شینیتەو کە دە ئی رەنگە بە گەنجی ئاوا بوو بێت دواتر پێگە یشتوو بۆتە کە سیکی تر! تەمەنی 40 سآلی ئەو پەری لوتکە ی پێگە یشتنی مرقفە، دواتر ئەم گومانە خەیاڵ بآلوی دروست کردوو ئە گینا هیچ بە لگە یە ک نیه بلی لە تەمە نی کدا ئاوا بوو دواتر گۆراو.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دەڵێ: الخطیب وتوویەتی: حجاج الأعور تێکەڵی کردووە، وە ابن معین بە کۆرەکە ی حجاج-ی ووتووە: مەهێڵە کەس بێتە لای باوکت، واتا تێکەڵ دەکات کەڵکی نەماوە فەرموودە ی لێو ببیستن.

ئەمەش چەواشەکارییەکی گەورەیه کە محقق دەربارە ی زۆرێک لە راوییه کان ئەنجامی دەدات بەهەمان نەفەسی الکوثری تەعلیق دەدات لەسەر راوییه کان، حجاج بن محمد الأعور ئیمامە سێقەیه حافزە ثبت-ە لە بەرزترین پلەکانی تەوسیق دایە، ئەوەی محقق باسیکرد الخطیب بە سەنەدێکی زەعیف پێوایەتی کردووە تەنانت راوییه کی تێدایە کە محقق هەمیشە دەڵێ زەعیفە کەچی لەویدا تانە ی لە پێوایەتە کە نەداوە هەر چەندە راوییه کە زەعیف نیە بەلام محقق زۆر دووبارە ی دەکاتەووە کە ئەم راوییه زەعیفە، بەلام من هۆکاری تەزعیف کردنە کە بۆ ئەو دەگەرێنمەووە لە راوییه کی مەبەسە کە دەگێڕێتەووە، ابن سعد و ابن حزم و ابن حجر وتوویانە کە تێکەڵی کردووە لەکوێتایی تەمەنیدا کە دواجار چۆتە بغداد هەمووشیان پشتیان بە پێوایەتییکی زەعیف بەستوووە کە إبراهيم الحربي دەڵێ: هاوڕێیەکم وای ووت، نازانین ئەم هاوڕێیە ی کییە، وە ابن حزم و ابن حجر دەڵێن: تێکەڵ کردنە کە ی هیچ زیانی پێ نەگەیاندووە، ابن سعد-یش دەڵێ: سێقەیه و صدوق-ە، یحیی بن معین دەڵێ: کەسم نەدیووە لە بەصرە حفز کردنی لە حجاج پتەوتر بێ، علي بن المدینی دەڵێ: سێقەیه، ئیمام أحمد دەڵێ: ئای چەندە حفزی مەزبوتە و فەرموودە چەندە صەحیحە، المعلى بن منصور الرازي دەڵێ: لە بەصرە نەمبینی لە هاوێلانی ابن جریج کەس وەک حجاج حفزی پتەوتر بێ، مسلم و النسائي والذهبي الجيلي والخليلي بە سێقەیان داناوە، ابن حجر دەڵێ: یەکیکە لە چەسپاوەکان ئیجماعیان هەیه لەسەر تەوسیق کردنی، کەچی محقق هەموو ئەم ووتانە باس ناکات ئاماژە بە یەک ووتە ی یحیی بن معین دەکات کە بە صەحیحی نەچەسپاوە بەلام لە بەرزەوهندی أبو حنیفة-یه بۆیه دەهێنێت، لەکاتێکدا زانایان نەیانووتووە حجاج سألئ ئەوهندە تێکەڵی کردووە ئەوەی پیش سألئ ئەوهندە لێ بیستبێ دروستە ئەوەی دواتر لێ بیستبێ زەعیفە هەروەک دەربارە ی راوییه کانێ تر دەهێلێن کاتێک توشی ئەم حالە دەبن.

هەروەها محقق دەربارە ی علي بن إسحاق بن زاطیا دەڵێ: ابن المنادي وتوویەتی: لم یکن بالمحمود.

ئەمەش جەرحیکی مفسر نیە، ابن السني دەڵێ: لا بأس به، الخطيب دەڵێ: صدوق-ه.

السامی دەڵێ: حدثنا أبو حاتم الرازي حدثنا العباس بن عبد العظيم عن محمد بن يونس ووتی: أبو حنيفة استتابه ی پیکرا چونکه دهیووت قورئان مهخلوقه، عیسی بن موسی استتابه ی پیکرد. **[ابن عبدالبر نه قلی کردوو - الانتقاء : 151]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: محمد بن حاتم بن یونس الجرجرائی المصیصی-ه، سیقەیه، چونکه لیژەدا بەناوی باوکی نههاتوو به ناوی باپیری هاتوو هه‌ندیك كه‌س نایناسن واده‌زانن مه‌جهوله. ده‌توانین بڵیین ئەمە استتابه‌ کردنی دووه‌مه‌، چونکه عیسی بن موسی له‌نیوانی سالانی 132 تا 146 ئەمیری کوفه‌ بووه‌، گریمان سالی 135 استتابه‌ ی به‌ أبو حنيفة-ی کردبێ، ئەوکات أبو حنيفة ته‌مه‌نی 55 سال بووه‌ ته‌نها 15 سالی ماوه‌ له‌ ژیان، سه‌یرکه‌ باسی که‌سیک ده‌که‌ین سێ به‌شی ژیا‌نی به‌سه‌ر بردوو به‌شیکی ماوه‌ باسی که‌نجیکی هه‌رزه‌کار ناکه‌ین، هه‌روه‌ک له‌ برگه‌ی یه‌که‌مدا هه‌ینامان له‌ ته‌مه‌نی 65 سالی واته‌ 5 سال به‌ر له‌مردنی گالته‌ی به‌ فه‌رموو ده‌ کردوو و په‌تی کردۆته‌وه‌ و فه‌توای خ‌روج کردنی داوه‌.

أبو زرعة الدمشقي دەڵێ: أخبرني محمد بن الوليد ووتی: بیستم أبو مسهر دهیووت: سلمة بن عمرو القاضي له‌سه‌ر مینبه‌ر ووتی: الله‌ په‌حم به‌ أبو حنيفة نه‌کات، ئەو یه‌که‌م که‌س بوو که‌ پێی وابوو قورئان مه‌خلوقه‌. **[تاریخ أبي زرعة الدمشقي : 1330]**

ووتم: محمد بن الوليد بن هبيرة القلانسي الدمشقي صدوق-ه، أبو مسهر الغساني ئیمامیکی ناوداره‌، سلمة بن عمرو العقيلي قازی دمشق بووه‌، محقق تاریخ بغداد ده‌ڵێ: سلمة بن عمرو مه‌جهوله‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نیه‌ له‌ ژیا‌ننامه‌که‌ی که‌ نیشانی بدات سیقەیه‌ ! ئەمە له‌کاتی‌کدا یحیی بن حمزة ده‌ڵێ: سیقەیه‌ به‌ ئاماده‌ بوونی الأوزاعي فه‌رموو ده‌ی ده‌ووته‌وه‌، تۆ بڵێ که‌سیک مه‌جهول بێت جورئه‌ت بکات له‌ مه‌جلیسیک الأوزاعي ئاماده‌ بێت ئەویش رپوایه‌ت بکات ؟ له‌کاتی‌کدا ئەده‌ب و رپزی ئەوان بۆ زانیان به‌ جوړیک بوو تا که‌سانی زانتر هه‌بووان ئەوانی تر جورئه‌تیان نه‌ده‌کرد فه‌رموو ده‌ رپوایه‌ت بکه‌ن له‌ مه‌جلیسدا، پاشان یحیی بن حمزة زانیه‌کی سیقەیه‌ به‌ چ حه‌قیک

تەوسیق کردنی ئەو وەرناگریت و لەخۆتەووە دەلێی هیچ بەلگەیهک نیه که سێقه بێت لەکاتیکیدا هیچ زانییهک قسهی لەسەر نهکردوو؟ دواتر أبو مسهر که ئیمامی ئەهلی شامه له فهرمووده دا رپوایهتی ئەم ووتەیهی کردوو له سلمة بن عمرو خۆی لهخۆیدا ئەمه تهوسیقیکی نسیبه بو ئەم کهسه، دواتر ئەم کهسه قسهی خۆی کردوو دهبارهی أبو حنیفه نههاتوو به سەنەد قسه که بگێرێتهوه تا بڵین مهجهوله، پاشان قازیش بووه زهحمهته لهو سەردەمه دا که سێک که له پرووی عه دالهت و راستگویی نه ناسراو بێت بکریت به قازی، ووتە که شی که دهلێ: یه کهم کهس بووه وتوویهتی قورپان مهخلوقه، واتا یه کهم کهس له کوفه، چونکه یه کهم کهس جه عه د پاشان جه هم ووتیان قورپان مهخلوقه، ههروه ها که أبو مسهر دهلێ: قال سلمة بن عمرو، الذهبي له تاریخ الإسلام ئیثباتی بیستی کردوو له نیوان أبو مسهر و سلمة بن عمرو بۆیه ئەگه ری پچران نامینیت و له سەر شهرطی بوخاری سه حیه.

ابن عساکر له تاریخ دمشق ئەمه ی رپوایهت له أبو زرعة الدمشقي به لام أبو حنیفه-ی کردوو به أبو فلان، الذهبي-ش هه مان شتی کردوو له تاریخ الإسلام به لام الخطیب وهک خۆی نه قلی کردوو له تاریخ بغداد.

ابن قتیبة دهبارهی ده رکه وتی فیتنه ی له فرمان به قورپان مهخلوقه یان نا دهلێ: گهر خه لکی عاقل بیدهنگ بن له م باسه ئەوا جاهيله کان بیدهنگ نابن، گهر زمانه کان بگیری ئەوا دلّه کان ناگیری، وه ئەو که سانه ی که دهستیان دایه ئەم باسه پێشهنگیان هه بوو له زانیانی پێش خویان کاتیکی جه هم و أبو حنیفه قسه یان کرد دهبارهی قورپان، پێش ئەم کاته له نیوان خه لکیدا ئەم باسه نه بوو، وه نه زانراوو. [الاختلاف في اللفظ والرد على الجهمية والمشية : 60]

ووتم: پروانه ووتی خه لکی جه م و أبو حنیفه-یان کردۆته پێشهنگی خویان له م بابته دا ! ئیمامه که تان بۆته پێشهنگ بو خه لک له کوفردا.

الخطیب دهلێ: أخبرنا العتيقي أخبرنا جعفر بن محمد بن علي الطاهري حدثنا أبو القاسم البغوي حدثنا زياد بن أيوب حدثني حسن بن أبي مالك -که له باشتري بهنده کانی الله بوو- ووتی: به قازی أبو

یوسف-م ووت: أبو حنیفة چی دەووت دەربارەى قورپان ؟ ووتی: دەیووت قورپان مەخلوقە، ووتەم: ئەى تۆ أبو یوسف ؟ ووتی: نەخێر. أبو القاسم دەئى: ئەم ووتەیهەم بۆ قازى البرتی گێرپایەو، ووتی: ئەم حەسەنە کێیە ئەم حەسەنە کێیە؟ -واتا الحسن بن أبی مالک- أبو القاسم دەئى: بە البرتی-م ووت: ئەمە ووتەى أبو حنیفة یە ؟ ووتی: بەئى ووتەى ئەو شومەیه. [تاریخ بغداد : 519/15]

ووتەم: یەکیک لە معاصرین ئەم هەوالەى بە زەعیف داناو بەهۆى الحسن بن أبی مالک ! الحسن لە سەنەدەکەدا بەو وەسفکراو کە یەکیک بوو لە باشترین بەندەکانى الله، کەسیکیش ئەمە حالى بێت ئەستەمە درۆ بکات بە دەمى أبو یوسف، لەکاتییدا الحسن خۆى فەقەییکی حەنەفى حەنەفى مەزەهەبە و یەکیک بوو لە دیارترین قوتابیەکانى أبو یوسف، الصیمري حەنەفى مەزەهەب دەربارەى الحسن بن أبی مالک دەئى: سێقەیهە لە رپوایەتدا زانستی یەکجار زۆرە رپوایەتى گەلیک زۆرە، جگە لەمەش محقق-ی تاریخ بغداد (۱) کە بەدوای بچووکتین بیانوو دەگەرێ بۆ بە زەعیف دانانى رپوایەتەکان ئەم رپوایەتەى بە زەعیف دانهناو، پاشان قازى البرتی کە خۆى فەقەییکی حەنەفى مەزەهەبە قوتابی محمد بن الحسن الشیبانی بوو کە ئەویش قوتابی أبو حنیفة بوو، ووتەکە پشت راست دەکاتەو و ئینکاری ئى ناکات، جا کاتیکی یەکیک لە نزیکترین قوتابیەکانى أبو حنیفة کە قازى أبو یوسف-ە، وە قازى البرتی کە قوتابی قوتابیەکەى أبو حنیفة بوو ئەم ووتەیهە پشت راست دەکەنەو کە أبو حنیفة و تەوویەتى قورپان مەخلوقە ئەوا بە نەفیکردنى کەسیکی وەک الطحاوي بۆ ئەم ووتەیهە کە 89 سأل دواى مردنى أبو حنیفة لەدایکبوو ناتوانی راستی بابەتەکە ئینکاری ئى بکریت لەکاتییدا هەوالی استتابة کردنى أبو حنیفة لەم ووتەیهە متواترە هەروەک باسمان کرد، سەیرەکە لەو دایە ئەوێندە دەمارگیرن بۆ أبو حنیفة لەکاتییدا دەووتری استتابة کراو و اتا تەووبەى کردوو ئەم ووتەیهە، کەچی هەر ئامادە نین بڵێن بەئى راستە ئەمەى ووتو پاشان تەووبەى پیکراو دواى تەووبەش هیچی لەسەر نامینیت، بەلام هەر لەسەر ئەو سورن کە ئەم باسە ڕەت بکەنەو !

وە محقق-ی تاریخ بغداد (۲) خیانهتیکی گەورەى کردوو لێردا دەربارەى أبو القاسم البغوي، زیاتر لە 10 زانا تەوسیقیان کردوو بە پلەى زۆر بەرز وەک: حافظ، ثبت، إمام، لە پلە بەرزەکانى

تەوسیق دایە تەنەا ابن عەدی و السلیمانی بە زەعیفیان داناووە کە هیچ زانیەکی ئاوێری لە ووتەکەدا نەوان نەداوەتەووە ئەوانەدا تەوسیقیان کردوون پلە بەرزترن لەم دووانە، کەچی محقق باسی ووتەدا هیچ کام لەم زانیانەدا نەکردووە تەنەا ابن عەدی نەقل کردووە !

الخطیب دەئ: دەربارەدا ووتنی قورئان مەخلوقە، دەووتری أبو حنیفة وای نەووتووە، بەلام ئەوەدا ناوی دەرکردووە لێ ئەوەدا کە وای ووتووە و استتابە کراوە. [تاریخ بغداد : 516/15]

المعلی دەئ: هەندیک ووتەدا أبو حنیفة دەگەشت بە زاناکانی دیمەشق پێیان وابوو کوفرە، وە هەندیک لەم ووتانەدا لە خودی کتیبی (تأنیب الخطیب) ی الکوثری هاتوو، وە پوالتەدا سەنەدەکانی صەحیحە، جا هیچ پێگرتیک نیە لەوەدا کە لە سەر پوالتەدا تەم ووتانە حوکمی لە سەر بدەن، جا هەر کەسێک حوکمەکەدا لە سەر پوالتە بنیاتنا و هەڵەدا عوزری هەدا. [التنکیل : 525/1]

ووتەم: لە کوێن ئەوانەدا کە ئەمڕۆ موسلمانان بە خەوارێج دادەنێن لە پێناوی أبو حنیفة ئەم ووتەدا ببین، هەر هیچ نەبێت ئەوەندەمان پێ رەوا ببین کە لە سەر سەنەدا صەحیح حوکمەکانمان بنیات ناو.

هەر چەندە لێردا ووتەکەدا المعلی جوړیکە لە بەرگری کردن لە أبو حنیفة هەرودەک لە پیشەکی کتیبەکەدا ئامازەم پێیدا، بۆیە لێردا المعلی کە ووتە گێژاویکەووە نازانیت چۆن خۆی دەرپاز بکات، لەلایەکی رەددا الکوثری دەداتەووە لە تەزعیف کردن بۆ رپوایەتەکانی ناو کتیبی تاریخ بغداد، الکوثری لە بەرامبەر دا دەخاتە گۆشەدا کە تەسکەووە و پێ دەئ: کەواتە مادام رەددا من دەدەیتەووە و رپوایەتەکان بە صەحیح دەزانیت ئەوا دەبێ أبو حنیفة تەکفیر بکەیت، ئەویش لە وولاتێکی وەک هیند دەژی و هەر لەوێ ئەم کتیبەدا نوسیوە دەمارگیری خەلکی هیندیش بۆ أبو حنیفة و مەزەبەکەدا لە راددە بەدەرە، گەر لە هیندیش نەبوایە لە هەر وولاتێکی تر بوایە زانیەکی وەک المعلی ناسراو لە جیهانی ئیسلامیدا بلاق ببێتەووە کە تەکفیری أبو حنیفة دەکات بێگومان زۆر بە قورسی لە سەری دەووستی جا کەریگەری سەردەم و شوێنەکە وای لێدەکات دەرچەیهک بۆ

خۆی بدۆزیتەو و لەو ئیلام کردنەى الكوثري رزگارى بێت، ئەو هەتا لەخۆیەو دەلێ سەلەف بۆیە قسەیان بە أبو حنیفة ووتووە تاكو خەلکی شوێنی نەكەون لە هەلەكانیدا، یان دەلێ هەندیک ووتەى هەیه کوفرە پوألەتى سەنەدەكەى صەحیحە وەك بلی دەیهوئ پیمانی بلی عیللەتى خەفیان تیدایە!

ئەى گەر تەنها بە پوألەت صەحیحن بۆ زوعفی رپوایەتەكان پوون ناکەیتەو و تا خەلکی گومرا نەبن و تەکفیری نەكەن بە ناحەق ؟ هەر چەندە لێرەدا قسە لەسەر چەند رپوایەتیکی دیاریکراو دەکات کە نازانین بە دیاریکراوی مەبەستی کامەیه نەك مەبەستی هەموو رپوایەتەكان بەلام هەر چۆنیک بێت مەعلومە کە ئەویش نەیتوانیوە لە کاریگەری سەردەم و دەورووبەرەكەى دەرچیت وەكو باقى خەلکەكەى تر أبو حنیفة بە ئیمام ناو دەبات، جا لێرەدا ئیمە تەنها لەو پروو سەود لە المعلي وەردەگرین کە لە قسەکردن لەسەر رپوایەتەكان و رپوایەكان زۆر بە زانستیانه قسە دەکات و راستیەكان وەك خۆی باس دەکات خوشەویستی و گەورەى أبو حنیفة نەبۆتە رێگر لە بەردەمى کە راستیەكان وەك خۆی پوون بکاتەو و لە پرووی زانستیەو بەلام لە پروو کەى تر کە تەئویل بۆ ئەم ووتانە دەکات و خۆی هەلەدەخەلەتیی ئەوا ئیمە ئاوپر لە ووتەکانى نادەینەو، هەروەك چۆن لەم بەشەدا دەبینن ووتەى کۆمەلێک زانای خەلەفم نەقل کردووە لەدژی أبو حنیفة لەکاتی کدا دلیام ئەم زانایانە أبو حنیفة بە ئیمام دەزانن بەلام ئیمە لەو پروو سەود لە ووتەکانى زاناکان دەبینن کە راستیەكان وەك خۆی باس دەکەن و پروونی دەکاتەو یان حەقیقەتیک وەك خۆی نەقل دەکەن، بەلام کە دیتە سەر بیانوو هیئانەو و بەرگری کردن لە أبو حنیفة نرخ بۆ ووتەکانیان دانانی چونکە هیچ کام لە زانایانى خەلەف و معاصرین نەهاتوون بە تێروانییى زانستى و بەلگەى پوون و پتەو بەرگری لە أبو حنیفة بکەن و رەددى ووتەکانى سەلەف بدەنەو، یەکیکیان دەیهوئ بلی بابەتى خلق القرآن درۆیه، یەکیک دەیهوئ بلی عەقیدەى خروج کردنى شتیکی ئاساییە زانایانى تریش لەگەلیدا بوونە، یەکیک دەیهوئ بلی مورجیئە بوونەكەى هیئە سوک و ئاسانە وەكو گوناھییکی صەغیرە وایە تەنانەت هەندیکیان کردوویانە بە خیلافی لەفزی واتا هەر مورجیئە نەبوو ! یەکیک دەیهوئ بلی حەسادەتى نیوان زانا و مەزھەبەكان وایکردووە قسەى پێ بلی، یەکیک دەیهوئ بلی لە فەرموودەدا رپوایەتى قبوڵە و لە پلەى حەسەن دایە، یەکیک دەیهوئ بلی

فەرمووده بە صەحیحی لەلای نەچەسپاوە بۆیە ڕەتی کردۆتەو، یەکیکی تر بێ شەرمانە دەڵێ سەلف زوڵمیان لێ کردوو و زیادەڕەویان کردوو بەرامبەری، ئەمە چەکی دەستی زانایانی خەلف و معاصرین-ە بەرامبەر ئەم هەموو ووتە زۆر و زەبەندە سەلف کە بە هیچ بیانووێک ڕەت ناکرێتەو تەنها بە خۆ هەڵخەڵەتاندن نەبێ.

چەند ڕیوایەتێک هاتوو کە أبو حنیفة وتوویەتی قورئان کەلامی الله یە و مەخلوق نیە:

الخطیب دەڵێ: قال النخعي حدثنا أبو بكر المروزي ووتی: بیستم باوکی عبدالله أحمد بن حنبل دەیووت: بە صەحیحی جیگیر نەبوو لەلامان کە أبو حنیفة بۆ قورئان مەخلوقە.

[تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: ڕاوی هەوڵە کە علی بن محمد بن کأس النخعي-ە حەنەفی مەزھەبە ئەهلی ڕەئییە، الخطیب بە سێقە داناو، ژمارەیک هەوڵی ڕیوایەت کردوو دەربارەیی مەحکردنی أبو حنیفة کە تەنها ئەو ڕیوایەتی کردوو کە سێ تر ڕیوایەتی نەکردوو، ئەمەش یەکیکە لەو هەوڵانە کە لە هیچ کام لەو کتێبانە ڕیوایەتەکانی ئیمام أحمد-یان گێڕاوەتەو ئەم ڕیوایەتە تییدا نیە، ئەگەر بڵێن شیک هەیه بەناوی غرائب ئەوا ئەم ڕیوایەتە النخعي گونجاوترینە کە بووتری غریبە هەروەها تفردی پیکردوو، هەر چەندە کتێبە کە النخعي بەردەست نەماوە بەلام الخطیب ژمارەیک ڕیوایەتی ئی نەقل کردوو ئیمەش هەموومان هێناوە لە بەشی دووهمدا، دەبینی کام زانای سەلف زۆر توند بوو بەرامبەر أبو حنیفة کە چی لەلای النخعي ڕیوایەتی هەیه کە مەدحی أبو حنیفة دەکات! وە من گومانم لە تەوسیق کردنی الخطیب هەیه چونکە شلە لە تەوسیق کردندا، محمد خلف سلامة خاوەنی کتێبی (معجم لسان المحدثين) دەڵێ: هەندیک لەو زانایانە جەرح و تەعدیل کە شلن لە بەکارهێنانی ووشە (سێقە) بۆ ئەو ڕاویانە کە حەق وایە لە ووشە (صدوق) زیاتر بۆیان بەکارنەیهت: الخطیب البغدادي و مسلمة بن قاسم و أبو علي الجبائي وابن خلفون وابن عساكر

والذهبي.

وه محمد عوامه له ته عليق دانی له سەر کتیی (الكاشف)ی الذهبي دەڵێ: عادهتی ابن حجر وایه که ته وسيق کردنی کهسانی وهک الخطيب و مسلمة بن قاسم داده به زینیت بۆ صدوق.

[الكاشف : 555/2]

گەر بڵێن ئەم رپوایه تهی النخعي صه حیحیش بێت مانای ئەوه نیه که استتابه کردنی أبو حنیفة له ووتنی قورئان مه خلوقه راست نیه به لکو ده توانین بڵێن ئیمام أحمد به سه نه دی صه حیح ئەم باسه ی پێ نه گه یشتوو ه سه ره تا دواتر پێ گه یشتوو ه وهک بینیمان ووتی دوو جار استتابه کراوه، ئەه ی پاشان چی له زاناکانی تر ده کهن که ئیثباتی ده کهن؟! ئەمه له کاتی کدا عبدالله-ی کوری ئیمام أحمد له باوکیه وه رپوایه تی کردوو ه که أبو حنیفة استتابه ی پیکراوه له ئایه تی ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ وهک له پیشوودا هی نامان عبدالله پرسیار له باوکی ده کات ئایا أبو حنیفة استتابه کراوه؟ دهڵێ: به ئێ دوو جار استتابه کراوه، جا بێگومان رپوایه تی کورپه که ی پیش ده خریت به سه ر رپوایه تی که سیکی حه نه فی مه زه به ی وه کو النخعي، هه ندیک که س ره خنه له م رپوایه ته ی عبدالله ده گرن به وه ی که ئیمام أحمد دهڵێ: وابزانم له م ئایه ته دا استتابه ی پیکرا، دهڵێن ئەمه ش ووته یه کی گوماناییه چونکه ئیمام أحمد به دڵنیا ییه وه ئەم قسه یه ی نه کردوو ه دهڵێ وابزانم! له وه لامدا دهڵێن: ئیمام أحمد گومانی له وه هه بووه که ئایا ئەم ئایه ته بووه یان نا نهک گومانی له چیرۆکه که هه بێت، دواتر گومانی ئیمامیکی وهک أحمد له حفظ-دا له یه قینی زۆریک له خه لکی به هیژتره، پیشتریش ووتمان استتابه کردنی أبو حنیفة له م بابه ته دا متواتره، گەر ئیمام أحمد به صه حیحی پێ نه گه یشتبێ ئەوا که سانیک هه بوونه به چاوی خۆیان بینویانه استتابه کراوه، وه زۆریکی ش ئیثباتی ده کهن وهک بینیتان، جگه له هه موو ئەمانه ش الذهبي ئەم رپوایه ته ی النخعي هی ناوه به ته واوی که الخطيب به ته واوی نه یی ناوه، کاتی که خویندمه وه ئیتر دڵنیا بووم که ئەم رپوایه ته درۆیه، چونکه یه کێک شاره زای ووته کانی ئیمام أحمد بێت هیچ گومانی له درۆی ئەم رپوایه ته نامی نه هه روهک له برگه کانی دواتر ده بینن که ئیمام أحمد هه لویستی چۆنه به رامبه ر أبو

حنیفة، جا ئەو کات بەراووردی بکەن لە گەڵ ئەم ووتە یەکی کە ئیستا دەیهێنین.

الذهبي دەئێ: قال ابن کأس حدثنا أبو بکر المروزي ووتی: بیستم باوکی عبدالله أحمد بن حنبل دەیووت: به صه حیچی له لاما ن نه چه سپاوه که أبو حنیفة رحمته الله بئێ قورئان مه خلوقه، المروزي دەئێ: ووتم الحمد لله ئەه ی باوکی عبدالله، أبو حنیفة پله ی هه یه له عیلمدا، ئیمام أحمد ووتی: سبحان الله! أبو حنیفة له عیلم و وەرە و زوهد و پیشەخستنی قیامەت له پله یه ک دایه که هیچ کهس پێی ناگات، به قامچی لییدرا تا ببیتە قازی بۆ أبو جعفر، نه یکرد.

[مناقب أبي حنیفة وصاحبیه : 43]

ووتم: ابن کأس علي بن محمد بن کأس النخعي-ه هه ر ئەو که سه یه که الخطیب رپوايه ته که ی لیوه نه قل کردوو، وهک دیاره رپوايه ته که ی الذهبي درێژتره له ه ی الخطیب، رهنگه الخطیب ته نه به شیکی رپوايه ته که ی هیئا بیت، به لام الذهبي به ته وای هیئاویه تی له وانه یه الذهبي کتیبه که ی النخعي له به ر ده ستدا بئ، جا من لی ره دا هیچ نالیم ته نه ئەوه ده لیم سه یری برکه کانی تر بکەن بزانی ئیمام أحمد هه لویستی چۆن بووه به رامبه ر أبو حنیفة، ئەو کات برپار بده ن بزانی ده توان برپا به خۆتان بکەن که ئەمه ووتە ی ئیمام أحمد بیت ده رباره ی أبو حنیفة !

الخطیب دەئێ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق قال حدثنا علي بن أحمد بن محمد القزويني قال حدثنا أبو عبدالله محمد بن شيبان الرازي العطار بالري قال سمعت أحمد بن الحسن النرمقي قال سمعت الحكم بن بشير ده یووت: بیستم سفیان بن سعید الثوري والنعمان بن ثابت -أبو حنیفة- ده یانووت: قورئانی که لامی الله یه و مه خلوق نیه. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: محمد بن شيبان الرازي و أحمد بن الحسن النرمقي مه جهولن.

الخطیب دەئێ: حدثنا القاضي أبو جعفر السماني قال حدثنا الحسن بن أبي عبدالله السماني قال حدثنا الحسين بن رحمة الويعي قال حدثنا محمد بن شجاع الثلجي قال حدثنا محمد بن سماعة عن أبي يوسف ووتی: مونا زه رهم له گەڵ أبو حنیفة کرد شه ش مانگ، تا کو ووتی: هه ر که سیک بئێ قورئان

مه خلوقة ئەوا کافره. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه، له بهشی دووهمدا باسی حالی دهکەین.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا الخلال قال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا أحمد بن الصلت قال حدثنا بشر بن الوليد عن أبي يوسف عن أبي حنيفة ووتى: ههه كه سيك بلى قورئان مه خلوقة ئەوا بیدعه چیه، كهس وهك ئەو نه‌ئیت، وه كهس نوێژی له‌دوا نه‌كات. [تاریخ بغداد : 517/15]
ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، له بهشی دووهمدا باسی حالی دهکەین.

الخطیب ده‌ئ: قال النخعي حدثنا نجیح بن إبراهيم قال حدثني ابن أبي كرامة وراق أبي بكر بن أبي شيبه ووتى: ابن المبارك چوووه لای أبو حنيفة، أبو حنيفة پئی ووت: ئەم شته چیه له‌ناوتان بـلاو بۆتهوه ؟ ابن المبارك پئی ووت: پیاویکه ناوی جه‌هم-ه، أبو حنيفة ووتى: چى ده‌ئ ؟ ابن المبارك ووتى: ده‌ئ قورئان مه‌خلوقه، أبو حنيفة ووتى: ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾. [تاریخ بغداد : 517/15]

ووتم: نجیح بن إبراهيم زه‌عيفه، ابن أبي كرامة وراق-ی ابن أبي شيبه به‌ أبو حنيفة نه‌گه‌يشتوووه تا شتيکی له‌م شیوهیه بگيریتتهوه له‌ أبو حنيفة، پاشان جه‌م بن صفوان سالی 128 کوژرا ابن المبارك سالی 118 له‌دايکبووه قسه‌که‌ی أبو حنيفة ئەو مانایه‌ ده‌دات كه تازە عه‌قیده‌که‌ی جه‌هم ده‌رکه‌وتوووه ئەه‌وکاتیش ابن المبارك له‌دايک نه‌ببوو، گريمان گهر سالی 128 واتا سالی کوشتنی جه‌هم أبو حنيفة ئەم پرسياره‌ی کردبئ ئەوا ئەه‌وکات ابن المبارك ته‌مه‌نی 10 سأل بووه ئایا پرسيار له‌ منداڵیکی ته‌مه‌ن 10 سأل ده‌كات ؟! جا ئەه‌وکاتیش ابن أبي كرامة له‌دايک نه‌بووه، بۆیه‌ پروونه كه ئەم رپوايه‌ته‌ زه‌عيفه.

الخطیب ده‌ئ: قال النخعي حدثنا محمد بن شاذان الجوهري ووتى: بیستم أبو سليمان الجوزجاني ومعلی بن منصور الرازي ده‌یانووت: أبو حنيفة و أبو يوسف و زفر و محمد و هیچ کام له‌ هاوه‌لانیان قسه‌یان نه‌کرد ده‌رباره‌ی قورئان، به‌لکو بشر المریسي وابن أبي دؤاد قسه‌یان

کرد دەر بارە ی قور ئان، جا ئە مانە هاو ئە لانی أبو حنیفة-یان ناشرین کرد. [تاریخ بغداد : 518/15]

ووتم: أبو سلیمان الجوزجانی و معلی من منصور الرازی دوو حەنە فی مەزھە بن کە لە دوا ی مردنی أبو حنیفة لە دایکبوونە، پاشان کاتی ک بشار المریسی و ابن أبي دؤاد رۆ ئیان بین ی لە فیتنە ی خلق القرآن ئە وکات سالی 218 بوو 68 سال بە سەر مردنی أبو حنیفة تی پەر ببوو، ئیمە رپوایە تی ئە و زانیانە مان هینا کە پیش دروست بوونی فیتنە ی خلق القرآن مردوون بینیمان أبو حنیفة-یان کردوو، بۆ یە ووتە ی ئە وان لە پیشترە وە ک لە ووتە ی کە سی ک کە دوا ی مردنی أبو حنیفة لە دایکبوو.

البیهقی دە ئی: قرأت فی کتاب أبي عبد الله محمد بن محمد بن يوسف بن إبراهيم الدقاق بروايته عن القاسم بن أبي صالح الهمداني عن محمد بن أيوب الرازي ووتی: بیستم محمد بن سابق دهيووت: پرسیارم لە أبو یوسف کرد ووتم: ئایا أبو حنیفة دهيووت قور ئان مە خلوقە ؟ ووتی: پە نا بە الله، منیش وانا ئیم، ووتم: ئایا عە قیدە ی وە ک عە قیدە ی جە هم بوو ؟ ووتی: پە نا بە الله، منیش وانا ئیم.

البیهقی دە ئی: راویە کە کان سیقە ن. [الأسماء والصفات : 550]

ووتم: سە یری کتیی (إتحاف المرتقي بتراجم شیوخ البیهقی) م کرد تا کو ژیا ننامە ی شیخە کە ی بزنام، بە لام نە مبینی ناوی (أبو عبد الله محمد بن محمد بن يوسف بن إبراهيم الدقاق) ی تیدا بیّت، کە لە م کتیبە دا تە واوی شیخە کانی البیهقی کۆ کراونە تە وە، شیخی تری هە یە بە ناوی أبو عبد الله الدقاق بە لام کە سی کی ترە و ناوی کی تری هە یە ئە م ناوە نیە، وە البیهقی شلە لە تە صحیح کردندا، هە روو هە محقق ی کتیبە کە لە حاشیە ی ئە م ئە ئە رە دا دە ئی: راویە کە کان سیقە ن تە نها أبو عبد الله الدقاق نە بێ ناینا سم، بۆ یە هەر کە سی ک بلی فلان سیقە یە یان سە نە دە کە صە حیحە مولزە م نین بە وە ی قبو لی بکە ین چونکە زانا هە یە شلە تە صحیح دا یان شلە لە تە عدیل کردندا دە بێ بزانی ن لە م حوکمە دا پیکاو یە تی یان نا، بۆ یە کاتی ک راویە ک دە ئی: (حدثني ثقة) واتا سیقە یە لە لای بە لام ناوی نە ووتو، زانیان قبو لی نا کە ن دە ئین ئە گەر چی لە لای ئە و سیقە بوو بە لام چونکە ناوی نە هی ناوە لە لای ئیمە بە مە جهول حیسابە چونکە رە نگە لای ئە و سیقە بیّت لای ئیمە وانه بیّت، جا لی رە دا

راسته البیهقی ناوی هیناوه به لام نه ماندۆزییه وه و نه مانزانی حالی چۆنه.

البیهقی ده ئی: أنبأني أبو عبدالله الحافظ إجازة أخبرنا أبو سعيد أحمد بن يعقوب الثقفي حدثنا عبدالله بن أحمد بن عبدالرحمن بن عبدالله الدشتكي قال سمعت أبي دهيوت: بيستم أبو يوسف القاضي دهيوت: قسم له گه ل أبو حنيفة کرد سائيکی ته واو ده رباره ی نه وه ی قور ئان مه خلوقه يان نا، جا ره ئی نه و وره ئی من يه کی گرت له سه ر نه وه ی هه ر که سيک بلئ قور ئان مه خلوقه نه وا کافره. البیهقی ده ئی: أبو عبدالله ووتی: هه موو راوييه کان سيقه ن. **[الأسماء والصفات : 551]**

ووتم: أبو عبدالله واتا الحاکم خاوه نی المستدرک، الحاکم-يش ناسراوه به شليه تی له ته صحيح کردنی فه رمووده دا چ جای نه ئه ر، ته نانه ت فه رمووده هه يه درۆيه نه و به سه حیحی داناوه له سه ر شهرطی البخاري و مسلم يان يه کيکیان، هه روه ها محقق-ی کتیبه که ده ئی: نه م سه نه ده زه عيفه (أحمد بن يعقوب الثقفي) نایناسم، هه روه ها (عبدالله بن أحمد الدشتكي) الذهبي له کتیبی (میزان الاعتدال) له ژياننامه ی الدشتكي ده ئی: علي بن محمد بن مهرويه القزويني رپوايه تی لیوه کردووه جا فه رمووده يه کی درۆی باسکرد.

اللائکائي ده ئی: سمعت أبا الحسن علي بن محمد بن عمر الفقيه الرازي يقول سمعت أبا بكر محمد بن مهرويه الرازي يقول وهو معي في الطريق يسعى إلى تعزية إنسان فقال سمعت محمد بن أبي أيوب يقول سمعت محمد بن سعيد بن سابق دهيوت: به أبو يوسف القاضي-م ووت: تۆ ده ئی قور ئان مه خلوقه؟ ووتی: نه خیر، وه کو سه رزه نشت کردنم، نه نه و -واتا أبو حنيفة- نه منیش واده ئیم.

[شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 470]

ووتم: ابن حجر له کتیبی (لسان المیزان) له ژياننامه ی (منصور بن عبدالله أبو علي الذهلي الخالدي الهروي) فه رمووده يه ک ده هیئیت که سه نه ده که ی منصور الخالدي و أبو بكر محمد بن مهرويه تیدایه، جا ابن حجر ده ئی: ابن عساكر ووتی: راوييه کانی سيقه ن ته نها الخالدي و ابن مهرويه نه بیئت، که واته محمد بن مهرويه به زه عيف داناوه، هه ر له (لسان المیزان) له ژياننامه ی أبو بكر محمد بن مهرويه الرازي ده ئی: ابن عساكر تۆمه تباری کردووه به درۆ.

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا أحمد بن محمد بن مسلم حدثنا علي بن الحسن الكراعي ووتی: أبو يوسف ووتی: موناژه‌پەم لەگەڵ أبو حنیفة-دا کرد ماوه‌ی شەش مانگ، جا رەئى هەردوو کمان یە کبوو لە سەر ئەوه‌ی هەر کە سێک بۆ قورئان مەخلوقە ئەوا کافره.

[الذهبي نه‌قلی کردووه - العلو للعلي العظيم : 370]

ووتم: أحمد بن محمد بن يزيد بن مسلم ناسراو به (ابن أبي الخناجر) گەرئەو بی‌ت سێقه‌یه، علي بن الحسن البزاز التميمي الرازي ناسراو به (کراع) گەرئەو بی‌ت ده‌توانین بۆین صدوق-ه، هەر چه‌نده ته‌صریحی نه‌داوه به سماع ده‌ئ: (قال أبو يوسف) به‌لام هاو سەردەمی أبو يوسف-ه هەروها له کوفه ژیاوه ماوه‌یه‌ک بۆیه له‌سەر شەرتی مسلم ده‌توانین به سه‌نه‌دی‌کی متصل هه‌ژماری بکه‌ین، به‌م پێیه‌ش ده‌توانین بۆین ئەم سه‌نه‌ده سه‌نه به‌لام ئەمه مانای ئەوه نیه که سه‌ره‌تا نه‌ی ووتبۆ قورئان مەخلوقه ده‌کرۆ دواتر عه‌قیده‌ی گۆرا بی‌ت چونکه بابەتی استتابة کردنی متواتره به هیچ شتێک لا ناچیت له‌سەری، جا با وای دابنێین که أبو حنیفة په‌شیمان بۆته‌وه له ووتنی قورئان مەخلوقه، به‌لام چه‌ند خاڵیک هه‌یه ده‌مه‌وێت ئاماژه‌ی پێ بده‌م:

یه‌که‌م: أبو حنیفة دوو جار استتابة‌ی پێکراوه به‌هۆی ووتنی قورئان مەخلوقه، ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه دواى استتابة کردنی یه‌که‌م دووباره گه‌راوه‌ته‌وه بۆ سەر ووته‌که‌ی خۆی بۆیه دوو جار استتابة کراوه، ئەمه له‌کاتی‌کدا نه‌وه‌که‌ی أبو حنیفة (إسماعيل بن حماد بن أبي حنیفة) ده‌ئ: ووتنی قورئان مەخلوقه دینی باب و باپیرمه، ئەمه‌ش ناروونی عه‌قیده‌ی أبو حنیفة نیشان ده‌دات له‌م باب‌ه‌ته‌دا، وه به سه‌نه‌دی زه‌عیفیش هاتوو که نه‌وه‌یه‌کی تری به‌ناوی (عمر بن حماد بن أبي حنیفة) ده‌ئ: باپیرم له ترسی کوشتن ته‌وبه‌کردنی نیشانداوه.

عبدالله ده‌ئ: حدثني أبو موسى الأنصاري ووتی: بیستم إسماعيل بن حماد بن أبي حنیفة ده‌یووت: ئەمه دینی من و دینی باب و باپیرانمه، واتا ووتنی قورئان مەخلوقه.
[السنة : 221] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: محقق ده‌ئ أبو موسى الأنصاري سێقه‌یه به‌لام إسماعيل زه‌عیفه که‌واته سه‌نه‌ده‌که زه‌عیفه!

والله المستعان ئاخر إسماعيل هیچی رپوایەت نەکردووە تا بلیین زەعیفە هاتووە عەقیدەى خۆى باسکردووە، ئیستا من کە سیکم توانای لەبەر کردنم لاوازه دەلیم قورئان کە لامى الله یە و مەخلوق نیە، دەکری بلین ووتەکەت وەرناگرین تۆ زەعیفی ؟ ئی من عەقیدەى خۆم باس دەکەم خۆ هیچ شتیکم رپوایەت نەکردووە تا بلین تۆ زەعیفی، دەبێ من لە رپوایەتدا توانای لەبەر کردنم زۆر باش بێت ئینجا بۆم هەیه باسى عەقیدەى خۆم یان باوک و باپیرم بکەم ؟! ئەمە چ کارەساتیکە دەگوزەری ! لەکاتی کدا ئەم سەنەدە دەبوو بە زەعیف گەر أبو موسى الأنصاري زەعیف بوایە نەک خاوەنى ووتەکە.

ابن عری دەئى: أخبرنا زكريا الساجي حدثنا أبو حاتم الرازي حدثنا إسحاق بن موسى الأنصاري حدثنا سعيد بن سلم الباهلي ووتى: بیستم إسماعيل بن حماد بن أبي حنیفة له مالى مهئمون دهيووت: قورئان مەخلوقە، ئەمە دینی منه و دینی باوکمە و دینی باپیرمە.
[الكامل في ضعفاء الرجال : 125/2] (سەنەدەكەى حەسەنە).

ووتم: زكريا الساجي و أبو حاتم الرازي و إسحاق بن موسى الأنصاري سئ ئیمامى گەورەن قسەیان لەسەر ناکری، ئەوێ دەمینیتهووە سعید بن سلم الباهلي، کە ناوی تەواوی سعید بن سلم بن قتیبة بن مسلم بن عمرو البصري الباهلي-ه
العباس بن مصعب المروزي دەبارەى دەئى: زانا بوو بە فەرموودە و زمانى عەرەبى، الخطیب له تاریخ بغداد نەقلی کردووە.

الذهبي له تاریخ الإسلام دەئى: بەرچاو پۆشن بوو بە فەرموودە و زمانى عەرەبى، فەرموودەى بیستووە له ابن عون و القاضي أبو يوسف و جگە لەوانیش، وه علي بن خشرم و ابن الأعرابي و محمود بن غيلان رپوایەتیان لیوێ کردووە، هەرۆهە دەئى: ابن أبي حاتم دەئى: بیستم باوکم دەيووت: چوومە لای فەرموودەى لە لا بوو له ابن عون-هوه، صدوق-ه.

سەیری کتیبى (الجرح والتعديل لابن أبي حاتم)م کرد ژياننامەكەى بەم شیوێهە هاتووە:

ابن أبي حاتم ده‌ئ: سعيد بن سالم البصري: روى عن ابن عون، روى عنه حدثنا عبد الرحمن قال سمعت أبي يقول: أتيتُه وكان عنده حديث عن ابن عون وكان محله الصدق.

[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الثاني/31]

ووتم: ناوی باوکی له سلم بوته سالم که ئەمەش هەلەیه، المعلي اليماني که محقق-ی کتیبەکه‌یه له حاشیه‌که‌یدا ده‌ئ: له نوسخه‌ی کۆپرێی سالم بوته سلم. (واتا وهک خۆی هاتوو)

که‌واته هه‌ره‌مان سعيد بن سلم الباهلي-ه وهک له نوسخه‌ی کۆپرێی هاتوو، چونکه المعلي له ته‌حقیقه‌که‌یدا پشتی به سێ نوسخه‌ی ده‌ست نوس (مخطوط) به‌ستوو نوسخه‌ی کۆپرێی (ک) و نوسخه‌ی ملا مراد (د) و نوسخه‌ی دار الکتب المصريه (م) جا له‌هه‌ر شوێنێکدا خيلاف هه‌يیت له‌نیوان نوسخه‌کاندا ئەوا له حاشیه ئاماژه‌ی پێده‌دات وهک هه‌ر محقیکی تر، وهک بینیتان ژياننامه‌که تۆزیک که‌م و کورتی تێدايه به‌لام ئەوه‌ی الذهبي له تاريخ الإسلام نه‌قلی کردوو له ابن أبي حاتم ئەو که‌م و کورتیه پر کردۆته‌وه، وه بیگومان ئەو نوسخه‌یه‌ی کتیبەکه‌ که له‌به‌ر ده‌ستی الذهبي بووه به‌ نرختر و گرن‌گتره له‌و نوسخانه‌ی که ئەم‌رۆ به‌رده‌ستن، جا کاتیکی الذهبي به سعيد بن سلم نه‌قلی ده‌کات بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که نوسخه‌که‌ی کۆپرێی راسته‌ دوو نوسخه‌که‌ی تر هەلەن که‌ کراوه به سعيد بن سالم، که‌واته‌ رپوايه‌ته‌که‌ که‌سه‌نه و سعيد مه‌جهول نیه، بینیم هه‌ندیک به مه‌جهولی داده‌نێن به‌هۆی ئەو هەلەیه‌ی که له‌ناوی باوکیدا کراوه بۆیه‌ درێژم به‌ر وونکردنه‌وه‌دا له‌سه‌ری، هه‌روه‌ها محقق-ی تاريخ الإسلام (عمر عبدالسلام تدمري) له ژياننامه‌ی سعيد بن سلم له حاشیه‌که‌دا به کورتی ئاماژه‌ی به‌م هەلەیه‌ داوه.

وه خودی المعلي له (التنكيل) ئاماژه‌ی پێداوه که سعيد بن سلم سه‌وا به وهک دواتر باسی ده‌که‌ین له رپوايه‌تییکی تر.

المعلي ده‌ئ: ووتنی قورئان مه‌خلوقه زۆر به‌ربلاو بووه له أبو حنيفة-هوه، نه‌وه‌که‌ی أبو حنيفة إسماعيل له‌کاتی فیتنه‌ی خلق القرآن هاواری ده‌کرد و ده‌یووت: ئەمه دینی باب و باپیرمه.

[التنكيل : 526/1]

ووتەم: جا لێرەدا دەووتری نەووەکە ی أبو حنیفة واتا إسماعیل کەسیکی زەعیف بوو لە پێوایەتدا قسەکە ی قبول نیه، ئێمەش دەڵێن بە ئی خۆی و باوک و باپیری زەعیف بەلام خۆ ئەمە پێوایەت نیه تا بووتری زەعیفە باسی عەقیدە ی خۆی و باوک و باپیری دەکات، بێگومان هەریەکە ی لە ئێمە چاک دەزانن عەقیدە ی باوک و باپیری چۆنە گەر ژیا بێت لە گەڵیان، ئێتر ئەوێتان بە دەستەووە ماوەتەووە کە بڵێن چونکە خۆی و توویەتی قورئان مەخلوقە ئێتر بە درۆ داویەتیە پال باوک و باپیری، بەلام لەمەدا هیچ بە لگە یە کتان نیه کە بێسەلمێن إسماعیل ئەم ووتە یە بە درۆ هەلبەستاو بە ناوی باوک و باپیری چونکە ئە گەر چی زەعیفیش بێت لە پێوایەت بەلام بە درۆزن دانەنراو، وە من دێنایم گەر بێتو إسماعیل هەربەم حالە یەووە بیووتبا باپیرم نەیدەووت قورئان مەخلوقە، ئێستا هەر ئێو دەتانیوت ئەوێتان نەووەکە ی دە ئی باپیرم وای نەووتووە بێگومان نەووەکە ی باشتەر ئاگاداری حالی باپیریەتی و قسە ی ئەو لە پیش قسە ی زاناکانی ترە، سەبارەت بەوێش کە ابن عبدالبر پێوایەتی کردووە کاتیک إسماعیل دە ئی ئەمە دینی من و باوک و باپیرمە بشر بن الولید پێ دە ئی رە ئی تۆ یە بەلام رە ئی باوک و باپیرت نیه، لە بەشی دوووەم ئەم پێوایەتە مان هیناوە و پروونمان کردووەتەووە کە زۆر زەعیفە، جگە لە هەموو ئەمانەش کۆمە لێک زانا هەن دوا ی مردنی أبو حنیفة ژیاون کە چی ئێبباتی ئەو دەکەن کە و توویەتی قورئان مەخلوقە و بەمە لە کەداری دەکەن، وە زانیمان بابەتی استنباه کردنی متواترە کەواتە بۆ ئەم زانیانە گوێ بە استنباه کە نادەن و هەر باسی ئەم بابەتە دەکەن؟! خۆی لە خۆیدا ئەمە جیگای تێپرامانە.

دوووەم: أبو یوسف کە نزیکترین قوتابی أبو حنیفة بوو دە ئی: شەش مانگ مونا زەرەم لە گە ئی کرد تا کو قەناعەتم پێی هینا کە ئەوێ بلی قورئان مەخلوقە کافرە، ئەمەش دووبارە خراپی عەقیدەکە ی نیشان دەدات لەم بابەتەدا ئەگینا بۆ شەش مانگ دەخایەنی؟! ئێمە مە کەتان پێویستی بە شەش مانگ بوو تا قەناعەت بکات ئەوێ بلی قورئان مەخلوقە کافرە!

سێ یەم: هەریەک لە (یحیی بن معین و أبو زرعة الرازي) أبو حنیفة بە جەهەمی ناو دەبەن و ئەو جیگیر دەکەن لە سەری کە و توویەتی قورئان مەخلوقە، ئەمەش جیگای هەلوێستە

لە سەرکردنە چونکە ئەم دووانە دواى أبو حنیفة ژیاون و اتا ئاگادارى استتابة کەن، هەردوو کیشیان سەرەتا کاریگەر بوونە بە أبو حنیفة، یحیی بن معین سەرەتا لە لای محمد بن الحسن الشیبانی خوێندووێتە کە دیارترین قوتابی أبو حنیفة بوو دواى أبو یوسف، تەنانەت هەندێک لە زانیان پێیان وایە یحیی بن معین لە فێکردا حەنەفی مەزھەبە، کەچی بە صەحیحی لە یحیی بن معین هاتوو کە أبو حنیفة-ی بە جەھمی ناو بردوو، وە أبو زرعة الرازی بە حوکمی ئەوێ لە خوراسان ژیاو وەکو زۆرینەى خەڵکە کەى ئەوئ کاریگەر بوونە بە أبو حنیفة و ڕەئىەکانى، دواتر گومراى أبو حنیفة-ی بۆ دەرکەوتوو و وازی لێ هێناو هەروەک دواتر دینە سەرى، جا کاتێک ئەم دووانە جێگیرى دەکەن لە سەر أبو حنیفة کە وای ووتو ئەوا بە تال کردنە وەى ئەوێ کە أبو حنیفة لە سەر ئەم عەقیدەىە مردوو شتێکی ئاوا ئاسان نیە، ئەگەرچی نیازی ئەو شەم نیە بە زۆر بە سەرىدا بە پێنم بە لکو وەک یە دەگ وەرگرتن بۆ ئەو دەچم کە تەو بەى کردب، بە لام لێردا دەمەوئ نیشانی بە دەم ئەو کە سەى کە ئیو کردووتانە بە ئیمام ئەمە حالىەتى دوو جار استتابةى پێکراو لە سەر قورئان، ڕوونیش نیە تەو بەى کردوو یان بە درۆ وای نیشانداو وەک نەو کەى باسى دەکات.

الخطیب دەئى: أخبرنا العتيقي قال حدثنا تمام بن محمد بن عبدالله الرازي بدمشق قال أخبرنا أبو الميمون عبدالرحمن بن عبدالله البجلي قال سمعت مضر بن محمد البغدادي دهيووت: بیستم یحیی بن معین دهيووت: محمد بن الحسن الشیبانی درۆزن بوو جەھمیش بوو، أبو حنیفة جەھمی بوو بە لام درۆزن نەبوو. [تاریخ بغداد: 580/15] (سەنەدە کەى صەحیحە).

ووتەم: (مضر) بۆتە (نصر) لە هەردوو چاپە کەى تاریخ بغداد ئەمەش هەلەیه، المعلى له التنکیل راستى کردۆتەو.

هەندێک دەئین أبو حنیفة و تەوێتە جەھم کافرە ئیتر چۆن خۆى دەبیته جەھمی یان دەئى قورئان مەخلوقە ؟

سەبارەت بە تەکفیرکردنى جەھم لە لایەن أبو حنیفة تەنھا لە ڕێگای یحیی الحماني هاتوو

لە [تاریخ بغداد : 515/15] کە ئەویش خیلافیکی زۆر ھەیە دەربارەی سیقەییە یان نا، بەلام بە سەنەدیکی تر ھاتوووە لە [تاریخ بغداد : 514/15] کە ھەحیحە أبو حنیفە دەڵێ: جەھمیە و مشبە خراپترین دوو پۆلی خوراسانن، بەلام ئەمە رێگر نیە لەوێ کە بۆ قورئان مەخلوقە، چونکە سەلف پیشەیان بووە ھەر کەسێک بۆ قورئان مەخلوقە دەڵێن جەھمیە جا ھەر عەقیدەییەکی ھەبێت، بۆیە تەکفیر کردنی جەھم یان بە خراپ وەسفکردنی رێگر نیە لەوێ کە بۆ قورئان مەخلوقە چونکە جەھم کۆمەڵیک کوفری تێدا کۆببوویەو، موعتەزیلەش دەڵێن قورئان مەخلوقە و کۆمەڵەییەکی جیان لە جەھمیەکان، بۆیە گونجاوترین کار بۆ خوشەویستان و دەمارگیرانی أبو حنیفە ئەوێە کە بۆ ئەو و تووێتی قورئان مەخلوقە بەلام استتابە کراوە و تەوہی کردوو، دوای تەوہەکردنیش ھیچی لەسەر نامینیت، بەلام تا ئەو کاتەی ئەوان ئینکاری بابەتی استتابە کردنی أبو حنیفە بکەن ھەمیشە ئەم بابەتە بە زیندوویی دەمینیتەو.

برگەى سییەم:

هەبوونی عەقیدەى جەهەمى لە بابەتى ئیماندا

الفسری دەئى: حدثني علي بن عثمان بن نفيل حدثنا أبو مسهر حدثنا يحيى بن حمزة -وه سعيد گوئى گرتبوو- ووتى: أبو حنيفة ووتى: گەر کە سێک ئەم نە عەلە بپەرستئ بۆ نزیک بوونەوه پێى لە الله، ئەوا نابینم هیچ تێدا بئ. سعيد ووتى: ئەمە کوفریکی صەریحە.
[المعرفة والتاريخ : 784/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: پێم خۆشە بەدریژی لەسەر ئەم سەنەدە بدویم چونکە کوفریکی بەواحە و هیچ بیانووێک هەلناگرئ، دەمارگیرانیش بۆ أبو حنيفة لە معاصرین هەستیان بەم کوفرە بەواحە کردوووە بۆیە دەستیان داووتە بیانوو هێنانەوه بۆ بە زەعیف دانانی ئەم سەنەدە، ئەم رپوایەتە لەلای الخطیب هاتوووە لە تاریخ بغداد، وه لەلای ابن حبان هاتوووە لە المجروحین، زۆربەیان قسە لەسەر رپوایەتەکەى الخطیب و ابن حبان دەکەن، گوايە سەنەدەکەى الخطیب محمد بن جعفر بن درستویه-ی تێدایە کە کە سێکی زەعیفە زەعیفیش نیە هەرودەک المەلمی لە [التنکیل : 487-478/1] رەددى الکوثري داووتەوه، سەیرەکە لەوه دایە محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دەئى: سەنەدەکەى الخطیب صەحیحە بەلام مەحاله کە سێکی عامی قسەى ئاوا بکات چ جای أبو حنيفة ! وه دەئین سەنەدەکەى ابن حبان کە سانی مەجهولی تێدایە کە ئەمەیان راستە، بەلام وازیان لە سەنەدەکەى الفسوي هێناوه کە بە سەنەدیکی عالی رپوایەتێ کردوووە کە تەنها سێ کەس لەنیوان خۆی و أبو حنيفة-دا هەیه، ئیستاش باسی ئەم سێ کەسە دەکەین بزانیان حالیان چۆنە لەپرووی جەرح و تەعدیلەوه، چونکە وەک ووتم ئەم سەنەدە بەسە بۆ حوکمدان لەسەر کافر بوونی أبو حنيفة.

راوی یەکەم: (علي بن عثمان بن نفيل)

النسائي دەئى: ثقة

الذهبي دەئى: صدوق

ابن حجر دہلّی: لا بأس به
 مسلم بن القاسم الأندلسي دہلّی: ثقة
 له کتبی (تحریر تقریب التهذیب) ہاتوہ: سیقہ یہ، کومہ لیک کہ سی سیقہ ریوایہ تیان لیوہی
 کردوہ له وانه النسائي، وه هیچ جهریکی تیدا نه زانراوه.
 ووتم: سہیرہ کہ له وه دایہ هہندیک له معاصرین دہلّین علی مه جهوله !

راوی دووہم: (أبو مسهر الغساني)

أبو حاتم الرازي دہلّی: ثقة
 ابن حبان دہلّی: ئیمامی ئه هلی شامه له حفظ و إتقان دان، وه مهرجه عیانه له جهرح و ته عدیلی
 شیخه کاناندا.

أبو داود دہلّی: کان من ثقات الناس

الحاکم دہلّی: إمام ثقة

أبو یعلی الخلیلی دہلّی: ثقة حافظ إمام متفق علیه

أحمد بن حنبل دہلّی: رحم الله أبا مسهر ما کان أثبتہ. واتا چہنده پتہ و بووہ له حفظ دا.

أحمد بن صالح الجبلی دہلّی: ثقة

ابن حجر العسقلاني دہلّی: ثقة فاضل

الذهبي دہلّی: له گہورہ ترین و فہ صیحتین و حافظترین زانایانہ.

محمد بن عثمان التنوخی دہلّی: له شام هیچ کہ س نیہ وهک أبو مسهر، حافظترین کہ سہ.

محمد بن وضاح دہلّی: ئیمامہ شیخی شامہ، له گہورہ ترین و فہ صیحتین و حافظترین زانایانہ.

راوی سیئہم: (یحی بن حمزة)

یحی بن معین دہلّی: ثقة

علي بن المديني دہلّی: له لای هاوہ لانمان سیقہ یہ

أبو حاتم الرازي دہلّی: صدوق

العجلي ده‌ئ: ثقة

الذهبي ده‌ئ: قازی دیمەشقی، ئیمامیکی سیکەیه

أبو داود ده‌ئ: ثقة

الفسوي ده‌ئ: سیکەیه ناسراوه

هشام بن عمار ده‌ئ: قازی دیمەشقی بوو سیکەیه بوو

دحیم ده‌ئ: سیکەیه زانیه، گومانم نیه زانیه

ابن الغلابي ده‌ئ: سیکەیه

جا به‌رگریکه‌ران له‌ أبو حنیفة ئەمە ده‌که‌ن به‌ بیانوو که (یحیی بن حمزة) خە‌ئکی دیمەشقی بووه، أبو حنیفة-ش له‌ عیراق بووه هەرگیز نه‌چۆته دیمەشقی، یحیی هاوه‌لایه‌تی أبو حنیفة-ی نه‌کردوو ئیتر ئەم ووته‌یه‌ی چۆن بیستوو له‌ أبو حنیفة ؟ بۆیه به‌م بیانوو هاتوون سه‌نه‌ده‌که به‌ زه‌عیف داده‌نن. له‌ وه‌لامدا ده‌ئین: به‌ئ راسته‌ أبو حنیفة نه‌چۆته شام به‌لام ده‌یسه‌لمینین یحیی هاتۆته عیراق بگره‌ چۆته کوفه‌ له‌ سه‌رده‌می أبو حنیفة-دا ته‌نانه‌ت یحیی رپوایه‌تی هه‌یه له‌ سفیان الثوري که سفیان له‌یه‌ک شار و له‌یه‌ک کاتدا له‌گه‌‌ل أبو حنیفة ژیاوه، ئیتر بۆ ده‌بی‌ت أبو حنیفة-ی نه‌دی‌ئ ؟ گه‌رده‌ئین: ئەگه‌ر بینویه‌تی بۆچی رپوایه‌تی له‌ أبو حنیفة نه‌کردوو ؟ ده‌ئین: جا کوا ئەه‌لی سوننه‌ رپوایه‌ت له‌ أبو حنیفة ده‌که‌ن تاکو یحیی رپوایه‌تی ئی بکات ؟ ئەوه‌تا کتیبه‌کانی فه‌رموو ده‌ به‌تاله‌ له‌ناوی أبو حنیفة، پاشان یحیی ئەم کوفره‌ی لیدیوه ئیتر چۆن رپوایه‌ت له‌ کافر ده‌کات ؟ ئیستاش به‌‌گه‌کان ده‌خه‌ینه‌ روو که یحیی چۆته عیراق ته‌نانه‌ت شاره‌که‌ی أبو حنیفة که کوفه‌یه.

ابن أبي هاتم ده‌ئ: پرسیارم له‌ باوکم کرد ده‌رباره‌ی فه‌رموو ده‌یه‌ک که یحیی بن حمزة رپوایه‌تی ده‌کات له‌ سلیمان بن داود پیم ووت: ئەم سلیمان-ه‌ کییه ؟ باوکم ووتی: هه‌ندی‌ک خه‌‌ئک ده‌ئین: سلیمان بن أرقم-ه‌.

باوکم ووتی: یحیی بن حمزة هاته‌ عیراق، جا خه‌‌ئکی واده‌بین (أرقم) نازناوی سلیمان بێ، داود-یش

ناوی باوکی بێت. وه هەندیک خەلک دەلێن: سلیمان بن داود الدمشقی-ه شیخی یحیی بن حمزە، جا نازانم ئەم سلیمانە کامەیانە، وه پێم وانیە دیمە شقیە کە بێت. وه دەووتری: ئەم فەرموودەیان لە عێراق بیستوووە لە فەرموودە ی سلیمان بن أرقم. [العلل لابن أبي حاتم : 644]

ووتم: أبو حاتم الرازي ووتی کە یحیی هاتۆتە عێراق ئەمەش بەلگە یە کە ئەگەر ی بینینی أبو حنيفة هەیه لەلایەن یحیی، هەروەها (سلیمان بن داود یان بن أرقم) کە شیخی یحیی بن حمزە-یە خەلکی بەصرەیه کونیە کە ی (أبو معاذ البصري) ه وه ک لە تهذيب الكمال و تقريب التهذيب هاتوووە.

أبر المصباح المزني: لە ژياننامە ی (یحیی بن حمزە) ناوی شیخەکانی یحیی دەهینیت لە چوارچێوە ی ئەواندا ناوی سفيان الثوري دەهینیت، کە هاوشار و هاوسەردەمی أبو حنيفة بوو. بڕوانە [تهذيب الكمال : 279-278/31]

ابن عساکر: لە ژياننامە ی (یحیی بن حمزە) ناوی شیخەکانی یحیی دەهینیت، لە چوار چێوە ی ئەواندا ناوی سفيان الثوري دەهینیت. بڕوانە [تاريخ دمشق : 125/64]

جا کاتیک یحیی هاتیته عێراق و پڕوایە تی کردبێ لە سفيان الثوري کە هاوشار و هاو سەردەمی أبو حنيفة بوو لێردا بە پێی شەرطی مسلم صەحیحە چونکە یحیی بن حمزە و أبو حنيفة لە یە ک سەردەمدا ژیاون ئەگەر ی بینینیش هەیه هیچ بەلگە یە کیش نیە کە ئەو یە کلای بکاتەو کە یحیی أبو حنيفة-ی نەدیو، وه یحیی ناسراو نیە بە تەدلیس، جگە لەمەش ابن حبان بە سەنەدیک زەعیف پڕوایە تی کردوو کە تێیدا یحیی بن حمزە و سعید بن عبدالعزیز دەلێن بیستمان لە أبو حنيفة کە ئاوی ووت (قالا سمعنا أبا حنيفة يقول) بەلام لەلای ابن حبان ووشە ی (نعل) بۆتە (بغل) واتا هیستر، هەر چەندە سەنەدە کە ی زەعیفە بەلام تەنها لەبەر تصریح دانیان بە سەماع هیناومە.

ابن حبان دەلێ: أخبرنا الثقفی قال حدثنا أحمد بن الوليد الكرخي قال حدثنا الحسن بن الصباح

قال حدثنا محفوظ بن أبي توبة قال حدثني ابن أبي مسهر قال حدثنا يحيى بن حمزة و سعيد بن عبدالعزيز ووتيان: بیستمان أبو حنیفة دەیووت: گەر کەسیک ئەم هیستەرە بپەرستێ بۆ ئەوەی نزیک بێتەو لە الله جل وعلا، ئەوا نابینم هیچی تێدا بێ. [المجروحین : 413/2]

ووتم: الکوثري جەهەمی دنیا سەراوژوور دەکات بۆ بەرگری کردن لە أبو حنیفة تەنانەت هەندیکجار پەلاماری هاوێڵانیش دەدات گەر هیچ چارێکی نەبێت بۆ بەرگری کردن لێ، بەلام دەربارەیی ئەم رپوایەتەیی یحیی بن حمزة تەنھا یەک شتی کردوو بە بیانوو ئەویش ئەوەیە کە یحیی بن حمزة قەدەری بوو، ئینجا الکوثري دەڵێ: ووتەیی قەدەرییەک نابێت بەلگە لە دژی پیشەواکەکی ئەهلی سوننە -واتا أبو حنیفة- المعلي له وهلامی ئەم گومانەدا دەڵێ: یحیی بن حمزة بە رەئی خۆی قسە بکات بەلێ نابێت بەلگە بەلام رپوایەتەکانی هیچ رپگایەکی نە بۆ رەتکردنەوێ هەرۆک لە قاعیدەکاندا باسمان کرد، وە یحیی بن معین و دحیم و أبو داود والنسائي و یعقوب بن شیبە و جگە لەوانیش تەوسیقیان کردوو، وە البخاري و مسلم احتجاجیان پێی کردوو لە الصحیحین، وە باقی پیشەواکانی تریش، وە بە هیچ شتێک لە کەدار نە کراوە تەنھا قەدەر نەبێت، وە بانگەوازکەر نەبوو بۆ بیدەکەیی، وە مۆتابەعەش کراوە لەم رپوایەتەدا هەرۆک پێشتر تێپەری بەسەرماندا لە ژیا ننامەیی القاسم بن حبيب، والله أعلم. [التنکیل : 846/1]

(محفوظ بن أبي توبة) لە هەردوو چاپی کتێبە کە توبە بۆتە ثوبە، توبە راستە.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم قال حدثنا أحمد بن علي الأبار قال حدثنا عبد الأعلى بن واصل قال حدثنا أبي قال حدثنا ابن فضيل عن القاسم بن حبيب ووتی: نەعلە کەم لە ناو وورده بەرد دانا، پاشان بە أبو حنیفة-م ووت: گەر کەسیک نوێژ بکات بۆ ئەم نەعلە تا دەمرێت بەلام لە دڵیەو الله دەناسیت، چی دەڵێ دەربارەیی؟ أبو حنیفة ووتی: ئیماندارە، منیش ووتم: تا هەتایە قسەت لە گەڵ ناکەم. [تاریخ بغداد : 510/15]

ووتم: ئەم رپوایەتەیی القاسم بن حبيب مۆتابەعەیه بۆ رپوایەتە کە یحیی بن حمزة، ئەگەرچی هەردووکیان محقق-ی تاریخ بغداد وەک الکوثري رپوایەتە کە یان بە زەعیف داناو بەهۆی القاسم بن

حبیب، پروانە بو [التنکیل : 632-635] المعلي وه لامي الكوثري داووتەو دەربارەى القاسم بن حبیب ئەگەرچی زەعیفیشە، هەر چەندە رپوایەتەکەى یحیی بن حمزة صەحیحە پێویستی بە مۆتابەعە نیە بۆ تەصحیح کردنی بەلام ئەم رپوایەتەش پالێشتیەکی باشە بۆ رپوایەتەکەى ئەو تا نەلێن جگە لە کەسیکی شامی کەس ئەم شتەى نەگێڕاوتەو لە أبو حنيفة، القاسم بن حبیب کوفیە هاوشار و هاوسەردەمى أبو حنيفة بوو، ئەمە لە کاتی کدا القاسم بن حبیب خۆى لە ناو بە سەرھاتە کەدا بوو نەووەک بە سەنەد بێگێڕێتەو تا بلیین زەعیفە، ئایا کەسیک بە سەرھاتی نیوان خۆی و هاوڕێیەکی بگێڕێتەو کەس رەتی دەکاتەو بە بیانووی ئەوێ ئەم کەسە زەعیفە لە رپوایەت کردنی فەرموودەدا ؟!

الفسري ده‌ئى: حدثنا أبو بكر الحميدي حدثنا حمزة بن الحارث مولى عمر بن الخطاب عن أبيه (الحارث بن عمير) ووتى: بیستم پیاویک پرسىارى لە أبو حنيفة دەکرد لە مزگەوتى حەرام دەربارەى کەسیک کە بلى: شایەتى دەدەم کە عەبە حەقە بەلام نازانم ئەمە کە عەبە یان نا ؟ أبو حنيفة ووتى: ئیماندارێکی حەقە. وه پرسىارى لێکرد دەربارەى کەسیک کە بلى: شایەتى دەدەم محمد كورى عبدالله پیغەمبەرە بەلام نازانم محمد ئەو کەسە یە کە گۆرەکەى لە مەدینە یان نا ؟ أبو حنيفة ووتى: ئیماندارێکی حەقە. أبو بكر الحميدي ووتى: هەر کەسیک وابلى ئەوا کافر بوو.

[المعرفة والتاريخ : 787/2]

ووتم: أبو بكر الحميدي ئیمامە و حافزێکی ناسراو قسەى لە سەرناکړی.

حمزة بن الحارث مولى عمر بن الخطاب ووتەى زانایانى جەرح و تەعدیل بەم شیوہیە دەربارەى: ابن سعد ده‌ئى: سيقه‌يه فەرموودەى کەمە

ابن حبان له کتیبى (الثقات) هیناویەتى

ابن حجر ده‌ئى: سيقه‌يه

المزي: ئاماژەى بە تەوسیقی ابن سعد و ابن حبان داو

الذهبي ده‌ئى: ابن سعد و جگە لەویش تەوسیقیان کردوو

جگە لەمانەش کەسێ تر قسە ی لەسەر نەکردوو، وە لە هیچ زانیە ک نەهاتوو کە تەزعیفی بکات.

(الحارث بن عمیر أبو عمیر البصري) باوکی حمزة کە راوی ئەم بەسەرھاتە یە، ووتە ی زانیانی جەرح و تەعدیل بەم شیوہ یە دەربارە ی:

أبو بکر بن أبي شيبة دهلي: ثقة

أبو حاتم الرازي دهلي: ثقة

أبو زرعة الرازي دهلي: ثقة رجل صالح

يحيى بن معين دهلي: ثقة

الفسوي دهلي: ثقة

النسائي دهلي: ثقة

أحمد بن صالح الجيلي دهلي: ثقة

الدارقطني دهلي: ثقة

حرب بن سليمان دهلي: حماد بن زيد الحارثي پیش دەخست و ستایشی دەکرد، وە دەلی: لە هاوڵە سێقەکانی آیوب السختیانی-ه.

أبو الفتح الأزدي دهلي: ضعيف منكر الحديث

ابن الجوزي له ابن خزيمة نه قل دهکات کە وتوو یە تی: درۆزنە

ابن حبان دهلي: لە کەسە سێقەکانە وە شتانیکی هەڵبەستراو دەگەرێتە وە، وە دەلی: زەعیفە، فەرموودە ی مۆنکەری هە یە.

الحاکم دهلي: لە حمید الطویل و جعفر بن محمد چەند فەرموودە یە کی هەڵبەستراو دەگەرێتە وە، وە دەلی: زەعیفە.

الذهبي دهلي: وای نابینم جگە لەوہ ی کە زەعیفە زۆر بە پروونی، وە پیم سەیرە النسائي چۆن رپوایە تی لێوہ کردوو! وە دەلی: وانا زانم کە سێک لە المتقدمین بە زەعیفی دانابێت پیش ابن حبان، وە کارێکی چاکی کردووہ ابن حبان.

ابن حجر دەڵێ: جمهوری زانیان بە سێقهیان داناوه، وه فەرموودهکانی شتی مونکەریان تێدایه، بههۆی ئەمهوه أبو الفتح الأزدي و ابن حبان و جگه لهوانیش به زهعیفیان داناوه، وه لهوانهیه لهکوێتای تهمهنیدا توانای لهبهركردنی گوێرا بێت.

جا وهك دهیبین خیلاف ههیه دهبراهێ، بهلام ئەوانهێ كه به سێقهیان داناوه بالآ دهسترن له عیلمهكهدا وهك لهوانهێ به زهعیفیان داناوه، چونكه ئەوانهێ به سێقهیان داناوه له پیشهوايانى المتقدمين-ن كه هیچ كام له ابن خزيمة و ابن حبان و أبو الفتح و الحاكم ناگهن به ئاستی ئەوان، مهحالیشه راوییهك له سەردهمی زێڕینی فەرموودهدا لهلای ئەم زانا گهواره سێقه بێت، دواتر له سهدهی چوار بهدواوه دهركهوی كه زهعیف بووه، ئەمه جگه لهوهی كه المعلي ئەوهی یهكلا كردۆتهوه كه ووتهی ئەو زانیانه وهردهگیرێت كه به سێقهیان داناوه نهك ئەوانی دواتر، وه دهڵێ: عبدالرحمن بن مهدي رپوايه تی کردوو له الحارث، وه ووتهی ئیمام أحمد نهقل دهکات كه دهڵێ: عبدالرحمن بن مهدي رپوايه ت ناکات تهها له كهسانی سێقهوه نه بێت، سه رهپای ئەمهش المعلي وهلامی ئەوانهشی داوتهوه كه به زهعیفیان داناوه، من پوختهكهێ ووتهكهێ المعلي نهقل دهکهم به ماناوه، المعلي دهڵێ: ابن الجوزي بهبێ سه نه د ووتهكهێ ابن خزيمة-ی نهقل کردوو، وه له نهقل کردنی ووتهکاندا وورد نیه، ئینجا چه نه ده لهیهکی ابن الجوزي باسکردوو دهبراهێ راوییهکان لهکاتی نهقل کردنی ووتهی زانیانی جهرح و تهعیدیل، وه به ووتهی الذهبي و ابن حجر پشت راستی دهکاتهوه كه ابن الجوزي ووته نهقل دهکات بهبێ لیکۆلینهوه لێ، دهبراهێ ابن حبان دهڵێ: ابن حبان دوو فەرموودهێ الحارث بن عمیر-ی به مونکەر داناوه بۆیه پێ وایه زهعیفه، وهلامی ئەم دوو فەرموودهیهشی داوتهوه كه هه لهكه لهپیشتره له سه رهپاوییهکی تر حیساب بکری نهك له سه ره الحارث، وه المعلي پێ وایه كه الحاكم لاسایی ابن حبان-ی کردۆتهوه له به زهعیف دانانی الحارث، وه أبو الفتح الأزدي خوێ قسهی له سه ره هیه بۆیه قسهی ئەو دهبراهێ راوییهکان قبول ناکری، ووتهی ابن حجر نهقل دهکات كه وتوویهتی: أبو الفتح الأزدي خوێ زهعیفه چۆن ووتهی قبول دهکری له جهرح کردنی راوییه سێقهکان.

بروانه [التنکیل : 376-367/1]

پاشان لێره دا الحارث بن عمیر خۆی ووتە کە ی بیستوو و له شوینە کە دا ئاماده بوو له هیچ کەسیکی رپوایەت ناکات تا بلیین زەعیفە، هەروەک له لاپەرە 27-32 وەلامی ئەم گومانە مان داوێتەو.

الخطیب دەئێ: أخبرني الحسن بن محمد الخلال قال حدثنا محمد بن العباس الخزاز قال حدثنا محمد بن محمد الباغندي قال حدثنا أبي ووتی: من له لای عبدالله بن الزبير (الحميدي) بووم نامە ی أحمد بن حنبل- ی بۆ هات، تێیدا نوسرابوو: ناشرینترین بابەتم بۆ بنوسە دەربارە ی أبو حنيفة، الحميدي بۆی نوسی: حدثنا الحارث بن عمير ووتی: بیستم أبو حنيفة دەیووت: گەر کەسیک بلی: دەزانم الله مائیکی هەیه بەلام نازانم ئەو مالهیه کە له مەککە دایە یان مائیکی ترە، ئایا ئیماندارە؟ ووتی: بەئێ، وە ئەگەر کەسیک بلی: دەزانم پێغەمبەر ﷺ مردوو بەلام نازانم له مەدینە نیژرا یان له شوینێکی تر، ئایا ئیماندارە؟ ووتی: بەئێ.

الحارث بن عمير ووتی: وە بیستم دەیووت: گەر دوو شایەت شایەتی بدەن له لای قازی کە فلانی کۆری فلان ژنە کە ی تەلاق داو، وە هەردوو کیشیان بزانی کە بە درۆ شایەتی دەدەن، جا قازی ژن و میژدە کە له یە کتر جیا بکاتەو (بەهۆی شایەتیە کە ی ئەوان) پاشان یەکیک لەم شایەتانە بۆی هەیه ژنە کە ماره بکات؟ ووتی: بەئێ، ووتی: پاشان قازی زانی کە بە درۆ شایەتیان داو، بۆی هەیه له یەکیان جیا بکاتەو؟ (واتا: شایەتمانە کە و ژنە کە) ووتی: نه خیر. [تاریخ بغداد : 508-507/15]

ووتم: محقق- ی تاریخ بغداد (۱) ئەمەشی بە زەعیف داناو بەهۆی (الحارث بن عمير) ئیمەش وەلاممان دایەو، بەلام المعلی سەرەرای بە صەحیح دانانی رپوایەتە کە پێی وایە سەنەدە کە بەم شیوەیه (الحميدي عن حمزة بن الحارث عن الحارث بن عمير) واتا (حمزة بن الحارث) کەوتوو له سەنەدە کە دا له نیوان الحميدي و الحارث- ی باوکی، هەله ی ئەمەشی له سەر محمد بن محمد الباغندي حیساب کردوو، پێم وایە ئەمەش راستە چونکە له سەنەدە کانی تر الحميدي له حمزة رپوایەت دەکات حمزة- ش له الحارث- ی باوکی، بەلام لێره دا حمزة بوونی نیه، محقق- ی تاریخ

بغداد (۲) تەزعیفی کردوو بەهۆی محمد بن محمد الباغندی، خیلاف زۆرە دەربارەیی بەلام ئەوێ پێ ووتراوە دەربارەیی تەدلیس بوو کە زۆر بە خراپی تەدلیسی کردوو ئەگینا صدوق-ه، وە ئیمە ئەم رپوایەتەمان وەک پشتگیری هیناوە نەک پشت بەستمان تەنها بەم رپوایەتە بێ. هەرودەها عباد بن کثیر هەمان ووتەیی لە أبو حنیفة گێراوەیەو وەک لە [تاریخ بغداد : 508/15] هاتوو، ئەگەرچی عباد بن کثیر الثقفی مەتروکە بەلام خۆی ووتەکەیی بیستوو لە أبو حنیفة رپوایەتی نەکات لە کەسیکی ترەو بەلام لە سەنەدەکەیدا مؤمل بن إسماعیل هەیه کە حفزی باش نیە بۆیە نەهیناوە، بەلام کەسیان ئینکاری لە صالحی و دینداری و فەزلی عباد بن کثیر ناکەن، کەسیک ئەمە حالی بێت بەسەرھاتیکی بگێرێتەو کە خۆی لەویدا ئامادەبوو جیاوازی لەگەڵ گێرانەوێ لە کەسانی ترەو هەر چەندە نامەوێ ئەم رپوایەتەیی عباد بکەم بە بەلگە چونکە کردوو بە مەرج تەنها رپوایەتی صحیح و حسن بهینم لەم کتێبەدا، بەلام باسکردنی هەمان بەسەرھات لەلایەن عباد-هوە مانای ئەو دەدات کە الحارث بن حمزة راست دەکات و بەسەرھاتەکە بوونی هەیه، هەرودەها مؤمل لە متابعات و شواهد پشتی پێ دەبەستری.

عبداللہ دەلی: حدثني إبراهيم بن سعيد حدثنا أبو توبة عن أبي إسحاق الفزاري ووتي: أبو حنیفة دەیووت: ئیمانی ئیبلیس و ئیمانی أبو بکر الصديق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ یەک شتە، أبو بکر ووتی: یا رب، ئیبلیسیش ووتی: یا رب. [السنة : 352] (سەنەدەکەیی صەحیحە). ووتم: ووتەکەیی هەمان ووتەیی جەهەمی کوپی صەفوانە، بەلام رپوایەتیکی هاتوو لەلای ابن عدي کە پێچەوانەیی ئەمەیه.

ابن عری دەلی: حدثنا أحمد بن حفص حدثنا حفص بن طرخان حدثنا غسان بن الفضل حدثنا حماد بن زيد ووتي: به أبو حنیفة-م ووت: جابر له تۆو دەگێرێتەو کە دەلی: ئیمانم وەک ئیمانی جبریل و میکائیل وایە، أبو حنیفة ووتی: من وام نەووتو، وە هەر کەسیک وابلێ ئەوا بیدەچیە. غسان بن الفضل دەلی: منیش ئەم ووتەیهی حماد بن زيد-م گێرایەو بو محمد بن الحسن-ی ئەهلی رەئی، محمد ووتی: حماد راست دەکات، أبو حنیفة حەزی نەدەکرد ئەمە بووتری.

[الکامل في ضعفاء الرجال : 127/10]

ووتەم: شیخی ابن عدی لەم رپوایەتەدا (أحمد بن حفص السعدي)ه.

الذهبي دەئێ: شیخی ابن عدی-ه فەرموودەى مونکەرى هەیه، هەر وەها دەئێ: زەعیفە هێچ نیە. حمزة السهبي دەئێ: بە ئەنقەست درۆ ناکات. (واتا: فەرموودەى درۆى هەیه بەلام بەهۆى هەلەوه توشى دەبیّت).

ابن عدي دەئێ: فەرموودەى مونکەرى گێڕایەوه کەس مۆتابەعەى نەکردووه (واتا: کەس نەى گێڕاوەتەوه جگە لەو) ئینجا دواى هینانی ژمارەیه ک فەرمووی أحمد بن حفص، ابن عدي دەئێ: هەمووی لە رپوایەتى هشام بن عروة-یه لە باوکیه وه ئەویش لە عائیشە وه بە سەنەدیکى دروستکراو لەلایەن أحمد-ه وه، پاشان دەئێ: ئەمانە هەمووی مونکەرن جگە لە أحمد کەس نەى گێڕاوەتەوه، وه أحمد لەلای من لەوانەیه کە بە ئەنقەست درۆ ناکات، لەوانەیه کە فەرموودەى لى تیکەل دەبیّت و دەى گێڕێتەوه لە حفزییه وه ئینجا هەلەى تیدا دەکات.

منیش دەئێم: مەرج نیە ئیلا درۆزن بێ تەنها زەعیف بوونی بەسە بۆ رەت کردنەوهى رپوایەتەکەى. راوی دووهم (حفص بن طرخان) مەجهوله، هەر وەها راوی سییەم (غسان بن الفضل) ابن حجر بە مەقبول-ى داناو، مەقبولیش لای ئەو وهک خۆى باسى دەکات گەر مۆتابەعەى هەبوو حەسەنە، گەر نەیبوو زەعیفە لێرەدا مۆتابەعەى نیە، ابن حبان-یش لە کتیبى (الثقات) هیناویەتى بەبێ تەوسیق کردنى ئەمەش جیگای تێرمانە کاتیک ابن حبان راوییه ک لە کتیبى (الثقات) دەهینیت هێچ لە فزیکى تەعدیل کردنى بۆ بەکار ناهینیت و لێ بێ دەنگ دەبیّت، المعلي مەنەجى ابن حبان-ى لە کتیبى (الثقات) بۆ پینچ پلە دابەش کردووه کە پلەى پینجەمیان ئەو جوړەیانە کە ابن حبان بێدەنگ دەبیّت لە راوییه کە، المعلي دەئێ: لەم جوړەیان حوکمەکەى ابن حبان لە هەلە بەدەر نیە، شوینەکە هی درێژکردنەوه نیە زەعیفی و جەهالەتى دوو راوییه کەى تر بەسە بۆ بە زەعیف دانانى ئەم رپوایەتە.

الخطيب دەئێ: أخبرنا أبو القاسم عبدالرحمن بن محمد بن عبدالله السراج بنيسابور أخبرنا أبو

الحسن أحمد بن محمد بن عبدوس الطرائفي حدثنا عثمان بن سعيد الدارمي حدثنا محبوب بن موسى الأنطاكي ووتى: بیستم أبو إسحاق الفزاري دهیوت: بیستم أبو حنيفة دهیوت: ئیمانی أبو بکر الصديق وئیمانی ئیبلیس یە ک شتە، ئیبلیس ووتی: یا رب، أبو بکر ووتی: یا رب. أبو إسحاق الفزاري ووتی: هەرکە سیك له مورجیئە کان و نالیت ئەوا ووتە کە ی بە سەریدا دەشکێتەو.

[تاریخ بغداد : 509/15] (سەنە دە کە ی حە سە نە).

ووتم: ئەمەش مولزەم کردنی مورجیئە یە لە لایەن أبو إسحاق-هوه که هەموو مورجیئە یە ک عە قیدە کە ی مولزەمی دە کات بە وە ی کەوا بلیت، گەر ئامادە نە بوو وابلت ئەوا عە قیدە ئیرجائە کە ی بە سەریدا دەشکێتەو، بۆیە بە لاتەو سەیر نە بلیت که أبو حنيفة چۆن قسە یە کى ئاواى کردوو.

الفسري دهئى: حدثني أبو بكر عن أبي صالح الفراء عن الفزاري ووتى: أبو حنيفة ووتى: ئیمانی آدم وئیمانی ئیبلیس یە ک شتە، ئیبلیس ووتی: ﴿رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ وه ووتی: ﴿رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ وه آدم ووتی: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا﴾. [المعرفة والتاريخ : 788/2] (سەنە دە کە ی حە سە نە).

عبدالله دهئى: حدثني محمود بن غيلان حدثنا محمد بن سعيد بن سلم عن أبيه ووتى: پرسیارم له أبو يوسف کرد که له (جرجان) بوو دەر بارە ی أبو حنيفة، ووتی: چی لی دە کە ی ؟ بە جە همیە تی مرد. [السنة : 217]

ووتم: الكوثري ئەم رپوايە تە ی بە زە عیف داناو بە هۆی محمد بن سعيد بن سلم، گوايە زانایانی جەرح و تە عە دیل و تە وویانە زە عیفە و فەرموودە تی کە ل دە کات، بە لام وە ک المە لعی وە لامی داو دە تە وە محمد بن سعيد بن سلم الباهلي کە سیکی ترە ئەو کە سە نیە کە الكوثري بۆی چیە، وه المە لعی ئەو هشی داو دە تە پال الكوثري کە دە زانی ئەم محمد-ه ئەو ه نیە کە جەرح کراو بە لام وە کو فی لکردن له خوینەر ویستوو یە تی بیکات بە و محمد-ه کە زە عیفە تا کو بە هۆیە وە رپوايە تە کە ی پێ تە زعیف بکات، ئە گینا محمد بن سعيد بن سلم جەرح نە کراو. بپروانە [طلیعة التنکیل : 26-28]

ئەگەرچی محمد بن سعید بن سلم جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە بەلام پڕوایەتیکی تر ھەیە لە تاریخ بغداد کە ئەمە پشت راست دەکاتەوہ.

الخطیب دەئ: أخبرني الحسن بن محمد الخلال قال حدثنا أحمد بن إبراهيم بن الحسن قال حدثنا عمر بن الحسن القاضي قال حدثنا إسماعيل بن إسحاق قال حدثنا نصر بن علي قال حدثنا الأصمعي قال حدثنا سعيد بن سلم الباهلي ووتى: وثمان به أبو يوسف بؤچی فەرموودەمان بۆ پڕوایەت ناکەى لە أبو حنیفة-هوه؟ أبو يوسف ووتى: چی لێدەکەن؟ ئەو پڕۆژەى کە مرد دەيووت قورئان مەخلوقە.

[تاریخ بغداد: 519/15]

ووتم: الأصمعي صدوق-ه نزیكە لە ثقة، سعيد بن سلم الباهلي باسماں كرد كە صدوق-ه، پڕوایەکانى تر ھەموویان سيقە و حافزن، تەنھا عمر بن الحسن القاضي الأشناني نەبیت خیلایى لەسەرە، محقق-ى تاریخ بغداد (۱) دەربارەى دەئ: الدارقطني بە درۆزنى داناوہ بۆیە ھەلبەستراوہ. الذهبى لە میزان الاعتدال دەئ: الدارقطني و الحسن بن محمد الخلال بە زەعیفیان داناوہ، وە پڕوایەت کراوہ لە الدارقطني کە بە درۆزنى داناوہ ئەمەش راست نیە، بەلام الأشناني خاوەنى بەلایە. الخطیب البغدادى دەئ: لە سەردەمى إبراهیم الحربى فەرموودەى پڕوایەت ووتتەوہ، ئەمەش بۆى گەورەترین شانازیە، بەلگەشە کە ئەو لە چاوى خەلکیدا گەورە بوو و پلەى لەلای خەلکى بەرپر بوو.

طلحة بن محمد دەئ: یەکیک بوو لە کەسە گەورەکان، وە یەکیکە لە ھاوہلانی فەرموودە کە بە باشى لێ دەزانیت، وە یەکیکە لە حافزەکان، وە فەرموودەى زۆرى پڕوایەت کردووە، وە خەلکیش لییان وەرگرتووہ لە کۆن و ئێستاشدا.

الحاکم پرسیار لە أبو علي الهروي دەکات دەربارەى الأشناني: دەئ صدوق-ه، الحاکم پێ دەئ: ھاوہلانمان لە بغداد قسەى لەسەر دەکەن، أبو علي الهروي دەئ: نەمان بیستووہ ھیچ کەس قسەى پێ بلێ تەنھا ئەو نەبێ کە ئیجازە بە سەماع دادەنیت، وە فەرموودە پڕوایەت ناکات تەنھا لە کتێبەکانیەوہ نەبێ.

الحاکم دەڵێ: بە الدارقطني-م ووت أبو علي الحافظ وادەڵێ، الدارقطني ووتی: شێخەکەمان قسەیه کی خرابی کردوو.

أبو سعد السمعاني دەڵێ: خاوەنی فەرمووده بوو بە چاکی لێ دەزانی، زانستیکی چاکی هەبوو، فەرموودهی زۆری پڕوایەت کرد و لێیان وەرگرت.

جا وەک دەبینن خێلاف هەیه دەربارە ی گەر بڵێن زەعیفشە ئەوا تەنھا خۆی ئەمە ی پڕوایەت نەکردوو، لە پڕوایەتی پێشوو ی عبدالله الأشناني تێدا نەبوو لە سەنەدەکە، گەر بڵێن کۆرەکە ی سعید بن سلم-ی تێدا بوو جەرحی تەعدیلی بۆ نەکراو، ئەوا عبدالله بە مانایەکی نزیک لەمە هیناویەتی بە سەنەدیکی جیاوازتر لەوێ خۆی کە کۆرەکە ی سعید بن سلم-ی تێدا نیە، وە عالی تر لە سەنەدی الخطیب کە الأشناني تێدا نیە.

عبدالله دەڵێ: حدثني إسماعيل بن إسحاق الأزدي القاضي حدثني نصر بن علي حدثنا الأصمعي عن سعيد بن سلم ووتی: به أبو يوسف-م ووت: ثایا أبو حنيفة هەمان قسە ی جەهەمی دەکرد؟ ووتی: بەڵێ. [السنة: 218] (سەنەدەکە ی حەسەنە).

ووتم: إسماعيل ونصر والأصمعي وسعيد هەمان کەسانی سەنەدەکە ی الخطیب-ن بەلام بەهۆی عالی بوونی سەنەدەکە ی عبدالله دەرێمان بوو لە الأشناني.

الفسري دەڵێ: حدثنا عبيدالله بن معاذ حدثني محمد بن معاذ ووتی: بیستم سعيد بن مسلم ووتی: به أبو يوسف-م ووت: ثایا أبو حنيفة جەهەمی بوو؟ ووتی: بەڵێ، ووتم: ثایا مورجیئە بوو؟ ووتی: بەڵێ. [المعرفة والتاريخ: 782/2]

ووتم: لێرەدا سعید بن سلم بۆتە سعید بن مسلم، هەر چەندە محقق ئاماژە ی بەمە نەداوێ لە حاشیە، وە منیش نوسخە ی دەستنوسم لەبەر دەست نیە تا بگەرێمەوێ سەری، وە هەر چەندە لە تەحقیقی خلیل المنصور بەهەمان شێوێ بە سعید بن مسلم هاتوو، بەلام پێش ئەمە چوار پڕوایەتمان هینا بەدوای یەکترا کە لە هەر چوارێاندا سعید بن سلم ئەم پرسیارە لە أبو يوسف

دەکات ئەویش ئاوا وەلامی دەداتەو، بۆیە تەنھا بە بەراوورد کردنی چوار رپوایەتەکەى تر لەگەڵ ئەم رپوایەتە بۆمان دەردەکەوئ کە ئەم رپوایە سەید بن سەم-ە بەهەڵە بۆتە سەید بن سەم.

الفسوی دەئ: حدثنا أبو جزء عن عمرو بن سعيد بن مسلم ووتی: بیستم باپیرم ووتی: بە أبو یوسف-م ووت: ئایا أبو حنیفة مورجیئە بوو؟ ووتی: بەئ، ووتم: ئایا جەهەمی بوو؟ ووتی: بەئ.

[المعرفة والتاريخ : 783/2]

ووتم: ئەم سەنەدە زۆر بە کێشەیه، محقق لە حاشیەدا دەئ: لە نوسخەى دەستنوس بە (أبو جزي) هاتوو بەلام الذهبی لە میزان الاعتدال بە (أبو جزء) هیئاویەتی منیش لەسەر ئەو راستم کردۆتەو، ئینجا ووتەى زانایانی جەرح و تەعدیل دەربارەى أبو جزء نصر بن طریف نەقل دەکات کە مەتروکە، وە دەئ: الفسوي لە رپگای أحمد بن الخليل ئەمەى رپوایەت کردوو بە أبو جزء.

منیش دەئ: راستە الذهبی لە میزان الاعتدال کەسیکی هیئاو بەناوی (أبو جزء القصاب نصر بن طریف) بەلام الذهبی بەهیچ جوړیک باسی ئەم سەنەدەى الفسوي نەکردوو و ئاماژەى پێنەداو تا بڵیین ئەم رپوایە أبو جزء-ە لە نوسخەکەى بەردەستى الذهبی هەر بە أبو جزء هاتوو، بە چ بەلگەیهک الذهبی باسی ئەم رپوایە دەکات؟ بۆیە قسەکەى محقق لە جیگای خۆیدا نیە کە دەئ لەسەر کتیبەکەى الذهبی راستم کردۆتەو.

و بەپێى قسەکەى محقق کە دەئ أبو جزء راستە نەک أبو جزي، کەواتە الفسوي دەئ: (حدثنا أبو جزء) هیچ بەلگەیهکیش نیە کە لەنیوان الفسوي و أبو جزء رپوایەکی تر هەبێت، ئەمەش مەحاله الفسوي لە أبو جزء رپوایەت بکات راستەوخۆ چونکە أبو جزء سالی 170 مردوو ئەوکات الفسوي لە دایک نەبوو، هەر بۆیە محقق تا لەم کۆسپە دەربازی بێت لەخۆیهو دەئ لەنیوان الفسوي و أبو جزء أحمد بن الخليل هەیه بەئ ئەو هیچ بەلگەیهک بەپێیت بۆ سەلماندنی قسەکەى بۆ نموونە بئ لە یەکیک لە نوسخە دەستنوسەکان لەنیوان الفسوي و أبو جزء أحمد بن الخليل هەیه لەم سەنەدەدا، پاشان أبو جزء رپوایەتی هەیه لە قتادة کە تابعیه

سالی 118 مردوو، کەسێک سەنەدی ئاوا عالی بێت و بە قتادە بگات چۆن لە رێگای عمرو بن سعید بن مسلم ئەویش لە رێگای باپیریەو رپوایەت دەکات لە أبو یوسف ؟! بۆیە ئەستەمە أبو جزء کە راستەوخۆ لە قتادە رپوایەت دەکات پێویستی بە دوو راوی بێت تا بگات بە أبو یوسف لە کاتی کدا أبو یوسف تەمەنی 5 سالی بوو کە قتادە مردوو، پاشان أبو جزء رپوایەتی هەیە لە حماد بن أبي سليمان کە شیخی أبو حنیفة-یە أبو یوسف تەمەنی 7 سالی بوو کە حماد مردوو، ئایا دەکرێ أبو جزء راستەوخۆ لە شیخی أبو حنیفة رپوایەت بکات بەلام بۆ ئەوەی رپوایەت لە قوتابیەکە ی أبو حنیفة بکات پێویستی بە دوو راوی تر بێت تا پێی بگات ؟!

بەهەمان شیۆه محقق-ی تاریخ بغداد (۱) باسی هەلەکە ی محقق دەکات، بۆ ئەوە دەچیت کە سەنەدەکە بەم شیۆه یە بێت (أبو جزي بن عمرو) نەک (أبو جزء عن عمرو) دەلی: لە هەندیک نوسخە ی دەستنوس (أبو جزي بن عمرو) هاتوو کە ئەوەیان دروستە بەلام لە هەندیکیان (بن) گۆراوە بۆ (عن) کە هەلە یە، کەواتە عمرو باوکی أبو جزي-ە، وە دەلی: گەر بە قسە ی محقق-ی کتیبەکە ی الفسوي بێت کە دەلی: (أبو جزء عن عمرو بن سعید بن مسلم) ئەوا هیچ راویەک لە کتیبەکاندا نیە بەناوی عمرو بن سعید بن مسلم تا بلیین أبو جزء رپوایەتی لێوە کردوو، وە دەلی: پیم وایە بەم شیۆه یە صهوابه (حدثنا أبو جزي بن عمرو بن سعید بن سالم قال سمعت جدي) أبو جزي نەوێ سعید بن سالم القдах-ە لە باپیریەو رپوایەتی کردوو.

بروانە حاشیە ی [تاریخ بغداد : 512-513/15]

منیش دەلیم: ئەوە ی محقق-ی تاریخ بغداد بۆی چوو لە رەددانەوێ محقق-ی کتیبی المعرفة والتاریخ دروستە، بەلام پیم وایە محقق-ی تاریخ بغداد لەویدا کەوتۆتە هەلەو کە (سعید بن مسلم) دەکات بە (سعید بن سالم القдах) چونکە بەپێی ئەم هەموو رپوایەتانە ی پێشوو کە هینامان (سعید بن سلم الباهلي) ئەم پرسیارە لە أبو یوسف دەکات، وە تەنھا لە رێگای ئەو ئەم ووتە یە ی أبو یوسف رپوایەت کراوە کە سی تر رپوایەتی نەکردوو، بۆیە لە پێشترە کە بلیین ئەم سعید بن مسلم-ە سعید بن سلم-ە هەروەک لە رپوایەتی پێشوویدا ئاماژەمان پێدا، ئەم رپوایەتەش

زەعیفە چونکە نازانین أبو جزی و عمرو حالیان چۆنە، گەر أبو جزء-یش بێت بە پێی قسە ی محقق ئەوا سەنەدەکە زۆر زەعیفە چونکە أبو جزء مەتروکە، بە لām بۆیە هینام کاتیکی چوار کەسی جیاواز هەمان شت لە سعید بن سلم الباهلی پڕوایەت دەکەن ئەوا ئەم دوو پڕوایەتەش هەربۆ ئەوەمان دەبەن کە سعید بن مسلم هەر سعید بن سلم بێت بە لām تصحیف پڕویدا بێت بۆتە (مسلم) دوا ی هینانی ئەم هەموو پڕوایەتەش تەواو دڵنیا دەبینەووە لە دروستی ئەم ووتە یە ی أبو یوسف. هەروەها المعلی له [التنکیل : 852/1] ئاماژە ی پێداووە کە ئەم پڕوایە ناوی (أبو جزی بن عمرو بن سعید بن سلم الباهلی) ه.

الکوثری دەڵێ: سعید بن سلم دروستە بە لām نەزانراوە کە سعید بن سلم کۆری هەبێت بە ناوی عمرو، وە نەزانراوە کە نەوێ هەبێت کونیه کە ی أبو جزی بێت. المعلی دەڵێ: نەخێر بە لکو ئەم شتە زانراوە، له [الخصائص لابن جني : 308/3] شیعریکی الأصمعي هاتوووە کە ابن جني دەڵێ: الأصمعي ئەم شیعری بۆ أبو توبە میمون بن حفص پەروەردە کەری عمرو بن سعید بن سلم ووتووە بە ئامادە بوونی سعید. هەروەها المعلی دەڵێ: له [الکامل في اللغة والأدب للمبرد : 30/2] تێیدا هاتوووە: وحديثي علي بن القاسم قال حدثني أبو قلابة الجرمي ووتی: حەجمان کرد جاریکیان لە گەڵ أبو جزء بن عمرو بن سعید.

المعلی دەڵێ: أبو جزء کۆری عمرو ئەمیر بوو، عمرو کۆری سعید ئەمیر بوو، سعید کۆری سلم ئەمیر بوو، سلم کۆری قتیبة ئەمیر بوو، قتیبة ئەمیر بوو.

منیش دەڵێم: هەموو ئەم بە لگانە پشت راستی دەکەنەووە کە سەنەدەکە بەم شیوێ (أبو جزی بن عمرو بن سعید بن سلم قال سمعت جدي) واتا أبو جزی له سعید بن سلم-ی باپیری پڕوایەتی کردوو، لێرەدا مەبەست ئەوێ نیه بڵێن أبو جزی سێقە یە یان نا کەس باسی نەکردوووە لەم پڕووەدا، بە لکو مەبەست ئەوێ کە سعید بن مسلم یان سعید بن سالم هەردووکیان هەلە یە راستە کە ی سعید بن سلم-ه کە کە سێکی صدوق-ه وە ک له پڕوایەتەکانی پێشوو باسما ن کرد، سەبارەت بەوێش کە له لای المبرد بە أبو جزء هاتوووە نە ک أبو جزی رەنگە ئەمە هەلە ی چاپ بێ، گریمان أبو

جزء-یش بێت ئەو کەسە نیه کە محقق-ی کتێبه‌کە ی الفسوی بۆی چوو چونکە ئەمەیان وەک زانیمان کۆری عمرو بن سعید بن سلم-ه ئەوەی محقق بۆی چوو ناوی نصر بن طریف أبو جزء القصاب بوو دوور و نزیک پەيوەندی بەمەوه نیه، بگرە الفسوی دواى مردنى ئەمە لەدایکبووه وەک باسماى کرد ئیتر چۆن پێوايه تى لێوه دەکات ؟!

البرذعي دەئى: بیستم أبو زرعة دهيووت: أبو حنیفة جهههى بوو، وه محمد بن الحسن جهههى بوو، وه أبو يوسف جهههى بوو جهههى بوونىكى پروون. [سؤالات البرذعي لأبي زرعة: 494] ووتم: لێره‌دا ئاوا هاتوو (وكان أبو يوسف جهههيا بين التجهم) واتا جهههى بوونىكى پروون، به‌لام له تارىخ بغداد هاتوو (وكان أبو يوسف سليما من التجهم) واتا سه‌لامه‌ت بووه له جهههى بوون، وه له لسان الميزان هاتوو (وكان أبو يوسف بعيدا عن التجهم) واتا دوور بووه له جهههى بوون، وه پێم وایه أبو يوسف جهههى نه‌بووه ئەگەرچی گومرايى و بیدعه‌وه‌له‌ی گه‌لێک زۆره و فه‌تواى فێلاوى زۆر داوه، به‌لام ئەوه‌ی مه‌به‌ستمانه لێره‌دا أبو حنیفة-یه که به جهههى دانراوه له‌لایه‌ن زانایه‌کى گه‌وره‌وه، سه‌نه‌دیش له ئارادا نیه تا بڵێن زه‌عیفه.

برگەب چوارەم: هەبوونی عەقیدەب مورجیئە.

شتێک نەبوو لەلای سەلف بەناوی (مرجئة الفقهاء) أبو حنیفة و هاوێلەکانی بە مورجیئە و أهل الرأي ناوبراون لەلای سەلف نەوێک بەم ناوێک چوونە خۆدی ناوێک جۆرێک لە پلە بەرز کردنەوێ تێدا یە بۆ أبو حنیفة، بۆیە ئەم زاراوەیە دانراوی خەلفە بۆ جیاکردنەوێ ئیرجائی أبو حنیفة لە ئیرجائی جەهمیەکان.

مورجیئە بوونی أبو حنیفة ئەوەندە روونە تەنانەت لای زۆرێک لە خۆشەویستانی أبو حنیفة ئەوانەب دەمارگیران بۆی هەبە ئەوێ دەزانن کە مورجیئە بوو و ناتوانن ئینکاری ئی بکەن، بۆیە پێویستی بەوێ نەدەکرد باسی ئەم لایەنە بکەین، بەلام کە دەبینم لای کەسانێک لە خەلف و معاصرین کراون بە ئەهلب سوننە و رەددی ئەوانە دەدەنەوێ کە بە ئەهلب بیدعە ناویان دەبەن، بۆیە بە پێویستم زانی زۆر لەسەری بدویم کە خۆی بابەتە کە شایەنی زۆر ووتن نیە چونکە روونە، بەلام تا کۆ نەتوانن بیدعەچیە کمان ئی بکەن بە ئەهلب سوننە، ئەهلب سوننە یە کیش کە رقی لەم بیدعەچیە بێت بیکەن بە خەوارب و جاهیل... هتد، سەیرە کە لەوێدا یە هەندێک لەوانەب کە دەزانن أبو حنیفة مورجیئە بوو و دەزانن مورجیئە کۆمەلە یەکی بیدعەچی و گومراک کەچی سەرەرای ئەوێش ئامادە نین بە أبو حنیفة بڵێن بیدعەچی یان گومراک، بەهیچ ووشە یە ک رازی نین بۆی بەکار بێت جگە لە ئیمام! یان هەندێکیان دەڵێن: خیلای أبو حنیفة لە بابەتی ئیماندا خیلایکی لە فزی بوو! زۆر سەیرە ئەوانەب لەگەڵ أبو حنیفة ژیاون نەیانزانوێ أبو حنیفة خیلایە کەب لەگەڵ ئەواندا لە فزییە کە سێک دوای سەدان سأل هاتووێ دەڵێ: ئێوێ نەتانزانن خیلای أبو حنیفة لە فزی بوو لەگەڵ ئێوێدا! ئەب أبو حنیفة خۆی دەمی نەبوو بڵێ من خیلایە کەم لەگەڵ ئێوێدا لە فزییە منیش هەمان عەقیدەب ئێوێم هەبە دژم مەوێستن؟ دوای سەدان سأل کەسانێک هاتن دەوری صولحیان بینی ووتیان ئێوێ هیچ خیلایکتان نیە تەنبا لە فزییە! یان هەیانە دەڵێ: راستە مورجیئە بوو بەلام ئیرجائە کەب ئەوەندە کال دەکاتەوێ وەک بڵێ تەنبا وەک

نەزەر و ابووه که به ئاوی دەست نوێژ دەروات هەر شایەنی باسکردن نیە ! نازانم بۆ ئەم بیدەه
پیسە ی أبو حنیفة که ئیرجائە ئاوا بە سووکی و بچوکی سەیر دەکریت؟! بۆ مەگەر تا ئیستاش
موسلمانان بە دەست ئەم بیدەه پیسەوه نالین؟ تەنها ووتی ئەوهی که کردار لە ئیماندا نیە
بەسە که بڵین مورجیئەیه و گومرا و بیدەه چیه، ئیتر بچووک کردنەوه و کهم کردنەوهی ووشە ی
ئیرجاء لە قەبارە ی خۆیدا لە پیناوی أبو حنیفة بۆ!؟

سەلف کاتیکی ووشە ی مورجیئەیان بە رەهای بە کارهیناوه مەبەستیان پێ مورجیئە ی وهک
أبو حنیفة و هاوشیوهکانی بووه نەک جەهمیهکان، ئەگەرچی جەهمیهکانیش مورجیئەن بەلام
زیادەرپەون بۆیه پێیان دەووتری: (غلاة المرجئة) زانیی ئەمە گرنگە تا ئەو ووتانە ی سەلف که
دەربارە ی مورجیئە ووتراوه نەبەنەوه سەرجەهمیهکان بەلکو جەهمیهکان بەناوی خۆیان ناوبراون
لەلای سەلف، نموونەش لەسەر ئەم جیاوازی کردنە:

الضلال دەلی: أخبرني أحمد بن أصرم أن أبا عبدالله -واتا ئیمام أحمد- پرسیاری لیکرا دەربارە ی
مورجیئە، کین ئەوان؟ ووتی: ئەوانەن که دەلین: ئیمان ووتەیه.
[السنة : 976] (سەنەدەکه ی صەحیحە).

الضلال دەلی: أخبرني محمد بن موسى و محمد بن علي أن حمدان بن علي الوراق حدثهم ووتی: لای
أحمد باسی مورجیئە کرا، پرسیارم لیکرد و پیم ووت: ئەوان دەلین گەر که سیکی لە دلیهوه
پەرودگاری ناسی ئیماندارە، أحمد ووتی: مورجیئەکان و نالین بەلکو جەهمیهکان وادەلین.
[السنة : 980] (سەنەدەکه ی صەحیحە).

الطبري دەلی: سمعت عبدالله بن أحمد بن شبيب المروزي قال سمعت أبا رجاء دهيووت: بیستم
وكيع دهيووت: له نیوان ووتە ی جەهمیهکان و مورجیئەکان جیاوازییه کی گەرە نیە، جەهمیهکان
ووتیان: ئیمان ناسینی دله، وه مورجیئەکان ووتیان: دان پیدانانە بە زمان. (واتا: ناسینی دلش).
[تهذيب الآثار: 2913] (سەنەدەکه ی صەحیحە).

ووتەکانی سەلف دەربارەی زەمکردنی مورجیئە:

پیش نه قل کردنی رپوایه ته کان ده مه وئ بلیم لیژدها نه م کردۆته وه مه رج ته نها رپوایه تی
 صه حیح بهینم بۆیه صه حیح و زه عیف تیکه له چونکه قسه ووتی سەلف به مورجیئە پپووستی
 به وه نیه له سه نه ده کانی بکۆلدیته وه گهر بێتو ته واوی ووتی سەلف ده باره ی ئەم گروپه نه قل
 بکه ین ئەوا پپووسته چەند کتیبیک بنوسین، بۆیه گه ران به دوا ی سه نه دی صه حیح له بابە تیکی
 ئاوادا له جیگای خۆی نیه و دووره له پیشه ی زانیان له کۆن و نویدا، به لام کاتیک ده چینه سه ر
 زه مکردنی أبو حنیفة ئەوکات دووباره پابه ند ده بینه وه به مه رجی کتیبه که که ته نها هیئانی رپوایه تی
 صه حیحە.

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثني عبدالرحمن بن مهدي حدثنا حماد بن سلمة عن عطاء بن السائب
 عن سعيد بن جبير ووتی: نموونه ی مورجیئە وه کو نموونه ی صابئیە کان وایه. [السنة : 603]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا مؤمل حدثنا سفیان حدثنا سعيد بن صالح ووتی: إبراهيم ووتی:
 فیتنه ی مورجیئە ترسناکتره له سه ر ئەم ئوممه ته له فیتنه ی ئەزاریقە. (واتا خه واریج).
 [السنة : 604]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا مؤمل بیستم سفیان ده یووت: إبراهيم ووتی: مورجیئە ئەم
 دینه ی والیکرد له جلی ژیره وه ته نکتر بئ. [السنة : 605]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا معاوية بن عمرو حدثنا أبو إسحاق ووتی: الأوزاعي ووتی: يحيى و
 قتادة ده یانووت: له بیدعه کاندا هیچ شتیک به لایانه وه ترسناکتر نیه له سه ر ئوممه ت له
 مورجیئە. [السنة : 620]

عبدالله ده ئی: حدثني أبي حدثنا محمد بن عبدالله حدثنا عبدالله بن حبيب عن أمه ووتی: بیستم
 باسی مورجیئە کرا، سعيد بن جبير ووتی: یه هود. [السنة : 639]

عبداللہ دہلّی: حدثنا الحسن بن حماد الحضرمي سجادة حدثنا محمد بن فضيل عن مسلم الملائي عن إبراهيم ووتى: خه واریج له لای من عوزریان زیاتره له مورجیئه. [السنة : 684]

عبداللہ دہلّی: حدثني إسحاق بن بهلول ووتى: به یزید بن ہارون-م ووت: نوئژ بکہم له دواى جہہمی ؟ ووتى: نہ خیّر، ووتم: نوئژ بکہم له دواى مورجیئه ؟ ووتى: ئەوان پیسن. [السنة : 57]

عبداللہ دہلّی: حدثني أبي حدثنا حجاج ووتى: بیستم باسى مورجیئه کرا شریک ووتى: ئەوان پیستین قه و من، پیسیه تی رافیزه به سه، به لّام مورجیئه درؤ ده کهن به ناوی الله تعالى. [السنة : 601]

اللائکائی دہلّی: أخبرنا محمد بن المظفر المقرئ قال حدثنا الحسين بن محمد بن حبش المقرئ قال حدثنا أبو محمد عبدالرحمن بن أبي حاتم ووتى: پرسیارم له باوکم و له أبو زرعة کرد دهر باره ی مه زه به کانی ئەهلی سوننه دهر باره ی أصول الدین، وه چیان بینویه له زانایانی شاره کان و بیروبا وه پریان چۆن بووه له م باره یه وه ؟ جا ووتیان: ... (له به شیکی وه لّامه که یان باسى مورجیئه هاتووه که دهلّین) مورجیئه بیدعه چی گومران. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 321]

الزهري دہلّی: حدثنا أبو بكر عبدالله بن محمد بن عبدالحميد الواسطي قال حدثنا زهير بن محمد المروزي قال حدثنا محمد بن كثير عن الأوزاعي عن الزهري ووتى: له ئیسلامدا هیچ بیدعه یه ک دانه هیئرا وه زیان به خستر بئ له سه ر ئوممه ت له م بیدعه ی ئیرجائه. [الشریعة : 275]

اللائکائی دہلّی: أخبرنا عبدالرحمن بن عمر إجازة أخبرنا محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا جدي يعقوب بن شيبة قال حدثني يوسف بن موسى قال حدثنا جرير عن مفضل بن مهلهل عن منصور بن المعتمر ووتى: ئەوان دوژمنی الله-ن مورجیئه و رافیزه. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1817]

الضلال دەئێ: أخبرنا أحمد بن محمد بن الحجاج أبو بكر المروزي قال سمعت أبا عبد الله دهيوت:

ابن نمير ووتی: بیستم سفیان دهيوت: دینی نوێ ئیرجائه. [السنة : 952]

اللائلي دەئێ: أخبرنا محمد بن الحسين بن يعقوب أخبرنا دعلج قال حدثنا أحمد بن علي الأبار

قال حدثنا أبو غسان -يعني محمد بن عمرو- قال حدثنا إبراهيم بن المغيرة -كه لايه نگرى حه ججاج بوو- ووتی: پرسیار له سفیان الثوري كرد، نوێژ بکه م له دواى ئەو كه سهى كه دهئێ: ئيمان ووتەيه به بئ

کردار ؟ ووتی: نه خێر، وه هېچ که رамه تی نیه. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1825]

الطبري دەئێ: حدثني عبد الله بن عمير الرازي قال سمعت إبراهيم بن موسى يعني الفراء الرازي ووتی:

پرسیار له ابن عیینة کرا دهرباره ی ئیرجاء، ووتی: ئیرجاء دوو جوړه: که سانیک دهرباره ی علي و عثمان حوکم نادهن و هه ئی ده گرن بۆ الله ئەمانه پویشن و بوونیان نه ماوه، به لام مورجیئه ی ئەمرۆ ده ئین: ئيمان ووتەيه به بئ کردار، جا له گه ئیان دامه نیشن و له گه ئیان مه خوڤ و مه خوڤه وه

ونوێژیان له گه ل مه که ن و نوێژیان له سه ر مه که ن. [تهذيب الآثار: 2909]

ابن أبي يعلى دەئێ: الخلال باسی أبو عبدالرحمن البوشنجي کردوو له چوار چپوه ی

هاوه لانی ئیمام أحمد، وه له ئیمامه که مان -واتا ئیمام أحمد- هه ندیک شتی رپوايه ت کردوو، یه کیك له وانه: دهئێ: بیستم أحمد دهيوت: نزیک بنه وه له الله تعالى به رق لیبوونه وه ی ئەهلی

ئیرجاء، ئەمه پته وترین کاره له لای ئیمه. [طبقات الحنابلة : 264/1]

ابن سعد دەئێ: أخبرنا محمد بن الصلت قال حدثنا منصور بن أبي الأسود عن الأعمش ووتی:

له لای إبراهيم النخعي باسی مورجیئه کرا، جا ووتی: والله ئەوانم زیاتر رق لئ دهبیته وه له ئەهلی

کیتاب. [الطبقات الكبير : 392/8]

ابن سعد دەئێ: أخبرنا محمد بن عبد الله قال حدثنا محل ووتی: إبراهيم بئ ووتین: له گه ئیان

دامه نیشن. (واتا: له گه ل مورجیئه). [الطبقات الكبير : 392/8]

البخاری دەئ: حدثنا مسدد قال حدثنا حماد بن زيد عن أيوب ووتی: که سم نه بینیه خاوهن عیبادەت بئ وهکو طلق بن حبیب، سعید بن جبیر منی له گەل ئەودا بینی، جا ووتی: له گەل طلق دامەنیشە. أيوب دەئ: طلق عه قیدهی ئیرجائی هه بوو. [التاریخ الأوسط : 369/1]

ابن تیمیة دەئ: سەلف زۆر سەرزەنشت کردنیان لە سەر مورجیئە توند بوو کاتیکی کردەوهیان دەرھێنا لە ئیمان، وه ووتیان: ئیمانی خەلکی وهکو یه که، بیگومان ئەم ووتە یەیان که ئیمانی خەلک یه کسانه له گەورەترین هەلەکانه، بهلکو خەلکی له باوەرھێنان و خوشویستن و ترسان و زانست یه کسان نین و جیان له زۆر پروودا. [مجموع الفتاوی : 555/7]

ابن تیمیة دەئ: بیدعه که بههۆیه وه که سیکی به ئەهلی ههواو ئارەزوو دادەنری له لای خاوهن زانستهکان به سوننەت ئەوهیه که پیچەوانه ی قورئان و سوننەت بئ، وهک بیدعه ی خەواربج و رافیزه و قەدەرییه و مورجیئە. [مجموع الفتاوی : 414/35]

ووتم: ئەمە دلۆپیک بوو له دەریایه ک دەرباره ی مورجیئە، بهم شیوهیه سەلف باسی مورجیئەیان کردوو، ئیتر نازانم بۆ أبو حنیفة سەرەپای مورجیئە بوونی هیچ کام لەم ووتانه ی سەرەوه نایگریته وه ! نه گومرایه و نه بیدعه چیه تەنانەت ناو بردنی به مورجیئەش ئەستەمه، تەنها و تەنها دەبئ به ئیمامی ئەهلی سوننە ناو ببرئ ! موسلمان هۆش بهێنەرەوه بهر خۆت بزانه که ئەم ووتانه ی سەرەوه هه مووی أبو حنیفة دهگریته وه چونکه ئەو نهک تەنها مورجیئە بووه بهلکو بانگه وازی شی کردوو بۆ ئیرجاء ئیتر چ پئگریه ک ههیه ئەم ووتانه ئەو نهگریته وه ؟

ووتەى زانایان دەربارەى مۆرجیئە بوونى أبو حنیفة:

عبداللہ دەئى: حدثني هارون بن عبدالله أبو موسى حدثنا سليمان بن حرب عن حماد بن زيد ووتى: له لای أبو حنیفة دانیشتم له مەككە، جا باسى سعید بن جبیر-ی کرد وای باسکرد که مۆرجیئە بوو، منیش پیم ووت: ئەى أبو حنیفة کى ئەمەى بۆ گێراویتەو؟ ووتى: سالم الأفطس، منیش پیم ووت: سالم مۆرجیئە بوو، بەلام آیوب پى ووتم: سعید بن جبیر منى بنى له لای طلق بن حبيب دانیشتبووم، پى ووتم: بۆ دەتبینم له لای طلق دادەنیشیت ؟ له گەئى دامەنیشە. أبو حنیفة ووتى: وابوو، ئینجا پیاویک بانگی کرد ووتى: ئەى أبو حنیفة طلق عەقیدەى چۆن بوو ؟ أبو حنیفة وەلامى نەدایەو، پاشان دیسان بانگی کرد، دیسان وەلامى نەدایەو، جا که زۆر دووبارەى کردەو، أبو حنیفة ووتى: طلق عەقیدەى عەدل بوو. [السنة : 285] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: المعلمي له [التنكيل : 470/1] دەئى: أبو حنیفة مەبەستى له (عەدل) ئەوێهە که ئیرجاء حەقە. الکوثري دەیهوئى ووشەى (عەدل) بە قەدەر لەیهک بداتەو چونکە قەدەرییهکان نەفیکردنى قەدەر بە (عەدل) ناو دەبەن، جا مەبەستى ئەوێهە که أبو حنیفة ئیرجائى بە عەدل ناو نەبردوو، له بەشى دووهمدا وەلامى ئەم گومانەم داووتەو، بە کورتى ئەو بزانە که طلق تەنها بەهۆى ئیرجاء قسەى پى ووتراو وەک له رپوايەتى البخاري هینامان، کەس نەیداووتە پال قەدەرییهکان.

الخطيب دەئى: هیچ گومانمان نیە لەوێهە که أبو حنیفة دژى موعتەزێلەیه لەو دەقە شەریعەنەى که هەرەشەى تێدا یە، چونکە أبو حنیفة مۆرجیئە یە. [تاریخ بغداد : 515/15]

عبداللہ دەئى: حدثني محمد بن عبد الملك بن زنجويه حدثنا عبد الرزاق: به عبد الرزاق ووترا: أبو حنیفة مۆرجیئە بوو ؟ ووتى: بەئى بەراستى. [السنة : 377] (سەنەدەکەى صەحیحە). ووتم: ووتنى (حدثنا عبد الرزاق: به عبد الرزاق ووترا... هتد) خوینەر بۆى هەیه و تێبگات هەلەیه، بەلام راوى ئەم شیوازە بۆیه بەکار دەهێنیت تا بزانی خۆى بیستووێهەتى له کەسەکە هەرچەندە لەم حالەتانەدا ووشەى (سمعت) زیاتر بەکار دێت.

عبدالرزاق دەئ: (أي حقا) واتا بە ئ بە راستی مۆرجیئە بوو، لە تە حقیقی القحطانی بۆتە (أتی حقا) واتا کارێکی چاکی کردوووە کە مۆرجیئە بوو، بە هۆی ئەم هەڵە یەووە القحطانی لە حاشیە دا دەئ: نەمزانیووە عبدالرزاق مۆرجیئە بوو بێت ئەووەی دەربارە ی ووتراوە شیعه گەری بوو، بە لام دیارە ئەمەش زانیارییەکی نوێیە دەربارە ی عبدالرزاق عبدالله لێرە دا باسی کردوووە، جا ئاگاداریە (أي حقا) راستە عبدالرزاق مۆرجیئە نەبوو.

الفسوی دەئ: حدثنا أحمد بن الخليل حدثنا عبدة ووتی: بیستم باسی أبو حنيفة کرا پیاویک لە ابن المبارك-ی پرسى: أبو حنيفة هیچ بیدە یەکی تیدا بوو ؟ ابن المبارك ووتی: بە ئ، ئیرجاء. **[المعرفة والتاريخ : 783/2]** (سەنە دە کە ی حە سە نە).

ووتم: أحمد بن الخليل أبو علي التاجر، راوی تریش هەن بە ناوی أحمد بن الخليل کە زەعیفە یان مەتروکن، بە لام ئەمە یان سیقە یە، بۆ دُنیا بوون لەووەش کە ئەمە أبو علي التاجر-ە لە [تاریخ بغداد : 212/5] لە ژیا ننامە کەیدا هاتوووە کە یعقوب بن سفيان الفسوي رپوايه تی لێووە کردوووە، هەروەها المزي لە [تهذيب الكمال : 304/1] بە هەمان شیووە دەئ الفسوي رپوايه تی لێووە کردوووە. النسائي دەئ: سیقە یە، لە شوینێکی تر دەئ: لا بأس به

مسلمة بن القاسم دەئ: لا بأس به

أبو يحيى الخفاف دەئ: سیقە یە

الحاكم دەئ: ثقة مأمون

ابن حبان: له کتبی (الثقات) هیناویە تی

ابن حجر دەئ: سیقە یە

قاسم علي سعد دەئ: زانایانی جەرح و تە عدی ل یە کدەنگن لە سەر ئەووەی کە أحمد بن الخليل سیقە یە بە رەهای، تەنەا مسلمة بن قاسم نە بێت پلە یەکی لئ کەم کردوووە بە بئ پروونکردنەووەی هۆکارە کە ی، وادەردە کەوئ کە مسلمة شوینی یە کێک لە دوو لە فزە کە ی النسائي کە و تبی (واتا: لا بأس به) ئەمە لە کاتی کدا النسائي ئەم لە فزە دەربارە ی ئەوانە بە کاردە هینیت کە سیقە ن بە رەهای،

وہ زور جار دەر بارەى ئەو کەسانە بەکارى دەھێنیت کە خۆى بە سىقەى داناون، پوختەى ووتە:
أحمد بن الخليل سيقهيه فہرموودەى صەحیحە، واللہ أعلم. بروانە حاشیەى [منہج الإمام أبی

عبد الرحمن النسائي في الجرح والتعديل : 153]

راویەکی تر ھەبە ناوی أحمد بن الخليل ناسراو بە (حور) کە زەعیفە، ژیاننامەکەى لەدواى
ژیاننامەى ئەم أحمد بن الخلیل-ە دیت لە تاریخ بغداد، الکوثري دەڵێ: ئەم أحمد بن الخليل
خۆیەتى، المعلمي له وهلامى ئەمەدا دەڵێ: الکوثري له تاریخ بغداد ژیاننامەى ھەردووکیان بینیوہ
دُنیا بووہ کە سىقەکە خۆیەتى بەلام بۆ ئەوہى تانەى لیببات کردوویەتى بەمە تا تەزعیفى بکات.

الخطيب دەڵێ: أخبرنا أبو سعيد الحسن بن محمد بن حسنيه الكاتب بأصمهان أخبرنا عبد الله بن
محمد بن عيسى بن مزيد الخشاب حدثنا أحمد بن مهدي بن رستم حدثنا أحمد بن إبراهيم حدثني عبد
السلام يعني ابن عبد الرحمن قال حدثني إسماعيل بن عيسى بن علي ووتى: شريك پيى ووتم: أبو حنيفة
كافر بوو بە دوو ئايەت لە كتيبي الله تعالى، الله تعالى فہرموویەتى: ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ وە فہرموویەتى: ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ وە أبو حنيفة پيى وایە ئیمان نہ
زیاد دەکات نہ کەم دەکات، وە پيى وایە نوێژ لە دینی الله نیه. (واتا: لە ئیماندا نیه).

[تاریخ بغداد : 509/15]

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دەڵێ: زەعیفە چونکە شريك لەکاتى تفرد فہرموودەى قبول ناکرئ!
واللہ پيى سەیرە کەسیک ئاستى زانستی خۆى ئاوا دا بەزینیت قسەىەکی ئاوا بەتال بکات تەنہا
لەپیناوی بەرگری کردن لە أبو حنيفة، خو ئەمە رپوايەت نیه تا بليين زەعیفە ئەمە ووتەى خۆیەتى
دەر بارەى أبو حنيفة، شريك هاوشارى أبو حنيفة بووہ وقازى کوفہ بووہ ئەوہندەشى پي رەوا نابینن
کە بلي أبو حنيفة مورجیئە بووہ ؟ نازانم ئەمە چ قسەىەکە زانایەک بلي فلان کەس عەقیدەى
ئاوايە توش بلي قسەکەت قبول ناکەم چونکە تو له رپوايەت کردنى فہرموودە زەعیفى !
محقق-ی تاریخ بغداد (۲) بەھەمان شیوہ تەزعیفى کردووە بەھۆى شريك.

ابن عری دەئ: حدثنا إسحاق بن أحمد الكاغذي حدثنا يعقوب الدورقي حدثني أبو خالد يزيد بن حكيم العسكري -باسی خێ و فهزلی ئه‌ویان کرد که خاوه‌نی غه‌زا و جهاده- أبو يوسف يعقوب الدورقي ده‌ئ: -بینیم که سانیك زۆر پله‌یان به‌رز ده‌کرده‌وه- قال حدثنا أبو عبدالرحمن السروجي -وكان رجلا مزاملا لوكيع في غزوه وحجه كان يحدث عن حماد بن زيد وغيره من البصريين- قال أخبرني وكيع ووتی: له مائیک له کوفه شريك وابن أبي لیلی و سفيان الثوري وابن حي و أبو حنیفة کۆبوونه‌وه، چواریان ووتیان: ئیمه ئیماندارین هه‌روه‌ک چۆن الله به ئیماندار ناوی بردوون له کتیبه‌که‌یدا، وه به‌و ئیمانده‌ش ماره‌ییمان داده‌مه‌زری و میرات وه‌رده‌گرین، جا گه‌ر سزای داین ئه‌وا به‌هۆی تاوانه‌کانمانه‌وه‌یه وه ئه‌گه‌ر لیمان خۆشبوو به‌هۆی په‌حمی خۆیه‌تی، أبو حنیفة ووتی: ئاوا نیه وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیوه ده‌یلین، ئیمانی وه‌کو ئیمانی جبریل-ه ئه‌گه‌رچی دایکیشی ماره‌بکات، جا هه‌ندیکیان ووتیان: ده‌بی له کوفه نه‌فی بکری، وه هه‌ندیکیان ووتیان: ده‌بی جه‌لده‌ی لی بدری، وه شريك شایه‌تی أبو حنیفة وهاوه‌لانی قبول نه‌ده‌کرد، وه الثوري قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کرد تاكو مرد، گه‌ر له رێگادا به‌ره‌و پرووی هاتبوايه پرووی لیوه‌رده‌گیرا. يزيد أبو خالد ده‌ئ: ئه‌م باسه‌م بۆ محمد بن الحارث بن عباد گیرایه‌وه که ئه‌و هه‌میشه له‌گه‌ل الحسن اللؤلؤي دابوو، جا محمد ووتی: ئه‌م شته ئاوا بوو.

[الكامل في ضعفاء الرجال : 485/3]

ووتم: أبو خالد يزيد بن حكيم العسكري نه‌مبینی که‌س جه‌رح و ته‌عدیلی بۆ بکات، له (المعجم الكبير للطبراني) فه‌رمووده‌یه‌ک هاتوو که له سه‌نه‌ده‌که‌ی يزيد بن حکیم-ی تێدایه، الهیثي له (مجمع الزوائد) ده‌ئ: فه‌رمووده‌که‌ زه‌عیفه به‌هۆی هه‌بوونی زیاد بن أبي ملیح له سه‌نه‌ده‌که، واتا باسی زه‌عیفی یان مه‌جهولی يزيد بن حکیم ناکات، جگه له‌مه‌ش يزيد زۆر مه‌دحکراوه له‌لایه‌ن يعقوب الدورقي وه‌ک له سه‌نه‌ده‌که‌ی ابن عدي هاتوو، هه‌ر چه‌نده پروون نیه که پله‌یان به‌رز کردۆته‌وه مه‌به‌ستیان پێی له‌پرووی په‌وايه‌ت بووه یان له‌پرووی دینداری و جه‌هاد کردنی، به‌لام هه‌ر خودی يزيد هه‌مان پرووداوه‌که بۆ محمد بن الحارث گیراوه‌ته‌وه ئه‌ویش پشت راستی کردۆته‌وه، محمد بن الحارث هه‌میشه له‌گه‌ل الحسن بن زیاد اللؤلؤي دابوو که یه‌کیکه له قوتابیه‌کانی أبو حنیفة.

الضلال دەئێ: أخبرنا سليمان بن الأشعث قال حدثنا إسحاق بن راهويه قال حدثنا يحيى بن آدم ووتی: أبو يوسف له لای شريك شایه تیدا، شريك پێ ووت: هەئسە، رازی نەبوو شایه تی ئەو قبول بکات، پێیان ووت: شایه تی ئەو رەت دەکەیتەو؟! ووتی: شایه تی پیاویک وەرگرم کە دەئێ: نوێژ له ئیماندا نیه؟! **[السنة : 1024]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: ئەمە هەلۆیستیەتی بەرامبەر قوتابی أبو حنیفة ئە ی دەبێت بەرامبەر أبو حنیفة چۆن بێت کە بانگەواز کەربوو بۆ ئیرجاء ؟

الخطيب دەئێ: أخبرنا الحسين بن محمد أخو الخلال قال أخبرنا جبريل بن محمد العدل بهمدان قال حدثنا محمد بن جبويه النخاس قال حدثنا محمود بن غيلان قال حدثنا وكيع ووتی: بیستم الثوري دەیووت: ئیمە ئیماندارین، وە ئەهلی قیبلەش ئیماندارن لەلامان لە مارەکردن و میرات و نوێژ و دان پێدانان، وە تاوانمان هەیه نازانین حالمان چۆنە لای الله. وکیع دەئێ: أبو حنیفة ووتی: هەر کەسیک ئەم قسەیه ی سفیان بکات ئەوا لەلای ئیمە ئەو کەسە گومانی هەیه لە ئیمانەکە ی، ئیمە ئیماندارین لێرەدا و لای الله-ش بە حەق.

وکیع ووتی: ئیمەش هەمان قسە ی سفیان دەکەین، وە قسەکە ی أبو حنیفة لەلاماندا جورئەتە. **[تاریخ بغداد : 506/15]** (سەنەدەکە ی حەسەنە).

ووتم: الکوثري (محمد بن جبويه بن بندار أبو جعفر النخاس) لەگەڵ (محمد بن حيويه بن المؤمل أبو بکر الکرجي) تێکەڵ کردوو، ئەوێ دووهمیان تۆمەتبارە بە درۆ بۆیە الکوثري پڕوایەتەکە ی بە زەعیف داناو، هەروەک المعلي لە التنکیل و محقق-ی تاریخ بغداد (١) لە حاشیەدا ئاماژەیان پێداو و وەلامیان داووتەو، تەنانەت محقق دەئێ: سەنەدەکە صەحیحە یان کەمترین شت حەسەنە، بەلام محقق-ی تاریخ بغداد (٢) هەر زۆر دوورکەوتۆتەو ئەمە ی تێکەڵ کردوو لەگەڵ (محمد بن العباس الخزاز) وە دەئێ گوایه الخطيب لە ژياننامە ی ژمارە (1139) تەزعیفی کردوو، کەچی گەرەمه وە بۆ ئەم ژمارەیه ژياننامە ی کەسیکی تر بوو، تەنانەت ئەو ووتەیه ی کە ئەو نەقلی کرد هەر نەمدۆزییه وە الخطيب لە هیچ کتێبێکدا ئەمە ی ووتی، بگرە ئەوێ ئەو باسی دەکات

الخطیب تہ و سیقی کردوہ، لہوہش سہیرتر محمد بن العباس الخزاز سالی 295 لہ دایکبوہ محمود بن غیلان سالی 239 مردوہ کہ لہم سہنہدہ محمد ریوایہ تی لیکردوہ، ئیتر چون دہبئ ئہو محمد-ہ بیت کہ 56 سال دواى مردنى محمود لہ دایکبوہ ! تہنانت ئہوہی الکوثري-ش بؤی چوو نہ گہیشووہ بہ محمود بن غیلان دواى مردنى ئہو لہ دایکبوہ.

الضلال دہئ: أخبرني حرب بن إسماعيل ووتی: بیستم پیاویک پرسیاری کرد لہ إسحاق ووتی: کہ سیک دہئ: من ئیماندارى حہقم ؟ إسحاق ووتی: ئہوہ کافرئکی حہقہ. **[السنة : 974]** (سہنہدہکەى صہحیجہ).

ووتم: لہلای ئہہلی سوننہ ناووترئ من ئیماندارم بہ لکو دہووترئ من موسلمانم، گہر بلئن ئیماندارم (إن شاء الله) ی لہ گہل دہلئن بہو مانایہی نازانین لہلای اللہ تعالی کئ ئیماندارى راستہقینہیہ، بہ لام لہلای مورجیئہ زور بہ سانای دہووترئ ئیمہ ئیماندارین بہ حہق، سہبارت بہ ووتہکەى إسحاق بن راہویہ کہ تہ کفیری ئہو کہ سہی کردوہ کہ وادہئ، ئہہلی سوننہ لہوہدا لہ گہلئ نین کہ کہ سہکە تہ کفیر بکریت.

عبداللہ دہئ: حدثني أبي حدثنا أسود بن عامر ووتی: بیستم أبوبکر بن عیاش باسی أبو حنیفة وھاوہلانی کرد ئہوانہی کہ مشتومر دہکەن، جا ووتی: مغيرة دہیووت: واللہ الذی لا إلہ إلا هو من لہوان زیاتر دہترسم لہ سہر دین وەک لہ فاسقہکان. وہ الأعمش سوئندی خوارد ووتی: واللہ الذی لا إلہ إلا هو، نازانم کہ سہبئ لہوان خراپتر بئ، بہ أبو بکر ووترا: واتا مورجیئہ ؟ ووتی: جگہ لہ مورجیئہ ہی تر ہہیہ ؟! **[السنة : 244]** (سہنہدہکەى صہحیجہ).

ابن تیمیہ دہئ: ئہہلی بیدعہ لہناو غہیری حہنبہلیہکان زور زیاترہ وەک لہناو حہنبہلیہکان لہ زور روودا، چونکہ ووتہکانی أحمد دہبارہی ووردہکاری سوننہت ونہ فیکردنی بیدعہ زور زیاترہ لہ کہسانی تر، جا بیدعہچیہکان ئہوانہی لہ سہر مہزہبئ أحمد نین گہر جہہمی بن یان یان قہدہری یان شیعہ یان مورجیئہ ہیچ کام لہمانہ مہزہبئ پیشہوایہک نیہ،

تەنە ئیرجاء نەبێ عەقیدەى أبو حنیفة-یە، سەبارەت بە هەندیک لە جەهەمیەت خیلاف هەیه لە نەقل کردن لێیەو، هەر بۆیە هاوێڵەکانی کە خۆیان داوێتە پالی خیلافیان هەیه لە نێوان سونى بوون و جەهەمی بوون، نێر و مێ، مشهبة و مجسمة، چونکە ئۆصولی أبو حنیفة نەفی بیدعە ناکات ئەگەرچی ئیثباتیشی نەکات. [فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة : 13-14]

ووتە: ناوی (أبو حنیفة) لە چاپی مجموع الفتاوى دەستکاری کراوە کردووینە بە (أبو فلان) بەلام لەم نامیلکەیه دا کە بەم دوايیه چاپکراوە وەک خۆی نوسراوە، جا کە سێک نەفی بیدعە نەکات چۆن دەبیته ئەهلی سوننە لەکاتی کدا ئەهلی سوننە بە دزایەتی بیدعە ناسراون ؟ بەلام بەداخه وه ابن تیمیة سەرەرای نەقل کردنی ئەم هەموو ووتەیهی سەلف دەربارەى أبو حنیفة بەتایبەتی ووتەکانی ئیمام أحمد کە خۆشی حەنبەلیە، کەچی لەمەدا موخالەفەى ئیمامەکەى دەکات و أبو حنیفة بە گەرە و پیشەوا وەسف دەکات ئەمە سەرەرای ئەوەى خۆشی کۆمەلێک هەلەى زەقی ئەهلی رەئى باس دەکات و بە بیدعەچی و دوور لە سوننەت وەسفیان دەکات، ئەمەش تەنە ابن تیمیة وانیە بەلکوزۆرینەى خەلف بەو ناسراون کە أبو حنیفة بە پیشەواى ئەهلی سوننە دەزانن شان بە شانی مالک و الشافعي و أحمد، سەرەرای ئەم هەموو ووتەیهی سەلف دەربارەى کە راستەوخۆ و بەپاشکاوی ناوی دەهینن و کوفر و بیدعە و گومراپیەکانی باس دەکەن، لێرەدا جیاوازی نێوان مەزەهبی سەلف و خەلف دەردەکەوێ، جا ئەوەى شوینکەوتەى سەلفە بە شۆینی سەلف بکەوێ ئەوەشی شوینکەوتەى خەلفە بە شۆینی خەلف بکەوێت و سەلف بە توندپەر و خەواریج و دڵ رەق و ئەم جوۆرە شتانە وەسف بکات، گەر بەلاتانەو قورسە موخالەفەى ابن تیمیة بکەن، ئەوا دەبیته زۆر بەلاتانەو قورستر بیته موخالەفەى زۆرینەى زانایانی سەلف بکەن، ئەمەش وەکو باسی ئەشعەرییەکان نیه بڵێن ووتەى تایبەتی سەلفمان بەدەستەو نیه دەربارەى دانه بەدانهى زانا ئەشعەرییەکان، خۆ لەمەدا ووتەى سەلف پروونه دەربارەى أبو حنیفة.

برگەى پىنجەم: بانگەواز کردنى بۆ ئىرجاء:

سەرەتا دەپ ئەو بزانين كە بانگەوازكەر بۆ بىدعە جىاوازه لەگەڵ بىدعەچىەك كە بانگەواز ناكات بۆ بىدعەكەى، ئەوەى بانگەوازكەرە حوكمەكەى توندترە لە دۇنيا و قىامەتیش.

الضلال دەئى: أخبرنا أبو بكر المروزي و سليمان بن الأشعث و أحمد بن أصرم المزني وهذا لفظ سليمان ووتى: به أحمد-م ووت: نوئز له دواى مورجیئە دەكرئ ؟ ووتى: گەر بانگەواز بكات بۆ بىدعەكەى نوئزى له دوا ناكري. [السنة : 1146] (سەنە دەكەى صەحیحە).

الخطيب دەئى: أخبرنا أبو القاسم إبراهيم بن محمد بن سليمان المؤدب بأصبهان قال أخبرنا أبو بكر ابن المقرئ قال حدثنا سلامة بن محمود القيسي بعسقلان قال حدثنا عبدالله بن محمد بن عمرو ووتى: بیستم أبو مسهر دهيووت: أبو حنيفة سەرکردەى مورجیئە بوو. [تاریخ بغداد : 511/15] (سەنە دەكەى صەحیحە).

ووتم: أبو حنيفة كە سەرکردەى مورجیئەىە بیگومان بانگەوازی کردووہ بۆ ئىرجاء ئەگینا سەرۆکایەتیهكەى هیچ مانایەكى نیە، سەیرە سەرکردەى مورجیئەىە و ئیمامى ئەهلى سوننەشە ! والله ئەم دوو وەسفە لە هیچ كەسێكدا كۆ نابێتەوہ، تەنہا مەنہجە خێچ و خوارەكەى خەلفە وایكردووہ كۆ ببێتەوہ.

محقق-ى تاریخ بغداد (۲) دەئى: أبو بكر المقرئ محمد بن الحسن بن زياد النقاش تۆمەتبارە بە درۆ. ئەمەش لە جەھلەوہ سەرى ھەلداوہ چونكە ئەم راویيەى سەنە دەكەى أبو بكر بن المقرئ-ە نەك أبو بكر المقرئ، تەنانت لای ئەویش لە سەنەد ھەربە أبو بكر بن المقرئ ھاتووہ بۆیە عوزرى پینادەم بلیم رەنگە لەو نوسخە دەستنوسەى كە ئەو پىشتى پى بەستووہ (بن) كەوتبى بۆیە لى تیکەڵ بووہ، جا أبو بكر بن المقرئ ئیمامە حافزە قسەى لەسەر ناکري ناوى محمد بن إبراهيم بن علي بن عاصم-ە خەلكى ئەصفەھانە، أبو بكر المقرئ كە تۆمەتبارە بە درۆ ناوى محمد بن الحسن بن زياد

النقاش-ه خەلکی موصل-ه.

الضلال دەئێ: أخبرني حرب بن إسماعيل ووتی: بیستم أحمد دھیووت: نوێژ ناکرێ لەدوای کەسێک کە پێی وابێ ئیمان ووتەیه گەر بانگەواز بکات بۆ بیدەکە. **[السنة : 1147]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

الضلال دەئێ: أخبرني محمد بن أبي هارون و محمد بن جعفر أن أبا الحارث حدثهم أن أبا عبدالله ووتی: گەر مورجیئە بانگەوازکەر بوو قسە ی لەگەڵ مەکە. **[السنة : 1154]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

اللائلي دەئێ: أخبرنا محمد بن عبدالله بن نعيم إجازة قال حدثنا محمد بن صالح بن هاني قال حدثنا أبو سعيد محمد بن شاذان قال سمعت محمد بن أسلم دھیووت: بیستم یزید بن هارون دھیووت: هەر کەسێک بانگەواز بکات بۆ ئیرجاء ئەوا گەر نوێژ لەدوای کرا دەبێ دووبارە بکریتهوه. **[شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 1828]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

عبدالله دەئێ: حدثني أبو الفضل حدثنا يحيى بن معين ووتی: أبو حنيفة مورجیئە بوو، وه له بانگەوازکەران بوو، وه له فەرمووده دا هیچ نەبوو، وه هاوئەکە ی أبو یوسف کیشە ی نەبوو. (واتا: له فەرمووده دا). **[السنة : 383]** (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: گەر بووترێ چۆن یحیی بن معین جارێک دەئێ أبو حنيفة جەهمیە و جارێکی تریش دەئێ مورجیئەیه ؟ کە دەئێ جەهمیە مەبەستی بابەتی خلق القرآن-ه، کە دەئێ مورجیئەیه مەبەستی بابەتی ئیمانە.

عبدالملك بن حبيب دەربارە ی ووتەیه کی کعب الأخبارکە بە ئیمامی عمر دەئێ: (مەرۆ بۆ عێراق، نۆبەش لە دە بەشی سێحری لێیه، جنۆکە فاسیقەکانی لێیه، الداء العضال-ی لێیه) دەئێ: (الداء العضال) بە هیلاک چوونه له دیندا، وه مطرف پێی راگەیاندم کە پرسیاریان له مالك کردوو دەربارە ی

شەرحی (الداء العضال) لەم فەرموودەیەدا، ئەویش وتووێتی: ئەمە أبو حنیفة وهاوێلهکانیەتی، ئەو خەڵکی گومرا کرد بە دوو پێگا: بە ئێرجا و بە هەڵوێشاندنەوێ فەرموودەکان، بۆیە ئەو لەلامان شومترین کەسە کە لەدایکبووە لە ئیسلامدا، خەڵکیکی زۆر پێی گومرا بوون، وە ئەوان بەردەوامن لە درێژە پێدان بە گومرای تاکو پۆژی قیامەت. [تفسیر غریب الموطأ : 160/2-161]

ابن تیمیة دەڵێ: ئەمە مەزەهەبی فووقەهایەکانی ئەهلی سوننەیه وەک أحمد و جگە لەویش: هەرکەسێک بانگەواز بکات بۆ بیدەیه ک شایستە ی سزایە بۆ لابردنی زیانی لەسەر خەڵک، ئەگەرچی لە ناخیهوه موجتەهید بێ، وە کەمترین سزای ئەوێه کە هەجر بکری هیچ پلەیهکی نەبێت لە دیندا زانستی لیوهر نەگیریت و نەکریت بە قازی و شایهتی قبول نەکریت و هاوشیوێ ئەمانە. [مجموع الفتاوى : 385/7]

ووتم: خۆزگە خەلف و معاصرین پەچاوی ئەم مەنەهەجەیان دەکرد دەربارە ی أبو حنیفة و هاوشیوێهەکانی، ئەوێهتا بیدەیه چی بوو و بانگەوازیشی کردوو بۆ بیدەیه کە ی کە ئێرجائە.

عبداللە دەڵێ: حدثني سعيد حدثنا عبدالله بن يزيد ووتي: أبو حنیفة بانگی کردم بۆ ئێرجا. [السنة : 389]

ووتم: (سعيد بن سعيد الهروي) دوا ی کوێر بوونی پشتی بە حفزی خۆی دهبەست نە ی دەتوانی لە کتێبهکانیەوه فەرموودە پێوايهت بکات، جا هەڵە ی زۆر دەکرد و وێران بوو، جا نازانم ئەم پێوايهته ه ی کام کاتیهتی، بەلام پێش کوێر بوونیشتی حاڵی باش نەبوو صدوق بوو لە زەعیفیەوه نزیکتر بوو، هەرچۆنیک بێت پێوايهتی دواتر ئەمە پشت راست دەکاتەوه کە أبو حنیفة بانگەوازهەر بوو بۆ ئێرجا.

عبداللە دەڵێ: حدثني أبو الفضل حدثنا إبراهيم بن شماس حدثنا أبو عبدالرحمن المقرئ ووتي: والله أبو حنیفة مورجیئە بوو، بانگی کردم بۆ ئێرجا منیش پەتم کردەوه. [السنة : 367] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ابن عری دەئ: حەتتا عەدالەت حەتتا یحی بن عەدک ووتی: بێستم المقرئ دەیووت: حەتتا أبو حنیفة کە مورجیئە بوو، بە دەنگی زۆر بەرز ئەمە ی دەووت، بە المقرئ ووترا: تۆ بۆچی رێوایەتی لێوە دەکە ی مادام مورجیئە بوو؟ المقرئ ووتی: من گوشت بە ئیسکەو دەفرۆشم. [الکامل فی ضعف الرجال : 125/10] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: (المقرئ) لە تەحقیقی مازن السرساوی بۆتە (المقدمي) ئینجا لە ریزی دواتر ناوی راست کراوەتەو بۆتە (المقرئ) لە تەحقیقەکانی تردا لەهەردوو شوێندا ناوی هەر بە المقرئ هاتوو، (أبو عبد الرحمن المقرئ) ئیمامیکی ناودارە.

ابن صبان دەربارە ی أبو حنیفة دەئ: جائز نیە احتجاجی پێ بکری چونکە ئەو بانگەوازی دەکرد بۆ ئیرجاء، وە بانگەوازکەر بۆ بیدعە جائز نیە احتجاجی پێ بکری لەلایەن پیشەوا گەورەکانمان، نازانم لەنیوانیاندا خیلاف هەبێ کە پیشەوایانی موسلمانان و ئەهلی وەرە لە دیندا لە هەموو شارەکان و ناوچەکانی تردا جەرحیان کردوو و لەکە داریان کردوو یە ک بەدوای یە کتر. [المجروحین : 406/2]

ووتم: برۆانە ئیجماعی زانایان لە شارەکان نەقل دەکات کە یە ک بەدوای یە ک قسەیان بە أبو حنیفة ووتوو.

برگەى شەشەم: هەبوونی عەقیدەى خەرف کردن.

لەوانەیه بەلاتانەو سەیرییت کەسیک مورجیئە بیّت و بانگەواز بکات بۆ ئیرجاء بکات چۆن دەبیّت بە خەوارێج و هانی خەلک دەدات بۆ خەرف کردنی لە حاکمی زالم؟! بەلام کەسیک اللّە تعالی گومراى بکات ئیتر ئاوايه، هەروەک سفیان الثوري و الأوزاعي و تەویانە: ووتەى مورجیئە بەرەو خەرف کردن دەپروات، وە ایوب السخيتاني: هەموو ئەهلی بیدعەکانی بە خەوارێج ناودەبرد، وە دەیووت خەوارێجەکان لەناوەکانیان جیاوازن بەلام هەموویان کۆکن لەسەر خەرف کردن، وە أبو قلابة دەئى: هیچ کەسانیک بیدعەیهک داناھێنن ئیلا خەرف کردن بە حەلال دەزانن، وە الحسن البصري دەئى: خاوەنی هەموو بیدعەیهک حەروریە (حەروری گروپیکی خەوارێجن) وە سفیان الثوري دەئى: هەموو ئەهلی بیدعەکان شمشیر بە حەلال دەزانن بۆ سەر ئەهلی قیبلە.

عبداللّە دەئى: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثني إبراهيم بن شماس السمرقندي ووتى: پیاویک بە ابن المبارک-ی ووت ئیمەش لەلای بووین: أبو حنيفة مورجیئە بوو پێی وابوو دەبێ خەرف بکری بە شمشیر، ابن المبارک ئینکاری ئەم شتەى لێنەکرد. [السنة: 330] (سەنەدەکەى صەحیحە).

عبداللّە دەئى: حدثني عبدة بن عبد الرحيم سمعت أبا الوزير محمد بن أعين ووتى: پیاویک هاتە لای ابن المبارک لە هاوێلانی عبدالکریم، مالهەکەش پێ بوو لە فەرموودەناسان، پیاوێکە ووتى: ئەى باوکی عبدالرحمن بابەتێ ئەو و ئەو، ابن المبارک-یش چەند فەرموودەیهکی بۆ گێڕایەو لە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلانی، پیاوێکە ووتى: ئەى باوکی عبدالرحمن أبو حنيفة بە پێچەوانەى ئەمە فەتوا دەدات، ابن المبارک تورپە بوو، ووتى: فەرموودەت بۆدە گێرمەو لە پێغەمبەر ﷺ و هاوێلانی، تۆش ووتەى پیاویکم بۆ دەهێنى کە پێی وابوو دەبێ خەرف بکری بە شمشیر لەسەر ئوممەتێ محمد ﷺ؟! [السنة: 331] (سەنەدەکەى حەسەنە).

عبداللە دەئێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا الحسن بن موسى الأشيب ووتى: بيستم أبو يوسف دهيوت: أبو حنيفة بروای به خروج کردن هه‌بوو به شمشیر، ووتم: ئەى تۆ؟ ووتى: په‌نا به‌ الله. [السنة : 220] (سەنە دەکەى صەحیحە).

ووتم: أبو يوسف که نزیکترین قوتابی أبو حنيفة یه و هەر به‌ مندالیه‌وه‌ له‌ گەئى بووه‌، ووتەى ئەو له‌ پیشتره‌ وه‌ک له‌ ووتەى الطحاوي حەنە فى مەزەه‌ب که‌ له‌ عەقیدەکەیدا دەئێ خروج ناکەین له‌ وه‌لى ئەمرى موسلمانان چونکە الطحاوي 89 سأل دواى مردنى أبو حنيفة له‌ داىکبووه‌، وه‌ الطحاوي دەئێ عەقیدەکەم به‌ پێى عەقیدەى أبو حنيفة و دوو هاوه‌له‌کەى نوسیوه‌ واتا القاضى أبو يوسف و محمد بن الحسن الشيباني، پوونیشە که‌ ئەم دوو هه‌واله‌ى له‌ أصول و فروع خيلافيان زۆربووه‌ له‌ گەئى أبو حنيفة، بۆیه‌ مەرج نیه‌ هه‌موو ووتەیه‌کى الطحاوي له‌ عەقیدەکەى ووتەى أبو حنيفة بێت.

عبداللە دەئێ: حدثني محمد بن هارون أبو نشيط حدثني أبو صالح يعني الفراء ووتى: بيستم أبو إسحاق الفزاري دهيوت: أبو حنيفة موريئيه‌ بوو، پێى وابوو ده‌بێت خروج بکړى به‌ شمشیر. [السنة : 350] (سەنە دەکەى حەسەنە).

عبداللە دەئێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أحمد بن الحجاج حدثنا سفيان بن عبد الملك حدثني ابن المبارك ووتى: باسى أبو حنيفة-م کرد له‌ لای الأوزاعي جا باسى زانست و فيقهى ئەوم کرد، الأوزاعي ئەمەى پێ ناخۆش بوو توپه‌ بوونی لێم دەرکەوت، ووتى: تۆ دەزانی چى دەئێ؟ مەدحى که‌ سێک دەکەى که‌ پێى وایه‌ شمشیر به‌ کاربێت له‌ سەر ئەه‌لى ئیسلام؟ ووتم: من له‌ سەر په‌ئى ئەو نیم و له‌ سەر مەزەه‌بى ئەو نیم، ووتى: ئامۆژگاریم کردى پێت ناخۆش نه‌بێ، ووتم: قبوڵم کرد. [السنة : 363] (سەنە دەکەى صەحیحە).

عبداللە دەئێ: حدثني محمد حدثنا أبو صالح ووتى: بيستم أبو إسحاق الفزاري دهيوت: أبو حنيفة ووتى: ئەى أبو إسحاق له‌ کوێ نیشته‌جێى له‌ ئیستادا؟ منیش ووتم: له‌ (المصيصة) ووتى:

گەر بۆ ئەو شوێنە ڕۆشتبوای کە براکەت بۆی چوو باشتەر بوو بۆت.
 برای أبو إسحاق لەگەڵ جل سپیەکان خروچی کرد جل ڕەشەکان کوشتیان.
[السنة : 353] (سەنەدەکی حەسەنە).

ووتم: (المصیصة) سەنگەرێکە لە سەنگەرەکانی شام، أبو إسحاق لەویدا لە سەنگەر بوو لەدژی
 ڕۆمەکان، براکە ی أبو إسحاق لەگەڵ إبراهيم بن عبدالله لە بەصرە خروجیان کرد لەدژی
 عەبباسیەکان، جلی خروجکەرەکان سپی بوو جلی عەبباسیەکان ڕەش بوو.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا ابن الفضل أخبرنا ابن درستويه حدثنا يعقوب قال حدثني صفوان بن صالح
 الدمشقي حدثني عمر بن عبد الواحد السلي ووتی: بیستم إبراهيم بن محمد الفزاري -واتا: أبو إسحاق-
 بؤ الأوزاعي دهگێرایەو ووتی: برام کوژرا لەگەڵ إبراهيم الفاطمي لە بەصرە، منیش چووم تا سەیر
 بکەم بزانی چی لەدوای خۆی جێیشتوو، جا بە أبو حنيفة گەیشتم، پێی ووتم: لەکوێ دیت و بۆ
 کوێ دەڕۆیت ؟ منیش پێم ووت لە المصیصة هاتووم و دەمەوێ هەوایی برام بزانی کە کوژراوە
 لەگەڵ إبراهيم، أبو حنيفة ووتی: گەر لەگەڵ برات کوژرابوای چاکتر بوو بۆت لەو شوێنە ی کە
 لیوەی هاتووی، منیش ووتم: ئە ی چی ڕێگری لە تۆ کردوو کە خروج نەکەیت ؟ ووتی: گەر ڕاسپاردە
 و کەل و پەلی خەڵکم لە لا نەبوا یە ئەوا هیچ چاوەڕێم نەدەکرد.
[تاریخ بغداد : 529/15] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتم: الكوثري بوهتانی زۆری بۆ ابن درستويه هەلبەستاو و زوڵمی زۆر لیکردوو بە ناحەق، المعلي
 له التنكيل به نزيكه ی 10 لاپەرە وەلامی داوەتەو وەک لە بێرگە ی سییەم بە کورتی ئاماژەم پێیدا
 لەبەردرێژی نەقل نەکردوو، بروانه **[التنكيل : 487-478/1]**

گريمان ووتەكە ی الكوثري راست بێ کە دەڵێ ابن درستويه درۆزنە -حاشا لەو- الخطيب رپوايەت
 له كتيبەكە ی الفسوي نەقل دەكات لە ڕێگای ابن درستويه، ئەو و وتمان با ابن درستويه درۆزن
 بێ خۆ كتيبەكە ی الفسوي بەردەستە ئە ی چی لەو دەكەیت ؟ كاتيک ئەصلي كتيبەكە بەردەست
 بوو هیچ پيوستيمان بەو نە پشت بە رپوايەتەکانی الخطيب بەستين کە لەهەمان كتيب نەقلى

دەکات، هەمان ئەم رپوایەتە لە کتێبەکەى الفسوي هاتوووە کە ئیستا دەپینین، بەلام بۆیە ئەم رپوایەتەى الخطیب-مان هیئا تا دەرکەوئى ابن درستویه رپوایەتەکانى وەک خۆى نەقل کردوووە بەبى ئەوەى یەک ووشەى لى زیاد و کەم بکات ئەمەش نیشانەى ئەوەیە کە سێقەیه، لەهەر شوێنیک الخطیب لە رینگای ابن درستویه رپوایەتەکانى کتێبەکەى الفسوي نەقل بکات دەبینین هاوتایە لەگەڵ ئەصلى کتێبە هیچ گۆرانی تیدا نیە، الکوثري-ش دەئى: چەند درەهەمى پى بدە هەرچى رپوایەتى درۆ هەیه بۆتى دروست دەکات ! واللّٰه المستعان کەسێک زمانى بەرامبەر هاوێلان نەپاریزی ابن درستویه کێیە تا لە زمانى سەلامەت بى.

الخطیب 9 رپوایەتى هیئاووە دەربارەى عەقیدەى خروج کردنى أبو حنيفة کە ئیمە تەنها ئەو دانەیه مان نەقل کردوووە کە الخطیب-یش لە کتێبەکەى الفسوي نەقلی کردوووە، بۆیەش ئەوەى الخطیب-مان هیئا بە مەبەستى بەرگرى کردن لە ابن درستویه ئەگینا کارمان پى نیە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا محقق تاریخ بغداد(١) لە حاشیەى رپوایەتى کۆتایى دەئى: زۆربەى ئەو رپوایەتانەى کە گێردراووەتەو لى دەربارەى خروج کردنى لە حوکمى زالم صەحیحە، وە کردەووەکانیشى بەلگەن لەسەر ئەمە، ئینجا هەلۆستەکانى أبو حنيفة باس دەکات لەم بارەیهووە.

بروانه [تاریخ بغداد : 530/15-531]

الفسوي دەئى: حدثني صفوان بن صالح الدمشقي حدثنا عمر بن عبد الواحد السلمي ووتى: بیستم إبراهيم بن محمد الفزاري (واتا: أبو إسحاق) بؤ الأوزاعي دهگێرایەووە ووتى: برام کوژرا لەگەڵ إبراهيم الفاطمي لە بەصرە، منیش چووم تا سەیر بکەم بزنام چى لەدواى خۆى جێیشتوووە، جا بە أبو حنيفة گەیشتم، پى ووتم: لەکوئ دیت و بؤ کوئ دەرپۆیت ؟ منیش پیم ووت لە المصیصة هاتووم و دەمەوئى هەواى برام بزنام کە کوژراووە لەگەڵ إبراهيم، أبو حنيفة ووتى: گەر لەگەڵ برات کوژرابوای چاکتر بوو بۆت لەو شوێنەى کە لیوێ هاتووى، منیش ووتم: ئەى چى رینگى لە تۆ کردوووە کە خروج نەکەیت ؟ ووتى: گەر پاسپاردە و کەل و پەلى خەلکم لە لایە بوایە ئەوا هیچ چاوەرپم نەدەکرد. [المعرفة والتاريخ : 788/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

العقيلي دہئی: حدثنا محمد بن عثمان بن أبي شيبة قال حدثنا أبو عامر عبد الله بن براد الأشعري ووتى: بیستم عبد الله بن إدريس ووتى: أبو حنیفة وھستابوو لھ سھر پھ یژھ کانی، بیستم دوو پیاویش پرسیاریان لی دھ کرد دھربارھ ی خروج کردن لھ گھ لّ ابراھیم، أبو حنیفة-ش بهوانی دھووت: خروج بکھن خروج بکھن. **[الضعفاء: 6/159]** (سہنہ دھکھ ی حھ سہنہ).

عبد الله دہئی: حدثني عبدة بن عبد الرحيم -خه لکی مروھ- ووتى: چووینھ سھردانی عبدالعزیز بن أبي رزمة نه خوش بوو، من و أحمد بن شבוويه و علي بن يونس، عبدالعزیز پی ووتم: ئھ ی باوکی سعید من نہینئھ کم لھ لایھ لھ ئیوھم دھشاردھوھ جا پیتانی دھئیتم، جا دھستی لھ ژئر پیخھ فھکھ ی دھرھیناو ووتى: بیستم ابن المبارك دھیووت: بیستم الأوزاعي دھیووت: ئارامان گرت لھ سھر أبو حنیفة لھ مھ به پھنجھ ژماردی، وھ ئارامان لھ سھری گرت لھ مھ به پھنجھ ی دووھم ژماردی، وھ ئارامان گرت لھ سھری لھ مھ به پھنجھ ی سیئھ می ژماردی عھیبھ کانی، ھھتا خروج کردن به شمشیر لھ سھر ئوممھ تی محمد ﷺ ھات نہمانتوانی ئارامی لھ سھر بگرین. **[السنة: 228]** (سہنہ دھکھ ی حھ سہنہ).

الفسري دہئی: حدثني صفوان بن صالح حدثنا عمر ووتى: بیستم الأوزاعي دھیووت: شعيب بن إسحاق وابن أبي مالك وابن علاق وابن ناصح ھاتنھ لام ووتیان: ھھندیک زانستمان لھ أبو حنیفة وھرگرتووھ سھیرئکی بکھ، جا ئھوان ھھر لھ لام بوون بینیم ئھو شتھ ی بویان ھینابووم تئیدا خروج کردنی لھ پیشھ واکان بوّ ھھلال کردبوون. **[المعرفة والتاريخ: 2/791]** (سہنہ دھکھ ی صھ حیچھ).

ووتم: جا کھس نہئی سھرھتا مھزھبئ ٲھلی سوننھ وابووھ کھ به جائیزیان دھزانی خروج بکھن لھ حاکی زالم، یان بلئ ھھندیک زانای تریش فھتوای خروجیان داوھ تھنھا أبو حنیفة نہبووھ، حاشا لھم زانا بهرئزانھ کھ بوّ خوئان شتئیک به جائیز بزائن یان خوئان فھتوا بدن لھ سھری کھچی بوّ أبو حنیفة بیکھن به تاوان و ھیرشی بکھنھ سھر ئھمھ دوورپوویھ، بهئی ھھندیک زانا دژی خروجکردنی ابراھیم و محمد-ی برای نہبوون لھ عھبباسیھکان به لام جیاوازی ئھوان و أبو حنیفة

ئەوێهە کە لە ئەصلى عەقیدەى أبو حنیفە-دا خەرج کردن جانیزه لە حاکمى مۆسڵمانى زالم بەلام ئەو زانایانەى کە لە پرودایکدا یان لە کاتیکی دیاری کراودا دژی خەرج کردن نەبوو بن ئەوا لە ئەصلى عەقیدەکەیان خەرج کردن جانیزنیە لە حاکمى مۆسڵمانى زالم، بۆیە ئەمە تۆمەتییکی زۆر ناشرینە هەندیک کەس بێ ئاگایانە دەیدەنە پال سەلف دەلێن: ئەوانیش خەرجیان لە حاکمى زالم بە جانیز زانیوه! واتای چی بۆ خۆیان بە جانیزی بزائن بۆ أبو حنیفە بە تاوانى بزائن! دواتر ئەو فەرموودانەى دژی خەرج کردن هاتوون هەمووی تایبەتە بە حاکمى زالم نەک حاکمییکی وهک عمر بن عبدالعزیز، ئیمە فرمانمان پیکراوه لەسەر زوڵمى حاکمى مۆسڵمان ئارام بگرین، جا پێرسە لەخۆت بۆتەنەها قسە لەسەر خەرجى أبو حنیفە دەکړی وباسى ئەوانى ترناکریت کە گوايه ئەوانیش بە جانیزیان زانیوه! ئیمە ناتوانین خۆمان بگێڕینەوه بۆ ئەو پڕۆژانە تا بزائین واقعیەکە چۆن بووه وکێ هەلوێستی چۆن بووه و حاکمەکان بە ووردی حالیان چۆن بوونه، بەلام کە زانایانى سەلف زۆر بە توندی دژی خەرجکردنى أبو حنیفە وهستانون ئەوهندە بەسە بۆئەوێهە کە بزائین أبو حنیفە عەقیدەیهکی هەبووه زانایانى تر نەیان بووه بۆیە ئاوا دژی وهستانون.

برگەى دەوتەم: فیڤ کردن له فهتوادان (الحیل).

السرخسی دەئ: زانایان خیلافیان ههیه دهبراهى کتیی (الحیل) ئایا محمد بن الحسن دایناوه یان نا، أبو سلیمان الجوزجانی ئینکاری ئەوهی دهکرد و دهیووت: هەر کهسێک ووتی محمد کتیبێکی داناوه ناوی ناوه (الحیل) ئەوا باوه‌ری پیمه‌که، ئەو کتیبه‌ی که له‌به‌ر دهستی خه‌لک دایه‌ په‌راو نوسه‌کانی به‌غداد کۆیان کردۆته‌وه، وه‌ دهئ: جاهيله‌کان ئەم شتانه‌ ده‌ده‌نه‌ پال زاناکانمان بۆ عه‌یبدارکردنیان، جا چۆن گومان ده‌بردئ به‌ محمد که یه‌کیک له‌ کتیبه‌کانی به‌م ناوه‌وه‌ ناو نابێت تا ببێته‌ یارمه‌تیده‌ر بۆ جاهيله‌کان له‌و درۆیانه‌ی که دروستی ده‌که‌ن به‌ناوی زانایانه‌وه‌؟! السرخسی دهئ: به‌لام أبو حفص دهئ: ئەم کتیبه‌ داناوی محمد-ه. السرخسی دهئ: أبو حفص ئەم کتیبه‌ی له‌ محمد-ه‌وه‌ رپوایه‌ت ده‌کرد، وه‌ قسه‌که‌ی ئەو راستره‌.

[المبسوط : 209/30]

ووتم: أبو سلیمان الجوزجانی و أبو حفص هه‌ردووکیان قوتابی محمد بن الحسن الشیبانی بوونه‌، وه‌ شتی ئیثبات کراو پیش شتی نه‌فیکراو ده‌خړئ، مادام أبو حفص کتیبه‌که‌ی له‌ محمد-ه‌وه‌ رپوایه‌ت کردووه‌ واتا کتیبه‌که‌ ه‌ی محمد-ه‌، هه‌روه‌ها السرخسی وه‌ک بینیتان ته‌رجیحی ووته‌که‌ی أبو حفص ده‌کات، وه‌ ئەم کتیبه‌ی السرخسی به‌ (الأصل) ناسراوه‌ له‌لای حه‌نه‌فیه‌کان، بۆته‌ عومده‌ له‌ مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فیدا و گه‌وره‌ترین کتیبی مه‌زه‌به‌که‌یه‌.

ابن مھر دهئ: أبو حفص الکبیر کتیی (الحیل) ی له‌ محمد بن الحسن رپوایه‌ت کردووه‌.

[فتح الباري : 245/16]

ابن مھر دهئ: فهتوادان به‌ فیڤ به‌ناوبانگ بووه‌ له‌ حه‌نه‌فیه‌کانه‌وه‌، چونکه‌ أبو یوسف کتیبێکی له‌م باره‌یه‌وه‌ نوسی. [فتح الباري : 237/16]

ووتم: ئەمه‌ش له‌وانه‌یه‌ کتیبێکی تر بێ چونکه‌ فیڤله‌کانی أبو یوسف-یش له‌ فهتوادان پوونن، وه‌

لەوانەیه هەر ئەو کتێبهی محمد بن ابن حجر بیداته پāl أبو یوسف، وهک زانراویشه أبو یوسف و محمد بن الحسن دوو قوتابی دیاری أبو حنیفة بوونه ئەوان بڵاو کەرەوهی مەزەهەبەکە ی ئەو بوونه، جا هەموو قوتابیەک لە کتێبه فقهیهکانیدا زۆر ئاماژە بە ووتە ی شیخەکە ی دەکات و بەلگە ی پێ دەهێنێتەوه، ئەم دووانەش لەم کتێبه دا فەتواکانی أبو حنیفة نەقل دەکەن، تەنانەت محمد کتێبهکە ی بە (کتاب الحیل لأبي حنیفة) ناوناوه چونکە پرسیارەکانی خۆی و وهلامەکانی أبو حنیفة-ی تیدا نەقل کردووه، وه ابن المبارک-یش کتێبهکە ی داوته پāl أبو حنیفة، وه بابەتی فیل کردنیش لە فەتوادان لەلای أبو حنیفة-هوه ناودار بووه بۆیه لەم دوو کتێبه دا لۆمه دەچێتەوه سەر ئەو پیش قوتابیەکانی چونکە لە مەزەهەبی ئەودا فیل کردن دروسته و قوتابیەکانیشی لەو بۆیان ماوتهوه، هەر وهک دێینه سەر ووتەیهی زانیانی تریش که فیل کردنیان داوته پāl أبو حنیفة.

الخطیب دەئێ: محمد بن بشر أبو عبدالله الرقي له خلف بن بیان-هوه کتێبی (الحیل فی الفقه لأبي حنیفة) ی رپوایەت کردووه، أبو الطیب محمد بن الحسين بن حمید بن الربیع الکوفي له محمد بن بشر رپوایەتی کردووه، باسی کردووه که له محمد-ی بیستوو له سالی 258 له سامراء.

[تاریخ بغداد : 440/2]

ووتە: ئەمە بەلگەیهکی بەهێزە که کتێبهکە بریتی بووه له فەتواکانی أبو حنیفة که قوتابیەکانی نەقلیان کردووه لێ و نوسیویانەتهوه، وهک کتێبهکانی مسائلی ئیمام أحمد که قوتابیەکانی له أحمد-هوه فەتوا نەقل دەکەن، الکوثري جەههی تانە ی له مەش داوه. بڕوانه [التنکیل : 739-736/1] المعلي لێ پوچەل کردۆتهوه.

الخطیب دەئێ: أخبرنا محمد بن عبيدالله الحنائي قال أخبرنا محمد بن عبدالله الشافعي قال حدثنا محمد بن إسماعيل السلمي قال حدثنا أبو توبة الربيع بن نافع قال حدثنا ابن المبارک ووتی: ئەوهی سەیری کتێبی (الحیل) ی أبو حنیفة بکات حەرامی الله حەلال دەکات و حەلالی الله حەرام دەکات. [تاریخ بغداد : 555/15] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتەم: ابن المبارك کتیبەکەى دایە پال أبو حنيفة کە خۆى هاو سەردهمى أبو حنيفة بوو، ئەم ووتەیهش نرخی خۆى هەیه چونکە کەسێک نیه دواى أبو حنيفة ژیا بێت و نەزانیت واقعیە کە چۆن بوو.

محقق-ى تاريخ بغداد (٢) دەئى: ابن أبي حاتم دەربارەى محمد بن إسماعيل السلي دەئى: قسەیان دەربارەى کردوو.

الدارقطني دەئى: ثقة صدوق، أبو حاتم قسەى دەربارەى کردوو
ابن حجر دەئى: ثقة حافظ ووتەکەى أبو حاتم پروون نیه کە چى ووتو
النسائي دەئى: ثقة

الحاکم دەئى: ثقة المأمون
الخطيب البغدادي دەئى: متقن
الذهبي دەئى: الحافظ
مسلمة بن القاسم دەئى: ثقة

جا دواى ووتەى هەموو ئەمانە ووتە نادیارەکەى أبو حاتم قبول ناکرێ کە نازانرێ چى ووتو، وە أبو حاتم توندە لە حوکمدان لەسەر پراوییه کان.

الطحاوي دەئى: سمعت أحمد بن أبي عمران دهيووت: محمد بن سماعة ووتى: بیستم محمد بن الحسن دهيووت: ئەم کتیبە -واتا کتیبى الحیل- هێ ئیمە نیه، فرێ دراوێتە ناو کتیبە کانمان.
ابن أبي عمران ووتى: إسماعيل بن حماد بن أبي حنيفة ئەم کتیبەى داناو.

[الذهبي نه‌قلی کردوو - مناقب أبي حنيفة وصاحبيه : 85]

ووتەم: ئەم سەنەدە سەحیحە، ابن أبي عمران دەئى: قال محمد بن سماعة، واتا تەصریح نادات بە سەماع، زۆرێک لە بەرگریکەرەکان لە أبو حنيفة کاتێک رپوایەتەکانى زەمکردنى دەهینین دەئین: ووتى قال نه‌ى ووت سمعت، واتا خۆى ووتەکەى نەبیستوو لە أبو حنيفة بۆیه زەعیفە ئیلا دەبێت بۆی بیستم وایووت ئینجا سەحیحە، گەر بە قسەى ئیو بێت کەواتە ئەم رپوایەتەش

زەعیفە لە کاتی کدا ئەمە بە هیزترین بە لگە یە بۆ لابردنی تۆمەتی ئەم کتیبە لە سەر أبو حنیفة ئەگینا تەنها ئەم کتیبە بە سە بۆ تە کفیر کردنی أبو حنیفة چونکە پڕپەتی لە فەتوای کوفری، بە لام ئیمە نە لە بەر دلی ئیووە نە لە رقی ئیووەش لە خۆمانەووە شت تە صحیح و تە زعیف ناکات بە لکو لە سەر ئەو مەنە جە دە پۆین کە زانایانی فەرموووە لە المتقدمین لە سەری بوون، مادام ابن أبي عمران قوتابی ابن سماعة-یە سە ماع ئیثبات بووە لە نیوانیان بە شیووە یە کێ گشتی ئەوا گەر بلی عن یان قال هەر بە متصل حیسابە لە سەر شەرتی بوخاری مادام دلییا بین لەوەی کە تە دلیسی نە کردووە، بۆیە مەرج نیە ئیلا راوی بلی سمعت یان حدثني بە لکو عن یان قال وهک صیغە یە کێ محتمله بۆیە بە متصل دانە نریت هەندیکجار وه هەندیکجاریش بە منقطع دادە نریت گەر زانیمان یە کتریان نە دیووە یان راوی تە دلیسی زۆرە یان بە دیاریکراوی زانیمان لەم سەنە دە تە دلیسی کردووە، جا کاتیک راوییه ک هاوسە رده می راوییه ک بیّت و ئە گەری بینین هە بیّت لە نیوانیان هیچ بە لگە یە کیش نە بیّت کە یە کلایی بکاتە وە کە ئەم دوو راوییه یە کتریان نە دیووە ئەوا ئە وکات گەر بە (عن) یان (قال) رپوایە تیان لە یە کتر کرد بە متصل هە ژمار دە کریت لە سەر شەرتی مسلم بە و مەرجە ی ئەمین بین لە تە دلیس.

هەر چە نە ئەم سەنە دە سەنە دیکی حەنە فیه هە موویان زانای حەنە فی مەزەه بن، پیچە وانە ی ووتە ی أبو حفص-ه کە خۆی قوتابی محمد بن الحسن بووە ئەم کتیبە ی لە و رپوایە ت کردووە چۆن محمد دە لی ئەم کتیبە هی ئیمە نیە لە هە مان کاتدا قوتابیە کە ی لی رپوایە ت دە کات! بیگومان رپوایە ت کردن بە ئاگاداری نیوان شیخە کە و قوتابیە کە ی پروو دە دات نە ک تاک لایە ن بیّت لە لایە ن قوتابیە کە وە بە بئ ئاگاداری شیخە کە ی ئیلا مە گەر قوتابیە کە درۆ بە دەم شیخە کە یە وە بکات، پاشان گەر ئەم کتیبە هی أبو حنیفة و دوو قوتابیە کە شی نە بیّت ئەوا هیچ گومان لە وە دانیه کە أبو حنیفة فی لی بە کار هی ناوە لە فەتوایان هە روە ک لەم بڕگە یە دا باسی دە کە یین، بۆیە خاوە نی ئەم کتیبە هەر کە سیک بیّت فی ل کردن لە سەر أبو حنیفة تاوانی لا ناچیت، هە روە ها کە ابن أبي عمران دە لی: نە وە کە ی أبو حنیفة ئەم کتیبە ی نویووە، نە وە کە شی حەنە فی مەزەه بە و

تەنانەت دواى چاو کز بوونی محمد بن سماعة ئەو لە شوینیدا بۆتە قازى، بۆیە إسماعیل کە سێکى نامۆ نیه بە أبو حنيفة و مەزەبە کەى.

الخطيب دەئى: أخبرنا إبراهيم بن عمر البرمكي قال أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف الدقاق قال حدثنا عمر بن محمد الجوهرى قال حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثني زكريا بن سهل المروزي قال سمعت الطالقاني أبا إسحاق ديووت: بیستم ابن المبارك ديووت: هەرکە سێک کتیبى (الحیل) لە ماله کەیدا بێت فەتواى پێ بدات یان کار بکات بەو شتانەى لەناو کتیبە کەدا هەیه ئەوا ئەو کەسە کافرە، ژنە کەى لى جیا دەبێتەو و حەجى بەتال دەبێتەو. أبو إسحاق دەئى: به ابن المبارك ووترا: لەم کتیبەدا هاتوو هەر ژنێک بیهوێت جیا ببێتەو لە مێردە کەى ئەوا هەڵدەگەرێتەو لە ئیسلام تالێ جیا دەبێتەو پاشان دەگەرێتەو بۆ ئیسلام. جا عبد الله بن المبارك ووتى: هەرکە سێک ئەم کتیبەى دانابێت ئەوا کافرە، ژنە کەى لى جیا بۆتەو و حەجە کەى بەتال بۆتەو، خاقان المؤذن به ابن المبارك-ى ووت: کەس ئەم کتیبەى دانەناو هەرکە لە ئیبلیس، عبد الله ووتى: ئەو کەسەى ئەم کتیبەى داناو لە لای من لە ئیبلیس ئیبلێستە. [تاریخ بغداد: 556/15] (سەنەدە کەى حەسەنە).

أبر داود دەئى: باسى فیله کانی ئەهلى رهئى کرا لە لای أحمد، بیستم ئەویش ووتى: فیله دهکەن بۆ هەلۆه شاندنەو هەى سوننەتە کانی پیغەمبەرى الله ﷺ. [مسائل أبي داود للإمام أحمد: 1784] ت: طارق عوض الله

ابن أبي يعلى له ژياننامەى عبد الخالق بن منصور دەئى: له ئیمامە کەمان چەند شتیکی گێراو هەو، یه کێک لەوانه: دەئى: بیستم أحمد بن حنبل ديووت: هەرکە سێک کتیبى الحیل-ى لە لا بێت لە ماله کەیدا فەتواى پێ بدات ئەوا کافرە بەو قورئانەى کە بەسەر محمد ﷺ دابەزیو. [طبقات الحنابلة: 218/1]

ابن بطه دەئى: حدثني أبو صالح محمد بن أحمد حدثنا أبو جعفر محمد بن داود حدثنا أبو الحارث الصائغ ووتى: بیستم باوکی عبد الله -واتا ئیمام أحمد- ووتى: ئەم فیلانەى کە ئەمانە دایان هیناو

أبو حنيفة وهاوه لانی، ئەمانە چوون بەرەو فەرموودەکان جا فیلیان کرد بۆ هەئو شاندنەو، جا هاتن بۆ ئەو شتە ی کە پێیان ووترا ئەمە حەرەمە جا فیلیان تیدا کرد تا کو حەرەمە لالیان کرد. [إبطال الحیل : 52] (سەنە دەکە ی حەرەمە نە).

ابن تیمیة دەر بەرە ی ووتە ی أبو حنيفة لە زەکاتدا دەئێ: ... (دوای باسکردنی هەندیک لە فەتواکانی پاشان دەئێ) زەکاتی سەر فەرە و بەرەو بومی کشتوکاڵی لێدەر چیت ئەوانی تر بە واجب نازانیت تەنە لە سەر کەسانی مەکلف نەبێ، وە بە جائیزی دەزانیت فیل بکریت بۆ لابرەنی زەکات لە سەر خاوەنە کە ی. [القواعد النورانية الفقهية : 134] ووتە: مەبەست پێی لە کەسانی (مەکلف) واتا مندال و شیت ناگریتەو.

ابن تیمیة دەئێ: لە هەندیک لە ئەهلی رەئێ گێردراوە تەو کە بە راشکاوی ووتیە تی: ئینکاری ئەو لە ئیمە دەکەن کە ئیمە چووین بۆ شتانیکی حەرەم جا فیلمان تیدا کرد تا کردمان بە حەرەم. [الفتاوى الكبرى : 83/6]

ابن القیم دەئێ: یەکی تر لە فیل و تەلە کە کانی شەیتان کە لە ئیسلام و ئەهله کە ی دەکات: فیل کردن و هەلخە ئە تاندنە کە حەرەم کردنی حەرەمە کانی الله و لابرەنی فەرە کانی و دژایە تی کردنی فرمان و نەهیە کانی لە خو دەگریت، ئەمەش لە رەئێ باطلە کە سە لەف یە ک دەنگ بوونە لە سەر زەمکردنی. [إغاثة اللہفان : 581/1]

ابن حبان دەئێ: أخبرنا محمد بن عبدالرحمن الفقيه قال سمعت محمد بن أحمد بن حکیم الشیبانی یقول سمعت أبا إسحاق الطالقاني دہیوت: بیستم ابن المبارك دہیوت: هەر کە سیکی کتیی (الحیل) ی لە لایە دہیە وئێ کاری پێ بکات ئەو ئەو کە سە کافرە ژنە کە ی لێ جیا بۆتەو و حەرەمە کە ی بە تال بۆتەو، پاشان ووتی: فلان دەئێ: گەر کە سیکی بە خێزانە کە ی بێ تۆ وە ک پستی دایکم وای بۆم (الظهار) جا هەلگەریتەو لە ئیسلام کە فارە تی ظہارە کە ی لە سەر لادە چی، جا گەر کە سیکی توشی حالە تیکی ئاوا بوو کە سیکیش پێی بێ ئاوا بکە (واتا ئەم فیلە بە کار بەینە خو ت مورتە د

بکەوێ تا کە فارەتە کەت لە سەر لاچێ پاشان بگەرێوێ بۆ ئیسلام) ئەوا ئەم کەسە کافرە ژنە کە ی لێ جیا بۆتەوێ و حەجە کە ی بە تال بۆتەوێ. [المجروحین : 411/2]

ووتە: محمد بن عبدالرحمن بن العباس السامي الهروي سێقهیه، أبو إسحاق الطالقاني صدوق-ه، به لام محمد بن أحمد بن حكيم الشيباني تەنها ابن حبان له كتيبي (الثقات) هیناویەتی بە بێ بە کارهینانی هیچ لە فزێکی تەوسیق کردن بۆی، جا ئەوێ مەبەستمە له هینانی ئەم رپوایەتەدا ئەوێه کە ابن حبان ئەم ووتەیهی ابن المبارك-ی له ژياننامە ی (أبو حنیفة) دا هیناوه، ئەمەش مانای ئەوێه کە کتیبی الحیل بەنده بەناوی أبو حنیفة-هوه له لای زانایان، دواتر به صه حیجی هه مان رپوایه تمان هینا له ابن المبارك بۆیه له حاله تی ئاوا دا رپوایه تی کەسانی وه ک محمد بن أحمد بن حكيم الشيباني قبول ده کړیت.

الکرمی القصاب ده ئی: فیلی نه هی لیکراو ئەوێ کە له أبو حنیفة-هوه ژمێردراوه وه کو زه م ئەو جوړه یه کە حه پام حه لال ده کات و حه لال حه پام ده کات.

[نکت القرآن : 623/1]

أبو حنيفة و حلال کردنی دامینی حەرام و سوک کردنی حوکمه شرعیه گان تییدا:

لێرەدا چەند فەتوایەکی ناشرین و قیژەون لە أبو حنيفة-هوه نه قل ده کهین ده باره ی حەلال کردنی دامینه حەرامە گان و ئاسانکاری کردن و سووک کردنی حوکمی شرعی تییدا، که ئە گەر بێتو ئەم فەتوایانە لە ناو موسلماناندا بڵاو بکریتهوه و بووتری ئەمە فەتوای یەکیک لە چوار مەزەه بە کەیه ئەوا فەسادێکی یە کجار گەورە روو دەدات.

الخطيب ده ئی: أخبرنا ابن رزق قال حدثنا عثمان بن أحمد الدقاق قال حدثنا إدريس بن عبد الكريم قال سمعت يحيى بن أيوب ووتی: هاوه ئیکی سيقه ی خو مان پی راگه یان دین ووتی: من له لای أبو بكر بن عیاش دانیشتبووم، جا إسماعیل بن حماد بن أبي حنيفة هات سه لامی کرد و دانیشت، أبو بكر ووتی: ئەمە کییه ؟ ووتی: من إسماعیل-م ئە ی أبو بكر، جا أبو بكر به دەست له چۆکی إسماعیل-ی دا، پاشان ووتی: ئای چەند دامینی حەرام باپیرت حەلالی کرد. **[تاریخ بغداد: 563/15]** ووتم: شیخە کە ی یحیی بن أيوب مەبەم-ه ئە گەرچی به سيقه ش وه سفی کردوو به لام ناتوانین تە عدیله کە ی وەر بگرین چونکە رەنگە لای زانایانی تر زەعیف بوایه گەر ناوی هینابوایه، به لام ئەم رپوایه تەم هەروەک پیشەکیه ک هینا نه ک وه ک به لگه هینانه وه ئە گینا به سه حی ی له لای ابن حبان به هەمان مانا هاتوو.

ابن حبان ده ئی: سمعت الفضل بن الحسين يقول سمعت يحيى بن عبد الله بن ماهان دهيووت: بیستم هدية بن عبد الوهاب دهيووت:

إذا ذو الرأي خاصم عن قياس *** وجاء ببدعة هنة سخيقة
أتيناهم بقول الله فيها *** وأثار نبوءة شريفة
فكم من فرج عفيف *** أحل حرامها بأبي حنيفة

واتا: گەر خاوهنی رەئی مشتومری کرد لە سەر قیاس، وه بیدعه یه کی پیسی سه خیفی هینا، ئیمەش

ووتہی الله و نائاری شہریفی پیغہ مہرایہ تی دہینین بویان، چہ نندین دامینی پاک حہ رام بوونی
 حہ لال کرا بہ ہوی أبو حنیفہ. [المجروحین: 413/2] (سہ نہ دہکھی صہ حیجہ).
 ووتہم: (ہدیہ) بۆتہ (ہدبہ) لہ ہہ ردو و چاپی کتیبہ کہ دا، راستہ کھی (ہدیہ) یہ.

۱. مارہیی برین بہ بی نامادہ بوونی وہلی ئہ مری کچہ کہ:

ابن قرامہ دہئی: أبو حنیفہ دہئی: ئافرہت بوی ہہیہ خوی بہ شوو بدات و ئافرہتی تریش
 بہ شوو بدات. [المغنی: 345/9]

ووتہم: واتا دروستہ بہ بی نامادہ بوونی وہلی ئہ مرہکھی خوی بہ شوو بدات، ئہ مہ لہ کاتیکدا
 پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: (مارہیی دانامہ زری ئیلا بہ نامادہ بوونی وہلی ئہ مری کچہ کہ) ہہ روہا
 فہرموویہ تی: (ہہر ژنیک مارہ بکریٹ بہ بی ئیزی وہلی ئہ مرہکھی، ئہوا مارہییہ کھی بہ تالہ
 مارہییہ کھی بہ تالہ مارہییہ کھی بہ تالہ) سی جار فہرموویہ تی وہک تہ ئکید کردنہ وہ، ہہ روہا
 فہرموویہ تی: (ئافرہت نابیت ئافرہت بہ شوو بدات، وہ نابیت خوی بہ شوو بدات) وہک بلی ئہ م
 دینہ تہنگی تیدایہ بہ لام أبو حنیفہ ہاتو وہ ئہ م تہنگیہی لادا وہ و فراوانی کردو وہ لہ سہر
 موسلمانان و ئاسانکاری بۆ کردوون! بویہش دوو نظامی زندیق پہیدا دہبن و دہلین زاناکانی ئیوہ
 خویان کردو وہ بہ تہ شریع دانہر و ئیوہش شوینیان کہ وتوون کردو و تانن بہ خوی خوتان، مانای
 چیہ مہ لا دہئی دہزانم نابیت بہ بی وہلی ئہ م مارہ بکریٹ بہ لام لہ مہ زہہ بی حہ نہ فی دروستہ کی شہ
 نیہ بہ و مہ زہہ بہ مارہ تان دہکہ م؟! ئایا ئہ م مہ زہہ بہ حہ رامہ کھی حہ لال کرد؟! ئہ مہش ئہ مرؤ
 بہ لایہ کی گہورہی دروست کردو وہ لہ ناو ئوممہ تدا، تا ئیستاش زوربہی وولاتانی خوراسان و ہیند
 لہ سہر ئہ م فہتوایہ دہرؤن و کچ بہ بی وہلی ئہ م شوو دہکات، تہ نانہت لہ و وولاتانہش کہ
 مہ زہہ بہ کھیان حہ نہ فی نیہ گہر کچہ کہ لاسار بیت و رابکات بہ دوا ی کورپیکدا مہ لایہ کی دہجال
 گہر خوئی حہ نہ فی نہ بیت لہ سہر مہ زہہ بی أبو حنیفہ کور و کچہ کہ لہ یہ کتر مارہ دہکات یان

دەلێ مادام دایکی کچە کە ئامادەییە کێشە نیە دەشزانێ لە فەرموودە هاتوووە کە ئافەرەت بۆی نیە ئافەرەت بە شوو بدات، ئەووە ووتمان عوزر بۆ أبو حنیفە دەهێننەووە و پینە و پەرۆی بۆ دەکەن، ئەو باشە مەلاکان چ عوزرێکیان هەبێ دەوای ئەووەی زانیان أبو حنیفە پێچەوانەیی فەرموودەیی کردوووە کە چی هەر لە سەر مەزە بە کەوێ ئەو دەپۆن؟

٢. بە جائیز دانانی زینا کردن لە گەڵ ئافەرەتانی کافری شەرکەر:

السرطی دەلێ: ئایەتی: ﴿وَلَا يَطْطُونَ مَوْطِئًا...﴾ أبو حنیفە کردوووەتی بە بە لگە لە سەر جائیز بوونی زینا کردن لە گەڵ ئافەرەتانی ئەهلی حەرب لە دار الحەرب. [الإکیل: 145]
ووتە: هیچ موفەسیرێک ئەم ئایەتە بە م شێوەیە تەفسیر نە کردوووە، وە ئافەرەتانی کافر دواي جیهاد و دابەش کردنی پشکی غەنیمەت و کە نێزە کە کان لە لایەن ئەمیر بە سەر مو جاهییداندا ئەو کات دەبێتە حەلالیان ئەگینا پیش ئەو کاتە نە خێر.

٣. بە جائیز دانانی ماره بە جاش:

الکاسانی دەبارەیی ماره بە جاش دەلێ: گەر بە دەم دانی پێ بنێن و بیکەن بە مەرچ کە پیاوی دوو دەم بۆ ئەو ژنە کە ماره دەکات تا بۆ پیاوی یە کەمی حەلال بکات ئەوا ئەم ماره ییە دروستە لە لای أبو حنیفە و زفر، بە ئام کە راهەتی هەبێ بۆ هەردوو ک ماره ییە کە. [بدائع الصنائع: 405/4]
ووتە: لە پێغەمبەر ﷺ بە صەحیحی هاتوووە کە اللّٰه لە عەنتی لە هەردوو پیاو کە کردوووە. الکاسانی زانیە کە حەنەفی مەزەبە.

٤. حەلال کردنی دامینی حەرام بە شایەتیدانی درۆ:

ابن أبي شيبه دهلي: باسکراوه که أبو حنيفة وتوويه تي: گهر دوو شايهت به درو شايه تي بدهن له لای قازی له سهر نه وهی که پیاویک ژنه که ی ته لاق داوه، قازیش به هو ی شايه تی نه وان ژن و میړده که له یه کتر جیا بکاته وه، نه وا هیچی تیدا نیه گهر یه کیک له م دوو شايه ته ژنه که بخوازن.

[المصنف : 203/20]

و وتم: له وانه یه بووتری ابن أبي شيبه دهلي (باسکراوه) نه مهش صیغه ی التمریض-ه که زه عیفه، به لام به سه نه دی صه حیج نه م فه توایه ی أبو حنيفة-مان هیئا.

۵. زینا کردن له دواوه هددی له سهر نیه:

اللساني دهلي: جووت بوون له دواوه چ ئافرهت بی یان پیاو هددی له سهر نیه له لای أبو حنيفة، نه گهر چی هه پامه به لام چونکه له پیشه وه جووت نه بووه نابیته زینا.

[بدائع الصنائع : 184/9]

و وتم: جووت بوون له گه ل ئافرهت له پیشه وه بی یان له دواوه هه زینایه، پیغه مبه ر ﷺ له کاتی جیبه جی کردنی هه د له که سی نه پرسویه له پیشه وه زینات کرد یان له دواوه، له پیاوانیش هه ر له دواوه ده بی، نه مهش کاری قهومی لوط-ه، سزاکه شی یه کیکه له قورسترین سزاکان که کوشتنه.

۶. گهر ژنیکی عاقل خو ی بداته بهر دهستی شیتیک یان مندالیک هددی له سهر نیه:

الوزير ابن هبيرة دهلي: زانایان خیلافیان هه یه ده رباره ی ئافره تیکی عاقل گهر خو ی بداته بهر دهستی شیتیک و شیتیه که جووت بی له گه لی، یان پیاویکی عاقل زینا له گه ل ژنیکی شیتدا بکات، مالک و الشافعي و أحمد ده لی: له هه ر دوو باردا که سه عاقله که هددی زینای له سهره، وه أبو حنيفة ده لي: ئافره تی عاقل هددی له سهر نیه گهر شیتیک جووت بی له گه لی و خو ی بداته بهر

دہستی شیتہ کہ، بہ لّام گہر پیایوی عاقل زینا لہ گہ لّ ژنیکی شیت بکات ئەوا حەددی زینا لہ سہر
 پیاوہ کہ یہ. [الاختلاف الأئمة العلماء : 253/2]

الکسانی دہ لّ: مندا لّ یان شیت گہر سواری ئافرہ تیکی نامہ حرہم بیت ئەوا حەد لہ سہر
 مندا لّ کہ یان شیتہ کہ نیہ، چونکہ کاری مندا لّ و شیت بہ حەرّام وەسف ناکریت، بۆیہ سوار
 بوونی ئەوان بہ زینا داناکریت، جا حەد لہ سہر ئافرہ تە کەش نیہ گہر ملکہ چی بیت لہ لای ہەر سئ
 ہاوە لّہ کانمان رضی اللہ عنہم. (واتا: أبو حنیفة وأبو یوسف ومحمد بن الحسن الشیبانی).
 [بدائع الصنائع : 183/9-184]

۷. ئەوہی کہ سہ مەحرەمەکانی مارە بکات حەددی لہ سہر نیہ:

ابن حزم دہ لّ: أبو حنیفة دہ لّ: حەد لہ سہر ئەو کہ سہ نیہ کہ دایکی و کچی و خوشکی و
 داپیری و پوری لای باوکی و پوری لای دایکی و کچی برای و کچی خوشکی دہ خوازی، ئە گہر چی بشزانی
 ئەمانہ چی ئەون، وە بشزانی کہ حەرّام لہ سہر ئەو، وە لہ گہ لّ ہەموویان جووت بئ، ئەوا
 مندا لّ کہ دہ بیتہ ہی خوی، مارہی ئەمانہش واجبہ لہ سہری کہ پیاان بدات، ہیچ شتیکی لہ سہر
 نیہ تەہا تەمبی کردن (التعزیر) ئەویش لہ 40 قامچی کہ مٹر. [المحلی : 159/16]
 ووتم: بہ صہیحی ہاتووہ کہ پیغہ مہر ﷺ البراء-ی ناردووہ بۆ لای پیاویک فرمانی پیکردووہ کہ
 بیکوژیت چونکہ ژنی باوکی ہیئا بوو.

السرخسی دہ لّ: پیاویک ژنیکی بخوازیت کہ بۆی حەلال نیہ ئینجا جووت بئ لہ گہ لّ ئەوا
 حەددی لہ سہر نیہ جا بزانیت ئەم کارہ حەرّامہ یان نہ زانیت وەک یہ کہ، ئەمەش ووتہی أبو حنیفة
 یہ رحمہ اللہ، بہ لّام سزا دہدریت بہ لیدان گہر بزانیت حەرّامہ. [المبسوط : 85/9]

ووتەم: پێشتر باسمان کرد کە السرخسی یەکیکە لە زانا دیارەکانی مەزەهەبی حەنەفی، ھەرودەھا ابن المنذر لە [الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف : 518/12] ھەمان شتی باسکردوووە دەربارەیی أبو حنیفە.

٨. پیاویک ژنیکی بە کرێ بگریت بۆ ئەوێ زینای لەگەڵ بکات ھەددی لەسەر نیە:

السرخسی دەڵێ: پیاویک ژنیکی بە کرێ بگریت بۆ ئەوێ زینای لەگەڵ بکات، جا زینای لەگەڵ بکات ئەوا ھەد لەسەر کەسیان نیە لە ھەتوای أبو حنیفە-دا. [المبسوط : 58/9]

ووتەم: گەر خەڵکی ئەم ھەتوایانە ببیستن و بووتری ئەمەش ھەتوای یەکیک لە مەزەهەبەکانە و تا ئێستاش لە کتێبەکاندا بوونی ماوە چی پوو دەدات ؟ خۆتان دەزانن چەندەھا کەسی فاسد و فاجر ھەبە ھیوا خوازە مەلایەکی ھەتوایەکی بۆ بدات بۆ ئەم کارە ھەلالە یان پێگای تێدەچێ یان خێلافیە، ئەو چ جایی بووتری ئەم کارانە لە مەزەهەبی أبو حنیفە بەم شیوەیە؟ بۆیە زۆر راستی کرد شاعیر کاتیک ووتی: چەندەھا دامینی پاک ھەرامیەکە ی ھەلال کرا بەھۆی أبو حنیفە.

برگەى هەشتەم: فەتوادان بە ڕەئى.

صرب الکرمانى دەئى: ئەهلى ڕەئى بیدعە چى و گومران، دوژمنانى سوننەت و ئەئەرن، دین بە ڕەئى و قیاس و استحسان دەبینن، وە موخالەفەى ئاثر دەکەن و فەرمووده بە تال دەکەن، وە فەرمووده کانی پیغەمبەر ﷺ ڕەت دەکەن، وە أبو حنیفة و ئەوانەى لە سەر ڕەئى ئەون دەکەن بە پیشەوا و دیندارى دەکەن بە دینی ئەوان و هەمان قسەى ئەوان دەکەن، جا چ گومراییه ک لە مه پرووتره که که سیک ئاوا بلیت یان لە سەر ئەم عەقیدەیه بیّت، واز لە ووتەى پیغەمبەر و هاوێلانی بهینیت شوینی ووتەى أبو حنیفة و هاوێلانی بکەویت، ئەمەندە بە سە بو گومرایى و طوغيان و ڕەت کردنه وه. [السنة : 109]

صرب الکرمانى دەر بارەى مەزەهەبى ئەهلى سوننە لە سەرەتای کتیبە کەیدا دەئى: ئەمە مەزەهەبى زانایان و خاوەنانی ئەئەرە لە ئەهلى سوننە کە ناسراون پێى و خەلکی شوینیان کە ووتوون تییدا، وە گەیشتم بە زانایانی عێراق و حیزاز و شام و جگە لەوانیش لە سەر ئەم مەزەهەبە بوون، وە هەر کە سیکیش موخالەفەى شتیک بکات لەم مەزەهەبە یان تانەى لیبدات یان خاوەنە کەى عەیبدار بکات ئەوا بیدعە چیه و دەرچوووە لە کۆمەڵی موسلمانان و لایداوە لە مەنەهە جى سوننە و ڕێگای حەق، ئەمەش مەزەهەبى أحمد و إسحاق بن إبراهيم بن مخلد و عبدالله بن الزبير الحميدي و سعيد بن منصور و جگە لەوانیشە لەوانەى کە لە گەلێان دانیشتووین و زانستمان لییان وەرگرتوووە. [السنة : 1]

ووتم: کەواتە هەر خالیک کە حرب الکرمانى لەم کتیبە کەیدا نەقلی دەکات ئیجماعی زانایانی ئەهلى سوننەى لە سەرە، جا ووتە کانی باش بخەرە گویتەوه و بە گرنگی بزانه. کەواتە ووتەى پیشووی دەر بارەى ئەهلى ڕەئى و أبو حنیفة ئیجماعی زانایانی ئەهلى سوننەى لە سەرە، گەر تۆ أبو حنیفة بە ئیمام بزانییت ئەوا ئەم وەسفانەى سەرەوه دەتگریتەوه، زۆر سەیره

ئىجماعى سەلف لە سەر ئەم شتانە بوو کە چى ئىستا ئىمە گەشتووین بە کوئ دەربارەى أبو حنيفة ؟!

صرب الکرماني دەئى: خاوەنانى رەئى و قیاس لە دین بیدە چى و جاهیل و گومران.

[السنة : 88]

صرب الکرماني دەربارەى پێشەوايانى ئەهلى سوننە دەئى: خاوەنى قیاس و رەئى نین، چونکە قیاس لە دیندا باطلە، وە رەئیش بە هەمان شێوە لە قیاس باطلترە. [السنة : 87]

صمزة السهمي دەئى: سمعت أبا أحمد عبدالله بن عدي الحافظ يقول سمعت أحمد بن العباس العدوي دہیوت: بیستم إسماعيل بن سعيد الكسائي (الشالنجي) دہیوت: من چل سأل له گومراي دابووم جا الله هیدایەتى دام، جا چ پیاوانیکم لە کيس چوو.

السهمي دەئى: أبو إسحاق -واتا إسماعيل الشالنجي- له سەر مەزەهەبى ئەهلى رەئى بوو پاشان الله هیدایەتى دا و فەرموودەى نوسى و بىنى کە حەق ئەو دەیه شوئى سوننەتى پێغەمبەر ﷺ بکەویت، پاشان رەددى دانەووە بە کتیبى (البیان). [تاریخ جرجان : 159] (سەنە دەکەى حەسەنە).

ووتە: برۆانە دەئى الله هیدایەتى وازى لە مەزەهەبى رەئى هینا و چوووە سەر مەزەهەبى ئەهلى سوننە، پاشان کتیبى نوسیووە بۆ رەتدانەووەى أبو حنيفة، کەواتە مەزەهەبەکەى أبو حنيفة گومرايیه و جیاوازه لە مەزەهەبى ئەهلى سوننە، ئەى پیم نالین أبو حنيفة چۆن بۆتە ئیمامى ئەهلى سوننە ؟! إسماعيل الشالنجي: دواى تەو بە کردنى بوو بە یەکیک لە هاوێلانێ ئیمام أحمد، وەک باقی هاوێلانێ ترى ئیمام أحمد کتیبى مسائلی هەیه بە ناوی (مسائل أحمد برواية الشالنجي).

السركاني دەئى: ئەمە پشت بەستە بە رەئى بۆگەن کە سەرەنجامەکەى رەت کردنەووەى زۆریک لە سوننەتى پاکە بە بێ بە لگەیه کی پروون، لە چەندەها شوێندا خاوەنى شەرع دەئى ئاوا جائیز نیە ئاوا قبول نیە ئاوا دروست نیە، کە چى ئەوانەى دەستیان گرتوووە بەم رەئیهووە دەئین ئاوا

جائیزە و ئاوا قبوڵە و ئاوا دروستە، هەر لەبەر ئەمە سەلف ئاگادارکردنەوهیان داوه لە ئەهلی رەئی. [نیل الأوطار: 106/3]

ووتم: ئەم ووتەیه‌ش نرخی گەلیک زۆرە لەلای خۆینەر چونکە زۆرینه‌ی ئەم‌رۆ پێیان وایه‌ ووتە‌ی خەلف و معاصرین به‌هێزتره‌ لەم بابەتە‌دا له‌ ووتە‌ی سەلف چونکە ئێمه‌ ئەوکات نه‌ژیاوین نازانین دۆخه‌که‌ چۆن بووه‌، ئەوه‌تا الشوکانی که‌ 190 ساڵ له‌مه‌وبەر مردوو به‌م شیوه‌یه‌ ئەهلی رەئی باس ده‌کات و ووتە‌ی سەلف ده‌رباره‌یان ئاماژه‌ پێده‌کات، پروویشه‌ لای زانایان که‌ ووترا ئەهلی رەئی واتا أبو حنیفة و هاوه‌لانی، هەر بۆیه‌ له‌ کتیی (الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة) عبدالقادر القرشي الحنفي زۆرجار زانایانی مه‌زه‌بی حه‌نه‌فی به‌ پێشه‌وا‌ی ئەهلی رەئی ناو ده‌بات.

ئەمه‌ ژماره‌یه‌ک ووته‌ بوو بۆ زانیی ئەوه‌ی که‌ ئەهلی رەئی بریتین له‌ حه‌نه‌فیه‌کان که‌ ئیمامه‌که‌یان أبو حنیفة-یه‌، وه‌ جیاوازن له‌ ئەهلی سوننه‌ به‌لکو هه‌میشه‌ به‌رامبه‌ر ئەهلی سوننه‌ ناویان ده‌هێنرێت وه‌ک دوو کۆمه‌له‌ی دژ به‌یه‌ک.

ابن حبان له‌ژياننامه‌ی أبو حنیفة ده‌ئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفة الکوفي خاوه‌نی رەئی. [المجروحین: 405/2]

الخطیب له‌ژياننامه‌ی أبو حنیفة ده‌ئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفة التيمي پێشه‌وا‌ی ئەهلی رەئی. [تاریخ بغداد: 445-444/15]

ابن المهرزي له‌ژياننامه‌ی أبو حنیفة ده‌ئ: النعمان بن ثابت أبو حنیفة التيمي پێشه‌وا‌ی ئەهلی رەئی. [المنتظم: 128/8]

ووتم: سه‌یر نیه‌ أبو حنیفة ئیمامی ئەهلی رەئی بێت که‌ چی بکړێته ئیمامی ئەهلی سوننه‌؟! له‌کاتی‌که‌دا دژایه‌تی نیوان ئەم دوو مه‌زه‌به‌ پروونه‌ هەر له‌سه‌رده‌می سەلفه‌وه‌، نه‌بووه‌ و نابێت که‌سێک له‌ دوو مه‌زه‌به‌ی دژ به‌یه‌کدا ئیمام بێت، جا دوا‌ی ئەوه‌ی که‌ زانیمان ئەهلی رەئی چۆن، وه‌ زانیمان أبو حنیفة پێشه‌وا‌ی ئەهلی رەئی، که‌واته‌ هەر ووتە‌یه‌ک که‌ دژی ئەهلی رەئی ووترا له‌لایه‌ن زانایان

ئەوا پیش ھەموو کەس أبو حنیفة دەگریتەووە چونکە ئەو پیشەوایانە.

مقبل بن ھادی الرادعی دەئ: بڕایەک لە براکانی شاری عەدەن پرسیاری لیکردم لە رینگای تەلەفۆنەووە دەربارەی أبو حنیفة، ئایا لە ئەھلی سوننە و جەماعەتە یان نا؟ منیش بێدەنگ بووم، پاشان پێم وابوو کە واجبە ئەو شتە بڵێم کە باوەرم پێیەتی و دینداری پێدەکەم، أبو حنیفة لە ئەھلی سوننە و جەماعەت نیە. [البشائر فی السماع المباشر لعبدالله بن عیاش الأھدل: 62]

صرب الکرمانی دەئ: ھەر کەسیک برۆای بە تەقلید نەبێت و تەقلیدی کەس ناکات لە دیندا ئەوا ئەمە عەقیدەی فاسقیکی بیدعەچییە، دوژمنی اللہ و پیغەمبەرەکی ﷺ و دینەکەیی و کتیبەکەیی و سوننەتی پیغەمبەرەکەییەتی علیہ الصلاة والسلام، بەم ووتەییە دەییەوئ ئەتەر بەتال بکاتەووە و عیلم پەکبخت و سوننەت بکوژینیتەووە و بە تەنھا بوخۆی رەئی و ووتە و بیدعە و خیلاف داہینیت، جا لەعەتەتی اللہ و فریشتەکان و ھەموو خەلکی لەسەر خاوەنی ئەم ووتەییە بێت، ئەمە پیستری ووتەیی بیدعەچییەکانە، وە نزیکترینیەتی لە گومرایی و لەناوچوون، بەلکو ئەمە گومراییەتی، برۆای بە تەقلید نیە کەچی أبو حنیفة و بشر المریسی و ھاوئەکانی تەقلیدیان کرد لە دیندا، جا چ دوژمنیک بو دین دژایەتیکەرتەرە لەو کەسە کە دەییەوئ سوننەتەکان ھەلوەشینیتەووە و رپوایەت و ئاثرەکان بەتال بکاتەووە و برۆای بە تەقلید نەبێ؟ لەکاتی کدا ئەوانەیی ناوم ھێنان بوئ لە دیندا تەقلیدیان کردوئەووە، کە ئەوان پیشەوای گومراییەتی و سەرانی بیدعە و سەرۆکی سەرپێچیکارانن، جا غەزەبی اللہ برژی بەسەر خاوەنی ئەم ووتەییە. [السنة: 89]

ووتم: تەقلید لەلای سەلف و اتا شوینکەوتنی پیغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانی و لاسایی کردنەووەی ئەوان و پیشینە چاکەکانی پیش خۆیان، نەووەک تەقلید کردنەووەی فلان و علان بەبێ بەلگە ئەگەرچی ووتەکەشی پێچەوانەیی شەرع بێ، ھەر بۆیە البرہاری دەئ: بزانی دین بە تەقلید کردنەووەی، تەقلیدی ھاوئەلانی محمد ﷺ دەگریتەووە. ھەر وەھا دەئ: دەست بگرە بە ئەتەر و خاوەنانی ئەتەر و تەقلید، چونکە دین بە تەقلیدە، و اتا تەقلید کردنەووەی پیغەمبەر ﷺ و ھاوئەلانی.

إسحاق بن راھویہ دەئ: ئیمە خاوەنانی شوینکەوتن و تەقلید کردنەووەی پیشەوا و پیشینی خۆمانین.

جا لێردا مەبەستی حرب الکرمانی ئەوێهێه که کهسانیک دەلێن ئێمە تەقلیدی پێشینی خۆمان ناکەین، ئەویش بە سەرسوڕمانە دەلێ: أبو حنيفة و بشر المريسي که سەرانی گومراپی و بیدعەن تەنانەت ئەوانیش بەم هەموو خراپەیی خۆیان قسەیی لەم شیوەیە ناکەن، جا بروانە ناوی بشر المريسي لە پال أبو حنيفة دەهێنێ، وە هەردووکیان بە پێشەواي گومراپەتی و سەرانی بیدعە و سەرۆکی سەریچیکاران وەسف دەکات.

ابن أبي يعلى دەلێ: عمرو بن معمر أبو عثمان له ئیمامە که مانەوێ -واتا ئیمام أحمد- هەندیک شتی رپوایەت کردووە، لەوانە: ئەوێ أبو بکر الخلال باسی کردووە (کتاب العلم) که دەلێ: أخبرني سعيد بن مسلم الطوسي حدثنا محمد بن الهيثم قال سمعت أبا عثمان عمرو بن معمر ووتی: أحمد بن حنبل و علي بن المديني ووتیان: گەر بینیت که سییک خۆی دەپاریزێت لە أبو حنيفة و رەئێهەکانی و سەیرکردنی رەئێهەکانی و دێی پێی مورتاح نیه وە بەوانەش که لە سەر مەزەهەبی ئەون لەوانەیی که زیادەرهوی دەکەن، وە بە ئیمامی دانانیێت ئەوا هیواي خیرت بەم که سە هەبیێت.

[طبقات الحنابلة: 247/1]

ووتم: سعيد بن مسلم الطوسي نه مدؤزییهو.

هەر وەها اللالكائي له [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة: 318] عەقیدەیی علي بن المديني نهقل دەکات که تییدا هاتووێ: گەر بینیت که سییک أبو حنيفة و رەئێهەکی خۆش دەوێت و دەخوینێتەوێ ئەوا لێی دلنیا مەبە، وە لەو که سەش که لە سەر مەزەهەبی ئەوێ لەوانەیی که زیادەرهوی دەکەن دەربارەیی أبو حنيفة و دەیکەن بە ئیمام.

وەک دەبینن ماناکەیی زۆر نزیکە لەوێ پێشوو، جا بزانه سەردەمە چۆن گۆراوێ و تەواو پێچەوانە بۆتەوێ، لە ئێستادا دەربارەیی أبو حنيفة گەر بیانەوێ حوکم لە سەر که سییک بدەن بەوێ حوکمی لە سەر دەدەن که ئایا ئەو که سە أبو حنيفة تە کفیر دەکات یان تە بدیعی دەکات گەر وابوو ئەوا بە لگەیه لە سەر ئەوێ که ئەم که سە که سیکی خراپە وەک بلیی نزیک بۆتەوێ لە خەوارێج، بەلام گەر أبو حنيفة بە ئیمام بزانیێت و بەرگری لێ بکات و زیادەرهوی بکات لە گەرێ کردنی ئەوا ئەهلی

سوننەیه ! لە کاتی کدا أحمد بن حنبل و علي بن المديني تەواو پێچەوانە ی ئەمەیان ووت کە هەر کە سێک بە ئیمامی نەزانییت و زیاده پەوی نە کات دەربارە ی و لە سەر مەزەب و ڕەئی ئەو نە بییت ئەوا هیوای خیرت پێی هەبێ.

الخطیب دەئ: أخبرنا البرمكي أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف حدثنا عمر بن محمد الجوهري حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثنا يحيى بن محمد بن صاعد حدثنا ابن نمير ووتی: به خەلکی گە یشتە بینیم فەرموودەیان لە أبو حنيفة-هوه نە دەنوسیه وه، چ جای ڕەئیه کانی بنوسنە وه !
[تاریخ بغداد : 575/15] (سەنە دە کە ی صە حیحە).

الخطیب دەئ: سە بارەت بە تانە دانی زانیانی ئە هلی ڕەئی و ئە هلی کە لام لە ئە هلی حە دیت، من هۆکاری ئە مە ڕوون دە کە مە وه تا کو ئە وانە یزانن کە نایزانن، ئە هلی ڕەئی زۆر بە ی ئە و شتانە ی پستی پێ دە بە ستن فەرموودە ی زە عیفن لە ئە سلە وه، زە عیفن لە لای فەرموودە ناسان، جا کە پرسیار کرا لە ئە هلی حە دیت ئەوا حالی فەرموودە کان ڕوون دە کە نە وه و نیشانی دە دەن کە زە عیفە، جا ئە هلی ڕەئی ناتوانن ئینکاری ووتە ی فەرموودە ناسان بکەن لە م بارە یه وه و هەروەها دەربارە ی مانای فەرموودە کانیش، لە کاتی کدا ئەوان ئەم فەرموودانە یان کردۆتە کوڵە کە بوو خۆیان و پشتیان پێ داداوه، وه کردوو یانە بە چەکی دەستیان، وه ئەو فەرموودانە سەرخستنی تێدا یه بوو مەزەبە کە ی خۆیان، وه گەورە ترین یارمەتیدەریانە بوو گە یشتن بە ویست و مەبەستەکانیان، جا بۆیە تانە دانی ئە هلی ڕەئی لە فەرموودە ناسانی ئە هلی سوننە شاراوە نیه، وه شتانی خراپ دە دەنە پالیا و واز لە قبول کردنی ئامۆژگاریه کانیا و دە هیئن لە ڕوونکردنە وه ی عیللە تی فەرموودە کان، وه ڕەفری ئەو جەرح و تە عدی لانە ش دە کەن کە بوو ڕاوییه کانیا و کردوو، چونکە فەرموودە ناسان ئە و شتانە یان ڕووخاند کە ئە هلی ڕەئی بنیاتیان نابوو، وه ئەو شتانە یان بە تال کردە وه کە بۆی چوو بوون و مەبەستیان بوو، وه ئەو فەرموودانە یان بە زە عیف دانا کە ئەوان پێیان وابوو صە حیحە وه باوەر یان پێی هەبوو. [الفقيه والمتفقه : 151/2]

ووتم: ئەوێ سەیری حالی (محمد زاهد الکوثري) جەهەمی بکات کە ناسراوە بە (مجنون أبي حنیفة) شیتی أبو حنیفة، ئەوا دەزانیت ئەم وەصفانە ی الخطیب هەمووی بە زیادەوێش لە الکوثري دا هەیه، هەرچی ووتە ی سەلف هەیه دەبارە ی أبو حنیفة هەمووی ڕەت دەکاتەو و تانە لە سەلف دەدات و عەبیداریان دەکات، چونکە ئەوێ ئەو بە ئیمامی زانیو سەلف دەریان خستوو حالی چۆنە، ئەمە لە کاتی کدا الکوثري 9 سەدە دوا ی الخطیب ژیاو.

أبر عمر الراني دهلي:

وامح الذي في الكتب والصحيفة *** من قول ذي الرأي أبي حنیفة
وصحبه إذ خالفوا التنزيلا *** وخالفوا في حكمه الرسولا

واتا: بـسـرـهـوـهـ ئەـوـیـ لەـ کـتـیـبـ و پەراودا هەیه لە ووتە کانی خاوەنی ڕەئی أبو حنیفة، خۆی و هاوێ لانی موخاله فه ی قورئانیان کرد، وە موخاله فه ی پیغه مبه ریان کرد لە حوکمیدا. [الأرجوزة المنية: 173]

الخطیب دهلي: أخبرنا أبو نعيم الحافظ قال حدثنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف قال حدثنا بشر بن موسى قال حدثنا الحميدي قال حدثنا سفيان عن هشام بن عروة عن أبيه ووتی: بەردەوام کاروباری دین لە ناو بە نی ئیسرا ئیلدا ڕێکبوو تا کو مندائی سەبایە ی ئوممە تە کان لە دایکبوون، جا بە ڕەئی خۆیان قسەیان لە دیندا کرد، گومرا بوون و خەلکیشیان گومرا کرد. سفيان ووتی: بەردەوام کاروباری خەلکی ڕێکبوو تا ئەو أبو حنیفة-یە گۆری لە کوفە، وە البتي لە بەصره، وە ربیعة لە مەدینه، جا سەیرمان کرد بینیمان هەرسێکیان مندائی کە نێزەکی ئوممە تە کانی. [تاریخ بغداد: 543/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ابن أبي هاتم دهلي: حدثنا أبي حدثنا يونس بن عبد الأعلى ووتی: بیستم الشافعي دهيووت: ڕۆژێک بە محمد بن الحسن-م ووت کە باسی مالک و أبو حنیفة کرا، محمد بن الحسن پێی ووتم: هاوێ لە کە مان نە دە کرا بێدەنگ بێت واتا أبو حنیفة، وە نە دە کرا هاوێ لە کە ی ئیو هە تە و بادت واتا مالک، منیش پێم ووت: سویندت دە دە م بە الله، ئایا دە زانی هاوێ لە کە مان واتا مالک زانا بوو بە

کتیبي الله ؟ ووتی: بە ئی، ووتم: سویندت دە دەم بە الله، ئایا دە زانی هاو ئە کە مان زانا بوو بە
 فەرموودە ی پێغەمبەری الله ﷺ ؟ ووتی: بە ئی، ووتم: وە زانا بوو بە خیلانی نیوان هاو ئە لانی
 پێغەمبەری الله ﷺ ؟ ووتی: بە ئی، ووتم: ئایا عاقل بوو ؟ ووتی: نە خێر، ووتم: سویندت دە دەم بە
 الله، ئایا دە زانی هاو ئە کە ت و اتا أبو حنیفة جاهیل بوو بە کتبی الله عز وجل ؟ ووتی: بە ئی، ووتم:
 وە جاهیل بوو بە فەرموودە ی پێغەمبەری الله ﷺ وە جاهیلش بوو بە خیلانی نیوان هاو ئە لانی
 پێغەمبەری الله ﷺ ؟ ووتی: بە ئی، ووتم: ئایا عاقل بوو ؟ ووتی: بە ئی، ووتم: لە هاو ئە کە ی ئیمە دا
 سئ شت کۆ دە بیته وە کە فەتوا نابن بدری بە بن ئەم سئ شتە، وە شتیکی تیدا نیە، بە لام
 هاو ئە کە ی ئیو سئ شتی تیدا نیە و یە ک شتی تیدا یە، ئینجاش دە ئی: ناکری هاو ئە کە ی ئیمە
 قسە بکات و ناشکری هاو ئە کە ی ئیو بی دە نگ بی ؟!

[آداب الشافعي ومناقبه : 154] (سەنە دە کە ی صە حیحە).

ووتم: (بیستم الشافعي دە یووت: رۆژیک بە محمد بن الحسن-م ووت کە باسی مالک و أبو حنیفة
 کرا، محمد بن الحسن پێ ووتم) لە پرووی دارشتنە وە هە ئە دە ر دە کە وئ، بە لام خۆی لە عە رە بیە کە
 ئاوا هاتوو هە ئە ی وەر گێران نیە.

رێوایە تە کە ش شایە تی الشافعي و محمد لە سەر أبو حنیفة کە جاهیلە بە قورئان و سوننەت و
 خیلانی هاو ئە لان، دواتریش دینە سەر ئە و ووتە یە ی کە گوا یە شافعی و توو یە تی: خە لکی لە فقە دا
 لە سەر أبو حنیفة حیسابن ! سە یرە کە لە وە دا یە أبو یوسف ئینکاری لە وە ناکات کە أبو حنیفة
 هانی خروج کردنی داو و جە همی بوو، محمد بن الحسن الشیبانی دە ر بارە ی أبو حنیفة دە ئی
 جاهیلە بە قورئان و سوننەت، البرتی ئینکاری لە وە ناکات کە و توو یە تی قورئان مە خلوقە، ئا ئە مە
 قسە ی نزیکترین کە سانی أبو حنیفة-یە، کە چی لە سە ر دە می خە لە ف و معاصرین أبو حنیفة بۆ تە
 ئیمامی ئە هلی سوننە و ئە م قسانە هە مووی رەت کرایە وە دە ر بارە ی، کە واتە ئیو دە ل سو ز ترن بۆ أبو
 حنیفة لە قوتابیە کانی !

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحكم ووتى: بيستم الشافعي ده‌يووت: محمد بن الحسن پي ووتم: كامه‌يان زاناترن هاوه‌له‌كه‌ى ئيمه‌يان هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌؟ (واتا: أبو حنيفة ومالك) الشافعي ده‌ئ ووتم: به‌ ئينصافه‌وه‌؟ محمد ووتى: به‌ئ، ووتم: سوئندت ده‌ده‌م به‌ الله كامه‌يان زاناترن به‌ قورئان هاوه‌له‌كه‌ى ئيمه‌يان هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌؟ ووتى: هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌ (واتا: مالك) ووتم: كامه‌يان زاناترن به‌ سوننه‌ت هاوه‌له‌كه‌ى ئيمه‌يان هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌؟ ووتى: هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌، ووتم: سوئندت ده‌ده‌م به‌ الله كامه‌يان زاناترن به‌ ووته‌ى هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌ر ﷺ وپيشينان هاوه‌له‌كه‌ى ئيمه‌يان هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌؟ ووتى: هاوه‌له‌كه‌ى ئيوه‌، ووتم: هيچ نه‌ ماوه‌ته‌وه‌ ته‌ن‌ها قياس نه‌ب، قياسيش ناكري ته‌ن‌ها له‌سه‌ر نه‌م شتانه‌ نه‌ب، جا نه‌وه‌ى نه‌صله‌كه‌ى نه‌زانى له‌سه‌ر چ شتيك قياس ده‌كات؟ [آداب الشافعي ومناقبه: 119] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا الربيع بن سليمان المرادي ووتى: بيستم الشافعي ده‌يووت: أبو حنيفة يه‌كه‌م بابته‌ به‌ هه‌له‌ دادنه‌ئيت پاشان هه‌موو كتیبه‌كه‌ له‌سه‌ر نه‌و بابته‌ قياس ده‌كات. [آداب الشافعي ومناقبه: 129] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحكم ووتى: محمد بن إدريس الشافعي پي ووتم: سه‌يرى چه‌ند كتیبيكى هاوه‌لانى أبو حنيفة-م كرد، 130 په‌ر بوو، 80 په‌رم تييدا ژمارد كه‌ پيچه‌وانه‌ى قورئان و سوننه‌ت بوو. ابن أبي حاتم ده‌ئ: چونكه‌ نه‌صله‌كه‌ هه‌له‌ بووه‌ جا فه‌رعه‌كانيش له‌سه‌ر هه‌له‌ روشتوون. [آداب الشافعي ومناقبه: 129] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ابن أبي حاتم ده‌ئ: قال أبي حدثنا هارون بن سعيد الأيلي ووتى: بيستم الشافعي ده‌يووت: كه‌س ناناسم كتیى نوسى بيت كتیبه‌كانى بين به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر عه‌يب و عارى ووته‌كانى وه‌ك أبو حنيفة. [آداب الشافعي ومناقبه: 130] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حيحه).

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا أحمد بن سنان الواسطي ووتى: بيستم محمد بن إدريس الشافعي

دهیووت: رهئی أبو حنیفة-م به هیچ شتیك نه شو بهاندوو ته نهبا به داوه دهزوی ساحیران نه بی،
ئاوا درێژی ده که یته وه ده بیته زهر د ، ئاوا درێژی ده که یته وه ده بیته سه وز.
[آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده که ی صه حیه).

و وتم: محقق-ی کتیبه که ده ئی: (خیط سحارة : داوه دهزوی ساحیران) شتیكه مندالان یاری
پیده که ن.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا أحمد بن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: 60
دینارم سه رف کرد بو به ده ست هیئانی کتیبه کانی محمد بن الحسن، پاشان لی وورد بوومه وه
له پال هه ر بابه تی کدا فه رموو ده یه کم دانا. واتا: بو ره تدانه وه ی.
[آداب الشافعي ومناقبه : 27] (سه نه ده که ی صه حیه).

و وتم: ئەم ووتیه ی کۆتایی (واتا: بو ره تدانه وه ی) نازانم ووتیه ی ابن أبي حاتم-ه یان هی باوکیه تی
یان هی ابن أبي سريج-ه.
جا دوا ی ئەم هه موو ره وایه ته ی الشافعي ده رباره ی أبو حنیفة هیشتا دلتان به وه خو شکردوو ه که
الشافعي وتوو یه تی: (الناس في الفقه عيال على أبي حنیفة) ؟ دواتر ئەم ووتیه ش ره وون ده که ی نه وه
له به شی دووه مدا که چۆنه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا ابن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: بیستم به
مالك ووترا: أبو حنیفة ده ناسیت ؟ ووتی: به ئی، گومان تان چیه به رامبه ر پیاویك گه ر بلئ ئەم
دینگه یه له زیڕ دروستکراوه ئەوا هه ر له سه ری به رده وام ده بیئت تا کو ده یكات به زیڕ که چی له دار
یان له به رد دروستکراوه ؟ ابن أبي حاتم ده ئی: واتا أبو حنیفة له سه ر هه ئه ده مایه وه و به لگه ی بو
هه ئه که ی ده هیئایه وه، وه نه ده گه رایه وه بو صه واب کاتیك بو ی ده رده که وت.
[آداب الشافعي ومناقبه : 162] (سه نه ده که ی صه حیه).

و وتم: الحمد لله که ابن أبي حاتم مه به ستی مالك-ی ره وونکرده وه بو مان، ئەگینا ئیستا ئەم ووتیه
وا باس ده کرا که مالك مه دحی أبو حنیفة-ی کردوو ه، به لام سه ره رای ئەمه ش هیشتا ده مارگیره کان

بۆ أبو حنیفة دەلێن ئەم ووتەیه مەدحە بەلام ابن أبي حاتم بە هەڵە لێ تێگەشتوو ه !

الخطیب دەلێ: أخبرنا البرقاني قال أخبرنا محمد بن عبدالله بن خميرويه قال أخبرنا الحسين بن إدريس ووتی: ابن عمار ووتی: گەر لە شتێکدا گومانەت هەبوو سەیری ووتەى أبو حنیفة-ت کرد و پێچەوانەى ئەوت کرد ئەوا حەقە، یان ووتی: بەرەکەت لەو دایە پێچەوانەى ئەو بکەیت. **[تاریخ بغداد : 562/15]** (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتەم: الحسين بن إدريس قوتابی ابن عمار بوو ووتی (قال ابن عمار) هیچ زیانی نیە.

الخطیب دەلێ: أخبرنا بشرى بن عبدالله الرومي قال أخبرنا عبدالعزيز بن جعفر الخرقى قال حدثنا إسماعيل بن العباس الوراق قال حدثنا إسحاق بن إبراهيم البغوي، وأخبرنا أبو سعيد محمد بن حسنويه بن إبراهيم الأبيوردي قال أخبرنا زاهر بن أحمد السرخسي قال حدثنا عبدالله بن أحمد بن ثابت البزاز قال حدثني إسحاق بن إبراهيم قال حدثنا أبو الجواب ووتی: عمار بن رزق پێ ووتەم: پێچەوانەى أبو حنیفة بکە دەپێکێ. **الخطیب** دەلێ: بشرى ووتی: گەر پێچەوانەى أبو حنیفة بکەى ئەوا پێکاوتە. **[تاریخ بغداد : 562/15]** (سەنەدەکەى حەسەنە).

ووتەم: سەیرکەن أبو حنیفة بۆتە هێما بۆ خەڵکى، وایدەبینن پێچەوانەى ئەو بکەیت لەسەر حەق و پێکاوتە.

محقق- تاریخ بغداد (۲) دەلێ: إسحاق بن إبراهيم الحنيني زەعیفە !

نازانم چۆن قسەیه کى لەم شیوەیه دەکات بیری لەکوئ بوو کاتێک ئەمەى ووتو ه ؟ ئەمە إسحاق بن إبراهيم البغوي-ه وەک لە سەنەدەکە دیارە، گەر لەقەبەکەى نەهاتبوايه تەنها ناوى نوسرابوايه ئەوکات رێ تێدەچوو تێکەلێ بکات، إسحاق بن إبراهيم البغوي سیقەیه.

الخطیب بە دوو سەنەد ئەم رپوايه تەى هێناوه هەردووکیان دەگەرێتەوه بۆ إسحاق بن إبراهيم البغوي، لە سەنەدى یەکەم نوسراوه البغوي لە سەنەدى دووهم نەنوسراوه، ئینجا محقق یان بێ ئاگایانە تەعلیق دەنوسێ لەسەر سەنەدەکان، یان دەیهوئ خۆى هەڵخەڵەتێنێ چونکە کەس بەم کارەى هەڵناخەلەتێ.

عبدالصليم بن تيمية دەئى: دەربارەى ووتەكەى أحمد كه دەئى: (فەرموودە رپوايەت ناكړئ له ئەهلى رەئى) ابن عقيل قسەى لەسەر ئەم ووتەيە كردوو بە دريژى، له رپوايەتى عبدالله هاتووە كه أحمد دەئى: ئەهلى رەئى رپوايەتى فەرموودەيان ليوە ناكړئ، القاضي أبو يعلى دەئى: ئەم ووتەيەى أحمد مەبەستى ئەهلى رەئىە له المتكلمين وەك قەدەرييەكان و هاوشيوەكانيان، منيش دەئيم: ئەمە وانيە، بەلكوووتەى أحمد لەم بارەيەو زۆرە ئەمەش ئەوہيە كه دەربارەى بیدەچى باسم كرد جوړيکە لە هەجرکردن، أحمد دانى بەوہ ناوہ هەندیک لەوانەى كه رپوايەتيان لى ناکات له ئەهلى رەئى سيقەن وەك أبو يوسف، هەر بۆيەش هیچ کام لە ئەهلى رەئى رپوايەتيان ليوە نەکراوہ لە کتیبە گەورەکانى فەرموودە وەك الصحيحين. [المسودة في أصول الفقه : 256]

ووتم: واتا ئەهلى رەئى گەر سيقەش بن لە فەرموودەدا ئيمام أحمد رپوايەتيان ليوە ناکات و هەجریان دەکات، ابن تيمية-ش ئيقارارى کردوو بەسەر ئەم ووتەيەى باوکى.

العقيلي دەئى: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتى: پرسيامر لە باوکم کرد دەربارەى أسد بن عمرو، صدوق-ه؟ باوکم ووتى: هاوہلانى أبو حنيفة نابيت هيچيان ليوە رپوايەت بکړئ. [الضعفاء : 105/1] (سەنەدەكەى صەحیحە).

أبر دارد دەئى: باسى بابەتيكم کرد بو أحمد له پياويكەوہ كه سەيرى كتيبه كاني ئەهلى رەئى كردووہ، وە ئەو پياوہ مەستورە، أحمد ووتى: بە دەگمەن هەيە كه سيك سەيرى رەئى بكات و دئى بۆگەن نەبى. [مسائل أبي داود للإمام أحمد : 1777]

ووتم: ئەوہى سەيرى كتيبه كاني ئەهلى رەئى بكات دئى بۆگەنە، ئەى ئيمامى ئەهلى رەئى دەبى حالى چۆن بى؟

عبدالله دەئى: بيستم باوکم دەيووت: له عبدالرحمن بن مەدي-هوه ووتى: يەكيك لە نيشانەکانى چاکى عيلمى پياو ئەوہيە كه سەيرى رەئى أبو حنيفة بكات. [السنة : 213]

ووتم: پواڵەتى ووتەكەى عبدالرحمن وادەردەكەوئى كه مەدحە بو أبو حنيفة، بەلام بە چوار خال

پروونی دەکەینەووە کە هەلە پروویداووە لەم مەتنەدا ووشەیه ک گۆراووە:
یەکەم: عبدالله ئەم بەشە ی تایبەت کردوووە بە قسە ووتن بە أبو حنیفە لەلایەن زانیانەووە مەحالە
یەکەم رپوایەت بە مەدحی أبو حنیفە دەست پێ بکات لەکاتییدا هیچ رپوایەتیکی مەدح کردنی
نەهیناوە.

دووهم: عبدالرحمن بن مهدي زۆر توند بوووە بەرامبەر أبو حنیفە بەناوبانگە بە زەمکردنی وەک لە
برگە ی دەیهەم دەهینین بۆیە مەحالە قسەیه کی ئاوا بکات.
سییهەم: عبدالله ئەم رپوایەتە ی لە کتیی (العلل ومعرفة الرجال) هیناوە کە ماناکە ی پروون دەکاتەووە
زەمە نەک مەدح.

چوارەم: لە کتیی (التدوين في أخبار قزوين) رپوایەتیکی نزیک لەم مانەیه هاتوووە کە زەمکردنی
رەئی أبو حنیفە-یه لەلایەن عبدالرحمن.

عبدالله دەئێ: باوکم ووتی: پێم گەیشت لە عبدالرحمن بن مهدي-هوە کە وتوویەتی:
دواھەمین شت لە عیلمی پیاو ئەوێهە کە سەیری رەئی أبو حنیفە بکات.

عبدالله دەئێ: واتا بێ توانا بێ لە عیلم ئینجا وابکات. [العلل ومعرفة الرجال : 1568]

ووتم: هەرچەندە رپوایەتی سەنەدی یەکەم لەووە دەچێ کە ئیمام أحمد لە عبدالرحمن-ی نەبیستی
هەروەک رپوایەتی دووهمیش پشتراستی دەکاتەووە، هەربۆیە پشتم بەم رپوایەتە ی دووهم نەبەستیووە
تەنھا بۆ پروونکردنەووە ی مانای رپوایەتی یەکەم هیناومە، هەروەک عبدالله ماناکە ی پروونکردەووە واتا
گەر هیچ توانای نەبێ عیلم وەرگرێ دواھەمین شت ئینجا سەیری رەئی أبو حنیفە بکات.

هەروەها لە [التدوين في أخبار قزوين : 3/2] تێیدا هاتوووە: کە بێدار دەئێ: بیستم عبدالرحمن بن
مهدي دەیووت: هەرکە سێک سەیری رەئی أبو حنیفە-ی کرد با مائناوایی بکات لە عیلم.

جا لە کۆی ئەم رپوایەتانە و حالێ عبدالرحمن و هەلۆیستی عبدالله بۆمان دەرەکەوێ کە
رپوایەتە کە ی کتیی (السنة) ووشەیه ک بە هەلە کەوتوووە یان گۆراووە بۆیە ماناکە ی گۆراووە، عادل
آل حمدان دەئێ: لەوانەیه ووشە ی (لا) کەوتبێ واتا بەم شیوێهە بێ (أن لا ينظر في رأي أبي حنيفة).

عبداللە دەئ: حدثني عبدة بن عبد الرحيم ووتى: بيستم معاذ بن خالد بن شقيق ابن عم علي بن الحسن بن شقيق دهيوت: له حج كه رامة وه كه يشتم به ابن المبارك له عيراق، پرسيارم ليكرد ووتم: ئەى باوكى عبدالرحمن هەندىك پارەم لا ماوەتەو هە لە خەرجى حج، چۆنى دەبينى رەئىه كانى أبو حنيفة بنوسمه وه ؟ ووتى: نه خير، ووتم: بۆ ؟ ووتى: چونكه عه قلى پياوه كه به م شيويه نيه. [السنة : 329] (سەنەدەكەى حەسەنە).

ابن عبدالبر دەئ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان حدثنا قاسم بن أصبغ ووهب بن مسرة قالا حدثنا ابن وضاح حدثنا أبو جعفر هارون بن سعيد بن الهيثم الأيلي قال حدثنا عبدالله بن مسلمة القرشي ووتى: بيستم مالك دهيوت: به رده وام كاروبارى دين ريك بوو تاكو أبو حنيفة دهر كهوت و دهستى دايه قياس، جا نه سه رفر از بوو نه سه ركه ووتوو بوو. [جامع بيان العلم وفضله : 2102] (سەنەدەكەى صەحیحە).

ووتم: ابن عبدالبر كه مالكي مه زه به ئاماده نيه ووتهى ئيمام مالك وهر بگرئ دهر بارهى أبو حنيفة بويه بيانوو بۆ أبو حنيفة دهينئته وه چونكه له سه دهى 5 مردوو توشى هه مان دهردهكهى خەلف بووه، به لام دهبينين هاو له كو نه كانى مالك ئەم ووتانه له مالك رپوايهت دهكەن به بن بيانوو هينانه وه بۆ أبو حنيفة.

ابن رضاح دەئ: سمعت أبا جعفر الأيلي يقول سمعت خالد بن نزار دهيوت: بيستم مالك دهيوت: گەر أبو حنيفة به شمشير خروجى كردبوايه له سه ر ئەم ئوممه ته، هيشتا سوكر بوو له و قياس و رەئىه كە دەرى خست تياندا. [ابن عبدالبر نه قلى كردوو - جامع بيان العلم وفضله : 2103] (سەنەدەكەى حەسەنە).

عبداللە دەئ: حدثني عبدالرحمن بن صالح حدثنا طلق بن غنام ووتى: به حفص بن غياث-م ووت له وه لامدانه وهى بابەتيك دواكه ووتوو (واتا پيم ووت په له بكه) حفص ووتى: وه لامدانه وهى ئەم پرسياره به رەئىه نه له قورئاندا هەيه نه له سوننه تدا، من له گوشتى خوم دهرم كه وه لام

دەدەمەو، بینیم أبو حنیفة لە شتیکیدا 10 جۆر وەلامی دەدایەو پاشان پەشیمان دەبوویەو، ئەو من پەلەم چیه؟! [السنة : 357] (سەنەدەکە ی حەسەنە).

عبداللە دەئ: حدثنا هارون بن سفيان أو غيره قال حدثنا طلق بن غنام ووتی: پرسیار کرا لە حفص بن غیاث دەربارە ی بابەتیک، ئەویش دواکەوت لە وەلامدانەو، منیش پیم ووت: ئەو باوکی عمر! (واتا پەلە بکە) حفص ووتی: لیم گەرئ من لە گوشتی خۆم دەبرم، بینیم أبو حنیفة پرسیار ی بابەتیک لیدەکرا ئەویش لە یەک مەجلیسدا 10 جۆر قسە ی تیدا دەکرد.

[العلل ومعرفة الرجال : 5231]

ووتم: بۆ پروونکردنەو مانای رپوایەتەکە ی پیشوو هینام ئەگینا پشت بە رپوایەتەکانی هارون بن سفيان نابەستم چونکە جەرح و تەعدیلی بۆنەکراو، وە عبداللە کە دەئ: حدثنا هارون بن سفيان أو غيره، واتا یان کەسیکی تر، بیگومان ئەم کەسە عبدالرحمن بن صالح-ه وەک لە رپوایەتی پیشتر هاتوو، کەسیکی صدوق-ه.

عبداللە دەئ: حدثني هارون بن سفيان حدثني أسود بن سالم ووتی: من لەگەڵ أبو بکر بن عیاش بووم لە مزگەوتی بني أسيد، پیاویک پرسیار ی لیکرد دەربارە ی بابەتیک، پیاویکیش ووتی: أبو حنیفة ئاوا وئاوا دەئ، أبو بکر بن عیاش ووتی: اللہ پرووی أبو حنیفة رەش بکات، وە پرووی ئەو کەسەش رەش بکات کە ئاوا دەئ. [السنة : 362]

ووتم: هارون بن سفيان باسما ن کرد، سەیرەکە لەو دایە القحطاني لە حاشیەدا دەئ: سەنەدەکە کەسیکی نەناسراوی تیدایە ئەویش أسود بن سالم-ه، پیشتر باسما ن کرد لە رپوایەتی 280. کەچی سەیری حاشیە ی رپوایەتی 280 دەکەیت دەبینی القحطاني دەئ: أسود بن سالم أبو محمد العابد، أبو الفضل الخراساني رپوایەتی لیوێ کردوو، ناسراو بە چاکە کردن، الطبري تەوسیقی کردوو، سالی 213 مردوو.

ئەمە ووتە ی القحطاني بوو لە حاشیە ی رپوایەتی 280 دا، کەچی دواتر دەئ نەناسراو بگەرئو بۆ ئەوئ! شتیکی سەیرە، ئەمە لە کاتیکیدا البزار-یش تەوسیقی کردوو، بۆیە القحطاني تەنها بیووتبا

سەنەدەکەى زەعیفە چونکە هارون بن سفیان جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە ئەوا چاکتر بوو. منیش بۆیە هێنام چونکە هارون موتابەعە کراوە لە رپوایەتی دواتردا.

الخطیب دەئى: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال حدثنا الأبار قال حدثنا العباس بن صالح ووتى: بیستم أسود بن سالم دهيووت: أبو بكر بن عیاش ووتى: الله رووى أبو حنيفة رەش بکات.

[تاریخ بغداد : 564/15]

ووتم: العباس بن صالح نەمدۆزییەو، بەلام بۆ پالپشتی رپوایەتەکەى هارون بن سفیان هێنام، وەک ئیمام أحمد دەئى: گەر کەسێک ووتى قورئان مەخلوقە هەموو بەلایەکی پێوە بلکێنە، ئەم جوۆرە ووتانەش دەربارەى أبو حنيفة زۆر ئاساییە تەکفیر کراوە لەعەنەتی لێکراوە روو رەش بوون زۆر ئاسانترە پێ بووترى، وە نابینی هیچ کتیبێک لەسەر أبو حنيفة نوسرا بیّت تەنها بەهێنانی رپوایەتی صەحیح چونکە حالى ئەو لەلای سەلف روون بوو هەرچی ووتراوە دەربارەى کۆیان کردۆتەو گەر رپوایەتە زەعیفەکانم هەموو هێنا بواوە دەربارەى ئەوا کتیبەکە زۆر فراوانتر دەبوو بەلام لەبەر ئەوەى لەئێستادا کراوە بە ئیمام بۆیە ناچارین تەنها رپوایەتی صەحیح بھێنین.

ابن القیم دەئى: خلاف نیه لە ئیمام أحمد-ووە کە پێى وایە نابیت داواى فەتوا لە ئەهلى رەئى بکړیت کە موخالفى سوننەتی پیغەمبەرن ﷺ. [أعلام الموقعين : 118/6]

عبدالله دەئى: پرسیارم لە باوکم کرد دەربارەى کەسێک کە دەیهوئ پرسیار بکات لە بابەتێکی دینیدا کە توشی بوو دەربارەى سویند خواردن لە تەلاق و شتی تردا، ئەو کەسە لە شارێکدا یە کە ئەهلى رەئى و ئەهلى حەدیثی تێدا یە بەلام ئەهلى حەدیثی شارەکە فەرموودەیان زۆر لەبەر نیه و نازانن فەرموودەى زەعیف و سەنەدی بەهێز جیا بکەنەو، جا ئەم کەسە لە کێ دەپرسێ لە ئەهلى رەئى یان ئەهلى حەدیث لەکاتێکدا زانستیان کەمە بە فەرموودە ؟ باکم ووتى: پرسیار لە ئەهلى حەدیث دەکات، پرسیار لە ئەهلى رەئى ناکات، فەرموودەى زەعیف باشتەرە لە رەئى أبو حنيفة.

[مسائل عبدالله للإمام أحمد : 1585]

ووتە: ئەمەش مانای ئەوەیە کە لەلای سەلف ئەهلی رەئی واتا أبو حنیفة وهاوەلانی، هەر بۆیەش ئیمام أحمد لە پرسیاریکی ئاوادا ناوی أبو حنیفة دەهێنێت بەبێ ئەوەی عبدالله باسی أبو حنیفة بکات، جا لەهەر شوێنێک بینیتان قسە ووترا بە ئەهلی رەئی پێش هەموو کەسێک أبو حنیفة دەگریتهوه وەک پێشتر باسمان کرد.

أبو زرعة الرمّقي دەڵێ: حدثني أحمد بن شبيب قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق ووتي: به ابن المبارك ووترا: جه ماعت كئيه ؟ ابن المبارك ووتي: محمد بن ثابت والحسين بن واقد وأبو حمزة السكري.

أبو زرعة دەڵێ: أحمد بن شبيب پێ ووتین: ئەمانە هیچ شتێکیان تێدانیە لە ئیرجاء و رەئی أبو حنیفة. [تاریخ أبي زرعة الدمشقي: 173-174] (سەنەدەکی صەحیحە).

أبو زرعة الرمّقي دەڵێ: أبو نعيم ووتي: من گەورەترم لە رەئی أبو حنیفة. [تاریخ أبي زرعة الدمشقي: 1326] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتە: واتا رەئیەکانی أبو حنیفة نوێ و داهێنراون، من پێش رەئیەکانی ئەو لەدایک بوومە.

ابن أبي يعلى لە ژياننامەی أحمد بن فرات بن خالد الرازي دەڵێ: هەندێک شتی نەقل کردوووە لە ئیمامە کەمان، یەکیەک لەوانە: دەڵێ: أحمد ووتي: هەر کەسێک ئەهلی رەئی نیشانی کەسێک بکات تافەتوای بۆ بدات، ئەوا ئەم کەسە یارمەتیداووە لەسەر پووخاندنی ئیسلام. [طبقات الحنابلة: 54/1]

ووتە: مەبەستی ئەوەیە کەسێک پرسیاریکی هەبێت، تۆش پێی بڵێ: بڕۆ لە فلان کەسی ئەهلی رەئی پرسیارەکەت بکە با ئەو فەتوای بۆ بدات، ووشەی (لیفتیه) لە تحقیق-ی محمد حامد الفقی بۆتە (لیفتنه) بە پشت بەستن بە تەحقیقی عبدالرحمن بن سلیمان العثيمين راستم کردۆتەوه.

عبدالله دەڵێ: حدثني أبو الفضل حدثني أسود بن سالم ووتي: کاتێک ئەهەرەات رەئی أبو حنیفة وهاوەلانی فری دەدەینە ناو پیسای.

پاشان أسود پئی ووتە: دەست بە ئەشەرەو بەگرە، گەشتوو بە ئەهلی عیلم رقیان لە رەئی أبو حنیفة دەبوویەو وەبەیداریان دەکرد. [السنة : 371] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتە: القحطانی دووبارە دەئی: أسود بن سالم-ی تێدایە کە ژیاننامەی نازانم لە رپوایەتی 280 باسما کرد!

ئیمەش وەلامان دایەو دەربارەی أسود بن سالم کە سێقەیه، بگرە خۆی وەلامی خۆی داوێتەو.

الفسری دەئی: سلیمان بن حرب ووتی: قسەم لەگەڵ یحیی بن اکثم کرد، یحیی ووتی: من ئەهلی رەئی نیم، جا باسی أبو حنیفة-ی کرد، منیش ووتە: واز لە خیلاف بهێنە، لە سەردەمی أبو حنیفة پیشەوا زۆر بوون لە کوفە و جگە لە کوفەش، پیم بئی یەک کەس بە باشە باسی أبو حنیفة و رەئیه کە ی بکات؟! سلیمان دەئی: یحیی دەمێک بێدەنگ بوو. [المعرفة والتاريخ : 794/2] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتە: بروانە سلیمان بن حرب بە یحیی بن اکثم دەئی: پیم بئی یەک پیشەوا بە باشە باسی أبو حنیفة و رەئیه کە ی کردبێ لە سەردەمی خۆیدا! گەر هەبوا یحیی بن اکثم وەلامی دەدایەو نەک بێدەنگ بێ، ئە ی کە لە سەردەمی خۆی یەک پیشەوا نەبوو بە باشە باسی بکات پیم نالین چۆن لە سەردەمی کانی دواتر بۆتە ئیمام!؟

ابن قتیبة دەئی: کەسم نەبێ زۆر بە گەرمی خەریکی باسکردنی ئەهلی رەئی بێت و لە پلەیان کەم بکاتەو و بەدوای ووتە ناشرینەکانیان بگەرێت و ئاگادارکردنەو یان لێدات وەک إسحاق بن إبراهيم الحنظلي ناسراو بە (ابن راهویه) ئەو دەیووت: ئەهلی رەئی کتیی الله و سوننەتەکانی پیغمبەرەکانیان فرپدا، دەستیان گرت بە قیاس، وە کۆمەلێکی لەمانە دەژمارد.

[تأويل مختلف الحديث : 105]

ووتە: إسحاق بن راهویه ئەو کەسە بوو کە لەسەر مەزەبێ أبو حنیفة بوو، پئی وابوو کەس جورئەت ناکات موخالەفە ی أبو حنیفة بکات، بەلام کاتیکی بینی لە دەرەوێ ناوچە ی خوراسان دنیا بە جورئەتی ترە و ئەهلی حەدێت چەندە دژی أبو حنیفة و مەزەبە کە ی و رەئیه کانی و

بیدەکانین، ئەم کەسە ی لێدەرچوو کە دەبینن ابن قتیبة چۆن باسی دەکات، ئایا ئێوەش ئامادە نین دواى ئەم هەموو بەلگەیه دەست بکەن بە دامالینی عەرەتی کافر و بیدەچیەکان کە سەردەمانیک بە پیشەواى خۆتان زانیون ؟ یان هەرسوورن لە پەردەپۆش کردن و بەرگری کردن لییان ؟ سەیرکە إسحاق بن راهویه تەنها بەو نەووەستا کە بۆ چیتەر بە ئیمامی نازانم بەلکو دەستی دایە فەزح کردنیان و پەرددانەوێان.

ابن قتیبة دەئێ: إسحاق بن راهویه دەئێ: پرسیار لە أبو حنیفة کرا دەربارەى خواردنەوێ لە جامی خوشکراو بە زیو ؟ ووتی: هیچ کێشەى تێدا نیە، وەکو ئەو ئەنگوستیلە زیوێ وایە کە لە پەنجەت دایە دەستت دەخەیتە ناو ئاو و پێی دەخۆیتەوێ. ابن قتیبة دەئێ: إسحاق هاوشیوێ ئەمانەى زۆر دەژمارد، کتیبەکە درێژ دەبیتهوێ گەر باسی بکەین، وە لەمەش گەرتر موخالەفە کردنی کتیبی الله-یە وەک بۆی ئەوان -واتا أبو حنیفة و هاوێلانی- نەیان خویند بیتهوێ، أبو حنیفة دەئێ: وەلى ئەمری ئەو کەسەى کە بە ئەنقەست کوژراوێ یان دەبێ لە بکوژەکە خوشبیت یان تۆلەى لێ بکاتەوێ بۆی نیە حەقی خوینەکەى لێوەرگرتی، ابن قتیبة دەئێ: الله تبارک و تعالی دەفەرمووی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ﴾ واتا ئەوێ خوشبوو لە خوینی کوژراوێ کەى لەبەرەمبەر وەرگرتنی حەقی خوینەکەى ئەوا بە چاکی و جوانیەوێ داوای حەقی خوینەکەى بکات ماندوویان نەکات، وە دەبیت داوای وەلى کوژراوێ کە بە چاکی و جوانی بدريت و دوا ناخری لەکاتى خویدا، پاشان فەرموویەتی: ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ﴾ ئەم حوکمە بارسووک کردن و پەحمەت و ئاسانیە بۆ موسلمانان، چونکە لای بەنى ئیسرائیل وەلى کوژراوێ بۆی هەیه یان تۆلە بکاتەوێ یان لێ خوشبیت، پاشان فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ ۖ﴾ واتا ئەوێ دەست درێژی بکات و بیکوژیت دواى وەرگرتنی حەقی خوینەکە ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایەکی بە ئازاری بۆ هەیه، زانیان و توویانە واتا: دەکوژیت و حەقی خوینی لێ وەرناگیریت،

وہ پیغەمبەر ﷺ فەرمووێت: (لە هیچ کەسێک خۆش نابم کە دوای وەرگرتنی حەقی خۆنە کە بیکوژیتەو). ابن قتیبە دەڵێ: ئەمە و هاوشیوەی ئەمە لە موخالەفە کردنی قورئان هیچ عوزری تێدا نیە، وە هیچ عوزرنیە لە موخالەفە کردنی پیغەمبەری اللہ ﷺ دوای زانینی فەرموودە کە ی.

[تأویل مختلف الحديث : 107-108]

ووتە: وەک ابن قتیبە ووتی موخالەفە کردنی ئایەتێکی پروون و پاشکاوی قورئان هیچ بیانووێک هەلناگریت، چونکە ئایەتە کە لە فەزەکانی پروونە، وە ئایەتێ تر نیە پێچەوانە ی بێت تا بڵێن ئەگەری نەسخ دیتە پێشەو، یان بڵێن فەرموودە هەیه پیغەمبەر ﷺ بە پێچەوانە ی ئایەتە کە حوکمی کردووە دوای دابەزینی، فەرموودەش نیە بڵێن أبو حنیفە-ی جاهیل بە فەرموودە بە زەعیفی دانا بێت بۆیە موخالەفە ی کردووە، بەلام داخە کەم ئەمڕۆ گەر لە فێقەدا بە پێچەوانە ی دەقی قورئان و سوننەتی صەحیح فەتوا بەدیت هیچ بە کێشە ی نازانن بە بیانووی ئەوێ باسە کە فەقیهە عەقیدە یی نیە ! ئەگەرچی ئایەت و فەرموودەکان صەریحیش بن و هیچ بیانووێک هەلنەگرن.

الفسری دەڵێ: حدثنا سليمان بن حرب حدثنا حماد بن زيد ووتی: بینیم أبو حنیفە پرسیری لیکرا دەربارە ی وتر، ووتی: فەرزه، منیش ووتە: نوێژە فەرزهکان چەندن ؟ ووتی: پێنج، ووتە: ئە ی وتر ؟ ووتی: فەرزه. [المعرفة والتاريخ : 793/2] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتە: حماد پرسیریکی ئابرووبەری لیکردووە، مادام پێت وایە وتر فەرزه بۆ نالێ شەش نوێژ فەرزه بۆ دەڵێ پێنج نوێژ فەرزه ؟!

الخطیب دەڵێ: أخبرنا بشرى بن عبدالله الرومي قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن حمدان قال حدثنا محمد بن جعفر الراشدي قال حدثنا أبو بكر الأثرم ووتی: باوکی عبدالله -واتا ئیمام أحمد- چەند فەرموودە یەکی بۆ گێڕاينەووە لە بابەتی عەقیقە کە فەرموودە ی تێدا بوو بە سەنەدەووە لە پیغەمبەر ﷺ و هاووەلان و تابعین، پاشان ووتی: أبو حنیفە دەڵێ: عەقیقە کاریکی سەردەمی جاهیلیە ! جا أحمد زەردەخەنە ی کرد وەک سەرسوڕمان. [تاريخ بغداد : 568/15] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

الخطيب دهلي: أخبرني إبراهيم بن عمر البرمكي قال حدثنا عبيد الله بن محمد بن محمد بن حمدان العكبري قال حدثنا محمد بن أيوب بن المعافى البزاز ووتى: **بيستم إبراهيم الحربي دهيووت:** أبو حنيفة شتانيكى داهينا له عيلم كه جوينى ئاو باشتره لهم شتانه، وه رۆژيک هه نديک له بابته کانيم نيشانى أحمد بن حنبل دا، جا أحمد سهري لى سورما، پاشان ووتى: وهک بلى تازه هاتوته ناو ئيسلام. **[تاريخ بغداد: 571/15]** (سه نه ده کهى حه سه نه).

ووتم: محمد بن أيوب بن المعافى البزاز ناسراوه به أبو بكر محمد بن أيوب العكبري.

الخطيب دهلي: أخبرنا محمد بن الحسين بن محمد المتوثي أخبرنا عثمان بن أحمد الدقاق حدثنا أحمد بن بشر المرندي حدثنا رجاء بن السندي ووتى: **بيستم بشر بن السري ووتى:** چوومه لای أبو عوانة پيم ووت: پيم كه يشتووه كه توكتيبيكى أبو حنيفة-ت له لايه، ووتى: كورى شيرينم بيرت خستمه وه، جا هه لسايه وه و چووه لای سندوقه كه و كتيبه كهى دهرهينا و پارچه پارچهى كرد و فريدا، ووتم: چى واى ليكرديت نه مه بكهى؟ ووتى: من له لای أبو حنيفة دانيشتبووم پياويك به په له هاته لای له لايه ن ده سه لاتداره وه ووتى: نه مير دهلي پياويك دار خورمايه كى بچوو كى دزيوه تو چى دهلي؟ أبو حنيفة-ش به بى ته ته له كردنى زمان ووتى: گهر نرخه كهى ده درهه م بيت دهستى بپرن، پياوه كهش رويشت، منيش ووتم: نهى أبو حنيفة نايه له الله ناترسى؟ حدثني يحيى بن سعيد عن محمد بن يحيى بن حبان عن رافع بن خديج دهلي: **پيغه مبهري الله ﷺ فه رمويه تى:** (لا قطع في ثمر ولا كثر) -واتا: دهست نابردرى له دزى به روبوومى دار و كثر- برؤ به دواى پياوه كه بكه وه نه گينا دهستى ده برن، أبو حنيفة به بى ته ته له كردنى زمان ووتى: نه مه حوكمي كه دهرچووه و ته واو بووه، أبو عوانه دهلي: پياوه كه دهستى بردرا، جا نه م جوړه كه سه نابيت كتيبي له لام بيت.

[تاريخ بغداد: 537/15] (سه نه ده کهى حه سه نه).

ووتم: (كثر) بهشى سه ره وهى دار خورمايه كه لقه كانى لى ده يته وه و خورماكهى ليوه دهرده چى. محقق-ى تاريخ بغداد (٢) دهلي: عثمان بن أحمد الدقاق زه عيفه، الذهبي رپوايه تيكي نه وى هي ناوه پاشان وتوويه تى: نه مه ناشرينترين درويه، وه پيوسته تانه له عثمان بدرى به هوى رپوايه ت كردنى

بۆ ئەم رپوایەتە ئابڕۆ بەرانە. ئەمە ووتە کە ی الزهبي بوو له (ميزان الاعتدال) به لām ابن حجر له (لسان الميزان) وه لāmی الزهبي دەداتە وه و دە ل: ناکرێ تانە بدرێ له عثمان، گەر الزهبي ئەم دەرگایە بۆ خۆی بکاتە وه کە هەر رپوایە ک فەرموو دەیه کێ درۆی رپوایەت کرد و درۆ کە له رپوایە کێ تر بوو له خۆی نە بوو ئەوا هیچ رپوایە ک به سەلامەتی دەرناچێت له ژێر دەستی تەنها کە مێک له المتقدمین چ جای له المتأخرین، وه من خەم دەخۆم کە دەبینم الزهبي ئەم رپوایە ی له م کتێبە دا هیناوه به بێ ئەوهی هیچ به لگەیه ک و پیشینیکی هەبێت.

ئینجا ابن حجر ناوی ئەو زانایانە دەهینێت کە تەوسیقیان کردووه.

به لām ئەوه مان بیرنەچێت محقق ووتە کە ی الزهبي به قرتاوی هیناوه، الزهبي ده ل: عثمان راستگۆیه، ئەو فەرمووده درۆیه ش کە رپوایەتی کردووه کێشه کە له خۆی نیه له رپوایەکانی سەر وو خۆیه تی، کەواتە الزهبي-ش دان به وه دەنێت راستگۆیه به لām بۆیه ابن حجر پەخنە ی لیگرت چونکە الزهبي ووتی: پێویستە تانە ی ل بدرێ چۆن شتیکی ئاوا درۆ رپوایەت دەکات.

عمر بن شاهين ده ل: ثقة المأمون

ابن القطان الفاسي: ثقة صالح صدوق

الحاکم ده ل: ثقة المأمون

الخطيب البغدادي ده ل: ثقة ثبت

الدارقطني ده ل: له سيقه کانه

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده ل: أبو حاتم دەر بارە ی أبو عوانة ده ل: سيقه یه هە ل زۆر دەکات گەر له حفزیه وه رپوایەت بکات.

أبو عوانة لای هەمووان سيقه یه حافزه ئیمامه له پله ی به رزی تەوسیق کردن دایه به لām حفز دوو جوړه حفظ الصدر و حفظ الكتابة، له وهی دوو ه میان قسه ی له سەر نیه به لām له وهی یه کە میان هە ل دەکات و اتا گەر له حفزی خۆیه وه رپوایەت بکات به بێ گەرانه وه بۆ کتێبەکانی، به لām ئەمە ش مانای ئەوه نیه گەر له سەر کتێب رپوایەتی نەکات به رپه یای زەعیفه، جا گریمان هەر به رپه یای زەعیف بێت لیژە دا شتیکی دەگیرێتە وه کە له نیوان خۆی و أبو حنيفة روویدا وه فەرمووده رپوایەت

ناکات لە کەسەو، بۆیە گەر زەعیفیش بێت رپوایەتەکە هەر قبوڵکراوە وەک لە لاپەرە 27-32 وەلامی ئەم گومانەمان دایەو.

الخطیب دەڵێ: أخبرني إبراهيم بن مخلد المعدل قال حدثنا القاضي أبو بكر أحمد بن كامل إملأ قال حدثنا محمد بن إسماعيل السلمي قال حدثنا عبدالله بن الزبير الحميدي ووتى: بيستم سفيان بن عيينة دهيووت: دوو شت هەبوون گومانم وانەبوو لە کوفە زیاتر تێپەرن، کەچی لە دونیادا بلأوبوونەو، قیرائەى حمزة و رەئى أبو حنیفة. [تاریخ بغداد: 475/14] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: زۆرێک لە زانیان ئەم رپوایەتە دەهێنن وەک مەدحیک بۆ أبو حنیفة، تەنانەت الخطیب ئەم رپوایەتەى لە بەشى مەدحکردنى أبو حنیفة هێناوە نەک لە بەشى زەمکردنى، بەلام من هیچ گومانم نیە کە ئەم ووتەیهى سفيان زەمە نەک مەدح، چونکە ژمارەیهک زانای سەلف رقیان لە قیرائەى حمزة دەبوویهو سفيان-یش یەکیکە لەوانەى کە پێى وایە گەر ئیمام بە قیرائەى حمزة خویندى ئەوا دەبێت مەئوم نوێژەکەى دووبارە بکاتەو، بەلام قیرائەى حمزة یەکیکە لە 10 قیرائە متواترەکە بە (القراءات العشر) ناسراون بۆیە رق لیبوونەو و خو بە دوورگرتنى هەر ئیمامێک لەم قیرائەتە نابێتە هۆى لاوازبوونى قیرائەکە یان بلأونەبوونەو و دیارنەمانى، چونکە الله تعالى بەلێنى داوە بە پاراستنى ئەم قورئانە، ئەم قیرائەیهش وەک قیرائەکانى تر کەلامى الله-یە لەرێگای جبریل دایبەزاندوووە بۆپیغەمبەر محمد ﷺ هاوێلانیشى لە دەمى ئەو بیستوویمانە ئیمەش لەوانەووە بۆمان نەقل کراوە بە سەنەدى متواتر، جا هەروەک چۆن سفيان کە ئەم قیرائەیهى پێى پەسەند نەبوو پێى سەیر بوو کە چۆن ئاوا بلأو دەبێتەو و تەشەنە دەکات بەهەمان شیوەش رەئى أبو حنیفة-ى پێى پەسەند نەبوو پێى سەیر بوو کە چۆن ئاوا بلأو بۆتەو، هەر خودى ووتەکەشى پروونە کە چاوەرپێ نەکردوو رەئى أبو حنیفة کوفە تێپەرینێت چونکە بە هیچى نەزانىو، جا ئیمامى بەرپێز گەر رەئى خەوارىج و رافیزە و مورجیئە و قەدەرى و جەبرى و موعتەزىلى و ئەشعەرى کوفە و بەصرە تێپەرینن بە هەموو دونیادا بلأو بنەو، ئەوا هیچ سەیر نیە کە رەئى أبو حنیفة-ش کوفە تێپەرینى لەکاتیکدا أبو یوسف قوتابى أبو حنیفة کە گەرەى قازیبەکانە هەرچى حەنەفى مەزەهەب

هەیه دەیکات بە قازی لە شارەکان جا چۆن ئەم مەزەهە بە بلاو نابێتەو؟ بۆیەش ابن حزم دەڵێ: دوو مەزەهەب هەن بە زەهیری دەسەڵات بلاو بوونەتەو هەنەفی و مالکی، هەنەفی پروونە جا نازانم مالکی بۆ تیخستوو! هۆکاری بلاو بوونەو هەیه مەزەهەبە کەش لە ئیستادا دەوڵەتی عوسمانی بوو کە هەنەفی مەزەهەب بوون ئەم مەزەهەبەیان کرد بە مەزەهەبی پەسە دەوڵەت، هەر وەک چۆن قیرائەتی (حفص عن عاصم)یان کرد بە قیرائەتی پەسە دەوڵەت، هەر بۆیەش لە ئیستادا زۆربەتی وولاتانی بەناو ئیسلامی بە قیرائەتی (حفص عن عاصم) دەخوین.

ابن تیمیە دەڵێ: پیشەوايان فرمانیان کردوو بە هەجرکردنی بانگەواز کەران بۆ بیدعە بەشیوەیه کە نه بکړین به حاکم نه شایهت نه پیشه‌وا نه موفتی نه فەرمووده‌ناس نه له‌گه‌ڵیان دابنیشن نه قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن. [جامع المسائل - المجموعه الثامنة: 74] ووتم: أبو حنيفة-ش ئەهلی بیدعە بوو و بانگەوازی بۆ بیدعە کردوو وەک لە پیشوودا هینامان.

القاضي عياض دەڵێ: أبو حنيفة قیاس و ئیعتیباری خستە پیشی سونەن و ئاثر، جا وازی لە دەقی اصول هینا و دەستی گرت بە عەقل، وە پەڕی و قیاس و استحسانی پیش خست، پاشان استحسانی بە پیش قیاس خست جا دوورکەوتەو لە حەق هەر چەند بیهوێ.

[ترتيب المدارك: 90/1]

ابن تیمیە دەڵێ: من ئەمەم تاقی کردۆتەو وە هەر کەسیک تەدەبۆر لەمەدا بکات ئەوا دەبینێت کە ئەوانەتی دەست دەگرن بە دەقی شەرعیەو هەمیشە بە تواناترین لە فەتوادان و بە سوودترن بۆ موسلمانان لەمەدا وەک لە ئەهلی پەڕی داھینراو، ئەو هەیه ئیمە دیومانە ئەو هەیه کە ئەهلی کوفە لە هەموو خەڵک زانستیان کەمترە بە فەتوادان و کەمترین سوودیان هەیه بۆ موسلمانان، سەرەپای زۆری ژمارەیان و ئەو دەسەڵاتەتی پێیان دراوە لەلای کاربەدەستان و زۆری ئەو پاره و سامانەتی دەکەوێتە دەستیان لە وەقف و لەلای کاربەدەستان و جگە لەمانەش، کەچی لە فەتوادا سوودیان لە هەموو خەڵکی کەمترە، زۆر کەمە وەلامی فەتوا بدەنەو گەر وەلامیش

بەدەنەو زۆر کەمە وەلامیکی دروست بەدەنەو، سەبارەت بەوێش کە بە بەلگە ی شەری وەلام بەدەنەو ئەوا دوورترین کەسن لەمەدا. [الإستقامة : 12/1]

ووتم: زۆر پرووێ کە باسی أبو حنيفة و هاوێلانی دەکات چونکە ئەوان ئەهلی پەئین و خەلکی کوفەن قازی أبو یوسف لەلایەن هارون الرشید کراوە بە گەورە ی قازیەکانی دەوڵەتی ئیسلامی، هەر ئەمەش وایکردووێ مەزەبێ حەنەفی تەشەنە بکات لە وولاتانی ئیسلامیدا، چونکە أبو یوسف زانا حەنەفی مەزەبەکانی دەکرد بە قازی لە وولاتان و شارەکاندا.

ابن تیمیة دەئێ: ئەهلی سوننە و حەدیث هەجری کەسی بانگەوازکەر بۆ بیدعە دەکەن لە کەلام یان پەئێ یان عیبادهت، هەر بۆیە ئەهلی سوننە خۆیان پاراست لە پڕوایەت کردن لە بانگەوازکەران بۆ بیدعە لە ئەهلی کەلام وەک عمرو بن عبید و جگە لەویش، وە لە ئەهلی پەئێ لە کوفە. [جامع المسائل - المجموعة الثامنة : 76]

ووتم: ابن تیمیة وەک باقی زاناکانی تر کاریگەری سەردەم وای لیکردووێ ناوی أبو حنيفة نەهێنێت ئەگینا دڵنیام و هیچ گومانم نیە لەوێ کە دەئێ (ئەهلی پەئێ لە کوفە) مەبەستی أبو حنيفة و هاوێلانیەتی، جا کاتیکی سەلەفی صالح بە دروستی نەزانن پڕوایەت بکەن لە ئەهلی پەئێ و هەجریان بکەن و بە بیدعە چی و گومرا و دژە سوننەتیان بزائن، کەسیکی وەک ابن المبارك بگریەت و پەشیمان بێتەوێ لەوێ پڕوایەتی کردووێ لە أبو حنيفة و بلی أستغفر الله و أتوب إليه لەو پڕوایەتانە ی کە کردووێ لە أبو حنيفة، پێم نالێن چۆن دروستە کەسیک بچێتە سەر مەزەبێ ئەوان و بە فەتوای ئەوان دینداری بکات ؟ بۆچی سەلەف ئەوەندە دژێ ئەم مەزەبە بوونە و هەوێ بنەبرکردنیان داوە کە چی ئێستا وای لێهاتووێ بەبێ مەزەبێ حەنەفی دینی ئیسلام بەپڕۆه ناچیت و کراوەتە شان بە شانی مەزەبەکانی تری ئەهلی سوننە وەک مالکی و شافعی حەنبەلی ؟! خۆ پرووێ ئەوان نەک هەر لە عەقیدەدا بەلکۆ لە فقهیش پێچەوانە ی ئەهلی سوننە بوونە لە مامەلە کردن لەگەڵ دەقەکان.

الزبلی دەئێ: بوخاری زۆر بەدوای ووتەکانی أبو حنيفة دەپروات و پەددی دەداتەوێ بە فەرموودە، جا فەرموودە کە باس دەکات پاشان ناوی ناهێنێت، جا دەئێ: پێغەمبەری الله ﷺ ناوا

وئاوا دەڵێ، وه هه‌ندیك له خه‌لكی ئاوا وئاوا ده‌ڵێن. مه‌به‌ستی (له هه‌ندیك له خه‌لكی) أبو حنیفة-یه بۆ ناشرین كردنی ناوی ناهێنێت به‌هۆی موخاله‌فه‌كردنی فه‌رمووده‌وه ... (پاشان الزیلعی ده‌ڵێ) بوخاری له سه‌ره‌تای سه‌حیحه‌كه‌یدا ده‌ڵێ: (الصلاة من الإيمان) نوێژ له ئیمان‌ه‌وه‌یه، پاشان فه‌رمووده‌كان ده‌هێنێت له‌م باره‌یه‌وه، مه‌به‌ستی په‌ددا نه‌وه‌ی أبو حنیفة-یه كه ده‌ڵێ: كرده‌وه‌كان له ئیماندا نیه. [انصب‌الرأیه: 1/433]

ووت‌م: ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمه‌ لێ‌ده‌دا خودی (الزیلعی) ه‌ كه‌ حه‌نه‌فی مه‌زه‌به‌، كه‌چی دان به‌وه‌ ده‌نێت كه‌ أبو حنیفة ووتویه‌تی كرده‌وه‌ له ئیماندا نیه، كه‌چی (ابن أبي العز الحنفی) كه‌ عه‌قیده‌ی سوننیه‌ كاریگه‌ره‌ به‌ ابن تیمیه‌ و ابن القیم به‌لام به‌هۆی زالبوونی مه‌زه‌به‌ فقهیه‌كه‌ی به‌سه‌ریدا وای نیشان ده‌دات له شه‌رحی عه‌قیده‌ی الطحاوی كه‌ أبو حنیفة كرده‌وه‌ی له ئیمان ده‌رنه‌هێناوه‌ خیلافه‌كه‌ ته‌نها له‌فزییه‌، ئه‌مه‌ له‌كاتێكدا سه‌لف أبو حنیفة-یان پرسوا كرده‌وه‌ به‌هۆی مورجیه‌ بوونی و ده‌رهێنانی كرده‌وه‌ له ئیماندا، تۆ بۆی ابن أبي العز له سه‌لف زیاتر ئاگاداری حالی أبو حنیفة بن؟ خو الطحاوی زۆر نزیک‌تره‌ له‌ أبو حنیفة وه‌ك له ابن أبي العز، كه‌چی دان به‌وه‌ ده‌نێت كه‌ له مه‌زه‌به‌كه‌ی ئه‌واندا كرده‌وه‌ له ئیمان ده‌رده‌هێنن، سه‌یره‌كه‌ له‌وه‌ دا‌یه‌ معاصرین ئه‌و ووتانه‌ی الطحاوی كه‌ موافقی ئه‌هلی سوننه‌یه‌ هه‌مووی له‌سه‌ر أبو حنیفة حیساب ده‌كه‌ن ئه‌گه‌رچی أبو حنیفة واش نه‌ئێت، به‌لام ئه‌و ووتانه‌ی الطحاوی كه‌ موخالفی ئه‌هلی سوننه‌یه‌ له‌سه‌ر أبو حنیفة-ی حیسابی ناكه‌ن ئه‌گه‌رچی أبو حنیفة واش بێت، ئه‌مه‌ له‌كاتێكدا الطحاوی ده‌ڵێ ئه‌م عه‌قیده‌یه‌م له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی أبو حنیفة و أبو یوسف و محمد بن الحسن الشیبانی نویسه‌وه‌.

العقيلي ده‌ڵێ: حدثنا عبدالرحمن بن محمد بن سلم الرازي قال حدثنا عبدالرحمن بن عمر الأصهباني رسته قال سمعت عبدالرحمن بن مهدي يقول حدثني معاذ بن معاذ ووتی: من له‌لای سوار بن عبدالله بووم، جا كورپێکی بچووك هات ووتی: زفر له‌به‌ر ده‌رگایه‌، سوار ووتی: زفر-ی خاوه‌ن په‌ئی، رینگای مه‌ده‌ بێته‌ ژووره‌وه‌ بیده‌چییه‌، هه‌ندیك له‌ دانیش‌تووانی مه‌جلیسه‌كه‌ پێیان ووت: كورپێ مامت له‌ سه‌فه‌ر گه‌راوه‌ته‌وه‌ تۆ نه‌چووی بۆلای ئه‌و هاتووه‌ بۆلات ئیزنی بده‌، جا ئیزنی دا، ئه‌ویش

هاته ژووره وه و سهلامی کرد، نه مبینی سوار وهلامی بداته وه، وه بینیم زفر دهستی بو درێژ کرد تهوقه بکات له گه‌ڵی، سوار دهستی نه‌گرت، وه نه‌مبینی سوار سهیری بکات تاكو زفر هه‌لسا و چوو ده‌ره‌وه. [الضعفاء : 430-429/2] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه).

ووتم: ره‌حمه‌تی الله برژی به‌سه‌رتدا سوار ئه‌مه‌ چ غیره‌تیکه‌ هه‌تبوو ه‌ دینه‌که‌ت که ئاوا مامه‌له‌ بکه‌یت له‌گه‌ڵ کورپی مامه‌که‌ت، ئه‌ی سه‌رده‌می ئیمه‌ بینیت چی ده‌لیی که مامۆستا که‌ی زفر کراوه به‌ ئیمامی ئه‌ه‌لی سوننه‌ ؟!

زفر قوتابییه‌کی هه‌ره‌ نزیکي أبو حنیفه‌ بوو، دوا‌ی مردنی أبو حنیفه‌ زفر له‌ شوینی دانیشت بو‌ دهرس ووتنه‌ وه، گه‌ر بو‌ قوتابییه‌ که‌ ئاوا بن ئه‌ی به‌رامبه‌ر مامۆستا که‌ی چۆن ده‌بن ؟!

الذهبي ده‌ئێ: السراج خاوه‌نی سامانیکی زۆر و بازرگانی بوو، خێر خواز و چاکه‌کار بوو، خاوه‌ن عیباده‌ت و شه‌ونویژ بوو، به‌لام رقی له‌ فه‌قیه‌کانی ئه‌ه‌لی ره‌ئێ ده‌بوویه‌ وه، الله لیی خو‌ش بی‌ت. [سير أعلام النبلاء : 397/14]

ووتم: سه‌یری توانه‌وه‌ی دین بکه‌ له‌لای الذهبي ئه‌م هه‌لۆسته‌ی السراج به‌ شتیکی خراپ ده‌بینیت بۆیه‌ دوعای لیخو‌شوونی بو‌ ده‌کات ! له‌ کاتی که‌دا زانا‌کانی تر ئه‌م ووتانه‌ نه‌قل ده‌که‌ن بو‌ ده‌رخستنی ناشرینی ئه‌ه‌لی ره‌ئێ.

ابن تيمية ده‌ئێ: ئه‌ه‌لی ره‌ئێ قه‌واعیدیان نوسراویان نیه‌ نه‌ له‌ أصولی دین نه‌ له‌ أصولی فقه‌ هه‌ر بۆیه‌ شوینکه‌ و تووانیان هه‌موو ئه‌ه‌لی بیدعه‌کانی تێدایه‌ له‌ موعته‌زیله‌ و مورجیه‌ و جه‌همیه‌ و موجه‌سیمه‌ و خه‌واریج و گوپرایه‌ لیکه‌ران.

[فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة : 11]

ابن تيمية ده‌ئێ: زۆربه‌ی ئه‌ه‌لی حه‌دیث تانه‌یاندا له‌ أبو حنیفه‌ و هاوه‌له‌کانی، تانه‌دانیکی به‌ناوبانگ که‌ کتێبه‌کانی پر کرد، تا کار گه‌یشت به‌وه‌ی هێچ شتیکیان لی رپوایه‌ت نه‌که‌ن له‌ کتێبه‌کانی فه‌رمووده‌دا، هێچ ناویان نیه‌ له‌ الصحیحین و سونه‌نه‌کان.

[الرّد علی السبکی فی مسألة تعلیق الطلاق : 837]

ووتەم: ڕەحمەتت لێی کە ئەمە دەزانی ئەو چۆن أبو حنیفە لە لات بوو بە پیشەوا؟! دەزانی کتیی سەلف پڕ بوو لە تانەدان لە أبو حنیفە بەلام لە زۆرەو کتیبەکانیش هەر بە پیشەوا وەسفی دەکەیت شان بە شانی مالک و الشافعی و أحمد و الثوري و إسحاق واللیث بن سعد ناوی دەهێنی، تۆ بلی ئەم زانایانە زیندوو بوان ڕازی دەبوون بەوەی أبو حنیفە شان بە شانی ئەوان ناوی بهێنێ؟ سەرەکە لەوە دایە ووتەو سەلف دەزانن کە چی موخالەفە دەکەن.

الطرفی دەئێ: ئەهلی ڕهئێ لەلای سەلف مەبەستیان پێی خەلکی عیراقە کە ئەوانیش خەلکی کوفەن أبو حنیفە و شوێنکەوتووای، ئەمانە ناوێران بە ئەهلی ڕهئێ چونکە وازیان لە زۆریک فەرمووده هێنا و دەستیان گرت بە ڕهئێ و قیاس، یان بەهۆی پێنەگەشتنی فەرمووده یان بەهۆی پێچەوانە بوونی فەرمووده کە لەگەڵ قورئان یان بەهۆی ئەوەی کە ئەو هاوێڵە ڕیوایەتی کردوو فەقەر نیە یان هاوێڵە کە ئینکاری لێ کردوو یان فەرمووده ئاحادە لەو بابەتە ئەو کە دەرباز بوون لێ نیە (تعم به البلوی) یان فەرمووده کە دەربارەو حدود و کەفارەتەکانە ئەوانیش ئەهلی خۆیان هەیه لەم بابەتەدا، جا بەهۆی ئەم قەوایدانە کە دایان ڕشتوو مۆلزمەیان دەکات بەوەی وازیان بە کارکردن بە کۆمەڵێک فەرمووده، تەنانت أحمد ﷺ وەک الخلال باسی کردوو لە جامە کە یەکە 100 یان 500 فەرموودهی صەحیح هەیه أبو حنیفە موخالەفە کردوو، وە هەندیکیان زیادە ڕەویان کرد لە کە دارکردنی هەتا هەندیکیان کتیی نوسیوه دەربارەو خیلانی نیوان پێغەمبەر ﷺ و أبو حنیفە، وە زۆرتانەو لێدراو لەلایەن پیشەوایانی سەلف تەنانت گەشتۆتە پلەیه کە نەفس پێی خۆش نیە باسی بکات، بەلام الله پاراستی لە شتە ئەو کە ووتیان و پاکی کرد لە و شتە ئەو کە دابوو یانە پالی. [شرح مختصر الروضة : 454/2]

ووتەم: الطوفي بە جوانی ئاماژەو پێدا کە ئەهلی ڕهئێ لەلای سەلف واتا أبو حنیفە و هاوێڵانی، وە الطوفي ژمارەیه ک بیانوو یاسکرد کە ئەهلی ڕهئێ فەرموودهی صەحیح پێ ڕەت دەکەنەو کە ئەهلی کە لامیش هەمان ئەم بیانووێ بە کاردێن بۆ ڕەت کردنەو فەرموودهی صەحیح کاتیکی

پێچەوانەى عەقیدەیان بێت، بەلام جگە لەو ھۆکارانەى باسیکرد دەبینین أبو حنیفە چەندەھا جار فەرموودەى صەحیحى پێ ووتراوە زۆر بەبێ ئەدەبى ڕەتى کردۆتەووە ئەمەش لەلایەن زانایانى سەلفە فەباسکراوە وەکو پێشتر بە سەنەد ھێنامان، جا گەر ئەمانە بیانوو بن بۆ ئەوا سەلفى صالح لە ئیمە زانتر و بەزەبى ترن تاكو ئەم بیانووانەى لێ قبول بکەن، کە لێیان قبول نەکردوووە دیارە جیگای قبول نیه ئەمە سەرەرای بێ ڕێزى ئاشکرای أبو حنیفە بەرامبەر فەرموودەکان و پێغەمبەر ﷺ بەلام الطوفى بۆ بەرگری کردن لە ئیمامى ئەھلى ڕەئى دەستى برد بۆ ڕەخنە گرتن لە سەلفە و تۆمەتى خستە پالیاى وەك بۆ زوڵمیان لە أبو حنیفە کردبێ لەپێشى ھەمووشیان ئیمام أحمد، بێ ئاگایە لەوہى کە ئەم ووتانەى ئەو پیش ئەوہى بەرگری بێت لە أبو حنیفە تانەدانە لە دانە بەدانەى زانایانى سەلف ئەوانەى کە قسەیان بە أبو حنیفە ووتووە، الطوفى ئەگەرچى حەنبەلیە بەلام کافرێکى ڕافیزەى عەقیدە زۆر پىس و بۆگەنە، منیش کردوومەتە مەرج کە ھەر زانیەک بە ناحەق بەرگری لە أبو حنیفە بکات لەم کتیبەدا کوفر و بیدعە و ھەلەکانى باس بکەم تا خەلکى پێ ھەلنەخەلەتێن و پلەکەى بزەنن و لە ئاستى خۆى زیاتر بەرزى نەکەنەووە، بۆیە دەمەوێ لێرەدا بەشیکی کورت لە عەقیدەى الطوفى بخەمە ڕوو کە (ابن رجب الحنبلى) لە کتیبى (ذیل طبقات الحنابلة) باسیکردوووە.

ابن رجب دەلێ: لە ووتەکانیدا تێکەلى و ھەلەى زۆر ھەبە، قەسیدەى ھەبە لە مەدحکردنى ئیمام أحمد بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا شیعیەبە لە سوننە لایداووە لە عەقیدەدا، تەنانەت دەربارەى خۆى دەلێ: حنبلى رافضى اشعري *** ظاهري هذه إحدى العبر

وہ دەربارەى ڕەفز چەند قەسیدەبەکی دۆزراووەتەووە، وە زۆر بەی بەرھەمەکانى ئەمەى تیدا دەدرەوشیتەووە، تەنانەت کتیبى نوسیووە ناوى ناوہ (العذاب الواصب على أرواح النواصب) وە یەکیک لە فیلە شاراوہ پیسەکانى لە شەرحى الأربعین النووي دەلێ: ھۆکارى خىلافى نێوان زانایان بەھۆى دژبەبەى بوونى ڕیوايەتەکان و ئایەتەکانە، وە ھەندیک لە خەلکى ھۆکارى ئەمە بۆ عمر بن الخطاب دەگێرنەووە کە ڕێگای نەداووە ھاوہلان فەرموودە بنوسنەووە... سەیرى ئەم ووتە پیسە بکە کە ئەو لەخۆ دەگرێت ئەمیری ئیمانداران عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ئوممەتى گومرا کردوووە بە ئەنقەست،

لەمەشدا درۆی کرد و سنوری بەزاند... الطوفي له مهدينه دا نيشته جي بوو ماوهيه ك هاوړپيه تي
السكاكيني رافيزه و موعته زيله ي ده كرد، كۆ ده بوونه وه له سەر گومراپيه كانيان، الله هه تكي كرد و
به خياري تو له ي لئ سەنده وه له مصر، له ويدا به رەفز ناسراو بوو هه روه ها قسه ووتن به أبو بكر
و عائشه ي كچي (رضي الله عنها) وه جگه له وانيش له هاوه لانی تر (رضي الله عنه) وه له م بابەتەدا چەند شیعریکی بە
دەرکەوت بە دەست و خەتی خوێ، ئەوانە ی هاوړپیه تیان دەکرد و هاوړای بوون لێیه وه نه قلیان
کردوو، یه کێک له قه سیده کانی ده ئی:

کم بین من شك في خلافته *** و بین من قيل أنه الله

واتا جیاوازی چەندە زۆرە لە نێوان ئەو کەسە ی کە گومان هەبوو لە خیلافەتە کە ی، لە گەڵ ئەو
کەسە ی کە دەربارە ی ووترا الله-یه ! (مەبەستی لە کەس ی یە کەم أبو بكر الصديق-ه (رضي الله عنه) وه
مەبەستی لە کەس ی دوو هەم علي بن أبي طالب-ه (رضي الله عنه))

جا شکایە تی لێکرا لای قازی حەنبەلیە کان و بە لگە ی لە سەر چە سپا، جا لێیدرا و تەمبێ کرا و
حالی شی باسکرا بۆ خە لکی و بە ناو خە لکیدا گێڕایان هاواریان دە کرد کە ئەم کارە ی کردوو، وه
هەموو ئەو قوتابخانانە ی لە بەر دەستی دابوو لێ سەندرایە وه و چەند رۆژێک بەند کرا پاشان ئازاد
کرا... هەندێک لە شیخە کانمان لە کەس یکی تره وه گێڕایانە وه دەربارە ی کە تەوبە ی دەر خستوو
کاتێک بەند کراوه، ئەمەش توقیه و نیفاقە کە یە تی چونکە ئەو لە کۆتای تەمە نیدا لە گەڵ
السكاكيني كۆ ده بوویه وه شیخی رافيزه و هاوړپيه تي ده كرد، وه له رەفزدا نه زمیکی نویوه کە
جنیودان لە أبو بكر له خو ده گریت... هتد. (پوخته ی قسه کانی ابن رجب-م نه قل کرد).

بروانه [ذیل طبقات الحنابلة : 4/404-415]

جا ئایا کامە یان لە پێشترن لە بەرگری کردن هاوه لانیان أبو حنيفة ؟ وه ئایا کامە تان شایستە ی
قسه له سەر کردنن تو ئە ی الطوفي کە قسه ی ناشرین بە هاوه لانی ده ئی یان سەلف کە قسه ی
ناشرین بە أبو حنيفة ده ئین ؟!

الخطيب ده ئی: أخبرنا البرقاني قال قرأت على أبي حفص بن الزيات حدثكم عمر بن محمد الكاغدي

قال حدثنا أبو السائب ووتى: بیستم وکیع دهیووت: بینیمان أبو حنیفة موخاله فهی دوو سه د فهرمووده ی کرد. [تاریخ بغداد: 536/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبدالله ده ئی: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتى: بیستم یوسف بن أسباط دهیووت: أبو حنیفة 400 ئە ئەری پیغه مبهەر ﷺ رەت کردەوہ. [السنة: 378] (سەنە دەکە ی حەسەنە).

ابن أبي سبيّة: له کتیبە ناوداره کهیدا (المصنف) به شیخی تایبەت کردووه به ناوی (کتاب الرد علی أبي حنیفة) 125 بابە تی فقهی ده هیئتی که تییدا أبو حنیفة موخاله فهی 486 فهرمووده و ئە ئەری کردووه. پروانه [المصنف: 20/53-217]

ابن الهريزي ده ئی: ئەو باسانە ی که أبو حنیفة تییدا موخاله فهی فهرمووده ی کردووه زۆره، به لام دیارترینیان فهرمووده صەحیحە کانن:

۱. میزی کوپی شیرە خۆره که دەستی به خواردن نه کردبێ، گەر که و ته سەر جل و بهرگ ته نه ئاو رشین ده کری، أبو حنیفة ده ئی: ده بیئت جله که بشۆردریت، فهرمووده که ش له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ ته نه ئاو ی به سەردا رشتووہ.

۲. جائیز نیه عەرەق بکریته خەل، گەر بکریته خەل پاک نابیتەوہ، أبو حنیفة ده ئی: جائیزه و پاکیش ده بیئتەوہ، له (صحيح مسلم) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی عەرەقە که برپژن و رینگای نه داوه بیکەن به خەل کاتیک لییان پرسيوہ.

۳. دروسته پیش به یانی بانگ بدریت (واتا بانگی یه که م) أبو حنیفة ده ئی: جائیز نیه، له (الصحيحين) هاتوو که بلال بانگی یه که می داوه، وه ابن أم مكتوم بانگی دووهمی داوه هەردوو کیشیان به فرمانی پیغه مبهەر ﷺ.

۴. گەر که سیک نه یتوانی رکوع و سوجده ببات، وهستانی ناو نوێژی له سەر لاناچی، أبو حنیفة ده ئی: وهستانی شی له سەر لاده چی، له (صحيح البخاري) هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: به وهستاوی نوێژ بکه گەر نه تتوانی به دانیشنەوہ گەر نه تتوانی به پالکە و تنەوہ.

۵. سونہ تہ دہست بہرز کہ یتہ وہ لہ کاتی چوون بۆ رکوع و ہہ لسانہ وہ لہ رکوع، أبو حنیفة دہئی: سونہ ت نہ، لہ (الصحيحین) ہاتو وہ کہ پیغہ مہر ﷺ کہ چۆتہ ناو نوئز دہستی بہرز کردۆتہ وہ لہ کاتی چوون بۆ رکوع دہستی بہرز کردۆتہ وہ لہ کاتی ہہ لسانہ وہ لہ رکوع دہستی بہرز کردۆتہ وہ و لہ نیوان دوو سوجدہ کہ دا دہستی بہرز نہ کردۆتہ وہ. ئەم فہرموودہیہ نزیکہ ی 20 ھاوہل رپوایہ تیان کردوہ.

۶. گہر خۆرہ لآت کہ سیکیش لہ ناو نوئزی بہ یانیدا بوو ئەوا نوئزہ کہ ی تہ واو دہکات، أبو حنیفة دہئی: نوئزہ کہ ی بہ تال دہ بیٹہ وہ، لہ (الصحيحین) ہاتو وہ پیغہ مہر ﷺ فہرموویہ تی: ئەوہ ی گہ یشت بہ رکعہ تیکی نوئزی بہ یانی پیش ہہ لاتی خۆر ئەوا بہ نوئزی بہ یانی گہ یشتوہ.

۷. جائزہ بہ یہ ک رکعہ ت نوئزی وتر بکہیت، أبو حنیفة دہئی: تہ نہا بہ سی رکعہ ت جائزہ، لہ (الصحيحین) ہاتو وہ کہ پیغہ مہر ﷺ بہ یہ ک رکعہ ت نوئزی وتری کردوہ.

۸. سونہ تہ نوئزہ بارانہ ئەنجام بدہیت، أبو حنیفة دہئی: سونہ ت نہ، لہ پیغہ مہر ﷺ بہ صہ حی حی ہاتو وہ کہ ئەنجامی داوہ.

۹. دروستہ جلہ کانت ہہ لگپرتہ وہ لہ کاتی نوئزہ بارانہ و پیش نوئزہ کہ ش، أبو حنیفة دہئی: سونہ ت نہ، لہ پیغہ مہر ﷺ بہ صہ حی حی ہاتو وہ کہ ئەنجامی داوہ.

۱۰. موستہ حہبہ لہ کاتی شۆردنی مردوو بہ شیک لہ کافور بہ کار بہینری لہ شۆردنی کوٹاییدا، أبو حنیفة دہئی: موستہ حہب نہ، لہ (الصحيحین) ہاتو وہ کہ پیغہ مہر ﷺ بہ و ژنانہ ی فہرموو کہ کچہ کہ یان دہ شۆرد: (لہ شۆردنی کوٹاییدا کافور بہ کار بہینن).

۱۱. سونہ تہ دہست بدات لہ روکنی یہ مان ی لہ کاتی طہ و افدا، أبو حنیفة دہئی: سونہ ت نہ، لہ (صحيح مسلم) ہاتو وہ کہ ابن عمر دہئی: پیغہ مہر ﷺ دہستی لہ ہیچ نہ دہدا تہ نہا بہ ردہ رپہ شہ کہ و روکنی یہ مان نہ بیٹ.

۱۲. دہستنیشان کردن و شتیک لہ مل کردنی ئازہ لی قوربان ی (حوشتر و مانگا) أبو حنیفة دہئی: مہ کروہہ جوړیکہ لہ ہہ تک کردن ی گیانی ئازہ لہ کہ، بہ صہ حی حی لہ پیغہ مہر ﷺ ہاتو وہ کہ

ئاژەلەکە ی بۆ قوربانی بریندار کردوو وەک نیشان کردنی کە ئەم ئاژەلە بۆ قوربانیە، وە شتیکی لە ملی ئاژەلەکە هەئواسیوه.

۱۳. فروشتنی خورمایەک کە بە دارهوهیه (رطب) بە خورمایەکی تر کە لەسەر زهوییه (بیع العرایا) أبو حنیفة دەئێ: جائز نیە، لە (الصحيحین) هاتوو کە پیغەمبەر ﷺ ڕنگای پێداوه.

۱۴. گەر ئاژەلێکی کڕی بە گوان پڕی وایزانی هەمیشە ئاویە بەلام خاوهنەکە ی چەند ڕۆژێک نەیدۆشیوه تا لەکاتی فروشتن ئاوا دەرکەوێ، جا کڕیار دوا ی کڕینی کە زانی ئاژەلەکە ئاوا نیە و فیلی لیکراوه بۆی هەیه ئاژەلەکە بگەرێنێتەوه، أبو حنیفة دەئێ: بۆی نیە وابکات، لە (الصحيحین) هاتوو کە بۆی هەیه بیگەرێنێتەوه گەر نەبویست، بەلام لەگەڵ صاعیک خورما دەیگەرێنێتەوه. ۱۵. جائز نیە سەگ بفروشی ئەگەرچی سەگەکە راھینراو بێت، أبو حنیفة دەئێ: جائزە، لە (الصحيحین) هاتوو کە پیغەمبەر ﷺ نەھی کردوو لە نرخێ سەگ.

۱۶. گەر موسلمانێک عەرەقی ئەهلی کیتاب برێژێت یان بەرازەکە ی بکوژێت هیچی لەسەر نیە، أبو حنیفة دەئێ: لەسەریەتی حەقەکە ی بدات، بە صەحیحی لە پیغەمبەر ﷺ هاتوو فەرموویەتی: الله عەرەق و نرخەکەشی حەرام کردوو.

۱۷. موسلمان گەر کافری کوشت ناکوژێتەوه، أبو حنیفة دەئێ: گەر ئەهلی کیتاب بکوژی دەکوژێتەوه، لە (صحيح البخاري) هاتوو کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: موسلمان لەبری کافر ناکوژێ.

۱۸. واجبه لەکاتی تۆلەدا بەهەمان شیوه بکوژ بکوژێتەوه، أبو حنیفة دەئێ: واجب نیە تەنها لەو شتانە ی کە حەددی لەسەرە، لە (الصحيحین) هاتوو کە یهودیەک سەری ژنیکی خستۆتە نیوان دوو بەردەوه و کوشتوویەتی، پیغەمبەر ﷺ بەهەمان شیوه یهودیەکە ی کوشتۆتەوه.

۱۹. گەر کەسێک لە ئافرهتێکی دوو گیان بدات و بپێتە هوێ لەبارچوونی منداڵەکە ی ئەوا دەبێت کۆیلەیهکی کۆر یان کچ بێ عەیب بدات پێیان، أبو حنیفة دەئێ: کۆرپە لە هیچی لەسەر نیە، لە (الصحيحین) هاتوو کە پیغەمبەر ﷺ بەم شیوهیه حوکمی کردوو کاتیکی کۆرپە لە بارچوو.

۲۰. موسلمان مه رج نیه بو ره جم کردنی ژن و پیاوی زیناکهر، أبو حنیفة دهئی: مه رج، به صه حیچی هاتوو له پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام که ژن و پیاویکی یه هودی ره جم کردوو که زینایان کردوو.

۲۱. ئەو بره ی دهستی دزی له سهر ده پردی چاره گه دیناریکه یان سی دره م، أبو حنیفة دهئی: یه ک دینار یان ده دره م، له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له چاره گه دینار و به سهره وه دهستی دزی ده بری.

۲۲. گهر که سیک سهیری خیزانت بکات له ماله وه بو ت هه یه شتیک له چاوی بگریت چاویشی دهرهات هیچت له سهر نیه، أبو حنیفة دهئی: له سهریه تی، له (الصحيحين) هاتوو که پیاویک سهیری ژووریک له ژووره کانی پیغه مبه ری ده کرد عَلَيْهِ السَّلَام پیغه مبه ریش شانه یه کی له دهست بوو سه ری پئ ده خوراند، جا فه رمووی: گهر بمزانیبوایه سه یرم ده که یت ئەوا شتیکم له چاوت ده دا. ههر له (الصحيحين) هاتوو که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فه رموویه تی: ههر که سیک سهیری مالی که سیک کرد به بی ئیزن ئەوا بو ی هه لاله چاوی دهره پینیت.

۲۳. ئیمامی موسلمانان سه رپشکه له وه ی ئەسیره کان بکوژی یان بیانکات به کوپله یان به مننه ت ئازادیان بکات یان فیدیه وهرگریت له به رامبه ر ئازاد کردنیان، أبو حنیفة دهئی: به مننه ت ئازاد کردنیان و فیدیه وهرگرتن جائز نیه، به صه حیچی هاتوو له پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام که به مننه ت ثمامة بن أثال-ی ئازاد کردوو، وه فیدیه ی وهرگرتوو به رامبه ر ئازاد کردنی ئەسیره کانی جهنگی به در.

۲۴. ئەو خه لاته ی ده دریت به کوکه ره وه ی زه کات وه ک باقی ماله کانی تر وایه ده بیته (الفیء) و نابیته مولکی که سه که، أبو حنیفة دهئی: ده بیته مولکی که سه که، له (الصحيحين) هاتوو که کابرای زه کات کوکه ره وه ووتی ئەمه یان به دیاری به من داوه، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی ئەوه چیه کوکه ره وه ی زه کات ده نیڕین و ده ئی ئەمه بو ئیوه ئەمه ش به من دراوه به خه لات؟! ئایا گهر له مالی باوک و دایکی دانیشتبوایه چاوه رپئ ده کرد شتی پئ ببه خشن به دیاری یان نا؟! سویند به وه ی گیانی منی به دهسته هیچ کام له ئیوه شتیک به ناحه ق نابات ئیلاا رۆژی قیامهت به سهر شانه وه ده پینیت.

۲۵. جائز نیه ئاژهل سهر بپردیت به ددان و نینوک، أبو حنیفة دهئی: جائزه گهر ددانه که یان

نينوک که جيا کرابيټه وه له لاشه که، له (الصحيحين) هاتووه که پيغه مبه ر عليه السلام ريگای داوه به هه موو شتيک سهري نازهل بېرن جگه به ددان و نينوک نه بيت.

۲۶. خواردنی گوشتی بزن مژه هه لاله، أبو حنيفة ده ئی: هه لال نيه، به سه حیحی له پيغه مبه ر عليه السلام هاتووه که نه یخواردووه چونکه هزی بؤ نه چوووه و به لایه وه قيژه ون بووه به لام ريگای داوه بخوري و هه پامی نه کردووه.

۲۷. خواردنی گوشتی نه سپ هه لاله، أبو حنيفة ده ئی: هه لال نيه، له (الصحيحين) هاتووه که پيغه مبه ر عليه السلام نه هی کردوه له خواردنی گوشتی کهر، وه ريگای داوه به خواردنی گوشتی نه سپ و کهری کيوی.

۲۸. هه رهق هه پامه، أبو حنيفة ده ئی: نه وهی سه رخوشت ده کات هه پامه، به سه حیحی له پيغه مبه ر عليه السلام هاتووه که هه رموويه تی: هه موو سه ر خو شکه ريک هه پامه. وه له هه رموويه کی تر دا هه رموويه تی: نه وهی به خواردنه وهی بریکی زور پی سه ر خو ش بیت نه و خواردنه وهی به هه دهر مشتیکیش هه پامه.

۲۹. حاکم گه ر حوکمی داونه پيکا شته که هه لال ناکات بؤ لایه نی براوه، أبو حنيفة ده ئی: هه لالی ده کات له بابه تی گريبه ست و هه لوه شانده وه، له (الصحيحين) هاتووه که پيغه مبه ر عليه السلام هه رموويه تی: من مروقم وهک ئیوه، حوکم ديټ بؤ لام هه نديکتان له هه نديکتان زمان پاراو ترن منيش واده زانم نه و راست ده کات، جا حوکمه که بؤ به رژه وهندی نه و ده دم، جا هه ر که سيک هه قی موسلمانیکي پی بدهم نه و پارچه یه ک له ناگرم پی داوه، جا گه ر دهیه ويټ با بیبات یان وازی لی به نيټ.

۳۰. جائزه حوکم بدری به شایه تیدانی شایه ت (الشاهد) و سويند خواردنی که سی بانگه شه کهر (المدعي) له بابه تی سامان و نه و شتانه ی مه به ست پی سامانه، أبو حنيفة ده ئی: جائز نيه، جابر بن عبدالله رپوايه تی کردووه که پيغه مبه ر عليه السلام حوکمی داوه به سويند خواردنی بانگه شه کهر و شایه تیدانی شایه ت، وه عمر و علي بن أبي طالب و ابن عباس و ابن عمر و ابن عمرو و زيد بن ثابت و أبو حزم و أنس و بلال بن الحارث و المغيرة بن شعبة و سلمة بن قيس و هاوه لانی تريش رپوايه تيان

کردوو. ئەمه تهنها بابه ته ناسراوه کان بوو ئەوانه ی که باسم نه کردوو ده دوو هینده ده بن، له بهر
 ئەوه ی أبو حنیفة موخاله فه ی هاوشیوه ی ئەم فه رمووده صه حیحانه ی کردوو ئەوانیش زمانیان
 والا کرد له قسه ووتن پئی، هیچ ئیمامیکی موخته بهر نه مایه وه ئیلا قسه ی پئی ووت، جا سهیره که
 له أبو حنیفة دایه کاتی که فه رمووده یه ک ببینیت هیچ ئەصلی نه بیئت واز له قیاس ده هیئیت و به ره و
 فه رمووده که ده چیت، وه ک فه رمووده ی شکانی ده ست نوێژ به پیکه نین، ئەمه فه رمووده یه که
 جیگیر نابیت به صه حیچی که چی وازی له قیاس هیئا له بهر ئەم فه رمووده یه. [المنتظم: 143-138/8]
 ووتم: که سیک ئاوا بیئت له دوو حاله ت ده رناچی، یان به ئەنقه ست موخاله فه ی فه رمووده ده کات،
 وه یان زۆر جاهیل به فه رمووده شایسته ی ئەوه نیه بیته سهر مه زهه ب و فه توای لیوه ر بگیریئت.
 ابن أبي حاتم له کتیبی [آداب الشافعي ومناقبه : 132] به سه نه ده وه له الشافعي رپوایه ت ده کات
 که مونا زه ره ی له گه ل بشر المریسی کردوو ده رباره ی تیرو پشک (قورعه) بشر و توویه تی: تیرو
 پشک قوماره، الشافعي ده ئی ئەمه م بوو أبو البختری گیرایه وه که قازی بوو، ووتی: شایه تیکی ترم
 بوو هینه تا له ملی بدهم. ئەمه تهنها له بهر ئەوه ی که ده ئی تیرو پشک قوماره، ئەه ی گهر دیبوای
 أبو حنیفة له زیاتر له 100 بابه تدا موخاله فه ی فه رمووده ده کات له چوار چیه وشیاندا ووتی تیرو
 پشک قوماره، ده بوایه چی بلیت؟ ئەم ووته یه ی ابن الجوزی له یادتان بئ که ووتی: هیچ ئیمامیکی
 موخته بهر نه مایه وه ئیلا قسه ی پئی ووت!

عبدالله ده ئی: حدثني إبراهيم حدثنا أبو سلمة عن أبي عوانة ووتی: پرسیار کرا له أبو حنیفة
 ده رباره ی خواردنه وه کان، پرسیار ی ههر شتیکی لیکرا بوایه ده یووت حه لاله، وه پرسیار ی لیکرا
 ده رباره ی سه رخۆشکه ر، ووتی: حه لاله. [السنة : 303] (سه نه ده که ی صه حیحه).

ووتم: له وانیه مه به ستی له وه بیئت برپکی که م که سه رخۆشت ناکات، ئەم ووته یه ش له لای
 کوفیه کان به گشتی و حه نه فیه کان به تایبه تی باوه ده رباره ی (نبیذ)، أبو حنیفة و أبو یوسف به
 جائیزی ده زانن، محمد بن الحسن به حه رامی ده زانی، ئەمه ش پیچه وانیه ی فه رمووده ی پیغه مبه ره
 که صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: ئەوه ی به زۆر خواردنه وه ی سه رخۆشت بکات که م خواردنه وه شی حه رامه.

النوریک له بابەتی تیکەڵ کردنی دوو جوړ میوه بو ئامادەکردنی (نبیذ) که نه هی لیکراوه له ژمارەیه ک
 فەرموودە ی صەحیح دەئێ: أبو حنیفة و أبو یوسف له رپوایە تیک لێیە وە دەئێ: که رپاهیە تی نیە و هیچ
 کێشە ی تیدا نیە، چونکە ئەوێ به تەنھا حەلال بێ به تیکە لێش حەلالە، وە جەمھور
 سەرزەنشتیان کرد لەم فەتوایە ی دا، وە ووتیان ئەمە دژایە تی کردنی خاوەنی شەرە، فەرموودە ی
 صەحیح و صەریح چە سپاوە له نه هیکردن لێ، گەر حە پامیش نه بێ ئەوا مە کپووه.

[شرح صحیح مسلم : 132/7]

ووتە: (نبیذ) نَبَذَ واتا فرپیدا، خورما یان میوێ تر فرپێ دەدرێتە ناو ئاو ئینجا تا سێ شەو
 دەخورێتە وە دوای ئەمە ناخورێتە وە چونکە مە ترسی هە یە ببێت به عەرەق و سەرخۆشت دەکات،
 پیغە مەبر ﷺ وە ک له صحیح مسلم هاتووێ نبیذ- ی خواردۆتە وە بە لām که دەگە یشت به شەو ی
 سییە م یان دەیدا به خزمە تکارە که یان دەپرشت له ترسی بوون به عەرەق، جا ئەم کارە دروستە
 بە م شیوێ به لām به و مە رجە ی به یە ک جوړ میوه ئامادە بکری ئە ک دوو جوړ تیکە ل بکری، وە
 نه ببێت به عەرەق چونکە دوای ماوێ به ک له نبیذ- وە دەبێت به خمر، به لām له لای أبو حنیفة تیکە ل
 کردنی دوو جوړ میوه جائیزە بو دروستکردنی نبیذ که ئەمە ش پیچە وانە ی فەرموودە یە، وە دوای
 بوونی گۆرانی نبیذ و پەیدا کردنی سیفە تی سەرخۆشکردن له لای أبو حنیفة هەر جائیزە به لām به و
 مە رجە ی که می لئ بخۆیتە وە نه گاتە حالە تی سەرخۆشکردن، ئەمە ش پیچە وانە ی فەرموودە یە هەر
 خواردنە وە یە ک سیفە تی سەرخۆشکردنی هە ببێت ئەوا خواردنە وە ی قومیکیشی حە پامە مادام به
 زۆر خواردنە وە ی سەرخۆش دەبیت، جا خواردنە وە ی برپکی که می نبیذ دوای پەیدا کردنی سیفە تی
 سەرخۆشکردن به شیوێ به ک که سەرخۆشت نه کات ئەمە فەتوای زۆرە ی زانا کوفییە کانه نه ک
 تەنھا أبو حنیفة، به لām له تیکە ل کردنی دوو جوړ میوه بو ئامادەکردنی نبیذ ئەمە تەنھا فەتوای
 أبو حنیفة- یە.

ابن عبد البر له سەر هە مان بابەت دەئێ: أبو حنیفة ئەم فەرموودانە ی رەت کردە وە به رەئ
 خۆی، وە ووتی: خواردنە وە ی دوو جوړی تیکە ل کراو هیچی تیدا نیە. [الاستذکار : 292/24]

ابن العربي دەر بەرەو الاستحسان دەئێ: الشافعي و هاوێلانی ئینکارییان لێ کردوو، وە أبو حنيفة-یان تە کفیر کرد بە هۆی ئە مەوێ جارێکیان، وە جارێکیان تە بدیعیان کرد.

[المحصول في أصول الفقه : 131]

الخطيب دەئێ: أنبأنا القاضي أبو بكر أحمد بن الحسن الحرشي أخبرنا أبو محمد حاجب بن أحمد الطوسي حدثنا عبدالرحيم بن منيب قال عفان ووتی: بیستم أبو عوانه دهيووت: من ده چوومه لای أبو حنيفة تاكو شارەزا بووم له ووتەکانی، پاشان چووم بۆ حەج، کاتیەک گەرێمەوێ چوومه مەجلیسەکە، هاوێلانی پرسیاریان لێم دە کرد دەر بەرەو شتانیەک منیش بە شیوێهە ک وە لام دە دایەوێ کە ئەوان موخالفی من بوون، منیش ووتم: ئەو شتانیە ووتم له أبو حنيفة-م بیستوو، دواتر پرسیارم لێ دە کرد دەر بەرەو، زانیم کە له ووتەکانی پاشگەز بۆتەو، ووتی: بینیم ئەم ووتە یە چاکترە لەوێ پێشو، منیش ووتم: هەر دینیەک راگواستنی تیدا بێت ئەوا پێویستیم پێ نیه، جەلەکانم هەلته کاند و هیچی تر نە گەرێمەوێ بۆلای. [تاریخ بغداد : 553/15]

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) وە ک الکوثري ئەم رپوایەتە ی بە زەعیف داناوێ بە هۆی حاجب بن أحمد الطوسي گوایه الحاکم قسە ی لە سەر کردوو، ئە مەش وانیە چونکە حاجب تە وسیق کراو، ووتە کە ی الحاکم-یش مانای تە زعیف کردن نادات هەر وە ک المعلی له [التنکیل : 367-366/1] وە لامی ئەم بیانووێ الکوثري داوێتەو، جگە لە وەش الخلیلی بە سیقە ی داناو، هەر وە ها الکوثري دەئێ: عبدالرحيم وتوویه تی (قال عفان) ئە مەش پچرانیە له سەنەد، المعلی ئە وەشی وە لام داوێتەو کە عبدالرحيم سیقە یە و مدلس نیه.

الضليبي دەئێ: أخبرني إسماعيل بن حاجب في كتابه إلي وحدثني عنه جعفر بن محمد الأندلسي الحافظ حدثنا مهيب بن سليم ووتی: بیستم محمد بن إسماعيل البخاري دهيووت: حدثنا محمد بن مقاتل، به البخاري ووترا: محمد بن مقاتل الرازي ؟ البخاري ووتی: گەر له ئاسمان بکەوێمە خوار بۆ سەر زەوی خوشترە لە لام لەوێ رپوایەت بکەم له محمد بن مقاتل الرازي. [الإرشاد : 905] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتە: (مەیب) بۆتە (صەیب) لەم چاپەدا ئەمەش هەلەیه، ناوی تەواوی (مەیب بن سلیم بن مجاهد)ە.

ئەو محمد بن مقاتل-ە کە البخاری پێواوەتی لێکردوووە المروزی-ە، ئەوی تریان محمد بن مقاتل الرازی-ە پیشەواي ئەهلی رەئی بوو بۆیە البخاری بەم شیوەیە باسی دەکات، أبو زرعة الرازی دەئ: دواي لاواز بوونی مەزەهەبی أبو حنیفة لە عیراق محمد بن مقاتل هەوئ بەهێزکردنی مەزەهەبی أبو حنیفة-ی دەدا لە شاری الری.

الخطیب دەئ: أخبرني البرقاني قال حدثني محمد بن أحمد الأدمي قال حدثنا محمد بن علي الإيادي قال حدثنا زكريا بن يحيى الساجي قال حدثني محمد بن روح ووتی: بیستم أحمد بن حنبل دەیووت: گەر کەسیک بپێتە قازی پاشان حوکم بکات بە رەئی أبو حنیفة، پاشان پرسیارم ئی بکری دەربارە، ئەوا پیم وایە کە حوکمەکانی رەت بکێنەو. [تاریخ بغداد : 569/15] (سەنەدەکی حەسەنە).

ووتە: الکوثری ئەم پێواوەتە بە زەعیف داناو، گوايە محمد بن أحمد الأدمي راستگۆنیە و محمد بن روح العکبری مەجهولە، هەروەها تانە ی لە زکریا الساجي داناو کە ئەمە ی کۆتایی هەر شایستە ی وەلام دانەو نیه.

المعلمي دەئ: الخطیب لە ژاننامە ی محمد بن أحمد الأدمي دەئ: حمزة الدقاق پئی ووتە: الأدمي راستگۆ نەبوو لە فەرموودەدا لە هەندیک کتێبدا دەیووت بیستوو مە کە نەیبیستبوو، الخطیب دەئ: منیش پرسیارم لە البرقاني کرد دەربارە ی الأدمي، پئی ووتە: جگە لە خیر هیچی تر نازانم دەربارە ی، ئینجا المعلمي دەئ: لەگەڵ ئەوێشدا ئەم پێواوەتە لە کتێبی (العلل) ی الساجي هاتوو، البرقاني کتێبەکی الساجي لە الأدمي نەبیستوو تا سێقه بە دروستی بیستی الأدمي بکات بۆ کتێبەکی یان دروستی نوسخەکە، وایدانی البرقاني یان الخطیب بئ: (قال الساجي في العلل)

ئەمەندە بەس نیه بۆ ئەوێ بپێتە بەلگە ؟ برۆانە [التنکیل : 656/1]

لە پیشەکی کتیب ئاماژەم پێدا کە زانیەکی کتیبی زانیەکی کۆنی بەردەستە و لئی پێواوەت دەکات گرنگی بە سەنەدی نیوان ئەم دوو زانیە نادەین چونکە کتیبەکی لای خەلکی ئەو سەردەمە بوونی

ههیه و ناسراوه خۆ ته‌ن‌ها ئەم کتێبه‌ له‌لای الخطیب بوونی نیه تا بڵێن ده‌بێ له‌ سه‌نه‌دی نیوان الخطیب و خاوه‌ن کتیب بکۆڵینه‌وه‌ تا بزانی‌ن‌ نوسخه‌که‌ دروسته‌ یان نا، هه‌روه‌ها محقق-ی تاریخ بغداد (١) سه‌ره‌رای ده‌مارگیری بۆ أبو حنیفه‌ له‌ حاشیه‌ی ئەم رپوايه‌ته‌دا ئاماژه‌ی به‌م ته‌زعیفه‌ی الکوثري داوه‌ و پێی سه‌یره‌، وه‌ هه‌مان ووته‌ی المعلي باس ده‌کات که‌ الأدمي ته‌ن‌ها رپواي کتیبه‌که‌یه‌ هه‌یج زیانی نیه‌ بۆ سه‌نه‌ده‌که‌، وه‌ ده‌ئێ سه‌نه‌ده‌که‌ کێشه‌ی نیه‌ چونکه‌ الخطیب له‌ ژياننامه‌ی محمد بن روح العکبري ده‌ئێ: هاوړپې أحمد بن حنبل بووه‌، کاتیک أحمد ده‌چووه‌ عکبرا له‌لای ئەو ده‌مایه‌وه‌، ئینجا محقق ده‌ئێ: که‌سیکیش ئەمه‌ حالی بیت مه‌جهول نیه‌، هه‌روه‌ها المعلي له‌ ده‌باره‌ی محمد بن روح که‌ الکوثري به‌ مه‌جهولی داناوه‌ ده‌ئێ: أحمد هاوړپیه‌تی که‌سیک ناکات و له‌لای نامینیته‌وه‌ ئیلا ئەم که‌سه‌ چاک و به‌رپزه‌، بروانه [التکیل : 740/1]

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده‌ئێ: باوکم ووتی: هه‌یج کتیبیکم له‌ لای نه‌ ده‌باره‌ی فقهی هه‌نه‌فیه‌کان، وه‌ فقهی ئەوان بریتیه‌ له‌ ره‌ئێ.

[المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 847] کتیبه‌که‌ له‌لای نوسه‌ر ده‌ست ده‌که‌وێ سه‌ر به‌ ده‌زگای چاپ نیه‌

عبدالاول بن حماد الأنصاري ده‌ئێ: بیستم باوکم ده‌یووت: الحافظ الخطیب البغدادي ئەم کتیبانه‌ی نوسی (شرف أصحاب الحديث) ، (الفقيه والمتفقه) ، (کتاب الاحتجاج) بۆ ده‌دانه‌وه‌ی هه‌نه‌فیه‌کان که‌ ره‌خنه‌ له‌ ئەه‌لی هه‌دیث ده‌گرن به‌هۆی سه‌رقاڵ بوونیان به‌ فه‌رمووده‌ و وازه‌ینانیان له‌ ره‌ئێ ئەوان. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 529]

أبو إسماعيل الهروي ده‌ئێ: بیستم باوکم ده‌یووت: يحيى بن عمار ووتی: گه‌ر يحيى بن عمار له‌ یه‌کیک له‌ ئەه‌لی ره‌ئێ یه‌ک فه‌رمووده‌ بنوسیته‌وه‌ ئەوا الله‌ په‌نچه‌کانی بپریت.

[ذم الكلام وأهله : 1414]

ووتم: باوکی أبو إسماعيل الهروي به‌ راستگۆ وه‌سف کراوه‌ له‌ پیشه‌کی محقق-ی کتیبه‌که‌دا، ئەم وه‌سفه‌ش به‌سه‌ بۆمان له‌ رپوايه‌تیکێ له‌م جوړه‌دا، که‌سیکی ناسراو نیه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه‌.

أبو إسماعيل الهريري ده‌ئ: يحيى بن عمار ووتى: حامد بن محمد الرفاء له‌سەر ئەهلى رهنى ته‌نگ كرد بوو نه‌یده‌ه‌شت ر‌پوايه‌تى لى‌وه‌ بکه‌ن، وه‌ ئىزنى نه‌ده‌دا بى‌نه‌ مالىه‌وه‌ فهرمووده‌ى لى‌وه‌ ببيستن، جا که‌ سىک له‌ سه‌رانى به‌لخ هاته‌ لای زورى‌ان لى‌یکرد، ئە‌ویش ئىزنى دا، جا که‌ ئىزنى دا هاته‌ ژووره‌وه‌ ئە‌ویش سه‌رى بۆ به‌رز نه‌کرده‌وه‌، وه‌ ووتى: تۆ خه‌لکى کو‌ئى ؟ ووتى: به‌لخ، ووتى: خاکی مورجیئه‌کان ! يحيى بن عمار ده‌ئ: پاشان الرفاء پى ووتم: کتیبى ر‌ه‌ده‌که‌ى الحمیدی بخویننه‌وه‌، منیش به‌شیکى زۆرم بۆى خوینده‌وه‌. [ذم‌ الکلام وأهله‌ : 1290] (سه‌نه‌ده‌که‌ى سه‌حیحه‌). ووتم: کتیبه‌که‌ى الحمیدی ر‌ه‌دانه‌وه‌ى أبو حنیفه‌ بوو به‌ناوى (کتاب الرد على أبي حنیفه‌) ئە‌مه‌ش وه‌ک جه‌نگى ده‌روونى وایه‌ کابرای مورجیئه‌ هاتوه‌ داواى ئىزن ده‌کات تاكو‌ فهرمووده‌ ببيستى، که‌چى ئە‌و کتیبى ر‌ه‌دانه‌وه‌ى أبو حنیفه‌-ى بۆ ده‌خوینتته‌وه‌، له‌ ر‌پوايه‌تى دواتر نموونه‌یه‌کى ترى هاوشیوه‌ى ئە‌مه‌ هه‌یه‌.

أبو إسماعيل الهريري ده‌ئ: بیستم محمد بن عثمان النجیى ده‌یووت: الحسین بن الشماخ الحافظ نه‌یده‌ه‌شت ه‌یچ که‌سیک له‌ ئە‌هلى ر‌ه‌ئى فهرمووده‌ى لى‌وه‌ بنوسنه‌وه‌، پیاویکی خه‌لکى مه‌غریب سویندى دا به‌ الله‌ که‌ فهرمووده‌ى پى بلى وه‌ درىژى سه‌فه‌ره‌که‌ى بۆ باسکرد، ئە‌ویش هه‌ندیک له‌ شته‌ خراپه‌کانى أبو حنیفه‌-ى بۆ ر‌پوايه‌ت کرد، وه‌ ه‌یچ فهرمووده‌یه‌کى بۆ نه‌گىرايه‌وه‌. [ذم‌ الکلام وأهله‌ : 1289]

الخطيب ده‌ئ: أخبرني الخلال حدثنا أبو الفضل عبدالله بن عبدالرحمن بن محمد الزهري حدثنا عبدالله بن عبدالرحمن أبو محمد السکري حدثنا العباس بن عبيدالله الترقفي ووتى: بیستم الفريابي ده‌یووت: ئیمه‌ له‌ مه‌جلیسى سعید بن عبدالعزیز بووین، پیاویک ووتى: من خه‌ونم ببنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ده‌رگای ر‌ۆژه‌لاتى مزگه‌وته‌وه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌، وه‌ أبوبکر وعمر وچه‌ند هاوه‌لپیکى ترى له‌گه‌ل بوو، له‌ ناویشیاندا پیاویکی تیدا بوو جلیکی پیسى له‌ به‌ر بوو شیوه‌ى ناشرین بوو، فهرمووى: ده‌زانى ئە‌مه‌ کییه‌ ؟ ووتم: نه‌خیر، فهرمووى: ئە‌مه‌ أبو حنیفه‌-یه‌، ئە‌مه‌ به‌هوى عه‌قله‌که‌یه‌وه‌ یارمه‌تى

فجوری دا. الفریابی دەئێ: سعید بن عبدالعزیز بە خاوەنی خەونەکە ی ووت: من شایەتی دەدەم
 کە تۆ راستگۆی، چونکە گەر ئەم خەونەت نە دیبوا یە نە تە زانی ئەم قسە یە بکەیت.
 [تاریخ بغداد : 570/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتە: هەر چەندە خەون حوکمی لێوەر ناگیرێت بەلام مەبەستم ووتەکە ی سعید-ه لێرە دا نە ک
 خودی خەونەکە، ووتەکە ی مانای ئەو دەدات کە ئەم پیاو ه ئەهلی ئەو نە بوو ه سەری لەم باسانە
 دەرچێت و بەم شیو ه یە باسی أبو حنیفة بکات، واتا ئەم رپوا یە تە هە لۆیستی سعید نیشان دەدات
 بەرامبەر بە أبو حنیفة تانە دانە کە لەم بە شە دا خۆ ی دە بینێتە وە.

رق لیوونەوێی أبو هريرة رضی اللہ عنہ لەلایەن حەنەفییەکان:

حەنەفییەکانیش هاوشیۆی موعتەزێلەکان رقیان لە أبو هريرة دەبیتهو چونکە ژمارەیهکی زۆر لە فەرموودە ی پڕوایەت کردوووە کە مەزەهەبەکیان هەڵدەوهشییتەو، بۆیە هەندیکیان بە ئاشکرا تانە ی لێدەدن و فەرموودەکانی رەت دەکەنەو بە بیانوی ئەوێ فەقەر نەبوووە نەیزانیووە چ باسە تەنها نەقلی کردوووە ! الله لهو زیاتر ریسوایان بکات و تۆلە ی ئەم هاوێلە بەرێزەیان لی بکاتەو.

عبد الأول بن حماد الأنصاري دەلی: باوكم ووتی: حەنەفییەکان تورەن لە أبو هريرة رضی اللہ عنہ چونکە زۆربە ی ئەو فەرموودانە ی کە أبو هريرة پڕوایەتی دەکات رەد دی حەنەفییەکان دەداتەو، والله الحمد. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 479]

عبد الأول بن حماد الأنصاري دەلی: بیستم باوكم دەیووت: حەنەفییەکان دەلی: أبو هريرة رضی اللہ عنہ فەقەر نیە، وە هوکاری ووتی ئەم قسە یەش ئەوێ کە أبو هريرة رضی اللہ عنہ خاوەنی فەرموودە ی زۆرە، وە ئەو فەرموودانە ی کە ئەو پڕوایەتی دەکات زۆربە ی رەئییەکانی ئەوان پوچەل دەکاتەو. [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري : 522]

ابن القیم باسی ئەو کۆمەلە دەکات کە فەرموودە ی ئاحاد رەت دەکەنەو و دەلی: کۆمەلە ی یانز دەم: رەتی دەکەنەو گەر هاوێلە راپوییە کە فەقەر نەبیّت بە حیسابی خۆیان، وە ئەگەر فەقەر بیّت قبولی دەکەن، جا بەم پێیە فەرموودەکانی أبو هريرة-یان رەت کردووە رضی اللہ عنہ گەر پێچەوانە ی رەئییەکانیان بیّت، جا دەلی: أبو هريرة فەقەر نیە ! لەکاتی کدا أبو هريرة لە سەردەمی عمر بن الخطاب فەتوای داووە و عمر دانی ناو بە فەتواکە ی، وە کردوویەتی بە والی لە بەحرەین و شویخی تریش، وە عبدالله بن عباس و هاوێلانی تریش قوتابی ئەو بوونە، وە سعید بن المسیب و تابعینی تریش، البخاري دەلی: 800 کەس لە هاوێلان و تابعین عیلمیان لە أبو هريرة پڕوایەت کردوووە، یەکیک بوو لە زانایانی هاوێلان بە فەرموودە، وە لە هەمووان باشتەر لە بەری کردوووە.

[مختصر الصواعق المرسلة : 1616-1617]

ووتە: محقق-ی کتێبه‌که له حاشیه‌دا ده‌ئێ: ئەم کۆمه‌له‌یه‌ی که ابن القیم باسی کردن چه‌نه‌فیه‌کانن.

محمد الغزالي ده‌ئێ: ئیمه‌ ته‌ئکید له‌وه‌ ده‌که‌ینه‌وه‌ که فه‌رمووده‌ی ئاحاد له‌ کۆن و ئیستاشدا ته‌نها ظنیه‌-یه‌، وه‌ ئیمام أبو حنیفه‌ تێروانییێکی مه‌عقولی هه‌یه‌ کاتیکی فه‌رمووده‌ی ئاحادی ڕه‌ت کرده‌وه‌ له‌ واجب بوونی شته‌کان و چه‌رامکردنی چه‌رامکراوه‌کان، وه‌ پێی وابوو که ئەم بابەتانه‌ پێویستی به‌ فه‌رمووده‌ی قطعیه‌ (واتا متواتر). [دستور الوحدة الثقافية بين المسلمين : 56]

ووتە: ئەمه‌ أبو حامد الغزالي نیه‌ که‌سیکی تره‌ که‌ له‌م سەردەمه‌دا ژیاوه‌ سالی 1996 مردوو، له‌ بێ ڕیزی کردن و ڕه‌ت کردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌دا ووته‌کانی زۆر له‌ أبو حنیفه‌ ده‌چێت، ده‌رباره‌ی فه‌رمووده‌ی ده‌رخستنی قاچی الله له‌ ڕۆژی قیامه‌ت (یوم یکشف عن ساق) که‌ له‌ صحیح البخاری هاتوو محمد الغزالي ده‌ئێ: شانۆگه‌رییه‌کی بێ مانا و هیچه‌ ! یان ده‌رباره‌ی فه‌رمووده‌ی تر ده‌ئێ: بیخه‌ ژێر پێت ! چه‌ند له‌ ووته‌کانی أبو حنیفه‌ ده‌چێت که‌ ده‌یووت: خورافه‌یه‌، میزی پێدا بکه‌.

ابن برهان ده‌ئێ: أبو حنیفه‌ ده‌ئێ: گه‌ر ڕاوییه‌که‌ فه‌قیه‌ بی‌ت نه‌وا ڕپوایه‌ته‌که‌ی پێشی قیاس ده‌خریت، وه‌ نه‌گه‌ر فه‌قیه‌ نه‌بی‌ت نه‌وا قیاس پێشی ڕپوایه‌ته‌که‌ی ده‌خریت.

ابن برهان ده‌ئێ: ئەو قیاسه‌ی که‌ پێشی ڕپوایه‌ت ده‌خریت لای چه‌نه‌فیه‌کان اصول-ه‌.

[الوصول إلى الأصول : 203/2]

ووتە: أصول و اتا قورئان و سوننه‌ت و ئیجماع، به‌م پێیه‌ هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک بگات به‌ أبو حنیفه‌ و شوینکه‌وتوانی مه‌زه‌به‌که‌ی قیاسی ده‌که‌نه‌ سه‌ر قورئان و سوننه‌ت و ئیجماع له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌دا یه‌کی نه‌گرته‌وه‌ ئیتر ڕه‌تی ده‌که‌نه‌وه‌ با سه‌نه‌ده‌که‌شی سه‌حیح بی‌ت، جا گه‌ر پێی بلی به‌ چ بیانووێک ڕه‌ت کرده‌وه‌ ؟ ئەوا ده‌ئێ: ئەو هاوه‌له‌که‌ی که‌ ڕپوایه‌تی کردوو هه‌قیه‌ نیه‌ ! به‌م پێیه‌ش چه‌نده‌ها فه‌رمووده‌ی سه‌حیحیان ڕه‌ت کرده‌وه‌ که‌ له‌لای مه‌زه‌به‌که‌ی تر قبول کراوه‌ و کاری پێده‌کریت، بۆیه‌ حماد بن زید ده‌ئێ: ده‌زانن أبو حنیفه‌ کێ بوو ؟ مشتومری ده‌کرد له‌ ئیرجائدا جا کاتیکی ترسا

لە روحي خۆی دەستی کرد بە ڕەئى، جا فەرموودەکانى پيغەمبەرى الله ﷺ قیاس کردە سەر یەکتەر تا بەتالیان بکاتەو، وە فەرموودەکانى پيغەمبەرى الله ﷺ قیاس ناکریت.

جا حەنەفیهکان پێیان وایە حوکمیەک لە قورئاندا ھاتبی پاشان سوننەت ییت ڕوونکردنەو، زیاتری پێبدات ئەوا ئەم زیادەییە بە نەسخ حیسابە قورئانیش بە سوننەت نەسخ ناکریتەو، بۆیە زۆریک فەرموودەى صەحیحیان ڕەت کردۆتەو بەم بیانوو بەطلە، بۆ نموونە لە فەرموودەى صەحیح ھاتوو گەر کەسێک زەواجی نەکردبوو توشی زینا بوو ئەوا 100 جەلدەى لێدەدریت و سائیەک نەفی نەکریت، حەنەفیهکان لەسەر ووی ھەمووشیانەو، أبو حنیفە پێیان وایە لە قورئاندا تەنھا باسی ئەو کراوە 100 جەلدەى لى بدریت باسی نەفیکردنى بۆ ماوەى سائیەک نەکراوە، کەواتە ئەو حوکمەى کە لە فەرموودەدا ھاتوو حوکمیکی زیادەو بە نەسخ حیسابە، فەرموودەش قورئان نەسخ ناکات بۆیە ڕەتی دەکەینەو فەرموودەکەش أبو ھریرە ڕیوایەتى کردوو کە فەقیر نیە بە حیسابی خۆیان ! لەکاتیکیدا لای جەمھورى زانایان ئەم حوکمە ڕوونکردنەو، یە نەسخ ییت تەننەت ئەو، سەرى لەم باسانەش دەرئەچیت دەزانیت نەسخ نیە چونکە فەرموودەکە 100 جەلدەکەى قورئانى وەک خۆی ھێشتۆتەو و نەیکۆڕیو، تا بلیین نەسخی کردوو تەنھا نەفیکردنەکەى زیادکردوو ئەمەش ڕوونکردنەو، زیاترە، نموونەى ئاواش زۆرە لە سوننەتدا کە ڕوونکردنەو، زیاتر دەدات بە حوکمەکانى قورئان، ھەر بۆیە بشر المریسی جەھمی کافر گوشتی کەرى مالى حەلال دەکات لەکاتیکیدا لە فەرموودەى صەحیحدا ھاتوو گوشتی ئەسپ و کەرى کپوی حەلالە و گوشتی کەرى مالى حەرامە، دەزانن بۆچی بشر المریسی بە حەلالی دەزانیت ؟ چونکە حەنەفی مەزھەبە و لەسەر اصولی أبو حنیفە دەروا، لە قورئاندا باسی حەرامکراوەکان ھاتوو باسی ئەو نەکراوە گوشتی کەرى مالى حەرامە، لە فەرموودەدا ئەمە ھاتوو کەواتە بە پێی اصولی أبو حنیفە ئەم حوکمە زیادەییە ناو فەرموودەکە نەسخە بۆ حوکمەکەى ناو قورئان، دەلێن فەرموودەش نەسخی قورئان ناکات جا بۆیە فەرموودەکە ڕەت دەکەنەو.

عبدالقادیر القسری لە ژياننامەى بشر المریسی دەڵێ: ووتەى سەیری هەیه لە مەزەهە بە کەماندا،

لەوانە: جائیز بوونی خواردنی گوشتی کەر. [الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة : 450/1]

ووتەم: بۆ ووتەکەى بشر المریسی بە سەیر دەزانیت ؟ خۆ شوینی ئیمامەکەت کەوتوو، ئەوەندەى ئیمامەکەت بەم بیانوانە فەرموودەى ڕەت کردۆتەو و بۆ ڕیزی پیکردوو کى وەک ئەوى کردوو؟ تەنانەت بۆتە ئیمام بۆ بەناو قورئانیە زندقەکانى ئەم سەردە، دەڵێن دەستی خوشبیت کارێکی چاکى کردوو هەموو فەرموودەیهکی صەحیحى وەرناگرتوو تا لەگەڵ قورئاندا بەراووردی کردوو ئیمەش لەویدا شوینی دەکەوین و بە ئیمامى دەزانین، ئەگەرچی ئەم زندقانەى ئەمڕۆ تەنها بۆ خۆ دەرپازکردن أبو حنيفة وەک قەلغانیک بەکاردين بەلام بەراستى مەزەهەبەکەى سەرچاوەى دەرکەوتنى کوفرو بیدعە وگومرايیه، بۆیه ژینگەیهکی زۆر لەبارى سازکردوو بۆ کافرو گومراکان تا بتوانن لە مەزەهەبەکیدای جیگایان بپێتەو، جەهەمى بوون تێیدا دەرکەوت، مورجیئە بوونیان تێیدا دەرکەوت، ووتنى خلق القرآن تێیدا دەرکەوت، ڕەتکردنەو و بۆ ڕیزی کردن بە فەرموودە تێیدا دەرکەوت، فەتوادان بە ڕەئى و فیل کردن کە ئەمڕۆ پێى دەووترى حیلەى شەرى تێیدا دەرکەوت، خڕوجکردن تێیدا دەرکەوت، ئیتر ئیمامى مەزەهەبیک هەموو ئەمانەى تێدا دەرکەوت چۆن مەزەهەبەکەى نابیتە ژینگەیهکی لەبار بۆ کافرو گومراکان و دانانى گەراکانیان تێیدا ؟

بە صەحیحى لە پیغەمبەر ﷺ هاتوو کە فەرموویەتى: من قورئانم و هاوشیوێى قورئانم پێدراو لەگەڵ قورئان، نزیکە پیاویکی سک تێر لە جیگا کەیدا پالدا تەو و بۆ: دەست بگرن بەم قورئانەو چیتان تێیدا بینى لە حەلالکراوەکان بە حەلالی بزانی، وە چیتان تێیدا بینى لە حەرامکراوەکان بە حەرامى بزانی ... تا کۆتایى فەرموودەکە، کە باسى ئەوانە دەکات کە حوکمەکانى ناو فەرموودە وەرناگرن.

الخطابی دەرپارەى ئەم فەرموودەیه دەڵێ: لەم فەرموودەیه بەلگەیه هەیه لەسەر ئەوێ کە فەرموودە پێویستی بەو نیه بەراوورد بکریت بە قورئان بەلکو هەر کاتیک بە صەحیحى بچەسپیت

له پێغه مبه‌رى الله ﷺ ئەوا خودى فەرموودەكە بۆخۆى دەبیته به‌لگه‌، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش كه‌ هه‌ندێكیان رپوايه‌تى ده‌كەن كه‌ هاتوو له‌ فەرموودەدا: (گەر فەرموودەتان پێگه‌یشت ئەوا به‌راووردی بكەن له‌گه‌ڵ قورئاندا گەر له‌گه‌ڵ قورئان یه‌كی گرت وه‌رى بگرن گەر پێچه‌وانه‌ی قورئان بوو وازی لێ به‌ینن) ئەم فەرموودیه‌ باطله‌ ئەصلى نیه‌، وه‌ زكريا بن يحيى الساجي له‌ يحيى بن معين گێراویه‌تیه‌وه‌ كه‌ وتویه‌تى: ئەم فەرموودیه‌ زندیقه‌كان هه‌لیان به‌ستاوه‌.

[معالم السنن : 299/4]

فەرموودەى المصراة له‌ الصحيحين هاتوو وه‌ك پێشتر ابن الجوزي باسكرد يه‌كێكه‌ بوو له‌و فەرموودانه‌ى كه‌ أبو حنيفة رەتى كردۆته‌وه‌، وه‌ حه‌نه‌فیه‌كان به‌ گشتى ناسراون به‌ رەت كردنه‌وه‌ى ئەم فەرموودیه‌ كه‌ أبو هريرة رپوايه‌تى كردوو، فەرموودەكە به‌م ناوه‌ ناسراوه‌ چونكه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ه‌ی ده‌كات له‌ (تصريه‌) كردنى ئازەڵ واتا نه‌دۆشینی و گڵدانه‌وه‌ى شیره‌كه‌ى له‌ گوانى، ئەو كه‌سه‌ى كه‌ ده‌یه‌وێت ئازەڵه‌كه‌ى بفروشی‌ت بۆ ماوه‌ى چه‌ند رۆژێك ئازەڵه‌ى نادۆشی‌ت تاكو گوانى پڕ شیر بێت و كپيار وابزانێ ئازەڵیكى باشه‌ و شیرى زۆره‌، كه‌چى كه‌ ده‌يكړیت و پاشان ده‌یدۆشی‌ت و گوانى به‌تال ده‌بی‌ت ده‌بینیت گوانى وه‌ك جارى سه‌ره‌تای لێ نایه‌ته‌وه‌، جا له‌م كاته‌دا كپيار سه‌ر پشك كراوه‌ گەر رازی بوو ئەوه‌ لای خۆى ده‌یه‌ی‌یتیه‌وه‌، گەر رازیش نه‌بوو ئەوا ئازەڵه‌كه‌ ده‌باته‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى له‌گه‌ڵ صاعیك خورما به‌رامبه‌ر ئەو شیره‌ى كه‌ لێ دۆشیوه‌، ئەم فەرموودیه‌ لای جمهور قبولكراوه‌، أبو حنيفة و حه‌نه‌فیه‌كان رەتى ده‌كەنه‌وه‌ به‌ بیانووى ئەوه‌ى كه‌ پێدانى صاعیك خورما به‌ خاوه‌نه‌كه‌ى ده‌بی‌ته‌ رپبا، ئەو شیرى دۆشیوه‌ نه‌ شیر هه‌مان نرخى خورماى هه‌یه‌، نه‌ هه‌مان برى خورمايه‌ كه‌واته‌ ده‌بی‌ته‌ رپبا، أبو هريرة-ش ده‌كەن به‌ بیانوو گوايه‌ هاوه‌لیكى فەقیر نیه‌ رپوايه‌ته‌كه‌ى دژی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعه‌ و رپگا ده‌دات به‌ پێدانى رپبا.

ابن القیم ده‌لێ: الشافعي ووتی: مونازه‌رم له‌گه‌ڵ محمد كرد -واتا الشيباني قوتابیه‌كه‌ى أبو حنيفة- ده‌رباره‌ى بابەتى المصراة، جا فەرموودەكەم بۆ باسكرد، محمد ووتی: ئەم فەرموودیه‌ أبو هريرة رپوايه‌تى كردوو، الشافعي ووتی: ئەو وه‌لامه‌ى كه‌ دايه‌وه‌ خراپتر بوو له‌و شته‌ى كه‌ لێ

ړایکړد. [مختصر الصواعق المرسله : 1617-1618]

و وتم: و اتا موخاله فه کردنی فه رمووده که هیشتا سووکتړ بوو له و کاره ی که کردی که تانه دان بوو له أبو هریره، چونکه به هر بیانووېک فه رمووده وهرنه گړت نه و هیچ بیانووېکی نیه له تانه دان له أبو هریره.

ابن حزم دهئ: به لگه هیئانه وهی أبو حنیفة به فه رمووده ی المصراة کاره ساتیکه له کاره ساته کانی سهردهم، أبو حنیفة یه که م که سه که موخاله فه ی ئه م فه رمووده یه ی کردووه و عه بیداری کردووه و تانه ی لیداو، موخالی هه موو ئه م شتانه یه که له فه رمووده که دا هاتوون، جاریکیان حه نه فه خاوه ن وهرعه کان به مه نسوخی ده زانن به حه رام بوونی رپبا، ئه مه ش هه مووی درو یه رپبا هیچ په یوه ندی به م فه رمووده یه وه نیه، وه جاریکیان حه نه فه یه کان فه رمووده که به درو ده زانن و دهیده نه پال أبو هریره، الله تعالی پاداشتی ئه م کاره یان ده داته وه له دنیا و ئاخیره تدا، نه وان خو یان نه هلی درو ن نه ک أبو هریره-ی گه وره و چاکه کار ره زای الله له سهر نه و و هه موو هاوه لان بیت، وه که سی تانه دهر له یه کیک له هاوه لان هه لگېرېته وه به سهر دهم و لوتیدا.

[المحلی : 83/10]

و وتم: ابن حزم له [المحلی : 578-585/10] به درېژی مونا قه شه ی هه موو بیانوو ده کانیان ده کات و ره ددیان ده داته وه دهر باره ی فه رمووده ی المصراة، که هه موو بیانوو ده کان ره یی خو یانن.

ابن حزم دهر باره ی فه رمووده یه کی الصحیحین که دهر باره ی که سی موفلیس هاتووه دهئ: رپوایه تمان کرد له رېنگای أبو عبید-ه وه که ووتی: مونا زهره م له گه ل محمد بن الحسن کرد دهر باره ی ئه م بابه ته، جا هیچی لانه بووه ته نها نه وه نه بی که و توویه تی: ئه مه فه رمووده ی أبو هریره-یه. ابن حزم دهئ: به ئی والله ئه مه فه رمووده ی أبو هریره-ی چاکه کاری راستگو یه نه ک فه رمووده ی که سانی هاوشیوه ی محمد بن الحسن بیت، که به عبدالله بن المبارک ووترا: کامه یان فه قیترن أبو یوسف یان محمد بن الحسن ؟ ووتی: بلی کامه یان درو زترن. [المحلی : 174/9]

أبو سەد السەمانی دەئ: سمعت أبا المعمر المبارك بن أحمد سمعت أبا القاسم يوسف بن علي الزنجاني الفقيه سمعت الفقيه أبا إسحاق الفيروزآبادي سمعت القاضي أبا الطيب دهيوت: ئيمه له مه جليسيك بووين له مزگهوتي المنصور، گەنجیكى خوراسانی هات پرسىارى كرد دەربارەى المصراة، جا داواى بەلگەى كرد، تا بەلگە هینرایەو بە فەرموودەكەى أبو هريرة كه له م بارهیهو هاتوو، گەنجەكە حەنەفى بوو ووتى: فەرموودەى أبو هريرة قبول ناکریت، ووتەكەى تەواو نەكرد تا ماریكى گەورە بەسەریدا بەربوویەو له سەقفى مزگەوتەكە، خەلکیش هەلسانەو له بەر مارەكە، گەنجەكەش راپکرد لی، مارەكەش بەدواى دەكەوت، پێ ووترا: تەوبە بكە تەوبە بكە، ئەویش ووتى: تەوبەم كرد، ئینجا مارەكە دیارنەما و هیچ ناسەوارىكى نەبینرا.

الذهبي دهئ: راوييه كانى سەنەدەكە هەمووى پیشەوان.

[الذهبي نه قلى كردوو - سير أعلام النبلاء : 618/2]

ووتم: له برگەى دووهدا دەربارەى بابەتى ووتنى قورئان مەخلوقە لەلایەن أبو حنیفة-هو رپوايه تىكى البیهقى-مان هینا كه البیهقى له كۆتاییدا دەئ: راوييه كان هەمووى سيقەن، بەلام ووتەكەمان قبول نەكرد و تەزەیفمان كرد، جا لێرەشدا كه الذهبي دەئ: راوييه كان هەمووى پیشەوان ئاوا بە ئاسانى قبولی ناکەین بەلكو لیمان كۆلیهوه كه هەموو راوييه كان خاوەن كتیبن و له رپوايه تدا كیشەیان نیه ئەگەرچى هەموویان بە پیشەوا نازانین بەلام الذهبي زۆر شله له بەكارهینانی ئەم نازناوانە.

دەبیت كئ ئەم گەنجە كئ فیرى كریبیت كه بلى فەرموودەى أبو هريرة قبول نیه ؟ پیتان وایە ئیجتیهادی خۆى بیت ؟ جا كه أبو حنیفة-ى خاوەن مەزەهەب و حەنەفیه كانى شوینكەوتەى فەرموودەى صەحیح رەت بكەنەو له حەرام و حەلالدا بە بیانووى ئەوێ هاوێله كه فەقەر نیه كه رپوايه تى كردوو، یان بە بیانووى ئەوێ ئاحادە، ئەوا جەهمیه كانیش دەلێن ئیمەش فەرموودەى ئاحاد وەرناگرین له بابەتى عەقیدەدا چونكه گەر أبو حنیفة له بابەتى ئەحكام وەرى نەگریت ئەى چۆن ئیمە له عەقیدەدا وەرى بگرین، جا بە هەموو پێوەریك رەت كەرنەو ئەم فەرموودانە له بابەتى عەقیدەدا لەپێشترە، هەر بۆیه الكوثري جەهمی كه بە شیئى أبو حنیفة

ناسراوه فەرموودهی جارییه که رەت دەکاتەووە که لە صحیح مسلم هاتوووە (فقال لها أين الله ؟ قالت: في السماء) بە بیانووی ئەوێ ئەوێ هاوێڵەێ که رپوایەتی کردوووە (معاوية بن الحكم السلمي) فەقەر نیه لەناو نوێژدا قسەێ کردوووە !

ژمارەیهک زندیق و مولحید و مورتەدی ناسراو کە حەنەفی مەزەهەب بوونە:

ابن سینا: مولحید و ئیمامی مولحیدەکان وەک ابن القیم وەسفی کردوو.

بشر المریسی: جەهەمی کافر پۆلی سەرەکی بینی لە فیتنە ی خلق القرآن لە سەردەمی المأمون دا.

ابن أبي دؤاد: جەهەمی کافر پۆلی سەرەکی بینی لە فیتنە ی خلق القرآن لە سەردەمی المعتصم دا.

أبو علي الجبائي: یەکێکە لە سەرانی موعتەزێلە مامۆستای أبو الحسن الأشعري بوو، أبو الحسن ئیعتیزالی لەو وەرگرت پیش ئەوێ بێت بە ئەشعەری.

محمد بن کرام: پیشەوای گروپی کەررامی کە گروپیکی مورجیئە یە ئیستا نە ماون.

أبو منصور الماتريدي: پیشەوای گروپی ماتوریدی کە زانیایەکی حەنەفی ناسراو، بە دەگمەن هەیه کە سێک ماتوریدی بێت و حەنەفی نە بێت.

الزمخشري: موعتەزێلە ی کافر، شانازی بە موعتەزێلە بوونی خۆی دەکرد و بە ئاشکرا دەیووت قورئان مەخلوقە، ئەهلی سوننە ی بە الحشویە ناو دەبرد وەک گالتە و سوکایەتی پیکردن چونکە ئیثباتی صیفات دەکەن لە سەر ظاهر.

جمال الدين الأفغاني: ماسۆنی و دەججال و زندیق و مولحید، خۆی دانی پێدەنێت کە حەنەفیە.

محمد عبده: قوتابی جمال الدين الأفغاني لە سەر رێچکە ی مامۆستاکی رۆشتوو ئەویش حەنەفی مەزەهەبە.

ئێستا دەلێن جا أبو حنیفة چی بکات خۆ ئەو ئەمانە ی فێر نە کردوو کە ئاوا بن، دواتر لە مەزەهەبەکانی تریش کەسانی مورتەد هەن خۆ تەنها لە مەزەهەبی حەنەفی نیە، دەلێن بە ئی راستە، بەلام مەبەستمان ئەوێە کە مەزەهەبەکی ژینگە یەکی لەبارە بو زندیق و مولحید و کافرەکان، هەر وەک ابن تیمیة ووتی: أصولی أبو حنیفة نە فی بیدعە ناکات ئەگەرچی ئیثباتیشی نە کات بوێە مەزەهەبەکی لە تەواوی ئەهلی بیدعەکان پیکدی، راستی کرد ابن تیمیة بەلام هیشتا نەرمی نواند

بەرامبەری، چۆن اصولی أبو حنیفە ئیثباتی بیدعە ناکات لە کاتی کدا خۆی خاوەنی کۆمەڵیک کوفر و بیدعەیه ؟!

دروستبوونی فیتنە ی خلق القرآن کە یەکیکە لە گەورەترین فیتنەکان لە میژووی ئیسلامدا ھۆکارە کە ی کۆ بوو ؟ مەگەر بشار المریسی و ابن ابی دؤاد و موعتەزیلەکانی بەصرە نەبوون چوونە پال خەلیفە عەباسیەکان و ئەم کوفرەیان خستە ناو میشکیانەو ؟ بشار المریسی و ابن ابی دؤاد دوو حەنەفی مەزھەبن کە ئیمامەکیان پێش ئەوان وتوویەتی قورئان مەخلوقە ئیتر بۆ سەیرە ئەوانیش وابلێن کە لە ژینگە یەکی ئاوا لە بار بۆ کوفر و بیدعە پێگە یشتوون.

ئیمام أحمد دەربارە ی الجەم بن صفوان دەڵێ: قورئانی تەفسیر کرد بە تەفسیریکی تر کە لە شوینی خۆی نەبوو، وە فەرموودە ی پێغەمبەری اللّٰه ﷺ بە درۆ زانی، وە پێی وابوو ھەر کە سییک اللّٰه وەصف بکات بەو شتانە ی کە لە قورئاندا پێی وەصف کراوە یان پێغەمبەر ﷺ لە فەرموودە وەصفی کردووە ئەوا کافرە، وە کە سییک بوو لە المشیة، جا بە ھۆی ووتەکانی کەسانیکی زۆری گومرا کرد، وە کەسانیکی شوینی ووتەکانی کەوتن لە ھاوہلانی أبو حنیفە و عمرو بن عبید لە بەصرە، وە دینی جەھمی داھینا. [الرد علی الجہمیة والزنادقة : 97]

ووتە: بۆ ھاوہلانی أبو حنیفە شوینی دەکەون ھاوہلانی مالک و الشافعی و أحمد شوینی ناکەون ؟ چونکە ئیمامەکیان ژینگە یەکی لەباری بۆ ساز کردوون.

ھەر بۆیە المعلی لە رەددانەوہ ی الکوثری ئاماژە بەو دەکات کە أبو حنیفە ھۆکاریکی ناراستەوخۆ بوو بۆ دروست بوونی فیتنە ی خلق القرآن و پەت کردنەوہ ی فەرموودە، کاتیکی الکوثری دەڵێ: چۆن دەبێت الثوری و الأوزاعی بڵێن: لە ئیسلامدا کەس لە دایک نەبوو شومتر بێت لە أبو حنیفە ! چۆن زانیان ئەو شومترین کەسە ؟

المعلی لە وەلامی ئەم ووتە یە ی الکوثری دەڵێ: الثوری و الأوزاعی وەکو زۆرینە ی پێشەواکانی پێش خۆیان و سەردەمی خوشیان پێیان وابوو کە ئیرجاء و پەت کردنەوہ ی فەرموودە بە پەئی و بڕوا

بوون بە هەندیک لە عەقیدەى جەهمیەکان هەموو ئەمانە گومرایین، دەبیته هۆى ئەوەى که زیانى توند بیته بەسەر ئوممەت لە دین و دونیایدا، وه الثوري والأوزاعي بینیان أبو حنیفة و شوینکەوتوانی لەوانەى هەلەن یان پیکاوێانە جددى بوون لە بلأوکردنەوهى ئەم شتانە، وه بەردەوام ووتەکانیان بلأو دەبوویه وه و بەرهو خراپتر دەپۆیشت، تەنانەت وای لێهات که سانیک بلین فەرموودهى ئاحاد بە پەهایى پەت دەکریتە وه، وه هەندیکیان ووتیان فەرمووده بە پەهایى پەت دەکریتە وه هەروەک الشافعي باسى کردووه، پاشان وای لێهات بلین دەقه شەرعیەکان نابیتە بەلگە لە بابەتە عەقیدەییەکاندا، پاشان درۆیان دایە پال پیغەمبەرى الله عز وجل، وه دایانە پال الله سبحانه هەروەک لە بەشى عەقیدەدا باسم کرد، جا الثوري والأوزاعي بەشیک لەم شتانەیان بینى و حالەتە که ئەمەى نیشاندا ن که سەرهنجام چى لیدیت، جا ئەوان چۆنیان گومان برد هەروا دەرچوو، وه ئایا فیتنەى خلق القرآن لە سەردەمى المأمون والمعتصم والواثق هەلگیرسا تەنها لەسەر دەستى هاوێلانێ ئیوه نەبیته که ووتەکانیان دەدایە پال أبو حنیفة ؟ وه لە کتیبى (قضاة مصر) بەشیک لەمە پرووداوانە باس کراوه، وه ئایا هیچ شتیک وایکرد ئەم ووتانە تەشەنە بکەن و بلأو ببەنە وه تەنها ئەم فیتنەیه نەبیته ؟ وه چ زیانیک بە ئوممەت گەیشته که گەر وەرتر بیته لە زیانى ئەم ووتانە ؟ [التنکیل : 433-434]

عُثمان بن سعيد الدارمي له پەرددانەوهى بشر المريسي و ابن الثلجي که دوو جەهمین دەلێ: بەهەمان شیوه سەرکرده ناوەندییه که تان یعقوب أبو یوسف پەوایه تی کردووه لە الشعبي-هوه گەر قەناعەتتان بیته بە پەوایه تە که ی. [نقض عثمان بن سعيد الدارمي على بشر المريسي : 17] ووتم: الدارمي قازى أبو یوسف که ناودارترین قوتابی أبو حنیفة-یه بە سەرکردهى ناوەندی ناو دەبات، ئەى سەرکردهى یە که میان کێیه ؟ بیگومان أبو حنیفة-یه، ئەمە لە کاتی کدا أبو یوسف جەهمیش نەبووه وهک أبو حنیفة.

داهینانی بیدەیی حەسەنە لەلایەن أبو حنيفة:

ابن المنذر دواى هينانى بەلگەکان لەسەر (التثويب) لە بانگی بەیانیدا دەئى: النعمان (واتا: أبو حنيفة) موخالەفەى هەموو ئەم بەلگەنەى کرد کە باسمان کرد، يعقوب -واتا أبو يوسف- لە أبو حنيفة-ووە گێراویەتیەووە لە کتیبى (الجامع الصغير) کە وتوویەتی: ئەو تەثویبەى کە خەلک دەیکەن لە بانگی بەیانیدا لەنیوان بانگ و قامەت دایە، دوو جار دەووترى حي على الصلاة، دوو جار دەووترى حي على الفلاح، وە أبو حنيفة تەثویبى بە مەکروھ زانیووە لە بانگی عیشا و باقى نوێژەکانى تردا.

ابن المنذر دەئى: موخالەفەى ئەو فەرموودانەى کرد کە لە بانگ بیژانى پیغەمبەرى الله ﷺ چەسپاوە بلال و أبى محذورة، وە فەرموودە لە ابن عمر و أنس بن مالك پىوايەت کراوە، وە خەلکى مەککە و مەدینە لەسەرى دەپۆن هەر لە سەردەمى پیغەمبەرى الله ﷺ تاوەکو ئەمرۆمان، جیل دواى جیل لەیەکترى وەرەگرن کارى پێدەکەن لە هەموو سەردەمێکدا بە ئاشکرایى لە بانگی بەیانیدا لە هەموو رۆژێک، پاشان بەوێش نەوێستا کە موخالەفەى هەموو ئەو بەلگەنەى کرد تاكو بیدەییەکی حەسەنەى داهینا کە لە هیچ کام لە دوو بانگ بیژەکەى پیغەمبەرى الله ﷺ پىوايەت نەکراوە، وە کاریشى پى نەکراوە لە سەردەمى هیچ کام لە هاوێلەکانى پیغەمبەر، وە لە کتیبى محمد بن الحسن هاتوووە کە دەئى: تەثویب سەرەتا دواى بانگ بوو دەیانووت: الصلاة خير من النوم، خەلکیش ئەم تەثویبەیان داهینا -واتا ئەوێ أبو حنيفة- ئەمەش شتیکی چاکە.

ابن المنذر دەئى: وە چەسپاوە فەرموودە لە دوو بانگ بیژەکەى پیغەمبەرى الله ﷺ و هاوێلەکانى کە باسمان کرد تەثویب لەناو خودى بانگە کە دایە پێش تەواو بوونى، جا ئەوێ محمد ووتى کە سەرەتا تەثویب دواى بانگ بوو ئەمە مەحالە و هیچ مانای نیه، لەگەڵ ئەوێشدا خیلانى ئەوێ کە خەلکى حجاز و شام و مصر لەسەرى، وە خیلانى ووتەى سفیان الثوري-ه، پاشان بە شتیکی چاکى دانا و دانى پێدانا کە داهینراوە، وە هەموو شتیکی داهینراویش بیدەییە.

[الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف : 155/3-156]

ووتەم: التثویب واتا ووتنی (الصلاة خیر من النوم) دوو جار لە بانگی بەیانیدا لەدوای ووتنی (حي على الفلاح) ئەمە شتیکی زانا و عەوام دەیزانی و هەموو پۆژیک خەڵک دەیبیستی، کەچی أبو حنیفة بەمە پازی نەبوو و پەتی کردۆتەو، لە بری ئەو هاتوو بەدەیه کی حەسەنە ی داهیناوه! لەجیاتى ئەم تەثویبە کە لەناو بانگدا هەیه دواى تەواو بوونی بانگە کە بڵێن حي على الصلاة دوو جار، حي على الفلاح دوو جار، واتا هەم کاتی ووتنە کە پێچەوانە ی فەرموودەیه هەم خودی ووشە کە پێچەوانە ی فەرموودەیه و شتیکی بەدەیه، وە محمد بن الحسن الشیبانی بە بەدەیه کی حەسەنە دەزانی!

جگە لەم بابەتەش کە هینامان پروانن بۆ کتێبی (المغنی لابن قدامة) بە نموونە، کە کتێبیکی دەربارە ی فقیی مقارن نوسراوه، ووتە ی هەر چوار مەزەهە کە نەقل دەکات لە بابەتەکاندا، لە چەندەها شوێن دەبینی ابن قدامة دەڵێ: ئیمە (واتا حەنەلیەکان) و مالکیەکان و شافعیەکان وادەڵێن بە لگەشمان ئەم فەرموودەیه، بەلام حەنەلیەکان و نالێن شتیکی تر دەڵێن.

کەسانیکی دەڵێن: ئیمام مالک (عمل أهل المدينة) بەلایەو حوججە بوو فەرموودە ی پەت دەکردۆتەو بە بیانوی ئەو ی پێچەوانە ی عمل أهل المدينة-یه.

لە وەلامی ئەمەدا دەڵێن:

سەرەتا دەبێ ئەو بزانین کە هیچ زانیە ک بۆی نیە لەخۆیهو هەندیک شت وەک أصول دابنیت بۆ مەزەهە کە ی بەهۆی ئەمەو فەرموودە ی صەحیحی پێ پەت بکاتەو، ئەمە نە بۆ مالک نە بۆ غیری مالک دروست نیە ئەنجامی بدات، کارە کە بەم شیوەیه نیە کە هەندیک جاهیل لێ تیگەشتوون کە گوایه مالک هاتوو دەڵێ مەزەهە ی من ئاوايه هەر فەرموودەیه ک لەگەڵ یە ک نەگرتەو قەبۆلی ناکەم، الشافعی لەولا دەڵێ مەزەهە ی منیش ئاوايه هەر فەرموودەیه ک یە ک نەگرتەو لەگەڵ ی وەری ناگرم، یەکیکی تر لەولاو بەهەمان شیوه، ئوممەتیش لە بەرامبەر ئەم ووتانە دەڵێن: زۆر ئاساییه هەریەکیکیان بۆخۆی با اصول-ی مەزەهە کە ی دابنیت کام فەرموودە ی یە ک نەگرتەو لەگەڵ مەزەهە کە ی با وەری نەگرت ئیمەش لەمەدا شوینی دەکەوین! حاشا

زانایانی ئەهلی سوننە بەرین لەم جوۆرە ووتە و کارانە، ئوممەتیش ئەم جوۆرە ووتە و کارانە لە هیچ کەسێک قبوڵ ناکەن جا هەر زانایەکی بێت و هەر پلەیهکی هەبێت، سەبارەت بەوەش کە (عمل أهل المدينة) حوججەیه لەلای ئیمام مالک بە ئی وایە بەلام دەربارەیی ئەم بابەتە تا ئیستاش لەناو زانایانی ئوممەتدا خیلاف هەیه، هەم لەناو خودی زانا مالکیەکان هەم لەناو زانایانی مەزەهەبەکانی تردا، کە ئایا عمل أهل المدينة چ عەمەلیک دەگرێتەو ئەوانەیی نەقلین یان ئیجتیهادین ؟ وە ئایا تا چ سەردەمیەک دەبێتە حوججە ؟ تا سەردەمی کوژرانی ئیمام عثمان حوججەیه یان تا سەردەمی هەر چوار خەلیفە کە یان تا سەردەمی تەواوی هاوێلان یان تا سەردەمی تابعین یان تا سەردەمی أتباع التابعین هەموو ئەم باسانە تا کو ئیستاش جیگای مشتومرن لەلای زانایاندا.

هەر بۆیە الزرکسی دەربارەیی عمل أهل المدينة دە ئی: تا کو ئیستاش ئەم بابەتە کێشەیی لەسەرە.

[البحر المحيط : 4/488]

دەپرسین بۆچی زانایان گەفتوگۆی ئەم بابەتە دەکەن و بگرە لە هەندیک بەشی بابەتە کە هاوێلان ئیمام مالک-ن ؟ بۆ هەروەک چۆن هێرشیان کردە سەر أبو حنیفة لە پەتکردنەوێ بۆ فەرموودە بەهەمان شیوە هێرش ناکەنە سەر مالک ؟ دیارە ئەو شتانەیی کە لە أبو حنیفة-دا هەبوو کە فەرموودەیی پەت کردۆتەو بە شیوازیکی زۆر ناشرین و دوای پێگەیشتنی هەر لەسەر قسە کەیی خۆی ماوێتەو ئەم شتانە لە مالک-دا بوونیان نەبوو ئەگینا زانایان بەرین لەوێ کە دوو فاقی بکەن بەرامبەر کەسێک ئاوا بن و بەرامبەر ئەوێ تر جوۆریکی تر بن لە کاتی کدا ئەم دووانە هیچ جیاوازییان نەبێت، پاشان مەدینە شاری پێغەمبەر ﷺ و هاوێلان بوو، گەر عمل أهل المدينة تا سەردەمی کوژرانی ئیمام عثمان یان چوار خەلیفە کە یان تەواوی هاوێلان حوججە بێت لەلای مالک ئەو حوججەیهکی بەهێزە و بە ئاسانی پەت ناکرێتەو ئەگەرچی ئەمە نابێتە بیانوو بۆ مالک و هیچ کەسێکی تر کە فەرموودەیی صەحیحی پێ پەت بکاتەو، بەلام شارێک کە شاری دابەزینی وەحی و ئایەتەکانی حەرام و حەلال بێت و پێغەمبەر و هاوێلان تییدا ژیا بن و خەلکی ئەم

شارە لەسەر کارێک یە کدەنگ بن و لەسەری برۆن ئەوا خۆی لە خۆیدا ئەمە هیژێک پەیدا دەکات کە ووتە و کاری خەڵکی شارەکانی تر ئەم هیژە نیه چونکە باقی شارەکانی تری وەک کوفە و بەصرە و دمشق و قاهیرە زانست کاتیکیان تییدا بلأو بۆتەووە کە ژمارەیه ک لە هاوێلان تییدا نیشتەجی بوونە.

ابن تیمیة ئیجماعی أهل المدينة-ی کردۆتە چوار پلە، پوختە ی ووتە کە ی نەقل دەکەم بە ماناوە: پلە ی یە کەم: ئەو ی نەقل کراوە لە پیغەمبەر ﷺ هەروەک نەقل کردنیان بۆ بری صاع و مۇد، خەڵکی مەدینە صاعەکانیان لەسەر هەمان صاع-ی پیغەمبەر دروست کردوو، یان نەبوونی زەکات لەسەر سەوزە و میووە کە لە سەردەمی پیغەمبەردا لە خەڵکی وەرەگیراوە و خەڵک ئەم زەکاتەیان دەرە کردوو، یان ئەو شتانە ی کە وەقف کراون بە هەمان شیوە زەکاتی ئەمانە لە خەڵکی وەرەگیراوان، ئەم جوۆریان بە یە کدەنگی هەموو زانایان حوججەیه بە ئی خیلاف لە هەموو مەزەهەبەکاندا.

پلە ی دوووەم: عەمەلی کۆنی خەڵکی مەدینە لە سەردەمی پێش کوژرانی ئیمام عثمان، ئەم جوۆریان حوججەیه لە مەزەهەبی مالک، دەقی ئیمام الشافعی لەسەرە کە بە یونس بن عبدالأعلى دەئێ: گەر بینیت خەڵکە کۆنە کە ی مەدینە لەسەر شتیکی کۆکن ئەوا با لە دلت هیچ گومانێک رات نەگریت کە ئەم شتە حەقە، وە لە مەزەهەبی ئیمام أحمد-یش ئەو ی خولەفای راشدین لەسەری پۆشتوون حوججەیه و شوێنکەوتنی واجبە، ئەو وەشی لە أبو حنیفة گێردراوەتەووە ئەو ی ئی دەکەوێتەووە کە ووتە ی خولەفای راشدین حوججەیه، وە نازانری هیچ عەمەلیکی خەڵکی مەدینە لە سەردەمی خولەفای راشدین پیچەوانە ی سوننەتیکی پیغەمبەر ﷺ بوو بیّت.

پلە ی سێیەم: گەر لە بابەتی کدا دوو بەلگە دژ بە یە ک بوون وەک دوو فەرموودە و دوو قیاس، نەیزانی کامە ی راجحترە و دانە یەکیان عەمەلی خەڵکی مەدینە ی لەسەر بوو، ئەوا لە مەدا خیلاف هەیه، لە مەزەهەبی مالک والشافعی تەرجیحی عەمەلی ئەهلی مەدینە دەکریّت، لە مەزەهەبی أبو حنیفة تەرجیحی لایەنیکی ناکری بە پشت بەستن بە عەمەلی ئەهلی مەدینە، وە لە لای هاوێلانی أحمد-یش دوو ووتە هەیه، یە کە میان: تەرجیح ناکری بە عەمەلی ئەهلی مەدینە، ئەمەش ووتە ی

القاضي أبو يعلى وابن عقيل-ه، دووهمیان: تەرجیح دەکری بە عەمەلی ئەهلی مەدینە، ئەمەش ووتە ی أبو الخطاب و جگە لەویشە، وە ووتراوە کە ئەمە ی دووهم دەقی ووتە ی أحمد-ه، کە لە ووتە کەیدا دەئێ: (گەر خەڵکی مەدینە فەرموودە یەکیان بینی و کاریان پێی کرد ئەوا ئەمە ئامانجە) وە أحمد فەتوای دەدا لە سەر مەزەبە ی خەڵکی مەدینە و پیشی دەخست بە سەر مەزەبە ی خەڵکی عراق، وە حەزی نە دەکرد پەدە ی ئەهلی مەدینە بدرێتە وە هەروەک چۆن پەدە ی ئەهلی پەئێ دەدرێتە وە، دەیووت: خەڵکی مەدینە شوینی ئاثر کە وتوون، جا ئەمە ووتە ی زۆربە ی پیشەواکانە کە هاو پرای مالک-ن دەربارە ی تەرجیح کردنی عەمەلی خەڵکی مەدینە.

پە ی چوارەم: عەمەلی سەردەمی دواتری خەڵکی مەدینە، ئایا ئەمە حوججە یەکی شەریعیە واجبە شوینی بکەوین ؟ ئەو ی پیشەوایانی لە سەر ئەو یە کە حوججە نیە، ئەمەش ووتە زانا موحە قیقە کانی مەزەبە ی مالک-ه، کە القاضي عبدالوهاب و جگە لەویش باسیان کردووە کە ئەم جوۆرە عەمەلە نە ئیجماعە و نە حوججە یە لە لای زانا موحە قیقە کانی مەزەبە ی مالک، لەوانە یە هەندیک لە هاو ئەلانی مالک لە مە غریب بیکەن بە حوججە بە لām هیچ دەق و بە لگە یەکیان لە لای ئە لە پیشەواکانە وە بە لکو ئە مانە ئەهلی تەقلیدن. بڕوانە [مجموع الفتاوى : 320-306/20]

ووتەم: بڕوانە ووتە کە ی کە دەئێ: أحمد حەزی نە دەکرد پەدە ی ئەهلی مەدینە بدرێتە وە هەروەک چۆن پەدە ی ئەهلی پەئێ دەدرایە وە، ئەمەش شتیک نیە کە لە هەوا و هەو سە أحمد ئەنجامی بدات، وە لە تەواوی ووتە کانی ابن تیمیة-دا پشتگیری یەکی زۆر لە زانایانی مەدینە و عەمەلی ئەهلی مەدینە دەکات.

بە لām لە گە ل ئەو شدا لەو شوینانە ی کە مالک موخالە فە ی فەرموودە ی صەحیحی کردووە بە بیانووی ئەو ی عەمەلی ئەهلی مەدینە پێچەوانە یەتی ئەوا ووتە کە ی مالک پەت کراو یە بە بێ گومان، بۆ یە زانایان فەرموودە ی صەحیحی ئاحاد وەردە گرن و کاری پێدە کەن ئە گەر چی خیلافی عەمەلی ئەهلی مەدینە ش بیّت، جا بۆ یە مالک و جگە لەویش کە س لئی قبول نە کراوە فەرموودە ی صەحیح پەت بکاتە وە بە هەر بیانوویک بیّت، بە لām سەیر کەن پەت کردنە وە ی کار کردن بە هەندیک

فەرموودەى ئاحادى صەحیح لەلای مالک بەهۆى ئەوێ پێچەوانەى عەمەلى ئەهلى مەدینەى چەندە جیاوازو دوورە لە ڕەت کردنەوێ فەرموودەى صەحیح لەلایەن أبو حنیفە بە ووتەى زۆر بئ ئەدەب و ناشرین وەک: ئەمە بێرەو بە کلکی بەراز، ئەمە هیچ نیە، ئەمە خورافەى، دواتر هەلۆیستی زانیان بەرامبەر أبو حنیفە و مالک زۆر جیاوازه ئەمەش بەلگەى ئەو جیاوازییەکی ڕوون هەیه لە نێوانیاندا لەم بابەتەدا، ئێمە ووتەى زانیانی سەلفەمان لەبەر دەست دایە دەربارەى ئەم کارەى مالک و أبو حنیفە، چیان ووتبێ دەربارەیان ئێمەش هەر ئەو دەلێن و لێ لاندەین، ئەو کەسەش کە پێ وایە مالک خاتری گیراوە بەلام أبو حنیفە زوڵمى لیکراوە ئەو تۆمەتێکی زۆر قیزەونى داووتە پال سەلف هەست بکات یان نا، دواتر کەسێکی وەک أبو حنیفە کە هەموو گیانی کوفر و بیدعە و گومراپی بوو چۆن لەگەڵ مالک دەکرێت بەیەک کە لە بابەتێکدا نەپێکاوە و عوزرەکەى زۆر بەهێزترە لەهێ أبو حنیفە ؟ لەگەڵ ئەوەشدا بە هەل دەلێن هەلە مالک بیکات یان هەرکەسێکی تر.

وێ دەووترێ لەکاتی موناژەرەى نێوان أبو یوسف-ى قوتابی أبو حنیفە لەگەڵ ئیمام مالک، کاتێک أبو یوسف بە یاوهرى هارون الرشید دەچێتە مەدینە، موناژەرە دەکات لەگەڵ مالک دەربارەى صاع و زەکاتی سەوزەوات و وەقف، لەلای خەلکی مەدینە صاع یەکسانە بە پێنج رطل و سییهکی رطل بە رطلی عێراقی، لای حەنەفیهکان صاع یەکسانە بە هەشت رطل بە رطلی عێراقی، ئێنجا مالک صاعی خەلکی مەدینەى نیشان دەدات کە دەستاو دەست لە باب و باپیرانیان لەسەرى ڕۆشتوون خەلکە کە تا دەگاتە سەردەمى پێغەمبەر ﷺ وێ پێ دەلێ: ئایا پێت وایە ئەم خەلکە هەموویان درۆ بکەن ؟ أبو یوسف دەلێ: نەخێر درۆ ناکەن، گەر هاوێلە کەشم -واتا أبو حنیفە- ئەمەى دیبواى کە من بینیم ئەو پەشیمان دەبوویهوێ لە ڕەئیهکەى.

هەر چەندە لە هیچ کتێبێکدا بە سەنەد ئەم موناژەرەى نەدۆزییهوێ بەلام هێندە ناوبانگی هەیه موناژەرە کە کە پێویست بە گەران بەدوای سەنەد و حالى سەنەدە کە ناکات چونکە لەشتی ئاوادا شلى نواندن هەبووێ لەلای زانیان بۆ نموونە سەر بڕینی الجعد بن درهم لەلایەن خالد بن

عبدالله القسري لەڕۆژی جەژنی قورباندا ھەر چەندە بە ھیچ سەنەدێکی صەحیح نەچەسپاوە بەلام ناوبانگی چپۆکەکە لەووە دەرچوووە کە ڕەت بکێتەووە بە بیانووی زەعیفی سەنەدەکە ی بۆیە زانایان قبوڵیان کردووە و دەستاو دەستیان پێکردووە، جا لێردا دەڵێن: أبو یوسف ووتی: گەر ئەووی من بینیم واتا صاعی سەردەمی پیغەمبەر أبو حنیفة-ش دیبوا ی ئەوا ڕەئی دەگۆڕی، کەواتە أبو حنیفة کەسیک بووە دوای پێگەیشتنی حەق ملکەچی حەقەکە بووە و لە ووتە ی خۆی پەشیمان بوۆتەووە، ئەمەش مانای ئەووە دەدات کە لەھەر شتێکدا موخالەفە ی حەق کردبێ لەبەر ئەووە بووە کە پێی نەگەیشتوووە ئەگینا پێی گەیشتبوا یە تەسلیم دەبوو.

لە وەلامی ئەمەدا دەڵێن:

یەکەم: بینیمان أبو حنیفة کە چەندەھا فەرموودە ی صەحیحی پێگەیشت زۆر بێ ئەدەبانە ڕەتی کردەووە بەبێ ئەووی ھۆکاری ڕەت کردنەووی باس بکات.

دووھەم: ووتە ی سفیان بن عیینة-مان ھینا کە دەڵێ: ئێمە سەرزەنشتی أبو حنیفة دەکەین لەووی کە کاتیک فەرموودە ی پێدەگەیشت وازی لە ڕەئییەکە ی خۆی نەدەھینا.

سێیەم: ووتە ی مالک-مان ھینا کە دەڵێ: گەر أبو حنیفة دینگە یەکی دار یان بەرد ببینی و بۆی ئەم دینگە یە لە زێڕ دروستکراوە ئەوا واز ناھینیت تا دەیکات بە زێڕ، کە ابن أبي حاتم لە شەرحی ئەم ووتە یە ی مالک دەڵێ: واتا دوای ڕوون بوونەووی ھەلەکە ی وازی لێ ناھینیت و بەلگە ی بۆ دەھینیتەووە.

چوارەم: لەم بابەتەدا مەگەر کەسیک زۆر ملھور بێت ئینکاری بکات ئەگینا ھەر کەسیک بەچاوی خۆی ببینیت شاری پیغەمبەر ﷺ ھەمووی لەسەر صاعی پیغەمبەر ﷺ دەرپۆن ناڵی من ئەم صاعەم پێ قبول نیە و ھەر ئەووی خۆم دامناوە راستە! ھەر چەندە گەرانەووە بۆ حەق باشتەرە لە درێژەدان بە باطل بەلام لە حالیکی ئاوادا ھەموو موسلمانیک ھیچ چاریکی نیە جگە لە تەسلیم بوون بۆیە ئەمە شتیک نیە ببیتە فەزیلەت بۆ أبو حنیفة گەر ئەنجامیشی دا بوا یە.

پینجەم: ئەمە گومانی أبو یوسف-ە بە مامۆستاکی نەک شتیک بێت بە حەقیقی لە أبو حنیفە بینرابی، ئایا گەر أبو یوسف بیووتبا أبو حنیفە ئەم صاعەشی دیبواوە هەر ئینکاری دەکرد و لە ووتە ی خۆی پەشیمان نەدەبوویەو، ئەوکات قبوڵتان دەکرد ووتەکی ؟ یان دەتانووت ئەمە گومانی أبو یوسف-ە کێ دەڵێ أبو حنیفە صاعەکی دیبواوە پەشیمان نەدەبوویەو، گومان هیچ شتیکی لەسەر بنیات نانری ؟ بێگومان پرووونە ئەوێ دوووەمتان دەووت، کەواتە ئە ی بۆ لێرە گومانەکی أبو یوسف وەرەگر بەلام حەقیقەتی أبو حنیفە پشت گوێ دەخەن کە چەندەها فەرموودە ی زۆر بێ ئەدەبانە ڕەت کردۆتەو ؟!

شەشەم: ووتە ی أبو یوسف-مان هینا کە دەڵێ: أبو حنیفە بە جەهمیەتی مرد، ئایا ئەم ووتە یەشی قبول دەکەن ؟ یان تەنها گومانەکی قبول دەکەن ؟

هەوتەم: گریمان أبو حنیفە صاعی پیغەمبەر ﷺ دیبواوە پەشیمان دەبوویەو، ئایا پێی نەگەشتبوو عەقیدە ی ئەهلی سوننە لە ئیماندا چۆنە بۆیە جەهەمی و مورجیئە بوو ؟ ئایا پێی نەگەشتبوو خەرج کردن دروست نیە لە موسلمانان بۆیە هانی خەلکی دەدا بۆ خەرج ؟ ئایا پێی نەگەشتبوو قورئان مەخلوق نیە بۆیە ووتی مەخلوقە ؟ ئایا پێی نەگەشتبوو فیل نیە لە شەرعدا بۆ گۆرینی حەرام و حەلالەکان بۆیە فیل بەکار دەهینا ؟ ئایا پێی نەگەشتبوو فەتوایان بە ڕەئی نابێت بۆیە بە ڕەئی خۆی فەتوای دەدا ؟ ئایا پێی نەگەشتبوو کە دەبێت ڕێز لە پیغەمبەر ﷺ و فەرموودەکانی بگێرێت بۆیە ئاوا بێ ڕیزی بەرامبەر فەرموودەکانی دەکرد ؟

برگەب نوۆیەم: لاوازی لە فەرموودەدا.

ئەوێ بۆنی زانستی جەرح و تەعدیلی کردبێ دەزانێ أبو حنیفة زەعیفە لە فەرموودەدا، وە فەرموودەشی زۆر کەم پڕوایەت کردووە، بۆیە باسکردنی ئەوەندە بە پێویست نازانم چونکە لاوازی پڕواییەک لە فەرموودەدا نابێتە هۆی لەکەدارکردنی عەقیدە و دیندارییەکە، چەندەها زانای زۆر پەیا بەرز هەن بەلام لە فەرموودەدا زەعیفن، بۆیە نیازێ ئەوێ نەبوو لەم کتێبەدا ئەم بەشە تاییبەت بە لاوازی أبو حنیفة لە فەرموودەدا بێنم، بەلام کاتیکی بینیم هەندیک لە معاصرین بە جوړیک دەمارگیریان بۆی هەیه پێیان ئەستەمە بلێن بەئێ لە فەرموودەدا زەعیف بوو، لەکاتیکیدا توانای لەبەرکردنی نابێتە هۆی لەکەدارکردنی عەقیدە و عیبادهت و پلەبەسەکە، کەچی لەمەشدا دەیانەوێت هەموو ئەو جەرحانەب بۆی کراوێ هەلیوێشیننەو و بلێن فەرموودەکانی بۆ استشهاد بە کەلک دێت تەنانەت هەندیکیان دەلێن فەرموودەکانی حەسەن! شتیکی تریش کە بەدیم کردووە لەوانەب کە بەرگری لە أبو حنیفة دەکەن و بە پیشەوای دەزانن ئەوێ کە لە بابەتی فەرموودەدا زۆر بە ئاسانی ووتەب زانایان وەردهگرن دەلێن بەئێ أبو حنیفة زەعیف بوو و ئینکاری لێ ناکەن، ئەمە لەکاتیکیدا زۆربەب ئەو زانایانەب کە جەرحی أبو حنیفة-یان کردووە لە پڕوایەتدا کەسانیکن کە دواي مردنی أبو حنیفة لە دایکبوونە، بەشیکیان زیاتر لە 100 سالی دواي أبو حنیفة ژیاو، کەچی زۆربەب لە دەمارگیریان بۆ أبو حنیفة بەبێ ئینکاری کردن زۆر بە ئاسانی ووتەب ئەمانە وەردهگرن چونکە دەزانن زەعیفی لە پڕوایەتدا کاریگەری بەسەر عەقیدەوێ نیه و عەببداری ناکات، بەلام کە دێنە سەر بابەتی ووتنی قورئان مەخلوقە و جەهەب بوون و مورجیئە بوون و گالتهکردن و پەتکردنەوێ فەرموودە و خەواریج بوون و فەتوادان بە فیل و پەئی، ووتەب زانایان سەردەمی أبو حنیفة نەقل دەکەن کەچی قبوڵی ناکەن و پەتی دەکەنەوێ هەر یەکیکیان بە بیانوویک چونکە دەزانن ئەم پڕوایەتانه عەقیدەب أبو حنیفة لەکەدار دەکات، جالەخۆتان پیرسن ووتەب کامەیان لەپیشترە قبول بکری ئەوانەب لەگەڵی ژیاون و باسب عەقیدەکەیان کردووە یان

ئەوانەى دواى خۆى ھاتوون باسى رپوايەتەکانیان کردووہ ؟ بۆچى ئەوہى دووہم وەردەگرن و ئەوہى يەکەم رەت دەکەنەوہ کە ئەوہى يەکەم بەھێزترە لە ھەموو رپوویکەوہ ؟!

ووتەى زانایانى جەرح و تەعدیل دەربارەى أبو حنیفة:

تیبیى: تەرجومەى حەرفى بۆ دەستەواژەکانى جەرح و تەعدیلی زانایان ناکەم، چونکە ھەر دەستەواژەيەک مانایەکی خۆى ھەيە و بەپێى زاناکە ھەندیک جار ماناکەى دەگۆرێ، بۆيە ھەلەيە دەستەواژەکانى جەرح و تەعدیل تەرجومە بکړن مەگەر دەستەواژەکە زۆر رپوون بێت وەک: درۆزنە و ھاوشپوہى ئەمە کە لە تەرجومەکردنى ھيچ کێشەيەک رپوونەدات لە رپووى گەياندى ماناکە وەک خۆى.

البخارى دەئى: مارجيئە بوو، سکتوا عنە وعن رأيە وعن حديثە.

[التاريخ الكبير: القسم الثاني/المجلد الرابع/81]

ووتم: (سکتوا عنە) لەلای بوخارى واتا (ترکوە) مەتروکە، وەک الذهبى دەئى: دواى ووردبوونەوہ بۆمان دەرکەوت (سکتوا عنە) بوخارى ئەم ووشەيە بۆ ئەو راپويانە بەکار دەھيئیت کە مەتروکن، کەواتە بوخارى دەئى: تەرکیان کردووہ خۆي و پەئىيەکەى و فەرموودەکانى، يەکیک لە جايەلە دەرمارگیرەکان بۆ أبو حنیفة دەيووت: بوخارى دەئى: سکتوا عنە واتا بێدەنگ بوونە لێ، ئیمەش بێدەنگ دەبين لێ !

البخارى دەئى: ئەوانەى دەربارەيان وتوومە (منکر الحديث) رپوايەتيان لێوہ ناکەم، وە

ئەگەر ووتم (سکتوا عنە) بەھەمان شێوہ رپوايەتيان لێوہ ناکەم. [التاريخ الأوسط : 107/2]

مسلم دەئى: ئەھلى پەئىيە، مضطرب الحديث، فەرموودەى صەحيحى زۆر نيە.

[الكنى والأسماء : 963]

النسائي ده‌ئى: ليس بالقوي في الحديث، وهه‌له‌ى زۆره‌ سەرەپاى كه‌مى رپوايه‌ ته‌كانى.

[الضعفاء والمتروكين : 614]

ابن عري ده‌ئى: له‌ أحاديث صالحة، زۆربه‌ى ئەوانه‌ى رپوايه‌ ته‌ ده‌كات هه‌له‌يه‌ و گۆرانی بێت و زیادکردن له‌ سه‌نه‌د و مه‌تنه‌ كانیدا هه‌يه‌، هه‌روه‌ها هه‌له‌ى كردن له‌ ناوى راوييه‌ك، جا زۆربه‌ى ئەوانه‌ى رپوايه‌ ته‌ ده‌كات ئاوايه‌، وه‌ له‌ هه‌موو رپوايه‌ ته‌ كانیدا هه‌يچى سه‌حیح نيه‌ جگه‌ له‌ سه‌رووى 10 فه‌رمووده‌ نه‌بێ، له‌ كاتێكدا له‌وانه‌يه‌ زیاتر له‌ 300 فه‌رمووده‌ى رپوايه‌ ته‌ كردبێ له‌ فه‌رمووده‌ى ناسراو و نامۆ هه‌مووشى به‌م شیوه‌يه‌، چونكه‌ ئەوه‌له‌ى هه‌لى هه‌ديت نيه‌، وه‌ له‌وكه‌ سانه‌ش رپوايه‌ ته‌ ناكات كه‌ ئەه‌لى هه‌ديت بن. [الكامل في ضعفاء الرجال : 134-133/10]

ابن سعد ده‌ئى: زه‌عيف بوو له‌ فه‌رمووده‌دا. [الطبقات الكبير : 489/8]

العقيلي ده‌ئى: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتى: بيستم باوكم ده‌يووت: فه‌رمووده‌ى أبو حنيفة زه‌عيفه‌. [الضعفاء : 165/6] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حیحه‌).

ابن أبي حاتم ده‌ئى: حدثنا حجاج بن حمزة قال حدثنا عبدان ابن عثمان ووتى: بيستم ابن المبارك ده‌يووت: أبو حنيفة داماو بوو له‌ فه‌رمووده‌دا. [الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/450] (سه‌نه‌ده‌كه‌ى سه‌حیحه‌).

ابن حبان ده‌ئى: فه‌رمووده‌ له‌ پیشه‌ى ئەودا نه‌بوو، 130 فه‌رمووده‌ى گێرايه‌وه‌ له‌ دونیادا له‌وه‌نده‌ فه‌رمووده‌يه‌ زیاتری نه‌بوو، له‌ 120 فه‌رمووده‌دا هه‌له‌ى كرد، یان سه‌نه‌ده‌كه‌ى وه‌رده‌گێرا یان مه‌تنه‌كه‌ى ده‌گۆرێ به‌ شیوه‌يه‌ك هه‌ر نازانرێ، جا كاتێك هه‌له‌ى له‌ سه‌واى زیاتر بوو شایسته‌ى ئەوه‌بوو كه‌ ته‌رك بکړئ له‌ احتجاج پێكردنى له‌ نه‌قل كردنى فه‌رمووده‌دا.

[المجروحين : 406/2]

الارطني ده‌ئى: كه‌س ئەم فه‌رمووده‌يه‌ى له‌ موسى بن أبي عائشة به‌ موسنه‌دى رپوايه‌ ته‌

نە کردوووە جگە لە أبو حنيفة والحسن بن عمارة، ئەوانیش ھەردووکیان زەعیفن.
[سنن الدارقطني : 321/1]

ابن عریق دەئێ: حدثنا علي بن أحمد بن سليمان حدثنا ابن أبي مریم ووتی: پرسیارم لە یحیی بن معین کرد دەربارە ی أبو حنيفة، ووتی: ڤەرموودەکانی نانوسرێنەوہ.
[الکامل في ضعفاء الرجال : 121/10] (سەنە دەکە ی صەحیحە).
ووتم: واتا بۆ اعتبار-یش بە کەلک نایەت چ جای احتجاج.

العقيلي دەئێ: حدثنا محمد بن عثمان ووتی: بیستم پرسیار لە یحیی بن معین کرا دەربارە ی أبو حنيفة، ووتی: زەعیف بوو لە ڤەرموودەدا. [الضعفاء : 165/6] (سەنە دەکە ی حەسەنە).
ووتم: لە یحیی بن معین ڕیوایەت کراوە کە تەوسیقی أبو حنيفة-ی کردووہ، لە بەشی دووہم باسی دەکەین.

العقيلي دەئێ: حدثنا عبدالله بن أحمد ووتی: بیستم باوکم دەییوت: ڤەرموودە ی أبو حنيفة زەعیفە و ڤەئیشی زەعیفە. [الضعفاء : 165/6] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

الترمذي دەئێ: بیستم محمود بن غیلان دەییوت: بیستم المقرئ دەییوت: بیستم أبو حنيفة دەییوت: زۆر بە ی ئەو ڤەرموودانە ی بۆم گێرانیوە ھەلە یە.
[العلل الكبير : 388] (سەنە دەکە ی صەحیحە).
ووتم: دان پێدانانی خۆ ی گەورەترین بەلگە یە.

العقيلي دەئێ: حدثنا سليمان بن داود القزاز قال سمعت أحمد بن الحسن الترمذي دەییوت: بیستم أحمد بن حنبل دەییوت: أبو حنيفة درۆ دەکات. [الضعفاء : 164/6] (سەنە دەکە ی صەحیحە).
ووتم: (یکذب) بە لە ھجە ی حجازیەکان ھەندی کجار بە مانای (یخطئ) دێت واتا ھەلە دەکات، بەلام ئیمام أحمد حجازی نیە.

ابن عبدالبر دەئ: حدثنا عبدالوارث حدثنا قاسم حدثنا أحمد بن زهير ووتی: باوكم له سهر
 نه صلی کتیبە ی فەرموودە ی ئەهلی کوفە ی دەخویندەووە بۆمان، جا کاتیک گەشتبوایە بەو
 فەرموودانە ی کە لە أبو حنیفە-هوە پڕوایەت کراون بۆی نەدەخویندینەووە. [الانتقاء: 148]
 ووتم: عبدالوارث بن سفیان بن جبرون پتەوترین کەسە لە پڕوایەتی قاسم بن أصبغ-دا وەک
 الذهبي باسی کردووە، قاسم بن أصبغ و أحمد بن زهير کە ناسراوە بە ابن أبي خيثمة دوو حافزن،
 بۆیە کەمترین شت بووتری دەربارە ی ئەم سەنەدە ئەوێە کە حەسەنە.

مسلم دەئ: پڕوایەتی أبي سنان عن علقمة له مه تني ئەم فەرموودە یە دا کە دەئ: (جبریل
 علیه السلام ووتی هاتووم پرسیاری شەرئیعەکانی ئیسلامت لی بکەم) ئەم بڕگە یە زیادە یەکی
 دروستکراوە لە هیچ لە فزیکدا بوونی نیە، ئەم بڕگە یە کە سانیک زیادیان کرد لە پڕوایەتی ئەم
 فەرموودە یە دا وەک النعمان بن ثابت (واتا: أبو حنیفە) و سعید بن سنان و ئەوانە ی پڕگای
 ئەمانە یان گرتۆتە بەر لە ئیرجاء، ویستیان ئەمە بوو لەم کارە دا کە ووتە کە ی خۆیان لە بابەتی
 ئیماندا بەراست دابنن و عەقیدە ی ئیرجائی لە سەر دابمە زڕین، ئەم کارەش لە زیاتر لاوازکردنی
 ووتە کە یان هیچی تر نەبوو، وە زیاتر لە حەق دوورکە و تنەووە کە لە خۆیانەووە شتیان زیادکرد لە
 پڕوایەتی فەرموودە دا. [التمیز: 199]

ووتم: أبو حنیفە لە فەرموودە ی پرسیارکردنی جبریل له پیغەمبەر ﷺ دەربارە ی ئیمان و ئیسلام و
 ئیحسان لە خۆیەووە ووشە یەکی زیاد کردووە تا بەم هۆیەووە نوێژ و زەکات و حەج و پۆژووگرتن لە
 ئیماندا دەرئینن، هەر وەک ئیمام مسلم پووینی کردۆتەووە، ئەمەش تۆمەتێکی زۆر پیسە کە
 ئاراستە ی کراوە ئەویش درۆکردنە لە فەرموودە دا لە پیناوسەر خستنی عەقیدە کە ی.

ابن عری دەئ: حدثنا محمد بن أحمد بن حماد سمعت عمرو بن علي يقول سمعت يحيى بن
 سعید دهيووت: پرسیارم لە سفیان کرد ووتم: فەرموودە ی ئافەرەتی مورپەتە دت بیستوووە لە عاصم ؟
 ووتم: بیستوووە کەس لە عاصم-هوە پڕوایەتی بکات ؟ ووتی: کەس ی سیقە پڕوایەتی نەکردووە.

[الکامل في ضعفاء الرجال : 120/10] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتەم: فەرموودە ی ئافەرەتی مورتەد، ئەو فەرموودە یە کە دەئێ: ئافەرەت مورتەد بێتەو بەند دەکری و ناکوژری، ئەم فەرموودە یە ش تەنەا أبو حنیفة رپوایەتی کردوو بە عاصم ئەویش لە أبو رزین ئەویش لە ابن عباس رضی اللہ عنہ ئەمەش زەعیفە، سفیان کە دەئێ: کەسی سیقە رپوایەتی نەکردوو بە عاصم مەبەستی أبو حنیفة-یە، حەنەفیەکان لەم بابەتەدا پێچەوانە ی هەر سێ مەزەبە کە ی ترن، لەلای سێ مەزەبە کە مورتەد دەکوژری ژن بێ یان پیاو، لای حەنەفیەکان ژن مورتەد بێتەو ناکوژری گەر لە دار الحرب بێت.

عبداللہ دەربارە ی فەرموودە ی ئافەرەتی مورتەد دەئێ: باوکم ووتی: أبو حنیفة ئەم فەرموودە یە ی دەگێرایەو بە عاصم. [العلل ومعرفة الرجال : 4236]

الخطیب دەئێ: أخبرنا عبيدالله بن عمر الواعظ قال حدثنا أبي قال حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا مجاهد بن موسى قال حدثنا أبو سلمة منصور بن سلمة الخزاعي ووتی: بیستم أبو بكر بن عیاش فەرموودە کە ی عاصم-ی باسکرد، ووتی: واللہ أبو حنیفة هەرگیز نەیبیستوو. [تاریخ بغداد : 577/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتەم: مەبەستی ئەو یە تەدلیسی کردوو بە مەبەستی درۆ بێت، چونکە أبو حنیفة بە صیغە ی عەنەنە رپوایەتی کردوو بە تەصریحی نەداو بە سەماع. (أحمد بن محمد بن مغلس) سیقە یە کونیە کە ی أبو عبدالله البزاز-ە، کە سێکی تر هە یە بە ناوی (أحمد بن محمد بن مغلس) کونیە کە ی أبو العباس الحمانی-ە، ناسراو بە أحمد بن الصلت کە سێکی درۆزنە، جا ئەم دووانە تیکە ل مەکەن کە ناوی سیانیان وە ک یە کە. برپوانە [تاریخ بغداد : 285/6] ژياننامە ی هەردووکیان بەدوای یە کتردا هاتوو.

ابن أبي حاتم دەئێ: أخبرنا إبراهيم بن يعقوب الجوزجاني فيما كتب إلي قال حدثني إسحاق بن راهويه ووتی: بیستم جریر دەیووت: محمد بن جابر الیمامی ووتی: أبو حنیفة کتیبەکانی حماد-ی لە

من دزی. [الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/450] (سەنە دەکە ی صە حیحە).

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا أبي حدثنا الحميدي حدثنا وكيع ووتی: حدثنا أبو حنیفة ووتی: بیستم له عطاء. وكيع ده‌ئ: ئە گەر گوئ بیستی بوو بئ! [الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/449] (سەنە دەکە ی صە حیحە).

ووتم: ئە مەش گومان کردنی وکیع-ه له أبو حنیفة که درۆ بکات له عطاء-ی نه بیستی، چونکه که راوی ووتی بیستم له فلان کهس، ئەوا ده‌بیت وای دابنێن بیستووێه تی مە گەر ته‌ن‌ها راوییه که گومانی درۆی ئ بکری یان درۆزن بیت.

بۆیه محقق-ی تاریخ بغداد (١) به‌م ووتە یه‌ی وکیع قه‌ئس بووه و ده‌ئ: مادام أبو حنیفة ووتی بیستم ئیتر هیچ مانایه‌کی نامینێته‌وه که وکیع گومان دروست بکات بیستووێه تی یان نا. منیش ده‌ئیم: بیستی یان نا ئەوه مە به‌ستی ئیمه‌ نیه، مە به‌ستی ئیمه‌ ئەوه یه‌ که وکیع سیکه‌ی به‌ أبو حنیفة نه‌بووه.

المعلمی له وه‌لامی ووتە یه‌کی الکوثری که وتووێه تی (سفیان الثوري و الأوزاعي مه‌زه‌به‌کانیان بوونی نه‌ماوه وه‌ک له‌که‌دار کردنیان) ده‌ئ: هیوا هه‌بوون به‌ پاداشت له‌سه‌ر شوین که‌وتنی حه‌ق له‌مه‌دا الثوري و الأوزاعي پشکی فراوانیان هه‌یه به‌هۆی بلاو کردنه‌وه‌یان بۆ سوننه‌ت به‌ عیلم و عه‌مه‌ل، ئە مەش شەش کتیبه‌که‌ی فه‌رمووده‌یه که خه‌ئکی ده‌ستاو ده‌ستی پێده‌که‌ن پرپه‌تی له‌ فه‌رمووده‌ی رپوایه‌ت کراو له‌ رێگای الثوري و الأوزاعي، وه‌ یه‌ک فه‌رمووده‌ش له‌م کتیبانه‌دا نیه که أبو حنیفة و هاوه‌له‌ ناوداره‌کانی رپوایه‌تیان کردب، وه‌ ئیمام أبو عبدالله محمد بن إسماعیل البخاري له‌ (تاریخ الکبیر) له‌ ژياننامه‌ی الثوري ده‌ئ: قال لنا عبدان عن ابن المبارك: من گەر بم ویستایه‌ سفیان ببینم صه‌له‌وات لیده‌دات ده‌مبینی، وه‌ بم ویستایه‌ به‌ فه‌رمووده‌ناسی ببینم ده‌مبینی، وه‌ گەر بم ویستایه‌ له‌ بابە تی فیکه‌ی وورد ببینم ده‌مبینی، وه‌ مه‌ جلیسیک که بینومه‌ هیچ صه‌له‌واتی له‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ لینه‌دراوه مه‌ جلیسی النعمان بووه. [التنکیل : 435/1]

ووتم: ده‌ب ئەوانه‌ی که ده‌مارگیرن بۆ أبو حنیفة که به‌ زۆر ده‌یان‌ه‌وئ وای نیشان بده‌ن سیکه‌یه

فەرموودەکانی بە حسن و صحیح دادەنن لە قیامەت چ وەلامیکی پیغەمبەر ﷺ بدەنەووە که لەبری بەرگری کردن لە فەرموودەکانی و پاک راگرتنی لە فەرموودە ی درۆ و زەعیف هاتوونە بەرگری لە أبو حنیفة دەکەن و فەرموودە زەعیفەکانی قبول دەکەن ؟!

ولله الحمد ئەوانە ی قسەیان بە أبو حنیفة ووتووە ناوەکانیان سەندە ی فەرموودەکانی پڕ کردوووە، لە هەموو کتیبیکی فەرموودەدا رپوایەتیان هەیه، که چی أبو حنیفة نە لە کتیبە صەحیحەکاندا نە لە سوننە و مەسانیدەکان رپوایەتی هەیه.

برگەت دەپەم:

ئەو ووتانەت دەربارەت ووتراوە بە شیوەپەت گشتت بەبێ باسکردنەت ھۆکارەت

ھەرکەسێک کە ھەلەت زۆربو لە عەقیدەدا ئیترزانایان قسەت پێ دەلێن بەبێ ئەوەت باسێ ھۆکارەت بکەن، ئەمەش لەبەر پوونێ حائێ کەسەکەپە چونکە ئەوەندە ھەلەت زۆرە کەس ناپرسێ بۆ وادەلێن دەربارەت، جا ھەر کەسێکیان بە ھۆکارێک قسەت پێ دەلێت، ھەیانە لەبەر ئیرجائەت کەت ھەیانە لەبەر خروجەت کەت ھەیانە لەبەر جەھمیەتەت کەت ھەیانە لەبەر پەنئەکانێ ھەیانە لەبەر پەت کردنەوہت فەرموودە و بێ پێزێ کردنێ بەرامبەر بە پیغەمبەر ﷺ.. ھتد، جا ئەو قسانەت کە دەربارەت ووتراوە بەبێ باسکردنێ ھۆکارەت کەت بەوہ لیکدەدریتەوہ کە بەھوێ کوفرو بیدە و ھەلەکانێ پیشووت بووہ.

ابن الجارود لە کتیبێ (الضعفاء والمتروکین) دەلێ: النعمان بن ثابت أبو حنيفة خيلاف ھەبووہ دەربارەت موسلمان بوونێ. [ابن عبدالبر نەقلێ کردوہ - الانتقاء : 150]

ووتم: ئایا کەسێک خيلاف ھەبێت لەسەرت لەنیوان موسلمان بوون و نەبوون، شایستەت ئەوہپە بکریت بە پیشەوا و نەیارانی بە خەوارپ و ھەسەف بکرین ؟ ئەمە لەکاتیکدا زۆرپەت ئەوانەت تەکفیریان نەکردوہ بە گومرا و بیدەچیان زانیوہ نەک بە پیشەوا بزانن، جا بۆپە کە دەووترێ خيلاف ھەپە مانای ئەوہپە ھەندیک تەکفیری دەکەن و ھەندیک تەبیدی دەکەن، نەک بەو مانایە بێت ھەندیک تەکفیری بکەن و ھەندیکیش بلێن ئیمامە.

عبداللہ دەلێ: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتي: بیستم يوسف بن أسباط دهيووت: أبو حنيفة له سەر فطرەت لەدایک نەبووہ. [السنة : 378] (سەنەدەت کەت حەسەنە).

ووتم: لەبەر خراپەت کەت ھەک موبالغە کردن وادەلێ، ئەگینا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەت: (کل مولود يولد على الفطرة) ھەموو مندالێک لەسەر فطرەت لە دایک دەبێ کە ئیسلامەتیە، وە

لەوانەشە مەبەستی ئەو بەیت کە هەر لە سەرەتاوە اللّە بۆی نوسیوە کە بە کافری دەمریّت، هەر چەندە فیطرەت لەلای سەلف بە چەند مانایەک هاتوووە کە هەمووی دەگەرێتەووە بۆیەک شت ئەویش ئیسلامە، جا با بڵێن یوسف بن أسباط زیادەپەوی کردوووە لەم تەعبیرە ئایا خودی تەعبیرەکە بەلگە نیە لەسەر ئەوێ کە أبو حنیفە-ی بە شتیکی زۆر پێس و خراپ داناو؟ ئیمە مەبەستمان دەر خستنی هەلۆیستی زاناکانە بەرامبەر أبو حنیفە بێگومان ئەم ووتەیە بەرامبەر کەسیک دەووتری کە لە پێسیدا گەشتبێتە لوتکە لە بیروپرای خاوەن ووتە کەدا.

عبداللّە دەئێ: حدثني محمد بن هارون حدثنا أبو صالح ووتی: بیستم الفزاري دهبوت: الأوزاعي و سفيان (الثوري) دهیانووت: له ئیسلامدا هیچ کەسیک لەدایک نەبوووە شوومتر بێ بۆ سەر ئەم ئوممەتە لە أبو حنیفە. [السنة : 238] (سەنەدەکی حەسەنە).

أبو بكر المرزقي دەئێ: بیستم بندار دهبوت: بیستم عبدالرحمن بن مهدي دهبوت: هیچ فیتنەیهک لە ئاسمانەووە دانەبەزیووە بۆ سەر زەوی زیان بەخشت بێ لە أبو حنیفە. [أخبار الشيوخ وأخلاقهم : 276] (سەنەدەکی صەحیحە).

الکوسج دەئێ: به أحمد-م ووت: کەسیک پاداشت وەردەگریّت لەسەر ئەوێ رقی لە هاوێلانی أبو حنیفە ببێتەووە؟ ووتی: ئەری واللّە. [مسائل الكوسج للإمام أحمد وإسحاق بن راهويه : 3441]

البخاري دەرپەرێی أبو حنیفە دەئێ: برپوای وایە بەرازی ووشکانی جائیزە، وە برپوای بە خروج هەیه بە شمشیر لەسەر ئوممەت، وە برپوای وایە فرمانی اللّە لە پەردوو و داها توودا مەخلوقە، وە برپوای وانیە نوێژ لە ئیماندا بێت. [خير الكلام في القراءة خلف الإمام : 38]

ووتم: هەر چەندە ئەم ووتەیه هۆکارەکی باسکراوە بەلام بۆیە لە برپەکانی تر نەمەینا چونکە دەبواوە لە برپەکی ووتنی قورئان مەخلوقە و فەتوادان بە پەئی و ئیرجاء و خروج ئەم ووتەیه چوار جار دووبارە بکەمەووە، بۆیە لێردا هێنام تا یەكجار ببێتە بەلگە بۆ هەر چوار برپە کە.

البخاري له م ووتە یە دا چوار شتی یە کجار گە وەرە ی باس کردوو دەربارە ی أبو حنیفە، یە کە میان: حە لال کردنی حە رامێک کە ئیجماعی لە سەرە ئە ویش گوشتی بە رازی ووشکانیە ئە و بە رازە ی کە پێستە کە ی رە شە، دوو دە میان: خروج کردن، سییە م: ووتنی قورئان مە خلوقە، چوار دە میان: ئیرجاء کە دە رهینانی کردە وە یە لە ئیمان، ئیو ش هەر بڵێن ئیمامە بە کوێرای چاوی خە واریجە کان! بە لام نازانم بۆ کە س جورئەت ناکات قسە بە و ئیمامانە بڵێت کە قسە یان بە أبو حنیفە ووتە کە چی کاتێک ئیمە قسە ی ئە و ئیمامانە نە قل دە کە یین و شوێنی ئە وان دە کە وین سە نگەرمان لێ دە گرن؟! ابن تیمیة وە ک باقی خە لە ف بە رگری لە أبو حنیفە دە کات و دە ئی: بابە تی بە رازی ووشکانی راست نیە بۆ ناشرین کردنی دراو تە پالی!

البخاري زۆر زانتر و شارە زاترە لە ابن تیمیة، وە زۆریش شارە زاترە بە حاڵی أبو حنیفە و مە زهە بە کە یان، بۆ یە لە زۆر بە ی کتێبە کانیدا هەر هە لێکی دە ست کە و تێی بۆ رە ددانە وە یان درێغی نە کردوو، البخاري دەربارە ی خۆ ی دە ئی: دانە نیشتە م لە مە جلیس بۆ فەر موودە ووتنە وە تا کو فەر موودە ی صە حیح و زە عیفە م لە یە کتر جیا کردە وە، وە تا کو سە یری کتێبە کانێ ئە هلی رە ئیم کرد، گەر لە سەر ووتە کە ی ابن تیمیة برۆین دە بێ البخاري تۆ مە تبار بکە یین!

العباس بن مصعب ده ئی: نعیم بن حماد چە ند کتێبێکی نوسی لە رە تدانە وە ی أبو حنیفە، وە محمد بن الحسن-ی هە لۆ هە شان دە وە. [سیر أعلام النبلاء: 599/10]

القاضي عياض ده ئی: القاضي إسماعيل بن إسحاق المالكي کتێبی نوسی وە لە رە تدانە وە ی أبو حنیفە. [ترتيب المدارك: 291/4]

أبر النقيب ساراد بن إبراهيم: قە صیدە یە کی درێژی هە یە کە تێیدا رە ددی أبو حنیفە دە داتە وە. بروانە [بغية الطلب في تاريخ حلب: 4196/9]

أبر نعیم الأصهبانی: لە کتێبی (حلیة الأولیاء وطبقات الأصفیاء) ناوی نزیکە ی 700 زانا و عابید و زاھید دە هێنێت وە ک ئە ولیاء باسیان دە کات، زۆرێک لە وانە ی تێ دا یە کە لە گە ل أبو حنیفە

ژیاون بەلام ناوی أبو حنیفة-ی تیدا نیە کە ئەوکات یەکیک بوو لەسەر مەزەبەکان و مەزەبەکەیی بە باشی تەشەنەیی کردوو، لەهەمان کاتدا هەندیک رپوایەت نەقل دەکات کە لە دژی أبو حنیفة-یە.

أبو زرعة الرازي دەڵێ: ئەهلی رەئی توشی فیتنە ببون بەهۆی أبو حنیفة-هە، ئێمەش گەنج بووین لەگەڵ ئەو خەڵکە دەروێشتین، وە من خەریکی کۆکردنەوهی فەرموودەکانی أبو حنیفة بووم پرسیاری ئەم کارەم لە أبو نعیم کرد، وە پێم وابوو کاریکی چاک دەکەم، الحمیدی کتیی (الرد علی أبي حنیفة)ی دەخوێندەوه منیش خەریک بوو هەڵسمەوه بۆی، تاکو الله منەتی بەسەردا کردین گومرای ئەوانمان زانی. [سؤالات البرذعي لأبي زرعة : 1008]

ووتم: حالی أبو زرعة و زۆرینەیی خەڵکی خوراسان چەندە لە حالی خەڵکی ئیستا دەچیت کە هەموویان وادەزانن أبو حنیفة ئیمامە و کەس نابێت قسەیی پێ بێ، کاتیکی کتییکی وەک کتیبەکەیی (الحمیدی) دەبینن تورە و قەڵس دەبن پێ، وادەزانن هێرش کراوەتە سەر ئیسلام! برپوانە ووتەکەیی کە دەڵێ (ئێمەش لەگەڵ ئەو خەڵکە دەروێشتین) واتا چاوت داخە و خەڵکی لەسەرچی بوون تۆش هەر لەسەر ئەو برۆ، ئەمپۆش چەندە زۆر ئەوانەیی کە بێ ئاگان لە کتیبەکانی سەلف و هەر لەسەر ئەو دەروێش کە بیستووینانە و بۆیان باسکراوە، بگرە کاتیکی ئەو شتانە دەبیستن کە لە سەلفەوه رپوایەت کراوە خەریکە پەلامارت بکەن وەک أبو زرعة کە ویستی پەلاماری الحمیدی بدات.

أبو بكر المروزي دەڵێ: القاسم بن محمد بن الحارث هاته لآمان پرسیارمان لێیکرد دەربارەیی قەصیدەکەیی أبو تمیلة دەربارەیی ابن المبارك، ووتی: بیستم إسحاق بن راهویه دەیووت: من ئەهلی رەئی بووم، کاتیکی ویستم بچم بۆ حەج سەیری کتیبەکانی عبدالله بن المبارك-م کرد، جا ئەو فەرموودانەم تێیدا دەرھینا کە موافقی رەئی أبو حنیفة-یە، گەشتە نزیکەیی 300 فەرموودە، ووتم: پرسیاری ئەم باسانە لە شیخەکانی عبدالله بن المبارك دەکەم ئەوانەیی لە حیجاز و عێراقن، وە من پێم وابوو کەس جورئەت ناکات موخالەفەیی أبو حنیفة بکات، کاتیکی چوومە

بەصرە لە لای عبدالرحمن بن مەهەدی دانیشتم، پێی ووتم: تۆ خەڵکی کوێی؟ ووتم: خەڵکی مرو، جا
 ڕەحمەتی نارد بۆ ابن المبارک (چونکە ئەویش خەڵکی مرو بوو) عبدالرحمن زۆر ابن المبارک-ی
 خۆش دەویست ووتی: هیچ شیعریکت لایە بەسەر ابن المبارک-دا بێڵی؟ ووتم: بەئێ، منیش
 شیعەرەکە یەبو تمیلة یحیی بن واضح الأنصاري-م بۆ ووت، عبدالرحمن-یش هەردەگرا منیش
 هەربۆم دەووت تا گەیشته ئەوەی ووتم: (وبرأی النعمان کنت بصيرا) -واتا: بە ڕەئی أبو حنيفة من
 بەرچاو ڕۆشنم- عبدالرحمن پێی ووتم: بێدەنگ بە قەصیدەکەت تێکدا، منیش ووتم: دوا ی ئەم
 دێرانە دێری جوانی تێدا یە، ووتی: وازی ئێ بەینە، ڕیوایەتەکانی عبدالله بن المبارک-ت لە بیرە لە أبو
 حنيفة-هەو لە کتییی مناقب؟ نازانین ابن المبارک توشی هیچ زەللە یەک بوو بێت لە عیراقد ئیلا
 ئەو نەبێت کە ڕیوایەتی کردوو لە أبو حنيفة، وە خۆزگە دەخوازم کە ڕیوایەتی لەو نەکردبوا یە
 ئامادەم لە پێناوی ئەم خۆزگە یەم زۆر بەی ماله کەم ببەخشم، إسحاق دەئێ ووتم: ئە ی باوکی سعید
 بۆچی ئاوا قسە بە أبو حنيفة دەئێ؟ گەر ئەو فەتوا بدات بە ڕەئی، مالک و سفیان و الأوزاعي-ش
 فەتوا دەدەن بە ڕەئی، ووتی: أبو حنيفة دەهینیتەو هەوشانی ئەمانە؟! أبو حنيفة لە عیلمدا
 بە هیچ ناچیت جگە لە ووشتریکی دەرکراوی تەنھا کە لە دۆلێکی ووشکدا دەلەوهری، هەموو
 ووشترەکانی تریش لە دۆلێکی تردا دەلەوهرن، إسحاق دەئێ: پاشان سەیرم کرد بینیم خەڵکی
 دەربارە ی أبو حنيفة جیاوازن لەوە ی کە ئێمە لە سەری بووین لە خوراسان.

[أخبار الشيوخ وأخلاقهم: 275] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: پێت وایە عبدالرحمن بن مەهەدی قەدری ابن المبارک نەزانیت کە بەم شیوە یە باسی دەکات؟
 سەیرکە سەرەتا بۆی دەگریەت و ڕەحمەتی بۆ دەنێریت، چونکە ابن المبارک زانایەکی عابید و
 موحامید و خاوەن وەرە و زوهد و سەخواوەت و هەرچی وەسفی جوان هە یە تێیدا کۆبۆتەو،
 بە شیوە یەک بوو کە سفیان الثوري کە شیخی ابن المبارک بوو دەئێ: هەوئێمدا سالتیک وەک ابن
 المبارک بژیم کە چی نەتوانی سێ ڕۆژیش وەک ئەو بژیم، بەلام کاتیک إسحاق بن راهویە لە هەلەدا
 شوینی ابن المبارک دەکەوئ ببینە عبدالرحمن چۆن هەلوێستی دەگوێرئ و کارەکە ی ابن المبارک بە
 زەللە ناو دەبات، سەیری ئەو ناکات ابن المبارک کێ یە و چ پلە یەکی هە یە بە هەلە دەئێ هەلە، نەک

وەک ئەوانەى ئەمڕۆ دەلێن موحاهیدان وتووێانە فلان ئیمامە تۆش لە مائەکەى خۆت دانیشتووێ دەلێی نەخێر ئیمام نین کافرن، تۆ زیرەکتری لەوان ؟! قەدرى موحاهید لەسەر سەرم هەروەک چۆن عبدالرحمن قەدرى ابن المبارک-ى گرت، بەلام بە هەلە دەلێن هەلە، موحاهید مەعصوم نیه کە ووتمان لەمەدا نەیان پێکاوه مانای ئەو نیه بێ پێزی دەکەین بەرامبەریان بەلام حەقمان لە هەموو کەسێک خۆشتر دەوێت جا هەر پلەیه کی هەبێت کە نەپێکا دەلێن نەپێکا و لەگەڵت نین، دواتر لۆمەى من مەکەن لۆمەى سەلەف بکەن بڵێن نەدەبوايه ئاوا توند بن بەرامبەر أبو حنیفة چونکە لە سەدەکانى دواتر موحاهید پەیدا دەبن دەیکەن بە ئیمام ! خو ئەم کتێبە بە پشت بەستن بە ووتەکانى سەلەف نوسراوه گەر لۆمە کردنیێک لە ئارادا بێت ئەوا پرووى لە زانایانى سەلەف بکەن نەک من چونکە من تەنھا تەقلیدی ئەوانم کردۆتەوه، وه پاشان گەر زانایانى سەلەف زیندوو ببنەوه لە ئیستادا پێتان وایه هەلۆیستی خۆیان بگۆرن و شوێنى موحاهیدانى سەردەم بکەون ؟ یان لەسەر هەلۆیستی خۆیان دەمین و دەبێت موحاهیدان شوێنیان بکەون و واز لە تەقلیدی خەلەف بهێنن ؟ دواتر با واز لە سەلەف و خەلەف و معاصرین و موحاهیدین بهێنین، وەرن بە بەلگەى قورئان و سوننەت یەکلایى بکەینهوه، دواى ئەم هەموو ووتەیهى هیئامان دەربارەى أبو حنیفة ئایا شایستەى چ وهسفیکە پێى بدری ؟ گەر تۆزێک ئینصافتان تیدا هەبێ دەست بەجێ هەست بەوه ناکەن کە کردنى أبو حنیفة بە ئیمام لەلایەن خەلەف و معاصرین گەورەترین هەلەى مەنەجیه و زالکردنى ناحەقه بەسەر حەقدا ؟

زکریا السامی دەلێ: أخبرنا الحسين بن عبدالله النيسابوري ووتی: شایەتى دەدەم لەسەر عبدالله بن المبارک شایەتى دانێک کە الله پرسیارم لیبکات لەسەرى، ئەویش ئەوێه کە عبدالله پێى ووتم: ئەى حسین وازم لە هەموو شتێک هیئا کە رپوايه تم کرد بێت لە أبو حنیفة-هوه، داواى لیخۆشبوون دەکەم لە الله و تەوبە دەکەم لێ. **[الخطیب نهقلی کردووه - تاریخ بغداد : 556/15]** ووتم: ئەوانەى دلێان بە مەدحى ابن المبارک خۆشە بوو أبو حنیفة، دواى ئەمە چى دەلێن ؟ ابن المبارک-یش بوو بە خەوارىج و فکرى غولاتەکان چوو بە میشکیدا بۆیه ئەم برپارەى دا ؟

الخطیب دەئ: حدثنا محمد بن علي بن مخلد الوراق لفظا قال في كتابي عن أبي بكر محمد بن عبدالله بن صالح الأهرلي الفقيه المالكي ووتى: بیستم أبو بكر كوری أبو داود السجستاني رۆژیک به هاوهلانی دهووت: چی دهئین دهربارهی بابەتیک که مالک و هاوهلانی و الشافعي و هاوهلانی و الأوزاعي و هاوهلانی و الحسن بن صالح و هاوهلانی و سفيان الثوري و هاوهلانی و أحمد بن حنبل و هاوهلانی له سەری کۆک بن ؟ پێیان ووت: ئەى أبو بكر هیچ بابەتیک لەم بابەتە راستر نیە، جا ووتی: هەموو ئەمانە کۆکن لە سەر بە گومرا دانانی أبو حنیفة.

[تاریخ بغداد : 527/15] (سەنەدەکە صەحیحە).

ووتەم: هەندیک دەئین أبو بكر كوری أبو داود درۆزنە زۆرینەى دەئین حافزە و ئیمامە، بۆ زانیاری زیاتر دهربارهی پروانن بۆ [سیر أعلام النبلاء : 233-223/13] ، [میزان الاعتدال : 116-113/4] ، [التنکیل : 511-499/1] الذهبي و المعلي تەواوی ووتەى زانیانیان نەقل کردووێ دهربارهی أبو بكر له گەڵ تەرجیح کردنی ووتەکان، وە محقق-ی تاریخ بغداد (۱) تەوسیقی کردووێ سەرەپای لایەنگری بۆ أبو حنیفة، لەبەر درێژ نەبوونەوێ ووتەکان نەقل ناکەم بەلام دواى خویندەنەوێ ئەم سەرچاوانە گومانتان لەوێ نامیشت کە أبو بكر سیقەیه، پاشان زانیانی جەرح و تەعدیل بەپێی رپوایەتەکانی راوی حوکم دەدەن لەسەر راوییه کە، کە دەئین فلان درۆزنە فلان زەعیفە فلان سیقەیه فلان حافزە ئەم وەسفانە بەپێی دینداری و عیبادەت و ئەخلاق و چاکەکاری راوییه کە بەکار نایەت بەلکو سەیری رپوایەتەکانی دەکەن بە بەراوورد کردنی رپوایەتەکانی له گەڵ رپوایەتی پیشەوایه حافزەکان ئەم وەسفانە وەردەگریت، جا أبو بكر کاتیکی دیراسەى رپوایەتەکانی دەکری دەبینری وەک رپوایەتی سیقەکانە بۆیه لای زۆرینە بە سیقە دانراوێ تەنها ووتەکەى باوکی دهربارهی بۆتە کێشە کە ئەویش قبوڵ نەکراوێ لەلای زۆرینەى زانیان، بۆیه ابن عدي له کتیبی (الکامل في ضعفاء الرجال) دەئ: کردووێ تە مەرج لەم کتیبەدا کە هەر کە سیک جەرح کرا بیست ناوی بهینم ئەگینا ناوی أبو بكر-م نەدەهینا لەم کتیبەدا، وە دەئ: نازانم باوکی چی لیی بینوێ کە ئاوا دەئ ؟! جگە لەوێش لێرەدا أبو بكر شتیکی باس کردووێ سەنەدی تیدا نیە، بەلکو دەئ ئەم زانیانە یە کدەنگ بوونە لەسەر گومراى أبو حنیفة، ئەمەش ووتەیهکی راستە لەم کتیبەدا ووتەى هەموو

ئەم زانایانەى تێدایە دژى أبو حنیفة، جا أبو بکر ئەم قسەى بەکات یان نا، درۆزن بێت یان نا، ئەوا ووتەکەى هەر راستە و لە واقعەدا بوونی هەیه.

سەیرکە هەموو ئەم زانایانە یە کەدەنگن لە سەر گومراپی أبو حنیفة، هەموو خەلفە فیش یە کەدەنگن لە سەر پێشەواىەتى أبو حنیفة ! واللّٰه المستعان، کە چى دەرمارگیرەکان بۆ أبو حنیفة دەلێن: تۆ لە خەلف زانترى بە مەزەهەبى سەلف دەلێ خەلف نەیان پێکاوه و لە سەر مەزەهەبى سەلف نەڕۆیشتوون ؟!

ابن عریک دەلێ: بیستم ابن أبي داود دەیووت: قسە ووتن بە أبو حنیفة ئیجماعى زانایانە، چونکە ئیمامى بەصرە ایوب السختیانی قسەى پێ ووتوه، وه ئیمامى کوفە سفیان الثوري قسەى پێ ووتوه، وه ئیمامى حجاز مالک قسەى پێ ووتوه، وه ئیمامى مصر الليث قسەى پێ ووتوه، وه ئیمامى شام الأوزاعي قسەى پێ ووتوه، وه ئیمامى خوراسان عبدالله بن المبارك قسەى پێ ووتوه، جا قسە ووتن بە أبو حنیفة ئیجماعى زانایانە لە هەموو شوێنێکدا.

[الکامل في ضعف الرجال : 129/10]

ووتم: گەر أبو بکر بن أبي داود درۆزترین کەسى سەر زهوى بێت ئەوا لەمەدا راستى ووتوه، چونکە ووتەى هەموو ئەم زانایانە بەردەستە کە قسەیان بە أبو حنیفة ووتوه.

المعلمی دەلێ: ووتەى پێشەوايانى ئەهلى سوننە لەو سەردەمەدا دەربارەى أبو حنیفة متواترە تەواتوریکی حەق. [التنکیل : 657/1]

وورم: المعلمی-ش درۆزنە کە هەمان ووتەى أبو بکر دەلێتەوه ؟ زانیان ئەمە هەلۆیستی سەلف بووه دەربارەى أبو حنیفة، ئەى هەلۆیستی خەلف چۆنە دەربارەى ؟ ئیستا جیاوازییە کە پرووونە بۆتان لە نیوان ئەم دوو مەنەجەدا ؟ یان هیشتا پێتان وایە ئیمە لە مەنەجى سەلف تیناگەین و هیچ چارمان نیە دەبێت بگەرێنەوه بۆ خەلف ئەوان چاکتر تێگەشتوون ؟

الضیاء المقدسی دەلێ: بیستم الحافظ عبدالغني المقدسي دەیووت: ئیمە لە موصل بوین

کتیبي (الضعفاء) ی العقيلي گوی بیست دەبووین، خەلکی موصل منیان گرت و بەندیان کردم و یستیان بمکوژن بەهۆی ئەوێ شتیکی باسکرا دەبارە ی أبو حنیفة، جا پیاویکی درێژ هات بۆلام شمشیریکی بە دەستەووە بوو، ووتم: ئەمە دەمکوژی و دەحەسێمەووە، بەلام هیچی نەکرد، پاشان منیان ئازاد کرد. ابن البرني الواعظ لەگەڵی دابوووە ئەو شتانە ی سەپووەتەووە دەبارە ی أبو حنیفة هاتوووە لە کتیبەکەدا، جا کە سانیکیان نارد تا کتیبەکە بپشکنن، هیچیان نەدۆزیوە تێیدا بەم هۆیەووە پزگاری بوو. [الذهبي نه قلی کردووہ - سیر أعلام النبلاء : 459/21]

ووتم: کەسانیکی دەلێن ئە ی بۆ دوا ی سەردەمی سەلف قسەیان بە أبو حنیفة نەووتووە زۆربەیان مەدحیان کردوووە ؟ ئەووەتا عبدالغني کە سالی 600 مردوووە لەسەر خویندەنەووە ی کتیبیک بەند دەکری و خەریکە بیکوژن، ئە ی ئێووە چ جیاوازیەکتان هە یە لەگەڵ ئەم خەلکە ی ئەوکاتی موصل ؟ مەگەر ئێووەش پێتان وانیە ئەووە ی قسە بە أبو حنیفة بۆ خەواریجە و شیاوی کوشتنە یان بەندکردن و تەمبی کردن ؟ ئەم عەقیدە یە ی ئەمڕۆش درێژە پێدەری عەقیدە ی ئەوکاتە.

یهی بنی منرة دەئ: عبدالعزيز النخشي هاتە لامان لە سالی 433، قازی الخطي لێیدا بەهۆی ئیمام أبو حنیفة، بە چاوی خۆم نیشانە ی لێدانم بینی لەسەر پشتی.

[الذهبي نه قلی کردووہ - سیر أعلام النبلاء : 268/18]

ووتم: ببین ئەوانە ی قسەیان بە أبو حنیفة ووتووە حالیان چۆن بووە دوا ی سەلف، گەر زانایانی سەلف لەو سەردەمەدا ژیا بوان دەبوا یە لەژێر قامچی چیان بەسەر هاتبوا یە ؟ لەجیات ی میحنە ی خلق القرآن میحنە ی أبو حنیفة دەهاتە کایەووە.

الخطیب: دوا ی باسکردنی ئەو رپوایەتانە ی دەبارە ی مەدحکردنی أبو حنیفة هیناویەتی، وە پیش هینانی ئەو رپوایەتانە ی دژی أبو حنیفة هاتوون دەئ: رپوایەتمان هینا لە ایوب السخثیانی و سفیان الثوري و سفیان بن عینة و أبو بکر بن عیاش و جگە لەوانیش لە پیشەوا یان رپوایەتیکی زۆر کە مەدح و ستایشی أبو حنیفة لەخۆ دەگریت، وە ئەووە ی صەوابە لەلایەن نەقلکەرانی فەرموودە لە پیشەوا یانی المتقدمین و ئەوانەشی کە ناومان هینان دەبارە ی أبو حنیفة پێچەوانە ی ئەو

ووتانە یە، وە ووتەکانیان دەربارە ی أبو حنیفە زۆرە بەهۆی شتی ناشرینە وە کە لێیە وە گێردراوتە وە هەندیکیان پە یووەستە بە اصولی دین و هەندیکیشی بە فروع، وە ئێمەش باسیان دەکەین بە ویستی الله. [تاریخ بغداد : 504/15]

ووتم: ئەم ووتە یە پشت شکێنەرە بۆ ئەوانە ی کە دەلێن راستە قسە ی پێ ووتراوە بەلام مەدحیش کراوە، دەیانەوێ مەدحە کە زāl بکەن بەسەر زەمە کە، کە چی الخطیب ووتە ی جەرحە ران پێش دەخات بەسەر ووتە ی تەعذیلکە ران.

الخطیب دەلێ: أخبرنا ابن رزق و البرقاني قالَا أخبرنا محمد بن جعفر بن الهيثم الأنباري قال حدثنا جعفر بن محمد بن شاکر قال حدثنا رجاء بن السندي قال سمعت سليمان بن حسان الحلبي دهيوت: ناتوانم بیژمیژم کە چەندەها جار گویم لە الأوزاعي بوو دهيوت: أبو حنيفة بهرهو گريکانی ئیسلام رۆیشت گری گری هەلیووە شاندەو. [تاریخ بغداد : 547/15] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتم: الکوثري تەزعیفی کردوو بەهۆی الأنباري گوا یە زەعیفە، هەروەها الحلبي گوا یە مەجھولە. لێرەدا تەنھا ووتە ی محقق-ی تاریخ بغداد (١) نەقل دەکەم کە خۆی رەد دی الکوثري داوە تەو دەلێ: الکوثري ئەم رپوایە تە ی تەزعیف کردوو بەهۆی الأنباري، هیچ کەسیکیش جەرحی نە کردوو هەروەک البرقاني باسی کردوو، هەروەها الکوثري دەلێ: الحلبي مەجھولە، چونکە ابن أبي حاتم پرسیری لە باوکی کردوو دەربارە ی ئەو، باوکی وتوویە تی: پرسیارم لە ابن أبي غالب کرد دەربارە ی ئەو، ووتی: نایناسم، وە نابینم بە غدادییە کان رپوایە تی لێو بەکەن، ابن أبي حاتم دەلێ: بە باوکم ووت: تۆ چی دەلێ دەربارە ی ؟ ووتی: فەرموو دەکانی صەحیحە، جا الکوثري بەهۆی ئەم ووتە یە بە مەجھولی داناو، لە کاتی کدا بە صەحیح دانانی فەرموو دەکانی واتا تەوسیق کردنی ئەم رپواییە لە لایە م أبو حاتم.

الخطیب دەلێ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال حدثنا الأبار قال حدثنا الحسن بن علي قال حدثنا أبو توبة قال حدثنا سلمة بن كلثوم -یه کیك بوو لە عیبادهت کە ران وە هیچ کام لە هاووە لانی الأوزاعي

لہو ریکتر نہ بوو- ووتی: کاتیک أبو حنیفة مرد الأوزاعي ووتی: الحمد لله، گریکانی ئیسلامی
 هه لده وه شانده وه دانه به دانه. [تاریخ بغداد: 548/15] (سہ نہ دہ کہی صہ حیجہ).

ووتم: الکوثري تانهی داوه له الحسن بن علي الحلواني گوايه ئیمام أحمد قسهی له سہر کردووه،
 الحسن به بن خیلاف لای زانایان سيقه یه حافظه ثبت-ه، به لام ئیمام أحمد له و پرووه دژی وه ستا
 که ووتی ئه وهی بلی قورئان مه خلوقه ته کفیری ناکه م نه ک له پرووی ریوایهت، ریوایه تیشی هه یه له
 الصحیحین.

عبدالله ده ئی: بیستم باوكم ﷺ دهیووت: عبدالله بن إدريس ووتی: به مالك-م ووت: لای ئیمه
 علقمة و الأسود هه بوو (واتا له کوفه) مالك ووتی: لای ئیوه که سیك هه بوو شته کانی ئاوا
 هه لگی پرایه وه. عبدالله ده ئی: باوكم ناو دهستی هه لگی پرایه وه به سہر پشتی دهستی، مالك مه بهستی
 أبو حنیفة بوو. [السنة: 358] (سہ نہ دہ کہی صہ حیجہ).

ووتم: ئیمام أحمد سه ماعی هه یه له عبدالله بن إدريس، وه مدلس نیه بویه ووتی (قال عبدالله
 بن إدريس) کی شهی نیه.

الخطیب ده ئی: أخبرنا البرقاني حدثني محمد بن العباس أبو عمر الخزاز حدثنا أبو الفضل جعفر بن
 محمد الصندلي -أبو عمر زور ستایشی کرد- حدثني المروزي أبو بكر أحمد بن الحجاج ووتی: پرسیارم کرد له
 باوکی عبدالله-واتا: أحمد بن حنبل-دهرباره ی أبو حنیفة و عمرو بن عبید، أحمد ووتی: أبو حنیفة
 خراپتره بؤ موسلمانان له عمرو بن عبید، چونکه أبو حنیفة هاوه ئی هه یه.
 [تاریخ بغداد: 567/15] (سہ نہ دہ کہی صہ حیجہ).

ووتم: (عمرو بن عبید) یه کیکه له سہرانی موخته زیله ته کفیر کراوه له لایه ن سه له ف.
 محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ته زعیفی ئه م ریوایه ته ی کردووه به هو ی محمد بن العباس الخزاز، پیشتر
 پروونمان کرده وه که له گه ل راوییه کی ترتیکه ئی کردووه ئه مه یان سيقه یه.

العقيلي ده ئی: حدثنا زكريا بن يحيى الحلواني قال سمعت محمد بن بشار العبدي بن دار دهیووت:

عبدالرحمن بن مەهدي ههچ کاتیک ناوی أبو حنیفة-ی نەدەهینا ئیلا دەیووت لەنیوان أبو حنیفة وحه قدا بەرەست هەیه. [الضعفاء: 160/6] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتە: پێم وایە زکریا الحلواني هەر زکریا الساجي بێت، پوونکردنەوێ ئەمەش زۆری دەوێت لەترسی درێژ نەبوونەوێ باسی ناکەم، بەلام پێوایەتی دواتر زکریا-ی تیدا نیە ئەم گومانە لادەبات.

الفسري دەئ: حدثنا محمد بن بشار ووتی: بیستم عبدالرحمن دەیووت: لەنیوان أبو حنیفة وحه قدا بەرەست هەیه. [المعرفة والتاريخ: 784/2] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتە: لەبەر ئەوێ الخطیب ئەم پێوایەتە ی هیناوە لە تاریخ بغداد هەر لەپێگای الفسوي ئەوا بێگومان دەبێ پەخنی الکوثري ئامادە بێت وەک هەمیشە، الکوثري تانە ی لە محمد بن بشار داوە دەئ: المتقدمین قسەیان لەسەر کردووە تەنانەت تۆمەتباریان کردووە بە درۆ.

محمد بن بشار العبدي ناسراو بە بندار شیخی خاوەنانی کتب الستة-یە هەر شەشیان پێوایەتیان لێوە کردووە، سێقە یە حافزە ئەوانە ی کە قسەیان دەربارە ی کردووە بەلگەیان بەدەستەوێ نیە، هەروەک زانراویشە بە دەگمەن راوی هەیه سەلامەت بێ لە قسە ی هەمووان، الکوثري-ش پێشە ی ئەوێ کە تەنها جەرەکان نەقل بکات گەر 10 زانا بێن سێقە یە، 1 زانا جەرە ی بکات بەبێ بەلگە ئەوا ووتە ی تاکە زاناکە نەقل دەکات زۆر جاریش بە قرتاوی نەقلی دەکات یان جەرە ی مفسر نیە یان بگرە هەر جەرە نیە هەروەک چەند نموونە یە کمان بینی لەپێشتەدا، ئەوێ نە بەسە بۆ محمد بن بشار کە البخاري نزیکە ی 200 فەرموودە ی لێ پێوایەت کردووە لە صەحیحە کە ی، وە مسلم نزیکە ی 400 فەرموودە ی لێ پێوایەت کردووە لە صەحیحە کە ی.

أبو نعیم الأصبهاني دەئ: حدثنا أحمد بن إسحاق حدثنا عبدالرحمن بن محمد حدثنا عبدالرحمن بن عمر ووتی: پرسیارم لە عبدالرحمن بن مەهدي کرد ووتە: ئەو شتانە لە أبو حنیفة وەرگرین کە ئەوێ و موافقی حەقە ؟ ووتی: نەخێر، ههچ کەرامەتی نیە، هات بەرەو ئیسلام گری گری هە ئی دەوێ شینیتەوێ، ههچ ی قبول ناکری. [حلیة الأولیاء: 10/9] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

أبو نعیم الأصبرانی دەئ: حدثنا أحمد بن إسحاق حدثنا عبدالرحمن بن محمد بن سلم حدثنا عبدالرحمن بن عمر ووتی: بیستم پیاویک پرسیری له عبدالرحمن بن مهدي کرد، ووتی: ئەه باوکی سعید پیم گەشتوووە که تۆ وتووته: مالک له أبو حنیفة زانتره، عبدالرحمن بن مهدي ووتی: من وام نه وتووہ، بەئکو دەئیم: مالک له مامۆستاکەهی أبو حنیفة زانتر بوو -واتا حماد بن أبي سليمان- عبدالرحمن بن عمر دەئ: وه بیستم باسی أبو حنیفة کرا عبدالرحمن بن مهدي ووتی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (واتا: باری تاوانه کانیان به ته واوی به بی کهم کردن ههئده گرن به سه رشانیاندا، وه باری تاوانی نهو که سانهش ههئده گرن که گومرایان کردوون به جه هله وه، ئای چه نده شتیکی خراپه که تاوانی خویان وشوینکه وتوانیان ههئده گرن) عبدالرحمن بن عمر دەئ: وه بیستم عبدالرحمن بن مهدي دهیوت: أبو حنیفة نهیده زانی عیلم چیه. [حلیة الأولیاء: 11/9] (سه نه ده کههی صه حیحه).

الخطیب دەئ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب أخبرنا محمد بن نعیم الضبي قال سمعت محمد بن حامد البزاز يقول سمعت الحسن بن منصور يقول سمعت محمد بن عبدالوهاب دهیوت: به علي بن عثام-م ووت: أبو حنیفة حوجهیه ؟ ووتی: نه بۆ دین نه بۆ دنیا. [تاریخ بغداد: 564/15] (سه نه ده کههی صه حیحه).

ووتم: الكوثري دەئ: محمد بن عبدالوهاب معلول-ه له لای الخلیلی ! وهک المعلي دەئ: به کارهینانی ووشه ی (معلول) بۆ راوی بیدعهیه که الكوثري دایهیناوه، چونکه ووشه ی (معلول) بۆ فهرمووده به کاردی نهک بۆ راوی، پاشان ههروهک جارانی پیشوو چه واشه کاری کردوو، ووته که ههی الخلیلی نیه بهئکو الخلیلی له عبدالله بن محمد الحافظ نه قلی کردوو که دهئ: ئەم فهرموودهیه معلول و فرد-ه عیله تی فهرمووده کهش له راوییه کی تره به ناوی سعیر بن الخمس نهک له محمد بن عبدالوهاب، جا ووته کههی ده باره ی فهرمووده کهیه نهک راوییه که، سه بارهت به وهش که دهئ پیم سهیره چۆن مسلم رپوایه تی کردوو له محمد بن عبدالوهاب، مه بهستی نه وهیه سه نه ده که نازل-ه محمد بن عبدالوهاب 11 سأل دواي مسلم مردوو، که واته

ووتە کە ی عبداللە مە بەستی ئەو دیە فەر موودە کە معلول-ه وه سەنە دە کە ش نازل-ه به نسبت مسلم، ئە گینا محمد بن عبدالوهاب أبو أحمد الفراء سێقه یه مسلم والنسائي والحاكم والذهبي وابن حجر به سێقه یان داناوه کە س ته زعیفی نه کردووه. بروانه [طليعة التنكيل : 34-35] ته نانه ت محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ده ئی: الکوثري ریوایه ته کە ی ته زعیف کردووه به هۆی محمد بن عبدالوهاب، به لام سێقه یه.

محقق-ی تاریخ بغداد (۲) ده ئی: علي بن عثام مه جهوله ! أبو حاتم الرازي و الحاكم و ابن حجر به سێقه یان داناوه، الذهبي به صدوق-ی داناوه، رهنگه لای محقق مجهول بئ چونکه زانستی نیه به علم الرجال.

عبداللە ده ئی: حدثني أبي قال حدثنا إسحاق بن عيسى الطباع عن ابن عيينة ووتی: به سفيان الثوري-م ووت: له وانه يه ئەمه وا له تو بکات که فه توا بدهيت کاتيک ده بیی که سیک ئەهلی فه توا دان نیه فه توا ده دات بۆیه تو ش فه توا ده ده يت. عبداللە ده ئی: باوكم ووتی: مه به ستي أبو حنيفة بوو. [العلل ومعرفة الرجال : 2456] (سەنە دە کە ی حە سە نه).

عبداللە ده ئی: حدثني مهنا بن يحيى الشامي ووتی: بیستم أحمد بن حنبل ده یووت: ووتە ی أبو حنيفة وقشيل له لامدا وهک يهک وان. [السنة : 216] (سەنە دە کە ی صە حیحە). ووتم: مهنا بن يحيى الشامي هاوه ئی ئیمام أحمد-ه، ابن حبان و الدارقطني به سێقه یان داناوه، أبو الفتح الأزدي به زه عیفی داناوه، پیشتر باسمان کرد که جه رخی الأزدي قبول ناکرئ گەر پیچه وانە ی زانایانی تربیت چونکه خو ی مه جروحە و زیاده ره ویشه له جه رح کردن.

الخطيب ده ئی: أخبرنا طلحة بن علي الكتاني قال أخبرنا محمد بن عبدالله بن إبراهيم الشافعي قال حدثنا أبو الشيخ الأصمهاني قال حدثنا الأثرم ووتی: بینیم أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- چه ندین جار أبو حنيفة و مه زه به کە ی عه یبدار ده کرد، وه هه نديک له ووتە کانی ده گپرایه وه بۆ سه رزه نشت کردن و سه رسورمان. [تاريخ بغداد : 568/15] (سەنە دە کە ی حە سە نه).

ووتەم: الکوثري دەڵێ: أبو الشيخ الأصهباني تەزعیف کراوە لەلایەن أبو أحمد العسال، محقق-ی تاریخ بغداد (٢) هەمان ووتەى الکوثري دووبارە کردۆتەووە.

دوو أبو الشيخ الأصهباني هەیه، یەکیکیان ناوی عبدالله بن محمد بن جعفر-ە زانیایەکی ناودارە خاوەن چەند کتیبیکە حافزە سێقەیه متقن-ە قسەى لەسەر ناکرێ، الکوثري راوی سەنەدەکەى بەم أبو الشيخ-ە هەژمار کردوو، جا وەسفی هەموو ئەم زانیانەى باس نەکردوو هەتەها ئاماژەى بە تەزعیف کردنى العسال داوە بۆ أبو الشيخ، ئەمە لەکاتیکیدا ئەم أبو الشيخ-ە ئەوەیان نیه کە الکوثري بۆى چیه بەلکو ئەوى تریانە کە ناوی محمد بن الحسين بن إبراهيم بن زياد بن عجلان-ە الخطیب بە سێقەى داناو کەسى تریش قسەى لەسەر نەکردوو بۆیه بەلانی کەم سەنەدەکە حەسەنە گەرتەوسیقی الخطیب بێنینە خوارووە بۆ پلەى صدوق، بەلگەش بۆ ئەمە الخطیب لە ژياننامەکەیدا دەڵێ: پڕوایەتى هەیه لە أبو بكر الأثرم، وه محمد بن عبدالله الشافعي پڕوایەتى لێوه کردوو، وهک دەبینین لەم سەنەدە محمد بن عبدالله پڕوایەتى لێوه کردوو ئەویش پڕوایەتى لە الأثرم کردوو، جگە لەووش بەلگەیهکی تر کە یەکلا کەرەوویه ئەویش ئەمەیه کە أبو بكر الأثرم سالی 273 مردوو بەلام ئەو أبو الشيخ-ەى کە الکوثري بۆى چیه سالی 274 لە دایکبوو و اتا سالیکی دواى مردنى ئەو لە دایکبوو ئیتر چۆن پڕوایەتى لێوه دەکات و دەڵێ: حدثنا الأثرم؟! هەر چەندە الکوثري لە کتیبى (الترحيب) دانى بەم هەلەیهى داناو ناچاریشە دانى پێ بنیّت چونکە بواری مراوغة کردنى نیه چونکە گەربیتو لە کەسێکی نەخویندەوار پیرسین کەسێک سالیکی دواى مردنى کەسێکی تر لە دایکبوو ئایا دەکرێ ئەم دووانە بەیه کتر بگەن و پڕوایەت لەیه کتر بکەن؟ بێگومان دەڵێ نەخیر، جا الکوثري-ش لێردا هیچ بواری بۆ نەماووەتەو بۆیه تەسلیم بوو ئەگینا کەسێکی حەق و یست نیه، هەرکەسێکیش کتیبى (التنکیل) بخوینێتەو گومانى لەم راستیه نابێت، سەبارەت بەووش کە دەڵێ: أبو أحمد العسال تەزعیفی أبو الشيخ-ی کردوو، لێردا ئیمە کارمان بە أبو الشيخ نەماو کاتیکی زانیمان الکوثري تیکەل کردوو لەگەڵ یەکیکی تر بەلام وهک بەرگری کردن لەم زانیایە وەلامى ئەم گومانەش دەدەینەووە:

الألباني له تەحقیقی (الطليعة) دەڵێ: ئەم تەزعیف کردنەى العسال بۆ أبو الشيخ نەچەسپاوه، وه

المعلی له (التنکیل) دەربارە ی ووتە کە ی الکوثری دەڵێ: نەمدۆزیوەتەووە کە العسال وابڵێ، وە لەویدا دەڵێ: هیچ هەوالێکم پێ نەگەشت تەنھا ئەووە نەبیّت کە کەسیک پێ راگەیاندم کە لەگەڵ خودی الکوثری کۆبۆتەووە، ئەمە دوا ووتە ی المعلی-ه.

الألبانی دەڵێ: ئەنجامی کۆبوونەووە کە ی باس نەکرد، بۆیە نامەم بۆ شیخ محمد نصیف نارد داوای پروونکردنەووەم لێیکرد دەربارە ی ئەم ووتە یه ی المعلی، ئەویش نامە ی بۆ شیخ سلیمان الصنیع نارد کە ئەندامی مەجلیسی شورا بوو لە مکه المکرمة، وە بەرپۆهەری پێشووی کتێبخانە ی الحرم المکی بوو، پرساری لێکرد دەربارە ی ئەم ووتە یه ی المعلی دەربارە ی کۆبوونەووە کە، شیخ سلیمان الصنیع لە وەلامدا ووتی: من چەند جارێک لەگەڵ الکوثری کۆبوومەووە لە ماله کەیدا لە مصر پرساری ئەم بابەتەم لێکرد بەلام هیچ ئەنجامێکم دەست نەکەوت، گەر الکوثری راستگۆ بوا یه دەربارە ی ئەو ووتە یه ی کە داوێهتیه پال أبو أحمد العسال ئەوا بۆی پروون دەکردمەووە کاتیک پرسیارم لێیکرد، وە ئەووە ی بۆم دەرکەوت ئەووە یه کە الکوثری درۆ دەکات بەبێ ئامادەکاری و بیرکردنەووە لێ.

بروانه حاشیه ی [الطليعة : 29]

جگە لەمەش محقق-ی تاریخ بغداد(۱) دەڵێ: تەزعیف کردنی بەهۆی أبو الشیخ سەرکەشیە لەلایەن الکوثری-ه.

العقيلي دەڵێ: حدثنا محمد بن إسماعيل قال حدثنا سليمان بن حرب قال سمعت حماد بن زيد ووتی: بیستم الحجاج بن أرطاة دهيووت: أبو حنیفة کییه؟! کێ عیلم لە أبو حنیفة وەردەگرێ؟! أبو حنیفة چییه؟! [الضعفاء: 163/6] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتە: ئەم ووتە یه بێ هۆنیە، هۆکاری زۆری لە پشته کە الحجاج بن أرطاة وابڵێ، بەلام پێم سەیره چۆن کەسیک لە سەردەمە کە ی خۆیدا ئاوا وەسف بکری لە سەردەمە کانی تردا دەبیته پێشەوا؟! الحجاج بن أرطاة لە فەرمووده زەعیفه، بەلام ئەمە ره ئی خۆیه تی دەری برپوه هیچ په یوهندی به رپوایهت نیه تا بلیین زەعیفه، بۆیە ئەمە باس دەکەم چونکە ئەمەش کراو بە بیانوو.

الخطيب دەڵێ: أخبرنا البرمكي قال أخبرنا محمد بن عبد الله بن خلف قال حدثنا عمر بن محمد

الجوهري قال حدثنا أبو بكر الأثرم قال حدثنا سنيد بن داود قال حدثنا حجاج ووتى: پرسيارم له قيس بن الربيع کرد دەر باره‌ی أبو حنیفة، قيس ووتى: من له هه‌موو که‌سیک شارەزاترم به‌ أبو حنیفة، ئەو جاهیلترین که‌سه به‌و شتانه‌ی که‌ بوونیان هه‌یه، وه‌ زاناترین که‌سه به‌و شتانه‌ی که‌ بوونیان نیه. [تاریخ بغداد : 558/15] (سەنە دەکە‌ی حە‌سە‌نە).

ووتم: محقق-ی تاریخ بغداد (۱) و (۲) دە‌ڵێن: سە‌نە دە‌کە‌ زە‌عیفە چونکە‌ قیس زە‌عیفە ! والله‌ المستعان قیس خۆی خاوە‌نی ووتە‌کە‌یه‌ رە‌ئى خۆی دەر باره‌ی أبو حنیفة ووتە‌، سە‌نە دە‌کە‌ چ په‌یوه‌ندی به‌ زە‌عیف بوونی قیس هه‌یه ؟! ب‌روانه‌ لاپه‌ره‌ 27-32 وه‌لامى ئەم گومانە‌مان داوە‌ته‌وه‌. محقق-ی تاریخ بغداد (۲) دە‌ڵێ: الخطيب دەر باره‌ی عمر بن محمد الجوهري ووتویه‌تى: هه‌ندىک له‌ فه‌رمووده‌کانى مۆنکە‌ره‌.

ئە‌مه‌ راسته‌ الذهبي-ش هه‌مان شتى ووتە‌، به‌لام وه‌ک‌ المعلي له‌ [التنكيل : 625/1] ئاماژه‌ی پێ‌داوه‌ الجوهري له‌ کتێبه‌کە‌ی أبو بكر الأثرم رپوايه‌ت ده‌کات ته‌نها نوسخه‌ی کتێبه‌کە‌ سه‌حیح بێ‌ت به‌سیه‌تى.

گەر ب‌لێن زە‌عیفە و پش‌تى پى نابه‌ستري ئه‌وا مۆتابه‌عه‌ کراوه‌ له‌ لایه‌ن عبدالله بن عبدالرحمن ئە‌ویش هه‌مان شت له‌ قيس بن الربيع ده‌گيرێ‌ته‌وه‌ وه‌ک‌ له‌ [تاریخ بغداد : 558/15] هاتوو به‌ له‌فزی: پرسيار له‌ قيس بن الربيع کرا دەر باره‌ی أبو حنیفة، ووتى: جاهیلترین که‌سه به‌و شتانه‌ی که‌ بوونیان هه‌یه، وه‌ زاناترین که‌سه به‌و شتانه‌ی که‌ بوونیان نیه.

مه‌به‌ست له‌م ووتە‌یه‌ش ئە‌وه‌یه‌ که‌ زۆربه‌ی ووتە‌کانى أبو حنیفة گریمانە‌ین وه‌ک‌ مه‌ته‌ل وان گەر پیاویک ئاواى کرد حوکمى چیه‌ گەر پیاویک ئاواى به‌ سه‌ره‌ات حوکمى چیه‌، زۆربه‌ی فه‌تواکانى له‌م جوړه‌یه‌ که‌ به‌ ده‌گمه‌ن ده‌بینیت شتى ئاوا روو بدات له‌ واقیعدا، که‌چى ئە‌و شتانه‌ی که‌ به‌لگه‌یان له‌ سه‌ره‌اتوو به‌ ئاگایه‌ لێ‌.

عبدالله‌ ده‌ڵێ: حدثني عبدة بن عبد الرحيم بيستم معروف ده‌يووت: أبو حنیفة چوو هه‌ردانى الأعمش که‌ نه‌خۆش بوو، جا أبو حنیفة ووتى: ئە‌ی باوکى محمد گەر هاتنم له‌ سه‌رت قورس

نەبوايە ئەوا هەموو رۆژێک سەردانتەم دەکرد، الأعمش ووتی: ئەمە کێیە ؟ ووتیان: أبو حنيفة-یە، ووتی: ئەی النعمان والله تۆ لە مائەکەى خۆتدا قورسى بەسەرمەوێ چ جایی ئەوێ بییت بۆ لام ؟!

[السنة : 243]

ووتەم: معروف بن حسان السمرقندي زەعیفە، بەلام القحطاني لە حاشیەدا دەڵێ: ناوی معرف-ە نەک معروف.

بەپێ ئەم قسەییەى القحطاني بیّت (معرف بن واصل السعدي) ه کەواتە سێقەییە، هەر بۆیەش القحطاني سەنەدەکەى بە حەسەن داناوێ چونکە عبدة صدوق-ە، معرف و معروف هەردووکیان لەیەک سەردەمدا ژیاون و هەردووکیان پێوايەتيان هەییە لە الأعمش، معرف و الأعمش هەردووکیان خەڵکی کوفەن، بەلام معروف خەڵکی سەمەرقەندە هەر ئەمەش وای کردووێ القحطاني پێ وای معرف راستە نەک معروف چونکە معرف کوفی بووێ ئەو زیاتر دەگونجێ کە لە مائی الأعمش بوو بیّت لەو کاتەدا، بەلام ابن عدي لە کتیی (الكامل في ضعفاء الرجال) لە ژياننامەى معروف بن حسان السمرقندي هەمان ئەم بەسەرھاتەى الأعمش و أبو حنيفة پێوايەت دەکات لە سەنەدەکە ناوی معروف بن حسان دەھێنێت، وە دەڵێ: معروف بن حسان فەرموودەکانی مونکەرە. جا بۆیە صەواب ئەوێە کە ئەمە معروف بیّت نەک معرف، بەلام معروف خۆی لە مائی الأعمش داووە کاتیەک أبو حنيفة سەردانی کردووێ، واتا خۆی شایەتی بەسەرھاتەکە بووێ نەک بۆیان گێرا بیتهوێ، ئەم جوړە پێوايەتانەش وەک هەر بەسەرھاتیکی تر وایە کە ئێمە رۆژانە دەبینین و دەبیستین و دەگێرینەوێ، وەک لە لاپەرە 27-32 ئاماژەمان پێدا.

عبداللہ دەڵێ: حدثني محمد بن عمرو بن عباس الباهلي حدثنا الأصمعي ووتی: سفيان الثوري ووتی: هیچ مندالێک لە کوفە لەدایک نەبووێ -یان لەم ئوممەتەدا- بە زیانتر بیّت لەسەر ئوممەت لە أبو حنيفة. [السنة : 264] (سەنەدەکەى حەسەنە).

عبداللہ دەڵێ: حدثني أبو الفضل حدثنا أحمد بن عبدالله بن يونس حدثنا نعيم بن يحيى السعدي ووتی: بیستم سفيان الثوري دەيووت: کەس شتی دانەھێناوێ لە ئیسلامدا وەک أبو حنيفة مەگەر

أبو الخطايا. [السنة : 267] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتەم: أبو الخطايا کە سێکی زندق بوو لە سیدارە درا بەهۆی زندق بوونی.
(أحمد بن عبدالله بن یونس) بۆتە (حمد بن عبدالله بن یونس) لە تەحقیقی عادل آل حمدان
ئەمەش هەڵەیه، لەسەر تەحقیقی القحطانی راستم کردۆتەوه.

عبدالله دەئێ: حدثني هارون بن سفيان ووتي: بيستم أبو عاصم ووتي: ههوائى مردنى أبو
حنيفة-م برد بۆ سفيان، ههچى نهووت جگه له وهى كه ووتي: الحمد لله كه سه لامهتى كردم له
زۆرىك لهو به لایانهى كه زۆربهى خهلكى پێى تاقى كراونه ته وه. أبو عاصم دهئێ: سه یرم به سفيان
هات. [السنة : 275]

ووتەم: أبو عاصم بۆیه سه یری به ووتەکەى سفيان الثوري هاتوو هه چونکه خۆى له گهڵ ئەهلى رهئى
داده نيشت، عبدالله دهئێ: بيستم باوكم دهيووت: به أبو عاصم-م ووت: چيته بۆ به هاوه له كانت
ناچيت وهك ابن عون نيت ؟ ئەمەش له بهر ئەوهى له گهڵ هلال داده نيشت كه ئەهلى رهئى بوو.
[العلل ومعرفة الرجال : 995]

هارون بن سفيان جهرح و ته عديلى بۆ نه كراوه به لام بۆيه ئەم رپوايه ته م هينا تا حالى أبو عاصم
دهركه وئى گهر له شوينيك مه دحى أبو حنيفة-ى كرد تا بزائن چ باسه، ئەگينا ئەم رپوايه ته له لای
الخطيب هاتوو له تاريخ بغداد به صه حيجى كه پشت راستى ئەم رپوايه ته ده كاته وه.

الخطيب دهئێ: أخبرنا أبو سعيد محمد بن موسى الصيرفي قال حدثنا أبو العباس محمد بن يعقوب
الأصم قال حدثنا محمد بن علي الوراق قال حدثنا مسدد ووتي: بيستم أبو عاصم دهيووت: لای سفيان
باسى مردنى أبو حنيفة كرا، نه مبيست نه بلى رحمه الله نه ههچ شتيك، ووتي: الحمد لله كه ئيمه
سه لامهت كرد لهو به لایانهى كه أبو حنيفة توشى بوو.
[تاريخ بغداد : 585/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

عبدالله دهئێ: حدثني أبو معمر عن الوليد بن مسلم ووتي: مالك بن أنس پي ووتەم: باسى أبو

حنيفة دهكرى له شاره كه تان ؟ و وتم: به ئى، ووتى: ناكړى له شاره كه ى ئيوه نيشته چى بىت.

[السنة : 280]

و وتم: رواله تى سه نه ده كه سه حجه، أبو معمر سيقه يه، الوليد سيقه يه به لام ته دليسى التسوية نه نجام ده دات كه پيسترين جوريه تى به لام لي ره دا ته صريحى داوه به سه ماع بويه مه ترسى ته دليس نه ماوه، به لام عبدالله له كتيبى [العلل ومعرفة الرجال : 4732] هه مان ئه م رپوايه ته ده هينى پاشان ده ئى: واى نابينم أبو معمر ئه مه ى بيستى له الوليد.

به لام الخطيب له [تاريخ بغداد : 551/15] هيناو يه تى كه أبو معمر ده ئى: حدثنا الوليد بن مسلم، واتا ته صريحى داوه به سه ماع، به لام هه نديكجار پيشه وايانى زانستى فه رمووده ده ئين فلان هيچى نه بيستوو له فلان، كه چى ده بينين له كتيبى كدا ئه م فلانه ى يه كه م ده ئى: سمعت فلانى دووهم، جا لي ره دا رهنگه بووترى ئه م زانايه ووتى هيچى لى نه بيستوو كه چى له م كتيبى دا ئيثباتى سه ماع كراوه! لي ره دا ووته ى زاناکه پيش ده خرى چونكه ئه م كتيبى تا گه يشتوو به ده ستمان ئه م هه موو نو سه خه يه ى لى نو سراوه ته وه و چاپكراوه رهنگه هه ئه تيدا پرويدا بىت (عن) بكري به (حدثنا يان سمعت) ژماره يه ك نموونه ى ئاواش هه يه، به لام لي ره دا عبدالله دلنيا نيه له وه ى كه أبو معمر له الوليد ى نه بيستوو به لكو ده ئى واى نابينم له الوليد ى بيستى، هه ست ده كه ى كه ووته كه ى ظني ه نه ك يقيني بىت، هه روه ها ابن حبان ىش هيناو يه تى له [المجروحين : 413/2] كه أبو معمر ته صريح ده دات به سه ماع، بويه ئيثبات كردنى سه ماعه كه هيژى خو ى هه يه گهر قسه كه ى عبدالله ش راست بى ئه وا مالك تا به م قسه يه راده گات ته كفيريشى كردوو وه ك دواتر ده هينين.

الخطيب ده ئى: أخبرنا أبو العلاء محمد بن الحسن الوراق أخبرنا أحمد بن كامل القاضي وأخبرنا محمد بن عمر النري أخبرنا محمد بن عبدالله الشافعي أخبرنا عبد الملك بن محمد بن عبدالله الواعظ أخبرنا أحمد بن الفضل بن خزيمة قالوا حدثنا أبو إسماعيل الترمذي حدثنا أبو توبة حدثنا الفزاري ووتى: بيستم الأوزاعي وسفيان (الثوري) ده يانووت: له ئيسلامدا هيچ منداليك له داىك نه بووه كه شومتر بىت بويان له أبو حنيفة. وه الشافعي ووتى: خراپتر بىت له أبو حنيفة.

[تاریخ بغداد : 549/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتەم: الکوثري دەئێ: (أحمد بن كامل القاضي) الدارقطني دەربارە ی دەئێ: لە حفزی خۆیە وە پڕوایە ت دەکات کە لە کتیبەکانیدا نیە، سەرسام بوون بە خۆی بە هیلاکی برد حیسابی بۆ یە کێک لە فقهاء نە دە کرد.

هەر وە ک المعلبي وە لای دەوێ: پڕوای فەر موودە یە ک پڕوایە ت بکات فەر موودە کە لە ناو کتیبەکانی دانە بیئت ئە مە نابێتە جەرح، خۆ مە رج پڕوای هەر چی حفز کردوو هە مووی لە ناو کتیبەکانی نوسی بیئتە وە، سەربارە ت بە وە ش کە حیسابی بۆ فقهاء نە کردوو الدارقطني مە بە ستی ئە وە یە کە لە سەر مە زهە بی خۆی بوو شوینی مە زهە بی هیچ زانیە کی تر نە کە وتوو، ئە مە ش ببێتە مە دح نابێتە زە م. جگە لە و وە لای مە ی المعلبي، الذهبي بە حافظ وە سفی کردوو، ابن رزقويه دەئێ: چاوە کانم کە سی نە دیو وە ک ئە و بیئت، الخطيب دەئێ: لە زانیانی الأحكام و علوم القرآن والنحو والشعر والتاریخ بوو کتیبی زۆری هە یە.

عبدالله دەئێ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا إسماعيل بن أبي أويس ووتی: خاتم مالك بن أنس پێ ووتەم: أبو حنيفة له دەر دە بێ دەر مانە کانه. وه مالك ووتی: أبو حنيفة فەر موودە کان هە لێ وە ش ی نێتە وە. [السنة : 281]

ووتەم: إسماعيل بن أبي أويس زە عیفە، البخاري له صە حیحە کە یدا لە پێگای إسماعيل بە شێک لە فەر موودەکانی الموطأ پڕوایە ت دەکات لە مالک-هوه، بە لām البخاري له ئە صلی کتیبە کە ی إسماعيل فەر موودەکانی وەر گرتوو کە مە ی بە لاوه صە حیح بوو پڕوایە تی کردوو ئە مە ش پێ دە ووتری (الانتقاء) هە لێ ژارد کردنی فەر موودە صە حیحەکانی پڕوای زە عیف، ئە م پڕوونکردنە وە یە م وە ک بە رگ ریبە ک بوو بۆ صحیح البخاري، تا کە سانیک وا تێنە گە ن هەر پڕوایە ک کە ووتر زە عیفە و لە هە مان کاتدا لە الصحیحین پڕوایە تی هە بوو کە واتە فەر موودە ی الصحیحین زە عیفە، بە لکو مامە ئە یە کی جیاواز دە کرێت لە گە ل پڕوایە زە عیفەکانی الصحیحین چونکە البخاري و مسلم فەر موودە صە حیحەکانی پڕوایە زە عیفەکانیان دەر هێناوه نە ک هە پە مە کی پڕوایە ت بکە ن لێ یانە وە.

إسماعيل له م رپوايه ته دا موتابه عه كراوه پيشتر هيئامان كه عبدالمك بن حبيب له مطرف دهگيرپته وه ئه ویش له مالك.

البخاري دهئ: بيستم الحميدي دهيووت: أبو حنيفة ووتی: چوومه مهككه سئ سوننهت فيربووم له و كه سهی كه سهرتاشی بو كردم كاتيک له بهر دهستی دانیشتم، پئی ووتم: پرووت له قيبله بکه، جا به لای راستی سهرمه وه دهستی پيکرد، وه تاكو دوو ئيسكه كه هيئای. الحميدي ووتی: كه سيك سوننه ته كانی لانه بيت كه له پيغه مبه ر ﷺ و هاوه لانی رپوايه ت كراوه ده باره ی مه ناسيکه كان و جگه له ویش چۆن ئه م كه سه ته قليد ده كړپته وه له ميرات و فره زه كان و زه كات و نويز و كارو باره كانی ئيسلام؟! [التاريخ الأوسط : 38-37/2] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

عبدالله دهئ: حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بيستم شريك دهيووت: گهر هه موو مائيك له ماله كانی كوفه عه رهق فروشی تيدا بيت وعه رهق بفروشي ت باشته ره له وهی كه سيكي تيدا بيت كه هه مان عه قيده ی أبو حنيفة-ی هه بيت. [السنة : 287] (سه نه ده كه ی صه حيحه). ووتم: محقق-ی تاريخ بغداد (١) و (٢) ديسان دهئین: سه نه ده كه ی زه عيفه چونكه شريك زه عيفه ! به راستی ئه مه كاره ساتی زانستیه، بگه رپوه بو لاپه ره 32-27 وه لاممان داوه ته وه.

عبدالله دهئ: حدثني إبراهيم سمعت عمر بن حفص بن غياث يحدث عن أبيه (حفص بن غياث) ووتی: من له لای أبو حنيفة داده نيستم، جا ده مبيست لي فه توای ده دا له بابه تيکدا به پينج ووته له يه ک رۆژدا، جا كاتيک ئه مه م بينی وازم لي هيئا و پرووم کرده فه رمووده. [السنة : 298] (سه نه ده كه ی صه حيحه).

ووتم: كه دهئ: (وازم لي هيئا و پرووم کرده فه رمووده) ده زانن ئه م ووته يه واتای چيه ؟ واتا أبو حنيفة ئه هلی رهئ بووه و به رهئ فه توای داوه، كه ی وازت له وهيئا ئينجا ده چيته رپزی ئه هلی سوننه و حه ديث.

عبدالله دهئ: حدثني محمد بن أبي عمر الدوري المقرئ ووتی: بيستم أبو عبيد القاسم بن سلام

دهیوت: من دانیشتبووم أسود بن سالم-یش له گه لمان بوو، جا باسی بابہ تیگ کرا، منیش ووتم: أبو حنیفة له م بابہ تہ دا ئاوا وئاوا دہئی، أسود ئاوری لیم دایہ وه ووتی: باسی أبو حنیفة دہکەیت له ناو مزگە و تدا؟! أبو عبید دہئی: أسود تاکو مرد قسە ی له گه لم نہ کردە وه. [السنة : 311]

ووتم: محمد بن حفص بن عمر الدورى جہرح و تہ عدیلی بو نہ کراوه، بہ لام بہ پیئ ئەو ژیاننامە یە ی کہ له (الجرح والتعديل لابن أبي حاتم) و (تاریخ بغداد للخطیب) هاتووہ دہتوانین بلیین رپوایہ تیگی له م شیوہ یە شایستە ی قبول کردنہ.

عبداللہ دہئی: حدثني محمد بن أبي عتاب الأعين حدثني أبو نعيم ووتی: بیستم شریک دہیوت: هاوہ لانی أبو حنیفة-م بہ ہیچ نہ شوبہ اندوون تہ نہا بہ دہف لیڈەران نہ بیئت، گہر یہ کیگ له وان سمتی بہ دہرکە وئی له ناو مزگە و تدا ہیچ بہ خە یالیدا نایە ت کئ دہیبینیئت. [السنة : 317] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: القحطاني دہئی: سەنەدەکە حە سەنە، محمد بن أبي عتاب الأعين صدوق-ه. ییم وایہ دہربارە ی زۆربە ی راپوویە کان پشتی بہ کتیبی (تقریب التہذیب) ی ابن حجر بہ ستووہ، بہ پیئ تہ جروبہ ئەمە م بہ دی کرد، زۆربە ی حوکمەکانی دہربارە ی راپوویە کان هە مان حوکمی ناو ئەم کتیبە یە، ئەمە ش کاریکی باش نیە ناکرئ تہ نہا پشت بہ یە ک کتیب بہ ستړئ.

عبداللہ دہئی: حدثني محمد بن عبدالعزيز بن أبي رزمة ووتی: بیستم باوکم دہیوت: ئیمە له لای حماد بن سلمة بووین، جا باسی بابہ تیکیان کرد، ووترا: أبو حنیفة وادہئی، حماد ووتی: ئەمە واللہ ووتە ی ئەم له دین دەرچووہ یە. [السنة : 323] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: ئەمە ش تە کفیر کردنی أبو حنیفة-یە له لایەن پیشە وای گە ورە حماد بن سلمة.

عبداللہ دہئی: حدثني أحمد بن إبراهيم الدورقي حدثنا الهيثم بن جميل ووتی: بیستم حماد بن سلمة دہربارە ی أبو حنیفة دہیوت: ئەمە اللہ سە راو ژوور دہیخاتە ناو ئاگر. [السنة : 325] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتە: ئەمەش وەک دوێنێک ووتراوە نەک هەواڵ پێدان.
 القحطاني دەڵێ: الهيثم بن جميل مێشکی تێکچوو جا تەرك کرا.
 ئەم حوکمەى لە (تقريب التهذيب) ی ابن حجر دەرھێناوە، بەلام وەک خۆى نەقلی نەکردووە چونکە
 ابن حجر دەڵێ: سيقه‌يه، وەک بڵێ مێشکی تێکچوو و تەرك کراوە.
 ئەمەش بۆ گونجاندى ووتەکەى أبو نعيم الأصبهاني ووتە چونکە أبو نعيم دەڵێ مەتروکە.
 بەلام هەریەک لە ئیمام أحمد وإبراهيم الحربي وابن سعد وابن حبان والدارقطني وأحمد بن
 صالح الجيلي والذهبي به سيقه‌يان داناوە، هەربۆیە دانەرانی کتیبی (تحریر تقريب التهذيب) دەڵێن:
 ئەو ووتەیهى ابن حجر کە دەڵێ: له‌وانه‌يه مێشکی تێکچوو بێت و تەرك کرا بێت، نەمان دۆزییەو
 پیش ئەو کەس ئەمەى ووتبێ.

عبدالله دەڵێ: حدثني أبو معمر عن إسحاق بن عيسى ووتی: پرسیارم لە حماد بن سلمة کرد
 دەربارەى أبو حنيفة، ووتی: ئەمە أبو حنيفة-یه، ئەمە أبو حنيفة-یه، الله عز وجل زهوى پێ داخست.
 [السنة : 326] (سەنەدەکەى حەسەنە).

ووتە: (حنيفة) واتا: کەلاکی تۆپیو.

لە تەحقیقی عادل آل حمدان (إسحاق بن عيسى) بۆتە (ابن إسحاق بن عيسى) ئەمەش هەڵەیه،
 إسحاق بن عيسى الطباع صدوق-ه، برای محمد بن عيسى الطباع-ه.

عبدالله دەڵێ: حدثني محمد بن أبي عتاب الأعين حدثنا منصور بن سلمة الخزاعي ووتی: بیستم
 حماد بن سلمة له‌عنه‌تى له‌ أبو حنيفة ده‌کرد. أبو سلمة ووتی: شعبة-ش له‌عنه‌تى له‌ أبو حنيفة
 ده‌کرد. [السنة : 327] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتە: چەند رپوایەتێک پیش ئێستا یەکیک لە سەنەدەکان محمد بن أبي عتاب الأعين-ی تیدا بوو،
 القحطاني ووتی: سەنەدەکە حەسەنە چونکە محمد صدوق-ه، لەم رپوایەتەشدا محمد بوونی
 هەیه کەچی القحطاني دەڵێ سەنەدەکەى صەحیحە! چەند جارێک هەڵەى لەم شیوەیهى دووبارە
 کردۆتەو، بۆ نموونە: له‌ رپوایەتى 358 و 359 و 360 شیخه‌کەى عبدالله ناوی محمد بن علي-ه،

القحطاني له حاشیه‌دا دەربارە‌ی رپوایە‌تی 358 دە‌ئ: محمد بن علي جه‌رح و ته‌ع‌دی‌لی بۆ نه‌کراوه‌، که‌چی له‌هه‌مان حاشیه‌دا دەربارە‌ی رپوایە‌تی 359 و 360 دە‌ئ: ر‌اوییه‌کان س‌یقه‌ن !

عبدالله‌ ده‌ئ: حدثني عبدة بن عبدالرحيم -مروزي شيخ صالح- أخبرنا سلمة بن سليمان ووتی: حمزة البزاز هاته‌ لای ابن المبارک، ووتی: ئە‌ی باوکی عبدالرحمن پ‌یم‌ گە‌یشتوو‌ه‌ دەربارە‌ی ر‌ۆشن‌ بی‌نی أبو حنیفة له‌ فه‌رموو‌ده‌دا و خ‌ۆماندوو‌ کردنی له‌ عیباده‌تدا، تا وای ل‌یه‌ات وانا زانم‌ که‌ س‌ی‌ک‌ هه‌ب‌یت‌ شان له‌شانی بدات، ابن المبارک ووتی: سه‌بارە‌ت به‌وه‌ی که‌ ووتت‌ ر‌ۆشن‌ بین بوو له‌ فه‌رموو‌ده‌دا ئە‌وا ئە‌ه‌لی ئە‌وه‌ نه‌بوو، من ده‌چوو‌مه‌ لای به‌ نه‌ی‌نی له‌به‌ر س‌فیان الثوري، وه‌ هاوه‌ل‌انم‌ ل‌ۆمه‌یان ده‌کردم‌ له‌سه‌ر چ‌ونم‌ ب‌ۆ‌لای، وه‌ ده‌یانووت: ک‌ت‌یبه‌کانی محمد بن جابر-ی که‌وته‌ ده‌ست‌ و ر‌پوایه‌تی کرد، سه‌بارە‌ت به‌وه‌ش که‌ ووتت‌ خ‌ۆی ماندوو‌ ده‌کرد له‌ عیباده‌تدا ئە‌وا ئە‌ه‌لی ئە‌وه‌ نه‌بوو، به‌یانی ده‌کرده‌وه‌ ز‌ۆر چالاک بوو له‌ پرس‌یار وه‌لامدان‌ه‌وه‌، ئە‌مه‌ش عاده‌تی بوو تاکو له‌وانه‌بوو قه‌یلوله‌ی له‌ ده‌ست‌ چ‌ووب‌وایه‌، پاشان ئ‌یواره‌ی ده‌کرده‌وه‌ هه‌ر چالاک بوو، خاوه‌نی عیباده‌ت و شه‌ونخونیش به‌یانی ده‌کاته‌وه‌ ماندوو‌ه‌. [السنة : 328] (سه‌نه‌ده‌که‌ی حه‌سه‌نه‌).

الخطيب ده‌ئ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب قال أخبرنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا سعيد عبدالرحمن بن أحمد المقرئ يقول سمعت أبا بكر أحمد بن محمد بن الحسين البلخي يقول سمعت محمد بن علي بن حسن بن شقيق دهيووت: بیستم‌ باوکم‌ ده‌یووت: بیستم‌ عبدالله بن المبارک ده‌یووت: یه‌ک‌ فه‌رموو‌ده‌ له‌ فه‌رموو‌ده‌کانی الزهري له‌لام‌ خ‌ۆشه‌ویستره‌ له‌ هه‌موو‌ ووته‌کانی أبو حنیفة. [تاریخ بغداد : 574/15] (سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌).

عبدالله‌ ده‌ئ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا إبراهيم بن شماس السمرقندي ووتی: عبدالله بن المبارک له‌ أبو حنیفة-ه‌وه‌ رپوایه‌تی ب‌ۆ‌ کردین له‌ سه‌نگه‌ردا، جا پ‌یاوی‌ک‌ هه‌ل‌سایه‌وه‌ ب‌ۆ‌ی ک‌ونیه‌که‌ی أبو خداش بوو ووتی: ئە‌ی باوکی عبدالرحمن رپوایه‌تمان ب‌ۆ‌ مه‌که‌ له‌ أبو حنیفة-ه‌وه‌ ئە‌و مورجیئه‌ بوو، ابن المبارک ئ‌ینکار‌ی ئە‌م شته‌ی ل‌ی‌نه‌کرد، جا د‌وای ئە‌مه‌ گه‌ر فه‌رموو‌ده‌که‌ له‌

أبو حنيفة-هوه بوايه يان رهئى أبو حنيفة بوايه ابن المبارك زهرى به سەردا دەهینا له کتیبەکانیدا، وه وازی هینا له رپوایەت کردن له أبو حنيفة-هوه، ئەم رپواتانەش دوا رپوایەت بوو که ابن المبارك بۆ خەلکی گێڕایەوه له سەنگەرەدا، پاشان گەڕایەوه و مرد. إبراهيم دهئى: من له گەلیدا بووم له ناو کەشتیدا کاتیەک له سەنگەر گەڕایەوه، وه ئەو فەرموودەى بۆ دەگێڕاینه وه جا به سەر هەندیک فەرموودەى أبو حنيفة تیپەری به ئیمەى ووت: زهر بیهێنن به سەر فەرموودەى أبو حنيفة من له فەرموودە و رهئى أبو حنيفة دەرچوو مه. إبراهيم دهئى: ابن المبارك له گەڕانەوهى له م سەنگەرەدا مرد. إبراهيم دهئى: پیاویک به ابن المبارك-ى ووت ئیمەش له لای بووین: أبو حنيفة مورجیئە بوو برۆای به خروج کردن هەبوو، ابن المبارك ئینکاری ئەم شتەى لێنه کرد.

[السنة : 330] (سەنە دەکەى صەحیحە).

ووتم: ئەم رپوایەتەش دەری دەخات که ابن المبارك له کۆتایی تەمەنیدا پەشیمان بۆتەوه له رپوایەت کردنی له أبو حنيفة، وه هەلۆیستی بەرامبەرى گۆراوه، ئەمەش وەلامیکی بەهێزە بۆ ئەوانەى که دهئین ابن المبارك مەدحى أبو حنيفة-ى کردوو.

عبدالله دهئى: حدثني القاسم بن محمد الخراساني حدثنا عبدان عن ابن المبارك ووتى: مه جلیسیک که نازانم هەرگیز صەله واتى تیدا درابى له سەر پیغەمبەر ﷺ مه جلیسیک بوو، پاشان بێدەنگ بوو باسى نه کرد، جا ووتى: واتا مه جلیسى أبو حنيفة.

[السنة : 332] (سەنە دەکەى صەحیحە).

عبدالله دهئى: حدثني عبدالله بن أحمد بن شبيهه قال سمعت عبدان دهيووت: بیستم سفیان بن عبدالمکک دهيووت: بیستم عبدالله بن المبارك دەربارەى فەتوایەکی أبو حنيفة دهيووت: جەردەهێ و رێگری هەندیک جار له مە باشتره. [السنة : 335] (سەنە دەکەى صەحیحە).

عبدالله دهئى: حدثني أبو الحسن بن العطار محمد بن محمد سمعت أحمد بن شبيهه يقول أنبأنا أبو صالح سليمان بن صالح ووتى: به ابن المبارك ووترا: رپوایەت دەکەى له أبو حنيفة-هوه ؟!

ابن المبارك ووتی: پێی تاقی کرامەو. [السنة : 336] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: (أبو صالح سليمان بن صالح) ناسراو بە سلمویه هاوێی ابن المبارك-ە سێقەیه، لە تەحقیقێ عادل آل حمدان بۆتە (أبو صالح يود بن هاني) عادل لە حاشیە دەڵێ: بەم شیۆیه بوو لە نوسخەى دەستنوس نازانم مانای چیه، وه القحطاني-ش لە حاشیەدا دەڵێ: لە نوسخەى دەستنوس بە (يود بن هاني) بەلام بەپێی کتێبەکانی تر چاکم کردۆتەو.

بێگومان ئەوێ القحطاني دروستە چونکە هیچ راویەک نیه بەناوی (يود بن هاني) بگرە ناوی يود زور نامۆیه، هەرودها الذهبي له (سير أعلام النبلاء) له ژياننامەى أبو صالح سليمان بن صالح دەڵێ: هاوێی ابن المبارك بوو، أحمد بن شبيوه وإسحاق بن راهويه رپوايه تيان ليوهى کردوو. وهک دەبينن لەم سەنەدە أحمد بن شبيوه رپوايه تى کردوو له سليمان ئەویش رپوايه تى کردوو له ابن المبارك، بۆیه سەنەدەکە صەحیحە.

ابن حبان دەڵێ: سمعت محمد بن محمود بن عدي يقول سمعت بن قهزاد دهيووت: بيستم علي بن جرير دهيووت: به عبدالله بن المبارك-م ووت: پياوێک پێی وایه أبو حنيفة زاناترە لە قەزاوێت کردن لە پێغەمبەرێ الله ﷺ عبدالله ووتی: ئەمە کوفرە، منیش ووتم: ئەى باوکی عبدالرحمن بەهۆی تۆو کوفر لەناو خەڵکی بۆوێو، خەڵکی ووتیان تۆ رپوايه تى لە أبو حنيفة کردوو ئەوانیش رپوايه تيان لێیکرد، ابن المبارك ووتی: بە أبو حنيفة تاقی کرامەو، وه چاوەکانی فرمیسکی لێدەهات. [الثقات : 464/8]

ووتم: محمد بن محمود بن عدي بن خالد أبو عمرو المروزي يان النسوي، نەمبێنی کەس جەرە و تەعدیلی بۆ بکات تەنھا ئەو نەبێ کە الخطيب دەڵێ: هاتە بغداد فەرموودەى گێرايه وه له فلان و فلان ... هتد، فەرموودەکانی دروست بوون، وه محمد بن عبدالله بن قهزاد المروزي سێقەیه، رپوايه تى دواتر ئەم رپوايه تە پشت راست دەکاتەو.

الخطيب دەڵێ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا ابن سلم قال أخبرنا الأبار قال أخبرنا محمد بن المهلب السرخسي قال حدثنا علي بن جرير ووتی: من له كوفه بووم چووم بۆبەصره ابن المبارك له بهصره

بوو، پێی ووتە: خەڵکیت چۆن جێیشت ؟ ووتە: خەڵکانیکم جێیشت لە کوفە پێیان وایە أبو حنیفة زانایە لە پێغەمبەرێی اللّٰه ﷺ ابن المبارک ووتی: ئەمە کوفرە، ووتە: تۆیان لە کوفردا کرد بە ئێمام، جا گریا تا ڕیشی تەر بوو، واتا: ڕیوایەتی لە أبو حنیفة کرد.

[تاریخ بغداد : 572/15] (سەنەدەکی حەسەنە).

ووتە: ووتە کۆتایی نازانم هێ کێیە کە دەڵێ (واتا ڕیوایەتی لە أبو حنیفة کرد) ماناکە ی ئەوێە کە بینیان تۆ دەچیتە لای و گوێی بۆ دەگری خەڵکیش بەهۆی تۆوە هەڵخەڵەتان و گەورەیان کرد.

زکریا الساجی دەڵێ: حدثني محمد بن روح المدائني قال حدثني معلى بن أسد ووتی: به ابن المبارک- م ووت: خەڵکی دەڵێن تۆ دەچیتە لای أبو حنیفة ! ووتی: هەموو ئەو شتانە ی خەڵک دەڵێن مەرج نیە راست بێ، ئێمە دەچووینە لای ونەمان دەناسی، کاتیک ناسیمان وازمان لێی هێنا.

[ابن عبد البر نه قلی کردوو - الانتقاء : 151]

ووتە: (محمد بن روح المدائني) گەر محمد بن روح العکبری بێت کە زکریا الساجی ڕیوایەتی لێوە کردوو ئەوا پێشتر باسمان کرد، گەر ئەویش نەبێت ئەوا نایناسم ونەمدۆزیبەو.

زکریا الساجی دەڵێ: بیستم محمد بن الوليد البصري ووتی: ووتەکانی أبو حنیفة-م لەبەرکرد، جا ڕۆژێک لە لای أبو عاصم بووم، هەندێک لە بابەتەکانی أبو حنیفة-م لە لای خویند، ووتی: توانای لەبەرکردنت چەندە باشە، بەلام چی وای لیکردیت شتێک لەبەر بکەیت کە پێویستت بەو بێ تەوێە ی لێ بکەیت بۆلای اللّٰه ؟!

[الخطيب نه قلی کردوو - تاریخ بغداد : 559/15] (سەنەدەکی صەحیحە).

عبداللّٰه دەڵێ: حدثني إسحاق بن منصور الكوسج حدثنا محمد بن يوسف الفريابي ووتی: بیستم سفيان دهيوت: به سوار ووترا: سەیرێکی بە شێک لە ووتەکانی أبو حنیفة و باسەکانی بکە، سوار ووتی: چۆن ووتە لە پیاویک قبوڵ بکەم کە نەرم و نیانی پێ نەبە خشراوە لە دینە کەیدا !

[السنة : 245] (سەنەدەکی صەحیحە).

ووتە: لە [تاریخ بغداد : 550/15] لە ڕێگای الفریابی-هوە هاتوووە صەحیحە سوار دەڵێ: چۆن سەیری

ووتە ی کە سێک بکەم کە نەرم و نیانی پێ نە بە خشر اوە لە دینە کەیدا.

مەمەر الغزالی دەئ: سەر کردە ی پیشووی سە لە فیه کانی مصر شیخ حامد الفقی سویندی خوارد بە الله کە أبو حنیفة کافرە، وە تا کو ئیستاش ئە و پیاوانە ی کە ئە م سویندە خراپە یان بیست زیندوون. **[سر تأخر العرب والمسلمين : 52]**

مەمەر بن عبد الله دەئ: هادهوییه کان ناسراون بە وە ی کە لە فیه کەدا ووتە ی حە نە فیه کان وەر دە گرن، ناوبانگی ئە مە ش پێو یستی بە نە قل کردنی ووتە نیە لە م بارە یە وە، وە زانراوە کە مە زهە بی حە نە فی دوو رترین مە زهە بە لە سوننەت لە نیوان چوار مە زهە بە کەدا، لە بەر ئە م هۆکارانە:

۱. أبو حنیفة کە ووتۆتە ناو لادانی عە قیدە یی و کرداری، وە ک ووتنی قورئان مە خلوقە و ئیرجاء و خروج کردن لە سەر حاکمە کان.

۲. پشت بە ستنی بە رە ئی تە نانەت زۆرێک لە فەر موودە کانی پیغە مبهری الله ﷺ رەت کردە وە، ابن أبي شیبە 125 بابە تی باس کردووە کە أبو حنیفة تییدا موخالە فە ی فەر موودە ی پیغە مبهری الله ﷺ کردووە.

۳. أبو حنیفة لیژان نە بوووە لە زانستی فەر موودە دا هەر بۆ یە پیاویە تی کە مە سەر ه پای زۆری چوونە ناویە وە، لە بەر ئە و هۆکارە ی کە باس مان کرد زانایانی فەر موودە أبو حنیفة-یان لە کە دار کرد، وە مقبل بن هادی الوادعی هە ئسا بە نوسی نی کتیبە کە ی (نشر الصحيفة في ذكر الصحيح من أقوال أئمة الجرح والتعديل في أبي حنیفة) تییدا ووتە ی پیشە وایانی جەرح و تە عدیلی کۆ کردۆتە وە کە زیاترن لە 70 زانا، وە زۆر کە مە شتیکی ئاوا پروو بەت کە سێک بە م ژمارە زۆر وە قسە ی پێ بووتری، جا کە حالی أبو حنیفة بە م شیوہ یە بوو کە باس م کرد بۆ یە زۆر بە ی شوینکە و توانی موعتە زیلە بوون هە روە ک زیاتر لە زانایە ک ئە مە یان ووتو، وە بە شیکمەن لە مە باس کرد لە کتیبە کە ماندا (القول المبين في أصناف المبدلين) وە لە وانە یە ئە مە هۆکار بیّت کە زەیدیە کان و هادهوییه کان بابە تی فروع لە حە نە فیه کان وەر بگرن. **[رافضة اليمن على مر الزمن : 609]**

ووتە م: زەیدیە کانی ئە مەر قو پێیان دە ووتری هادهوییه، کە کۆ مە ئێکی رافیزەن جیا وازیان هە یە لە گە ل

زهیدییه کۆنه کان.

عبدالله دهئ: پرسیارم له باوكم كرد دهبارهی شعيب بن إسحاق، ووتی: نابینم هیچ عهیبکی هه بئ (واتا له فهرمووده دا) به لام له گه ل ئه هلی ره ئی دانیش، له گه ل أبو حنیفة دانیش. [العلل ومعرفة الرجال : 3127]

ووتم: ئه مه ش نموونه یه که له سه ر جه رح کردنی راوی سیکه له لایه ن سه له فه وه ته نها له به ر نزیکیان له أبو حنیفة.

عبدالله دهئ: پرسیارم له باوكم كرد دهبارهی أسد بن عمرو، ووتی: صدوق-ه، وه أبو یوسف-یش صدوق-ه، به لام هاوه لانی أبو حنیفة نابئ پڕوایه تیان لیوه بکری. [العلل ومعرفة الرجال : 5332]

ووتم: عمرو بن أسد و أبو یوسف ئه هلی صیدقن، به لام هه ردووکیان هاوه لی أبو حنیفة-ن بۆیه ئیمام أحمد واده ئ، ئه مه ش جه رح کردنه به هۆی أبو حنیفة-ه وه.

أبو إسماعيل الهروي دهئ: أخبرنا الحسن بن يحيى أخبرنا أحمد بن محمد بن العباس أخبرنا أحمد بن أحمد بن حمدان البخاري -بها إملاء- حدثنا أبو عاصم عمرو بن عاصم المروزي سمعت علي بن محمود بن خليل سمعت عاصم بن عصمة ووتی: من له لای أبو سليمان الجوزجاني بووم نامه ی أحمد بن حنبل-ی بۆهات، تییدا هاتبوو: (گه ر واز به ینیت له پڕوایه ت کردنی کتیبه کانی أبو حنیفة ئه وا دیننه لات و گوئ بیستی کتیبه کانی عبدالله بن المبارك ده بین لی). [ذم الکلام وأهله : 416]

عبدالله دهئ: حدثني أبو الفضل الخراساني حدثنا أبو الأحوص محمد بن حيان ووتی: رۆژیکیان پیاویک پرسیار ی له هشیم کرد دهبارهی بابه تی، هشیم فهرمووده یه کی بۆ گێرایه وه، پیاوه که ووتی: أبو حنیفة و محمد بن الحسن و هاوه له کانی وانا ئین ! هشیم ووتی: ئه ی عبدالله عیلم له که سانی سووک و نزم وه رنا گیریت. [السنة : 386] (سه نه ده که ی صه حیه).

الفسوی دەئ: حدثنا أبو بكر بن خالد قال سمعت عبد الرحمن بن مهدي قال سمعت حماد بن زيد دهبوت: بیستم باسی أبو حنيفة کرا، أيوب ووتی: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ﴾ (واتا: دەیانەوئ نوری الله که دینی ئیسلامە بکوژیننەو بە فوی دەمیان و نەپێلن، وه الله رازی نابیت تەها بە تەواوکردن و سەرخستنی دینەکە ی نەبیت).
[المعرفة والتاريخ : 785/2] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

الفسوی دەئ: حدثنا سليمان بن حرب حدثنا حماد بن زيد ووتی: ابن عون ووتی: پیتم راگە یاندر او ه که لە ناو ئیو هدا که سانیک هە ن پێگرن لە بەر دەم هاتنی خەلک بو سەر پێگای الله.
الفسوی دەئ: سليمان بن حرب ووتی: أبو حنيفة وهاو هله کانی له وانه ن که پێگری ده که ن له هاتنی خەلک بو سەر پێگای الله. [المعرفة والتاريخ : 786/2] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

الخطیب دەئ: أخبرنا ابن رزق أخبرنا أبو بكر الشافعي حدثنا جعفر بن محمد بن الحسن القاضي قال سمعت منصور بن أبي مزاحم دهبوت: بیستم مالك دهبوت: أبو حنيفة دژایه تی دینی کرد، وه هەر که سیك دژایه تی دین بکات دینی نیه. [تاریخ بغداد : 552/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).
ووتم: دینی نیه واتا چی ؟ که سیك به دژایه تی کردنی دین وه سف بکری حوکمی چیه ؟

الخطیب دەئ: جعفر ووتی: حدثنا الحسن بن علي الحلواني ووتی: بیستم مطرف دهبوت: بیستم مالك دهبوت: الداء العضال له ناوچوونی دینه، وه أبو حنيفة-ش له الداء العضال-ه.
[تاریخ بغداد : 552/15] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: ئە مجاره عبدالملك بن حبيب له مطرف پێوايه تی نه کردوو ه تا بووتری زه عيفه، گه ر بیا نووش به وه بهیندریته که مطرف شتی مونکه رله مالك پێوايه ت ده کات ئەوا ابن حجر وه لامي ئەم گومانه ی ابن عدي داوه ته وه، المعلي-ش له [التنکیل : 803-808/1] به درێژی وه لامي داوه ته وه، پاشان تەها مطرف ئەمە ی پێوايه ت نه کردوو ه له مالك إسماعيل بن أبي أويس-یش پێوايه تی کردوو ه، ئەمە ش فەرمووده نیه تا ئاوا توند بکری مطرف یه کیکه له نزیکترین قوتابییه کانی مالك له بهر ده می پرسیار

له مالک دەکرێ کە (الداء العضال) مانای چیه ئەویش وەلامەکەى مالک-ى نەقل کردووە. کە الخطیب دەڵێ: (جعفر ووتی) واتا الخطیب له ابن رزق رپوایەت دەکات ئەویش له أبو بکر الشافعی ئەویش له جعفر، ئەمە پیشەى زۆریک له المتأخرین-ە کاتیکی سەنەد دووبارە دەبێتەووە راپوویه دووبارەکانی سەرەتا نانوسن، له رپوایەتی پێش ئەمە الخطیب له ابن رزق ئەویش له أبو بکر ئەویش له جعفر رپوایەت دەکات، ئەم رپوایەتەش کە له دواى ئەو هاتوو بەهەمان شیوەیه الخطیب له ابن رزق ئەویش له أبو بکر ئەویش له جعفر، بەلام الخطیب ناوی دوو راپوویه دووبارەکەى نەنوسیوەتە رێک چۆتە سەر جعفر، ابن عبدالبر-یش نموونەى ئاواى زۆره له کتیبی (الانتقاء) وەک له بەشى دووهم دەیبینن، ئەمەى کە باسم کرد وەک ئەلف و بى وایە هەر پێویست بە باسکردن ناکات بەلام جاهیل و دەمارگیر بوو أبو حنیفة هێندە زۆرن دەترسم یەکیک بچێ له م سەنەدە بکوژێتەووە بلى الخطیب له جعفر رپوایەت دەکات الخطیب دواى مردنی جعفر له دایکبوووە کەواتە سەنەدەکە منقطع-ە ! بۆیه دەمەوێت هەموو کەلینیک دابخەم بەپێی توانا.

أبو نعیم الأصبهانی دەڵێ: حدثنا سليمان بن أحمد حدثنا عبدالله بن أحمد بن حنبل حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بیستم باسى أبو حنیفة کرا، مالک بن انس ووتی: دژایەتى دینی کرد، وه هەرکەسیک دژایەتى دین بکات ئەهلى دین نیه. [حلیة الأولیاء: 325/6] (سەنەدەکەى صەحیحە).

عبدالله دەڵێ: حدثني منصور بن أبي مزاحم ووتی: بیستم مالک باسى أبو حنیفة-ى کرد، جا به ووتەیهکی خراپ باسى کرد، وه ووتی: دژایەتى دینی کرد، وه هەر کەسیک دژایەتى دین بکات له دیندا نیه. [السنة: 278] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: رپوایەتى دواتر پروونی دەکاتەووە منصور مەبەستی چیه له خراپ باس کردن.

عبدالله دەڵێ: حدثني منصور جارێکی تر ووتی: بیستم مالک دەربارەى أبو حنیفة قسەیهکی دەکرد کە له دین دەبێردە دەرەو، وه ووتی أبو حنیفة دژایەتى هیچی نەکرد تەنها دین نەبێت.

[السنة : 279] (سەنە دە کە ی صە حیحە).

ووتەم: عبدالله کە دە ئی: (حدثني منصور جاريكي تر) واتا لە دوو مەجلیسی جیادا منصور ئەم ووتانە ی مالک-ی گێڕاوە تەووە بۆ عبدالله، نە ک یە ک مەجلیس بێت و عبدالله هەر جارەو بە شیوەیە ک بیگێڕێتەووە، منصور لە رپوایەتی دوووەمدا رپوونی کردۆتەووە کە خراپ باسکردنی أبو حنیفة لە لایەن مالک بریتی بوو لە خستەنە دەرەووەی لە دین، ئەمەش تە کفیر کردنە.

جا کە ئەم سەنە دە صە حیحانە مان هە بێ کە لە نیوان عبدالله و مالک تەنەا منصور هە یە هیچ گومانێکی زەعیفی ئی ناکرێ چۆن واز لەم سەنە دانە دە هیئین و ئاوپر لە تەئویل و عوزر هیئانەووەی ابن عبدالبر و أبو الوليد الباجي دە دەینەووە کە دوو مالکی مەزەهە بن و لە سە دە ی پێنجەم مردوون.

ابن عبدالبر دە ئی: لە مالک رحمته الله رپوایەت کراوە کە دەر بارە ی أبو حنیفة ووتە یە کی نزیک لەووە ی سفیان-ی ووتووە: خراپترین منداڵە کە لە دایکبوووە لە ئیسلامدا، وە ئە گەر خروجی کردبوایە لە سەر ئەم ئوممە تە بە شمشیر هیشتا سووکتر بوو، وە رپوایەت کراوە ئی کە پرس یاری لیکراوە دەر بارە ی ووتە کە ی عمر (عیراق الداء العضال-ی تیدایە) مالک و توییە تی: أبو حنیفة-یە، هە موو ئەم ووتانە هاووە لانی مالک لە ئە هلی حە دیث رپوایە تیان کردووە لە مالک، بە لام هاووە لانی مالک لە ئە هلی رپوایە تی هیچ شتیکی لەم جوړە لە مالک رپوایە ت ناکەن. [الانتقاء: 150]

ووتەم: ابن عبدالبر دوا ی هیئانی رپوایە تە کانی مە دحکردنی أبو حنیفة لە لایان زانیانەووە ئینجا بەم شیوەیە باسی رپوایە تە کانی زەمکردنی أبو حنیفة دە کات، ئەووە تا رپوایە تە کانی مالک بە شیوە ی تمریض دە گێڕێتەووە بە سەنە د نا هیئیت دە ئی (زویی) واتا: رپوایە ت کراوە تا وای نیشان بدات بۆ خوینەر کە دیار نیە صە حیحە یان نا، لە کاتی کدا هیئانمان هە موو بە سەنە دی صە حیحەووە لە مالک رپوایە ت کرابوو، وە کە دە ئی: هاووە لانی مالک لە ئە هلی حە دیث ئەم شتانە یان رپوایە ت کردووە لە مالک، هاووە لانی ئە هلی رپوایە تیان نە کردووە قسە یە کی سەیرە ! کئ هە یە رپوایە ت بکات لە دژی ئیمامە کە ی ؟ دواتر ووتە ی ئە هلی حە دیث لە پیشترە یان ئە هلی رپوایە تی ؟ ئە ی پاشان ئەووە ی شتیکی رپوایە ت دە کات کە کە سیکی تر رپوایە تی نە کات مانای وایە ئەم شتە بوونی نیە ؟

چەندان فەرموودە ی پێغەمبەر ﷺ تەنھا یە ک هاوێل ڕیوایەتی کردووێ هاوێلانی تر ڕیوایەتیان نەکردوو، لە بەشی دوویدا بە درێژی باسی ابن عبدالبر و کتێبەکەی و ڕیوایەتەکان دەکەین.

أبر الویلد الباصی دەئ: عبدالملک بن حبیب ڕیوایەتی کردووێ دەئ: أخبرني مطرف ووتی: ئەوان پرسیاریان لە مالک کرد دەربارەی تەفسیری (الداء العضال) لەم فەرموویەدا، مالک ووتی: ئەمە أبو حنیفە و هاوێلەکانیەتی، چونکە ئەو بە دوو ڕێگا خەڵکی گومرا کرد: بە ئیرجاء و بە هەڵۆشاندنەوێ فەرموودەکان بە ڕەئی. أبو الولید دەئ: أبو جعفر الداودی ووتی: ئەمە ی عبدالملک بن حبیب باسی کرد گەر سەلامەت بێ لە هەڵە و چەسپا بێ ئەوا مالک لە کاتی کدا ئەم قسەییە ی کردووێ کە دئی تەنگ بووێ ناچار بووێ کە شتیکی أبو حنیفە-یان بۆی باسکردووێ کە پێی ناخۆش بووێ و دئی پێی تەنگ بووێ جا ئەمە ی ووتوو، زاناش هەندیکجار توشی دلتەنگی دەبێ، وە بەلای منەوێ ئەم ڕیوایەتە صەحیح نیە لە مالک-هە، چونکە مالک رضي الله عنه ئەوێ پێی ناسراوێ لە عەقڵی و لە عیلمی و لە فەزلی و لە دینی و لە دەست هەلگرتن لە باسکردنی خەڵکی تەنھا بە حەق و بەلگەوێ نەبێ، قسە ناکات دەربارەی هیچ کەسیک لە موسلمانان کە لێی نەکوێبێتەوێ، وە یەکیک لە هاوێلانی أبو حنیفە عبدالله بن المبارك-ه، وە ڕێزگرتنی مالک بۆ ابن المبارك و تەفزیل کردنی بەناوبانگە. أبو الولید دەئ: وە زانراوێ کە مالک أبو حنیفە-ی باسکردووێ بەوێ کە عیلمی هەیه بە بابەتەکان، وە أبو حنیفە فەرموودە ی وەرگرتووێ لە مالک، وە محمد بن الحسن کتیبی (الموطأ) ی وەرگرتووێ لە مالک کە ڕیوایەتی دەکات لە أبي ذر عبد بن أحمد رضي الله عنه، وە أبو حنیفە ناوبانگی هەیه کە لە عیبادەت و زوهد هەبوون بەرامبەر بە دنیا گەشتوێتە لوتکە، وە توشی مەینەتی بوو لێیدرا بە قامچی تا ببێتە قازی ئامادە نەبوو بیکات، وە مالک بۆی شیاونیه قسە بکات دەربارەی کەسیکی وەک ئەو تەنھا بە شیوێهێک نەبێت کە شایستە بێ بە فەزلی أبو حنیفە، وە نازانین مالک قسە ی کرد بێت دەربارەی هیچ کەسیک لە ئەهلی ڕەئی، بەلکو قسە ی کردووێ دەربارەی هەندیک لە ئەهلی حەدیث لە ڕووی ڕیوایەتەوێ. [المنتقى شرح موطأ مالک : 463/9]

ووتە: سەیری ئەم مالکی مەزەهەبانە چۆن ئیمامەکەیان ناشرین دەکەن لەپیناوی بەرگری کردن له أبو حنیفة، دەئێ: لەوانەیه کاتیەک مالک ئەم قسەیهی کردبێ دێ تهنگ بووه له أبو حنیفة بۆیه وای ووتوه ! ئەمە چ سوکایەتی کردنیەکە بە مالک کە خوشیان هەستی پێ ناکەن، ئایا ئیمامیکی وەک مالک دێ لەهەرکەسیک تهنگ بێ لەخۆیهوه تۆمەتی مورجیئە و گومراکردنی خەلکی دەداتە پāl تهنها لهبەر ئەوهی دێ لێ تهنگ بووه ؟ گەر مالک کەسیکی ئاوابێ ئەوا عەدالەتی له دست دەدات بەلام حاشا له مالک کە ئاوا بێت ئەمە تهنها وورپنهکردنی متأخرین-ی مالکیەکانە و هیچی تر نیە، ئەگینا خیلانی نیوان مالک و الیث بن سعد زۆر بووه لهگەلێک بابەتدا کەچی رێزگرتنیکی یەكجار زۆر هەبووه لهنیوانیان، ئەمە چ گالته جارییه کە تۆ دلت له کەسیک تهنگ بێ لەخۆتهوه بلی مورجیئەیه و ئەهلی رهئیه خەلکی گومرا کردوو !

پاشان بە زەعیف دانانی رپوایەتەکە ی عبدالملك له شوینی خۆی نیە، راستە عبدالملك له رپوایەت کردنی فەرمووده زەعیفه بەلام ئیمامیکی مالکیە قسە ی جیگای سەنگە له نهقل کردنی ووتەکانی مەزەهەبی مالکی، وەک ابن القطان الفاسي دەربارە ی عبدالملك دەئێ: محقق بوو بۆ لهبەرکردنی مەزەهەبی مالک و سەرخستنی و بەرگری کردن لێ، بە هاوڵە گەورهکانی مالک گەیشتوو، بەلام له فەرمووده دا رپنموونی پێ نه دراوه و له شیخیکی سەرکەوتوو وەری نه گرتوو.

إبراهيم بن قاسم بن هلال دەربارە ی دەئێ: رەحمەتی الله له عبدالملك بن حبيب بێ، بەرگری ده کرد له ووتە ی مالک.

الذهبي دەربارە ی دەئێ: به لیزانی وەسف کرابوو له مەزەهەبی مالک-دا.

هەروەها عبدالملك یەکیکە له زانا متقدمین-هکانی مەزەهەبه کە کاتیک مالک مردوووه ئەو مندال بووه زۆرێک له قوتابیە نزیکەکانی مالک-ی دیوه و زانست و مەزەهەبی مالکی لیوهر گرتوون، ئەم رپوایەتەشی له مطرف بیستوو کە قوتابی مالک بووه، جا گەر ووتە ی هەر فەقیهێک وەر نه گرین دەربارە ی ووتە ی ئیمامی مەزەهەبه کە ی به بیانوی ئەوهی لاوازه له فەرمووده، ئەوا دەبێ کاتیک کە محمد بن الحسن الشيباني ووتەکانی أبو حنیفة نهقل ده کات هەمووی رەت بکەینهوه چونکە محمد زەعیفه، یان هەر محقق-ی مەزەهەبی کاتیک ووتە ی خاوهن مەزەهەبه کە ی نهقل ده کات

دەبن رەتی بکەینەووە بە بیانووی نەبوونی سەنەد ! جگە لەمەش عبدالملک لەم رپوایەتەدا مۆتابەعە کراوە وەک پیشتر هینامان لە إسماعیل بن أبي أویس کە هەمان شت دەگێڕتەووە لە مالک واتا تەنھا مەطرف ئەمە ی نەبێستوووە لە مالک ووتە کە ناسراو بوو.

سەبارەت بەووەش کە دەئێ: ابن المبارک حەنەفی مەزھەب بوو، شایستە ی وەلامدانەووە نیە دوا ی ئەم هەموو رپوایەتە ی لە ابن المبارک هینامان.

دەربارە ی ووتە کە ی أبو الولید کە دەئێ: مالک مەدحی أبو حنیفە- ی کردوو، دەپرسین کوا ووتە کە ی مالک ؟ بگەرە مالک أبو حنیفە- ی تە کفیر کردوو چ جای مەدحکردنی.

الخطیب دەئێ: أخبرنا البرقاني أخبرنا بشر بن أحمد الإسفراييني حدثنا عبدالله بن محمد بن سيار الفرهياني قال سمعت القاسم بن عبد الملك أبا عثمان ديووت: بیستم أبو مسهر ديووت: ئیمامەکان لە عەنەتیان لە أبو فلان دەکرد لە سەر ئەم مینبەرە، وە ئاماژە ی کرد بۆ مینبەر ی دیمە شق. **الفرهياني دەئێ:** أبو فلان أبو حنیفە- یه. [تاریخ بغداد : 570/15] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

الخطیب دەئێ: أخبرنا إبراهيم بن محمد بن سليمان المؤدب الأصبهاني قال أخبرنا أبو بكر ابن المقرئ قال حدثنا سلامة بن محمود القيسي قال حدثنا أيوب بن إسحاق بن سافري قال حدثنا رجاء السندي ووتی: عبدالله بن إدريس ووتی: أبو حنیفە گومراپەکی گومراکەر بوو، وە أبو یوسف فاسقیک بوو لە فاسقەکان. [تاریخ بغداد : 566/15] (سەنەدە کە ی حەسەنە).

ووتم: رجاء السندي سەماعی هە یە لە عبدالله بن إدريس.

محقق- ی تاریخ بغداد (۲) دەئێ: الخطیب لە ابن یونس نەقلی کردوو کە دەئێ: أيوب بن إسحاق بن سافري ئە خەلقی ناشرین بوو.

هەر الخطیب لە ابن أبي حاتم نەقلی کردوو کە دەئێ: له الرملة فەرموودەمان لێیەووە نوسی، بۆ باوكم باسکرد باوكم ئەوی ناسیەووە ووتی: صدوق-ه.

جا أبو حاتم بۆ صدوق-ه ئەمە وەک تەوسیق کردنی زاناکانی ترە چونکە أبو حاتم توندە، بەلام محقق ئەم ووتە یە ی الخطیب- ی نەقل نەکردوو تەنھا ئەو ووتە کە ی نەقل کردوو کە بە دلیەتی.

الخطیب دەئێ: أخبرنا ابن رزق قال أخبرنا عثمان بن أحمد قال حدثنا حنبل بن إسحاق ووتی: بیستم الحمیدی کاتیک ناوی أبو حنیفة-ی هینابوایه پێی دهووت: أبو حنیفة، وه دهیووت: ئەم که سه کونیه ی بۆ دانانری، وه به ئاشکرا ئەم قسه یه ی دهکرد له مسجد الحرام له بازنه ی دهرس ووتنیدا خه ئکی له چوار دهورییه وه بوون. [تاریخ بغداد: 561/15] (سه نه ده که ی سه حیه).

ووتم: کونیه له زمانی عه ره بیدا وه ک پزگرتن به کار دیت، له جیات ی ناوی که سه که ده ئین: أبو فلان یان ابن فلان و هاوشیوه ی ئەمانه، هه ر بۆیه الحمیدی پێی وایه أبو حنیفة شایسته ی ئەوه نیه به کونیه ناوی بپریت، بۆیه کاتیک له لای ابن المبارک ناوی أبو یوسف ده هیئرێ که قوتابی أبو حنیفة-یه و ناوی یعقوب-ه، ابن المبارک ده ئێ: نه خیر هیچ که رامه تی نیه، بلێ یعقوب.

بروانه [الضعفاء للعقيلي: 423/6]

الخطیب ده ئێ: أخبرني الحسن بن أبي طالب قال أخبرنا أحمد بن محمد بن يوسف قال حدثنا محمد بن جعفر المطيري قال حدثنا عيسى بن عبدالله الطيالسي قال حدثنا الحميدي ووتی: بیستم ابن المبارک دهیووت: نوێژیکم له دوا ی أبو حنیفة-ه وه کرد له ناخه وه پێی مورتاح نه بووم. الحمیدی ده ئێ: وه بیستم ابن المبارک دهیووت: 400 فه رمووده م له أبو حنیفة نوسیوه ته وه که گه رامه وه بۆ عیراق إن شاء الله ده یان سهرمه وه. [تاریخ بغداد: 572/15] (سه نه ده که ی سه حیه).

ووتم: الکوثری ئەم رپوایه ته ی به زه عیف دانا وه به هۆی أحمد بن محمد بن یوسف وه به تایبه تی کاتیک که له محمد بن جعفر المطيري رپوایه ت ده کات، به لام هه ر خودی ژیاننامه که ی أحمد له تاریخ بغداد رده دانه وه یه بۆ الکوثری، بروانه [التنکیل: 335-332/1] المعلي وه لامیکی به هیزی الکوثری داوه ته وه دهرباره ی ته زعیف کردنی ئەم رپوایه ته به هۆی أحمد بن محمد بن یوسف.

عبدالله ده ئێ: حدثني أبو بكر بن زنجويه حدثنا أبو جعفر الحراني ووتی: بیستم عیسی بن یونس دهیووت: الأوزاعي هاته دهره وه لیمان من والمعافی بن عمران و موسی بن أعین له لای بووین له به یروت، کتیی السیر و رده دانه وه ی أبو حنیفة-ی له ده ست بوو، جا ووتی: گه ر ئەم هه له یه له ئوممه تی محمد ﷺ بیت ئەوا به شی هه موویان ده کات، پاشان ووتی: له ئیسلامدا هیچ مندالیک

له دایک نه بووه شومتر بێت بۆیان له أبو حنیفة. [السنة : 235] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: القحطاني له ته حقیقه کهیدا ده‌ئێ: أبو جعفر الحراني نه مدۆزییه وه کهس باسی بکات ! أبو جعفر الحراني ناوی (عبدالله بن محمد بن علي بن نفيل) ه سيقه و حافز و متقن-ه، به‌لام لۆمه‌ی القحطاني ناکه‌م له‌مه‌دا، چونکه‌ له‌م سەردەمه‌ی ئیستادا به‌هۆی ئینته‌رنیته‌ وه‌ ژياننامه‌ی زۆربه‌ی راوییه‌ کانمان به‌ کلیکیک دیته‌ به‌رده‌ست به‌ وورده‌ کارییه‌ وه‌، که‌چی الله‌ تعالی‌ خۆی ده‌زانێ که‌ چه‌نده‌ ماندوو ده‌بم له‌ گه‌ران به‌دوای حاڵی راوییه‌ کان، چ‌ جای سەردەمه‌ی القحطاني که‌ سالی 1986 ته‌ حقیقی ئه‌م کتیبه‌ی کردوو.

عبدالله‌ ده‌ئێ: حدثني أحمد بن محمد حدثنا يحيى بن آدم قال حدثنا سفيان وشريك وحسن بن صالح ووتيان: أبو حنیفة-مان بینی هیچ ناسراو نه‌بوو له‌ فیه‌دا ته‌نها به‌ مشتومر و ده‌مه‌ ده‌می ناسراو بوو. [السنة : 320] (سەنە دەکە ی حەسە نه‌).

الفسري ده‌ئێ: حدثني عبيدالله بن موسى ووتی: باسی أبو يوسف و أبو حنیفة کرا له‌ لای سفيان الثوري، جا ووتی: نه‌وانه‌ کێن پاشان نه‌وانه‌ چين؟! سفيان ووتی: ئیمه‌ نه‌ ده‌چووینه‌ لای حماد ته‌نها به‌ نه‌ینی له‌ هاوه‌له‌ کانمانه‌ وه‌ نه‌بێ، پێیان ده‌ووتین: ده‌چیته‌ لای! له‌ گه‌لێ داده‌نیشیت! جا نه‌ ده‌چووینه‌ لای ته‌نها به‌ نه‌ینی نه‌بێ. [المعرفة والتاريخ : 791/2] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: حماد شیخی أبو حنیفة بوو، حماد بن أبي سليمان، أبو حنیفة له‌ خوشه‌ ویستی نه‌و کورپه‌ که‌ی ناوناوه‌ حماد، أبو حنیفة ده‌ئێ: دواي هه‌موو نوێژیک دوعا بۆ حماد ده‌که‌م له‌ گه‌ل دایک و باوکم.

الفسري ده‌ئێ: بیستم أبو حنیفة موسى بن مسعود ووتی: سفيان ووتی: من ده‌گه‌یشتم به‌ حماد دواي نه‌وه‌ی که‌ بیدعه‌ که‌ی داهینا جا سه‌لامم لێ نه‌ ده‌کرد. [المعرفة والتاريخ : 791/2] (سەنە دەکە ی حەسە نه‌).

أبر زرعۃ الرسقې ده‌ئێ: بیستم پیاویک به‌ أبو نعیم-ی ووت: سفيان قسه‌ی له‌ گه‌ل أبو

حنیفة دەکرد ؟ أبو نعیم بە سەر ئاماژە ی کرد، واتا: نە خێر.

أبو زرعة ده‌ئێ: أبو نعیم پێ ووتین: أبو حنیفة دەستی دەکرد بە قسە کردن لە گەڵ سفیان.

[تاریخ أبي زرعة الدمشقي : 1327-1328]

ابن أبي حاتم ده‌ئێ: حدثنا صالح بن أحمد بن محمد بن حنبل قال حدثنا علي بن المديني ووتی: بیستم يحيى بن سعيد ده‌یووت: أبو حنیفة بە لامدا تێپەری منیش لە بازاری کوفەدا بووم، جا پرسبازی هیچ شتیکم لێ نەکرد، وه أبو حنیفة دراوسیم بوو له کوفه نه لێ نزیک بوومه وه نه پرسبازی هیچ شتیکم لێ کرد.

[الجرح والتعديل : القسم الأول/المجلد الرابع/449] (سەنە دەکە ی صە حیحە).

الخطيب ده‌ئێ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق قال أخبرنا أبو بكر أحمد بن جعفر بن محمد بن سلم الختلي قال أملی علينا أبو العباس أحمد بن علي بن مسلم الأبار في شهر جمادي الآخرة من سنة ثمان وثمانين ومئتين ووتی: باسکردنی ئەو کە سەنە ی کە رەد دی أبو حنیفة-یان داوێته وه: أيوب السختياني وجريير بن حازم وهمام بن يحيى وحماد بن سلمة وحماد بن زيد وأبو عوانة وعبدالوارث وسوار العنبري القاضي ويزيد بن زريع وعلي بن عاصم ومالك بن أنس وجعفر بن محمد وعمر بن قيس وأبو عبد الرحمن المقرئ وسعيد بن عبد العزيز والأوزاعي وعبدالله بن المبارك وأبو إسحاق الفزاري ويوسف بن أسباط ومحمد بن جابر وسفيان الثوري وسفيان بن عيينة وحماد بن أبي سليمان وابن أبي ليلى وحفص بن غياث وأبو بكر بن عياش وشريك بن عبدالله ووكيع بن الجراح ورقبة بن مصقلة والفضل بن موسى وعيسى بن يونس والحجاج بن أرطاة ومالك بن مغول والقاسم بن حبيب وابن شبرمة. [تاریخ بغداد : 505/15] (سەنە دەکە ی صە حیحە).

ووتم: ئەمە 35 زانا کە قسە یان پێ ووتوه، جگە لەوانی تریش کە باس نە کراوه لێرەدا، کە مقبل الوادعي ژماردوو یه تی گە یشتۆته 77 زانا، جا ئایا دەکری هەموو رپوایه ته کانی ئەمانه زه‌عیف بن ؟ ده‌کری هەموویان درۆیان بە دەمی هەلبەستبێ له‌به‌ر حه‌سودی ؟ ده‌کری هەموویان زوڵمیان لێ کردبێ و به‌هه‌له ئەم شتانه ی بده‌نه پالی ؟ بێگومان نە خێر، به‌لام زۆریک له‌ متأخرین و معاصرین

ئەم بیانوو بەتالانە بەکار دەھێنن، دەبینی یەکیکیان دەڵێ: ھەمووی زەعیفە، ئەوی تریان دەڵێ: درۆیە، ئەوی تریان دەڵێ: لەبەر ھەسودی وایان کردوو! ئاخر دەبێ چ شتێک لە أبو حنیفە-دا ھەبێ و لەو زانایانە بوونی نەبێ تا ھەسودی پێ ببەن؟ ئەم ووتە یە بوھتانیکێ چەندە گەورە و ناشرینە دەیدەنە پال زانایانی سەلف، ئەمە وادەکات سێقەمان بە قسەکانیان نەمێنێت لە جەرح و تەعدیلدا مادام بە میزاجی خۆیان ھوكم دەدەن لەسەر کەسەکان، یەکیکی تریان دەڵێ: لەبەر خێلاfi فێقی مەزھەبەکان ئەم شتانەیان بۆ أبو حنیفە دروستکردوو! ئەو باشە بۆ أحمد قسە بە الشافعی نالێ بۆ الشافعی قسە بە مالک نالێ بۆ مالک قسە بە سفیان نالێ بۆ سفیان قسە بە الأوزاعي نالێ؟ بۆ تەنھا ئەم خێلافە فقیھە بەرامبەر أبو حنیفە ئاوا توند بوو؟ یەکیکی تریان بەچاوی سەردەمەکە ی خۆی سەیری بابەتەکە دەکات و ھوكم دەدات، دەبینێت أبو حنیفە بە (الإمام الأعظم) ناوێراو و مەزھەبەکە ی وەک باقی مەزھەبەکانی تر بەربلاو، وە ناوی أبو حنیفە ھەمیشە لەپال ناوی سێ ئیمامەکە ی تر دێت و ناویان لێناو (الأئمة الأربعة) دەبینی لە بابەتە فقیھەکان ووتە ی ئەو وەک ووتە ی ئەوانی تر باس دەکری و سەنگ و قورسای خۆی ھەبە، ئیتر ھەموو ئەمانە وادەکات زۆر بە سانای ھەموو پێواوەتەکانی سەلف دەربارە ی أبو حنیفە زەربە سفر بکات و بلێ أبو حنیفە ئیمامێکی ئاوا گەورە یە چۆن دەکریت ئەم ووتانە دەربارە ی ئەو راست ییت؟! واقعی سەردەمەکە ی خۆی دەکات بە حاکم بەسەر پێواوەتە صەحیحەکانی ئەو کەسانە ی کە لەگەڵ أبو حنیفە-دا ژیاون و شارەزای حالی بوونە.

المعلی لە ڕەددانەوێ ووتە ی الکوثری کە وتووێتە ی (ئەم زانایانە توێ بوونە لە أبو حنیفە بۆیە ئاویان پێ ووتو) دەڵێ: گەر ھەموو ئەم زانایانە توێ بن لە أبو حنیفە بەم شێوەیە کە الکوثری باسی دەکات، ئەوا خۆزگە دەمزانێ کە کێ ماوەتەو جگە لەم پیشەوایانە ی دین کە دروست بێ بووترێ ئەم کەسە رازییە لە أبو حنیفە؟ کەسی تر ماوە جگە لە شکاویک و کوێرێک و بێ خێرێک؟

[التنکیل : 170/1-171]

المعلی دەڵێ: بە دنیایییەو ھەوڵدانێ الکوثری لە میانە ی بەرگری کردنی لە أبو حنیفە بۆ

تانه دان له پیشەوايانی ئیسلام وەک سفیان الثوري و أبو إسحاق إبراهيم بن محمد الفزاري و عبدالله بن الزبير الحميدي والإمام أحمد بن حنبل والإمام أبو عبدالله البخاري و جگە له وانیش له پیشەوايان ئەم کارەى به زیانترە بۆ سەر أبو حنیفة وەک له ووتەى ئەم پیشەوايانە دەربارەى أبو حنیفة، گەر کە سیك بلی: ناتوانری أبو حنیفة راست بکریته وە ئیلا به لابردنی چیا به رۆچوووەکان به زهویدا ئەوا ئەم ووتەیه به لای أبو حنیفة سووکتەرە له وەى کە بووتری: ناتوانری أبو حنیفة راست بکریته وە ئیلا به تانه دان لهم پیشەوايانە نه بیّت، وە کارەکەى الکوثري به زیانترە بۆ سەر أبو حنیفة له هەموو ئەم شتانه، چونکە خەلکی ده لێن الکوثري زانییه کی شارەزا و نوسه رێکی کارامه یه، گەر کە سیك بتوانی به رگری له أبو حنیفة بکات ئەوا الکوثري-ه، به لام گەر توانیبوای ئەم کاره بکات به بی تانه دان لهم پیشەوايانە و ئەنجامدانی هەلەى ناشرین ئەوا له هەموو کەس دوورتر ده بوو لهم کارانه. [التنکیل: 716/1]

ووتم: راست ده کات کە سیکی وەک الکوثري کە سهیری ده ستنوس (مخطوط) ی ده کرد ده یزانی کئ نوسیویه تی و خاوهنی خه ته که ی ده ناسیه و بهم هەموو خویندنه وە زۆره ی کە هه یه تی، به لام کاتیکی هاتنه مهیدانی به رگری کردن له أبو حنیفة ئەمه حال بوو، هەر له هاوه لانه وە بگره په لاماریدان تا ده گاته دوا زانی سەردەمی خۆی، وە کۆمه لێک هەلەى زانستی گه لێک قیزه ونی ئەنجامدا لهم پیناوه دا به زانسته وە نه ک به جه هله وە کە بووه هۆی ئابرووچوونی، وە به دلنیا ییه وە گەر رێگای تر هه بوایه جگه له مه ئەوا الکوثري ده یگرته بهر و خۆی توشی ئەم گێژاوه نه ده کرد به درۆ و فیل و ته دلیس و بوهتان و تۆمه تبارکردنی زانیان به رگری له أبو حنیفة بکات، جا تۆی خوینه ریش حالت له و خراپتر بیّت باشت ناییت گەر بته وئ خۆی بخه یته گێژاوی لهم شیویه و به رگری له أبو حنیفة بکه ییت.

به ده گمه ن کەسی ئاوا ده دۆزریته وە له کتێبه کانی جه رح و ته عدیل کە ئەم هەموو هۆکارەى تیدا بیّت بۆ جه رح کردنی، ته نها له (تاریخ بغداد) الخطیب ناوی 35 زانی هی ناوه کە قسه ی پئ ده لێن، (مقبل بن هادي الوادعي) له کتیبی (نشر الصحیفة فی ذکر الصحیح من أقوال أئمة الجرح

والتعديل في أبي حنيفة) ژمارەى ئەو زانایانەى کە قسەیان بە أبو حنيفة ووتووە دەیکەیه نیتە 77 زانا هەمووی بە سەنەدى صەحیح و حەسەن، ئایا کەس دەدۆزنەووە ئەم هەموو ژمارە زۆرە لە زانایان قسەى پێ بڵێن ؟ کەسێک دەدۆزنەووە کە مالک و دوو سوفیانەکە و دوو حەممادەکە و الأوزاعي وابن المبارك والشافعي وأحمد والبخاري ومسلم قسەى پێ بڵێن جگە لە أبو حنيفة ؟ ئایا دواى هەموو ئەمانە هیشتا ئامادە نین قسەتان بخەنە پال قسەى زانایانى سەلف دەربارەى ئەم کەسە ؟ یان هیشتا سوورن لەسەر ئەوێ کە بڵێن ئیمامى ئەهلى سوننەیه ئەوێ بە خراپە باسى بکات لە ئەهلى سوننە لایداو و چۆتە پیزی خەوارى و غولاتى تەکفیر ؟ بینیتان هیچ کام لەم زانایانەى سەلف بڵێن: دەزانین أبو حنيفة کوفرو بیدعە و گومراپى زۆرە بەلام لەبەر ئەوێ خاوەن مەزەهە بە چاوپۆشى لەم شتانەى دەکەین و پلەو پایەى بەرز پادەگرین و پەحمەتى بۆ دەنێرین و عوزرى بۆ دەهێنینهووە ؟ هەروەک چۆن لە ئیستادا ئەم جوۆرە قسانە دەکریت بۆ پەردەپۆش کردنى کوفرى زاناکان !

ئیمام مالک دەڵێ: ئەوێ لە سەردەمى پیغەمبەر ﷺ دین نەبییت، ئەمڕۆش نابیتە دین.

بروانه [الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم: 58/6]

ووتە: ئەم ووتەیه لە سەردەمى پیغەمبەر ﷺ بوونى نەبوووە کە بووترى زانا کوفرى کرد تەکفیری ناکەین و پەحمەتى بۆ دەنێرین و پلەى بەرز پادەگرین و عوزرى بۆ دەهێنینهووە، قورئان و سوننەت بەرین لەم ووتەیه لەکۆى هیئاتان ؟

دوو قاعیدە دەربارەبی جەرح و تەعدیل:

پیش ئەوەی بچینه سەرنەقل کردنی رپوایەتەکان دەربارەبی مەدحکردنی أبو حنیفة پیویستە چەند خائیک باس بکەین کە چەسپاوە لەلای زانیان تاکو ئالۆزی دروست نەبێ لە مامەلە کردن لەگەڵ رپوایەتەکانی زەمکردنی و مەدحکردنی.

یەكەم: (جەرحی پروونکراوە پیشی تەعدیل دەخریت).

ئەم ووتە یە لای زانیانی جەرح و تەعدیل بە قاعیدەبی (الجرح المفسر مقدم علی التعديل) ناسراوە، بگرە خەڵکانی ئاسایی لەکاتی دوو هەوایی دژ بەیەکدا ئەم قاعیدەبی بەکار دەهێنن بەبێ ئەوەی هەستی پێ بکەن، وەک دواتر باسی (قید) بەندەکانی ئەم قاعیدەبی دەکەین کە چ کاتییک بەکار دێت و چ کاتییک بەکار نایەت.

سەرەتا هەردوو ووشەبی (جەرح و تەعدیل) پروون دەکەینەووە ئینجا دواتر ئەم قاعیدەبی شی دەکەینەووە:

جەرح: واتا قسە ووتن بە کەسێک جا چ لە پرووی عەقیدەکەبی ییت یان لە پرووی ئەخلاقیەووە یان لە پرووی عیبادهتیەووە یان لە پرووی خرابی توانای لەبەرکردنی فەرموودەووە ییت ... هتد.

تەعدیل: واتا ستایشکردنی کەسێک لەو شتانهی کە لە سەرەووە باسمان کرد.

الجرح المفسر مقدم علی التعديل: واتا ئەو جەرحەبی کە هۆکارەکەبی پروونکراوەتەووە پیشی ئەو تەعدیلە دەخریت کە مۆجمەلە و ناتوانی بەرامبەر جەرحەکە بوەستی.

ووشەبی (المفسر) زۆر گرنگە لەو قاعیدەبیەدا چونکە ئەو کەسەبی کە تەعدیل دەکری لای زانیەکی شارەزا بەهۆکارەکانی جەرح و تەعدیل ئەوا ئەصل وایە ئەم تەعدیلە قبول بکری تا ئەو کاتەبی زانیەک دیت جەرحی دەکات بە بەلگەووە، واتا هۆکاری جەرح کردنەکەبی تەفسیر دەکات و پروونی دەکاتەووە کە بۆچی جەرحی ئەم کەسە دەکات، جا کە پروونی کردەووە هۆکارەکەبی چیه ئەو کات جەرحی ئەو پیش تەعدیلی زاناکەبی تر دەخریت کە تەعدیلی کردووە بە مۆجمەلی، چونکە ئەو

زانایە ی که جەرحی کردوو زانیارییەکی زیاتری هەیه دەربارە ی که سە که که زاناکە ی تر ئەم زانیارییە ی نیە، هەروە ها گرنگی ڕوونکردووە و تەفسیرکردنی جەرحە که بو ئەو هەشە که بزانی نایا خودی ئەم شتە ی که که سە که ی پێ جەرح کراوە شایە نی ئەو هەیه که پێ جەرح بکری یان نا، ئە گەر شایە نی بوو وەردە گیریت، گەر شایە نی نە بوو ڕەت دە کریتە وە، وە دە بیئت پلە ی ئەو زانایە ش بزانی که تە عدیلی دە کات یان جەرحی دە کات بە تاییە تی لە جەرح و تە عدیل کردن لە بابە تی فەرموودە دا، وە زۆر بە ی زانیانی ش که دە ئێن ئەم قاعیدە یە بە ڕە های وەردە گیریت مە بە ستیان زیاتر بابە تی فەرموودە یە نە ک بابە تی عە قیدە، چونکە زانیانی جەرح و تە عدیل لە جەرح و تە عدیل کردنی ڕاوییە کانی فەرموودە هەم لە زانستە که دا پلە یان جیاوازه هەم لە مەنە جەدا جیاوازن، هەیانە توندە لە جەرح کردن بە بچوو کترین شت جەرحی ڕاوی دە کات، لەم کاتە ووتە ی ئەو زانیانە پیش دە خریت که تە عدیلیان کردوو و لە مەنە جەدا مامناو هندن، یان زانا هەیه ناسراو بە شلی لە تە عدیل کردن دا ڕاویە ک تە عدیل دە کات لە کاتی ک زانایە کی تر که پلە ی ئەو بە رزترە یان مەنە جی مامناو هنده بە توندی و شلی ناسراو نیە تە عدیلی ڕاویە که دە کات ئەو کات تە عدیلی ئەو پیش دە خریت، بە لام لە بابە تی عە قیدە دا نابین خیلافی کی ئەو تو هە بیئت مە گەر زاناکە عە قیدە ی پاک نە بێ ئینجا خیلاف دروست بکات، ئە گینا کێ هەیه تە کفیری جە همیە کان نە کات، کێ هەیه تە کفیری ئەو که سە نە کات که دە ئێن قورئان مە خلوقە، کێ هەیه مورجیئە بە گومرا و بیدعە چی نە زانیئت، کێ هەیه فکری خە واریج بە بیدعە یە کی پیس و گومرای نە زانیئت، کێ هەیه ئە هلی ڕە ئی بە گومرا و بیدعە چی نە زانیئت، کێ هەیه فیل کردن لە شەر عدا بە حەر پام و تاوانی کی گە وەرە نە زانیئت، کێ هەیه دژایە تی بانگە واز کە رانی ئیرجاء نە کات، که س هەیه تە کفیری ئەو که سە نە کات که گالته بە فەرموودە دە کات و زۆر بێ ئە دە بانە ڕە تی دە کاتە وە ؟ که س نیە تە نها که سانی گومرا و خاوەن عە قیدە ی پیس ئەم شتانە بە لایانە وە ئاساییە، هەر بۆ یە نە مان بینی لەم خالانە ی سەر وە که س خیلافی هە بیئت دەربارە ی أبو حنیفة، لە ڕووی فەرموودە وەش هەموویان بە مە تروک و زە عیفی دە زانن تە نها یحیی بن معین نە بیئت دوو ڕیوایە تی جیاوازی لێ وە کراو لە شوینیک تە زعیفی دە کات و لە شوینیک تە و سیقی دە کات، جا گەر واز لەم هەموو ووتە یە بپین و شوینی ووتە یە کی گومانای

یحیی بن معین بکەون ئەوا هیچ شتی کەمان نیە بۆ ووتن بۆ ئەم جۆرە کەسانە، لە پرووی عەقیدەش ئەو ووتانە ی کە دەربارە ی أبو حنیفە ووتراوە هەمووی تەفسیر کراون کە ھۆکارە کە ی چیه وەک لە برگە ی یە کەم تا برگە ی نۆیەم ھینامان واتا ھۆکاری جەرە کە پروونکراوە تەو، ئەو ووتانەش کە لە برگە ی دە یەم ھینامان کە بە شیوە یە کێ گشتی دەربارە ی ووتراوە بە بێ باسکردنی ھۆکارە کە ی ئەوا ھەر بە ھۆکارە کانی پێشووی لێک دەدرێتەو، دوا ی ئەو ی زانیمان أبو حنیفە ئەم ھەموو کوفر و بیدە و گومراییە ی ھەبوو ئێتر ناپرسین بۆ چی سفیان الثوری و الأوزاعي بۆ ووتیان أبو حنیفە شومترین کەسە کە لە ئیسلامدا لە دایکبوو، ناپرسین شریک بۆ ووتی گەر ھەر مائیک لە کوفە عەرەق بفرۆشن ئەوا باشتەر عەقیدە یان وەک أبو حنیفە بێت، ناپرسین عبدالرحمن بن مەدی بۆ ووتی هیچ فیتنە یە ک لە ئاسمان دانە بە زیوہ خراپتر بێت لە أبو حنیفە، ناپرسین مالک بۆ ووتی أبو حنیفە دژایە تی دینی کردین... ھتد، چونکە ھەموو ئەم جەرە کە بە ھۆی برگە کانی پێشووی تەفسیر دەکری، بۆ نموونە کە سیکی ناسراو لە کوردستان دەژی کۆمە لێک کوفر و بیدە و گومرایی بە سەردا ساغ بۆتەو، کە کەسیک دە ئێ: ئەم کەسە گومرایە بیدە چیه کافرە گومراکەرە... ھتد، تۆ لێ ناپرسیت بۆ چی وای پێ دە ئێ، چونکە حا ئی کەسە کە دە زانی، جا بۆ یە کاتی ک لە بە شی دوو ھم رپوایە تە کانی مە دحکردن دە ھینین کە زانیە ک دە ئێ أبو حنیفە زیرە ک بوو، یە کێک دە ئێ خاوەن وەرە بوو، یە کێک دە ئێ سە خە بوو، یە کێک دە ئێ دە ست پاک بوو، یە کێک دە ئێ ئە مانە ت پارێز بوو... ھتد، ھەموو ئە مانە تە عدیلی موحە لێ بە هیچ جۆرێک جەرە تەفسیر کراوە کانی ئەم ھەموو زانیە ی پێ رە ت ناکرێتەو، دواتر ئە مانە بابە تی ترن پە یوہندیان بە کوفر و بیدە کانیەوہ نیە، خۆ ئە مپروش دە بینین چە ندین زانی مورتە د قورئان و دوو صە حیحە کە ی لە بەرە و دە ست پاک و دە م پاکە و خۆ ی لە بچوو کترین گوناھ بە دوور دە گرێت، ھەموو سوننە تیکی تێدا بە دی دە کرێت لە پروو کە شدا و خاوەن شە و نوێژ و پۆژوو گرتن و بە خشی نی زۆرە، بگرە لە زۆر بابە تی دیندا بلیمە تە کە چی هیچ کام لە م وە سفانە رێگر نین لەوہ ی کە پێی بلیین مورتە دە و گومرا و گومراکەرە.

الخطيب دەر بارەى ئەوێ گەر جەرح و تەعدیل لە کەسێکدا کۆ ببێتەوێ کامەى پێش دەخریت دەئێ: زانایان یە کەدەنگن لە سەر ئەوێ کە کەسێک یە کێک و دووان جەرحى بکەن وە هەمان ژمارەش تەعدیلی بکەن ئەوا جەرح لە پێشترە، هۆکاری ئەم پێشخستنهى جەرح ئەوێ کە کەسى جەرحکەر هەواڵ دەدات دەر بارەى شتیکی شاراوێ کە زانیویەتی، ووتەى کەسى تەعدیلکەریش پشت راست دەکاتەوێ و پێی دەئێ ئەوێ تۆ دەر بارەى حالى کەسە کە زانیوتە لە پەرواڵت ئەوا زانیوتە، بەلام من شتیکی تر دەزانم لە لیکۆلینەوێم بۆ بارودۆخى کەسە کە تۆ نەترانیوێ.

[الكفاية في علم الرواية : 105-106]

عجاج الخطيب باسى مەنەجى زانایان دەکات لە کاتی دژبەیهک بوونی جەرح و تەعدیل دەئێ: زانایان سێ ووتەیان هەیه لەم بارەیهوێ: ووتەى یە کەم: پێشخستنى جەرح بە سەر تەعدیل ئەگەرچی تەعدیلکەرەن ژمارەیان زیاتر بێت، چونکە جەرحکەر شتیکی بۆ دەرکەوتووێ کە تەعدیلکەر بۆی دەر نەکەوتووێ، ئەمەش ووتەى جەمهورى زانایانە ... (دواى هینانى ووتەى دووێم و سێیەم ئینجا دەئێ) ووتەى یە کەم فەرموودەناسانى المتقدمين و المتأخرين بۆی چوونە.

[أصول الحديث علومه ومصطلحه : 174-175]

القاضي عياض دەئێ: فەرموودەناسان و فەقەیهکان و ئوصولیهکان خیلافیان هەیه لە بابەتی پەروایەت و شایەتیدان گەر تەعدیلکەرەن کەسێک تەعدیل بکەن و کەسانى تریش جەرحى بکەن، جا جەرحە کە لە پێشترە و ئیجماعى زانایانان گێراوێ تەوێ لە مەدا، بەلگە کەش ئەوێ کە کەسى جەرحکەر شتیکی زیاتر دەزانێ کە تەعدیلکەر نایزانێ ئەمەش پەروونە و خیلافی تێدا نیە گەر ژمارەى جەرحکەرەن زیاتر بێت. پەروانە [مقدمة ابن الصلاح ومحاسن الاصطلاح : 293]

مقبل بن هارث الراعي دەئێ: جەرحى أبو حنيفة تەفسیر کراوێ هەر وەک باسى دەکەین إن شاء الله تعالى، وە جەرح لە کەسێکەوێ دەرچیت کە زانا بێت بە هۆکارەکانى جەرحکردن ئەوا تەعدیل لای نابات، هەر وەک چۆن زانراوێ لە کتییى المصطلح دا. [نشر الصحيفة : 5]

ووتەم: هەم باسی قاعیدەکە ی کرد بە گشتی، وه هەم نموونە ی بە أبو حنیفە هیئایە وه، جا مقبل الوادعی عەقیدە ی هەر چۆنیک بێت ئینکاری لە وه ناکرێت که زانیە لە زانستەکە ی خۆیدا که فرموودە یه، تا بیانووی ئەوانەش بپرین که دەلێن ئەم قاعیدە یه بە رەهای وەرناگیرێت، ئەو هەتا دەربارە ی أبو حنیفە بە کاری دە هیئیت، نزیکە ی 100 زانا قسە یان بە أبو حنیفە ووتو ه ئەم هەموو جەرە بە چ بیانوو ی پەت دە کرێتە وه ؟ مەگەر وهک الکوثری خۆتان بکەن بە مەجنونی أبو حنیفە هەرچی زانا هە یه تانە ی لێ بدەن و حیساب بۆ ووتەکانیان نە کەن.

دوو هەم: (پەتکردنە وه ی جەرە ی پوونکراوه بە بێ هیچ بە لگە یه ک واتای تانە دانە لە که سە جەرە کەرە که، بە لام پەت کردنە وه ی تە عدیلی موحمەل مانای تانە دان نیە لە که سە تە عدیلکەرە که).

جەرە ی پوونکراوه کاتیک پەت دە کرێتە وه که بزانیی که سە جەرە کراوه که پە شیمان بۆتە وه یان ئەو ووتە یه ی دەربارە ی ووتراوه راست نیە، یان که سە جەرە کەرە که زیادە پرە ی کردووه بە شتیک جەرە ی دە کات که شایستە ی جەرە کردن نیە وهک لە خالی پیشوو باسما ن کرد، بە لام کاتیک هیچ بە لگە یه کی ئاوامان بە دە ستە وه نە بێت جەرە ی زانیە کی شارەزا بە زانستی جەرە و تە عدیل پەت بکە ی نە وه ئەو مانای تانە دانە لە و زانیە چونکە ووتە کە ی ئەو پەت دە کە ی تە وه و هیچ نرخی بۆ دانانیی.

الخطیب دە لێ: هە و آل پیدانی تە عدیلکەر دەربارە ی عە دالە تی روالە تی که سی ک مانای ئە وه نیە که راستگۆ ی ووتە ی جەرە کەر نە فی بکات لە جەرە کە رنی بۆ که سە که، ئە مە ش وادە کات که جەرە لە پیشتر بێت وهک لە تە عدیل. [الكفاية في علم الرواية : 106]

السفاري دە لێ: ئە و پە ری ووتە ی تە عدیلکەر ئە وه یه که هیچ فسقی ک نازانیی دەربارە ی که سە که، وه گومانی وانیە که فاسق بێت بۆ یه و گومان دە بات که عە دالە تی هە بێ، چونکە زانست هە بوون بە شتیک که بوونی نە بێت نایە تە دی، وه که سی جەرە کەر دە لێ من فاسق بوونی

ئەو کەسەم زانی، جا لەم کاتەدا گەر بڵێن فاسق نیه ئەوا جەرحکەرە کە دەبێتە درۆزن، بەلام گەر بڵێن فاسقە ئەوا تەعدیلکەر و جەرحکەر هەردووکیان راستگۆ دەردەچن لەو ووتەیە ی دەربارەی کەسە کە وتووێانە. [فتح المغیث : 189/2]

الخطیب دەڵێ: ئەو هی کاربکات بە ووتە ی جەرحکەر ئەوا ئەو کەسە ی تۆمەتبار نەکردوووە کە تەعدیلی کردوووە و عەدالەتیشی لەکەدار نەکردوووە، وە هەر کاتێک کار نەکەین بە ووتە ی جەرحکەر ئەوا ئەمە دەبێتە هۆی بە درۆ خستەو هی و هەلوەشانەو هی عەدالەتە کە ی.

[الكفاية في علم الرواية : 106-107]

ووتم: قبول کردنی ووتە ی جەرحکەر هیچ بێ رێزیه کی تێدا نیه بۆ کەسی تەعدیلکەر، چونکە کەسی جەرحکەر شتێکی زانیووە کە تەعدیلکەر نەزانیووە، وە هیچ بە درۆ خستەو هیە کی تێدا نیه بۆ کەسی تەعدیلکەر، بەلام قبول نەکردنی ووتە ی جەرحکەر واتا من هیچ نرخ بۆ جەرحە کە ی تۆ دانانیم و متمانەم بە ووتە کەت نیه، وە بە درۆزنت دەزانم لەو شتانە ی کە باسی دەکەیت دەربارە ی کەسە کە، بەتایبەتی گەر کەسە جەرحکەرە کان ژمارەیان زۆر بێت و جەرحە کە شیان پوونکراووە بێت ئەوا تانە دانێکی زۆر گەورە یە لییان کاتێک ووتە کانیاں قبول ناکەن دەربارە ی کەسە کە، ئەمە لەکاتێکدا ئەو جەرحانە ی کە بۆ أبو حنيفة کراون تەعدیلە کان بەرامبەر ی نەووە ستاون بەلکو لەلایەنی تر تەعدیل کراووە، بۆ نموونە یەکیک دەڵێ جەهه ی بوو، ئەو ی تر دەڵێ خاوەن وەرە بوو زۆر سەخی و دەست پاک بوو، ئەم تەعدیلە گەر بە صەحیحیش هاتبێ ئەوا بەهیچ جوړیک نەفی جەرحە کە ناکات، کاتێک نەفی دەکات کە بە بەلگە ی زۆر بەهێز بیسەلمێن ئەم شتانە ی دەربارە ی ووتراووە هیچ راست نین، بگرە تەنھا ئەو هەش نا چونکە ووتنی جەهه ی نەبوو مەدح نیه، ووتنی بیدعە جی و گومرا نەبوو مەدح نیه تەنھا ئەستۆ پاکیه لەو شتە ی کە دراووە تە پالی، بەلکو ئەو مەدحە کە لە سەردەمی خۆی پلە ی ئیمامەتی پێدرا بێ و بە ئەهلی سوننە حساب کرابێ و زانایان رێزیاں لێ گرتبێ و بە شان و بالیاں هەلدا بێ.

ووتەکان نامرن بە مردنی خاوەنەکانیان:

بە ئی راستە ئەو زانایانە ی که زەمی أبو حنیفة-یان کردوووە مردوون، بە لام ووتەکانیان نامرن هەر بە زیندووی دەمین و سەنگ و قورسای خۆیان هەیه و دەبی قبولیان بکەین، نەک لە گەڵ مردنی خاوەنەکانیان ووتەکانیشیان بخەینە ژێر خاک.

ابن القیم دە ئی: ووتەکان نامرن بە مردنی خاوەنەکانیان، هەروەک چۆن رپوایەتەکان نامرن بە مردنی رپوایەکان و نەقلکەرانی رپوایەتەکان. [أعلام الموقعين : 129/6]

مەمەر بن صالح دە ئی: ئە گەر بلیین ووتە ی مرؤف دەمریت دوا ی مردنی خاوەنەکە ی ئەوا خە ئکی سوود لە ووتەکە ی نابین دوا ی مردنی، جا بیگومان صەواب ئەو هیه که ووتەکان نامرن بە مردنی خاوەنەکانیان و دەمیننەو، جا بە پپی ئەمە گەر که سیک بلی خە ئکی ئەم سەردەمە لە سەر ووتەیه ک ئیجماعیان هەیه، دە ئیین بە لام خە ئکی سەردەمی زوو یان بە شییک لەوان موخالەفەیان کردوون، جا بۆیه ئیجماع دروست نابیت. [شرح الأصول من علم الأصول : 503]

ووتەم: گەر لەم سەردەمە دا زۆر به ی زانایان کۆکن لە سەر پیشەوایه تی که سیک، بە لام ئەوانە ی که لە پیشوودا مردوون ئەو که سەیان تە کفیر کردوووە یان تە بدیع و تە فسیق کردوووە و بە گومرایان زانیو، ئەوا ووتەکانیان هەر ماون و زیندوون ئە گەر چی خوشیان مردوون، بۆیه ئەو هیه لە سەردەمی ئەواندا ئیجماعی لە سەر بوو ئیجماعی سەردەمە کانی تر هە ئی ناوە شینیتەو، بە ئکو مە حالە دوو ئیجماعی دژ بە یه ک دا بمرێن.

بەشی دووهم

**ئەو ووتانەت دەربارەت (أبو حنیفة) ووتراوە
وەک مەدح کردن و بەرگری کردن لێت**

سەرەتا دەمەوی ئاماژە بەوە بدهم که له گه‌رانم به‌دوای ئەو کتێبانە‌ی که ده‌رباره‌ی أبو حنیفە ووتە‌ی تیدا نه‌قل کراوه‌ چ به‌ چاکه‌ باسکردن بێ یان به‌ خراپه‌ باسکردن، سه‌رنجی شتی‌کمدا ئە‌ویش ئە‌وه‌ بوو که هه‌موو ئە‌و کتێبانە‌ی که پیاویه‌تی مه‌دحی أبو حنیفە-ی تیدا هاتوو یان خاوه‌نی کتێبه‌که‌ خۆی مه‌دحی أبو حنیفە-ی کردوو گشتیان دوای سه‌ده‌ی سییه‌م نوسراون، و‌اتا هیچ کتێبێک له‌ سه‌ده‌ی دووهم و سییه‌م نادۆزیته‌وه‌ بۆ به‌رگری کردن یان مه‌دحکردنی أبو حنیفە نوسرابێ، ته‌نها چه‌ند پیاویه‌تیک هه‌یه‌ له‌ (تاریخ یحیی بن معین) که مه‌دحی أبو حنیفە-ی تیدا کراوه‌، یحیی بن معین سه‌ره‌تا مه‌یلی هه‌بووه‌ به‌لای مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فی و ده‌مارگیری هه‌یه‌ به‌رامبه‌ر الشافعی وه‌ک دیاره‌، ده‌لێ: پیم باشته‌ موسلمان شوینی ره‌ئێ أبو حنیفە بکه‌وێت نه‌ک ره‌ئێ الشافعی، زیاده‌ره‌وی یحیی بن معین به‌رامبه‌ر الشافعی روونه‌ ته‌نانه‌ت ته‌زعیفی کردوو له‌کاتی‌کدا هیچ که‌سیک الشافعی ته‌زعیف نه‌کردوو، سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که ده‌لێ ره‌ئێ أبو حنیفە باشته‌ ئە‌مه‌ وه‌ک به‌راوورد به‌ ره‌ئێ الشافعی واده‌لێ، خۆ گه‌ر بێتو ره‌ئێ أبو حنیفە به‌ چاک بزانی‌ت ئە‌وا ده‌بی‌ته‌ په‌له‌یه‌ک به‌ نیوچه‌وانی یحیی نه‌ک بی‌ته‌ به‌رگری بۆ أبو حنیفە، چونکه‌ وه‌ک بینیتان برگه‌ی هه‌شته‌م که ده‌رباره‌ی ئە‌ه‌لی ره‌ئێ بوو له‌ هه‌مووی فراوانتر بوو له‌ هی‌نانی ووته‌کان، جا کاتی‌ک ئە‌م هه‌موو زانیه‌ زه‌می ره‌ئێ أبو حنیفە بکه‌ن ئە‌وا مه‌دحی یحیی نه‌ک نابێ‌ته‌ به‌رگری بۆی به‌لکو به‌سه‌ر یحیی ده‌شکێ‌ته‌وه‌ ده‌بی‌ت که‌سیک بی‌ت به‌رگری له‌ یحیی بکات که چۆن هه‌له‌یه‌کی له‌م شی‌وه‌یه‌ی کردوو، گه‌ر بێتو عوزریشی بۆ به‌ی‌نینه‌وه‌ ئە‌وا ده‌توانین بلی‌ین له‌ سه‌ره‌تا‌دا ئە‌م قسه‌یه‌ی کردوو چونکه‌ سه‌ره‌تا له‌لای محمد بن الحسن الشیبانی کتێبه‌کانی أبو حنیفە-ی خویندوو کاریگه‌ر بووه‌ پێی، ئە‌وه‌شمان بیر نه‌چی‌ت که هه‌ر یحیی بوو ووتی أبو حنیفە جه‌ه‌می بوو، جا لی‌ره‌دا مه‌به‌ستم ئە‌وه‌بوو که ده‌بینین کتێبه‌کانی سه‌ده‌ی دووهم و سییه‌م خالین له‌ مه‌دحکردنی أبو حنیفە مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمه‌ن ئە‌گینا ته‌نها زه‌مکردنی هاتوو، ئە‌وانه‌ی که به‌رگریان لی‌ کردوو یان مه‌دحیان کردوو دوای سه‌ده‌ی سییه‌م هاتوون.

بۆ نمونه‌:

(المصنف - ابن أبي شيبة) 235 هـ

(السنة - عبدالله) 290 هـ

(المعرفة والتاريخ - الفسوي) 277 هـ

(التاريخ الكبير والتاريخ الأوسط - البخاري) 256 هـ

(العلل - زكريا الساجي) 307 هـ

(الطبقات الكبير - ابن سعد) 230 هـ

(سؤالات البرذعي لأبي زرعة الرازي) 264 هـ

(الجرح والتعديل - ابن أبي حاتم) 327 هـ

(تاريخ أبي زرعة الدمشقي) 281 هـ

(الضعفاء والمتروكين - ابن الجارود) 307 هـ

(الكنى والأسماء - مسلم) 261 هـ

(الضعفاء والمتروكين - النسائي) 303 هـ

تەنانهت هەندیك لەو كەتیبانەش كە خاوەنەكانیان لەدوای سەدهی سێ ژیاون پڕپەتی لە زەمی أبو حنیفة، وەك:

(الضعفاء - العقيلي) 322 هـ

(الكامل في ضعفاء الرجال - ابن عدي) 365 هـ تەنە چەند رپوايەتیکی كەمی مەدح كردنی هیناوە

(المجروحين - ابن حبان) 354 هـ

(ذم الكلام وأهله - أبو إسماعيل الهروي) 481 هـ

جگە لە کۆمەڵێک کتیب کە بۆ رەددانەوێی أبو حنیفة نوسراون بەناوی (الرد على أبي حنیفة)

وەك كتیبەكە ی الحمیدي 219 هـ، كتیبەكە ی نعیم بن حماد 228 هـ، كە ئیستا بوونیان نەماوە،

هەموو ئەم كتیبانە نابینیت یەك رپوايەتی تیدا بێت مەدحی أبو حنیفة بكات، هەمووی بە خراپە

باسی دەكات، كەچی دەبینین لەدوای سەدهی سێیەم كەسانێك پەیدا بوون كۆمەڵێك رپوايەت

نەقل دەكەن كە تیدا مەدحی أبو حنیفة كراوە و زۆر بەرزكراوەتەووە لەلایەن ئەو كەسانە ی كە

هەر لەم كتیبانە ی سەرەووە قسە ی زۆر خراپیان پێ وتوووە، جا تۆ بڵێ ئەم كەسانە دوو رپووبن

لەلایەک بەناخی زەویدا بیبەنە خوارەووە لەلایەکی تریش بەرزى کەنەووە بۆ ئاسمان ؟ یان زاناکانی سەلف زۆر حەسود و زائلم بووبن تەنھا ووتە خراپەکانیان نەقل کردبۆ ؟ یان ئەو ووتانەى کە مەدحى أبو حنیفە-ى تیدا کراوە لەلایەن سەلف تەنھا دەستى زاناکانى سەدەى چوارەم و پینجەم و شەشەم و دواتر کەوتوو، زاناکانى سەدەى دووهم و سییەم لى بى ئاگابوونە ؟! ئەى باشە گەر ئەم هەموو زانایە بە شان و باڵى أبو حنیفە-یان هەلداوە بۆ کەسیان کتیبىکی نەنوسی بۆ بەرگری کردن لە أبو حنیفە و پەرددانەوێ ئەو ووتانەى کە لەدژى ووتراوە ؟ بۆچى سەدەى دووهم و سییەم پراوپرە لە قسە ووتن بە أبو حنیفە لە تەکفیر کردن بگرە تا بچووکترین قسە کە سیش ئینکاری لى ناکات، کەچى لە سەدەکانى دواتر ئەم شتە تەواو پیچەوانە دەبێتەووە ؟ دەبێت چى پرووى دايت ؟ بۆیە پیم وایە زۆربەى رپوایەتەکان کە مەدحى أبو حنیفە-ى تیدا کراوە بۆنى درۆى لیدیت یان زۆر زەعیفە یان کەسانی مەجهول لە سەنەدەکانیدا هەیه، وە گریمان صەحیحیش بن هەمووى تەعدیلی موحەمەلە کە ناتوانرێ جەرە موفەسەرەکان رەت بکاتەووە هەرۆک پپیشتر باسمان کرد (جەرە رپوونکراوە پپیشى تەعدیل دەخریت) أبو حنیفە مورجیئە بوو بگرە بانگەوازی کردوووە بۆ ئیرجاء فەتوای داوە بۆ خروج کردن گالتهى بە فەرموودە کردوووە و پەتە کردۆتەووە و جەهەمى بوو و فەتوای فیلاوى داوە و کوفرى بەواحى هەبوووە ئیتر کەسیک بێت بلى کەسم نەدیووە وەک أبو حنیفە زیرەک بى یان لە فیقهدا زۆر زیرەکە و هاوشیۆهێ ئەم ووتانە دەربارەى بووترى، چۆن ئەم هەموو تاوانە گەورەیهى لەسەر لادەچى بە مەدحیكى ئاوا ؟!

هەلۆهستەیهک لەسەر ئەو کتێبانە ی که دەر بارە ی مەدم کردنی له أبو حنیفة نوسراون:

وهک پیش ئیستا باسمان کرد کتێبهکانی سەدهی دووهم و سییهم خالین له مه دحی أبو حنیفة، بۆیه ئەوهی به دهستهوه له مه دحکردنی أبو حنیفة-دا هه مووی ده گه رپته وه بۆ دوا ی سەدهی سییهم، زۆربه شیان هه نه فی مه زهه بن هه ر ئەوانیش سەر هتا هه لساون به م کاره، ئەمه ش شتیکی چاوه پروانکراوه و سه یر نیه که به رگری له پیشه وایه که یان بکه ن.

أحمد بن الصلت (308 هـ)

ناوی (أحمد بن محمد بن الصلت بن المغلس) ه، کونیه که ی (أبو العباس الحمانی) ه، هه ندیکیش وهک ته دلێس به أحمد بن عطیة ناوی ده به ن تا کو بیشارنه وه له سه نه د دا.

هه نه فی مه زهه بیکی درۆزنه، ناسراوه به درۆکردن به ده می پیغه مبه ر ﷺ وه دروستکردنی رپوایه تی درۆ بۆ مه دحکردنی أبو حنیفة، والله المستعان یه که م که س هه نه فی مه زهه بیکی ده مارگیری درۆزن ده ستی داوه ته ئەم کاره، بیگومان ئەوانه ی دوا ی ئەویش دین پشت به و ده به ستن، هه روهک چۆن ئەوانه ی دوا ی الفسوي و عبدالله هاتوون رپوایه تی زه مکردنی أبو حنیفة نه قل ده که ن پشتیان به ژماره یه ک رپوایه تی ئەوان به ستووه، ئەمه ش به هه مان شیوه یه، بۆیه هه یچ کتێبیک نه نوسراوه دەر باره ی مه دحی أبو حنیفة ئیلا رپوایه تی أحمد بن الصلت-ی تیدا یه.

ابن عدي دەر باره ی أحمد بن الصلت ده ئی: رپوایه ت ده کات له و شیخانه ی که مردوون پیش له دایکبوونی خۆی به سه رده میکی زۆر، له درۆزنه کان که سم نه دیوه له و بئ حه یاتر بئ.

أبو الفتح بن أبي الفوارس ده ئی: فه رمووده هه لده به ستی.

أبو بكر البرقاني ده ئی: فه رمووده هه لده به ستی، له مه تروکه کانه.

ابن حبان ده ئی: فه رمووده هه لده به ستی.

أبو نعيم الأصبهاني ده ئی: رپوایه ت له و شیخانه ده کات که پێیان نه گه یشتووه، هه یچ نیه.

ابن عراق دەڵێ: فەرمووده هەڵدەبەستێ.

الخطيب البغدادي دەڵێ: فەرموودهی زۆری گێڕایەوه، زۆرینهی باطل بوون، خۆی دروستی کردبوون.

سبط ابن العجمي دەڵێ: درۆزن و فەرمووده هەڵدەبەستە.

ابن حبان دەڵێ: هاوێڵەکانم هانیاندام کە برۆم فەرموودهی لێوه ببیستم، کاتیەک چووم بینیم دوو فەرموودهی دروستکراوی گێڕایەوه، زانیم فەرمووده هەڵدەبەستێ، نەچوومەوه بۆلای، وه پڕوایەتی له ژمارهیهك شیخ دهکرد که وانا زانم ئەوانی بینیبێت.

الدارقطني دەڵێ: فەرموودهی هەڵدەبەستا.

الحاکم دەڵێ: فەرموودهی پڕوایەت کردوو هەڵدەبەستێ و مەسدد و ابن أبي أویس و بشر بن الوليد کە خۆی دروستی کردوون، وه هەروەها چەندین مەتنی دروستکردوو، سەرەرای درۆکردنی لهوهی کە دهڵێ بهم شیخانه گەشتووم.

مکرم بن أحمد أبو بکر القاضي (345 هـ)

قوتابی أحمد بن الصلت-ه هەڵدەستێ بە نوسینی کتێبێک بەناوی (مناقب أبي حنيفة) کە پڕپەتی له پڕوایەتی درۆ دەربارەي مەدحکردنی أبو حنيفة کە له شیخهکهیهوه پڕوایەتی کردوو.

الخطيب له ژياننامهی أحمد بن الصلت کە دهکاته شیخی مکرم بن أحمد دهڵێ: له بشر بن الحارث (واتا: بشر الحافي) ويحيى بن معين وعلي بن المديني پڕوایەت دهگێڕێتهوه کە کۆی کردۆتهوه دواي دروستکردنی دەربارەي مەدحکردنی أبو حنيفة. [تاریخ بغداد: 338/5] ووتم: (دواي دروستکردنی) واتا خۆی پڕوایەتهکانی دروستکردوو.

الخطيب دەڵێ: حدثني أبو القاسم الأزهري ووتی: پرسیار کرا له أبو الحسن علي بن عمر الدارقطني منیش گویم گرتبوو، دەربارەي کتێبهکهی (مکرم بن أحمد) کۆکراوهی پڕوایەتهکانی مەدحکردنی أبو حنيفة، الدارقطني ووتی: هەڵبەستراوه هەمووی درۆیه، أحمد بن المغلس

الحماني هە ئی بە ستاوه، خزمی جبارە. [تاریخ بغداد : 342/5] (سەنە دەکە ی صە حیحە).
ووتەم: أحمد بن المغلس الحماني واتا أحمد بن الصلت، وەک پیش ئیستا ناومان هیئا، (جبارە)
مامی أحمد بوو.

الخطیب دە ئی: أخبرنا القاضي أبو عبدالله الحسين بن علي الصيمري قال أخبرنا عبدالله بن محمد
الجلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد -يعني الحماني- قال حدثنا محمد بن مثنى
صاحب بشر بن الحارث ووتی: بیستم ابن عیینة ووتی: زاناكان ئەمانەن: ابن عباس له سەردهمی
خۆی، الشعبي له سەردهمی خۆی، أبو حنیفة له سەردهمی خۆی، الثوري له سەردهمی خۆی.
الخطیب دە ئی: ناوهیانی أبو حنیفة لەم رپوایەتدا الحماني زیادی کردوو، ئەو هی راستە ئەمەیه:
أخبرنا علي بن محمد بن عبدالله المقرئ الحذاء قال أخبرنا أحمد بن جعفر بن سلم الختلي قال حدثنا أبو
بكر أحمد بن محمد بن عبد الخالق قال حدثنا أبو بكر المروزي قال حدثني محمد بن أبي محمد عن سفيان
ابن عیینة ووتی: زانا یانی سەردهم سیانن: ابن عباس له سەردهمی خۆی، الشعبي له سەردهمی
خۆی، سفيان الثوري له سەردهمی خۆی.

الخطیب دە ئی: گەر و ترا بۆ ئینکاری لیدەکە ی ئە ی ئە گەر رپوایەتە کە ی الحماني صە حیح بیّت و
رپوایەتی دوو ه ناوی أبو حنیفة- ی تیدا سرا بیته وه له لایەن راپوییه کان ؟ دە ئیم: دوو شت رپگری
لە م ئە گەرە دە کە ن: یە کە میان: عبدالرزاق بن همام ئە م ووتە یە ی رپوایەت کردوو له سفيان بن
عیینة رپک وە ک رپوایەتی دوو ه م، دوو ه میان: ئە وە ی بە صە حیحی له سفيان بن عیینة هاتوو قسە
ووتن بوو بە أبو حنیفة ... (پاشان الخطیب بە سەنە دە وە ئە و رپوایەتە دە هی ئی کە سفيان بن عیینة
دە ئی: هیچ مندالێک له دایک نە بوو له ئیسلام زیانی زیاتر بیّت له أبو حنیفة بۆ سەر ئە هلی ئیسلام، ئینجا
الخطیب دە ئی) وه سفيان بن عیینة جگە لە م ووتە یە ووتە ی تری زۆرە دەر بارە ی أبو حنیفة کە لە مە
دە چیت له مانادا له ژیا ننامە ی أبو حنیفة- دا با سمان کرد، جا گەر سفيان بن عیینة ئاوا أبو
حنیفة بە گەرە بزانی و بە چوارەم پیشە وای ئیسلامی دابنێ قسە ی لە م شیوہ یە ی پێ نالیت، جا
دەرکە و ت کە ووتمان أحمد بن المغلس زیادی کردوو له رپوایەتە کە دا و خۆی دروستی کردوو.

[تاریخ بغداد : 341-340/5]

ووتە: ئەوانەى کاتیک ڕیوایەتەکانى زەمکردنى أبو حنیفة دەبینن خیرا دەچن بەبى لیکۆلینەو ڕیوایەتەکانى مەدحکردنى أبو حنیفة دەهینن، خۆزگە وەک الخطیب ئاوا بە ئینصافەو سەیری بابەتەکە بکەن، نەو ەک ڕیوایەتەکان بەیەکتەدا بەدن بەبى تێروانین لە سەنەدەکانیان، ئەو ەتا الخطیب کە لەلای چەسپاوە بە صەحیحى سفیان بن عیینة قسەى بە أبو حنیفة ووتە، کە کاتیک دەبینیت سفیان لە ڕیوایەتیکى تر مەدحى أبو حنیفة دەکات بە درۆى دادەنیت، وە بەهەمان شیوە کاتیک ڕیوایەتەکانى مەدحکردنى أبو حنیفة دەهینیت لە تاریخ بغداد پیش ئەو ەى بچیتە سەر ڕیوایەتەکانى زەمکردنى أبو حنیفة ئاماژە بەو ە دەدات کە ئەو ەى لەلایەن زانایانەو چەسپاوە و دروستە پیچەوانەى ئەم مەدحانەى، ئیو ەش کە بینیتان لە بەشى یەکەم ئەو ەموو زانایە قسەیان بە أبو حنیفة ووت کە کاتیک دەبینن هەمان زانا مەدحى أبو حنیفة دەکات بەهەمان شیوەى الخطیب مامەلە بکەن، ناکرێ زانایەک تەکفیری بکات یان بە گومرا و جاھیل و خەواریج و مورجیئە و ئەھلى رەئى وەسفى بکات لەهەمان کاتدا بەرزى بکاتەو ە و بە شان و بآلى ەلادات، ئەمە وەک ەوکمیکى حسی، جگە لەو ەى دواى لیکۆلینەو ە لە سەنەدەکان دەبینن زۆربەى ئەو ە ڕیوایەتانەى مەدحى تێداکراو ە درۆیە یان زەعیفە، ئەوانەشى کە صەحیحن تەنھا مەدحیکى موجمەلە نابیتە ەوى رەت کردنەو ەى جەرە ڕوونکراو ەکان.

أبو جعفر الطحاوي (321 هـ)

حەنەفى مەزھەبە، دەووترێ کتیبیکى ەبوو ەدەربارەى مەدحى أبو حنیفة بەناوى (عقود المرجان فى مناقب أبي حنیفة النعمان) بەلام کتیبەکە بوونى نەماو ە.

علي بن محمد بن الحسن بن كاس النخعي (324 هـ)

حەنەفى مەزھەبە، کتیبیکى ەبوو ەدەربارەى مەدحى أبو حنیفة بەناوى (تحفة السلطان فى مناقب النعمان) بەلام کتیبەکە بوونى نەماو ە، بەشى یەکەمدا ئاماژەمان پێدا کە چەند ڕیوایەتیکى ەبیە لە تاریخ بغداد جگە لەو کەسى تر ڕیوایەتى نەکردو ەدەربارەى أبو حنیفة، وە ەندیک ڕیوایەتى ئەومان نەقل کرد لەرێگای الخطیب-ەو ە، وەک لە بەشەشدا ەندیکى دەهینن.

عبدالله بن محمد بن أبي العوام (؟؟؟ هـ)

هەنەفە فەزەهە، ناسراوە بە (ابن أبي العوام) کتیبەکە ی چاپکراوە و بەردەستە بە ناوی (فضائل أبي حنيفة وأخباره ومناقبه) محقق-ی کتیبەکە لە سەر بەرگەکە ی نوسیویەتی سالی (335 هـ) مردوو، وە هیچ پالێشتیەکیشی بۆ ئەم زانیارییە نەهێناوە، بەلام التنوخي له کتیبی [تاریخ علماء النحويين من البصريين والكوفيين وغيرهم : 57] دەڵێ: فإن أبا القاسم عبدالله بن محمد بن يحيى بن أبي العوام المصري حدث سنة أربع وأربعين وثلاثمائة، قال حدثني يموت بن المزرع البصري. واتا: التنوخي دهڵێ: ابن أبي العوام سالی 344 هـ رپوایەتی کردوو وە لە يموت بن المزرع. ئەمەش بەیەکەوێ ناگونجی سالی 335 مردبێ و سالی 344 رپوایەت بگێرێتەو، بەلام محقق-ی کتیبەکە ی التنوخي دهڵێ ئەم رپوایەتە کێشە ی تێدایە چونکە يموت بن المزرع سالی 304 مردوو و چون ابن أبي العوام سالی 344 رپوایەتی لێوێ دەکات ؟ ئینجا هاتووێ چارە ی بۆ ئەمە دۆزیووەتەوێ گواهی لەوانە یە کورەکە ی بێ بە ناوی مهلهل بن يموت بن مزرع یان سەنەدەکە بەم شیوێ یە بێ: ابن أبي العوام عن مهلهل عن أبيه. بەلام محقق-ی کتیبەکە ی التنوخي-ش کەوتۆتە هەلەوێ لەمەدا چونکە ئەگەرچی يموت سالی 304 مردوو، زۆر ئاساییە قوتابیەکی ئەو دوا ی 40 سالی رپوایەت لە شیخەکە ی بگێرێتەو، بۆ نموونە البخاري شیخیکی هە یە سالی 230 مردوو، البخاري له سالی 250 رپوایەتی کرد لە شیخەکە ی، ئەمە سالی گێرانیوە ی رپوایەتەکە یە نەک سالی بیستنی لە شیخەکە ی، شیخەکە سالی 230 مردوو بێگومان البخاري پیش ئەو سالی لێ بیستوو، بەلام دوا ی مردنی شیخەکە ی رپوایەتەکە ی گێراوەتەو.

عبدالله بن أبي العوام که نوسەری کتیبەکە یە، کورێکی هە یە بە ناوی محمد، ئەویش کورێکی هە یە بە ناوی أحمد، واتا أحمد نەوێ عبدالله-یە، هەر ئەویش ئەم کتیبە ی لە باپیریەوێ رپوایەت کردوو و بلاوی کردۆتەو، هەر وەک محقق له لاپەرە 11 ی کتیبەکە دەڵێ کاتێک عبدالله رەشنوسی کتیبەکە ی تەواو کرد مرد، ئینجا نەوێکە ی بۆی تەواو کرد لە گەل زیادە خستە سەری هەندیک

پێوایەت، کەواتە ئەم کتێبە لە پێوایەتی أحمد-ه له محمد-ی باوکی ئەویش له عبدالله-ی باوکی کە هەرسێکیان ناسراون بە ابن أبي العوام، بۆیە لە هەموو سەنەدەکانی ناو کتێبە کە نوسراوە (حدثني أبي قال حدثني أبي) تەنھا چەند پێوایەتێکی کەم نەبێت کە ابن أبي العوام-ی نەووە خۆی زیادی کردۆتە سەر کتێبە کە.

پێوونکردنەوێ حالی ئەم کۆر و باوک و باپیرە:

عبدالله بن أبي العوام - باپیرە، دانەری کتێب.

محمد بن عبدالله بن أبي العوام - کۆر، راوی کتێب لە باوکی.

أحمد بن محمد بن عبدالله بن أبي العوام - نەووە، راوی کتێب لە باوکی، هەروەها بۆلۆکەرەوێ کتێبە کە یە.

یە کە میان: باپیرە، ناوی تەواوی (عبدالله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام) ه، کونیه کە ی (أبو القاسم السعدي) ه.

هیچ باسی ژياننامە ی نە کراوە کە کە سێکی چۆن بوو، تەنھا ئەوێندە نەبێ کە عبدالقادر القرشي الحنفي له کتێبی (الجواهر المضیة في طبقات الحنفیة) دەڵێ: باپیری أحمد بن محمد-ه کۆرە کە ی ناوی محمد بوو. هیچی تر باس ناکات دەر بارە ی هەر ئەوێندە، له کتێبی تریش باسی ژياننامە ی نە کراوە. بڕوانه [الجواهر المضیة في طبقات الحنفیة : 327/2]

دوو هە میان: کۆرە کە، ناوی تەواوی (محمد بن عبدالله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام) ه. ئەمە شیان هیچ باسی ژياننامە ی نە کراوە له کتێبە کاندای عبدالقادر القرشي الحنفي له ژياننامە ی عبدالله-ی باوکی دەڵێ: کۆرە کە ی ناوی محمد-ه، دواتر باسی ژياننامە ی دە کە م، بە لām باسی ناکات، جا نازانم بیری چوو یان چی ؟ وانه بێ باسی کرد بێ بە لām من نە مدۆزی بێتە وە، بە لکو محقق-ی کتێبە کە ش نە لێ نە مدۆزی وە ژياننامە ی محمد له کتێبە کە دا.

سێیه میان: نه وه که، ناوی ته وای (أحمد بن محمد بن عبدالله بن محمد بن أحمد بن أبي العوام) ه، کونیه کهی (أبو العباس السعدي) ه.

ئه مه یان عبدالقادر باسی ژیاننامه ی کردوو له (الجواهر المضیة فی طبقات الحنفیة) وه ابن حجر له کتیبی (رفع الإصر عن قضاة مصر) شتی زیاتری باس کردوو له ژیاننامه کهی، وه تقي الدين التميمي له کتیبی (الطبقات السنية فی تراجم الحنفیة) هه له عبدالقادر نه قلی کردوو، وه ژیاننامه که شی ده ری ده خات که چ جوړه که سیک بووه.

له سالی (349 هـ) له دایکبووه، له سهردهمی عوبهیدییه کان له مصر ژیاوه، که ناسراون به ده و له تی فاطمییه کان، که بۆماوهی 200 سال حوکمی مصر-یان کرد له نیوان سالی (362 - 567) ده و له تیکی رافیزه ی زندیقی کافر بوون به ئیجماعی زانایان، کوفریان زۆر زیاتر بووه له رافیزه ی ئیستا، ئه م أحمد-ه قازی بووه له ده و له ته که ی ئه واندا وه به مه زه به ی ئه وان حوکمی کردوو، ههروهک له (الجواهر المضیة) و (رفع الإصر عن قضاة مصر) هاتوو پاشای ئه وکات به ناوی (الحاکم بأمر الله) له سهر قسه ی (أبو الفضل جعفر الضریر) أحمد ده کات به قازی، به لام ره خنه ی لیده گرن که أحمد له سهر مه زه به ی الحاکم نیه، ئه ویش له سهر أحمد ده یکات به مه رج که کاتیکی له مه جلیسی حوکم دانیششت چوار فه قیه ی له گه ل بیت که له سهر مه زه به ی الحاکم بن بۆ نه وه ی هیچ حوکمیک دهر نه کات ئیلا له سهر مه زه به که ی الحاکم بیت، ئه ویش ده بیته قازی له سالی 405، وه دوا ی مردنی الحاکم بالله، کورپه که ی دیته سهر حوکم به ناوی (الظاهر لإعزاز دین الله) ئه ویش هه ر أحمد به قازی ده هیلتیه وه له شوینی خۆیدا.

بروانه [رفع الإصر عن قضاة مصر : 71-75]

جا ئه مه حالی نه وه که یه، باوک و باپیریشی حالیان دیار نیه که چۆن بوونه.

تیبینی: الخطیب له [تاریخ بغداد : 245/2-246] باسی که سیک ده کات به ناوی (ابن أبي العوام) که الدارقطني وتوویه تی: صدوق-ه، به لام ئه ویان ناوی (محمد بن أحمد بن أبي العوام بن یزید بن دینار أبو بکر الریاحی التمیمي) ه، خه لکی به غداده سالی 276 مردوو، په یوهندی به مانه وه

نیە کە خەلکی مصر بوونە، ناوەکە ی و سالی مردنی بەسە بۆ زانینی ئەمە.

ووتە ی هەندیک لە زانیان دەربارە ی عوبەیدیەکان:

أبو سامة المقدسي ده‌ئ: ده‌ئین ده‌وله‌تی فاطمیە یان ده‌وله‌تی عەله‌وییە، بە‌لکو ده‌وله‌تی یەهودییە یان مەجوسی باطنی مولحیدە.

[کتاب الروضتين في إخبار الدولتين : 140/2]

الزهبي دەربارە ی ڕووخاندنی ده‌وله‌تی عوبەیدیەکان لەلایەن صلاح الدین الأيوبي ده‌ئ: ئەم کارە لە ڕێزدارترین کارەکانی بوو، باشت‌ترین کاری کرد، چونکە ئەوانە باطنی زنديق بوون، بانگەشە ی تناسخ-ی ڕوحەکانیان دەکرد، وە باوەڕیان بە شی بوونەوہ ی بە‌شیک لە الله لە ڕوحەکانیاندا هەبوو. [تاريخ الإسلام : 276/39]

ووتە: (تناسخ الأرواح) واتا: کە کەسێک دەمرێ ڕوحەکە ی دەچێتە ناو لاشە ی کەسێکی تر.

الزهبي ده‌ئ: عوبەیدیەکان دوژمنی الله و پێغەمبەرەکان. [سير أعلام النبلاء : 373/15]

الزهبي ده‌ئ: القاضي عياض لە ژياننامە ی أبو محمد الکستراتي نەقلی کردووە کە پرسباری لیکراوە: کەسێک بني عبید زۆری لیبکەن کە بچێتە ناو بانگەوازەکان یان یان دەیکوژن ؟ ووتی: کوشتن هەڵدەبژێرێ و عوزری نیە، وە واجبە لەسەری رابکات چونکە نیشته‌جی بوون لە شوێنێکدا کە داوا ی پە‌ک‌خستنی شرا‌ئع لە خە‌لکە‌کە ی دە‌ک‌ری جائز نیە. [سير أعلام النبلاء : 151/15]

ووتە: ئەمەش وە‌لامیکە بۆ ئەوانە ی کە بیانە‌وێ عوزر بۆ ئەم کارە ی ابن أبي العوام بێننە‌وہ گوايە لە‌ترسی گیانی بۆتە قازی.

الزهبي ده‌ئ: القاضي عياض ووتی: زانیانی قە‌ی‌رە‌وان یە‌ک‌دە‌نگ بوون لە‌سەر ئە‌وہ ی کە حا‌ئ‌ی بني عبید حا‌ئ‌ی مور‌تە‌د و زنديقه‌کانە. [سير أعلام النبلاء : 151/15]

ابن تیمیة دەبارە ی عوبەیدیەکان دەئ: لە ناخەو مەلحیدن، دەستیان دایە مەزەبە فەیلەسوف و مەجوسەکان لە گەڵ تیکەڵ کردنی ووتە ی رافیزە لە گەڵ، جا وای لێهات باشتەین شت کە دەریان دەخست لە ئیسلامدا دینی رافیزە بوو، بەلام لە ناخەو مەلحید بوون لە یەهود و نەصارا خراپتر بوون، وە ئەوێ نەگەشتی بە لوتکە ی بانگەوازەکان ئەوا بە رافیزە ی دەمینێتەو لە ناو ئیسلامدا، بۆیە هەندیک لە زانیان دەبارەیان و توویانە: پوالتی مەزەبە کەیان رەفە، ناخە کەشی کوفریکی صافە. [الرد علی البکری : 494]

ابن تیمیة دەئ: هەوالتی عوبەیدیەکان لە لای زانیان بە ناوبانگە بە ئیلحاد و دژایەتی الله و پیغەمبەرە کە ی و هەلگەرانەو و نیفاق. [منهاج السنة النبویة : 101/4]

ووتە ی هەندیک لە زانیان دەبارە ی الحاکم بامر الله:

الزهبی لە ژاننامە ی الحاکم دەئ: عوبەیدی مصری رافیزی، بە لکو ئیسماعیلیەکی زندقە، بانگەشە ی ربوبیەتی دەکرد، شەیتان بوو، فیرعەونی سەردەمی خۆی بوو، لە هەر کاتی کدا حوکمیکی دەردەکرد خەلکیشی ناچار دەکرد کە پێی پابەند بن، فرمانی دەکرد بە جۆندان بە هاوێلان، وە نوسیانی لە سەر دەرگای مزگەوت و شەقامەکان، وە فرمانی بە ژێر دەستەکانی دەکرد کە جۆن بدەن بە هاوێلان، وە ئەو ماسیانە ی حەرام کردبوو کە پوله کەیان پێو نیه، کە سیکی کەوتە بەردەست کە ئەم جۆرە ماسیە ی فروشت بوو کوشتی، وە لە سالی 402 فروشتنی خورمای حەرام کرد، بە شیکی زۆری لێ کو کردەو و سوتاندی، وە فروشتنی ترپی قەدەغە کرد، وە نەصارا کانی پابەند کرد کە صەلیب لە ملیان هەلواسن، وە یەهودییەکانی پاند کرد کە سەری ئەو گایە لە ملیان هەلواسن کە دەپەرستن، وە دەووتری بانگەشە ی خواپەتی کرد، بەلام کە سە نزیکە کانی ترسانیان بەوێ کە خەلک لێ هەلستێتەو ئەویش وازی هینا.

بروانە [سیر أعلام النبلاء : 176-173/15]

ابن کثیر دەڵێ: گەر ووتاریژ ناوی الحاکم-ی هینابوایە هەموو خەڵکی هەڵدەستانەووە سەرپێ، وە هەمان شتیان دەکرد لە مصر لە گەڵ زیادکردنی سوجدە بردنیش، سوجدەیان دەبرد لە کاتی ناوھینانیدا، ئەووی لە ناو نوێژ بوایە سوجدە ی دەبرد، ئەووی لە بازار بوایە سوجدە ی دەبرد، وە خەڵکیش سوجدەیان دەبرد لە گەڵ سوجدە ی ئەوان، لعنهم الله سبحانه وتعالى.

[البداية والنهاية : 511/15]

ووتەم: جا ئەمە ئەو کەسە بوو کە ابن أبي العوام لە سەردەمی ئەودا بۆتە قازی و بە پێی مەزھەبی ئەو حوکمی کردووە.

عبدالله بن محمد بن أحمد الحارثي البخاري (340 هـ)

حەنەفی مەزھەبە، کونیه کە ی (أبو محمد) ه، ناسراوە بە (الأستاذ) کتیبیکی هەیه بە ناوی (کشف الأستار) دەربارە ی مەدحی أبو حنيفة، بە لām بوونی نەماوە.

ابن الجوزي دەڵێ: أبو سعيد الرواس ووتی: تۆمەتبار بوو بە هەڵبەستنی فەرموودە. أحمد السليماني دەڵێ: سەنەدی هەڵدەبەستا بۆ مەتن و مەتنی هەڵدەبەستا بۆ سەنەد، ئەمەش جوړیکە لە فەرموودە هەڵبەستان.

حمزة السهمي دەڵێ: پرسیارم لە أبو زرعة أحمد بن الحسين الرازي کرد، ووتی: زەعیفە. الحاکم دەڵێ: خاوەنی گێڕانەووی فەرموودە ی عەجیبە لە کەسە سێقەکانەووە، وە بەتەنها ئەو رێوایەتی کردووە.

الخطيب البغدادي دەڵێ: احتجاجی پێ ناکرێ، وە دەڵێ: خاوەنی فەرموودە ی عەجیب و غەریب و مونکەرە، شایستە ی احتجاج پێ کردن نیه.

جا یەکیک ئەمە حائێ بێت درۆ بکات بە دەمی پێغەمبەر ﷺ زۆر لە لای ئاسانتەرە درۆ بکات لە پێناوی أبو حنيفة کە پێشەوا یەتی.

يوسف بن أحمد بن يوسف بن الدخيل أبو يعقوب الصيدلاني المكي (388 هـ)

کتیبیکی هەیه بە ناوی (سيرة أبي حنيفة) بوونی نەماوە، بە لām بە هۆی کتیبە کە ی ابن عبدالبر-هوە

(الإنتقاء في فضائل الأئمة الثلاثة الفقهاء) زۆرەبە ی ڕیوایەتەکانی ئەم کتێبەمان دەست کەوتوووە گەر هەمووی نەبێ، ڕیوایەتەکانی مەدحکردنی أبو حنيفة له (الانتقاء) گەر بکەین بە سێ بەش دوو بەش زیاتری له کتێبەکە ی یوسف بن أحمد ڕیوایەت کردوووە، له ڕێگای حکم بن منذر بن سعيد بن عبدالله، جا هەندیکجار ابن عبدالبر له ڕێگای حکم بن منذر ڕیوایەت دەکات له یوسف بن أحمد، هەندیکجاریش ناوی حکم بن منذر له سەنەدەکە لادەبات و راستەوخۆ دەڵێ: قال أبو يعقوب يان قال يوسف بن أحمد.

يوسف بن أحمد قوتابی العقيلي بوو، کتێبی (الضعفاء) ی له العقيلي ڕیوایەت کردوووە جگە لەویش کەسانی تر ڕیوایەتیان کردوووە، جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە تەنها الذهبي نەبێ بە (مُسْنَد مكة) ناوی دەبات ئەمەش وەسفیکە لای زانایان خیلانی لەسەرە کە بە چ مانایە ک دێت زۆرینە ی مۆتەئەخیرین دەڵێن ئەو کەسە یە کە گرنگی بە ڕیوایەت کردنی فەرمووده موسنەدەکان دەدات ئەگەرچی زانستیکی ئەوتۆی نەبێ بە فەرمووده، بەلام لەبەر ئەوەی کە خاوەن کتێب و ڕاوی کتێب بوو ئەمە تۆزیک پلە ی بەرزتر دەکاتەو ئەگەرچی تەوسیقیش نەکرا بێ بەلام ئەم جۆرە ڕاویانە لەکاتی موخالەفە کردنی ڕیوایەتی سیقەکان و هینانی ڕیوایەتی غەریب ئەوا ڕیوایەتەکانیان ڕەت دەکریتەو، جا نازانم بۆ چاوی له شیخەکە ی نەکردوووە کە له کتێبی (الضعفاء) هیچ ڕیوایەتیکی مەدحکردنی أبو حنيفة-ی نەهیناوە تەنها ئەو ڕیوایەتانە ی هیناوە کە تییدا زەمکراوە، وە نازانم چ سودیکی له کتێبی شیخەکە ی بینووە کە ڕیوایەتی کردوووە !

حکم بن منذر ئەویش کە قوتابی یوسف بن أحمد-ە و شیخی ابن عبدالبر-ە، بەهەمان شیوە جەرح و تەعدیلی بۆ نەکراوە لە ڕووی ڕیوایەتەو، تەنها ابن بشکوال و ابن حزم باسیان کردوووە.

ابن بشکوال دەڵێ: أبو علي ووتی: بیستم أبو أحمد جعفر بن عبدالله دەیووت: حکم بن منذر ئەهلی مەعریفە وزیرەکی بوو، بیری زۆرتیژبوو، زانستیکی زۆری هەبوو له ئەدەب کەس شانی

له شان نه ده دا. [الصلة في تاريخ أئمة الأندلس : 210/1]

و وتم: الذهبي له تاريخ الإسلام ثياننامه ی حکم بن منذر ی له ابن بشکوال نه قل کردوو به لام به کورتی هیناویه تی.

ابن حزم ده ئی: حکم سه روکی موخته زیله یه له نه نده لوس، وه گه وره یانه و ئوستازیانه و قسه که ریانه و خواپه رست و زاهیدیانه، له گه ئ نه وه شدا شاعیریکی باش و فه قیه.

[طوق الحمامة : 45]

الحسين بن علي بن محمد بن جعفر الصيمري (436 هـ)

حه نه فی مه زه به، کونیه که ی (أبو عبدالله) یه ناسراوه به (الصميري) کتیبیکی هه یه ده باره ی مه دحی أبو حنیفة چاپکراوه ئیستا به رده سته به ناوی (أخبار أبي حنیفة وأصحابه). شیخی الخطیب البغدادی-ه، ده مارگیری هه یه بو أبو حنیفة و هاوه لانی، الذهبي له (سير أعلام النبلاء) له الخطیب-ه وه نه قل ده کات که ده ئی: الصيمري پئی و وتم: له الدارقطني-م بیست به شیک له سونه نه که ی، وه لی دابرام چونکه أبو یوسف-ی به زه عیف ده زانی، وه خۆزگه ئاوام نه کردبوایه چ زیانیکی به الدارقطني گه یشت که من جیم هیشت؟

الخطیب به سيقه ی داناوه، زۆربه ی رپوایه ته کانی مکرم بن أحمد له کتیبه که یدا نه قل کردوو وه ک پیشتریش ئاماژه مان پیدایا، باسی نه وه شمان کرد که الدارقطني ده ئی کتیبه که ی مکرم هه مووی درویه أحمد بن الصلت رپوایه ته کانی هه لبه ستاوه، ئه م کتیبه ی الصيمري ده توانم بلیم سی به ش زیاتری له رپوایه ته کانی مکرم بن أحمد عن أحمد بن الصلت پیکهاتوو، ته نها که میکی نه بی به ده ر له وه یه.

ابن عبدالبر والخطیب البغدادی

مالکی مه زه ب و شافعی مه زه ب هه ردووکیان سالی 463 هه مردوون، ابن عبدالبر له کتیبی (الانتقاء) رپوایه ته کانی مه دحکردن و زه مکردنی أبو حنیفة نه قل ده کات، وه الخطیب البغدادی

لە کتێبی (تاریخ بغداد) بەهەمان شیوە هەردوو جۆر رپوایەتەکان نەقل دەکات، دواتر هەموو رپوایەتەکانیان دەهێنین.

ژمارەیهکی تریش کتێبیان نویسه دەربارەی مەدحی أبو حنیفة، کە هەموویان لە کتێبەکانی پێش خۆیان نەقلیان کردوووە شتی نوێی تێدا نیە، زۆربەیان بۆ سەنەدە نەقلیان کردوووە هەیانە بە سەنەدەو، وەک:

الزمخشري - حەنەفی (538 هـ)

الموفق بن أحمد المكي الخوارزمي - حەنەفی (568 هـ)

المرغيناني - حەنەفی (593 هـ)

سبط ابن الجوزي (654 هـ)

الذهبي (748 هـ)

عبدالقادر القرشي - حەنەفی (775 هـ)

محمد بن محمد الكردي البزافي - حەنەفی (827 هـ)

السيوطي - شافعی (911 هـ)

محمد بن يوسف الصالحي - شافعی (942 هـ)

ابن حجر الهيتمي - شافعی (973 هـ)

الملا علي القاري - حەنەفی (1014 هـ)

أبو عمر ابن عبدالبر النمري (463 هـ)

ابن عبدالبر لە کتێبی (الانتقاء) کە تایبەت بە مەدحکردنی أبو حنیفة ومالك والشافعي نویسیوەتی، تێیدا رپوایەتەکانی مەدحکردنی أبو حنیفة نەقل دەکات، زۆربەشیان لە کتێبەکەی یوسف بن أحمد نەقل دەکات وەک باسم کرد پێش ئیستا، وە هەندیکیشی لە عبدالوارث بن سفيان نەقل دەکات، بەهەمان شیوە هەندیک لەو رپوایەتانەش نەقل دەکات کە بە خراپە باسی أبو حنیفة-ی تێدا کراوە، بەلام دەمارگیری بە پروونی پێوە دیارە بۆ أبو حنیفة، تۆمەتی حەسودی دەداتە پال

سەلف گوايه حەسوديان به أبو حنیفة بردوو و زیاده‌پەویان کردوو دەربارەى بۆیه ئەم تۆمەتانەیان داوەتە پالێ ! بۆ ئەوەى بەرگری لەیه ک کەس بکات تۆمەت دەداتە پال کۆمەڵیک پیشەواى سەلف ! منیش لەم کتیبەدا هەر زانیە ک بەرگری دەمارگیرانە لە أبو حنیفة بکات یان تۆمەت بداتە پال سەلف یان بیەوی هەلەکانى أبو حنیفة بە بچووکی سەیر بکات، یان خەلکی بەهۆی زانستەکەیه‌وه پێی سەرسام بن و لاسایی کوێرانەى بکەنەوه دەربارەى أبو حنیفة بڵێن ئەوەتا فلان زانا به پیشەوا ناوی أبو حنیفة دەبات گەر أبو حنیفة ئاوا بێ چۆن زانیەکی وەک ئەو به پیشەوا ناوی دەبات و هاوشیوەى ئەم جوۆره قسانە، ئەوا ناچار دەبم هەلسم به پروونکردنەوهى هەلەکانى ئەو زانیە تا خەلکی پێی گومرا نه‌بن دەربارەى أبو حنیفة، وه پله‌ی زاناکه بزانی و له قەبارەى خۆی زیاتر گەورەى نه‌کەن، ابن عبدالبر-یش یه‌کیکه له‌وان.

ابن الصلاح دەربارەى زانیی ژياننامەى هاوێلان دەڵێ: ئەمه زانستیکی گەورەیه، زانیان کتیبی زۆریان له‌بارەیه‌وه نویسه‌وه، وه گەورەترین و به‌سودترین کتیبی (الاستیعاب) ی ابن عبدالبر-ه، گەر ناشرینی نه‌کردبوايه به‌هینانی زۆریک له‌و ناکوکیانەى له‌نیوان هاوێلان پروویانداوه، وه گێرانه‌وه‌کانی له‌و که‌سانه‌وه‌یه که ته‌نها خه‌ریکی گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتن نه‌ک له‌فه‌رمووده‌ناسان، ئەم جوۆره که‌سانه‌ش ناسراون به‌وه‌ی که شت زۆر ده‌گێرنه‌وه و تیکه‌ڵی ده‌کەن له‌گێرانه‌وه‌یان.

[مقدمة ابن الصلاح : 291]

ابن عبدالبر له‌ ژياننامەى هاوێل الوليد بن عقبه بن أبي معيط رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده‌ڵێ: به‌سه‌رهاتى هه‌یه که شتی مونکەر و ناشرینی تێدايه ئەوه یه‌کلای ده‌کاته‌وه که حالی خراب بووه و کرده‌وه‌ی ناشرینی هه‌بووه، الله له‌ ئیمه وئەویش خوێشێ، الأصمعي وأبو عبيدة وابن الكلبي و جگه له‌وانیش ده‌ڵێن: الوليد بن عقبه فاسق بوو عه‌ره‌ق خوێر بوو، به‌سه‌رهاتى الوليد دەربارەى عه‌ره‌ق خوێردنه‌وه و شه‌وه‌ره‌یان له‌ عه‌ره‌ق خوێردنه‌وه‌دا له‌گه‌ڵ أبو زبید الطائي به‌ناوبانگه، به‌لامه‌وه ناشرینه‌ لێره باسی بکه‌م، وه لێره‌دا به‌شیکی لێ باس ده‌کەم. پروانه [الاستیعاب : 115/4]

ابن حمر له ژياننامەى الوليد دەئى: ابن الجوزي ژياننامە کەى دريژکردۆتهوه، له کتیبى ابن عبدالبر نه قلى کردووه، هه‌له‌ وناشرینی تێدايه، الوليد هاوه‌لايه‌تى چه‌سپاوه، وه‌ تاوانيشى هه‌يه‌ کاروبارى بۆلاى الله تعالى ده‌گه‌رێته‌وه، سه‌واب ئه‌وه‌يه‌ بى ده‌نگ بين له‌ سه‌رى، والله تعالى اعلم.

[تهذيب التهذيب : 321/4]

نُيَمَامُ أَصْمَرُ ده‌ئى: هه‌ر كه‌سێك له‌ پله‌ى يه‌كێك له‌ هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌م كرده‌وه‌ يان رقى لى بوويه‌وه‌ به‌هۆى كارێك كه‌ ئه‌نجامى داوه‌ يان باسى خراپه‌كانى كرد ئه‌وا ئه‌م كه‌سه‌ بىده‌چه‌يه‌، تا ره‌حمه‌ت بۆ هه‌موويان ده‌نيرێت و دلێشى به‌رامبه‌ريان سه‌لامه‌ت ده‌بى.

[أصول السنة : 9]

نُيَمَامُ أَصْمَرُ ده‌ئى: يه‌كێك له‌ حوججه‌ روون و چه‌سپاوه‌كان بریتيه‌ له‌ باسکردنى چاكه‌ى هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌رى الله ﷺ هه‌موويان، وه‌ ده‌ست هه‌لگرتن له‌ باسکردنى خراپه‌كانيان و باس كردنى ئه‌و خيلافه‌ى كه‌ له‌ نيوانيان روويداوه‌.

هه‌روه‌ها ده‌ئى: بۆ هه‌يچ كه‌سێك جائيز نيه‌ شتێك له‌ خراپه‌ى هاوه‌لان باس بكات و تانه‌ بدات له‌ يه‌كێكان به‌ عه‌يبێك و به‌ كه‌م و كورتیه‌ك، هه‌ر كه‌سێك وابكات ئه‌وا واجبه‌ له‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتدار ته‌مبى بكات و سزای بدات، بۆى نيه‌ لى خوشبیت، به‌لكو سزای ده‌دات و ته‌وبه‌ى پێده‌كات، گه‌ر ته‌وبه‌ى كرد لى قبول ده‌كرى، وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ سه‌رى مايه‌وه‌ ئه‌وا دووباره‌ سزای ده‌دات و له‌ به‌نديخانه‌ ده‌پيژێته‌وه‌ تا ده‌مریت يان ته‌وبه‌ ده‌كات. بڕوانه‌ [طبقات الحنابلة : 30/1]

ووتم: ابن عبدالبر كه‌ ئاوا ده‌مارگيرانه‌ به‌رگرى له‌ أبو حنيفة ده‌كات و تۆمه‌تى حه‌سودى ده‌داته‌ پال سه‌له‌ف، خۆزگه‌ كه‌ مي‌كيش به‌رگرى له‌م هاوه‌له‌ به‌رپزه‌ كردبوايه‌ و باسى هه‌له‌كانى نه‌كردبوايه‌، كه‌ ته‌نها فه‌زلى يه‌ك هاوه‌ل له‌ فه‌زلى هه‌ر زانايه‌كى ترى ئوممه‌ت زياتره‌، ته‌نانه‌ت هه‌يچ كام له‌ باسترين تابعينه‌كانيش به‌راوورد ناكرين به‌ هاوه‌لان، چ جاي أبو حنيفة كه‌ ته‌نها يه‌ك رۆژێك له‌ هاوه‌لتي الوليد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ته‌واوى ژيانى أبو حنيفة خيژدارتره‌، جگه‌ له‌مه‌ش ووته‌ى سه‌له‌ف به‌ سه‌نه‌دى سه‌حيح ده‌رباره‌ى أبو حنيفة ره‌ت ده‌كات وه‌ به‌ بيانوى پرو پوچ،

کەچی ووتەى الأصمعي فلان و علان وەر دە گری دە بارەى هاو ئەیک کە 70 بۆ 80 سأل پيش له دایکبوونی الأصمعي وە فاتى کردووە ! وە دە زانین عەرەق خواردنە وەى الوليد بە صەحیحى هاتووە له صحيح مسلم، بە لام ئەو بەرگريهەى کە له أبو حنيفة-ی دە کەیت الوليد زۆر له پيشترە.

عبدالله بن محمد بن عقيل کە يەکیکە له راویەکانى فەرموودە، ابن حجر ووتەى زانایانى جەرح و تەعدیلی له بارەیه وە نەقل کردووە بەم شیوەیه:

ابن سعد دەئى: منکر الحديث، احتجاج به فەرموودەکانى ناکرى.

بشر بن عمر دەئى: مالك رپوايه تى لى نە دە کرد.

علي بن المديني دەئى: يحيى بن سعيد رپوايه تى لى نە دە کرد.

يعقوب بن شيبه دەئى: فەرموودەکانى زۆر لاوازن.

سفيان بن عيينه دەئى: چوار کەس هەن له قورەيش واز له فەرموودەکانيان دەهينرى، تياندا ناوى عبدالله-ى برد.

أحمد بن حنبل دەئى: منکر الحديث.

يحيى بن معين دەئى: احتجاج به فەرموودەکانى ناکرى، وە هەر وەها و تەوێه تى زەعيفه.

الجوزجاني دەئى: زۆر بەى ئەو فەرموودانەى رپوايه تى دەکات غەريبه.

أبو حاتم الرازي دەئى: فەرموودەى لاوازه بەهێز نيه، له وانه نيه کە احتجاجى پى بکرى. النسائي دەئى: زەعيفه.

ابن خزيمة دەئى: احتجاجى پى ناکەم بەهوى خراپى له بەرکردنى.

ابن حبان دەئى: له بەرکردنى خراپه، به وەهم فەرموودەى دەگپرايه وە، جا پيوست بوو کە واز له رپوايه تەکانى بهينرى.

الخطيب البغدادي دەئى: له بەرکردنى خراپه.

ئینجا دواى هەموو ووتەکان ابن حجر ووتەى ابن عبدالبر نەقل دەکات دە بارەى عبدالله کە

و تەوێه تى: له هەموو ئەوانە سيقە ترە کە قسەيان پى ووتوە !

ابن حجر-یش دەربارەى ئەم ووتەىەى ابن عبدالبر دەئى: ئەمە زیادەپرەویە.

بروانە [تەزىب التەزىب : 426-424/2]

ووتەم: قسەکەى ابن عبدالبر سەركەشیەکى یەكجار گەورەىە و ماىەى سەرسوڤمان و پێكەنینه، عبدالله لە هەموو ئەمانە سىقەترە كە قسەیان پێ ووتو ؟! دووبارە سەیرى ناوى ئەو زانایانە بکەن كە قسەیان پێ ووتو تا ناشرینى ووتەکەى ابن عبدالبر هەست پێ بکەن.

جا ئەمە كورتەىەك بوو لە تێكەڵ كردنى ابن عبدالبر لە قسەكردنى دەربارەى كەسەكان، ئەمە جگە لە تەئویل كردنى هەندێك لە صیغەتەكانى الله تعالى، وهك صیغەتەى: الضحك والمكر والكيد والاستهزاء والاستحياء والاعراض، بەلام لەلای خەلف و معاصرین بەهۆى تەئویلى ئەشعەرییەكانەو ئەوەندە نەرمیان نواندوو بەرامبەر تەئویلكەرانى صیغەت، ئیستا ئەوێ تەئویلى ئەم صیغەتانە بخوینیتەو لەلایەن ابن عبدالبر بەلایەو شتێكى گەورە نیە بەلكو وهك تاوانێكى بچوو ك سەیرى دەكات، چونكە لەبیری خویدا دەئى النووى و ابن حجر زۆر لەو خراپترن لە صیغەتدا كەچى هەر پیشەوا و بەرپۆزن و كەس بە خراپ باسیان ناكات، چ جای ابن عبدالبر كە وهك ئەوان تیۆنەگلاو. بروانە [عقيدة ابن عبدالبر في التوحيد والإيمان : 395-386]

أبر العباس السراج دەئى: هەركەسێك دان بەو نەئیت و باوەرى پێ نەبێت كە الله تعالى سەیرى پێ دێت و پێدەكەنێت و هەموو شەوێك دادەبەزێت بۆ ئاسمانى دونیا و دەفەرمووى: كئ داوا دەكات تا پێى ببەخشم، ئەوا ئەم كەسە زندقە كافرە استتابە دەكړئ گەر تەوبە نەكات لە ملی دەدرئ و نوێژى لەسەرناكړئ و لە گۆرستانى مۆسلمانانیش نانیژرئ.

[الذهبي نه قلى كردوو - العلو للعلي العظيم : 1231]

أحمد بن علي بن ثابت أبو بكر الخطيب البغدادي (463 هـ)

الخطيب البغدادي لەناو ئەوانەى كە بەرگریان لە أبو حنیفة كردوو لە هەموویان باشتەر لەم

بابەتەدا، چونکە ھەرۆک چۆن ڕیوایەتەکانی مەدحکردنی ھێناوە ڕیوایەتەکانی زەمکردنیشی ھێناوە بگرە بە زیاتریشەو، وە ئەو ڕیوایەتانەی بە صەواب داناووە کە تێیدا زەمکراوە ھەرۆک لە بەشی یەکەمدا باسمان کرد، بەلام ئەویش وەک زۆرینەی زاناکانی تر سەرەرای ئەوەی کە بۆی دەرکەوتوووە ڕیوایەتەکان صەحیحین بەلام أبو حنیفە ھەر بە پیشەوا دەزانیت و بە گەرۆرە وەسفی دەکات وەک بۆی ئەم ڕیوایەتانەی کە ھێناویەتی دەربارەی زەمکردنی خەون و خەیاڵ بۆ هیچ نرخێکی نەبێ!

الخطیب پیش ھێنای ڕیوایەتەکانی زەمکردنی أبو حنیفە دەڵێ: ڕیوایەتمان ھێنا لە **أیوب السختیانی** و **سفيان الثوري** و **سفيان بن عيينة** و **أبو بكر بن عياش** و **جگە** لەوانیش لە پیشەوايان ڕیوایەتێکی زۆر کە مەدح و ستایشی أبو حنیفە لەخۆ دەگرێت، وە ئەوەی صەوابە لەلایەن نەقلکەرانی فەرموودە لە پیشەوايانی المتقدمین و ئەوانەشی کە ناومان ھێنان دەربارەی أبو حنیفە پیچەوانەیی ئەو ووتانەییە، وە ووتەکانیان دەربارەی أبو حنیفە زۆرە بەھۆی شتی ناشرینەو کە لێیەو گێردراوتەو ھەندیکیان پەیوەستە بە اصولی دین و ھەندیکیشی بە فروع، وە ئێمەش باسیان دەکەین بە ویستی اللہ، وە داوای لێبوردن دەکەین لەو کەسە کە ووتەکان دەبینیت و حەزی لێ نە گۆی بیستیان بێت، چونکە أبو حنیفە لەلای ئێمە قەدری گەرۆریە و پیشەنگە بۆ گەلیک زانای تر کە ناومان ھێناون لەم کتێبەدا. **[تاریخ بغداد : 505-504/15]**

ووتم: گەر أبو حنیفە ھەر پیشەوا بێت و ووتەیی ئەم زانایانە صەحیحیش بن ھەر کاری تێنەکات و لە پلەیی کەم نەکاتەو، ئێتر نازانم سودی ھێنای ئەم ڕیوایەتانە چیە کە الخطیب ھێناویەتی دەربارەی زەمکردنی أبو حنیفە کە نزیکەی 260 ڕیوایەت دەبێ بە صەحیح و زەعیفەو؟! ھەر چەندە بەھۆی ھێنای ئەم ڕیوایەتانە الخطیب ھێرشی زۆر توندی کراوەتە سەر لەلایەن دەمارگیران بۆ أبو حنیفە تەنانت کتیبیشی لەسەر نووسراوە، وەک کتێبەکەی **الکوثري** (تأنيب الخطيب)، وە کاتێک تاریخ بغداد لە وولاتی ھیند چاپکرا کە گەشتن بە ژياننامەیی أبو حنیفە برپاریاندا چاپەکە راگرن چونکە وولاتی ھیند حەنەفی مەزھەبن، دواتر برپاریاندا بەردەوام بن لە چاپکردنی بەلام بەو مەرجە کتیبی (سهم المصيب في كبد الخطيب) لەگەڵ چاپ کریت و بلکێندرئ بە تاریخ بغداد،

وہ کاتیکیش لہ الأزرہر برپاردرا تاریخ بغداد چاپ بکری دژی وەستان بەھوی ژیاننامە ی أبو حنیفە دواتر چاپکرا بەو مەرجه ی کہ خویان تەعلیق لہ سەر رپوایە تەکان بنوسن، بەشیوەیەک بێت کہ هیچ پەلە یەک لہ سەر أبو حنیفە نەنیشیت، لہ ئیستاشدا کہ دوو چاپی تاریخ بغداد بەردەستە بە تەحقیقی (مصطفی عبدالقادر عطا) و (بشار عواد معروف) کہ ھەردووکیان لہ حاشیەکاندا درێغیان نەکردووہ لہ بەرگری کردن لہ أبو حنیفە، لہ تەعلیق دان لہ سەر رپوایە تەکان و تەزعیف کردنی کۆمەلێک رپوایە تی صەحیح و حەسەن.

ابن البرزجی دەئێ: أبو بکر الخطیب سەرەتا لہ سەر مەزھەبی أحمد بن حنبل بوو، جا ھاوہ لائمان (واتا: حەنبەلیەکان) ھێرشیان کردە سەری کاتیک بینیان مەیلی دەچێ بەلای بیدەچیەکان وە ئازاریاندا، جا چووہ سەر مەزھەبی شافعی. [المنتظم: 132/16]

ووتم: ابن الجوزی لہ بەر دەمارگیری مەزھەبی ئەم قسانە دەکات نەک لہ خەمخۆری بۆ عەقیدە ی ئەھلی سوننە، ئەگینا خۆی عەقیدە ی لہ الخطیب خراپترە، بەلام دوا ی گۆرانی مەزھەبی الخطیب لہ حەنبەلیەوہ بۆ شافعی دەمارگیری الخطیب بەرامبەر حەنبەلیەکان ڕوونە، ئەمەش وایکردووہ ابن الجوزی قسە ی لہ سەر بکات، بەلام لہ زۆریک لہ ووتەکانی دەربارە ی الخطیب پێکاویە تی.

ابن البرزجی دەئێ: أنبأنا أبو زرعة طاهر بن محمد بن طاهر المقدسي عن أبيه ووتی: بیستم إسماعيل بن أبي الفضل القومسي -کہ زانا بوو بە فەرموودە- دەیووت: سێ کەس ھەن لہ حافزەکان خۆشم ناوێن بەھوی دەمارگیریان و کەمی ئینصافیان: الحاکم و أبو نعیم الأصبهاني و الخطیب البغدادي.

ابن الجوزی دەئێ: إسماعيل راستی ووت، وە لہ حافزە گەورەکان بوو، سێقە و صدوق بوو، زانستیکی باشی ھەبوو بە ڕاویەکان و مەتنەکان، وە قسە یەکی حەقی کردووہ، چونکە الحاکم شیعە گەری ھەبوو زۆر بەروونی، دووانە کە ی تریش (واتا: أبو نعیم و الخطیب) دەمارگیریان ھەبوو بۆ ئەھلی کەلام و ئەشعەریەکان، ئەم شتەش شیواو نیە بە ئەھلی حەدیت چونکە حەدیت ھاتووہ لہ سەر زەم کردنی کەلام، وە الشافعی جەختی کردووە وە لہ سەر ئەمە تەنانەت و توویە تی: رەئیم

وايه دەربارەى اهل الکلام که لە سەر هیستەر بارکرین و بەناو خەڵکیدا بگێردین.

[المنتظم : 133-134/16]

ووتەم: الخطيب البغدادي قوتابی أبو نعيم الأصبهاني بوو که ئەویش مەیلی زۆرە بۆلای ئەشعەرییەکان و کیشەى زۆر بوو لە گەڵ ئەهلى سوننە لە سەردەمى خۆیدا، بۆیە الخطيب پەنگە کاریگەرى ئەم شیخەى بە سەریەوه بێت.

أبر إسماعيل الهرري دەئى: بیستم زید بن محمد الأصبهاني و جگە لەویش دەیانووت: خەڵکی أصبهان گەر بیانیدیوايه که سیك نزیکى أبو نعيم الحافظ دەکەوێتەوه، ئەوا بەرد بارانیان دەکرد بە وورده بەرد. [ذم الکلام وأهله : 1330]

الخطيب دەئى: سەبارەت بە تانەدانى زانایانى ئەهلى پەئى و ئەهلى کەلام لە ئەهلى حەدیس، من ھۆکاری ئەمە پروون دەکەمەوه تا ئەوانە بیزانن که نایزانن (ووتەکەى دەربارەى ئەهلى پەئى لە بەشى یەکەمدا ھینامان، ئیستاش تەنھا ووتەکەى دەربارەى ھۆکاری تانەدانى ئەهلى کەلام لە ئەهلى سوننە دەھێنین، دەئى) ئەهلى کەلام عوزریان ھەیه لەو بەکەم سەیرکردنەیان بۆ ئەهلى حەدیس که دەرى دەبرن و عەیبداریان دەکەن، چونکە جیاوازی ھەیه لە نێوانیان که دەبێتە ھۆکاری رق لیبوونەوه و ناکوکی. [الفقيه والمتفقه : 151/2]

ووتەم: ابن الجوزي راستی کرد که الخطيب دەمارگیری ھەیه بۆ ئەهلى کەلام و ئینصافی نیە، ئەوەتا عوزر دەدات بە ئەهلى کەلام لە رق لیبوونەوهیان و بەکەم سەیرکردنەیان بۆ ئەهلى سوننە، ئایا کە سیك ئەهلى سوننە بێ بەم شیوەیە باسی خیلانی نێوان ئەهلى سوننە و ئەهلى کەلام دەکات ؟ وا خۆی نیشان دەدات که وەک ناو بژیوانیک پۆل دەگێڕێ لە نێوانیان حەق بە کەسیان نادات، دژی کەسیان نیە و دۆستی کەسیان نیە ؟!

ھەرودھا الخطيب زۆر بە گەورەیی وەسفی أبو الحسن الأشعري و أبو بکر الباقلاني و أبو القاسم القشيري دەکات لە تاریخ بغداد، لە کاتی کدا باسی ژياننامەى کەسیکی وەک البرهاري ناکات که لە بغداد ژیاوه بە پێی مەرجی کتیبەکەى دەبێ باسی بکات، کە دێتە سەر ابن بطّة العکبري ھێرشێ

دەکاتە سەر و تۆمەتی درۆکردنی دەداتە پال، بەلام ابن الجوزی پاشان المعلي و دواتر عثمان عبدالله آدم الأثيوبي کە تەحقیقی کتیی (الإبانة الكبرى) ابن بطة-ی کردوووە لە بەشی قەدەر دا لاپەرە (83-96) وەلامی گومانەکانی الخطیب-ی بە جوانی داووتەووە دەربارەی ابن بطة، ھەر و ھا الخطیب لە ژياننامەي أبو عبدالله ابن مجاهد قوتابی أبو الحسن الأشعري دەئي: کتیی چاکي ھەيە دەربارەي أصول، زۆریک لە شیخەکانمان باسیان کردوووە بۆمان کە دیندارییەکی چاک و ڕێبازیکی جوانی ھەبوو، وە أبو بکر البرقاني (شیخی الخطیب) زۆر بە جوانی ستایشی دەکرد، پاشان الخطیب ئەم پارچەي شیعری ابن مجاهد دەھینیت و لئی بی دەنگ دەئي

أيها المغتدي ليطلب علماً *** كل علم عبد لعلم الكلام

تطلب الفقه كي تصحح حكماً *** ثم أغفلت منزل الأحكام

(كل علم عبد لعلم الكلام) واتا: ھەموو علمی بەندەي علمی کەلامە ! ئەمەش کوفرە، کەچی

الخطیب لئی بئ دەنگ دەئي و سەرەرای ئەمەش بە خاوەن ڕێبازیکی جوان وەسفی دەکات.

ھەر و ھا لە ژياننامەي الوليد بن أبان الكرابيسي دەئي: یەکیکە لە ئەھلی کەلام لە أصول، لە سەر

مەزھەبی ئەھلی حەق، مامۆستای الحسین الکرابيسي-ە.

ئەھلی کەلامە لە عەقیدەدا لە سەر مەزھەبی ئەھلی حەق ! ھەرگیز ئەھلی کەلام بە ئەھلی حەق

وەسف نەکران لەلای ئەھلی سوننە، پاشان مامۆستای الحسین الکرابيسي بوو، ئیمام أحمد

دەربارەي الکرابيسي دەئي: ئەو لەلای ئیمە کافرە، ھەر و ھا دەئي: بشر المریسي مرد الحسین

الکرابيسي لەدوای خۆی جەپشت.

الذهبي دەئي: أخبرنا إسماعيل بن عبد الرحمن العدل أخبرنا عبدالله بن أحمد الفقيه أخبرنا المبارك

بن علي الصيرفي في كتابه أخبرنا محمد بن مرزوق الزعفراني أخبرنا الحافظ أبو بكر الخطيب ووتی:

قسەکردن لە صیفاتدا ئەوێ بە صەحیحی ڕیوایەت کراوە لە فەرموودەکاندا مەزھەبی سەلف

ئەوێە صیفەتەکە ئیثبات بکری و ڕواندنی لە سەر ڕوالت و نەفیکردنی چۆنیەتی ولیکچواندنی

صیفەتەکە، ئەصل لەم بابەتەشدا ئەوێە کە قسەکردن لە صیفاتدا لقیکە لە قسەکردنی لە

زات، بۆیە لە سەر هەمان رێچکە و هاوشیوەی ئەو دەروەت، جا کە زانراو بوو ئیثبات کردنی رب العالمین ئیثبات کردنی وجودیەتی نە ک ئیثبات کردنی دیاریکردن و چۆنیەتی، بە هەمان شیوە ئیثبات کردنی صیفەتەکانی ئیثبات کردنی وجودی صیفەتە کە یە نە ک ئیثبات کردنی دیاریکردن و چۆنیەتی صیفەتە کە، جا کاتیک کە ووتمان دەست و بیستن و بینین، ئەمانە ئیثبات کردنی صیفاتن کە الله ئیثباتی کردووە بۆخۆی، وە نالیین: دەست و اتا قودرەت، وە نالیین: بیستن و بینین و اتا عیلم، وە نالیین: ئەمانە ئەندامن و کاریان پێ ئەنجام دەدرێ، وە دەلیین: واجبه ئیثباتی بکەین چونکە لە دەقی شەرعیدا هاتوو، وە واجبه نە فی لیکچواندن بکەین لە صیفەتەکاندا، چونکە الله تعالی فەرموویەتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وە فەرموویەتی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾. [العلو للعلي العظيم : 1335]

ووتم: ووتەکانی سەرەتای هەمان ووتە ی سەلەفە و هیچ کێشە ی تیدا نیە، بەلام ووتەکانی دواتری پەلە ی ئەشعەرییەتی پێوەیە کە دەلی: نالیین دەست و بیستن و بینین کاریان پێ ئەنجام دەدرێ، لە کاتی کدا الله تعالی فەرموویەتی: ﴿قَالَ يَا بَلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِدْنِي﴾ و اتا: الله تعالی فەرمووی بە ئیبلیس: چ شتیک رێگری ئی کردیت کە سوجدە ببەیت بۆ ئادەم کە بە دوو دەستەکانم دروستم کردووە.

ابن تیمیة دەلی: رێگای نە فیکەرانی صیفات لە ئەهلی کەلام وە ک موعتەزیلە و جگە لەوانیش بگرە تەواوی ئەوانە ی کە شتیک لە صیفەتەکاندا نە فی دەکەن لازمی ووتە کە ی تەعطیل و نە فیکردنە لە گەڵ دان پێدانانی بە ئیثبات کردنی، جا دەبیته کۆکەرەو لە نیوان دوو شتی دژ بە یە کدا. [شرح العقيدة الأصفهانية : 101-102]

ووتم: راستی ووت ئەمە حالی ئەهلی کەلامە ئەوانە ی کە دراوونە تە پال ئەهلی سوننە، دەبینیت بە لە فزیک ئیثباتی صیفات دەکات بە لە فزیک تر هەڵیدەووە شینیتەو، وە ک ئیستای ئەمە ی الخطیب کە بینیتان.

الخطیب دەئێ: فەرموودەناس دەبێ لە مەجلیسەکانی ووتنەوێ فەرموودەدا خۆی بپاریزی
لەو رپوایەتانە ی کە عەقڵی خەلکی عەوام بەرگە ی ناگرێ، چونکە ئەمەین ناوین لێیان لە هەڵە و
وہم، اللہ بشوہیئەن بە دروستکراوەکانی و شتانیکی بدەنە پال کە مەحالە پێ وەسف بکری،
ئەمانەش هاوشیوێ فەرموودەکانی صیفات کە پوألە تەکە ی تشبیه و تەجسیم ی لێدەکەوێتەو،
وہ ئیثبات کردنی ئەندامەکانی لێدەکەوێتەو بۆ اللہ ی ئەزەلی قەدیم ئەگەرچی فەرموودەکانیش
صەحیح بن، وە لە تەئویل کردنی شیدا چەند رێگایە کە هە یە، بەلام حەق ئەوہ یە کە نەگێردێنەو
تەنہا بۆ ئەہلی خۆی، لە ترسی ئەوہ ی کە سانیک پێ گومرا بن کە لە ماناکانی تیناگەن جا بە
پوألەت وەری دەگرن یان ئینکاری لێدەکەن و رەتی دەکەنەو و راپوویەکانی بە درۆزن دادەنێن.

[الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع : 300]

ووتەم: ئەمەش ووتە ی جەہمی و ئەشعەر ییەکانە ئەگینا خۆی صیفات ہەر دەبێ بە پوألەت
وہر بگیری، کە پیش ئیستا خۆی باسیکرد، ئە ی بۆ دەترسی لەوہ ی خەلکی عەوام بە پوألەت وەری
بگرن دوور لە تعطیل و تائویل ؟ دواتر چی لە ئایە تەکانی قورئان دەکەیت کە ہەموو خەلکی
عەوام دەبیستێ کە کۆمەلێک صیفات ی تێدایە، وە پیغەمبەر ﷺ لە کاتی باسکردنی صیفە تی
السمع والبصر ئاماژە ی بۆ گوێ و چاوی کردووە، لە کاتی باسکردنی صیفە تی الاصبع ئاماژە ی بە
پەنجەکانی کردووە، وە ہەر وہا زۆرێک لە فەرموودەناسان لە کاتی ووتنەوہ ی فەرموودەکانی
صیفات ئاماژە یان بۆ ئەندامەکانی لاشە یان کردووە، وە ہیچ کام لە موسلمانانیش ئەمە یان بە
خە یالدا نە ہاتووە کە دەستی اللہ وە ک دەستی ئیمە ی مروؤفە یان چاوی اللہ وە ک چاوی ئیمە یە،
عەقیدە ی لێکچواندنی صیفە تەکانی اللہ بە صیفە تی مەخلوقات لە ناو موسلماناندا بوونی نەبوو
تا ئەہلی کە لام پەیدابوون بە بە کارہیئانی لە فزی مجسمە و مشہة وایان نیشاندا کە ہەر کە سیک
باسی صیفە تیکی اللہ بکات ئەم صیفە تە لە مەخلوقاتدا ہەبێ ئەوا ئەم کە سە اللہ ی شوہاندووە
بە مەخلوقاتەکانی، ئەگینا چ موسلمانیک ی عەوام کاتیکی ئایە تی (ید اللہ فوق أیدیہم) دەخوینیئەو
بیری بۆ ئەوہ دەچیت کە دەستی اللہ وە ک دەستی ئیمە ی مروؤفە ؟ رپوایەت لە سەلە فیش ئەوہ ندە
زۆرە لە سەر ئەوہ ی کە فەرموودەکانی صیفات لە ناو خەلکی عەوامدا بخویند ریتەو لە ترسی درێژ

بوونەو هەندیکى دەهینم.

الضلال دەئى: بیستم أبو بکر بن صدقة دەیوت: إبراهيم الحری رۆژیک باسى فەرموودهى لیث عن مجاهد-ی کرد، ووتى: ئەم فەرموودهیه عثمان بن أبى شیبە گێڕایەو هە لە مەجلیس لەناو خەڵکیدا، پێت وایە چەند کەس لە مەجلیسە کەدا بوون ؟ بیست هەزار، تۆ وای دەبینى گەر کەسێک هەستابوایە بە عثمان-ی ووتبایە ئەم فەرموودهیه مەگێڕەو یان ئینکاری لیکردبوایە پێت وایە لەم شوێنەدا دەر دەچوو بە ئى کوشتن ؟

الخلال دەئى: أبو بکر بن صدقة ووتى: إبراهيم راستى کرد، حوکمى ئەو کەسە هیچ نیه لە لای من جگە لە کوشتن. **[السنة : 254]** (سەنە دەکەى صەحیحە).

ووتم: فەرموودهى لیث عن مجاهد، ئەتەرێکە لە مجاهد رپوایەت کراوە لە تەفسیری ئایەتى: ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ مجاهد دەئى: الله پێغەمبەر ﷺ لە سەر عەرش دادەنیشینیت لە رۆژى قیامەت.

الطبري دەئى: حدثني المثنى قال حدثنا هذبة بن خالد قال حدثنا حماد بن سلمة عن ثابت عن أنس ووتى: پێغەمبەر ﷺ ئایەتى: ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا﴾ خوێندەو، أنس دەئى: پەنجە مۆرى لە نزیک سەرى پەنجە بچووکە کەى کۆتایى دانا، فەرمووی: چیاکە رۆچوو. حماد دەئى: حمید بە ثابت-ی ووت: ئەم فەرموودهیه دەگێرێتەو ؟! ثابت دەستى بەرز کردەو دای لە سینگی حمید، وە ووتى: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى، أنس فەرموویەتى، منیش بشارمەو ؟! **[تفسير الطبري : 429/10]** (سەنە دەکەى صەحیحە).

ووتم: پێغەمبەر ﷺ سەرە پەنجەى سەرەتا و کۆتایى بەیە کناو بەزەیه کى بچووکى دروستکردوو، و اتا الله تعالى بە قەدەر ئەم بازەیه خۆى دەر خستوو بۆ چیاکە. لە عەرەبیە کە (الإبهام و الخنصر) هاتوو، ئێمەش بە الإبهام دەلێین پەنجە مۆر بۆیه بەم شیوێ وەرم گێڕاوە تا تیگە یشتى ئاسانتربو، الخنصر-یش پەنجە بچووکە کەى کۆتاییه کە ئەنگوستیلەى تێدەخرى، نازانم بە کوردی چى پێ دەلێن.

ابن تیمیة دەئێ: ووتە ی ئەو کەسە ی کە دەئێ: داوا ی لێ دە کە ی ن باسی فەر موودە کان و ئایە تە کان ی صیفات نە کات لە لای خە لکی عە وام و بە نامە نە ی نو سی ت بۆ شارە کان و لە فە توا پە یو ه ن د ی د ارە کان باسی نە کات، ئە م ووتە یە بە تال کردنە وە ی گە و رە تر ی ن ا صو لی د ی ن و کۆ لە گە ی تە و ح ی د ی لە خۆ گ رت و وە، چونکە گە و رە تر ی ن ئایە ت ی صیفات ئایە ت ی کورسیە کە گە و رە تر ی ن ئایە تە لە قور ئان وە ک لە فەر موودە ی صە ح ی ح د ا چە س پا وە، وە (قل هو الله أحد) ئە و سو پ رە تە یە کە یە ک س انە بە سی یە ک ی قور ئان. [التسعينية : 121/1]

الخطیب دەئێ: ئیمە عیللە ت بۆ کردە وە کان ی الله دانانی ی ن. [الفقيه والمتفقه : 530/1]

ووتم: ئە مە ش ووتە ی ئە شە ع ر ی یە ک انە کە لە بابە ت ی قە دەر دا جە بر ی ن، پێ یان وایە کردە وە کان ی الله تعالی هیچ هۆ کار ی ک ی ت ی د ا نیە، بە مە ش ح ی ک مە ت لە کردە وە کان ی الله دەر دە هی ن، ئایە ت ی قور ئانی ش گە لێ ک زۆ رە کە وە لā م ی ئە م عە ق ی دە یە دە داتە وە، لێ رە دا تە ن ه ا یە ک ئایە ت دە هی ن، الله تعالی فەر موو یە ت ی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ و اتا: جنۆکە و مرو فم دروست نە کرد و وە تە ن ه ا بۆ پە ر س ت ن م نە ب ی، کە واتە عیللە ت ی دروست کردنی جنۆکە و مرو ف لە لایە ن الله بە ندایە ت ی کردن و پە ر س ت نە بۆ ی، هە ر وە ها ابن ع سا کر کە خۆ ی ئە شە ع ر ی یە، الخطیب ی بە یە ک ی ک لە چینی چوارە م ی ها وە لā ن ی أبو الحسن الأشعري داناو لە کتیی (تبیین کذب المفتري) هە ر وە ها ابن المبرد لە کتیی (جمع الجيوش والديساكر علی ابن عساكر) پال پش ت ی ئە وە ی کرد و وە کە الخطیب ئە شە ع ر ی یە، لە کات ی ک دا ئە م کتیبە ی بۆ رە ت د انە وە ی ابن ع سا کر نو سی وە، وە رە د د ی ابن ع سا کر ی دا وە تە وە دەر بارە ی ئە و زانایانە ی کە ئە شە ع ر ی ن ی ن بە لā م ابن ع سا کر بە ئە شە ع ر ی داناون لە کتیی (تبیین کذب المفتري) بە لā م ابن المبرد دە مار گ ی ر ی پێ وە د یارە لە دژی الخطیب چونکە تۆ مە ت ی ئە وە ی دا وە تە پال الخطیب گوا یە دە مار گ ی ر ی هە یە لە دژی أبو حنی فة بۆ یە ر پ وایە تە کان ی زە م ک ردنی ه ی نا وە، وە ق سە ی الخطیب قبول ناکرئ دەر بارە ی أبو حنی فة، ئە مە ش ق سە یە ک ی ب ی بنە ما و بە تālە چونکە الخطیب ر پ وایە ت ی نە قل کرد و وە لە سە لە فە وە بە چاک و خرا پە وە ق سە ی خۆ ی نە هی نا وە دەر بارە ی أبو حنی فة تا بلی قبول ناکرئ، وە زۆ ر بە ی ر پ وایە تە کان ی الخطیب لە لای عبد الله بن الإمام

أحمد و یعقوب بن سفیان الفسوی و العقیلی وابن عدی هاتوو، الخطیب یەكەمین كەس و دواھەمین كەس نیە كە رپوایەتەكانی زەمكردنی أبو حنیفة نەقل بكات، پاشان الخطیب سەرەرای هیئانی رپوایەتەكان لە دژی أبو حنیفة كەچی أبو حنیفة ھەربە پیشەوا دەزانیت.

جا ئەمە حالی زۆریك لەوانە یە كە كتیبیان نویسووە بۆ بەرگری كردن لە أبو حنیفة، وەك بینیتان كۆكراوێهەكن لەنیوان كەسانی كافر و بیدعەچی و درۆزن و نەناسراو، ھەندیکیان كافر بوونیان پوونە، ھەندیکیان بیدعەچین و ئەھلی سوننە نین، ھەندیکیان درۆزن و ھەندیکیان نەناسراون، بە پێچەوانە ی ئەوانە ی كە لە دژی أبو حنیفة كتیبیان نویسووە یان قسەیان پێی ووتووە وەك الحمیدی و نعیم بن حماد و البخاری و أبو زرعة الرازی و الفسوی و عبدالله و العقیلی و ابن عدی نابینی كەس پەنجەیان بە خراپە بۆ درێژ بكات تەنھا بە چاكە نەبیت ناویان ناھێنری، تەنھا دانە یەك لەمانە تۆمەتی ئەوێ دراوێتە پال كە رپوایەتی درۆی دروستكردووێ دەربارە ی زەمكردنی أبو حنیفة، ئەویش (نعیم بن حماد)ە، كە یەكێكە لە شیخەكانی البخاری، ھەنە فیە جەھمیەكان دوا ی ئەوێ بەندیان كرد لەبەر ئەوێ نە یووت قورئان مەخلوقە، تەنانت ھەر لە بەندیخانە دا مرد بە كۆت و زنجیرەوێ نیژا بەبێ كفن و نوێژكردن لەسەری، دواتر هاتوون تۆمەتی درۆكردنیان داوێتە پالی كەسیكی وەك أبو بشر الدولابی ھەنە فی كە خوێ ئەولاترە بە درۆكردن لە نعیم لە پرووی دەمارگیرییەوێ بۆ أبو حنیفة، الدولابی دەلی نعیم رپوایەتی درۆی لە دژی أبو حنیفة ھەلبەستاوێ ! ئیمام أحمد نعیم-ی بە سیقە داناوێ، أبو حاتم بە صدوق-ی داناوێ، العجلی بە سیقە ی داناوێ، یحیی بن معین دەلی صدوق-ە سیقە یە پیاوێکی چاكە من لە ھەموو كەس باشتەر دەیناسم، بەلام ھەندیك وەھمی ھە یە ھەلە دەكات تییدا، ھەروەھا البخاری لە صەحیحەكە ی رپوایەتی لیوێ كردووێ لە پال كەسیكی تر (مقرونا بغيره) لیژە دا نامەوێ رۆبچم لە هیئانی ووتە ی زانایان دەربارە ی نعیم و دەرخیستی حالی لە رپوایەت كردندا بەلام ھیچ گومان لە پیشەوا یەتی نعیم نیە كە یەكێكە لە پیشەوا یانی ئەھلی سوننە زۆر توند بوو بەرامبەر ئەھلی بیدعە، وە گومان لە راستگۆیەتییدا نیە، بەلام ھەلە و مناكیر-ی ھە یە لە رپوایەتدا، المعلی لە كتیبی (التنکیل) بە درێژی وەلامی تۆمەتی

درۆکردنی داووتەووە، بەرگرییەکی بەهێزی لە نەیم کردوووە تەنانەت لەپرووی بە زەعیف دانانیشتەووە بەرگری لێکردوووە دەڵێ گەر تەفەرد-یش بکات پێوایەتەکانی شایستەیی قبول کردنە، بەلام بۆ بیانوو بڕین لەم کتیبەدا هیچ پێوایەتییکی نەیم-م نەهێناوە دەربارەی أبو حنیفة.

بروانە [التنکیل : 836-824/1]

ئێستاش دەچینە سەر هێنانی پێوایەتەکان دەربارەی مەدحکردن و بەرگری کردن لە أبو حنیفة

رێبوایه ته گانی کتیبی (الانتقاء)

ابن عبد البر دەڵێ: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو العباس محمد بن الحسن بن الفارض قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا أبو إسحاق الطالقاني قال حدثنا عمر بن هارون عن أبي حمزة الثمالي ووتی: ئیئمه له لای أبو جعفر بووین محمد بن علي، جا أبو حنیفة هاته ژووره وه پرسیارى چه ند بابە تیکی لی کرد، محمد ابن علي-ش وه لای دایه وه، پاشان أبو حنیفة چوو ده ره وه، أبو جعفر پێ ووتین: ره وشت وشێوه ی چه ند جوان بوو، فقهی چه ند ه ژور بوو. [الانتقاء: 124]

ووتم: حکم بن منذر و يوسف بن أحمد له پیشوودا باس مان کردن که حالیان چۆنه، وه محمد بن الحسن بن الفارض مه جهوله، وه عمر بن هارون هه نديک به درۆزنيان داناوه هه نديک به مه تروکيان داناوه هه نديکيش به زه عيف، هه روه ها أبو حمزة الثمالي رافيزه يه 21 زانا به زه عيف و مه تروکيان داناوه، نه مبینی که س ته و سيقی بکات.

(أبو إسحاق الطالقاني) له چاپی مکتبه القدسي بۆته (أبو إسحاق الطائفي).

محمد بن الحسن بن الفارض هه نديک جار ناوی باوکی به الحسن هاتووه هه نديک جاريش به الحسين، عبدالفتاح أبو غدة له ته حقيقه که ی هه مووی کردۆته الحسين، ئه ویش دلنیا نيه الحسين راسته يان الحسن، به هه رحال هه رکاميان بێت مه جهوله.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب يوسف بن أحمد حدثنا أبو الحسين القاضي أحمد ابن محمد النيسابوري قال حدثنا محمد بن يزيد قال حدثنا عبدالله بن حماد بن أبي حنیفة قال أخبرنا حماد بن أبي حنیفة عن أبيه ووتی: باوكم پرسیارى له حماد بن أبي سليمان کرد ده رباره ی بابە تیکی له ته لاق، ئه ویش وه لای دایه وه، جا أبو حنیفة ره ددی دایه وه له بابە ته که دا تاكو حماد بیده نگ بوو، جا کاتیکی أبو حنیفة هه لسا يه وه، حماد ووتی: ئه مه سه ره رای فقهه که ی شه و زیندوو ده کاته وه و شه و نوێژ ده کات. [الانتقاء: 124]

ووتە: محمد بن یزید نەمزانی کێیە، وە عبدالله بن حماد بن أبي حنيفة الله هەر خۆی دەزانێ کە حاڵی چۆن بوو، چونکە لە نەوێکانی أبو حنيفة تەنھا إسماعيل و عمر ناویان هاتوو و پێواوەتیان هەیه کە هەردووکیان زەعیف، عبدالله لەهیچ شوێنێکدا ناوی نیە.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو محمد عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ قال حدثنا محمد بن إسحاق بن سبويه قال حدثنا عبيدالله بن موسى ووتی: بیستم مسعر بن کدام دەیووت: رەحمەتی الله له أبو حنيفة بیّت، فەقەر و زانا بوو. [الانتقاء: 125]

ووتە: عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ یەک راوی ناسراو هەیه بەم ناوێ کە سێقەیه و سالی 213 هـ مردوو، بەلام أبو يعقوب 388 هـ مردوو وەک پێشتر باسمان کرد، بۆیە مەحاله ئەم راوییهی سەنەدەکە هەمان ئەم عبدالرحمن-ه بیّت چونکە گەر أبو يعقوب ئەمەیهی بیستی له عبدالرحمن کەواتە أبو يعقوب بەلایەنی کەمەو 185 سال ژیاو لەکاتی کە خۆی قوتابی العقيلي بوو کە العقيلي سالی 322 هـ مردوو.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حفص عمر بن شجاع الحلواني قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا عارم ووتی: بیستم حماد بن زيد دەیووت: دەمویست حەج بکەم چومە لای ایوب تا مائناوایی لێ بکەم، ایوب ووتی: پێم گەشتوو فەقیهێ ئەهلی کوفە أبو حنيفة دەیهوێ حەج بکات، جا گەر پێی گەشتی له منهو سەلامی لێ بکە. [الانتقاء: 125]

ووتە: له چاپی مکتبە القدسي (قال أبو يعقوب) کەوتوو له تەحقیقی (عبدالفتاح أبو غدة) راستم کردووتهو.

عمر بن شجاع الحلواني یەکیکە له قاریئەکان حالییم بۆ دەرناکەوت، ئەم پێواوەتە وەک دەیبینن له پێواوەتی علي بن عبدالعزیز-ه له عارم-هو، علي و عارم هەردووکیان سێقەن، بەلام عارم کە ناوی محمد بن الفضل السدوسي-ه، لەکوێتایی تەمەنی خەفاو و بیرێ تێکچوو، جا ئەوانەیهی پێواوەتیان لێوێ کردوو پێش تێکچوونی بیرێ پێواوەتەکانی صەحیحە، ئەوانەشی دواي ئەم حاڵەتە پێواوەتیان لێوێ کردوو زەعیفە.

العقيلي ده‌ئى: حدثني الحسين بن عبدالله الذارع حدثنا أبو داود ووتى: پيمان گەيشت كه عارم سالى 213 حالى تىكچوو پاشان عەقلى بۆ گەرايه‌وه، ئينجا سالى 216 بىر تىكچوون بالى بەسەردا كيشا. [الضعفاء: 367/5]

ئينجا العقيلي ده‌ئى: علي بن عبدالعزيز له‌سالى 217 گوى بىستى عارم بووه، كه‌واته‌ رپوايه‌تى علي له‌ عارم زەعيفه‌.

به‌لام ابن أبي حاتم له‌ كتيبى (الجرح والتعديل) له‌ باوكيه‌وه نه‌قل ده‌كات كه‌ عارم له‌سالى 220 بىرى تىكچوووه ئه‌وه‌ى پيش ئه‌م كاته‌ رپوايه‌تى لىوه‌ كردبى چاكه‌، ئه‌مه‌ش واتاى ئه‌وه‌ ده‌دات كه‌ علي پيش بىر تىكچوون رپوايه‌تى له‌ عارم كردوووه.

به‌لام باپىرى العقيلي باسه‌كه‌ يه‌كلابى ده‌كاتوه‌، العقيلي ده‌ئى: باپىرم ووتى: حه‌جم كرد سالى 215 وه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ به‌صره‌ عارم بىرى تىكچوو بوو، جا منيش هيجم گوى نه‌گرت لى تا مرد، وه‌ له‌سالى 224 مرد. [الضعفاء: 369/5]

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات كه‌ رپوايه‌تى علي له‌ عارم زەعيفه‌ چونكه‌ دواى تىكچوونى بىرى عارم بووه‌، جگه‌ له‌مه‌ش له‌ به‌شى يه‌كه‌مدا هينامان كه‌ حماد بن زيد و أيوب السخثياني هه‌لوستان چۆن بووه‌ به‌رامبه‌ر أبو حنيفة، بۆيه‌ مه‌حاله‌ أيوب قسه‌يه‌كى ئاوا بكات.

ابن عبد البر ده‌ئى: قال أبو يعقوب حدثنا عمر بن أحمد بن عزة الموصلي قال حدثنا أبو جعفر بن أبي المثنى قال سمعت محمد بن عبيد الطنافسي ده‌يووت: الأعمش ده‌يوست بچى بۆ حه‌ج، جا كاتىك گەيشته‌ (الحيرة) به‌ علي بن مسهر-ى ووت: برۆ بۆلاى أبو حنيفة تا مه‌ناسيكه‌كانى حه‌ج بنوسيت بۆمان. [الانتقاء: 126]

ووتم: له‌ ته‌حقيقى أبو غدة (عمر بن أحمد بن عزة الموصلي) بۆته‌ (محمد بن أحمد بن عزة الموصلي) هه‌ركاميان بىت نه‌مدۆزينه‌وه‌.

ابن عبد البر ده‌ئى: قال أبو يعقوب حدثنا العباس بن محمد البزار قال حدثنا محمد بن عبيد بن غنام قال حدثنا محمد بن عبدالله بن نمير قال سمعت أبي ده‌يووت: بىستم پرسيار له‌ الأعمش كرا

دەربارەى بابەتێک، ووتی: کەسێکی وەک النعمان بن ثابت الخزاز دەزانێ وەلامی ئەم پرسیارە و هاوشیوەکانی بداتەو، وای دەبینم بەرە کەت خرابێتە عیلمە کە یەو. [الانتقاء : 126]
ووتم: العباس بن محمد البزار نەمدۆزییەو.

(محمد بن عبید بن غنام) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (محمد بن عبید بن غنام).
باوکی کە دەکاتە عبید بن غنام ناسراوە، بەلام خۆی واتا محمد نەمدۆزییەو کەس باسی بکات.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو مروان عبد الملك بن بحر الجلاب وأبو العباس محمد بن الحسين الفارض قالا حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ ووتی: بیستم شبابة بن سوار دهيووت: شعبة رهنی باش بوو بەرامبەر أبو حنیفة، وە دێرە شیعرەکانی مساور الوراق-ی بۆ دەخوێندمەو:

إذا ما الناس يوما قايسونا *** بأبدة من الفتيا طريفة
رميناهم بمقياس مصيب *** صليب من طراز أبي حنيفة
إذا سمع الفقيه به وعاه *** وأثبتته بحبر في صحيفة

[الانتقاء : 126]

ووتم: (عبد الملك بن بحر الجلاب) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (عبد الملك بن الحر الجلاب).
شبابة بن سوار بانگەوازکەر بوو بۆ ئێرجا بۆیە ئیمام أحمد تەرکی رپوایەتی کرد لێ ئەگەرچی
سیقەشە، وە لە بەشی یە کەمدا بە صەحیحی هینامان کە شعبة لە عەتەتی لە أبو حنیفة کردووە،
ئێتر نازانم چ رەئیه کی باشی هەبوو بەرامبەر ی ؟

وە دەکرێ سەرەتا حالی بۆ دەر نە کەوتبێ هاوشیوەی ابن المبارك کە سەرەتا مەدحی کردووە پاشان
ناسیویەتی، وە رپوایەتی بیدەچی گەر لە بەرژەوێندی مەزەبە کە ی بێ ئەوا رەت دەکرێتەو لە لای
زانایان.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا إسحاق بن أحمد الحلبي قال حدثنا سليمان بن سيف
قال حدثنا عبد الصمد بن عبد الوارث ووتی: ئیمە لە لای شعبة بووین پێی ووترا أبو حنیفة مرد، شعبة
ووتی: فقهی کوفە رۆیشت لە گەڵیدا، الله فەزل بە سەر ئیمە و ئەویشدا بکات بە رەحمی خۆی.

[الانتقاء : 126]

ووتم: إسحاق بن محمد بن أحمد بن يزيد الحلبي جەرح و تەعدیلی بۆ نە کراوە.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا عبد الله بن أحمد بن إبراهيم الدورقي ووتی: پرسیار لە یحیی بن معین کرا دەربارە ی أبو حنیفة منیش گوی بیست بووم، یحیی ووتی: سیقە یە، نەم بیستوووە کەس بە زەعیفی بزانی، ئەوەتا شعبة بن الحجاج نامە ی بۆ دەنیری تا فەرموودە پڕوایەت بکات و فرمانی پێدەکات، شعبة-ش شعبة-یە. [الانتقاء : 127]

ووتم: کەسیکی وەک یحیی بن معین چۆن دەڵێ نەم بیستوووە کەس أبو حنیفة بە زەعیف بزانی ! لە کاتی کدا بە لێشاو ووتە ی فەرموودە ناسانمان هینا لە بەشی یە کەمدا کە بە زەعیف و مەتروکیان داناو، بگرە خودی یحیی بن معین لە پڕوایەتی صەحیح هە یە کە بە زەعیفی داناو کە هینامان، ئینجا کەسیکی وەک شعبة کە زۆر توندە لە پڕوایەتدا چۆن خۆی ئاوا نیشان دەدات بە رامبەر أبو حنیفة کە کەسیکی مەتروکە؟! لە کاتی کدا شعبة دەچوووە سەر ئەو پڕواییە زەعیفانە ی کە فەرموودە یان دەووتەو، پێی دەووتن وازەینن لە فەرموودە ووتنەو ئەگینا دەسەلات دەهینمە سەرتان، ابن أبي حاتم دەڵێ: حدثنا أبي حدثني حرملة بن يحيى ووتی: بیستم الشافعي دەیووت: گەر شعبة نەبوا یە فەرموودە نە دەناسرا لە عێراق، دەچوووە لای پیاویک پێی دەووت فەرموودە مەگیرەو ئەگینا دەسەلات دەهینمە سەرت. [آداب الشافعي ومناقبه : 160] دواتر گریمان صەحیحیش بێت بە صەحیحی هینامان کە یحیی بن معین دەڵێ أبو حنیفة جەهمیە، ئیتر تەوسیق کردنی لە فەرموودەدا هیچ نرخیکی نیە، پەنگە سەرەتا تەوسیقی کردبێ پاشان حالی بۆ دەرکەوتبێ ئینجا تەزعیفی کردبێ، نموونە ی ئاواش زۆرە لە پڕواییەکان.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن الحسين الفارض قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا إسماعيل بن إسحاق الطالقاني قال حدثنا الحسين بن واقد ووتی: بابەتیک پڕویدا لە (مرو) کەسم نە دۆزیووە لێ بزانی، چووم بۆ عێراق پرسیارم لە سفیان الثوري کرد، پێی ووتم: ئە ی حسین نایزانم دوا ی ئەو ی دەمیک بێ دەنگ بوو، پێم ووت: تۆ دەڵێ نایزانم لە کاتی کدا تۆ پیشەوا ی؟!

ووتی: وادەلێم هەر وەک چۆن ابن عمر پرسیاری دەربارەی شتیکی لێکرا نەیزانی ووتی نازانم، حسین دەلێ: چووم بۆ لای أبو حنیفە پرسیارەکەم لێیکرد، ئەویش فەتوای بۆ دام، منیش ئەمەم بۆ سفیان باسکرد، سفیان ووتی: أبو حنیفە چی پێ ووتی؟ منیش ووتم: ئاوا و ئاوا ووت، سفیان دەمیک پێ دەنگ بوو، پاشان ووتی: ئەو حسین وەلامەکە بەم شیوەیە کە أبو حنیفە پێ ووتی.

[الانتقاء: 127]

ووتم: محمد بن الحسين الفارض مەجهوله.

ابن عبد البر دەلێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو محمد موسى بن محمد المري قال حدثنا محمد ابن عيسى البياضي قال حدثنا نصر بن علي الجهضمي ووتی: بیستم عبدالله بن داود الخريبي دهيووت: من له لای سفیان الثوري بووم، پیاویک پرسیاری لێکرد دەربارەی بابەتێک لە بابەتەکانی حەج، ئەویش وەلامی دایەو، پیاوێکەش پێ ووت: أبو حنیفە لەم بابەتەدا ئاوا و ئاوا ووت! سفیان ووتی: أبو حنیفە چۆنی ووت ئاوا، کێ قسەیەکی تر دەکات جگە لەمە؟ [الانتقاء: 127]

ووتم: أبو محمد موسى بن محمد المري مەجهوله.

(عبدالله بن داود الخريبي) لە چاپی مکتبە القدسي بۆتە (عبدالله بن داود الحرمي).

ابن عبد البر دەلێ: حدثنا أبو علي الأسيوطي قال حدثنا أحمد بن محمد بن سلامة قال حدثنا أحمد بن أبي عمران قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت الحسن بن أبي مالك دهيووت: بیستم أبو يوسف دهيووت: سفیان الثوري لە من زیاتر شوینی أبو حنیفە دەکەوێ. [الانتقاء: 128]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنە، تەنانەت تەکفیریش کراوە لای هەندێکیان.

ابن عدي دەلێ: فەرموودەی هەڵدەبەستا لە لێکچواندنی صیفاتەکانی اللّە بە مەخلوقات، وە دەیدایە پال ئەهلی حەدێش، جا پێویست ناکات بەم کەسەوێ خەریک بیت چونکە ئەهلی رپوایەت نیە، دەمارگیری وای لێکرد فەرموودە هەڵبەستێ بۆ تانەدان لە ئەهلی حەدێش.

أبو الفتح الأزدي دەلێ: درۆزنە جائیز نیە رپوایەتی لێوێ بکری بەهۆی خراپی مەزەهەبەکە و گومراوونی لە دیندا.

أحمد بن حنبل دەئى: بیدەچیە خواوەنى بیدەعیە.

زکریا الساجی دەئى: درۆزن بوو، فیلى کرد بۆ بەتال کردنەوێ فەرموودەى پیغەمبەرى الله ﷺ و رەت کردنەوێ، بۆ سەرخستى فلان و مەزەهەبەکەى (فلان: واتا أبو حنيفة، پیم وایە المزی له تهذيب الكمال خوێ دەستکاری ئەم ووشەییەى کردبێ ئەگینا الساجی زۆر بویر بوو لە ناوھینانی أبو حنيفة بەلام کتیبەکانى بوونیان نەماوە، ووتەکانى لەکتیبى تردا نەقل کراوە بۆمان). المزی دەئى: یەکیک بوو لە جەھمیەکان دەووستا دەربارەى قورئان (واتا نەیدەووت مەخلوق نیە) وە کتیبى نویووە لەم بارەییەو.

عبداللہ بن عمر القواریری دەئى: کافەر.

موسى بن القاسم الأشيب دەئى: درۆزنىکی پیسە.

محمد بن شجاع فەرموودەییەکی ھەلبەستاکە گوايە پیغەمبەر n فەرموویەتى: الله تعالى ئەسپىكى دروست کرد، ئینجا ئەم ئەسپە عەرەقى کرد، الله خوێ لە عەرەقى ئەسپەکە دروست کرد! جا ئەم فەرموودەییە دەدایە پال ئەھلى سوننە تا ناشرینیان بکات.

ابن عبدالبر لەم سەنەدا نەیتوووە قال أبو يعقوب، دەست بەجێ لە أبو علي الأسيوطي دەستی پیکردوو، لەوانەشە ھەلەى چاپ بێ، بەلام بیگومان حکم بن منذر و أبو يعقوب لە نێوانیاندا ھەییە وەک باقی سەنەدەکانى تر، چونکە ابن عبدالبر 7 سأل دواى مردنى أبو علي الأسيوطي لە دایکبوو، أبو علي 361 مردوو، ابن عبدالبر 368 لە دایکبوو، بۆیە مەحالە رپوایەتى لێو بکات.

ابن عبدالبر دەئى: قال أبو يعقوب حدثنا جدي رحمه الله قال حدثنا أبو الحسن بن مبشر بواسط قال حدثنا يوسف بن موسى قال حدثنا جرير بن عبد الحميد ووتى: مغيرة بن يبي ووتم: ئەى جرير ناچیتە لای أبو حنيفة؟ (واتا برۆ لای زانستى لێوەرگەر). [الانتقاء: 128]

ووتم: باپیری أبو يعقوب مەجھولە.

(أبو الحسن بن مبشر) لە چاپى مکتبە القدسي بۆتە (أبو الحسن بن مبشر).

ابن عبدالبر دەئى: قال أبو يعقوب حدثنا إسحاق بن أحمد الحلبي قال حدثنا سليمان بن سيف،

وحدثنا أبو محمد بن المقرئ قال حدثنا أحمد بن يحيى قال حدثنا يحيى بن آدم ووتى: بیستم الحسن بن صالح دهیووت: النعمان بن ثابت زانایه کی تیگە یشتوو بوو، چە سپاو بوو له زانسته کهیدا، گەر فەرموودەیه کی پیغە مبهەر ﷺ به صەحیحی چە سپا بوایه له لای نه ده چوو بۆ شتی تر.

[الانتقاء : 128]

ووتم: لیڤه دا أبو یعقوب به دوو سەنەد رپوایه تی کردوو، سەنەدی یه کهم له رینگای إسحاق بن أحمد الحلبي که پیشتر ئاماژەمان پێدا جەرح و ته عدیلی بۆ نه کراوه، وه سەنەدی دووهم له رینگای أبو محمد عبدالرحمن بن عبدالله المقرئ که ووتمان هیچ که سیکی ناسراو نیه بهم ناوه له چینی أبو یعقوب بیته ئه وهی ههیه یه که راوییه بهم ناوه که ماوهی زەمه نی نیوان خۆی و أبو یعقوب گەلیک زۆره وهک پیشتر باسمان کرد.

جگه له مهش له بهشی یه کهم هیئامان که الحسن بن حي بن صالح هه لویستی چۆن بووه بهرامبهەر أبو حنیفة، وه چەندان نموونه مان هیئا که أبو حنیفة گالتهی به فەرموودەیی صەحیح کردوو و رەتی کردۆته وه، ههروهها ووتهی سفیان بن عیینة-مان هیئا که ده لای: أبو حنیفة فەرموودەیی صەحیحی پێده گەشت وازی لێده هیئا و کاری به شتی تر ده کرد. (سليمان بن سيف) له چاپی مکتبه القدسي بۆته (سليمان بن يوسف).

ابن عبد البر ده لای: قال أبو یعقوب حدثنا أبو بكر بن عثمان بن محمد الصدي قال حدثنا عثمان بن أحمد الكرخي بطرسوس قال حدثنا حامد بن يحيى البلخي ووتى: من له لای سفیان بن عیینة بووم، پیاویک هاته لای پرسیاوی بابە تیکی لیکرد، سفیان ووتی: الفقيه أبو حنیفة وتوویه تی ... (واتا به وه لای أبو حنیفة وه لای دایه وه و به فه قه ناوی برد). [الانتقاء : 129]

ووتم: أبو بكر بن عثمان بن محمد الصدي که شیخی أبو یعقوب-ه مه جهوله. عثمان بن أحمد الكرخي له هیچ کتیبیک نه مدۆزیه وه، به لام راوییه کی تر ههیه به ناوی عثمان بن أحمد الدقاق به لام هیچ که سیکی به نازناوی الكرخي ناوی نه بردوو، به لکو به (ابن السماك) ناسراوه، جا له بهر نه وهی عثمان بن أحمد الدقاق هه ندیک شیخی ههیه له طرسوس، گەر به

گریمانه وای دابنیین که ئەو بیټ لێردا کرابێتە الکرخي، بەلام ئەمەش هەر سەیرە چونکە شیخی عثمان لەم سەنەدا حامد بن يحيى البلخي-ه، عثمان سالی 344 مردوو، حامد سالی 242 مردوو و نیشتەجێی طرسوس بوو و لەویدا مردوو، عثمان بەغدادیە گریمان گەر لە تەمەنی 18 سالی چوو بێتە طرسوس گۆی بیستی حامد بووبی، ئەوا دەکاتە عثمان 120 سالی ژیاوه، بەلام عثمان خۆی سەنەدی عالی هەیه گەشتوو بە هەندیک شیخی البخاري که لەسالانی 270 مردوون بەلام گەشتنی بە حامد بە شتیکی زۆر ئەستەمی دەزانم جگە لەمەش هیچ رپوایەتیک نیە که پشتراستی بکاتەوه که عثمان گەشتوو بە حامد و رپوایەتی لێ کردوو.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثني أبو علي أحمد بن عثمان الأصبهاني قال حدثنا أبو عبد الرحمن عبد الله بن محمد الضبي قال سمعت علي بن المديني دهيوت: بيستم سفيان بن عيينة دهيوت: أبو حنيفة مروئەت و شەونوئزی زۆری هەبوو. [الانتقاء : 130] و وتم: أبو عبد الرحمن عبد الله بن محمد الضبي مەجهوله.

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا أحمد بن الحسن قال حدثنا يحيى بن أبي طالب قال حدثنا عبد الوهاب بن عطاء الخفاف ووتی: پرسیار لە سعید بن أبي عروبة کرا دەربارەى بابەتیک لە تەلاق، ئەویش وەلامی دایەوه، پێی ووترا: أبو حنيفة ئاواى ووتوه لەم بابەتەدا، سعید ووتی: أبو حنيفة زانای عیراق بوو. [الانتقاء : 130]

و وتم: ابن عبد البر راستەوخۆ لە أحمد بن الحسن دەستی بە سەنەدەکە کردوو، لەنیوان ابن عبد البر و أحمد بن الحسن، حکم بن منذرو أبو يعقوب هەیه وەک لە پیشوودا باسمان کرد، باقی راپوێیەکانی تریش سێقەن.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا الحسن بن الخضر الأسيوطي قال حدثنا أبو بشر الدولابي قال حدثنا محمد بن سعدان قال حدثنا سليمان بن حرب ووتی: بيستم حماد بن زيد دهيوت: والله من أبو حنيفة-م خوێندەوێ چونکە ئەو آیوب-ی خوێندەوێ (واتا: السخنياني) وە حماد فەرموودەى

زۆری ڕیوایەت کردوووە لە أبو حنیفة. [الانتقاء : 130]

ووتەم: أبو بشر الدولابی حەنەفە فی مەزھەبە، لەم سەنەدا شیخەکە ی محمد بن سعدان-ه، دوو ڕاوی هەن بەم ناو (محمد بن سعدان أبو جعفر النحوي) کە سێقەییە، وە (محمد بن سعدان البزار) کە نەناسراوە و ڕیوایەتی مۆنکەری لە عبدالله بن مسلمة القعنبي گێڕاوەتەو، أبو بشر الدولابی خەلکی (الري) ه کە دەکەوتتە ئێران، محمد بن سعدان أبو جعفر النحوي خەلکی کوفەییە، أبو بشر سالی 224 هـ لە دایکبوو، محمد بن سعدان النحوي سالی 231 هـ مردوو، واتا کاتێک ئەو مردوو أبو بشر تەمەنی 7 سالی بوو، بۆیە ئەستەمە أبو بشر لە تەمەنی 7 سالی سەفەر بکات بۆ طەلەبی عیلم و ڕیوایەت کۆ بکاتەو هەر بەلانی کەمەو سەرەتا لە شارەکە ی خۆی طەلەبی عیلم دەکات ئینجا کە پێگەیش و بالغ بوو گەشت دەکات بۆ وولاتانی تر، ئەمە لە کاتێکدا ئەو شیخە عێراقیانە ی کە أبو بشر ڕیوایەتی لێکردوون زۆربەیان لە چینی ئەوانەن کە سالی 250 بەدواوە مردوون، گەر أبو بشر بە محمد بن سعدان بگات کە 231 مردوو ئە ی بۆهیچ ڕیوایەتیکی نیە لەو شیخە عێراقیانە ی کە لەنیوان سالی 230 بۆ 250 مردوون ؟ بۆیە دەگونجی ئەم شیخە محمد بن سعدان البزار بـ کە نەناسراوە و ڕیوایەتی مۆنکەری هەییە، ڕاویەکی تر هەییە بەناوی محمد بن سعدان بن عبدالله بن حیان بەلام زوو تر ژیاوە لەچینی أبو بشر نیە چونکە ڕیوایەتی هەییە لە تابعین تەنانەت ڕیوایەتی هەییە لە باوکی یزید بن أبي عبید، خودی یزید تابعیە سالی 147 مردوو ئە ی باوکی کە ی مردوو ؟ پاشان قوتابیەکانی محمد بن سعدان بن عبدالله وەک الحمیدی و معن بن عیسی القزاز پیش لە دایکبوونی الدولابی مردوون، کەواتە ئەگەر زۆرە کە خۆی پیش ئەوانیش مردبـ، ئەو محمد بن سعدان-ه کە لە سەنەدەکە هاتووە سلیمان بن حرب شیخیەتی کە سالی 224 مردوو، هەروەها باسمان کرد کە محمد بن سعدان البزار کە مەجهولە و ڕیوایەتی مۆنکەری هەییە لە القعنبي دەگونجی ئەو بیـ چونکە القعنبي 221 مردوو لەگەڵ سلیمان بن حرب لەیەک سەردەم ژیاون، هەروەها ڕیوایەتی هەییە لە أبو سلیمان الجوزجاني کە سالی 220 مردوو هەموو ئەمانە ئاماژە ی بەهێژن کە ئەم ڕاویە محمد بن سعدان البزار بیـ، دواتر مۆنکەری مەتنەکە ی بە ڕوونی دیارە چونکە چەندین ڕیوایەتی حماد بن زید-مان هینا لە بەشی یەکەم بە

سەنەدی عالی و صەحیح کە دژی أبو حنيفة بوو، ئەو چۆن تەنھا لەبەر ئەووە أبو حنيفة-ی خۆشدەوئ چونکە أبو حنيفة ایوب-ی خۆشویستوو، ئەمڕۆ زۆریک کافرو بیدەچی و گومرا هەن کە مالک و الشافعی و أحمد-یان خۆشدەوئ ئایا کەس لە ئێوە ئامادەیه ئەمانە ی خۆشبوئ تەنھا لەبەر ئەووەی کە ئەم سئ ئیمامەیان خۆشدەوئ ؟ پاشان دەئ حماد بن زید رپوایەتی زۆر کردوو لە أبو حنيفة، ئەو کوا رپوایەتی حماد لە أبو حنيفة لە کتب التسعة ؟ یەک دانە ی بۆم بێن.

ابن عبد البر دەئ: حدثنا أبو التريك محمد بن الحسين الأطرابلسی قال حدثنا محمد بن عوف الحمصي قال حدثنا الهيثم بن جميل ووتی: بیستم شريك النخعي دهيووت: أبو حنيفة رَحِمَهُ اللهُ بیدەنگی درێژ خایەن بوو، هەردەم بیرى دەکردهو، کەم مشتومری لە گەئ خەئکدا دەکرد. [الانتقاء: 131] ووتم: (أبو التريك) لە هەردوو چاپەکەدا بۆتە (أبو الشريك) ناوی محمد بن الحسين السعدي الحمصي الأطرابلسي-ه مەجهوله، وه پاشان به چەندین سەنەدی صەحیح هینامان کە شريك هەئوئستی یەكجار توند بوو بەرامبەر أبو حنيفة، هەروەها بە صەحیحی هینامان کە سفيان الثوري و شريك بن عبدالله و الحسن بن صالح وتوویانە أبو حنيفة تەنھا بە مشتومر ناسراو بوو، ئەو چۆن دەئ کەم مشتومری دەکرد ؟!

ئەم سەنەدەش لەرێگای أبو يعقوب هاتوو، لە چاپی مكتبة القدسي ناوی نەهاتوو.

ابن عبد البر دەئ: قال أبو يعقوب حدثني جدي رَحِمَهُ اللهُ قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا محمد بن مليح بن وكيع قال حدثنا أبي قال حدثنا يزيد بن كميت ووتی: شريك دەربارە ی فەرموودەیه ک کە باسی کرد پئ ووتم: ابن شبرمة ووتی: ئافرهتان نەیان توانی مندائیکیان ببئت وهک النعمان (واتا: أبو حنيفة). [الانتقاء: 131]

ووتم: باپیری أبو يعقوب مەجهوله، محمد بن مليح بن وكيع نەمدۆزییهو، يزيد بن كميت مەتروکە، ناوی لە چاپی مكتبة القدسي بۆتە زيد بن كعب.

ابن عبد البر دەئ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أحمد بن زهير

بن حرب حدثنا يحيى بن معين ووتى: يحيى بن سعيد القطان ووتى: گەر عەبمان لە أبو حنیفة گرت لە شتێک، وە سەرزەنشتی هەندیک لە ووتەکانیمان کرد، دەتانهوئ واز لە و ووتانهشی بیهێنین کە بە چاکى دەزانین و موافقى ئێمە یە تێیدا؟! [الانتقاء: 131]

ووتم: بەلانی کەم سەنەدەکە حەسەنە چونکە وەک پیشتر باسمان کرد عبدالوارث چەسپاوترین کەسە لە رپوایەتی قاسم بن أصبغ، ئەمە یەکیکە لە و رپوایەتانهی کە ابن عبدالبر لە کتێبەکەى أبو یعقوب نەقلی نەکردوو وەک ئەوانەى پیشوو، لە شیخەکەى خۆى عبدالوارث بن سفیان بن جبرون رپوایەتی کردوو، ئەمجارە رپوایەتەکە هی أبو یعقوب نەبوو سەنەدەکەى پاکتر بوو لە هەموو رپوایەتەکانی پیشوو، ئەمەش نیشانهی پرسیار لەسەر أبو یعقوب دروست دەکات، بەلام پێم سەیرە ابن عبدالبر ئەم رپوایەتەى هێناوە وەک مەدح بوو أبو حنیفة چونکە من هیچ مەدحیک لەم رپوایەتەدا نابینم! جگە لەوەش لە بەشی یەکەمدا هێنامان کە يحيى بن سعيد القطان دەئى: أبو حنیفة دراوسێم بوو لە کوفە هەرگیز پرسیارم لێ نەکردوو.

ابن عبدالبر دەئى: حدثنا عبدالوارث بن سفیان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أبو بكر أحمد بن زهير ابن أبي خيثمة حدثنا يحيى بن معين ووتى: بیستم پیاویک پرسیارى لە يحيى بن سعيد القطان کرد دەربارەى أبو حنیفة، يحيى بن معين دەئى: يحيى بن سعيد القطان موحامەلەى پیاووەکەى نەکرد شتێکی تری پێ بۆ، ووتى: والله ئێمە گەر شتێک لە ووتەکانی بە باش بزانی وەری دەگیرن.

[الانتقاء: 131]

ووتم: هەمان سەنەدی رپوایەتی پیشوو.

ابن عبدالبر دەئى: قال أبو یعقوب حدثنا محمد بن علي السامري المقرئ قال حدثنا أحمد بن منصور الرمادي قال سمعت يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى بن سعيد القطان دهيووت: درۆ لەگەڵ الله عزوجل ناکەین، چەندین شتی جوان هەبوو أبو حنیفة وتوویەتی، وە لەوانەى شتێک لە رەئیهکانی بە باش بزانی وەری بگرین.

یحیی بن معین دہلئ: یحیی بن سعید لہ فہ توادا لہ سہر مہ زہہ بی کوفیہ کان بوو. [الانتقاء: 132]
 ووتم: محمد بن علی السامري المقرئ مہ جہولہ، پروانن کہ سہنہ دہ کہ گہ پایہ وہ سہر أبو یعقوب
 دیسان کہ سانی مہ جہول و غہریبی تی کھوت، وہ کوفہ تہ نہا أبو حنیفہ-ی تیدا نیہ تا ووتہ کہ ی
 یحیی بن معین بہ مہ لی ک بدرتہ وہ مہ بہستی أبو حنیفہ بووہ، دواتر من ہیچ کام لہم ووتانہ ی
 یحیی بن سعید القطان ناگوڑ مہ وہ بہ ووتہ کہ ی بہ شی یہ کہ می کہ ابن أبي حاتم لہ صالح-ی کوڑی
 ئیمام أحمد ریوایہ تی کردوہ ئہ ویش لہ علی بن المدینی ریوایہ تی کردوہ ئہ ویش لہ یحیی بن سعید
 القطان کہ دہلئ: أبو حنیفہ دراوسیم بوو لہ کوفہ، نہ لی نزیک بوومہ وہ نہ پرسیاریشم لی کرد،
 سہیری ئہم سہنہ دہ کہ بکہ کہ سانی ناسراو و گہ ورہ و خاوہن پلہ ی بہرز لہ یہ کتری ریوایہ ت
 دہ کہن، ئینجا بہ راووردی بکہ بہ سہنہ دہ کانی ابن عبدالبر.

ابن عبدالبر دہلئ: قال أبو یعقوب حدثنا أبو حفص عمر بن أحمد بن علي المروزي بمكة عند
 صناديد المرازة في ذي الحجة قال حدثنا أبو الموجه قال حدثنا عبدالله بن عثمان ووتی: بیستم عبدالله بن
 المبارك دہیووت: أبو حنیفہ لہ کوئدا بہ الشعبي والنخعي گہ یشتوہ، وہ جگہ لہ وانیش لہ زانا
 گہ ورہ کان، ئہو بہرچاو پروون بوو لہ رھئیدا ئہم بابہ تہ بو ئہو یہ کلای کرابوویہ وہ، بہ لام ہہ تیو
 بوو لہ فہرموودہ دا. [الانتقاء: 132]

ووتم: ئہ مہ ش پیچہ وانہ ی ووتہ ی تہ واوی زانایانہ کہ دہربارہ ی رھئ أبو حنیفہ ہی نامان، رھنگہ ئہم
 ووتہ یہ پیش تہ وہ بہ کردنی ابن المبارك بیت دہربارہ ی أبو حنیفہ، وہک زانیمان تہ وہ ی کرد و
 پہ شیمان بوویہ وہ لہ نزیکی لہ أبو حنیفہ.

ابن عبدالبر دہلئ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أبو بكر بن أبي
 خيثمة قال حدثنا الوليد بن شجاع قال حدثنا علي بن الحسن شقيق ووتی: ابن المبارك دہیووت: گہر
 ئہم دووانہ لہ سہر شتیک کوک بوون دہستی پیوہ بگرہ، واتا سفيان الثوري وأبو حنیفہ.
 [الانتقاء: 132]

ووتم: ئہ مہ کاتی سہرہ تایہ کہ ابن المبارك موبتہ لا بوو بہ أبو حنیفہ وہک باقی خہ لکی خوراسان

کە باسمان کرد لە بەشی یەکەمدا، وە بە سەنەدی صەحیح هینامان کاتیکی ابن المبارک لە لای
الأوزاعي مەدحی أبو حنيفة دەکات الأوزاعي چۆن وەلامی دەداتەو، وە خودی خوێی دان بەو
دەنێت سەرەتا هاتوچۆی کردوو پاشان حالی بۆ دەرکەوتوو وازی لێ هیناوه، وە وتووێتی
مورجیئەیه، وە لەکوێتای تەمەنی پەشیمان بۆتەو وە لە پڕوایەت کردن لێ وگیاوه و تەوبە و
إستغفاری کردوو ئەمانەمان هینا، وە چەند پۆژیک پێش مردنی فەرموودەکانی أبو حنيفة-ی
سەرپوێتەو.

أبو إسحاق الفزاري لە چاپی مکتبە القدسی جاریک بە هەڵە ناوی هاتوو کراوه بە أبو الحسن
الفزاري دواتر چاک کراوه تەو.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب أخبرنا محمد بن أحمد بن يعقوب إجازة قال حدثنا جدي قال
حدثنا محمد بن مسلم قال سمعت إسماعيل بن داود دهيوت: ابن المبارک بە چاکە باسی أبو حنيفة-
ی دەکرد و تەزکیە دەکرد و ستایشی دەکرد، وە أبو إسحاق الفزاري رقی لە أبو حنيفة دەبوو وە،
جا گەر ئەو و ابن المبارک بە یەکەو کۆببونایەو و أبو إسحاق الفزاري جورئەتی نە دەکرد باسی أبو
حنيفة بکات بە هیچ شتیک لە بەردەم ابن المبارک. [الانتقاء : 132]

ووتە: محمد بن مسلم بۆم دەرئەکەوت کێی، إسماعيل بن داود دوو پراوی هەن بەم ناو کە
شیخەکانیان لە هەمان چینی ابن المبارک بێ، دانەیه کیان مەجهوله دانەکە ی تریش زۆر زەعیفە،
وە هیچ پراویەکم نەدۆزیو وە بەم ناو پڕوایەتی هەبێ لە ابن المبارک، سەنەدەکەش پڕوون نیە کە
إسماعيل بن داود بە ابن المبارک گەیشتوو یان نا.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو عبدالله محمد بن حزام الفقيه قال حدثنا قاسم بن
عباد قال حدثنا أحمد بن محمد السراج قال حدثنا عبدان ووتی: پیاویک لە مەجلیسی عبدالله بن
المبارک تانە ی لە أبو حنيفة دا، بیستم عبدالله بن المبارک پێ ووت: بێدەنگ بە، والله گەر أبو
حنيفة ببینی ئەوا عەقل و شەرەف دەبینی. [الانتقاء : 133]

ووتە: (محمد بن حزام الفقيه) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (محمد بن حزام الفقيه) أبو غدة لە

تە حەقیقە کەیدا دەئێ: دُنیا نەیم کەمەیانە بە لَام حزام بە راجح دەزانم، وە ژیاننامەیم نە دۆزیوە تەو، مەنیش گەر پام نە دۆزیوە، وە أحمد بن محمد السراج نە دۆزیوە تەنھا لە ناو کتێبی شیعەکان رپوایەتی هەبوو.

ابن عبد البر دەئێ: وقال حدثنا قاسم بن عباد قال حدثنا أبو سليمان الجوزجاني ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهيووت: کەسم نە بینووە زیاتر بترسێ لە الله له سفيان الثوري، وە کەسم نە بینووە عاقلتر بێ لە أبو حنيفة. [الانتقاء: 133]

ووتم: کە دەئێ (وقال) لە سەرەتای سەنە دەکە مەبەستی محمد بن حزام الفقيه-ه کە لە قاسم بن عباد رپوایەتی دەکات چونکە رپوایەتی پێشووشت لە رێگای ئەو بوو بۆیە تەنھا دەئێ (وقال) بە بێ ناوھێنانی، وە باسمان کرد محمد بن حزام مەجهوله.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن محمد أبو العباس ابن شاذان قال حدثنا علي بن عبد العزيز قال حدثنا الحسن بن الربيع ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهيووت:

رأيت أبا حنيفة كل يوم	***	يزيد نباهة ويزيد خيرا
وينطق بالصواب ويصطفيه	***	إذا ما قال أهل الجور جورا
يقيس من يقايسه بلب	***	ومن ذا تجعلون له نظيرا
كفانا فقد حماد وكانت	***	مصيبتنا به أمرا كبيرا
رأيت أبا حنيفة حين يؤتى	***	ويطلب علمه بحرا غزيرا
إذا ما المشكلات تدافعتها	***	رجال العلم كان بها بصيرا

[الانتقاء: 133]

ووتم: محمد بن محمد أبو العباس ابن شاذان مەجهوله، لە چاپی مکتبە القدسي (شاذان) بۆتە (سابور).

المعلمي دەئێ: ئەوێ لە ابن المبارك-هوه رپوایەت کراوه دەر بارەیی مەدحی أبو حنيفة ئەوا

بەپێی سەیرکردنی سەنەد و مەتنەکەى حالى پىوایەتەکە دەزانرێ، وەک ئەو بەیتە شیعەرە سەخیفانەى کە حەنەفییەکان هەمیشە دەپێننەو لەناویشیاندا الکوثری، کەسانیک خۆیان نەپاراست لە درۆ کردن بە دەمی پیغەمبەر ﷺ دەربارەى مەدحى ئیمامەکەیان، جا چۆن بە دوور دەزانرێ کە درۆ بکەن بە دەمی ابن المبارک؟! جا گەر شتیک لەم پىوایەتەنەى مەدح کردن بەهێز بوو ئەوا بەراوورد دەکری بە پىوایەتەکانى زەم کردن، لەگەڵ ئەوەشدا هیچ پێگىیهک نیه کە ستایشی پیاویک بکری لە پرویکەو، وە زەمى بکری لە پرویکی تردا، بەلکو ئەم شتە بوونی زۆرە.

[التنکیل : 650/1]

ووتەم: مەبەستى ئەوێهە حەنەفییەکان درۆیان بە دەمی پیغەمبەر ﷺ هەلبەستا بۆ مەدحکردنی أبو حنیفە گوايه لە فەرموودەدا ناوی هاتوو و مەدح کراوە وەک دواتر دەپێنین، جا کەسانیک ئەمە حالیان بێت هیچ سەیر نیه درۆ بە دەمی ابن المبارک یان زانایانى تر بکەن بۆ مەدحکردنی أبو حنیفە.

ابن عبد البر دەڵێ: حدثنا عبد الوارث بن سفيان حدثنا قاسم بن أصبغ حدثنا أحمد بن زهير حدثنا سليمان بن أبي شيخ قال حدثنا حجر بن عبد الجبار ووتی: به القاسم بن معن ووترا: تۆ کوپى عبدالله بن مسعود-ی رازی دەبیت ببیت بە نۆکەرى أبو حنیفە ؟ القاسم ووتی: خەلکى لەلای هیچ کەسێکدا دانەنیشتون بە سوودتر بێ لە مەجلیسى أبو حنیفە، القاسم پێ ووت: وەرە لەگەڵم بچینه لای، جا کاتیک لەلای دانیشت پابەند بوو پێیهو، وە ووتی: هاوشیوهی ئەمەم نەبینیوه.

سليمان دەڵێ: أبو حنیفە نەرم و نیا و خاوەن وەرە و سەخى بوو. [الانتقاء : 134]

ووتەم: حجر بن عبد الجبار نەناسراوە، تەنها ابن حبان لە کتیبى (الثقات) ناوی هیناوە، ابن حبان-یش ناسراوە بە تەوسیق کردنی مەجهولەکان، جگە لەوەش هیچ لەفزیکی تەعدیل کردنی بۆ بەکار نەهیناوە وەک ئەوێهە بۆ: صدوق یان حافظ یان ثقة یان ثبت، تەنها فەرموودەیهکى ئەوێهە، وە دەڵێ حجر لە عبدالملك بن عمير پىوایەتى هەیه، وە هشام بن محمد بن السائب پىوایەتى لە حجر کردوو، لەمە زیاتر هیچى تری نەووتووە دەربارەى، المعلى پلەبەندى کردوو بۆ ئەو پراویانەى

که ابن احبان له کتیبی (الثقات) هیناویەتی کردوونی به پینچ پله بهم شیوهیه:
 یه کهم: به راشکاوی بلی متقن بووه یان مستقیم الحدیث یان هاوشیوهی ئەم ووتانه.
 دووهم: راوییه که شیخی ابن حبان بێ و له گه‌ڵی دانیشتی.
 سییه‌م: ناسراو بێ بهوهی که فهرمووده‌ی زۆری هه‌یه، وه بزانی که ابن حبان فهرمووده‌ی زۆری
 ئەوی به‌رچاو که‌وتوو.
 چوارهم: له چوارچێوه‌ی ووتە‌که‌ی ابن حبان ئەوه ده‌رکه‌وی که ابن حبان زۆر به چاکی ئەم راوییه
 ده‌ناسی.

پینجه‌م: جگه له‌م خالانه‌ی سه‌ره‌وه بێ.
 خالی یه کهم هه‌یجی که‌متر نه‌یه له ته‌وسیق کردنی پیشه‌وایه‌کانی تر به‌لکو له‌وانه‌یه له‌ه‌ی زۆرکیان
 چه‌سپاوتر بێ، خالی دووهم نزیکه له‌وه‌ی یه کهم، خالی سییه‌م قبول کراوه، خالی چوارهم صالحه،
 خالی پینجه‌م له هه‌له ئەمین نابێ، والله أعلم.
 پروانه [التنکیل : 734/1] ئەم راوییه‌ش له جووری پینجه‌مه.

ابن عبد البر ده‌ڵی: قال أبو يعقوب حدثنا أبو جعفر العقيلي قال حدثنا أبو شعيب الحراني قال
 حدثنا علي بن الجعد ووتی: ئیمه له‌لای زه‌یر بن معاویه بووین پیاویک هاته‌ لای، زه‌یر پێ ووت:
 له‌کوێوه هاتی ؟ ووتی: له‌لای أبو حنیفه، زه‌یر ووتی: یه‌ک رۆژ رۆیشتنت بۆلای أبو حنیفه به
 سوودتره‌ بۆت له هاتی مانگیکت بۆلای من. [الانتقاء : 134]
 ووتم: له أبو يعقوب به‌دواوه راوییه‌کانی سیکه‌ن.

ابن عبد البر ده‌ڵی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد الصيدلاني بمكة
 حدثنا أبو العباس محمد بن الحسين الفارض قال حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ قال حدثنا روح بن
 عبادة ووتی: من له‌لای ابن جریج بووم سالی 150 پێ ووترا: أبو حنیفه مرد، ووتی: رحمه الله
 زانستیکی زۆری له‌گه‌ڵ رۆیشت. [الانتقاء : 135]
 ووتم: أبو العباس محمد بن الحسين الفارض مه‌جهوله.

ابن عبد البر دهئ: قال أبو يعقوب يوسف بن أحمد حدثنا أبو علي محمد بن علي السامري قال حدثنا أحمد من منصور الرمادي ووتى: بیستم عبدالرزاق بن همام دهیوت: که سم نه دیوه له أبو حنیفة نه رم و نیانتر بن، بینیم له مسجد الحرام خه لکی باز نه یان دروست کردبوو به ده وریدا، پیاویک پرساری بابه تیکی لی کرد نه ویش فه توای بو دا، پیاویک پی ووت: الحسن له م بابه ته دا ئاوا و ئاوا ووت، وه عبدالله بن مسعود له م بابه ته دا ئاوا ووت، أبو حنیفة ووتی: الحسن هه له ی کرد و عبدالله بن مسعود پیکای، خه لکه که هاواریان له سه ری کرد. عبدالرزاق دهئ: سه ری بابه ته که م کرد بینیم ووته ی ابن مسعود تییدا هه مان ووته ی أبو حنیفة بوو، وه هاوه لانی عبدالله بن مسعود شوینی که وتن. [الانتقاء : 135]

ووتم: محمد بن علي السامري أبو علي المقرئ باسما ن کرد مه جهوله، دواتر به سه نه دی صه حیج هیئامان که سوار بن عبدالله دهئ: أبو حنیفة نه رم و نیانی پی نه به خشراوه له دینه کهیدا، وه هیئامان که هه رئه م عبدالرزاق-ه دهئ: به راستی أبو حنیفة مورجیئه بوو.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا حکم قال حدثنا يوسف حدثنا محمد بن حفص بن عمرویه قدم علينا حاجا علی باب التمارین قال سمعت عباس بن عزیز قال سمعت حرمة دهیوت: بیستم الشافعی دهیوت: أبو حنیفة ووته کانی له فیه قسه ی له سه ر نیه ویه کلایی کراوته بو ی. عباس بن عزیز دهئ: وه بیستم حرمة دهیوت: بیستم الشافعی دهیوت: کئ دهیه وئ زانستی فراوان بکات له المغازی نهوا له سه ر محمد بن إسحاق حیسابه، وه نه وه ی فیه ده وئ نهوا له سه ر أبو حنیفة حیسابه. [الانتقاء : 135-136]

ووتم: محمد بن حفص بن عمرویه و عباس بن عزیز هه ردو وکیان مه جهولن، دواتر ریوایه ته کانی تریش ده هیئین له (تاریخ بغداد) ده باره ی مه دحی الشافعی بو أبو حنیفة وه لامیشی ده دهینه وه.

ابن عبد البر دهئ: حدثنا حکم بن منذر بن سعید قال حدثنا يوسف بن أحمد بمكة قال حدثنا أبو سعید بن الأعرابي قال حدثنا عباس الدوري ووتی: بیستم یحی بن معین دهیوت: که سم نه بینیه وهک وکیع، وه نه وه فه توای ده دا به ره ئی أبو حنیفة. [الانتقاء : 136]

ووتە: لە حکم بن منذر و یوسف بن أحمد بە دواوە پراویەکان سیقەن، گەر ئەم رپوایەتە صەحیح بێت ئەوا پەلەیه‌کی رەشە بە نیوچەوانی وکیع چونکە رپوایەتی زۆرمان هینا لە سەلف کە رەئی أبو حنیفة چۆنە و ئەوەی شوینی رەئیەکانی بکەوێ حالی چۆنە، بەلام بەم شیوەیە نیه کە یحیی باسی دەکات یان دەتوانین بڵین ووتەکە یحیی نابێت بە روالەت وەرگرین مەبەستی شتیکی تایبەت بوو، چونکە ئەوەی لە وکیع-هوە رپوایەت کراوە تەواو پێچەوانە ی ئەم ووتەیه‌ی یحیی بن معین-ه.

الترمذی دەئێ: حدثنا أبو كريب قال حدثنا وكيع عن هشام الدستوائي عن قتادة عن أبي حسان الأعرج عن ابن عباس ووتی: پیغەمبەر ﷺ دوو نەعلی لە ملی ئاژەلەکە ی هەلواسی و لای راستی ئاژەلەکە ی بریندار کرد لە (ذي الحليفة) وە خوینەکە ی سەرپەو.

الترمذی دەئێ: فەرموودەکە ی ابن عباس فەرموودەیه‌کی حسن صحیح-ه، زانایانیش کار بەم فەرموودەیه‌ دەکەن لە هاوێلانی پیغەمبەر ﷺ و جگە لەوانیش، بریندار کردنی ئاژەلی قوربانی بۆ حەج بە سوننەت دەزانن، ئەمەش ووتە ی الثوري و الشافعي و أحمد و إسحاق-ه.

الترمذی دەئێ: بیستم یوسف بن عیسی دەیووت: بیستم وکیع کاتیکی ئەم فەرموودەیه‌ی رپوایەت کرد دەیووت: سەیری ووتە ی ئەهلی رەئی مەکەن لەم بابەتەدا، بریندار کردنی ئاژەل سوننەتە ووتە ی ئەوانیش بیدەیه‌.

الترمذی دەئێ: وە بیستم أبو السائب دەیووت: ئیمە لەلای وکیع بووین، بە یه‌کیک لە پیاوێکانی ووت کە لەلای بوو سەیری ووتەکانی ئەهلی رەئی دەکرد: پیغەمبەر ﷺ ئاژەلی بریندار کرد، أبو حنیفة-ش دەئێ ئەم کارە هەتک کردنە، پیاوێکە ووتی: لە إبراهيم النخعي رپوایەت کراوە کە دەئێ: بریندار کردنی ئاژەل هەتک کردنە، أبو السائب دەئێ: بینیم وکیع تورپە بوو تورپە بوونیکی زۆر توند، ووتی: پیت دەلیم پیغەمبەر ی الله ﷺ فەرمووی، تۆش دەلێ إبراهيم وای ووت! چەندە شایستە ی کە بەند بکری نەیه‌یتە دەرەوێ تاکو دەست لەم ووتەیه‌ت هەلده‌گری. [جامع الترمذی: 906]

ووتە: موخالەفە کردنی أبو حنیفة بۆ بابەتی (إشعار) کە بریندار کردنیکی سوکی ئاژەلی قوربانی

حاجیه کانه تا جیا بکریته وه و بناسریته وه ههروهه ها ههئواسینی شتیك له ملی ئاژده که بۆ هه مان مه به ست، له به شی یه که مدا هیئامان له و 30 فهرمووده یه که ابن الجوزي هیئابووی که تییدا أبو حنیفة موخاله فهی فهرمووده ی صه حیجی کردووه، جا سهیری ووته کانی وکیع بکه ن ده رباره ی أبو حنیفة وئه هلی رهئی، سویندتان ده ده م به الله برپا ده که ن ئه مه ووته ی که سیك بی که به پیی رهئی أبو حنیفة فهتوا بدات ؟

المبارکفوری له شهرجی ئه م فهرمووده یه دا ده ئی: ووته که ی وکیع که ده ئی: سهیری ووته ی ئه هلی رهئی مه که ن إشعار سوننه ته، ووته که ی ئه وانیش بیدعه یه، أبو الطیب السندی له شهرجی الترمذی ده ئی: وکیع به م ووته یه ی ئامازه به ووته ی ئیمام أبو حنیفة ده کات، ده ووترئ إشعار له لای ئه و مه کروهه، وه ده ووترئ بیدعه یه.

المبارکفوری ده ئی: خاوه نی کتیبی (العرف الشذی) ده ئی: له فزی (ئه هلی رهئی) بۆ به که م سه یرکردن نیه به لکو بۆ فه قیه به کارده هیئرئ، به لام یه که مجار ئه م له فزه بۆ أبو حنیفة و هاوه له کانی به کارهات، ئه و یه که م که س بوو فیه ی نوسیه وه، له پاشاندا له فزی ئه هلی رهئی به کارهات بۆ هه موو فه قیه ییک.

المبارکفوری ده ئی: بیگومان مه به ستی وکیع له ووشه ی (ئه هلی رهئی) أبو حنیفة و هاوه له کانیه تی، به لگه ش بۆ ئه مه ووته که ی دواتری وکیع-ه که ده ئی: پیغه مبه ر ﷺ إشعار-ی کرد أبو حنیفة-ش ده ئی إشعار هه تک کردنه، جا ئه م ووته یه ی وکیع و ووته که ی تری که ده ئی: سهیری ووته ی ئه هلی رهئی مه که ن ...هتد، هه ردووکیان بۆ سه رزه نشت کردنی ئیمام أبو حنیفة-یه که ده ئی إشعار هه تک کردنه یان مه کروهه، جا وکیع به م دوو ووته یه سه رزه نشتی أبو حنیفة و هاوه له کانی کرد سه رزه نشت کردنیکی توند، وه په ددی دایه وه په ددانه وه یه کی به لیغ، جا به م دوو ووته یه ده رکه وت که وکیع حه نه فی مه زه هب نه بووه که ته قلیدی ئیمام أبو حنیفة بکاته وه، گه ر وکیع حه نه فی بووایه ئه و ئه م سه رزه نشت کردنه ی نه ده کردن هه رگیز، جا ووته که ی خاوه نی کتیبی (العرف الشذی) به تال بوویه وه که ده ئی وکیع حه نه فیه.

المبارکفوري دەئێ: گەر بڵێ: الذهبي له کتیی (تذكرة الحفاظ) له ژياننامەى وکیع-دا دەئێ: یحیی ووتی: کەسم نەدیوه له وکیع باشتر، شەونویژی دەکرد و بەدوای یەکدا بە پۆژوو دەبوو، فەتوای دەدا بە پێی رەئى أبو حنیفة. جا ئەم ووتەى یحیی بە لگەیه کە وکیع حەنەفى بوو.

دەئیم: مەبەست له ووتەکەى یحیی کە دەئێ: (فەتوای دەدا بە پێی رەئى أبو حنیفة) ئەمە فەتوایانە بە جائیزبوونی خواردنەوهی (نبیذ)ى کوفیهکان، وکیع دەخواردنەوه و فەتوای جائیزبوونی دەدا بە پێی ووتەى أبو حنیفة، کەواتە مەبەست له ووتەکەى یحیی فەتوای داوه بە ووتەى أبو حنیفة ئەمە خاسە نەک عام بێ، گەر واش دابنێن مەبەستی عامە ئەوا بێگومان مەبەستی ئەوهیه کە فەتوای داوه بە ووتەى أبو حنیفة لەو بابەتانەى کە ووتەکەى پێچەوانەى فەرمووده نەبوو، بە لگەش بۆ ئەمە دوو ووتەکەى پیشووی وکیع-ه، سەبارەت بە ووتەکەى خاوەنى کتیی (العرف الشذی) کە دەئێ: لەفزی (ئەهلی رەئى) بە کاردیت بۆ فەقیه، وه کە دەئێ: بۆ هەموو فەقیهیک بە کاردیت، ئەم لەفزه بۆ هەموو فەقیهیک بە کارنایهت هەروەک له پیشەکیدا پروونمان کردوو.

[تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذي: 651-650/3]

ووتم: المبارکفوري ئەم وههمەى بە تال کردووه کە وکیع حەنەفى بوو بێت یان بە پێی رەئى أبو حنیفة فەتوای بدات، جا فەرمووده ناسیکی ناسراوی وهک وکیع کە له سەردەمی خۆیدا وهک دهووتری گەشتی زانایان تەنها بۆلای ئەو بووه، گەر ئەو کار بە فەرمووده نەکات و شوینی رەئى أبو حنیفة بکەوێ کێ تر دەمێنێ کە شوینی أبو حنیفة نەکەوێ؟! بە لکو له ووتەکانیدا دیاره کە دژی أبو حنیفة و ئەهلی رەئى بووه، سەبارەت بە (نبیذ)یش کە کوفیهکان بە جائیزیان داناوه ئەمە تەنها فەتوای أبو حنیفة نیه تا بڵێن لەمەدا شوینی کەوتوو، بگره ووتەى ژمارهیهک زانای تری کوفیهیه کە نەک حەنەفى مەزەهەب نین بگره دژی أبو حنیفة-ن، بۆیه زانایهکی وهک عبدالله بن إدريس کە خەلکی کوفیهیه دەئێ: له دنیا دا حەزم له سێ شتە له کوفەدا نەمێن: قیرائەى حمزة و رەئى أبو حنیفة و خواردنەوهی نبیذ، سەبارەت بە خاوەنى کتیی (العرف الشذی) أنور شاه کشمیری-ه کە حەنەفى مەزەهەبە ووتەکەى هیچ نرخیکی نیه کە دەئێ: لەفزی (ئەهلی رەئى) بۆ هەموو فەقیهیک بە کاردێ، ئەمە هەلەیهکی زۆر گەورەیه و گۆرپینی راستیهکانه، بە چەندین بە لگە هیئامان کە ئەهلی

ئەهلی رەئی لای سەلف و اتا أبو حنيفة و شوینکە وتوانی، ئەمە شتێک نیه شایەنی مشتومر کردن بێت، یان کە دەئێ: بەکارهێنانی ووشە (ئەهلی رەئی) بۆ بەکەم سەیرکردن نیه، بگەرێن بزانی دەدۆزنەوه سەلف بە باشە ناوی ئەهلی رەئی ببەن، بەلکو باس نەکران تەنها بە خراپە نەبێ.

الترمذی دواي هينانی فەرموودهی له عەتەت کردنی پێغەمبەر ﷺ له و کەسانە ی کە مارە بە جاش دەکەن (مێردە کاتیە کە و مێردی یە کەم) پاشان دەئێ: زانیان کار بەم فەرموودهیه دەکەن له هاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ له وانه: عمر بن الخطاب و عثمان بن عفان و عبدالله بن عمرو جگە له وانیش، وه ئەمە ووتە ی فەقێه کانه له تابعین، وه ووتە ی سفیان الثوري وابن المبارك والشافعي وأحمد وإسحاق هـ.

الترمذی دەئێ: وه بیستم الجارود له وکیع-هوه باسی ده کرد که ئه ویش به پێی ئەم فەرموودهیه فەتوای داوه، وه وتوویه تی: پێویستە بەم بابە (واتا بابی نەهیکردن له مارە بە جاش) ووتە ی ئەهلی رەئی فری بدریئت. [جامع الترمذی : 1120]

المبارکفوری دەئێ: ووتە کە ی وکیع که دەئێ: پێویستە بەم بابە ووتە ی ئەهلی رەئی فری بدریئت، واتا أبو حنيفة و هاوێله کانی. [تحفة الأحوزي بشرح جامع الترمذی : 265/4]

المبارکفوری دەئێ: هەندیک له حەنە فیه کان دەئێن وکیع بن الجراح فەتوای دەدا بە ووتە ی أبو حنيفة، وه فەرمووده ی زۆری له أبو حنيفة بیستوو، وه هەندیکیان پێیان وایه که وکیع حەنە فی مەزەه ب بووه فەتوای داوه بە ووتە ی أبو حنيفة و تەقلیدی ئەوی کردۆتە وه. منیش دەئێم: ووتنی ئەوهی که وکیع حەنە فی بووه و تەقلیدی أبو حنيفة-ی کردۆتە وه زۆر باطله، نابینی الترمذی له م کتێبهیدا له (باب إشعار البدن) دەئێ: ... (لێرەدا فەرمووده کە ی سەر وه دههێنێ که پێش ئێستا هینامان، پاشان ووتە کە ی وکیع دههێنێ که باسی أبو حنيفة دهکات ئینجا دهئێ) ئەم ووتە ی وکیع له سەر هتاوه تا کۆتاییه کە ی هاوار دهکات به دەنگێکی بهرز که وکیع تەقلید کەر وه ی أبو حنيفة نەبووه، وه تەقلید کەر وه ی کە سی تریش نەبووه، بەلکو شوینکە ووتە ی سوننەت بووه زۆر

سەرزەنشتی ئەوانەى کردووە کە پێچەوانەى سوننەت دەکەن، وە سەرزەنشتی ئەو کە سەى کردووە کە لە لایدا باسى فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ دەکرى ئەویش باسى ووتەى یەکیک لە خەلکى دەکات کە پێچەوانەى فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ وە ئەو کە سەش کە ووتى وکیع فەتواى دەدا بە ووتەى أبو حنیفە مەبەستى ئەو نیه کە لە هەموو بابەتێک بە ووتەى ئەو فەتواى دەدا، بەلکۆ مەبەستى ئەو یە کە فەتواى داو بە ووتەى ئەو لە هەندیک بابەتدا، وە فەتوادانى لەم هەندیک بابەتەشدا تەقلید کردنەوێى أبو حنیفە نەبوو بەلکۆ ئیجتیهادى خۆى بوو جا فەتواکەى موافقى فەتواى أبو حنیفە بوو، جا ئەو وایزانیو کە بە ووتەى أبو حنیفە فەتوا دەدات، بەلگەش بۆ هەموو ئەم قسانە ووتەکانى پێشووی وکیع-ه. [تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذی : 22/1] ووتە: المبارکفوری هیچى نەهێشتەو کە باسى بکەین.

الخطیب دەئى: أخبرنا الحسين بن محمد أخو الخلال قال أخبرنا جبريل بن محمد العذل بهمدان قال حدثنا محمد بن جبويه النخاس قال حدثنا محمود بن غيلان قال حدثنا وکیع ووتى: بیستم الثوري دهيووت: ئیمە ئیماندارین، وە ئەهلى قبیلهش ئیماندارن لەلامان لە مارەکردن و میرات و نوێژ و دان پێدانان، وە تاوانمان هەیه نازانین حاکمان چۆنە لەلای الله. وکیع دەئى: أبو حنیفە ووتى: هەر کە سێک ئەم قسەیهى سفیان بکات ئەوا لەلای ئیمە ئەو کە سە گومانى هەیه لە ئیمانەکەى، ئیمە ئیماندارین لێرەدا و لەلای الله-ش بە حەق. وکیع ووتى: ئیمەش هەمان قسەى سفیان دەکەین، وە قسەکەى أبو حنیفە لەلاماندا جورئەتە. [تاریخ بغداد : 506/15] (سەنەدەکەى حەسەنە).

الخطیب دەئى: أخبرني الحسن بن محمد بن الحسن الخلال حدثنا محمد بن العباس الخزار حدثنا أبو بكر بن أبي داود حدثنا علي بن خشرم ووتى: بیستم وکیع چەندین جار دهيووت: ئەى لاوینە خۆتان فیئى فیهى فەرموودە بکەن، گەر ئێو لە فیهى فەرموودە تیگەیشن ئەوا ئەهلى رەئى بەسەرتاندا زāl نابن. [الفقیه والمتفقە : 161/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

الخطیب دەئى: أخبرنا الحسن بن الحسين بن العباس النعالي أخبرنا أبو بكر أحمد بن جعفر بن محمد

بن سلم الختلي حدثنا أحمد بن علي الأبار حدثنا علي بن خشرم المروزي ووتى: بيستم وكيع به ئەهلى حەدێشی دەیووت: گەر ئێو لە فەرموودە تیبگەن و فێری بین ئەوا ئەهلى رهئى به سەرتاندا زال نابن، أبو حنيفة له هیچ بابەتێکدا قسەى نەکردوو و پێویستمان پێى بێ ئیلا ئێمە لەم بابەتەدا بابێک رپوایەت دەکەین. [الفقيه والمتفقه : 162/2] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتم: واتا گەر أبو حنيفة لە بابەتێکدا قسەى کى کردبێ کە ئێو پێتان وایە پێویستیان بەم قسەى ئەو هەیه و دەبێ گوێ لیبگرن و کارى پێ بکەن، ئەوا ئێمە لەم بابەتەدا ژمارەیه ک لە فەرموودە رپوایەت دەکەین، بۆیه فەرموودەمان لە بەردەستە لە بابەتەکان پێویستیمان بە قسەى ئەو نیە، جا ئەم ووتانەى وکیع دوورى و دزایەتى وکیع بەرامبەر ئەهلى رهئى دەر دەخات کە پیشەوا یە کە یان أبو حنيفة-یه، وه له بهشى یە کە مەدا هینامان کە وکیع دەئێ: أبو حنيفة موخالەفەى 200 فەرموودەى کرد، وه وکیع گومانى هەبوو لەو هەى کە أبو حنيفة گوێ بیستی فەرموودە بووبێ لە عطاء له کاتێکدا أبو حنيفة دەئێ: سمعت عطاء، وکیع دەئێ: ئەگەر بیستبێتى، ئەمەش گومانى درۆکردنە لێ، دواى هەموو ئەمانە دەووتری: وکیع شوینی رهئى أبو حنيفة کە وتوو!

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا يوسف بن أحمد قال حدثنا محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا محمد بن علي قال سمعت يزيد بن هارون دهيووت: خالد الواسطي پێى ووتم: سەیری ووتەکانى أبو حنيفة بکە تا فێرى فێقه بیت چونکە پێویستیت پێیه تى. [الانتقاء : 136]

ووتم: (خالد الواسطي) له چاپى مکتبە القدسى بۆتە (خلد الواسطي) نازانم کێیه رەنگە خالد بن عبدالله الطحان بێ، وه محمد بن علي السمناني مەجهوله، وه أحمد بن حماد نەمدۆزییه وه.

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا جعفر بن إدريس المقرئ قال حدثنا الحسن بن محمد بن هارون قال حدثنا محمد بن أبي منصور قال حدثنا حاتم بن آدم ووتى: به الفضل بن موسى السيناني-م ووت: چى دەئێ دەر بارەى ئەوانەى قسە بە أبو حنيفة دەئێ؟ ووتى: أبو حنيفة له زانستدا شتى ئاواى بۆ هینان کە تێیدەگەشتن و شتى ئاواى بۆ هینان

کە تیئە دەگەشتن، هیچ شتێکی بۆیان جێنەهێشت، جا حەسودییان پێ برد. [الانتقاء : 136]
 ووتە: جعفر بن إدريس المقرئ زەعیفە، الحسن بن محمد بن هارون له ته حقیقی أبو غدة بۆته
 الحسين، گەر الحسن بئ سێقهیه گەر الحسين بئ نەمدۆزییهوه، محمد بن أبي منصور و حاتم بن
 آدم-یش بههه مان شیوه نەمدۆزینەوه.

ابن عبد البر دەئ: قال أبو يعقوب حدثنا جعفر بن إدريس القزويني قال حدثنا محمد بن عيسى
 الطرسوسي قال سمعت سليمان الشاذكوني ووتی: عيسى بن يونس ووتی: قسه دەر بارە ی أبو حنیفة
 مەكە به خراپە، وه باوهر به هیچ كە سێكیش مەكە كە به خراپ قسە ی له سەر دەكات، والله من
 لهو چاكترم نەدیوه، لهو به وەر عترم نەدیوه، له و فە قەترم نەدیوه. [الانتقاء : 136]
 ووتە: جعفر بن إدريس باسماں كرد كە زەعیفە، محمد بن عيسى الطرسوسي خیلاف هەیه
 دەر بارە ی له زەعیفیەوه نزیكتره ابن عدي وابن حبان والهيثمي ته زعیفیان کردوو، الحاكم به
 سێقه ی داناوه، بههه رحال زەعیفی جعفر بن إدريس به سیه تی.

ابن عبد البر دواى هیئانی مه دحی ئەم زانایانە بۆ أبو حنیفة ئینجا ناوی 41 زانای تر دەهێت کە
 دەئ ئەمانەش ستایش و مه دحی أبو حنیفة-یان کردوو. بەلام سەنەد و مه تنی رپوايه ته کانیان ناهێت، کە
 ئەمانەن: عبد الحميد بن يحيى الحماني ومعمربن راشد والنضر بن محمد ويونس بن أبي إسحاق
 وإسرائيل بن يونس وزفر بن الهذيل وعثمان البتي وجريز بن عبد الحميد وأبو مقاتل حفص بن
 مسلم وأبو يوسف القاضي وسلم بن سالم ويحيى بن آدم ويزيد بن هارون وابن أبي رزمة وسعيد
 بن سالم القداح وشداد بن حكيم وخارجة بن مصعب وخلف بن أيوب وأبو عبد الرحمن المقرئ
 ومحمد بن السائب الكلبي والحسن بن عمارة وأبو نعيم الفضل بن دكين والحكم بن هشام ويزيد
 بن زريع وعبدالله بن داود الخريبي ومحمد بن فضيل وزكريا بن أبي زائدة وابنه يحيى بن زكريا بن
 أبي زائدة وزائدة بن قدامة ويحيى بن معين ومالك بن مغول وأبو بكر بن عياش وأبو خالد الأحمر
 وقيس بن الربيع وأبو عاصم النبيل وعبدالله بن موسى ومحمد بن جابر والأصمعي وشقيق البلخي
 وعلى بن عاصم ويحيى بن نصر.

هەموو ئەمانە ستایشی أبو حنیفە-یان کردوو و مەدحیان کردوو بە لەفزی جیاواز، هەموو ئەمانە أبو یعقوب یوسف بن أحمد بن یوسف المکی باسی کردوو لەو کتێبەیدا کە فضائل و هەواڵی أبو حنیفە-ی تیدا کوککردۆتەو، حکم من منذر کتێبەکەی بو پڕوایەت کردین رحمە اللّٰه. **بروانه [الانتقاء : 137]**

ووتە: دڵنیام بیهێناوایە وەک باقی سەنەدەکانی تردەبوو پراوپر لە کەسانی زەعیف و مەجهول کە لە نزیکەی 40 پڕوایەتدا تەنها دوو پڕوایەتی سەلامەت دەرچوون، ئەمە جگە لە حاڵی حکم بن منذر و أبو یعقوب-ی خاوەنی کتێب کە پێشتر باسمان کرد، وە 10 لەو زانایانەی کە ناوی هێناون لە بەشی یەکەمدا بە صەحیحی ووتەکانیمان هێناون کە قسەیان بە أبو حنیفە ووتە.

ابن عبد البر دەڵێ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم حدثنا أحمد بن زهير قال حدثنا سليمان بن أبي شيخ قال حدثني حمزة بن المغيرة -سألني 180 مرد ته مهني نزیکه ی 90 سأل بوو- ووتی: ئێمە نوێژمان دەکرد لەدوای عمر بن ذر لە مانگی ڕەمەزанда لە شەو نوێژ، جا أبو حنیفە دەهات و دایکیشی لە گەڵ خۆی دەهێنا، وە شوێنەکەی ئەو زۆر دوور بوو، وە عمر بن ذر تا نزیکي پارشیو نوێژی دەکرد. **[الانتقاء : 139]**

ووتە: سەنەدەکەی حەسەنە، ئەمەش گەر لێی وورد بینەو پەلەیهکی ڕەشی تری أبو حنیفە-یە نەک مەدح و ستایش بۆی، چونکە ئێمە کە عمر بن ذر بوو کە یەکێکە لە سەرانی مۆرجیئە و بانگەوازی بۆ ئێرجاء کردوو، أبو حنیفە-ش مایێ زۆر دوور بوو کەچی ئەم ڕێگا دوورە بڕیوە تا لەدوای ئێمامیکی وەک خۆی مۆرجیئە نوێژ بکات، پاشان ئێمە نەمان ووتەو شەو نوێژی نەکردوو لە ڕەمەزанда تا ئەم جۆرە پڕوایەتە بێتە وەلام بۆمان ؟

ابن عبد البر دەڵێ: ذکر الدولابي حدثنا أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة قال حدثني خالد بن صبيح ووتی: بیستم أبو یوسف دەیووت: ئێمە خێلافمان دەبوو دەربارەیی بابەتێک، جا أبو حنیفە دەهات پرسیارمان لێی دەکرد، وەک بۆی وەلامەکەی لەناو گیرفانی دەرەهێنا و پێی دەداین، أبو یوسف دەڵێ: کەسم نەدیووە لە أبو حنیفە زانایانێک لە لێکدانەوێ مانای فەرموودە. **[الانتقاء : 139]**

ووتە: أحمد بن القاسم نەمدۆزییەو، گەر صەحیحیش بێت ئاساییە قوتابی یەکەمی أبو حنيفة مەدحی شیخەکەب بکات، بەلام هەرئەم قوتابیە لە بەشی یەکەمدا هینامان کە دەلی أبو حنيفة بە جەهمیەتی مرد و بروای بە خروج کردن هەبوو.

ابن عبد البر دەلی: قال الدولابي سمعت أبا عبد الله محمد بن شجاع يقول سمعت إسماعيل بن حماد بن أبي سليمان له بازنة دهرس ووتنه وهی أبو حنيفة له كوفه دا دهيووت: أبو حنيفة ووتی: ئەوێ ئیمە تێیداين پەئیە، کەس ناچار ناکەين لەسەری، وە نالین هیچ کەسێک بە زۆر لەسەریەتی قبوڵی بکات، جا هەر کەسێک شتێکی لەمە باشتري پێیە با بپینیت. [الانتقاء: 139]

ووتە: گەر صەحیح بووایە دەبوو بە پەلەیهکی تر، ئەوێ دەلی ئیمە لەسەر پەئی دەروین کێ باشتري لایە با بپینیت! یەکەم: یەکلای دەکاتەوێ کە ئەهلی پەئیە نەک ئەهلی حەدیت، دووێم: بۆمەگەر عەقڵی بەوێ ناشکێ کە قورئان و سوننەت باشتري لە پەئی؟! بەلام پێوایەتە کە دروێە چونکە محمد بن شجاع الثلجي تێدایە کە حەنەفی مەزەهەبە و ئەهلی پەئیە و درۆزنە وەک پێشترباسمان کرد.

ابن عبد البر دەلی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو داود أحمد بن محمد القيسراني قال حدثنا علي بن عمرو بن خالد قال حدثنا أبي قال حدثنا زهير بن معاوية ووتی: پرسيام لە أبو حنيفة کرد دەربارەوی ئەمان پێدانی دوژمن لەلایەن کۆیلەو، ووتی: گەر کۆیلە کە شەر نەکات ئەمانەکەب بەتالە، منیش پیم ووت: حدثني عاصم الأحول عن الفضيل بن يزيد الرقاشي ووتی: ئیمە دوژمنمان گەمارۆ دەدا، جا تیرکیان بۆ دەهاوێژرا ئەمانی تێدا بوو، ئەوانیش دەیانووت: ئەمانتان پێ داین، ئیمەش دەمان ووت ئەمە کۆیلە یەک ئەم ئەمانەب پێداون، ووتیان والله ئیمە کۆیلە و نازاد لەیە کتر جیا ناکەیتەوێ لەناوتاندا، ئیمەش نامەمان بۆ عمر نارد دەربارەوی ئەمە، ئەویش نامەب نارد ووتی: ئەمان پێدانی کۆیلە بە دروست بزانی، جا أبو حنيفة بێدەنگ بوو، پاشان من کوفەم جێپێشت بۆ ماوێ 10 سأل، پاشان هاتمەوێ کوفە چوومە لای أبو حنيفة پرسيام لێکرد دەربارەوی ئەمان پێدانی کۆیلە، بە فەرموودەکەب عاصم وەلامی دامەوێو لە ووتەکەب خۆی پەشیمان ببوویەو، جا زانیم کە شوینی ئەو فەرموودانە دەکەوێ کە

دەبیستی. وە پرسیارم لە سفیان الثوری کرد دەربارەی ئەمە، ووتی: ئەمانەت پێدانی دروستە شەڕ بکات یان نەیکات، وە فەرموودەکەی عاصم الأحول-ی باسکرد. [الانتقاء : 140]

ووتم: أحمد بن محمد القيسراني مەجهوله، علي بن عمرو بن خالد ئەویش مەجهوله.

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو العباس الفارض قال حدثنا محمد بن إسماعيل الصائغ قال حدثنا داود بن المحبر ووتی: به أبو حنيفة ووترا: ئەو کەسە ئیحرامی بەستوووە ئازار-ی دەست ناکەوێ سەراویل لەبەر دەکات، ووتی: نەخێر، بەلکو ئازار لەبەر دەکات، پێی ووترا: ئازار-ی نیە، ووتی: سەراویل دەفرۆشێ ئازار-ی پێ دەکڕێ، پێی ووترا: پێغەمبەر ﷺ ووتاریدا فەرمووی: ئەوەی ئیحرامی بەستوووە سەراویل لەبەر دەکات گەر ئازار-ی دەست نەکەوت، أبو حنيفة ووتی: لەم بارەیهوه هیچ فەرموودەیهک لە پێغەمبەرەوه ﷺ بە صەحیحی لەلامدا نەچەسپاوه کە فەتوای پێبدهم، وە هەموو کەسیکیش فەتوا بەوه دەدات کە بیستووێتی، وە لەلای ئێمەش بە صەحیحی چەسپاوه کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەو کەسە ئیحرامی بەستوووە سەراویل لەبەر ناکات، ئێمەش فەتوا بەوه دەدەین کە بیستوویمانە، پێی ووترا: موخالەفە پێغەمبەر ﷺ دەکەیت ؟ ووتی: الله له عنه تی لەو کەسە کردوووە کە موخالەفە پێغەمبەر ﷺ دەکات، الله به هو ی ئەوهوه پێزی لیگرتین و به هو ی ئەوهوه پزگاری کردین. [الانتقاء : 140-141]

ووتم: پێم خۆشبوو هەموو پێوایەتەکانی مەدحکردنی أبو حنيفة بەم شیوایە بوایه، کە دەلێن جەهەمی بوو پێوایەت هەبێ پەدە ئێمە بداتەوه، کە دەلێن مۆرجیئە بوو پێوایەت هەبێ پەدە ئێمە بداتەوه، کە دەلێن خەواریج بوو پێوایەت هەبێ پەدە ئێمە بداتەوه، کە دەلێن بێ ئەدەبی بەرامبەر پێغەمبەر ﷺ و فەرموودەکانی کردوووە و گالتهی بە فەرموودە کردوووە و پەتی کردۆتەوه پێوایەت هەبێ پەدە ئێمە بداتەوه، نەک کاتییک بە سەنەدی صەحیح ئەم هەموو کوفرو تاوانە ی أبو حنيفة دەهێنین لایەنگرانی ئەویش لە بەرامبەر دا پێوایەتی شەونویژ و عیبادهت و ئەمانەت پارێزی و ئەم جوۆرە شتانه بهینن، جا لە بەشی یەکەمدا هێنامان کە حماد بن زید فەرموودە ی

لەبەزکردنی سزاویل بۆ ئەو کەسەى کە ئیحرامى بەستوووە گەر ئازارى دەست نەکەوت بە سەنەدێكى صەحیح دەگێژێتەووە کە روخسەتى پێدراوە، تەنانەت البخارى دواتر لە صەحیحەکەى ئەم فەرموودەىەى هیناوە بەم سەنەدەووە، کە چى أبو حنیفة زۆر بەبێ ئەدەبى فەرموودەکە ڕەت دەکاتەووە و دەڵێ هېچ نیه، سەنەدەکەش بریتیه لە حماد بن زید عن عمرو بن دینار عن جابر بن زید عن ابن عباس عن النبي ﷺ أبو حنیفة گەر تۆزێک زانستى هەبوايه بە صەحیحى وزەعیفى بچووکتري گومانى نەدەبوو لە صەحیحى ئەم فەرموودەىە،

جا ئیستا دەڵێن ئەوەتا عوزرەکەى باسکردوووە دەڵێ لەلای من نەچەسپاوە بە صەحیحى ئەم فەرموودەىە بۆیە ئاواى ووتووە، ئیمەش بە چەند خاڵێک وەلامتان دەدەینەووە:

یەكەم: گەر فەرموودەکەى بەلاوە زەعیفیش بێ دەبێ بۆ حماد بن زید ڕوونى بکاتەووە کە ئەم فەرموودەىە زەعیفە، نەک ئاوا بەبێ ئەدەبى بە دەستەکانى ئاماژە بکات کە ئەم فەرموودەىە هېچ نیه، دواتر کام ڕاوى بە زەعیف داناوە لەم سەنەدە ؟ حماد ؟ کە ئیمام مالک-ى عیراقە ؟ یان عمرو بن دینار کە یەکیکە لە وشەش تابعیهى سەنەدى فەرموودە بە دەوریاندا دەخولێتەووە ؟ یان جابر بن زید ؟ کە موفتى بەصرە بوووە ابن عباس خۆى بە شان و بالى هەلداوە و ستایشى کردوووە. دووهم: ئەم ڕیوايه تەى کە ابن عبدالبر هیناويه تى یان پیش بە سەرھاتەکەى حماد بن زید ڕوویداوە یان دواى ئەو ڕوویداوە، گەر پیش بە سەرھاتەکەى حماد ڕوویدابێ ئەوا دەبێ کاتێک کە حماد فەرموودەکە بۆ أبو حنیفة دەگێژێتەووە أبو حنیفة تەسلیحى بێ چونکە پیشتر بانگەشەى ئەوہى کردوووە بە صەحیحى لەلای نەچەسپاوە ئەوەتا حماد بە صەحیحى بۆى هینا کەواتە درۆ دەکات، وە ئەگەر دواى بە سەرھاتەکەى حماد أبو حنیفة ئەم قسەىەى کردبێ ئەکەواتە سورە لەسەر ئینکاری کردنى فەرموودەکەى حماد و وەرى ناگریت، ڕوونیشمان کردووە کە سەنەدەکە چۆنە جا نازانم أبو حنیفة لەبەرچى فەرموودەکەى بە هېچ نەزانیوہ !

سییەم: داود بن المحبر تۆمەتبارە بە درۆ، 20 زانای جەرح و تەعدیل بە زەعیف و مەتروکیان داناوە

خاوەنی کتیی (العقل) ه که پڕیەتی له ڕیوایەتی درۆ، تەنانەت أبو غدة محقق-ی کتیبەکە ی ابن عبدالبر که قوتابی محمد زاهد الکوثری جەهمیە، لە سەر هەمان ڕێبازی الکوثری ڕۆیشتوو ه له بەرگری کردنی له أبو حنیفە، له حاشیە کە دا دەئ: داود بن المحبر مەتروکە له لای جەمهوری زانیان.

ابن عبدالبر دەئ: ذکر الدولابی حدثنا محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي قال حدثنا علي بن الحسن بن علي بن شقيق أبو الحسن المروزي قال سمعت أبا بكر يذكر عن ابن المبارك ووتی: بیستم سفيان الثوري دهيووت: أبو حنیفە به توندی زانستی دەگرت، بەرگری له حەرامکراوەکانی الله دەکرد که حەلال بکړن، کاری به و فرموودانە دەکرد که له لای صەحیح بوون که سانی سيقه نه قلیان کردبوو، وه کردهوهکانی پێغه مبری الله ﷺ و ئەو هی که زانیانی کوفە ی دیو ه که له سەری بوونە، پاشان هەندیک که س قسەیان پێ ووت، الله له ئیمە و ئەوانیش خو شییّت. [الانتقاء: 142]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي مەجهوله، هەروەها أبو بكر به صیغە ی تمریض له ابن المبارك ڕیوایەتی کردوو ه دەئ (یذکر) که ئەمەش صیغە یەکی زەعیفە، هەر چەندە أبو غدة له حاشیە دا دەئ: علي بن الحسن بن شقيق راستەوخۆ له ابن المبارك ڕیوایەتی دەکات، زیادکردنی أبو بكر له سەنەدە کە له جووری (المزید فی متصل الأسانید) ه، هەروەها ئاماژە ی به وه داوه که نه سەب و کونیە ی علي بن الحسن بن شقيق هەلە یه، به هەرحال هەر چۆنیک بێت مەجهولی محمد بن حماد به سەبۆ به زەعیف دانانی ڕیوایەتە کە، مەتنە کەش مونکەر ه سفيان یه کیکه له وانه ی که قسە ی زوری به أبو حنیفە ووتوه، تەنانەت قسە شی له گەل نه کردوو ه وهک له به شی یه که مدا هیئامان، ئیتر چۆن قسە یه کی له م شیو هیه دەکات؟! پیم وایه مەتنە کە بۆنی درۆ ی لیدیت.

ابن عبدالبر دەئ: حدثنا عبدالوارث بن سفيان قال حدثنا قاسم قال حدثنا أحمد بن زهير قال حدثنا يحيى بن معين قال حدثنا عبيد بن أبي قرة عن يحيى بن ضريس ووتی: بینیم سفيان الثوري پیاویک هاته لای که به شی هەبوو له عیلم و عیبادەت، به سفيان-ی ووت: ئە ی باوکی عبدالله ئینکاری چ شتیک دەکە ی له سەر أبو حنیفە؟ ووتی: چیه تی؟ پیاوه که ووتی: بیستم قسە یه کی ده کرد ئینصاف و به لگە ی تیدا بوو، ده یووت: من کار ده که م به کتیی الله گەر دەستم کهوت، ئەو هی له قورئاندا

نەمدۆزیەوێ کار بە سوننەتی پیغەمبەری اللہ ﷺ و ئاشارە صەحیحەکان دەکەم کە لێی رپوایەت کراوە کە بلأو بۆتەوێ لە دەستی سیقەکان بۆ سیقەکان، جا ئەگەر لە کتیی اللہ و سوننەتی پیغەمبەرەکە ی نەمدۆزیەوێ، کار بە ووتە ی ئەو هاوێلانە ی دەکەم کە دەمەوێ و ئەوێ نەموست واز لە ووتەکە ی دەهینم، پاشان لە ووتە ی ئەوان دەرناچن بۆ ووتە ی کەسانی تر، جا کاتی ک کارەکە گەیشته إبراهيم والشعبي والحسن وعطاء وابن سيرين وسعيد بن المسيب -ژمارە یە ک پیاوی ژمارد- ئەوان کە سانیکن ئیجتیهادیان کردووێ منیش بۆم هە یە ئیجتیهاد بکەم هەروە ک چۆن ئەوان ئیجتیهادیان کردووێ. بڕوانە [الانتقاء : 143]

ووتم: لە تەحقیقی مکتبە القدسی ئەم رپوایەتە بە پچراوی و تیکە لێ هاتووێ، بۆیە ئەم رپوایەتە م لە تەحقیقی أبو غدة نەقل کردووێ چونکە ئەو بە دروستی هیناویەتی. (عبید بن أبي قرة) لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (عبدالله بن أبي قرة) صدوق-ه رپوایەتی مونکە پری هە یە سەرە پرای کە می رپوایەتە کانی، گەر بلیین سەنە دەکە حە سەنە ئەوا نابیتە هۆی لادانی ئەو ووتانە ی بەشی یە کەم کە دەر بارە ی أبو حنيفة ووتراوێ، قسە کانیشی زیاتر رەمزین ئەم پڕۆ دەبینیت پیسترین مورپتە د هە مان ئەم قسانە دەکات دە لێ دەست بە قورئان و سوننەت و ووتە ی هاوێلان دەگرم کە چی لە هەر سیکیشیان بەریه، جا بۆیە ئەم ووتە رەمزیانە کردار پشتراستی دەکاتەوێ یان بە درۆی دەخاتەوێ، وێ بینیمان أبو حنيفة کە موخالە فە ی ئایەتی صەریحی قورئان و فەرموودە ی صەحیحی کردووێ، هەروە ک ابن قتیبە ووتی: موخالە فە کردنی ئایەتی صەریحی قورئان هێچ عوزرێکی تیدا نیه.

ابن عبد البر دە لێ: قال أبو يعقوب حدثنا محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد بن العباس قال حدثنا القاسم بن عباد ووتی: بۆم باسکرا کە ابن أبي ليلى سکالای لە أبو حنيفة کرد لە لای المنصور، ووتی: ئە ی ئە میری ئیمانداران لە کوفە پیاویک هە یە من قەزاوێت ناکەم لە هێچ قەزیه یە کدا ئیلا ئەو موخالە فە م دەکات تیدا، المنصور ووتی: کییه ؟ ابن أبي ليلى ووتی: أبو حنيفة-یه، المنصور ووتی: بە حە ق موخالە فە ت دەکات یان بە باطل ؟ ووتی: بە حە ق، جا ئەمە

کەوتە دژی المنصور-هوه هەر بەم ھۆیە وەش دەست نیشانی کرد بۆخۆی، ابن أبي ليلى-ش پەشیمان بوویە وە کە ئەم شتەى باسکرد. [الانتقاء : 145]

ووتم: محمد بن علي السمناني مەجھولە وەک پێشتر باسمان کرد، أحمد بن حماد بن العباس نەمدۆزییە وە پێشتر باسمان کرد، ھەر وەھا القاسم بن عباد بە صیغەى تمریض رپوایەتى کردووە دەئى (ذَكَرَ لِي) واتا بۆم باسکرا ئەمەش صیغەى کى زەعیفە، ھەر وەھا مەتنە کەش مونکەرى پێوە دیارە بگرە بۆنى درۆى لیدیت، کەس ھەیه بزانی بەرامبەرە کەى بە حەق رەدەدى دەداتە وە کەچى سکالای لى بکات و دان بە وەش بنیت کە بە حەق رەدەدى دەداتە وە نەک ناحەق ؟!

ابن عبد البر دەئى: قال أبو يعقوب به هه مان سه نه د له القاسم بن عباد-هوه قال حدثنا محمد بن شجاع قال حدثنا أبو رجاء -كه له عبيادته و چاكه دا پلهى هه بوو- ووتى: محمد بن الحسن-م بينى له خه وندا، ووتم: الله چى ليكردى؟ ووتى: ليم خوشبوو، ووتم: ئەى أبو يوسف ؟ ووتى: ئەو پلهى له من به رزتره، ووتم: ئەى چى له أبو حنيفة کرد ؟ ووتى: ئۆھۆ ئەو له أعلى عليين-ه. [الانتقاء : 145] ووتم: أبو يعقوب به هه مان سه نه دى پيشوو له القاسم بن عباد ئەمەى رپوایەت کردووە ئەویش لە محمد بن شجاع الثلجي ئەویش لە أبو رجاء. محمد بن شجاع الثلجي باسمان کە درۆزنە و تە کفیریش کراوە، جگە لە مەش خەون حوکەى لى وەر ناگیریت تەنھا بۆ دلدانە وەیه.

ابن عبد البر دەئى: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الدينوري قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا صالح بن محمد بن رزين عن أبي حنيفة ووتى: له خه وندا بينيم گوڤرى پيغه مبه ر عليه السلام هه لدايه وه ئيسكه كانيم دهرهينا و له باوه شم گرت، جا ئەم خەونە منى ترساند، چوومە لای ابن سیرین بۆم گێراپە وە، ووتى: گەر خەونە کەت راست دەرچى ئەوا سوننەتى پيغه مبه رە کەت محمد صلى الله عليه وسلم زیندوو دەکەیتە وە. [الانتقاء : 145]

ووتم: صالح بن محمد بن رزين مەجھولە.

أبو غدة دەئى: له هه موو نوسخه كان بهم شيويه هاتوو هه نه ده كه، تەنھا لە نوسخەى کە نەبى

بەم شیوەیە هاتوو: صالح بن محمد بن یوسف بن یوسف بن رزین، واتا کەسیکی تریش لە سەنەدە کە زیادکراوە، ئەویش کەسیان ناناسی بۆیە تەرجیحی نەکردوو کەم سەنەدە دروستەر، واقعیش تەواو پێچەوانەی ئەم رێوایەتە یە أبو حنيفة نە فەرموودەناس بوو تا دەستی هەبێ لە زیندووکردنەوی سوننەت، وە لە فێقهیشدا رۆونه کە چەندەها فەتوای هەیه پێچەوانەی سوننەتە، ئەوەندە بەسە کە خۆی ئیمامی ئەهلی رەئیه، ئەم مەزەهەش پێچەوانەی مەزەهەبی ئەهلی سوننەتە.

لە هەردوو چاپە کەدا (علیه السلام) بۆ پێغەمبەر ﷺ نوسراوە جاری یە کەم، جاری دووهم کراوە بە صلی الله علیه وسلم، منیش وەک خۆی نەقلم کردوو. ابن عبدالبر دوو رێوایەتی تریشی هێناوە کە هەر خەونە هەمان مانا دەدات، یەکیکیان درۆیه محمد بن شجاع الثلجي تێدایە، ئەوی تریشیان زەعیفە یوسف بن عثمان الصباغ دەئی: پیاویک بۆی گێرامەو کە خەونی دیوو، نازانین ئەم پیاو کێیە (مبهم)ە، هەروەها یوسف خۆشی دیارنیه کە حالی چۆنە نەمدۆزییەو.

ابن عبدالبر دەئی: قال أبو يعقوب حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا علي بن الحسن بن بشر قال حدثنا علي بن سلمة ووتی: بیستم عبدالحمید بن عبدالرحمن الحماني دەیووت: بینیم لە خەوندا وەک بلی ئەستێرەیه ک لە ئاسماندا کەوت، ووترا أبو حنيفة-یه، پاشان دانەیه کی تر کەوت، ووترا مسعر-ه، پاشان دانەیه کی تر کەوت، ووترا سفیان-ه، جا أبو حنيفة پێش مسعر مرد پاشان مسعر پاشان سفیان. [الانتقاء: 146]

ووتم: علي بن الحسن بن بشر نەمدۆزییەو، تەنانەت أبو غدة دەئی: لە نوسخەیه ک بە علي بن الحسين بن بشیر هاتوو، تەرجیحیشی نەکردوو کەمە ی راستەر، ئەمەش بەلگەیه کە ئەویش نایناسی ئەگینا محقق لە شتیکی ئاوا بێدەنگ نابێ.

ابن عبدالبر دەئی: قال أبو يعقوب حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن أحمد بن فراس قال حدثنا موسى بن هارون قال حدثنا يحيى بن عبدالحمید الحماني عن علي بن مسهر ووتی: من لای سفیان الثوري بووم

پیاویک پرسیری لیکرد دەر بارە ی پیاویک کە دەست نوێژی هەلگرتوو بە ئاویک کە کەسیکی تر دەست نوێژی پێ هەلگرتبوو، سفیان ووتی: دروستە ئاوەکە پاکە، پێم ووت: أبو حنیفة دەلی: دەست نوێژی پێ هەلناگیری، سفیان پێ ووتم: بۆچی وای ووتووە؟ ووتم: ئەو دەلی ئاوەکە بە کارهاتوو، علی بن مسهر دەلی: پاشان من لە لای سفیان بووم چەند رۆژیک دواي ئەمە، پیاویک هاتە لای پرسیری دەست نوێژ هەلگرتنی لیکرد بە ئاویکی بە کارهێنراو، سفیان ووتی: دەست نوێژی پێ هەلناگیری چونکە ئاویکی بە کارهێنراو، جا گەراییەو سەر ووتە کە ی أبو حنیفة لەم بابەتەدا.

[الانتقاء : 146]

ووتم: یحیی الحمانی لە بەشی یە کەم باسمان خیلاف زۆرە دەر بارە ی، مەتنە کەش مونکەری هەست پێ دەکری، مانای چیه تەنها لە بەر ئەوەی و توو یە تی ئاوەکە بە کارهاتوو ئیتر سفیان چۆتە سەر قسە ی ئەو؟! بۆ سفیان نەیدەزانی ئاوەکە بە کارهاتوو ؟

ابن عبد البر دەلی: قال أبو یعقوب حدثنا أبو علی أحمد بن عثمان الحافظ قال حدثنا أحمد بن العباس الضبی قال حدثنا سلیمان ابن أبي شیخ قال حدثنا محمد بن عمر الحنفی عن أبي عباد الکوفی ووتی: الأعمش پێ ووتم: چۆن هاو ئە کە تان - و اتا أبو حنیفة - وازی لە ووتە ی ابن مسعود هی نا کە دەلی: فروشتنی کە نیزە ک و اتا تە لاقدانی ؟ ووتم: بە هۆی فەرموودە کە ی تۆ کە گیراتەو، ووتی: کامە فەرموودە ؟ ووتم: أبو حنیفة دەلی: تۆ بۆت گیراوە تەو لە إبراهيم عن الأسود عن عائشة کە دەلی: بريرة کاتیک فروشرا و نازاد کرا سەرپشک کرا. الأعمش ووتی: بە راستی أبو حنیفة فەقیهە، ئەم شتە سەر سامی کرد. [الانتقاء : 147]

ووتم: أحمد بن عثمان الحافظ و أحمد بن العباس الضبی و محمد بن عمر الحنفی ئەم سیانەم نەدۆزیهوه، وه أبو عباد الکوفی کە ناوی عمران بن عطیة- یه لە هیچ کتیبیکدا نەمدۆزیهوه تەنها کتیبی راوییه شیعه کان نەبێ کە دەلێن هاوێ جعفر الصادق بووه، وه لە چاپی مکتبة القدسی (أبو عباد) بۆتە (أبو عیاد).

مانای ووتە کە ی ابن مسعود ئەو یه کە دەلی: گەر کۆیله شووی کرد پاشان خاوەنە کە ی فروشتی

بە کەسیکی تر جگە لە میژدە کە ی ئەوا تە لاقی دە کە وئ، فەر موودە کە ی عائشە-ش دە ئی: بریرە کاتیکی فرۆشرا و ئازاد کرا سەر پشک کرا، جا گەر تە لاقی کە و تباوایە ئەوا سەر پشک نە دە کرا لە وە ی لە لای میژدە کە ی دە مینیتە وە یان نا.

ابن عبد البر دە ئی: حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا أحمد بن الفضل قال حدثنا محمد بن جرير الطبري قال سمعت محمد بن إسماعيل الضراري دہیووت: خە ئکی لە لای أبو عبد الرحمن المقرئ بوو بە خیلافیان، هە ندیک ووتیان: لە أبو حنیفة-هە وە پوا یە تمان بۆ بکە، هە ندیک تر ووتیان: پیو یستمان بە أبو حنیفة نیە، بیستم أبو عبد الرحمن المقرئ ووتی: هاوار بە حالتان دە زانن أبو حنیفة کی بوو؟ کە سم نە دیو وە ک أبو حنیفة. [الانتقاء: 147]

ووتم: أحمد بن الفضل بن العباس الدينوري قوتابیە کە ی الطبري زە عیفە. هە روو هە لە بە شێ یە کە م بە صە حی ی هینامان کە أبو عبد الرحمن المقرئ دہیووت: أبو حنیفة مورجیئە بوو بانگی کردم بۆ ئیرجاء پە تە م کردە وە، وە گەر پوا یە تە ی لێ کرد بوایە دہیووت: حدثني أبو حنیفة وكان مرجئا، پر بە دە نگ ی ئە مە ی دە ووت.

ابن عبد البر دە ئی: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو محمد عبد الرحمن بن أسد الفقيه قال حدثنا هلال بن العلاء الرقي قال حدثنا أبي قال حدثنا عبيد الله بن عمرو الرقي ووتی: أبو حنیفة لێ درا بە هۆ ی ئە وە ی کە رازی نە بوو ببیتە قازی، جا دوژمنە کانی بە مە دڵخۆش بوون و ووتیان: استتابە کرا. [الانتقاء: 150]

ووتم: أبو محمد عبد الرحمن بن أسد الفقيه مە جە وە لە. هلال بن العلاء بن هلال لە باوکی پوا یە تە ی کرد وە، هلال بن العلاء صدوق-هە بە لام النسائي دە ئی: شتی مونکەر لە باوکیە وە دە گێر پیتە وە جا نازانم هە ئە کە لە خۆ یە تە یان لە باوکی. هە ئە کە لە باوکیە تە ی بێ گومان، چونکە باوکی زۆر زە عیفە پوا یە تە ی مونکەری زۆرە، ئە مە ش ووتە ی زانیان دە ربارە ی باوکی:

أبو حاتم الرازي دەئ: منكر الحديث، ضعيف الحديث، له ابن زريع ژمارەيەك فەرموودەى ھەلبەستراو رپوايەت دەكات.

ابن حبان دەئ: لەو كەسانە بوو كە سەنەدى ھەڵدەگێرايەو و ناوى راپويەكانى دەگۆرى، بەھيچ جوړيک نابێ احتجاجى پێ بكري.

ابن حجر دەئ: لاوازی تیدا بوو.

الخطيب البغدادي دەئ: ھەندیک لە فەرموودەكانى مونكەرە.

سبط ابن العجمي دەئ: منكر الحديث ضعيف.

ھەروەھا دانەرانی كتيبي (تحرير تقريب التهذيب) بە ضعيف جدا دایانناو.

ابن عبد البر دەئ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو قتيبة سلم بن الفضل قال حدثنا محمد بن يونس الكديمي ووتى: بيستم رۆژيک بە عبدالله بن داود الخريبي ووترا: ئەى باوكى عبدالرحمن معاذ له سفيان الثوري رپوايەت دەكات كە ووتويەتى: أبو حنيفة دوو جار استتابە كراو، جا عبدالله بن داود ووتى: ئەمە والله درۆيە، علي والحسن دوو كورەكەى صالح بن حي له كوفە بوون ئەوانيش پلەيەكيان ھەيە لە وەرە كە ھاوشیوھى نيه، وە أبو حنيفة بە ئامادەبوونی ئەم دووانە فەتواى دەدا، گەرشتيكي ئاوا ھەبوايە ئەوا پي رازی نەدەبوون، وە من سەردەميک لە كوفە بووم ئەم شتەم نەبيست. [الانتقاء : 150]

ووتەم: محمد بن يونس الكديمي درۆزنە.

ابن عدي دەئ: الكديمي تۆمەتبار كراو بە ھەلبەستنى فەرموودە بە درۆ، ھەروەھا دەئ: بانگەشەى ئەوھى دەكرد كە كەسانىكى ديوھ لە راپويەكان كەچى نەشى ديوون، زۆرينەى شيخەكانمان وازيان ھيئا لە رپوايەت كردن لى.

ابن حبان دەئ: لەوانەيە زياتر لە ھەزار فەرموودەى ھەلبەستابى بە درۆ.

أبو الحسين بن المنادي: فەرموودەمان لە الكديمي نوسيهو، پاشان ووتەى أبو داود-مان پيگەيشت دەربارەى الكديمي، جا ئەوھى كە لەومان بيستبوو فرماندا.

الآجری دەڵی: بینیم أبو داود ووشە ی درۆی بە کار دەهینا دەربارە ی محمد بن یونس، وە موسی بن هارون نەه ی لە خەڵک دەکرد گۆی بیستی فەرمووده بن لە الکدیعی، موسی خۆی بە پەردە ی کەعبە وە هەلواسی بوو دەبووت: یا الله من شایەتی دەدەم کە الکدیعی درۆزنە فەرمووده هەڵدەبەستی بە درۆ.

القاسم بن زکریا المطرز دەڵی: من ئەژنۆم بە ئەژنۆی الکدیعی دەنیم لە بەردەم الله، وە دەلیم: الکدیعی درۆی دەکرد بە دەم پیغەمبەرە کەت و زانیانە وە.

جا سەرەپای درۆزنی الکدیعی وە ک زانیانی جەرح و تەعدیل باسیان کرد، ئەم رپوایەتەش درۆزنی ئەو دەرەخات چونکە بە صەحیحی لە سفیان الثوری والحسن بن صالح هینامان لە بەشی یەکەمدا کە قسەیان بە أبو حنیفة ووتو، وە سفیان باسی دوو جار استتابە کردنی کردوو.

ابن عبد البر دەڵی: حدثنا حکم بن منذر بن سعید رحمه الله قال حدثنا یوسف بن أحمد قال حدثنا أحمد بن الحسن الحافظ قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثني محمد بن عبد الله الفقيه قال حدثنا الحسن بن زياد اللؤلؤي ووتی: ئافرەتییکی شیتمان لە لا بوو پێی دەووترا أم عمران، کە سییک بە لایدا تیپەری شتیکی بە ئافرەتە کە ووت، ئەویش پێی ووت: ئە ی کوپی دوو زیناکەرە کە، ابن أبي لیلی وە ستابوو دەبیست، فرمانی کرد ئافرەتە کە بهین، جا بردی بۆ ناو مزگەوت دوو حەددی لە سەر جیبە جی کرد، حەددیک بۆ باوکی حەددیک بۆ دایکی، ئەم باسە گەشتە وە بە أبو حنیفة، ووتی: هەلە ی کردوو ابن أبي لیلی لەم کارەدا لە شەش شویندا، شیت حەددی لە سەر نیە، حەددی لە مزگەوت جیبە جی کردوو لە سەری حەددیش لە مزگەوت جیبە جی ناکرێ، بە وە ستاوی لییدا وە ئافرەتان بە دانیشتن لییان دەدرێ، دوو حەددی لە سەر جیبە جی کردوو گەر کە سییک بوەتانی زینا بداتە پال قەومیک تەنها یە ک حەددی لە سەر، وە لییدا وە لە کاتیکدا دایک و باوکی کە سە کە ئامادە نەبوونە ئەمەش ناکرێ ئیلا بە ئامادە بوونی ئەوان نەبێ چونکە حەد تەنها بۆ ئەوانە یە کە داوای دەکەن، وە هەردوو حەددە کە ی بە یە کە وە کو کردۆتە وە لە یە ک شویندا هەر کە سییکیش دوو حەددی لە سەر واجب بێ ئەو ی دوو می لێ نادری تا ئەو ی یە کەم ووشک

دەبێتەو پاشان هی دووهمی لێدەدرئ، ئەم ووتەیهی أبو حنیفة گەیشتەو بە ابن أبي لیلى، چوو بۆلای ئەمیر سکاڵای کرد لە أبو حنیفة، ئەمیریش أبو حنیفة-ی قەدەغە کرد لە فەتوادان، جا ئەمە بە سەرھاتی قەدەغە کردنی أبو حنیفة-یە لە فەتوادان لە لایەن ئەمیر-ەو، پاشان ھەندیک بابەت ھاتن بۆلای عیسی بن موسی ئەویش پرسیاری لە أبو حنیفة کرد لە بارەیانەو، أبو حنیفة وەلامی دایەو، عیسی ھەموو وەلامەکانی بە چاک زانی جا ئیزنیدا لە مەجلیسەکەى دانیشت.

[الانتقاء : 152]

ووتم: الحسن بن زیاد بن اللؤلؤي حەنەفی مەزھەبە یەکیکە لە ھاوەلانی أبو حنیفة، تۆمەتبارە بە درۆ بە لکوزۆرێک بە درۆزن ناویان بردووە، ئەخلاقیشی ناشرین بوو.

أبو ثور بن إبراهيم الكلبي دەئ: نەمدیو لە اللؤلؤي درۆزتر.

ابن عدي دەئ: فەرموودەى ھەبە بەلام فەرموودە پیشەى ئەو نیە، زەعیفە.

أبو حاتم الرازي دەئ: ضعیف الحدیث، سیقە نیە و جیگای متمانە نیە.

أبو داود دەئ: درۆزنە، سیقە نیە و جیگای متمانە نیە.

أحمد بن حنبل دەئ: ضعیف الحدیث.

النسائي دەئ: سیقە نیە و جیگای متمانە نیە.

الحسين بن محمد الجريدي دەئ: بینیم الحسن بن زیاد یاری بە ئەندامی نێرنەى مندالێک دەکرد.

أبو الحسين الرهاوي دەئ: کتیبەکانی الحسن بن زیاد-م نوسیەو لێ و بەردەوام لەگەڵی بووم،

رۆژێک بینیم نوێژی دەکرد مندالێکی موو لێ نەھاتوو لە تەنیشتیەو بوو لە ریزی نوێژدا، کاتیکی

سوجدەیان برد دەستی درێژ کرد بۆ پۆمەتی مندالەکە و پۆمەتی گوشتی لە کاتیکیدا لە سوجدەدا

بوو، جا لەو کاتەو لێ جیا بوو مەو و لە سەر خۆم کردە مەرج کە ھیچ شتیکی لێو نەگیرمەو.

الدارقطني دەئ: زەعیفە، مەتروکە.

علي بن المديني دەئ: فەرموودەکانی نانوسرێتەو.

ابن نمير دەئ: درۆ دەکات بە دەمی ابن جریج.

بە وکیع ووتر: سالیکی ووشکە، ووتی: چۆن نابێتە ووشکە سالی کە حسن اللؤلؤي و حماد بن أبي

حنیفة قازین ؟!

یحیی بن معین دەڵێ: زۆر درۆزنە هیچ نیه، جارێکی تر دەڵێ: درۆزنیکی پیسە.

پرسیار لە یزید بن ھارون الأیلی کرا دەربارەی ھسن، یزید ووتی: ئایا ئەو موسلمانە ؟!

یعقوب بن سفیان الفسوی دەڵێ: درۆزنە.

یوسف بن عمر القواس دەڵێ: خۆت بپاریزە لە اللؤلؤی.

جگە لە ھەموو ئەمانەش، عیسی بن موسی کە ناوی ھاتوووە لە کۆتایی بەسەرھاتەکە، لەبەشی

یەکەمدا ھینامان کە خۆی استەبابەیی بە أبو حنیفة کردوووە کاتیەک والی کوفە بوو.

ابن عبدالبر دەڵێ: حدثنا عبدالوارث بن سفیان قال حدثنا قاسم بن أصبغ قال حدثنا أحمد بن

زھیر قال حدثنا سلیمان بن أبي شیخ قال حدثنا أبو سفیان الحمیری قال: قال ابن شبرمة: من به توندى

أبو حنیفة-م عەیبدار دەکرد و بەکەم سەیرم دەکرد، جا کاتی ھەج ھات منیش حاجی بووم لەو

کاتەدا، خەڵکی لە دەوری کۆبوونەووە پرسیاریان لێ دەکرد، شتی ئاوام لێ بینی بە شیوەیەک

نەمدەزانی من کێم، پیاویک ھاتە لای ووتی: ئەی أبو حنیفة بۆلای تۆ ھاتووم بۆ کارێک کە گرنگە

بۆم و بێ توانای کردووم، أبو حنیفة ووتی: کارەکە چیە ؟ پیاووەکە ووتی: کورپێکم ھەیه جگە لەو

ھێترم نیه، گەر ژنی بۆ بھێنم تەلّاقی دەدات گەر کەنیزەکی بۆ بکرم ئازادی دەکات بێ توانا بوومە

بەرامبەرە ئەمە، هیچ چارێک ھەیه ؟ أبو حنیفة دەست بە جێ پێی ووت: کەنیزەکی بکەر بۆ خۆت

کە کورپەکەت پێی رازی بێت، پاشان لە کورپەکەتی مارە بکە، جا گەر تەلّاقیدا ئەوا بۆ خۆت

دەگیریتەووە کەنیزەکە، وە گەر ئازادیشی بکات ئەوا شتیکی ئازادکردوووە کە مۆلکی خۆی نیه، ابن

شبرمة دەڵێ: جا زانیم کە أبو حنیفة فەقیهە، جا لەم رۆژەووە دەستم ھەلگرت لە باسکردنی تەنھا

بە چاکە نەبێت. [الانتقاء: 153]

ووتم: ھەموو راویبەکان سێقەن تەنھا أبو سفیان الحمیری صدوق-ە، بەلام سەنەدەکە پچرانی

تێدایە لەنیوان أبو سفیان الحمیری و ابن شبرمة، أبو سفیان شیخیکی ھەیه بەناوی ھشیم بن

بشیر کە قوتابی ابن شبرمة-یە، جا سەیری ئەو رپوایەتانەم کرد کە أبو سفیان لە ابن شبرمة-ووە

ڕیوایەتی کردوووە بینیم لە هەموو ڕیوایەتەکان هاشیم لەنیوانیاندا هەیه واتا بەم شیوەیە: (أبو
 سفیان الحمیری عن هاشیم عن ابن شبرمة) هیچ ڕیوایەتێکم نەدۆزییەووە کە أبو سفیان راستەخۆ
 لە ابن شبرمة ڕیوایەت بکات بە صیغەی سماع، لەم ڕیوایەتەش وەک دەبینن بە صیغەی محتمل
 ڕیوایەتی کردوووە وتووێیەتی (قال ابن شبرمة) نە ی ووتووە (سمعت یان حدثنا یان أخبرنا) جا گەر أبو
 سفیان سەماعی هەبواوە لە ابن شبرمة ئەوا دەمانتوانی ئەم ڕیوایەتە ی بە متصل هەژمار بکەین
 گەر بزانی ناسراو نیە بە تەدلیس بەلام وەک باسم کرد هیچ ڕیوایەتێکی نیە لە ابن شبرمة تصریح
 بدات بە سماع، جا بۆی هەیه بڵێن: لەوانە یە لێرەشدا هاشیم لەنیوانیاندا هەبێ بەلام ناوی
 نەهێنابێ، دەلێین: ئەم ئەگەرەش دەبێ کە بۆ علوی سەنەد وایکردبێ چونکە لەهەمان کاتدا لەگەڵ
 ابن شبرمة ژیاوە، ابن شبرمة سالی 144 مردوووە، أبو سفیان سالی 112 لە دایکبوووە، کەواتە 32
 سال هاوسەردەم بوونە، هەردووکیان عیراقین أبو سفیان خەلکی شاری واسط-ە، ابن شبرمة
 خەلکی شاری کوفە یە بەلام چۆتە واسط-یش، بۆیە ئەگەری (اللقیا) یە کتر بینین هەیه، وە بەپێ
 شەرطی مسلم بە متصل هەژمارە گەر هاوسەردەم (معاصر) بن و ئەگەری بینینیش هەبێ، وە
 دواتر نازانین ابن شبرمة چ ماوە یە ک لە واسط بوو بە دیاریکراوی، ئەووە چەسپاوە کە ابن سیرین-
 ی دیووە لە واسط، ابن سیرین سالی 110 مردوووە بێگومان پێش ئەوکاتە بینوویەتی چونکە ابن
 سیرین لە بەصرە مردوووە و خەلکی بەصرەش بوو، هەروەها کاتێک ایاس بن معاویة المزنی کە
 خەلکی بەصرە یە دەچێتە واسط ابن شبرمة پرسیری لێدەکات لە واسط، ایاس-یش لە واسط
 دەمێنێتەووە تا سالی 122 هەر لەوێ دەمرێ، وە نازانین ایاس ئەوکاتە ی چۆتە واسط و ابن شبرمة
 پرسیری لێکردوووە سالی چەند بوووە تا تەمەنی ئەوکاتی أبو سفیان بخەمڵین بزانی ئەوکاتە ی ابن
 شبرمة لە واسط بوووە ئەو لە دایکبوووە یان نا، بۆیەش ئەم تەنکید کردنەووە یە دەکەم لەسەر
 بەیە ک گەیشتنی ئەم دووانە چونکە هەرچی ڕیوایەتی أبو سفیان هەیه لەرێگای هاشیم-ەووە لە ابن
 شبرمة ڕیوایەتی کردوووە هیچ ڕیوایەتێکی راستەوخۆی نیە لە ابن شبرمة بۆیە گومانم زۆرە کە لە
 ابن شبرمة-ی نەبیستبێ کە سێکی تر لەنیوانیان هەبێ، گەر بڵێین لەوانە یە هاشیم لە نیوانیان بێت
 ئەوا قورپە کە خەستردەکاتەووە چونکە سەرەرای ئەووە کە هاشیم ئیمامێکە هیچ قسە ی لەسەر نیە

بەلام زۆر بەناوبانگە بە تەدلیس و یە کجار تەدلیسی زۆرە، جا گریمان سەنە دەکە بەم شیوەیە ی
 لیبت (أبو سفیان عن هشیم عن ابن شبرمة) فەرموودە ناسان لێ دەکوڵنەو بەزانن تەدلیسی
 کردوو یان نا چونکە هشیم زۆر بەناوبانگە بە تەدلیس، بگرە هەندیکیان بە پەهای بە زەعیفی
 دەزانن سەنە دەکە تا ئەو کاتە ی هشیم تصریح دەدات بە سەماع و تا دەئێ: سمعت یان حدثنا یان
 أخبرنا یان أنبأنا ابن شبرمة، وه له سنن النسائي رپوایەتیک هەیه له هشیم عن ابن شبرمة،
 النسائي به زەعیفی داناو دەئێ: هشیم مدلس-ه تەصریحی نەداو بە سەماع له ابن شبرمة-هوه،
 پروانه [سنن الصغری: 477/8] ئەمەش تەنها وەلامی گریمانە یە ک بوو کە دەکرێ باسکرێ، ئەگینا
 هشیم بوونی نیە له سەنە دەکە دا، سەبارەت بە مەتنە کەش مونکە پری پێو دیارە، ابن شبرمة کە
 تۆبە توندی أبو حنیفە عەبیدار دەکەیت و بە کەم سەیری دەکەیت هۆکارە کە ی چیە ؟ لەبەر ئەوە ی
 وتوویەتی: قورئان مەخلوقە ؟ یان وتوویەتی: خروج بکەن ؟ یان مورجیئە بوو و بانگەوازی بو
 ئیرجاء کردوو ؟ یان جەهەمی بوو ؟ یان گالته ی بە فەرموودە کردوو و پەتی کردۆتەو ؟ یان
 فەتوای داو بە فیل و بە پەئی ؟ لەبەر کام لەم هۆکارانە بە کەم سەیرت کردوو ؟ گەر هەر کام
 لەم هۆکارانە بێت دەچێتە عەقڵتانەو کە تەنها لەبەر ئەوە ی أبو حنیفە وەلامی پرسیری کە سێکی
 داو تەو و ابن شبرمة سەر سام بوو بە وەلامە کە ی ئیتر تەواو پەئی بگۆرێت دەر بارە ی أبو حنیفە ؟
 خو سەدان زانای کافر و بیدعە چی هەن کاتیک کتیبەکانیان دەخوینینەو سەر سام دەبین بە
 زانستە کە یان دەکرێ وەک ابن شبرمة بە وەلامی پرسیری کە پەئیمان بگۆرین دەر بارە ی کە سەکان ؟!

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا حکم بن منذر قال حدثنا أبو يعقوب يوسف بن أحمد قال حدثنا أبو
 علي أحمد بن عثمان الحافظ الأصبهاني قال حدثنا محمد بن العباس قال حدثنا يحيى بن عبد الله بن بكير
 ووتی: بیستم الليث بن سعد دهيووت: من گوئ بیستنی باسکردنی أبو حنیفە دەبووم هیوام
 دەخواست پۆژیک ببینم، پۆژیک له مسجد الحرام بینیم بازنە یە ک خەلکی له دەوری بوون
 یە کتریان پāl دەنا، منیش چووم بۆلای بینیم پیاویکی خەلکی خوراسان هاتە لای أبو حنیفە، ووتی:
 من پیاویکم خەلکی خوراسانم سامانم زۆرە و کورپکم هەیه باش نیە، وه جگە لەئەو مندالی ترم

نیە، جا اللیث بن سعد هەمان بە سەرھاتەکە ی ابن شبرمە-ی گێڕایەو، بەلام اللیث ئەمەندە ی زیاد کرد، ووتی: واللّٰه وەلامەکە ی سەرسامی نەکردم بەقەدەر سەرسام بوونم بە خێرای وەلامدانەو، [الانتقاء : 154]

ووتم: هەمان چیرۆکی ابن شبرمە-یە، أبو علي أحمد بن عثمان نەمدۆزییەو، محمد بن العباس زۆرپاوی هەن بەم ناو نەمزانی کامەیانە.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو محمد جعفر بن محمد الطوسي قال سمعت محمد بن إسماعيل الصائغ يقول حدثنا سويد بن سعيد الحدثاني قال حدثنا علي بن مسهر ووتی: ئیّمە لە لای أبو حنیفة بووین ابن المبارك هاتە لای پێ ووت: چی دەڵێ دەربارە ی ئەو ی کە سیّک مەنجەلێک چێشت لێدەنێت پاشان بآئندە یە ک دەکەوێتە ناویەو و دەمرێت ؟ أبو حنیفة بە هاوێلەکانی ووت: ئیوێ چی دەڵێ ؟ ئەوانیش لە ابن عباس-وێ بۆیان رپوایەت کرد کە دەڵێ: ئاوێکە دەپێژرێ گۆشتەکەش دوای شۆردنی دەخورێ، أبو حنیفة ووتی: ئیّمەش ئاوا دەڵێن، تەنھا ئەو نەبێت کە مەرجیکی تێدا یە، گەر بآئندە کە بکەوێتە ناویەو لەکاتی کولانیدا گۆشتەکە فری دەدرێت و ئاوێکەش دەپێژرێ، وە گەر بکەوێتە ناویەو لەکاتی سەرەتادا گۆشتەکە دەشۆردرێ و دەخورێ، وە ئاوێکە ی ناخورێ، ابن المبارك ووتی: ئەمەت لەکوێ هیّنا ؟ أبو حنیفة ووتی: گەر لەکاتی کولانیدا بآئندە کە بکەوێتە ناوی ئەوا دەگات بە گۆشتەکە هەروەک چۆن خەل و ئاوێکە دەگاتە ناو گۆشتەکە، وە گەر لە سەرەتادا بکەوێتە ناوی و نەمینیّتەو تێدا ئەوا ناچیتە ناو گۆشتەکە، کە گۆشتەکەش پێگە یی هیّچی نەچۆتە ناو، ابن المبارك ووتی: (زیرین) بە فارسی واتا زیڕینە، وە بە دەستەکانی ژمارە 30 دروستکرد، وەک بۆ ووتەکە ی أبو حنیفة-ی دایە پال زیڕ. [الانتقاء : 155]

ووتم: سويد بن سعيد له بهشی یەکەمدا باسمان کرد کە حاڵی چۆنە، بەلام رپوایەتی سويد لە علي بن مسهر صەحیحە، مسلم هیّناوێتە ی لە صەحیحەکەیدا وەک احتجاج پێکردن.

أبو محمد جعفر بن محمد الطوسي مەجهولە، هەرچەندە پێم وایە کونیەکە ی هەلە یە أبو عبدالله

دروسته نهک أبو محمد، چونکه أبو عبدالله جعفر بن محمد الطوسي خەزورانی محمد بن إسماعیل الصائغ-ه رپوایه تی لیوهی ههیه، به لām ئەویش حاڵی دیارنیه، گریمان سه حیحیش بوایه ابن المبارک له کو تای ته مه نیدا له م شتانه په شیمان بوته وه وهک له به شی یه که مدا هی نامان.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا محمد بن موسى العطار قال حدثنا موسى بن هارون الحمال ووتی: پیم گه یشت که قتاده هاته کوفه له مه جلیسیکی خوی دانیشته، ووتی: پرسیارم لی بکه ن ده رباره ی فه رمووده کانی پیغه مبه ری الله ﷺ تا کو وه لامتان بده مه وه، کو مه لیک به أبو حنیفة-یان ووت: هه لسه وه بو ی، ئەویش هه لسا یه وه بو ی ووتی: ئە ی باوکی الخطاب چی ده ئی ده رباره ی پیاویک له خیزانه که ی دا برا وه ژنه که ی شووی کردو ته وه، پاشان می ردی یه که می گه راپه وه وهاته ژووره وه لی ووتی: ئە ی ئافره تی زیناکه ر شووت کردو ته وه له کاتی که دا من زیندووم ؟ پاشان می ردی دوو مه می هاتو ته ژووره وه پی ووتو ه: ئە ی ئافره تی زیناکه ر شووت کردو وه له کاتی که دا می رت هه یه، (اللعان) چۆن ده کری له م حاله ته دا ؟ قتاده ووتی: ئە م شته رپویدا وه ؟ أبو حنیفة پی ووت: گه ر رپووشی نه دا بی ت خو مان بو ی ئاماده ده که ی ن، قتاده ووتی: وه لامتان ناده مه وه له ه یچ شتیکی ئاوا دا، پرسیارم لی بکه ن ده رباره ی قور ئان، أبو حنیفة پی ووت: چی ده ئی ده رباره ی فه رمایشتی الله عز وجل: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ﴾ ئە م که سه کی یه ؟ قتاده ووتی: ئە مه پیاویک بوو له کو ره مامه کانی سلیمان بن داود، اسم الله الأعظم-ی ده زانی، أبو حنیفة ووتی: سلیمان اسم الله الأعظم-ی ده زانی ؟ قتاده ووتی: نه خیر، أبو حنیفة ووتی: سبحان الله ! یه کیک له به رده م پیغه مبه ریک له پیغه مبه ره کان ئاماده یه که له وزاناره ؟! قتاده ووتی: وه لامی ه یچ شتی که تان ناده مه وه ده رباره ی ته فسیر، پرسیارم لی بکه ن ده رباره ی ئە و شتانه ی که خه لکی خیا لیا ن لی هه یه، أبو حنیفة پی ووت: تو ئی ماندا ری ؟ قتاده ووتی: هیوام وایه، أبو حنیفة پی ووت: بو چی وانا لی وهک ئە وه ی ابرا هیم ووتی که الله گێ راویه تیه وه لی، کاتی که الله پی فه رموو: ﴿قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ﴾ قتاده ووتی: ده ستم بگرن، والله هه رگیز نایه مه ئە م شاره وه.

ووتە: موسی بن هارون الحمال دەڵێ: (بلغني) واتا: پێم گەشت، ئەم جوۆرە صیغە یەش زەعیفە چونکە نازانین کێ پێی ووتووە، مەتنە کەشی زۆربە پوونی دیارە کە مونکەرە، بگرە بۆنی درۆی لێدیت، تەنانەت محقق-ی تاریخ بغداد (۱) دەربارەی ئەم بەسەرھاتە کە لە تاریخ بغداد بە سەنەدێکی تر ھاتوووە دەڵێ: ئاسەواری ھەلبەستنی پێوہ دیارە، شیوازی پرسیارەکانیش ھی کەسیکە کە ئەدەبی نیە تەنھا مەبەستی ئیحراج کردنی کەسی بەرامبەرە.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا القاضي محمد بن علي السمناني قال حدثنا أحمد بن حماد بن العباس قال حدثنا القاسم بن عباد قال حدثنا بشر بن الوليد ووتی: بیستم أبو يوسف دەیووت: قتادة هاته كوفه، جا هه مان به سەرھاتی پیشووی گێڕایەو، تەنھا لە کۆتاییە کەیدا ووتی: ئیماندارم إن شاء الله. [الانتقاء : 156]

ووتە: محمد بن علي السمناني و أحمد بن حماد العباس پێشتر باسمان کردوون کە مەجهولن، ھەر وەھا بشر بن الوليد خیلانی لەسەر زەعیفە یان سیقە یە، ئەھلی رەئییە ھاوێلی أبو یوسف-ە، دوای ئەوێ توقف-ی کرد لە قورئان تەرک کرا لەلای ئەھلی حەدیت.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو عبد الله محمد بن حزام الفقيه قال حدثنا عبد الصمد بن الفضل قال حدثنا شداد بن حكيم قال حدثنا زفر بن الهذيل ووتی: أبو حنیفة و ابن أبي ليلى و ژمارە یە ک لە زانایان کۆبوونەووە لە وەلیمە ی کە سانیکدا، بۆن گولایان بۆ ھێنان لە ناو جامیک زیو، بە کاریان نە ھێنا لە بەر زیو کە، أبو حنیفة وەری گرت و بە پەنجە دەری ھێنا ئینجا خستیە ناو دەستی و خۆی پێ بۆن خۆشکرد، وە بە زاناکانی ووت: ئایا نازانن أنس بن مالك شیرینیان بۆی ھێنا لە جامیک زیودا، ئەویش شیرینیە کە ی خستە سەر پارچە نانیک پاشان خواردی ؟ ئەوانیش سەیریان بە زیرەکی و عەقڵی أبو حنیفة ھات. [الانتقاء : 158]

ووتە: محمد بن حزام مەجهولە پێشتر باسمان کرد.

ابن عبد البر دەڵێ: قال أبو يعقوب حدثنا العباس بن أحمد البزار قال حدثنا الحارث بن أبي أسامة

ووتی: بیستم علي بن عاصم دهیووت: (... دواى هیئانی پرسیارێک که له أبو حنیفة-ی کردوو هه ئه ویش وه لامي داوه ته وه) ئینجا علي بن عاصم له وه سفی أبو حنیفة-دا ده ئی: والله گهر عه قلی أبو حنیفة بکیشری به عه قلی نیوهی خه لکی شاری کوفه، نه وا عه قلی نه و قورستره. [الانتقاء: 160]

و وتم: العباس بن أحمد البزار نه مدؤزییه وه، پێشتریش رپوایه تی هه مان شیخمان هیئا که چی له ویدا ناوی به العباس بن محمد البزار هاتبوو، لێره محمد بوته أحمد، هه ردوو ک ناوه که ش نه مدؤزینه وه، علي بن عاصم یه کییک بووه له وانیهی زۆر دژی أبو حنیفة بووه وه ک له به شی یه که مدا چه ند رپوایه تیکی نه ومان هیئا، مه حاله شتیکی ئاوا بلی له کاتییدا هه ر نه و یه کییک له کوفره کانی أبو حنیفة نه قل ده کات بو مان، هه ر نه ویش بوو ووتی أبو حنیفة موخاله فهی 400 فه رمووده ی کرد.

ابن عبد البر ده ئی: قال أبو یعقوب حدثنا حدثني جدي رحمه الله تعالى قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا محمد بن مליح بن وکیع قال حدثني أبي قال حدثنا يزيد بن کمیت ووتی: شریک پپی و وتم: ئیمه له جه نازهی مندالیکی بني هاشم بووین، خه لگی گه وره و پایه دار به دواى جه نازه که وه بوون، منیش له ته نیشتی ابن شبرمه بووم جه نازه که م به پری ده کرد، کاتییک جه نازه که وه ستا، ووترا: بوچی جه نازه که ناروات ؟ ووترا: دایکی منداله که هاتوته دهر وه له مال له سوژی بو منداله که ی پرووی دهر خستوو به قه میسیکه وه، باوکی منداله که ش سویندی خواردوو به ته لاق گهر نه گه ریته وه ماله وه، دایکی منداله که ش سویندی خواردوو به به خشینی هه موو نه و شتانه ی که هه یه تی ناگه ریته وه تا نوژی له سه ر نه کریت، له م پۆژده ا ابن شبرمه و هاوشانه کانی ئاماده ی جه نازه که بوون، کو بوونه وه و پرسیارى نه م شته یان لیکرا، وه لامیکی ئاماده یان لانه بوو، ووتی: پۆشتن أبو حنیفة-یان بانگ کرد که له لایه کی خه لکه که وه بوو، هات سه ری دا پۆشتبوو ژنه که و پیاوه که و خه لکیش وه ستابوو، أبو حنیفة به ژنه که ی ووت: له سه رچی سویندت خوارد ؟ نه ویش ووتی: له سه ر نه وه و نه وه، به پیاوه که ی ووت: به چی سویندت خوارد ؟ ووتی: به وه، أبو حنیفة ووتی: به رمال راخه ن، به رمال راخرا، به پیاوه که ی ووت: وه ره پیش نوژی بکه له سه ر کوپه که ت، کاتییک نوژی کرد أبو حنیفة به ژنه که ی ووت: بگه ریوه ماله وه هه ردوو کتان له سوینده که تان دهر بازتان

بوو، مردوو و هەتەن هەلگرن، خەلکی ئەم وەلامەیان بە شتیکی چاک زانی، جا شریک دەگێڕێتەو وە کە ابن شبرمە ووتی: ئافەرەتان نەیان توانی مندائیکیان ببیت وەک النعمان (واتا أبو حنیفة).

[الانتقاء : 161]

ووتم: پێشتر بەهەمان ئەم سەنەدە برکە ی کۆتایی ووتە کە ی ابن شبرمە هاتوو، باپیری أبو یعقوب مەجهولە، محمد بن ملیح بن وکیع نەمدۆزییەو، یزید بن کمیت تۆمەتبارە بە درۆ.

ابن عبدالبر دەڵێ: قال أبو یعقوب حدثنا أبو علي أحمد بن عثمان الأصمہانی قال حدثنا أبو محمد بن أبي عبد الله قال حدثنا داود بن أبي العوام ووتی: باوکم منی برد بۆ مەجلیسی یحیی بن نصر منیش بچوو ک بووم، جا باوکم بۆمی گێڕایەو وە لە یحیی بن نصر ووتی: أبو حنیفة أبو بکر و عمر ی لە علی بە باشتەر دەزانی، وە علی و عثمان ی خوشدەویست، وە برۆای بە قەدەر هەبوو خێر و شەری، وە قسە ی نەدە کرد دەربارە ی اللہ عز وجل، وە مەسحی دە کرد بە سەر الخفین، وە لە فەقەتەرین و بە تەقواترین کەسی سەردەمی خۆی بوو. [الانتقاء : 163]

ووتم: لە أبو یعقوب بەدواو وە مەموو راویەکانی سەنەدە کە نەناسراون، تەنھا یحیی بن نصر نەبێ حالی دیارە ئەویش کە سیکی جەھمیە وزەعیفە، ئەو ووتە یەشی کە دەڵێ: (قسە ی نەدە کرد دەربارە ی اللہ عز وجل) ئەمە عەقیدە ی جەھمیەکانە واتا پەکخستنی صیفەتەکانی اللہ باسی هیچ کامیان نەکەیت.

ابن عبدالبر دەڵێ: قال أبو یعقوب حدثنا محمد بن الحزام الفقیه قال حدثنا أبي قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت الحسن بن أبي مالك دەیووت: بیستم أبو یوسف دەیووت: پیاویک هاتە مزگەوتی کوفە رۆژی هەینی، لەسەر بازەکان دەسورایەو وە پرسیاری لێدەکردن دەربارە ی قورئان، أبو حنیفة-ش ئامادە نەبوو لە مەککە بوو، خەلکیش خیلافیان تێکەوت لەم بارە یەو، واللہ وایدەبینم شەیتان بێ خۆی خستبێتە سەر شیوہی مرۆف، تا گەشت بە بازە کە ی ئیمە پرسیاری لێکردین ئیمەش پرسیارمان لە یەکتەر کرد لەناو خۆماندا، وەلامان نەدایەو، ووتمان: شیخە کەمان لێرە نیە، وە حەز ناکەین دەست پێشخەری بکەین لە قسە کردن لەم بابەتە تا ئەو دەبێتە یەکەم کەس

قەسە ی تێدا دەکات، جا کاتێک أبو حنيفة هاتەو لە القادسیە پێی گەشتین، پرسیری خێزانە کە ی و شاری لێکردین ئێمەش وەلاممان دایەو، پاشان پێمان ووت: الله لیت رازی بێت بابەتێک پروویداو تۆ چی دەڵێی دەربارە ی ؟ وەک بۆی لەناو دلمان بوو هەستمان بە پرووی کرد کە پێی ناخۆشە واگومانی برد شتێکی زەحمەت پروویداو ئێمەش قەسەمان تێدا کردوو، ووتی: بابەتە کە چیه ؟ ووتمان: ئەمە و ئەو هیه، ماو هیه ک بێدەنگ بوو، پاشان ووتی: وەلامی ئێو چی بوو ؟ ووتمان: هیچ قەسەمان تێدا نە کردوو، وە ترسان قەسە ی تێدا بکەین کە پێت خۆش نەبێ، ئینجا دێی خۆش بوو، ووتی: جزاکم الله خیرا، وەسیەتی من لە بەر بکەن قەسە ی تێدا مە کەن و پرسیری ش لە کەس مە کەن دەربارە ی هەرگیز، تەنھا بۆین قورئانی کە لامی الله عز وجل- ه بەبێ ئەو ه ی هیچ پیتێکی تر زیاد بکەن، بپروا ناکەم ئەم بابەتە بە کوێتا بێت تا ئەهلی ئیسلام دەکەوێتە بارودۆخی کەو نە دەتوانن پێی هەڵسن نە دەتوانن لێی دەرچن، الله ئێمە و ئێو ش پەنا بدات لە شەیتانی رەجیم.

[الانتقاء : 165]

ووتە: عبدالفتاح أبو غدة محقق- ی کتیب دێی زۆر خۆش کردوو بەم رپوایەتە، دەڵێ: دەڵێن أبو حنيفة رەددی جەهمیەکانی نە داو تەو، لە هیچ کتیبێکی ئەهلی سوننە ووتە ی أبو حنيفة- ی تێدا نیە رەددی جەهمیەکانی دا بێتەو، ئەو تە لێرە دا رەددی داو تەو !

نازانم زانستە کە ی هەر ئەو نەندە یە یان دە یەو ی خۆل بخاتە چاوی خەلکەو ؟ محمد بن شجاع الثلجي ئەمە ی رپوایەتە کردوو کە درۆزنیکی پیسە وەک باسما ن کرد، جگە لەو ه ی کە محمد بن الحزام و باوکی هەردووکیان مەجهولن، پاشان وەلامە کە ی وەلامی ئەهلی سوننە نیە، وەلامی (الواقفة) یە کە دەڵێن: قورئان کە لامی الله یە، ئیتر دەو ه ستن نە دەڵێن مەخلوقە نە دەڵێن مەخلوق نیە، ئەم جوړە کە سانهش لە لای سەلف تە کفیر کراون.

هەر وەها ابن عبدالبر رپوایەتێکی تری هێناو کە أبو حنيفة مونا زەرە لە گەل 70 کەسی قە دەری دەکات لە کوفە هەموویان دە بە زینیت، مونا زەرە کە درێژە بۆ یە نە مێنا، السري بن عاصم لە حامد بن آدم ئەویش لە بشار بن قیراط رپوایەت دەکات، السري بن عاصم تۆمە تبارە بە درۆ، حامد بن آدم درۆزنە، بشار بن قیراط زەعیفە. بروانە [الانتقاء : 164]

(السري بن عاصم) له چاپي مكتبة القدسي بۆته (السدي بن عاصم).
هەروەها رپوايەتيکی تر دەهينيت کە أبو حنيفة موناژەرەي لەگەڵ الضحاک الشاري خەواريج
کردوو بەزاندووێتی، ئەویش محمد بن شجاع الثلجي درۆزن رپوايەتی کردوو.
بروانه [الانتقاء : 158]

وہ رپوايەتيکی تر دەهينيت کە أبو حنيفة رەددي خەواريجي داوەتەو بە ئايەتيک کە نەيانتوانيوە
بيکوژن، يحيى بن معين دەگيرپيژتەو رپوايەکانی هەموو سيقەن بەلام سەنەدەکە متصل نيه واتا
زەعیفە، چونکە يحيى بن معين 8 سأل دواي مردنی أبو حنيفة لە دايکبوو بەیەکتر نەگەيشتوون
تا راستەوخۆ لێوێ رپوايەت بکات. بروانه [الانتقاء : 161]

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حامد أحمد بن إبراهيم قال حدثنا سهل بن عامر
ووتی: بیستم بشر بن الوليد دەيووت: ئیمە لەلای ئەمیری ئیمانداران المأمون بووین، إسماعيل بن
حماد بن أبي حنيفة ووتی: قورئان مەخلوقە، ئەمە رەئى من و رەئى باب و باپیرانمە، بشر بن الوليد
ووتی: بەئێ رەئى تۆیە، بەلام رەئى باب و باپیرانت نیه. [الانتقاء : 166]

ووتم: لە بەشی یەكەمدا رپواتيکی لەم شیوەیەمان هینا کە نەوێکەى أبو حنيفة دەئێ ئەمە دینی
من و باب و باپیرانمە، کەواتە ئەم رپوايەتەى ابن عبد البر دەبیژتە رەد بۆی، بەلام أبو حامد شیعیە
شیخی الکلينی-ه خاوەنى کتیبی (الكافي) کە ئەم کتیبە لەلای شیعیە وەك صحيح البخاري لای
خۆمان وایە، جگە لەوێش شیخەکەى أبو حامد کە سهل بن عامر-ه تۆمەتبارە بە درۆ، جا پێم
خۆشبوو هەموو رپوايەتەکان لەم شیوەیە بن رەددي رپوايەتەکانی بەشی یەكەم بدەنەو بەلام تا
ئێستا هەمووی یان درۆ بوو یان زۆر زەعیف بوو.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو حامد قال حدثنا صالح بن أحمد بن يعقوب ووتی:
بیستم باوکم دەيووت: پرسیار کرا لە أبو مقاتل حفص بن سلم دەربارەى قورئان منیش ئامادە بووم،
ووتی: قورئان کەلامی اللّە-یە مەخلوق نیه، کورپەکەى بە ناوی سلم پێی ووت: ئەى باوکە هیچ
شتیک لەم بارەیهو بە أبو حنيفة-ه پێم رادەگەیهنی ؟ ووتی: بەئێ، أبو حنيفة-م لەسەر ئەو

دیوه جگە لەووە شتیکی ترم لێ نەدیوه، گەر زانیبوام جگە لەووە شتیکی تر دەلێ هاورێیەتیم نەدەکرد، ووتی: أبو حنیفە ئیمامی دونیا بوو لە سەردهمی خۆیدا لە فیکەر و عیلم و وەرعدا، ووتی: أبو حنیفە ئامرازی تاقیکردنەووە بوو ئەهلی بیدعە ی پێ جیادەکرایەووە لە ئەهلی سوننە، وە بە قامچی لێدرا تا بێتە ناو خۆشی دونیا بۆیان، رازی نەبوو. [الانتقاء: 166]

ووتە: أبو حامد پێش ئیستا باسمان کرد کە چۆنە، (صالح) کە لە چاپی مکتبە القدسی بۆتە (صالح) نەناسراوە، أحمد بن یعقوب البلخی باوکی صالح زەعیفە، أبو مقاتل حفص بن سلم تۆمەتبارە بە درۆ.

ابن عبد البر دەلێ: حدثنا حکم بن منذر رحمہ اللہ قال حدثنا أبو یعقوب یوسف بن أحمد المکی بمکة فی المسجد الحرام قال حدثنا محمد بن حفص بن عمرویہ کان قدم علینا حاجا قال سمعت أبا بکر محمد بن عمرویہ قال سمعت إبراهيم بن عبد الله الخلال دهیوت: له لای ابن المبارک باسی أبو حنیفە کرا، بیستم ابن المبارک ووتی: باسی پیاویک دەکەن کە تەواوی دونیای پێشکەشکرا ئەویش رایکرد لێ؟! [الانتقاء: 168]

ووتە: محمد بن حفص بن عمرویہ پێشتر باسمان کرد مەجهولە، إبراهيم بن عبد الله الخلال نەمبینی کەس باسی بکات تەنھا ابن حبان نەبێ لە کتێبی (الثقات) هیناویەتی بەبێ ووتنی هیچ لە فزیکێ جەرح و تەعدیل، پێشتریش پلە ی راویەکانی کتێبی (الثقات) ی ابن حبان-مان باسکرد.

ابن عبد البر دەلێ: قال أبو یعقوب حدثنا القاضي أبو عبد الله محمد بن نافع إملاء قال حدثنا عمر بن علي السرخسي قال حدثنا محمد بن شجاع عن بعض أصحابه ووتیان: به أبو حنیفە ووترا أبو جعفر ئەمیری ئیمانداران 10 هەزار درهەمی پێ بەخشیوی، أبو حنیفە-ش رازی نەبوو (... دوا ی باسکردنی ئەووەی کە پارەکەیان بۆی هیناوە و پاشان أبو حنیفە پارەکە ی لە ناو شتیکی داناوە بە کورپەکە ی ووتە: کە من مردم ئەم پارە ی بە گەڕێنەووە بۆ الحسن بن قحطبة -ئەمیری ئەو کات- پێ بلی ئەمە پاسپاردەکە ت بوو لە لای باوکم، ئینجا الحسن بە کورپەکە ی أبو حنیفە-ی ووت) رەحمەتی اللہ لە باوکت بێ، بە راستی رەزێل بوو

له دینه کهیدا. (واتا ئەوەندە خەمی دینه کهی بوو رێگای نەداوە دینه کهی هیچی ئێ بە سەر بیّت، هەروەک چۆن کهسی رەزێل دئی بە مآل و سامانە که یەتی حەز ناکات هیچی ئێ بە سەر بیّت).

[الانتقاء : 169]

ووتم: (محمد بن نافع) له تحقیقی أبو غدة بۆتە (محمد بن قانع) هەر کامیان بیّت نەمدۆزییەو، عمر بن علي السرخسي نەمدۆزییەو، بەلام درۆی رپوایەتە که یەکلایی بۆتەو چونکە محمد بن شجاع-ی درۆزن رپوایەتی کردوو له هەندیک له هاوێلەکانی، هەم خۆی درۆزنە هەم هاوێلەکانی دیارنە که کێن.

ابن عبد البر دەئێ: قال أبو يعقوب حدثنا أبو القاسم أحمد بن عبد الله الزعفراني قال حدثنا إبراهيم بن مروان قال سمعت عبد الله بن صالح الكوفي دهووت: پیاویک له شام بە الحکم بن هشام-ی ووت: هەوآلم پێ بدە دەر بارە ی أبو حنیفە، الحکم ووتی: پرس یارت له که سیکی شارەزا کرد، أبو حنیفە فەرموودە یەکی رەت نەدە کردەو که له لای بە صەحیحی چەسپا بێ له پێغەمبەری الله ﷺ رپوایەت کراو، وە له هەموو خەلکی ئەمانەت پارێزتر بوو، دەسەلاتدار ویستی کلیلەکانی خەزینە ی خۆی پێ بدات أبو حنیفە رازی نەبوو، لێدان و بەندکردنی ئەوانی هەلێژارد بە سەر سزای الله دا، پیاوێکەش پێی ووت: والله که سم نەدیوێه أبو حنیفە وەسف بکات وەک ئەوێ تۆ وەسفت کرد، الحکم ووتی: والله ئەو ئاوا یە که پێم ووتی. [الانتقاء : 169]

ووتم: أحمد بن عبد الله الزعفراني مەجهولە، هەروەها الحکم بن هشام الثقفی وەک العجلی له کتێبی (الثقات) باسی کردوو دەئێ: برایەتی هەبوو له گەڵ أبو حنیفە-دا، کهواتە مەیل هەبوونی دیارە بۆ أبو حنیفە.

ابن عبد البر دەئێ: حدثنا عبد الله بن محمد بن عبد المؤمن بن يحيى رحمه الله قال أخبرنا أبو بكر محمد بن بكر بن عبد الرزاق التمار المعروف بابن داسة ووتی: بیستم أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق السجستاني رحمه الله دهووت: رەحمەتی الله له مالک بێ پیشەوا بوو، رەحمەتی الله له الشافعي بێ پیشەوا بوو، رەحمەتی الله له أبو حنیفە بێ پیشەوا بوو. [الانتقاء : 32]

ووتە: ابن داسە راوی سنن أبي داود-ه سيقهيه، عبدالله بن محمد صدوق-ه به لام زهبت کردنی باش نیه وهک أبو الوليد بن الفرضي و الذهبي باسیان کردوو، ئەمەش رەنگە یەکیک بێت لە هەلەکانی کە زەبتي مەتنەکە ی نەکردبێ چونکە أبو داود قوتابی ئیمام أحمد بوو کتیبی مسائلی ئیمام أحمد-ی هەیه وهک باقی هاوولانی أحمد، بۆیه ناگونجی ناوی ئەمانە بهینێ ناوی أحمد نەهینێ لەکاتی کدا دەزانێ ئیمام أحمد هەلۆستی چۆن بوو بەرامبەر أبو حنيفة.

رێبوایه ته گانی کتیبی (تاریخ بغداد)

الخطیب ده‌ئ: قال النخعي حدثنا إبراهيم بن مخلد البلخي حدثنا محمد بن سهل بن أبي منصور المروزي حدثني محمد بن النضر قال سمعت إسماعيل بن سالم البغدادي دهيووت: أبو حنیفة لییدرا تا ببیته قازی، قبولی نه کرد ببیته قازی، وه أحمد بن حنبل گه ر باسی ئەمە ی کردبوایه ده‌گریا و په‌حمه‌تی بو أبو حنیفة ده‌نارد، ئەمە ش دوا ی ئەوه بوو که أحمد لییدرا. [تاریخ بغداد : 449/15] ووتم: إبراهيم بن مخلد و محمد بن سهل مه‌جهولن.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا أبو بكر محمد بن حمدان بن الصباح النيسابوري بالبصرة حدثنا أحمد بن الصلت بن المغلس الخماني ووتی: بیستم أبو نعیم ووتی: أبو حنیفة ده‌م و چاوی جوان بوو، جل و به‌رگی جوان بوو، بۆنی خوش بوو، مه‌جلیسی خوش بوو، زۆر به‌رێز بوو، خه‌م لابه‌رێکی باشبوو بو براکانی. [تاریخ بغداد : 453/15] ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه پیشتر باسما ن کرد.

الخطیب ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا ابن مغلس حدثنا هناد بن السري قال سمعت يونس بن بكير دهيووت: بیستم إسماعيل بن حماد بن أبي سليمان دهيووت: باوكم ماوهیه‌ك لیمان دابرا پاشان هاته‌وه، پیم ووت: ئە ی باوکه تۆ موشتاقی چ شتیک بووی له‌م ماوهیه‌دا ؟ پیم وابوو ده‌ئ کورده‌که‌م، ووتی: موشتاقی أبو حنیفة بووم، گه‌ر توانام هه‌بوایه چاوی له‌سه‌ر هه‌ئنه‌گرم ئەوا وام ده‌کرد. [تاریخ بغداد : 457/15]

ووتم: (ابن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه، دواتر حماد بن أبي سليمان شیخی أبو حنیفة بووه، مورجیئه بووه أبو حنیفة ئیرجائی له‌وه‌رگرتووه گه‌ر مه‌ده‌حیشی بکات هیچ نرخیکی نیه لاما ن.

الخطیب ده‌ئ: أخبرني أبو بشر محمد بن عمر الوكيل و أبو الفتح عبدالكريم بن محمد الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد القاضي حدثنا أحمد بن عطية الكوفي حدثنا ابن أبي

أويس ووتی: بیستم الربیع بن یونس دەیووت: أبو حنيفة چووە لای المنصور -خەلیفەى عەباسى- عيسى بن موسى-ش لە لای بوو، عيسى به منصور-ى ووت: ئەمە زانای دونیایە لە مەردا، منصور پێ ووت: ئەى نعمان لە کێ زانستت وەرگرتوو؟ أبو حنيفة ووتی: لە هاوێ لانی عمر ئەوانیش لە عمر، وه لە هاوێ لانی علي ئەوانیش لە علي، وه لە هاوێ لانی عبدالله ئەوانیش لە عبدالله، وه لە کاتی ابن عباس دا هیچ کەسێک لە سەر زەوی نەبوو لە و زانتر بێ، منصور ووتی: خۆت توند و تۆل کرد. [تاریخ بغداد : 458/15]

ووتم: (أحمد بن عطية الكوفي) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطيب دەئى: أخبرني القاضي أبو العلاء محمد بن علي الواسطي و أبو عبدالله أحمد بن أحمد بن علي القصري قالاً أخبرنا أبو زيد الحسين بن الحسن بن علي بن عامر الكندي بالكوفة أخبرنا أبو عبدالله محمد بن سعيد البورقي المروزي حدثنا سليمان بن جابر بن سليمان بن ياسر بن جابر حدثنا بشر بن يحيى قال أخبرنا الفضل بن موسى السيناني عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة عن رسول الله ﷺ فهرموى: له ثوممه تى مندا پياويك ههيه -له رپوايه تى القصري دهفهرمووى- له ثوممه تى مندا پياويك پهيدا دهبيت ناوى النعمان-ه كونه كهى أبو حنيفة-يه، ئەو چرای ئوممه ته كه مه چرای ئوممه ته كه مه چرای ئوممه ته كه مه.

الخطيب دەئى: ئەمە فهرموودهیه کى ههلبهستراوه تهنها البورقي رپوايه تى کردوو، وه له پيشوودا پروونمان کردهوه كه حالى چۆنه. [تاریخ بغداد : 459/15]

ووتم: البورقي درۆزنیکی زۆر پیسه ئەوهی له زانستی فهرموودهش نه زانیت هیچ گومانى له درۆی ئەم فهرموودهیه نیه، كه چى ههندیك له متأخرين-ى حه نه فيه كان به زۆر ويستويانه خویان هه لئه تین رینگاکانى ئەم فهرموودهیه کۆ بکه نه وه له درۆوه بیکه ن به فهرموودهیه کى صه حیح نموونهى بدر الدين العيني و الكوثري، والله المستعان ده مارگیری چى له مەرۆف دهکات، سویند به الله ئەم فهرموودهیه درۆیه ته وای رینگاکانیشى درۆیه.

الخطيب دەئى: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم أخبرنا سليمان بن الربيع الخزاز حدثنا

محمد بن حفص عن الحسن بن سليمان دەربارەى مانای ئەم فەرموودەى (لا تقوم الساعة حتى يظهر العلم) -واتا: قیامەت هەڵناستى تا عیلم دەرەكەوئ- ووتى: ئەمە عیلمى أبو حنیفة-یە، وه لیكدانه وه كانیەتى بۆ مانای ئاثرەكان. [تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: سليمان بن الربيع الخزاز زەعیفە، محمد بن حفص و الحسن بن سليمان بۆم دەرەكەوت كه كۆن.

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا الحسن بن أبي بكر أخبرنا القاضي أبو نصر أحمد بن نصر بن محمد بن إشكاب البخاري قال سمعت محمد بن خلف بن رجاء يقول سمعت محمد بن سلمة دهبوت: خلف بن أيوب ووتى: عيلم له الله تعالى هات بۆ محمد ﷺ پاشان هات بۆ هاوہلانی پاشان هات بۆ تابعین پاشان هات بۆ أبو حنیفة و هاوہلانی، جا ئەوہى دهبوئى با رازى بیئت ئەوہشى دهبوئى با تورە بیئت.

[تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: محمد بن خلف بن رجاء مەجھولە، هەروەها محمد بن سلمة تەمەنى 13 سأل بووه کاتیک خلف بن أيوب مردووہ نازانم پێى گەشتووہ یان نا، رپوایەتەکەش بە صیغەى سماع نەهاتووہ ده‌ئى (قال خلف بن أيوب) جگە لەمانەش خلف بن أيوب قوتابى أبو یوسف-ە حەنەفى مەزھەبە و سەرکەردە و بانگخواز بووه بۆ ئیرجاء بۆیە قسەکەى هیچ نرخیکی نیە لەلای ئەهلى سوننە.

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق حدثنا محمد بن عمر الجعابي حدثني أبو بكر إبراهيم بن محمد بن داود بن سليمان القطان حدثنا إسحاق بن الهلول ووتى: بیستم ابن عیینة دهبوت: چاوہکانم کەسى نەدیوہ وەك أبو حنیفة. [تاریخ بغداد : 460/15]

ووتم: أبو بكر إبراهيم بن محمد بن داود بن سليمان القطان مەجھولە، نازانم محقق چۆن ئەم رپوایەتەى بە صەحیح داناوہ؟! بەلام هەر خۆشى هەستى بە مونکەرى مەتنەکە کردووہ، لە حاشیەدا ده‌ئى: ئەوہى صەوابە و چەسپاوہ لە سفیان بن عیینة ئەوہیە کە قسەى خراپى بە أبو حنیفة ووتوہ، الخطيب-یش هەمان شت ده‌ئى وەك پێشتر هینامان.

الخطیب دەئ: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا الفضل محمد بن الحسين قاضي نيسابور سمعت حماد بن أحمد القاضي المروزي يقول سمعت إبراهيم بن عبد الله خلال دهيووت: بيستم ابن المبارك دهيووت: أبو حنيفة ثايه تيك بوو، كه سيك پي ووت: ثايه ت بوو له شهريان له خير ئه ي باوكي عبدالرحمن؟ ابن المبارك ووتى: بيدهنگ به، غايه ت بوو شهري به كاردى، ثايه ت بوو خير به كاردى، پاشان ئه م ثايه ته ي خوینده وه: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ رَءِيسًا﴾.

[تاریخ بغداد : 461/15]

ووتم: حماد بن أحمد بن حماد القاضي المروزي مه جهوله.

الخطیب دەئ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا الحمانى ووتى: بيستم ابن المبارك دهيووت: مه جليسى أبو حنيفة چه نده سه نكين بوو، به فه قيه كان ده چوو، رهوشتنى جوان بوو، دهم و چاوى جوان بوو، جل و به رگى جوان بوو، رۆژيک ئيمه له مزگه تى الجامع بووين ماريك كه وته خوار كه وته ناو كووشى أبو حنيفة خه لکى رايانکرد، به لام أبو حنيفة هيچى نه کرد جگه له وهى ماره كهى له سه رخوى لا برد وله شوينى خوى دانىشت.

[تاریخ بغداد : 461/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه، شيخه كهى (جبارة بن مغلس الحمانى) ه ماميه تى تومه تباره به درۆ.

الخطیب دەئ: أخبرنا الحسن بن أبي بكر حدثنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف أخبرنا محمود بن محمد المروزي حدثنا حامد بن آدم حدثنا أبو وهب محمد بن مزاحم ووتى: بيستم عبد الله بن المبارك دهيووت: گهر الله به هانامه وه نه هاتبوايه به أبو حنيفة وسفيان ئه وا وهك باقى خه لکى ده بووم.

[تاریخ بغداد : 461/15]

ووتم: حامد بن آدم درۆزنه.

الخطیب دەئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ أخبرنا علي بن أحمد بن أبي غسان الدقيقي البصري حدثنا

جعفر بن محمد بن موسی النیسابوری الحافظ قال سمعت علي بن سالم العامري دهيووت: بیستم أبو يحيى الحماني دهيووت: که سم نه دیوه هەرگیز له أبو حنیفة چاکتر بێ. [تاریخ بغداد: 461/15]
ووتم: علي بن سالم العامري مه جهوله.

الخطیب دهئ: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالا أخبرنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية العوفي حدثنا منجاب ووتی: بیستم أبو بكر بن عياش دهيووت: أبو حنیفة باشتین که سی سەردهمی خوێهتی. [تاریخ بغداد: 462/15]
ووتم: (أحمد بن عطية العوفي) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه، له به شی یه که م هینامان که أبو بكر بن عياش له عنه تی له أبو حنیفة کرد.

الخطیب دهئ: أخبرني الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن أبي العباس بن سعيد قال حدثنا محمد بن عبدالله بن أبي حاتم حدثنا إبراهيم بن أحمد الخزاعي قال سمعت أبي دهيووت: بیستم سهل بن مزاحم دهيووت: دنیا سەرف کرا بو أبو حنیفة نه یویست، به قامچی لییدرا له پیناوی دنیا قبوئی نه کرد. [تاریخ بغداد: 462/15]
ووتم: إبراهيم بن أحمد الخزاعي زه عیفه.

الخطیب دهئ: حدثني الصوري أخبرنا الخصيب بن عبدالله القاضي بمصر حدثنا أحمد بن جعفر بن حمدان الطرسوسي حدثنا عبدالله بن جابر البزاز قال سمعت جعفر بن محمد بن عيسى بن نوح يقول سمعت محمد بن عيسى بن الطباع دهيووت: بیستم روح بن عبادة دهيووت: من له لای ابن جریج بووم سائی 150 هه وائی مردنی أبو حنیفة-ی بۆهات، ووتی: إنا لله وإنا إليه راجعون، وه نازاری چیشت ووتی: چ علمیک پۆی، روح بن عبادة دهئ: هه ره هه مان سألدا ابن جریج مرد.

[تاریخ بغداد: 463/15]

ووتم: أحمد بن جعفر بن حمدان الطرسوسي جهرج و ته عدیلی بۆ نه کراوه، ههروهه عبدالله بن جابر بن عبدالله البزاز الطرسوسي زه عیفه، پیم سهیره محقق به سه حیحی داناوه !

الخطیب دەلی: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالاً حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا أحمد بن محمد بن عصمة الخراساني حدثنا أحمد بن بسطام حدثنا الفضل بن عبد الجبار قال سمعت أبا عثمان حمدون بن أبي الطوسي دهيوت: بيستم عبدالله بن المبارك دهيوت: چوومه شام بۆلای الأوزاعي له به يروت بينيم، پي ووتم: ئەي خوراسانی ئەو بیدە چیه کێه که له کوفه دەرکەوتوو کونیهی أبو حنیفة-یه ؟ منیش گەرمانەوه بۆ مالهوه سەیری کتێبه کانی أبو حنیفة-م کرد چەند بابەتێکی باشم لێ دەرھینا، سێ رۆژ خەریکی ئەوه بووم، جا رۆژی سێیه م هاتم بۆلای الأوزاعي ئەو بانگدەر و ئیمامی مزگەوتە کە ی خۆیان بوو، کتێبه کە م له دەستدا بوو، پي ووتم: ئەم کتێبه چیه؟ منیش پيم دا، سەیری بابەتێکی کتێبه کە ی کرد کەوتە بەرچاوی نوسرابوو (قال النعمان بن ثابت) هەر بە پێوه وەستابوو دواي ئەوهی که بانگیدا تا بەشی سەرەتای کتێبه کە ی خویندەوه، پاشان کتێبه کە ی خستە ناو گیرفانی، پاشان قامەتی کرد و نوێژی کرد، پاشان کتێبه کە ی دەرھینایەوه تا هەمووی خویندەوه، جا پي ووتم: ئەي خوراسانی ئەم النعمان بن ثابت-ه کێه ؟ ووتم: شیخیکه له عیراق بینیم، ووتی: ئەمە یەکیکه له شیخە گەرمانەوه و بەرێزەکان، برۆ عیلمی زیاتری لیوهر بگره، ووتم: ئەمە أبو حنیفة-یه که نه هیت لیکردم. [تاریخ بغداد: 463/15]

ووتم: أحمد بن محمد بن عصمة الخراساني و أحمد بن بسطام و حمدون بن أبي الطوسي هەر سێکیان مەجهولن.

الخطیب دەلی: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا سليمان بن الربيع حدثنا همام بن مسلم ووتی: بيستم مسعر بن کدام دهيوت: له کوفه کەس حەسودی پي نه براوه تەنها دوو کەس نه بئ: أبو حنیفة له فیه کەیدا، وه الحسن بن صالح له زوهدە کەیدا.

[تاریخ بغداد: 464/15]

ووتم: سليمان بن الربيع الخزاز زه عیفه، همام بن مسلم مەتروکه، ووتە کەش درۆیه کی شاخداره الحسن بن صالح خەواريجیکی پیس بووه، دواتر مسعر کێه تا ووتە ی دەربارە ی أبو حنیفة وەرگیرئ ؟ کە سێکی مورجیئەیه وەک أبو حنیفة، کاتیک مرد سفيان الثوري نوێژی له سەر نه کرد.

الخطيب دەئى: أخبرني الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن أبي العباس بن سعيد قال حدثنا عبدالله بن أحمد بن مسرور حدثنا علي بن مكنف حدثني أبي عن إبراهيم بن الزبرقان ووتى: رُوِّيتُك له لای مسعر بووم، أبو حنيفة به لاماندا تیپه پى سەلامى کرد و وهستا له لای پاشان رۆیشت، هەندیک به مسعر-یان ووت: دوژمنانی أبو حنيفة چه نده زۆرن، مسعر ووتى: نه مبینی أبو حنيفة دژی که سیك بوه ستی ئیلا به سەریدا سەرکەوتوو. [تاریخ بغداد : 464/15]

ووتم: علي بن مكنف و باوكی مه جهولن.

الخطيب دەئى: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس أخبرنا أبو غسان ووتى: بیستم إسرائيل دهیووت: باشتین پیاو النعمان بوو، چه نده به باشی ئەو فەرموودانەى له بهر بوو که فیه بیان تیدایه، زۆر به توندی له حالى فەرمووده کانی ده کوئیه وه، وه له هه مووان زانتر بوو که چ فیه یکی تیدایه، وه ووته کانی حماد-ی به باشی زهبت کرد بوو، خه لیفه کان و ئەمیره کان و وه زیره کان رێزان لیئا، وه مسعر دهیووت: هه ر که سیك أبو حنيفة بخاته نیوان خۆی و الله ئەوا هیوام وایه که نه ترسی، وه که مته رخه میشی نه کردوو وه له یه دهگ وه رگرتن بۆ نه فسی خۆی. [تاریخ بغداد : 464/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطيب دەئى: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح النيسابوري حدثنا أحمد بن الصلت الحماني حدثنا علي بن المديني ووتى: بیستم عبدالرزاق دهیووت: من له لای معمر بووم، ابن المبارك هاته لای، بیستمان معمر دهیووت: که سیك ناناسم به چاکى بزانی قسه له فیهدا بکات یان بتوانی قیاس بکات و فیه بۆ خه لکی شه رح بکات له أبو حنيفة شاره زاتر بن، وه هیچ کهس ناناسم له أبو حنيفة زیاتر بترسی له نه فسی خۆی له وهی که شتیکی گومانای بخاته ناو دینی الله. [تاریخ بغداد : 465/15]

ووتم: أحمد بن الصلت الحماني درۆزنه.

الخطیب دهئ: أخبرنا الصیمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا أحمد بن تمیم بن عباد المروزي حدثنا حامد بن آدم حدثنا عبدالله بن أبي جعفر الرازي ووتی: بیستم باوكم دهیووت: که سم نه دیوه له أبو حنیفة فه قیتر بی، که سم نه دیوه له أبو حنیفة وهرعی زیتر بی.

[تاریخ بغداد : 465/15]

ووتم: (ابن سعید) ابن عقدة-یه که له تحقیقی عطا بوته (أبی سعید) توّمه تبار به درو، ههروهه حامد بن آدم دروژنه.

الخطیب دهئ: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية حدثنا سعيد بن منصور، وأخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت قال حدثنا سعيد بن منصور ووتی: بیستم الفضیل بن عیاض دهیووت: أبو حنیفة پیاوئی که قیتر بوو ناسراو بوو به قیتر، به ناوبانگ بوو به وهرع، پارهی زور بوو، ناسراو بوو به چاکه کردن له گه ل هه موو که سانی دهو روبه ری، ئارامگر بوو له سه ر فیترکردنی زانست به شهو و به روژ، شهوی به چاکي به سه ر دهبرد، زوربهی کات بیدهنگ بوو، که م قسهی دهکرد تائه و کاتهی وه لامي بابتهی که ده دایه وه له حه لال یان حه پام، به چاکي دهیزانی حه ق نیشانی خه لک بدات، پاید هکرد له مال و سامانی ده سه لاتدار -پوایه تی مكرم بن أحمد تا ئیره هاتووه، پوایه تی ابن الصباح نه مه شی زیاد کردووه- که ربابه تی که هاتبوایه پیش فه رمووده ی صه حیچی تییدا هه بوایه شوئی ده که وت، نه گه رنا شوئی نه ئه ری صه حابه و تابعین ده که وتن، نه گه رنا قیاسی

ده کرد باشتین قیاس. [تاریخ بغداد : 465/15]

ووتم: الخطیب به دوو سه نه د نه م پوایه ته ی هیئاوه، له پینگای أحمد بن عطية و له پینگای أحمد بن الصلت که هه ردووکیان یه ک که سن که که سیکی دروژنه، پیشتر باسمان کرد مكرم بن أحمد وهک ته دلیس ناوی جیاواز بو أحمد بن الصلت به کار ده هیئیت بو نه وهی بیشاریته وه.

الخطیب دهئ: أخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان قال حدثنا أحمد بن الصلت حدثنا بشر بن الوليد ووتی: بیستم أبو یوسف دهیووت: که سم نه دیوه زانتر بی له أبو حنیفة له

لێکدانەوهی مانای فەرمووده و دەرھێنانی حوکمی فێقی شاراوە تییدا. [تاریخ بغداد : 466/15]
ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال سمعت محمد بن سماعة دهيووت: بیستم أبو يوسف دهيووت: موخاله فهی أبو حنیفة- م نه کردوو هه هیچ شتی کدا ئیلا بینوومه ووتە که ی ئەو سه لامه تتره بۆ قیامهت له هی من، وه من مه یلم هه بوو بۆ هه دیث، وه ئەو له من شاره زاتر بوو له ناسینه وهی فەرمووده ی سه حیح.

[تاریخ بغداد : 466/15]

ووتە: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنە.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا القاضي أبو جعفر محمد بن أحمد بن محمد السمناني أخبرنا إسماعيل بن الحسين بن علي البخاري الزاهد حدثنا أبو بكر أحمد بن سعد بن نصر حدثنا علي بن موسى القمي حدثني محمد بن سعدان قال سمعت أبا سليمان الجوزجاني دهيووت: بیستم حماد بن زيد دهيووت: ده مویست هه ج بکه م چومه لای ایوب تا مائئاوایی لئ بکه م، ایوب ووتی: پیم گه یشتوو هه پیاو هه چاکه که فه قیبهی ئەهلی کوفه -واتا أبو حنیفة- ئەمسال هه ج ده کات، جا گهر پێ گه یشتی له منه وه سه لامی لئ بکه.

[تاریخ بغداد : 467/15]

ووتە: پیشتر ئەم رپوایه ته مان هینا له کتیبی (الانتقاء) به لام به سه نه دیکی تر که زه عیف بوو، محقق-ی تاریخ بغداد (۱) ئەم رپوایه ته ی به هه سه ن داناوه گوايه أبو سلیمان الجوزجانی صدوق- ه که واته ده بیته هه سه ن !

إسماعيل بن الحسين بن علي وأحمد بن سعد بن نصر وعلي بن موسى القمي شيخی هه نه فهیه کانی خوراسانه هه رسیکیان حالیان دیارنیه، ئەوه ی یه که م و دوو هه الخطیب له تاریخ بغداد ژیاننامه ی هیناون به بئ هیچ جه رح و ته عدیلێک، وه ئەوه ی سییه میان ئەهه رچی الذهبی دهڵێ: الحاكم زور به گه وره وه سفی کردوو هه به لام نازانین له چیدا وه سفی کردوو هه چونکه زور زانای گه وره هه ن زه عیفن له رپوایه تدا، وه هه ر سیکیان فه قیبهی هه نه فین، هه روه ها أبو سلیمان الجوزجانی هه نه فی

مەزەهە بە و قوتابی أبو یوسف و محمد بن الحسن بوو، بۆیە ناکرێ سەنەدێکی ئاوا کە سێ راوی
حāl نادیارێ تێدایە و راویەکانی حەنەفی بن و نزیک بن لە أبو حنيفة قبول بکەین لە کاتێکدا
ئەوێ لە آیوب السخثیانی رپوایەت کراوە پێچەوانە ی ئەمە یە.

عبدالله دەئێ: حدثني محمد بن عبدالله المخرمي حدثنا سعيد بن عامر ووتی: بیستم سلام بن أبي
مطیع دەیووت: من له گەل آیوب بووم لە مسجد الحرام، أبو حنيفة آیوب-ی بینی بەرەو لای هات،
کاتێک آیوب أبو حنيفة-ی بینی بە هاوێلەکانی ووت: هەلسن با نەخۆشیە کە ی بۆمان نەگوازیتەو،
هەلسن با نەخۆشیە کە ی بۆمان نەگوازیتەو. [السنة : 239] (سەنەدە کە ی صەحیحە).

ووتم: أبو حنيفة پێستی بەلەکی پێو بوو، آیوب مەبەستی ئەو نەبوو لە ترسی نەخۆشیە کە ی دوور
کەوێ و ئەو لێ ئەگەرچی باسی نەخۆشی پێستی کردووە لە رپوایەتە کە دا کە بە (جرب) ناسراوە بەلکو
لە بەرە قیدە کە ی وای ووتو، بەلگەش بۆ ئەمە لە هیچ کەسێک نەهاتوو بە صەحیحی یان بە
زەعیفی بلێ من خۆم لە نزیک بوونەوێ أبو حنيفة دەپاریزم چونکە ئەم نەخۆشیە ی هە یە.

ئەم رپوایەتە لە [تاریخ بغداد : 547/15] هاتوو هەر لە رینگای سعید بن عامر ئەویش لە سلام بن
أبي مطیع، الکوثري بەهۆی سعید و سلام تەزعیفی کردوو، لێردا من وەلامی نادەمەو تەنھا
ووتە ی محقق-ی تاریخ بغداد (۱) نەقل دەکەم کە دەئێ: الکوثري تەزعیفی ئەم رپوایەتە ی کردوو
بەهۆی سعید و سلام ئەمەش سەرکەشیەکی زۆر ئاشکرایە لە لایەن الکوثري-ە.

الخطيب دەئێ: أخبرنا الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا عبدالله
بن إبراهيم بن قتيبة حدثنا ابن نمير حدثني إبراهيم بن البصير عن إسماعيل بن حماد عن أبي بكر بن عياش
ووتی: عمر بن سعيد مرد برای سفیان (الثوري) ئێمەش چووینە لای سفیان بۆ سەرەخۆشی،
مەجلیسە کە پێبوو لە خەلک، عبدالله بن إدريس-ی تێدا بوو، أبو حنيفة-ش لە گەل کۆمەلێک
کەس هات، کاتێک سفیان ئەو ی بینی لە شوێنی خۆی جولا و هەلسایە سەر پێ و باوەشی پێدا کرد،
و ئەو حنيفة-ی لە شوێنی خۆی دانیشاند و خۆشی لە بەر دەمی دانیشت، أبو بكر دەئێ: منیش لێ
تورە بووم، عبدالله بن إدريس ووتی کاتی ئەو نە ی، ئێمەش دانیشتین تا خەلکی رۆیشتن، بە عبدالله

بن إدريس-م ووت: هه‌لمه‌سته تا ده‌زانين سفيان بو وايکرد، منيش ووتم: ئه‌ی باوکی عبدالله ئه‌مرۆ بينيم شتيکت کرد که سهرزه‌نشتيم کرد و هاوه‌لانیشمان سهرزه‌نشتی ئه‌و شته‌يان کرد لیت، ووتی: ئه‌م شته‌ چیه ؟ ووتم: أبو حنیفة هاته لات تۆش بو‌ی هه‌لسایه‌وه وله‌شوینی خۆت داتنیشاند و زیاده‌په‌ویت کرد له مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵی ئه‌م کاره‌ش له‌لای هاوه‌له‌کانمان سهرزه‌نشتکراوه، ووتی: سهرزه‌نشتی چی ده‌که‌ی له‌م کاره‌م ؟ ئه‌م پیاوه‌ پله‌ی هه‌یه له‌ زانستدا، گهر له‌به‌ر زانسته‌که‌ی هه‌لنه‌ستمه‌وه له‌به‌ر ته‌مه‌نه‌که‌ی هه‌لده‌ستمه‌وه، گهر له‌به‌ر ته‌مه‌نه‌که‌ی هه‌لنه‌ستمه‌وه له‌به‌ر فیهقه‌که‌ی هه‌لده‌ستمه‌وه، گهر له‌به‌ر فیهقه‌که‌ی هه‌لنه‌ستمه‌وه له‌به‌ر وه‌رعه‌که‌ی هه‌لده‌ستمه‌وه، أبو بکر ده‌ڵی: منی گرت هیچ وه‌لامی‌کم پئ نه‌بوو. [تاریخ بغداد: 467/15]

ووتم: (ابن سعید) ابن عقدة-یه که تۆمه‌تبار به‌ درۆ، هه‌روه‌ها إسماعیل بن حماد زه‌عیفه نه‌وه‌ی أبو حنیفة-یه.

الخطیب ده‌ڵی: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالاً حدثنا عمر بن أحمد قال سمعت محمد بن أحمد بن القاسم النيسابوري قدم علينا قال سمعت أحمد بن حام العفيفي يقول سمعت محمد بن الفضل الزاهد البلخي ده‌يووت: بیستم أبو مطيع الحكم بن عبدالله ده‌يووت: هیچ که‌سیکی ئه‌ه‌لی هه‌دیثم نه‌دیوه له‌ سفيان الثوري فه‌قیه‌تر بئ، وه أبو حنیفة له‌ویش فه‌قیه‌تر بوو. [تاریخ بغداد: 468/15]

ووتم: أحمد بن حام العفيفي مه‌جهوله، هه‌روه‌ها أبو مطيع قوتابی أبو حنیفة بووه مه‌تروکه.

الخطیب ده‌ڵی: أخبرني عبد الباقي بن عبد الكريم المؤدب أخبرنا عبد الرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد بن يعقوب بن شعبة حدثنا جدي حدثني يعقوب بن أحمد ووتی: بیستم الحسن بن علي ووتی: بیستم که‌سیک پرسیا‌ری له‌ یزید بن هارون کرد، ووتی: ئه‌ی باوکی خالد فه‌قیه‌ترین که‌س که تۆ بینیب‌یت کێیه ؟ ووتی: أبو حنیفة.

الحسن بن علي ده‌ڵی: به‌ أبو عاصم النبیل-م ووت: أبو حنیفة فه‌قیه‌تره‌ یان سفيان ؟ ووتی: له‌لای من أبو حنیفة له‌ سفيان فه‌قیه‌تره‌. [تاریخ بغداد: 468/15]

ووتە: عبدالباقي بن عبدالکريم نه مبيني کهس جهرح و ته‌عديلي بۆ بکات جگه له الخطيب که ده‌باره‌ی ده‌ئێ: لا باس به، له به‌شی يه‌که‌م ئاماژه‌مان پێدا که الخطيب له ته‌وسيق کردندا تۆزیک شله بۆيه ابن حجر ئه‌و پراویانه‌ی الخطيب به سيقه‌ی داناو ده‌يانکات به صدوق، چ جاي ئه‌وه‌ی بێ: (لا باس به) که پله‌که‌ی نزم‌تره، گهر حوکمه‌که‌ی الخطيب وه‌ر بگريه‌ن ئه‌وا يعقوب بن أحمد ده‌مێنێته‌وه که ديارنيه کێيه، ئايا يعقوب بن أحمد بن أسد-ه يان که‌سێکی تره ؟ گهر ئه‌ویش بێت نه‌مبيني هيج که‌سێک جهرح و ته‌عديلي بۆ کردبێ، وه ووته‌که‌ی أبو عاصم سه‌ير نيه چونکه له به‌شی يه‌که‌م ووتمان أبو عاصم له‌گه‌ڵ ئه‌هلی ره‌ئێ داده‌نيشت مه‌يلي هه‌بوو بۆ أبو حنیفة.

الخطيب ده‌ئێ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا ضرار بن صرد ووتی: پرسيار له يزید بن هارون کرا، کامه‌يان فه‌قه‌م‌ترن أبو حنیفة يان سفيان؟ ووتی: سفيان فه‌رمووده‌ی باشت‌ر له‌به‌ره، وه أبو حنیفة فه‌قه‌م‌تره، ضرار بن صرد ده‌ئێ: پرسيارم له أبو عاصم النبيل کرد، ووتە: کامه‌يان فه‌قه‌م‌ترن سفيان يان أبو حنیفة ؟ ووتی: نوکه‌رێک له نوکه‌ره‌کانی أبو حنیفة فه‌قه‌م‌تره له سفيان. [تاریخ بغداد : 469/15]

ووتە: ضرار بن صرد مه‌تروکه.

الخطيب ده‌ئێ: أخبرنا الحسين بن علي الحنفي أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد يعني الحماني ووتی: بیستم سجادة ده‌يووت: من و أبو مسلم المستملي چووینه لای يزید بن هارون که هاتبوو بۆ به‌غداد بۆلای منصور بن المهدي، ئێمه‌ش سه‌رکه‌وتین بۆ ئه‌و ژووره‌ی که ئه‌وی تێدا بوو، أبو مسلم پێ ووت: ئه‌ی باوکی خالد چی ده‌ئێ ده‌باره‌ی أبو حنیفة و سه‌یرکردنی کتێبه‌کانی ؟ ووتی: سه‌یری کتێبه‌کانی بکه‌ن گهر ده‌تانه‌وێ فی‌ری فیه‌-بن، من که‌سم نه‌دیوه له فه‌قه‌یه‌کان پێیان ناخۆش بێ سه‌یری ووته‌کانی أبو حنیفة بکری، وه سفيان الثوري فی‌لی کرد له کتێبی (الرهن) تا له‌سه‌ر هێ ئه‌و کۆپی کرد. [تاریخ بغداد : 469/15]

ووتە: (أحمد بن محمد الحماني) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطیب دەئ: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا أبو كريب ووتى: بیستم عبدالله بن المبارك دهیوت: عابدترین که سم بینی، خاوهن وەرعتین که سم بینی، زاناتین که سم بینی، فه قهترین که سم بینی، عابدترین که س عبدالعزیز بن أبي رواد بوو، خاوهن وەرعتین که س الفضیل بن عیاض بوو، زاناتین که س سفیان الثوري بوو، فه قهترین که س أبو حنیفة بوو، پاشان ووتی: له فیهدا که سم نه دیوه وهک نهو.

[تاریخ بغداد: 469/15]

ووتم: بیگومان نه ووتیه کاتی سهرتایه که ابن المبارك به أبو حنیفة موبته لا بوو، دواتر حالی بوی دهرکهوت و وازی لی هیئا وهک خوی باسی کرد که له بهشی یه کهمدا هیئامان، پاشان ئایا نه ووتانهی که دهربارهی أبو حنیفة ووتراوه نه مه دحهی ابن المبارك دهتوانی لایان بدات ؟ نه مړو چه ندان زانای کافر هه نه فیهه یان له فهرمووده یان له تهفسیر بلیمهتن.

الخطیب دەئ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس حدثنا محمد بن مقاتل ووتی: بیستم ابن المبارك دهیوت: گهر نه ئهر پیویستی به رهئی بوو (واتا: بو لیكدانه وهی ماناکهی) نهوا رهئی مالک و سفیان و أبو حنیفة ههیه، وه أبو حنیفة باشتینیان ولیزانترینیانه، وه له وان زیاتر رۆچووه له فیهدا، وه نهو فه قهترینه له م سئ که سه دا. أحمد بن محمد دهئ: حدثنا نصر بن علي ووتی: بیستم أبو عاصم النبیل پرسیارى لیکرا، کامه یان فه قهترین سفیان یان أبو حنیفة ؟ ووتی: هه موو شتیک له گهل هاوشیوه کهی خوی قیاس دهکری، أبو حنیفة فه قهیتی ته واوه، سفیان پیاوئکه خوی فیرى فیهه دهکات. [تاریخ بغداد: 470/15]

ووتم: (أحمد بن محمد بن مغلس) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه، أحمد بن محمد له سه نه دی دووهم هه ر خویه تی.

الخطیب دەئ: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا أبو بكر محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت بن المغلس حدثنا الحماني حدثنا ابن المبارك ووتی: بینیم مسعر له بازنهی أبو حنیفة له بهردهمی دانیشتبوو پرسیارى لیده کرد و سوودی لی ده بینی، وه که سه م نه دیوه قسهی کردبئ

له فیهیدا باشتەر له أبو حنیفة. [تاریخ بغداد : 470/15]
ووتەم: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الخطیب دەئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ حدثنا محمد بن إبراهيم بن علي حدثنا أبو عروبة الحراني قال سمعت سلمة بن شبيب يقول سمعت عبدالرزاق دهيووت: بیستم ابن المبارك دهيووت: گەر کەسیک بۆی هەبێ فەتوا بدات بە ڕەئێ خۆی، ئەوا أبو حنیفة بۆی هەیه فەتوا بدات بە ڕەئێ خۆی. [تاریخ بغداد : 471/15]
ووتەم: ئەمەش هاوشیۆهێ ئەوانی ترە کە سەرەتا ابن المبارك وەک باقی خەڵکی خوراسان سەرسام بوو بە أبو حنیفة.

الخطیب دەئ: أخبرني عبد الباقي بن عبد الكريم أخبرنا عبد الرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا جدي قال حدثني علي بن أبي الربيع ووتی: بیستم بشر بن الحارث دهيووت: بیستم عبدالله بن داود ووتی: گەر ئاشارت ویست یان ووتی فەرموودە، وایزانم ووتی وەرەیش، ئەوا سفیان هەیه، وە ئەگەر ئەم بابەتە ووردانەت ویست ئەوا أبو حنیفة هەیه. [تاریخ بغداد : 471/15]
ووتەم: علي بن أبي الربيع و محمد بن إبراهيم بن مشكان هەردووکیان ئەمەیان پڕوایەت کردوووە لە بشر ئەویش لە عبدالله بن داود الخریبی، حالی دوو قوتابیەکە ی بشر بۆم دەرناکەوت، گەر سەحیحیش بێت ئەوا عبدالله بن داود الخریبی مەیلی هەیه بە لای ئەهلی ڕەئیدا بۆیە قسەکە ی سەنگی نیە.

أبر راور دەئ: بیستم أحمد ووتی: عبدالله بن داود-م بینی فەرموودەم لێیەووە نەنوسی، حەزی بە ڕەئێ بوو. [مسائل أبي داود للإمام أحمد : 537] ت: زیاد محمد منصور

الخطیب دەئ: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا عمر بن شهاب العبدی حدثنا جندل بن والق حدثني محمد بن بشر ووتی: من دەچوو مە لای أبو حنیفة و سفیان، دەچوو مە لای أبو حنیفة پێ دەووتەم: لە کوێو هاتووی ؟ دەمووت: لە لای سفیان، دهيووت: لە لای پیاویک

ہاتووی گہر علقمة و الأسود ئیستا لہ ژیاندا بوان ئہوا پیوئیستیان بہ کہ سیکی و ہک ئہو دہوو، دہچوومہ لای سفیان پی دہووتم: لہ کوئوہ ہاتووی ؟ دہمووت: لہ لای أبو حنیفة، دہیووت: لہ لای فہ قہترین کہ سی سہر زہوی ہاتووی. [تاریخ بغداد: 471/15]

ووتم: جندل بن والق زہعیفہ.

الخطیب دہئی: أخبرنا الجوہری أخبرنا محمد بن عمران المرزبانی حدثنا عبدالواحد بن محمد الخصیبی قال حدثني أبو مسلم الكجي إبراهيم بن عبد الله قال حدثني محمد بن سعيد أبو عبد الله الكاتب ووتی: بیستم عبد الله بن داود الخريبي دہیووت: پیوئیستہ لہ سہر ئہہلی ئیسلام کہ دوعا بکہن بؤ أبو حنیفة لہ نوئزہ کانیان، وہ باسی پاراستی فہرموودہ کان و فیقی کرد لہ لایہن أبو حنیفة-ہوہ بؤ ئہہلی ئیسلام. [تاریخ بغداد: 472/15]

ووتم: محمد بن عمران المرزبانی موعتہ زیلہیہ سہرہ پای ئہمہش خیلافی لہ سہرہ سیقہیہ یان نا، ہہروہا محمد بن سعید أبو عبد الله الكاتب حالی دیارنیہ، باسیشمان کرد کہ عبد الله بن داود حالی چؤن بووہ بؤیہ قسہی ئہم جوؤرہ کہ سانہ سہنگی نیہ.

الخطیب دہئی: أخبرنا علي بن أبي علي حدثنا أبو علي أحمد بن محمد بن محمد بن إسحاق المعدل النيسابوري حدثنا أبو حامد أحمد بن محمد بن بلال قال سمعت محمد بن يزيد دہیووت: بیستم عبد الله بن يزيد المقرئ دہیووت: ہیچ سہر پہ شیکم نہ دیوہ لہ أبو حنیفة فہ قہترین. [تاریخ بغداد: 472/15]

ووتم: شیخہ کہی الخطیب نہ مزانی کییہ نہ مدؤزییہ وہ باسکراپی، راویہ کانی تریش ہہموویان سیقہن، محقق بیڈہنگ بووہ لہ سہر ئہم پوایہ تہ دئیام گہر شیخہ کہی الخطیب-ی ناسیبوایہ بیڈہنگی ہہلنہ دہبژارد و دہیووت صہحیہ، ہہروہا عبد الله بن یزید کہ خاوہنی ووتہ کہیہ ہہر أبو عبد الرحمن المقرئ-ہ کہ لہ بہشی یہ کہ مدہا ہینامان دہیووت: أبو حنیفة بانگی کردم بؤ ئیرجاء پہتم کردہوہ، لہ کاتی پوایہ ت کردندا کہ ناوی دہہینا ہاواری دہکرد کہ أبو حنیفة مورجیئہیہ.

الخطیب دہئی: أخبرني أبو بشر الوكيل و أبو الفتح الضبي حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا محمد

بن مخزوم حدثنا بشر بن موسى حدثنا أبو عبدالرحمن المقرئ: وه گەر فەرموودهی بۆ رپوایەت کردبواین له أبو حنیفە-هوه، دهیووت: حدثنا شاهانشاھ. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: محمد بن مخزوم تۆمەتبارە بە درۆ، رپوایەتەکەش تەواو پیچەوانە ی رپوایەتە صەحیحەکە یە که له بەشی یەکەمدا هیئامان، دواتر بەکارهینانی ووشە ی (شاهانشاھ) جائیز نیە واتا پاشای پاشاکان ئەمە تەنها بۆ الله بەکاردی.

الخطیب دهئ: أخبرنا الخلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا إبراهيم بن مخلد البلخي حدثنا أحمد بن محمد البلخي ووتی: بیستم شداد بن حکیم دهیووت: که سم نه دیوه له أبو حنیفە زاناتر بئ. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: إبراهيم بن مخلد البلخي مه جهوله، أحمد بن محمد البلخي نه مزانی کامه یه، ههروهه شداد بن حکیم که خاوهنی ووتەکە یه ابن حبان دەربارە ی دهئ: حەزم له خۆپاراستنە له فەرموودهکانی شداد بن حکیم چونکه دەمارگیری هه یه له ئیرجائدا، وه رقی لهو که سانه دەبیتهوه که ئەهلی سوننه یان بەدوای فەرمووده دا دهگەرێن.

الخطیب دهئ: قال النخعي حدثنا إسماعيل بن محمد الفارسي ووتی: بیستم مکی بن إبراهيم باسی أبو حنیفە-ی کرد، ووتی: زاناترین که سی سەردەمی خۆی بوو. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: زاهیری سەنەدەکە صەحیحە گەر مەتنەکەشی صەحیح بێت ئەوا غەریب نیە چونکه مکی بن إبراهيم یەکیکە له شیخە خوراسانیەکان، له بەشی یەکەم باسمان کرد که ئەهلی خوراسان به أبو حنیفە موبتەلا بوون، ووتە ی أبو زرعة الرازي-مان هیئا که دهئ ئیمە گەنج بووین وهکو باقی ئەو خەلکە ی خوراسان سەرسام بووین به أبو حنیفە، ووتە ی إسحاق بن راهویه-مان هیئا که دهئ: له خوراسان هاتمه دەرەوه پیم وابوو کهس جورئەت ناکات موخالەفە ی أبو حنیفە بکات که چی بینیم له دەرەوه ی خوراسان خەلکی پیچەوانە ی ئیمەن دەربارە ی أبو حنیفە ! ههروهه باسی ابن المبارك-مان کرد، تەنانەت البخاري-ش که خوراسانیە و زۆر دژی ئەهلی رەئیه و رەددیان دەداتەوه، که باسی مندالی خۆی دەکات دهئ: کتیبەکانی ئەهلی رەئیم خویندەوه ئینجا له مەجلیسی

فەرمووده ووتنهوه دانیشتم.

الخطیب دەئ: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح حدثنا أحمد بن الصلت قال سمعت مليح بن وكيع دهيووت: بیستم باوكم دهيووت: به كه س نه گەشتووم له أبو حنیفة فەقیهتر بئ، وه لهو جوانتر نوێز بکات. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، درۆكهش روونه چونكه هینامان وكيع رپوايه تی ههیه دژی أبو حنیفة ته نانهت رپوايه تی ههیه ده باره ی نوێزکردنی أبو حنیفة له گه ل ابن المبارك، بگره نوێزکردن له لای أبو حنیفة به جوړیک جائیزه كه ئەم جوړه نوێزکردنه له لای زانیانی تر به تاله.

الخطیب دەئ: قال ابن الصلت سمعت الحسين بن حريث دهيووت: بیستم النضر بن شميل دهيووت: خه لکی نوستبوون ده باره ی فیه تا أبو حنیفة به خه به ری هینانه وه به و شتانه ی كه هه ل ته قاند و روونی کرده وه و پوختی کرده وه. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الخطیب دەئ: أخبرنا الجوهري أخبرنا عبدالعزيز بن جعفر الخرقی حدثنا هيثم بن خلف الدوري حدثنا أحمد بن منصور بن سيار ووتی: بیستم يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى بن سعيد (القطان) دهيووت: چه نده ها قسه ی چاک هه بووه أبو حنیفة کردوویه تی. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: سه نه ده که ی سه حیه، پیشتر باسی ئەم ووتانه ی يحيى بن سعيد القطان-مان کرد.

الخطیب دەئ: أخبرنا علي بن القاسم الشاهد حدثنا علي بن إسحاق المادرائي قال سمعت أبا جعفر بن أشرس دهيووت: بیستم يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى القطان دهيووت: درۆ له گه ل الله ناکه ین له وانه یه شتیکم له ره ئی أبو حنیفة وەرگرتی. [تاریخ بغداد : 473/15]

ووتم: أبو جعفر بن أشرس نه مدۆزییه وه، گهر سه حیه ی بئ ووته که ی به لگه یه له سه ره وه ی که شتیکی که می له أبو حنیفة وەرگرتووه، ئە صله ن خودی ئەم جوړه ووتانه به لگه یه له سه ره وه ی که أبو حنیفة قسه ی له سه ره بووه، ئە گینا بۆ که س باسی مالک والشافعي وأحمد ناکات بلئ

والله درؤ ناکەم هەندیک شتم لییان وەرگرتووہ ؟ چونکە أبو حنیفة قسەى لەسەرە بۆیە یحیی القطان وادەئى، ئەگینا گەرزانایەکی گەورە بێت ئەوا زۆرینەى خەلک فەتواکانى وەردەگرن کەس باسیشی ناکات بلى درؤ ناکەم هەندیک فەتوام لە فلان زانا وەرگرتووہ.

لە بەشى یەکەمدا هینامان بە صەحیحى کە عبدالرحمن بن مەدی پرسیارى لێدەکریت ئایا ئەو شتانەى کە أبو حنیفة تێیدا پێکاویەتى و موافقى حەقە بینوسینەوہ ؟ عبدالرحمن دەئى: نەخیر مەینوسنەوہ هیچ کەرەمەتى نیە.

عبدالرحمن بن مەدی و یحیی القطان دوو هاوڕین کە وەک ئەستێرە وان لە زانستى فەرموودەدا بگرە هەر خویان قوتابخانەن لەم بوارەدا، یزید بن هارون دەربارەیان دەئى: کەوتمە نیوان شیر، ئیمام أحمد دەربارەیان دەئى: عبدالرحمن فەقێترە، جا ڕەنگە ئەمەش یەکیک بێت لە نیشانەکانى فێقەبەکەى کە ئامادە نیە هیچ شتیک لە أبو حنیفة بنوسریتەوہ، بەلام دیارە یحیی هەندیکى لیوەر گرتووہ بەپێى ئەم ڕیوایەتانەى بەشى دووهم ئەگەرچى ڕیوایەتى صەحیحیش هەن پێچەوانەى ئەمەن وەک لە بەشى یەکەم هینامان.

الخطیب دەئى: أخبرنا العتيقي حدثنا عبد الرحمن بن عمر بن نصر بن محمد الدمشقي بها حدثني أبي حدثنا أحمد بن علي بن سعيد القاضي ووتى: بیستم یحیی بن معین دەیووت: بیستم یحیی بن سعید القطان دەیووت: درؤ لەگەڵ الله ناکەین لە ڕەئى أبو حنیفة باشتەمان نەبیستووہ، وە زۆریک لە ووتەکانیمان وەرگرتووہ.

یحیی بن معین دەئى: یحیی بن سعید لە فەتوادا لەسەر مەزەبى کوفییەکان بوو، وە ووتەى أبو حنیفة-ى هەڵدەبژارد لەناو ووتەکانیاندا، وە شوێنى ڕەئى ئەو دەکەوت لەنیوان هاوێڵەکانیدا.

[تاریخ بغداد : 473/15]

ووتە: عبدالرحمن الدمشقي حالى دیارنیه و تۆمەتباریشە بە ئیعتیزال هەروەها ڕیوایەتى کردووہ لە أبى إسحاق بن أبى ثابت تۆمەتبار کراوہ بەوہى کە أبى إسحاق-ى بینیبى، هەروەها باوکیشى نەمدۆزییە کێیە وچۆنە، بۆیە مەحەللە قسەیهى کى لەم شیوہیه بکات گەر بیکات بەسەر خۆیدا

دەشکێتەوێ چ جایی ئەوێ بێتە فریادەرەسی أبو حنيفة، وە هیچ کام لەم سەنەدانە لە بەهێزیدا ناگەن بە سەنەدەکە ی بەشی یەکەم کە ابن أبي حاتم لە صالح-ی کورێ ئیمام أحمد ئەویش لە علي بن المديني ئەویش لە يحيى القطان رپوایەتی دەکات.

دەووتری الشافعي ووتویەتی: (الناس عيال على أبي حنيفة في الفقه) واتا: خەلکی لەسەر أبو حنيفة حیسابن لە فێهیدا، (عیال) بەو کەسانە دەووتری کە نەفەقەیان لەسەر یەتی، بۆ نموونە: ژن و منداڵ پێیان دەووتری (عیال) چونکە مەسروفيان لەسەر پیاوی ماله، بە پێی ئەم قسە یە الشافعي بێت خەلکی لە فێهیدا لەسەر أبو حنيفة پەکیان کەوتوو، وە هاووشیوێ ئەم جوهر ووتانە لە الشافعي-هوه نەقل دەکری گوايه مەدحی أبو حنيفة-ی کردوو لە فێهیدا.

هەموو ئەو رپوایەتانە ی مەدحی أبو حنيفة-ی تێدا یە لەلایەن الشافعي-هوه لە کتێبەکانی دوا ی سەدە ی سییەم هاتوون، کتێبەکانی سەدە ی دووهم و سییەم نەک هەر مەدحی الشافعي تێدا نیە بۆ أبو حنيفة بەلکوزەمکردنی تێدا یە بۆی، لەوانە یە بۆی دەکری لە هەندیک بابەت زەمی کردبێ بەلام لە فێهیدا مەدحی کردبێ، دەلێن نەخیر زەمکردنی الشافعي بۆ أبو حنيفة لە رپووی فێهیهوه بوو نەوێ شتی تر هەر وێک لە بەشی یەکەمدا هێنامان، وە ئەگەر لەرپووی سەنەدیشەوێ لێ بروانین رپوایەتەکانی زەمکردنی بۆ أبو حنيفة سەنەدەکانیان عالین و زۆر پاکن، بە پێچەوانە ی ئەو رپوایەتانە ی کە مەدحی أبو حنيفة-ی کردوو زۆر بە ی سەنەدەکانی نازل و زەعیفن، سەرەتا رپوایەتەکانی بەشی یەکەم دەهێنمەوێ دووبارە بۆ یاد خستەوێ ئینجا دەچینە سەر رپوایەتەکانی مەدحکردنی، بۆیە رپوایەتەکانیش دووبارە دەکەمەوێ چونکە پلە ی الشافعي لەلای هەموومان زۆر بەرزە، بۆیە بە دووری نازانم دەمارگیران بۆ أبو حنيفة دەست بگرن بە رپوایەتەکانی مەدحکردنی بۆ أبو حنيفة و رپوایەتەکانی زەمکردنی لەیاد خۆیان ببەنەوێ.

ابن أبي حاتم دەلێ: حدثنا أبي حدثنا يونس بن عبد الأعلى ووتی: بیستم الشافعي دهيووت: رۆژیک بە محمد بن الحسن-م ووت کە باسی مالک و أبو حنيفة کرا، محمد بن الحسن پێی ووتم:

هاوێله که مان نه ده کرا بێدهنگ بێت و اتا أبو حنيفة، وه نه ده کرا هاوێله که ی ئیوه فه توا بدات و اتا مالک، منیش پیم ووت: سویندت ده دەم به الله، ئایا ده زانی هاوێله که مان و اتا مالک زانا بوو به کتیی الله؟ ووتی: به ئی، و وتم: سویندت ده دەم به الله، ئایا ده زانی هاوێله که مان زانا بوو به فه رمووده ی پیغه مبه ری الله ﷺ؟ ووتی: به ئی، و وتم: وه زانا بوو به خیلانی نیوان هاوێله ی پیغه مبه ری الله ﷺ؟ ووتی: به ئی، و وتم: ئایا عاقل بوو؟ ووتی: نه خیر، و وتم: سویندت ده دەم به الله، ئایا ده زانی هاوێله که ت و اتا أبو حنيفة جاهیل بوو به کتیی الله عز وجل؟ ووتی: به ئی، و وتم: وه جاهیل بوو به فه رمووده ی پیغه مبه ری الله ﷺ وه جاهیلش بوو به خیلانی نیوان هاوێله ی پیغه مبه ری الله ﷺ؟ ووتی: به ئی، و وتم: ئایا عاقل بوو؟ ووتی: به ئی، و وتم: له هاوێله که ی ئیمه دا سئ شت کو ده بێته وه که فه توا نابئ بدرئ به بئ ئەم سئ شته، وه شتیکی تیدا نیه، به لام هاوێله که ی ئیوه سئ شتی تیدایه نیه و یه ک شتی تیدایه، ئینجا ده ئی: ناکرئ هاوێله که ی ئیمه قسه بکات و ناکرئ هاوێله که ی ئیوه بێدهنگ بئ؟!

[آداب الشافعي ومناقبه: 154] (سه نه ده که ی صه حیحه).

و وتم: سه یری سه نه ده که بکه ن، ابن أبي حاتم ئیمامه قسه ی له سه ر ناکرئ، له أبو حاتم- ی باوکی رپوایه ت ده کات أبو حاتم الرازي ئه ویش ئیمامه و قسه ی له سه ر ناکرئ، ئه ویش له یونس بن عبدالأعلى رپوایه ت ده کات که قوتابی الشافعي- ه ئیمامه و قسه ی له سه ر ناکرئ، ئه ویش له الشافعي رپوایه تی ده کات.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحکم ووتی: بیستم الشافعي ده یووت: محمد بن الحسن پئی و وتم: کامه یان زاناترن هاوێله که ی ئیمه یان هاوێله که ی ئیوه؟ (واتا: أبو حنيفة و مالک) الشافعي ده ئی و وتم: به ئینصافه وه؟ محمد ووتی: به ئی، و وتم: سویندت ده دەم به الله کامه یان زاناترن به قورئان هاوێله که ی ئیمه یان هاوێله که ی ئیوه؟ ووتی: هاوێله که ی ئیوه (واتا: مالک) و وتم: کامه یان زاناترن به سوننه ت هاوێله که ی ئیمه یان هاوێله که ی ئیوه؟ ووتی: هاوێله که ی ئیوه، و وتم: سویندت ده دەم به الله کامه یان زاناترن به و ته ی هاوێله ی پیغه مبه ر ﷺ

و پیشینان هاوێهێکە ی ئیمە یان هاوێهێکە ی ئیوه ؟ ووتی: هاوێهێکە ی ئیوه، ووتم: هیچ نە ماوێهێکە ی تەنھا قیاس نەبێ، قیاسیش ناکرێ تەنھا لە سەر ئەم شتانە نەبێ، جا ئەوێ ئێ صەلەکە ی نەزانی لە سەر چ شتێک قیاس دەکات ؟ [آداب الشافعي ومناقبه : 119] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: ابن أبي حاتم له محمد بن عبدالله بن عبدالحکم رپوایەت دەکات کە ئیمامێکی فەقێه و مالکی مەزھەبە و سیقەیه، ئەویش لە الشافعي رپوایەت دەکات، سەیری ئەم سەنەدە عالی و پاکە بکە.

ابن أبي حاتم دەڵێ: الربيع بن سليمان المرادي ووتی: بیستم الشافعي دەیووت: أبو حنيفة یەکەم بابەت بە هەڵە دادەنێت، پاشان هەموو کتێبەکە لە سەر ئەو بابەتە قیاس دەکات. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: ابن أبي حاتم له الربيع بن سليمان المرادي رپوایەتی دەکات کە یەکیکە لە قوتابیە هەرە دیارەکانی الشافعي سیقەیه، زۆرینە ی عیلمەکە ی الشافعي لە رێگای الربيع و البويطي نەقل کراوە.

ابن أبي حاتم دەڵێ: حدثنا محمد بن عبدالله بن عبدالحکم ووتی: محمد بن إدريس الشافعي پێی ووتم: سەیری چەند کتێبێکی هاوێهێکە ی أبو حنيفة-م کرد، 130 پەر بوو 80 پەر تێیدا ژمارد کە پێچەوانە ی قورئان و سوننەت بوو. ابن أبي حاتم دەڵێ: چونکە ئە صەلەکە هەڵە بوو جا فەرەکانیش لە سەر هەڵە رۆشتوون. [آداب الشافعي ومناقبه : 129] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: باسی ئەم سەنەدەمان کرد.

ابن أبي حاتم دەڵێ: قال أبي حدثنا هارون بن سعيد الأيلي ووتی: بیستم الشافعي دەیووت: کەس ناناسم کتێبی نوسی بێت کتێبەکانی بین بە بەلگە لە سەر عەیب و عاری ووتەکانی وەک أبو حنيفة. [آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سەنەدەکە ی صەحیحە).

ووتم: ابن أبي حاتم و باوکی باسمان کردن، هارون بن سعيد الأيلي ئیمامێکی فەقێه و سیقەیه.

ابن أبي حاتم دەڵێ: حدثنا أحمد بن سنان الواسطي ووتی: بیستم محمد بن إدريس الشافعي

دهیووت: ره ئی أبو حنیفة-م به هیچ شتێک نه شو بهاندوو ته نهها به داوه دهزووی ساحیران نه بێ،
 ئاوا درێژی ده که یته وه ده بیته زهر د ، ئاوا درێژی ده که یته وه ده بیته سه وز.
[آداب الشافعي ومناقبه : 130] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: ابن أبي حاتم له أحمد بن سنان الواسطي رپوایه ت ده کات، که ئیمامه فه قیه سیه یه
 حافزه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا أحمد بن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: 60
 دینارم سه رف کرد بۆ به ده ست هینانی کتیبه کانی محمد بن الحسن، پاشان لی وورد بوومه وه
 له پال هه ر بابه تی کدا فه رمووده یه کم دانا. واتا: بۆ ره ددانه وه ی.
[آداب الشافعي ومناقبه : 27] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: ابن أبي حاتم له باوکی رپوایه ت ده کات ئه ویش له أحمد بن أبي سريج رپوایه ت ده کات که
 سیه یه و حافزه.

ابن أبي حاتم ده ئی: حدثنا أبي حدثنا ابن أبي سريج ووتی: بیستم الشافعي دهیووت: بیستم به
 مالک ووترا: أبو حنیفة ده ناسیت ؟ ووتی: به ئی، گومان تان چیه به رامبه ر پیاویک گه ر بلی ئه م
 دینگه یه له زیڕ دروستکراوه ئه وا هه ر له سه ری به رده وام ده بی ت تا کو ده ی کات به زیڕ که چی له دار
 یان به رد دروستکراوه ؟

ابن أبي حاتم ده ئی: واتا أبو حنیفة له سه ر هه له ده مایه وه و به لگه ی بۆ هه له که ی ده هینایه وه، وه
 نه ده گه رایه وه بۆ صه واب کاتی ک بۆی ده رده که وت.
[آداب الشافعي ومناقبه : 162] (سه نه ده که ی صه حیه).

ووتم: ئه مه ش هه مان سه نه دی پیشووه به لام ئه مجاره الشافعي له مالک-ه وه رپوایه تی ده کات، جا
 بیر له م ووتانه بکه نه وه و سه یری سه نه ده کانی بکه ن که چه نده عالی و پاکن له نیوان ابن أبي حاتم
 و الشافعي یه ک که س یان دووان هه یه که هه موویان سیه و ئیمامن، ئینجا به راووردی ئه م
 سه نه دانه بکه له گه ل سه نه دی ئه و رپوایه تانه ی که تییدا الشافعي مه دحی أبو حنیفة-ی کردوو ه

کە ئیستا دەیان هیڤین.

الخطیب دەئ: أخبرنا أبو نعيم الحافظ حدثنا محمد بن إبراهيم بن علي قال سمعت حمزة بن علي البصري يقول سمعت الربيع ديووت: بیستم الشافعي ديووت: خەلکی لە سەر أبو حنيفة حیسابن له فیهدا. [تاریخ بغداد : 474/15]

ووت: حمزة بن علي البصري نه مدۆزییه وه.

الخطیب دەئ: أخبرنا علي بن القاسم حدثنا علي بن إسحاق المادرائي حدثنا زكريا بن عبدالرحمن حدثني عبدالله بن أحمد قال: قال هارون بن سعيد: بیستم الشافعي ديووت: کە سم نه دیوه فه قهتر بئ له أبو حنيفة.

الخطیب دەئ: الشافعي کە دهئ کە سم نه دیوه مه به ستی نه وهیه کە سم نه ناسیوه.

[تاریخ بغداد : 474/15]

ووت: الخطیب بویه وادهئ چونکه الشافعي له سأل 150 له دایکبووه له و سألدها أبو حنيفة مردوووه کە واته نهیدیوه.

(زکریا بن عبدالرحمن) گەر زکریا بن عبدالرحمن البرجمي بئت نهوا کە س جەرح و ته عدیلی بۆ نه کردوووه جگه له أبو الفتح الأزدي کە نهویش به زه عیفی داناوه، وه نه گەر زکریا بن يحيى بن عبدالرحمن الساجي بئت نهوا ئیمامه، به لام نه مدیوه کە س به م شیویه ناوی بهیئ نه وهی باوه دهووترئ زکریا بن يحيى الساجي یان زکریا الساجي یان الساجي به ته نها، وه نه شم دیوه ریوايه تی هه بئ له عبدالله، پاشان الساجي ریوايه ته کانی هه مووی له دژئ أبو حنيفة-ن، جگه له وهش عبدالله لێردها ته صریحی نه داوه به سماع وتوویه تی (قال هارون بن سعيد) نه مدۆزییه وه کە عبدالله ریوايه تی هه بئ له هارون، وه ههروهها هه لویستی عبدالله پروونه به رامبه ر أبو حنيفة.

الخطیب دەئ: أخبرنا أبو طاهر محمد بن علي بن محمد بن يوسف الواعظ أخبرنا عبيدالله بن عثمان بن يحيى الدقاق حدثنا إبراهيم بن محمد بن أحمد أبو إسحاق البخاري حدثنا عباس بن عزيز أبو الفضل

القطان حدثنا حرملة بن يحيى ووتى: بیستم محمد بن إدريس الشافعي دهبوت: خەلکی لەسەر ئەم پینچ کەسە حیسابن، ئەوەی دەیهوئێ وەک دەریا زانستی هەبێ لە فێقه ئەوا لەسەر أبو حنیفة حیسابە، وە بیستم الشافعي دهبوت: أبو حنیفة لەو کەسانە یە کە تەوفیقی پێدراوە لە فێقه، وە ئەوەی دەیهوئێ وەک دەریا زانستی هەبێ لە شیعەر ئەوا لەسەر زهیر بن أبي سلمی حیسابە، وە ئەوەی دەیهوئێ وەک دەریا زانستی هەبێ لە غەزاکان ئەوا لەسەر محمد بن إسحاق حیسابە، وە ئەوەی دەیهوئێ وەک دەریا زانستی هەبێ لە النحو ئەوا لەسەر الکسائي حیسابە، وە ئەوەی دەیهوئێ وەک دەریا زانستی هەبێ لە تەفسیری قورئان ئەوا لەسەر مقاتل بن سلیمان حیسابە.

[تاریخ بغداد : 474/15]

ووتم: أبو إسحاق البخاري حالي دەرناکەوت بۆم، (عباس بن عزيز) لە هەردوو چاپە کە بۆتە (عباس بن عزيز) مەجهوله.

الخطيب دهلي: أخبرنا التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان حدثنا أحمد بن الصلت الحماني قال سمعت أبا عبيدالله دهبوت: بیستم الشافعي دهبوت: ئەوەی دەیهوئێ فێقه بزانی با دەست بگرێ بە أبو حنیفة وهاوڵەکانی، چونکە هەموو خەلکی لەسەر أبو حنیفة حیسابن لە فێقهدا.

[تاریخ بغداد : 475/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنە، هیچ بە دووری نازانم تەواوی ئەو پڕوایە تانە ی الشافعي کە مەدحی أبو حنیفة دەکات ئەم درۆزنە دروستی کردبێ چونکە ئەوەی لە الشافعي پڕوایەت کراوە بە سەنەدی عالی و صەحیح تەواو پێچەوانە ی ئەمە یە وەک لە کتێبی (آداب الشافعي ومناقبه) هاتوووە کە لە بەشی یە کەم هینامان، یان پەنگە ئەو پڕوایە تە بێ کە الشافعي دهلي: خەلک لە فێقهدا لەسەر ئەهلی عیراق حیسابن، جا ئەم عیراقە یان کردبێ بە أبو حنیفة، ئاخر الشافعي ووتی أبو حنیفة جاهیلە بە قورئان و سوننەت و خیلافی فێقی نیوان هاوڵان، بە سەنەدیک هینامان کە وەک خۆر وابوو، ئیتر چۆن دهلي: ئەوەی دەیهوئێ لە فێقهدا وەک دەریا زانستی هەبێ ئەوا لەسەر أبو حنیفة حیسابە ؟! ووتە کە ی پیشووی هیچ بواریک بۆ جەمەت کردنیش ناهیلێت.

ابن أبي حاتم ده‌ئ: حدثنا الربيع بن سليمان المرادي ووتى: يستم الشافعي دهيوت: خه‌ئكى له‌ سەر ئه‌هلى عيراق حيسابن له‌ فيقه‌دا. [آداب الشافعي ومناقبه‌ : 161] (سه‌ نه‌ ده‌كه‌ى سه‌ حيه‌).
 ووتم: جا ئه‌م ئه‌هلى عيراقه‌ كراوه‌ به‌ أبو حنيفة له‌ لای ده‌مارگيران بؤ أبو حنيفة يان له‌ لای راوييه‌ درۆزنه‌كان، سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ گه‌ر به‌ سه‌حيه‌ش دابننن هيشتا كيشه‌ى تيدايه‌ چونكه‌ الشافعي فيقه‌ى ئه‌هلى عيراقى عه‌يبدار كردوه‌، فيقه‌ى ئه‌هلى مه‌دينه‌ى سه‌ر خستوه‌ به‌ سه‌رياندا كه‌ بريتيه‌ له‌ فيقه‌ى ئه‌هلى حه‌ديث، هه‌ر بۆيه‌ ابن تيمية ده‌ئ: الشافعي كه‌ ده‌ئ: خه‌ئكى له‌ فيقه‌دا له‌ سه‌ر أبو حنيفة حيسابن مه‌به‌ستى له‌ ته‌فريعى بابه‌ته‌كانه‌ نه‌ك زانينى به‌ لگه‌كان، واتا دابه‌شكردنى به‌ لگه‌كان به‌ سه‌ر بابه‌ته‌كاندا، وه‌ك: كتاب الطهارة ، كتاب الزكاة ، كتاب الجهاد ...هتد.
 بروانه‌ [فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به‌ كل إمام من الفضيلة : 12]

الخطيب ده‌ئ: أخبرني أبو الوليد الحسن بن محمد الدربندي أخبرني محمد بن أحمد بن سليمان الحافظ ببخارى قال سمعت علي بن الحسن بن عبدالرحيم الكندي يقول سمعت أبا محمد عبدالله بن محمد بن عمر الأديب يقول سمعت يعقوب بن إبراهيم بن أبي خيران دهيوت: يستم الحسن بن عثمان القاضي دهيوت: بينم عيلم له‌ عيراق و حيجاز سيانه‌: عيلمى أبو حنيفة و ته‌فسيرى الكلبي و مه‌غازى محمد بن إسحاق. [تاريخ بغداد : 475/15]
 ووتم: الحسن بن محمد الدربندي زه‌عيفه‌، علي بن الحسن بن عبدالرحيم الكندي مه‌جهوله‌، عبدالله بن محمد بن عمر الأديب و يعقوب بن إبراهيم بن أبي خيران حاليانم بؤ ده‌رنه‌كه‌وت.

الخطيب ده‌ئ: أخبرنا الصيمري أخبرنا عمر بن إبراهيم حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية ووتى: يستم يحيى بن معين دهيوت: قيرائه‌ت له‌ لای من قيرائه‌تى حمزة-يه‌، فيقه‌يش فيقه‌ى أبو حنيفة-يه‌، به‌ خه‌ئكى گه‌يشتووم له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بوونه‌. [تاريخ بغداد : 475/15]
 ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه‌ درۆزنه‌.

الخطيب ده‌ئ: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم حدثنا إبراهيم بن مخلد حدثنا محمد

بن سهل قال حدثني محمد بن هانئ ووتی: بیستم جعفر بن الربیع دەیووت: لای أبو حنیفة مامەوہ پینج سأل، کەسم نەدیوہ بیدەنگی درێژتر بئ لەو، کاتیەک پرسیارى شتیکی فیهی لیدەکرا دەکرایەوہ عیلمی لەبەر دەرویشت وەک دۆل. [تاریخ بغداد: 476/15]

ووتەم: إبراهيم بن مخلد البلخي پیشتر باسمان کرد مەجهوله، محمد بن سهل و محمد بن هانئ بۆم دەرنەکەوتن کین.

الخطیب دەئ: أخبرنا الصيمري قال قرأنا على الحسين بن هارون عن ابن سعيد قال حدثنا عبدالله بن أحمد بن بهلول قال هذا كتاب جدي إسماعيل بن حماد فقرأت فيه حدثني سعيد بن سويد القرشي ووتی: بیستم إبراهيم بن عكرمة المخزومي دەیووت: کەسم نەبینیوہ بە وەرەتر و فەقەر بئ لە أبو حنیفة. [تاریخ بغداد: 476/15]

ووتەم: (ابن سعيد) ابن عقدة-یە تۆمەتبارە بە درۆ، عبدالله بن أحمد بن بهلول نەمدۆزییەوہ گەر عبدالله بن محمد بن بهلول بیئت ئەوا درۆزنە، إسماعيل بن حماد نەوہی أبو حنیفة زەعیفە، سعيد بن سويد القرشي حالی دیارنیه.

الخطیب دەئ: أخبرني أبو القاسم الأزهري حدثنا عبدالرحمن بن عمر الخلال حدثنا محمد بن أحمد بن يعقوب حدثنا جدي ووتی: هەندیەک لە هاوہ لانمان چەند دێرە شیعریکی ابن المبارك-یان بۆ خویندەمەوہ کە مەدحی أبو حنیفة-ی پیدەکات:

رأيت أبا حنیفة کل یوم	***	یزید نبالة ویزید خیـرا
وينطق بالصواب ویصطفیه	***	إذا ما قال أهل الجور جورا
یقایس من یقایسه بلب	***	فمن ذا يجعلون له نظيرا
كفانا فقد حماد وکانت	***	مصیبتنا به أمرا کبیرا
فرد شماتة الأعداء عـنا	***	وأبدى بعده علما کثیرا
رأيت أبا حنیفة حين یؤتى	***	ویطلب علمه بحرا غزیرا
إذا ما المشکلات تدافعتها	***	رجال العلم کان بها بصیرا

[تاریخ بغداد : 479/15]

ووتم: یعقوب بن شیبە السدوسی دەڵێ: هەندیک لە هاوێلانمان ئەم دێرە شیعرەیان پێ وتووم، دیارنێه ئەم هاوێلانە ی کۆن و حالیان چۆنە، وە ئایا بە ابن المبارک گەشتوون ئەم هاوێلانە ی ؟ لە دەمی ابن المبارک ئەم شیعرەیان بیستوو ؟ بۆیە پێواوەتە کە زەعیفە.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا الجوهري أخبرنا محمد بن عمران المرزباني حدثنا عبدالواحد بن محمد الخصيبي حدثني أبو خازم القاضي قال حدثني شعيب بن أيوب الصريفي ووتی: بیستم الحسن بن زياد اللؤلؤي دهيووت: بیستم أبو حنیفة دهيووت: ئەم ووتانە ی ئیمە پەئیە، وە ئەمە باشتەین شتە کە بە پێ توانا پێ گەشتووین، هەرکە سێک لە ووتە کە ی ئیمە باشتەمان بۆ پێنێ ئەوا ووتە کە ی ئەو نزیکترە لە صەواب. [تاریخ بغداد : 481/15]

ووتم: الحسن بن زياد اللؤلؤي پێشتر باسمان کرد تۆمەتبارە بە درۆ.

الخطیب دەڵێ: أخبرنا محمد بن أحمد بن رزق حدثنا أحمد بن علي بن عمر بن حبیش الرازي قال سمعت محمد بن أحمد بن عصام يقول سمعت محمد بن سعد العوفي يقول سمعت يحيى بن معين دهيووت: بیستم يحيى القطان دهيووت: والله له گەڵ أبو حنیفة دانیشتین و فەرموودەمان لێ بیست، والله من کە سەیرم دەکرد لە دەم و چاوی دەمزانی کە تەقوای الله عز وجل- ی هەیه.

[تاریخ بغداد : 482/15]

ووتم: محمد بن أحمد بن عصام نەمدۆزییە کەس بەم ناوە بوونی هەبێ لەوانە یە هەڵە کرابێ لە ناوێ کە ی أحمد بن محمد بن عصام بێ والله أعلم، گەر ئەویش بێت ئەوا جەرح و تەعذیلی بۆ نەکراوە، هەر وەها محمد بن سعد الکوفي الخطیب سەرەرای تۆزیک شلیهتی لە تەوسیق کردندا بە زەعیفی داناو، بەلام الدارقطني دەڵێ: (لا بأس به) ئەگەرچی الدارقطني ئیمامە لە عیلمی العلل بەلام شاراوێ نیه لەلای ئەهلی عیلم کە تۆزیک شلیهتی هەیه لە تەوسیق کردندا، ئەمەش مانای ئەوە نیه تەوسیق کردنی سەنگی نەبێ بەلام لە حالیکێ ئاوادا کە تەنها خۆی کە سێک تەوسیق دەکات یان زانای ترموخالفی ئەویان کردوو پێویستە زیاتر بە ووردی سەیری حالی پێواوەتە کە بکری،

با بلیین محمد بن أحمد بن عصام و محمد بن سعد هەردووکیان سێقەن، ئایا ئەم ووتە یە ی یحی القطان ووتە ی زانا کانی بەشی یە کەم دەسپێتەو؟!

الخطیب دەئ: أخبرنا الصيرمي قال قرأنا على الحسين بن هارون عن أبي العباس ابن سعيد قال حدثنا إبراهيم بن الوليد حدثنا محمد بن إسحاق البلخي ووتی: بیستم الحسن بن محمد الليثي دهيووت: چووم بۆ کوفە پرسپاری عابدترین کەسی شارەکەم کرد، منیان برد بۆلای أبو حنیفة، پاشان بە پیری چووم بۆ کوفە پرسپاری فەقەتەترین کەسی شارەکەم کرد، منیان برد بۆلای أبو حنیفة.

[تاریخ بغداد : 482/15]

ووتم: (أبو العباس ابن سعيد) ابن عقدة-یه ئەگەرچی حافزە بەلام تۆمەتبارە بە درۆ. محمد بن إسحاق البلخي زەعیفە.

الخطیب 21 رپوایەتی هیناوە دەربارە ی زۆری شەونویژی أبو حنیفة کە تەنها 5 دانە یان صەحیح نەوانی تر زەعیفن، گەر هەمووشی صەحیح بێت کارمان بەم جوۆرە رپوایەتانه نیە، چونکە ئەو هە عەقیدە ی پاک بێت بەرز ی دەکەینەو و کارمان بەو هە نیە شەونویژی هەبوو یان نا، ئەو هەشی عەقیدە ی پاک نەبێ نزمی دەکەینەو و کارمان بەو هە نیە شەونویژی هەبوو یان نا، بەلام پیم خۆشە بە کورتی ئاماژە بەو بەم کە رپوایەتەکانی 40 سأل بەردەوام شەونویژ کردن و هیچ نەخەوتن لە شەودا و خەتم کردنی قورئان لە یە ک رکعەتدا ئەمانە هەمووی درۆ و زەعیفن.

بروانه [تاریخ بغداد : 489-482/15]

الخطیب دەئ: قال النخعي حدثنا سليمان بن الربيع حدثنا حبان بن موسى ووتی: بیستم عبدالله بن المبارك دهيووت: چووم بۆ کوفە، پرسپاری بە وەرەترین کەسی شارەکەم کرد، ووتیان: أبو حنیفة-یه. النخعي دەئ: سليمان بن الربيع ووتی: بیستم مكي بن إبراهيم دهيووت: لەگەڵ کوفییەکان

دانیشتم کەسم نەدی لەوان لە أبو حنیفة بە وەرەتر بێ. [تاریخ بغداد : 489/15]

ووتم: سليمان بن الربيع النهدي زەعیفە.

الخطيب دەئى: أخبرني التنوخي حدثني أبي حدثنا محمد بن حمدان حدثنا أحمد بن الصلت الحماني قال سمعت مليح بن وكيع دهيووت: بيستم باوكم دهيووت: والله أبو حنيفة زور ئەمانەت پارێز بوو، الله له دئى ئەودا زور گەورە بوو، وه پەزما ندى الله-ى پيشى هەموو شتيك دەخست، گەر شمشیری بەرکەوتبوايه لە پیناوی الله ئەوا بەرگەى دەگرت، پەحمەت و پەزای الله-ى لیبیت وەک پازی بوون لە چاکەکاران، بەراستی ئەو یەکیک بوو لەوان. [تاریخ بغداد : 490/15] ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الخطيب دەئى: أخبرنا الحسن بن أبي بكر أخبرنا محمد بن أحمد بن الحسن الصواف حدثنا محمود بن محمد المروزي قال سمعت إبراهيم بن عبدالله الخلال ذكروا له عن حامد بن آدم ووتى: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: كه سم نه ديوه به وەرعتر بئى له أبو حنيفة. إبراهيم بن عبدالله الخلال دهئى: پيم باشه بچم بۆلاى حامد تا ئەم رپوايه تەى ليوه ببستم. [تاریخ بغداد : 491/15] ووتم: راپويه كهى نيوان إبراهيم و حامد نادياره، وه حامد بن آدم درۆزنە.

الخطيب دەئى: أخبرنا الحسن أخبرنا ابن الصواف حدثنا محمود بن محمد المروزي قال سمعت حامد بن آدم دهيووت: بيستم عبدالله بن المبارك دهيووت: كه سم نه ديوه به وەرعتر بئى له أبو حنيفة، به قامچى و پاره تاقى كرايه وه. [تاریخ بغداد : 491/15] ووتم: حامد بن آدم درۆزنە.

الخطيب دەئى: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن محمد الحماني حدثنا عاصم بن علي ووتى: بيستم قيس بن الربيع دهيووت: أبو حنيفة پياوێكى خاوهن وەرە بوو فەقىم بوو حەسودى پى دەبردرا، زور چاکەکار بوو بۆ ئەو كەسانەى كە پەنايان بۆى دەبرد، زور چاکەى هەبوو بەسەر براكانیدا. وه بيستم قيس دهيووت: النعمان بن ثابت يەکیک بوو لە پياوه عاقلەکان. [تاریخ بغداد : 492/15] ووتم: (أحمد بن محمد الحماني) أحمد بن الصلت-ه درۆزنە.

الخطيب ده‌ئى: قال مكرم حدثنا أحمد بن عطية حدثنا الحسن بن الربيع ووتى: قيس بن الربيع له أبو حنيفة-هوه بوى ده‌گێڕامه‌وه كه كالای ده‌نارد بۆ به‌غداد كه‌ل و په‌لى پى ده‌كړى و ده‌يگه‌راند هوه بۆ كوفه، قازانجى سائىكى له‌لای خوى كۆده‌كرده‌وه، پيداويستى وقوت وجل و به‌رگ وهه‌موو پيداويستى زانا فه‌رمووده‌ناسه‌كانى ده‌كړى، پاشان ئه‌و پارهييه‌ى كه ده‌مايه‌وه له قازانجه‌كه به‌وانى ده‌دا و ده‌يووت: له پيداويستيه‌كانى خوتانى سه‌رف بكه‌ن و سوپاس هيچ كه‌سيكيش مه‌كه‌ن جگه له الله، من له مالى خۆم پێنه‌داون به‌لكو فه‌زلى الله-يه به‌سه‌رمه‌وه كه ده‌يدهم به‌ئيوه، ئه‌مه‌ش قازانجى كالاكانتانه والله ئه‌مه رزقى ئيوه الله له‌سه‌ر ده‌ستى من پيتانى ده‌دات، له رزقى الله دا كه‌س تواناى نيه جگه له‌خوى. [تاريخ بغداد : 493/15]

ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطيب ده‌ئى: أخبرني أبو بشر الوكيل وأبو الفتح الضبي قالاً حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا يحيى الحماني ووتى: بيستم ابن المبارك ده‌يووت: به سفيان الثوري-م ووت: ئه‌ى باوكى عبدالله أبو حنيفة چه‌نده دووره له غه‌يبه‌ت، نه‌مبيستوه غه‌يبه‌تى هيچ دوژمنىكى بكات، سفيان ووتى: أبو حنيفة والله له‌وه عاقلتره شتايك بالاده‌ست بكات به‌سه‌ر چاكه‌كانيدا و چاكه‌ى لى ببات. [تاريخ بغداد : 497/15]

ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطيب ده‌ئى: أخبرني أبو الوليد الحسن بن محمد الدربندي أخبرنا محمد بن أحمد بن محمد بن سليمان الحافظ ببخاري حدثنا أبو حفص أحمد بن أحمد بن حمدان حدثنا علي بن موسى القمي قال سمعت محمد بن شجاع ده‌يووت: بيستم علي بن عاصم ده‌يووت: گه‌ر عه‌قلى أبو حنيفة بكيشرى به‌رامبه‌ر به‌عه‌قلى نيوه‌ى خه‌لكى سه‌ر زه‌وى ئه‌وا عه‌قلى ئه‌و قورستره. [تاريخ بغداد : 497/15]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه.

الخطيب ده‌ئى: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب أخبرنا محمد بن نعيم الضبي قال سمعت أبا العباس

أحمد بن هارون الفقيه يقول حدثني محمد بن إبراهيم السرخسي قال حدثنا سليمان بن الربيع النهدي الكوفي قال سمعت همام بن مسلم دهيوت: بيستم له لای خارجه بن مصعب باسی أبو حنيفة كرا، خارجه ووتی: به هه زار زانا گه یشتە بینیم سیانیان یان چواریان عاقلن، جا أبو حنيفة-ی له م سیان و چواره ناو برد، وه خارجه بن مصعب ووتی: هه ركه سێك برۆای به مسح علی الخفین نه بئ یان قسه به أبو حنيفة بلئ ئەوا عه قلی ناتەواوه. [تاریخ بغداد: 497/15]

ووتە: سلیمان بن الربیع النهدي زه عیفه، همام بن مسلم مه تروكه.

الخطیب ده ئی: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا محمد بن علي بن عفان حدثنا محمد بن عبد الملك الدقيقي ووتی: بيستم يزيد بن هارون دهيوت: به خه لکی گه یشتە كه سم نه بیینی عاقلتر و چاکتر و به وهر عتر بئ له أبو حنيفة. [تاریخ بغداد: 497/15]

ووتە: رۆاله تی سه نه ده که ی صه حیحه، النخعي که سێکی حه نه فی مه زه به له به شی یه که مدا باسی رپوایه ته شازه کانیمان کرد.

الخطیب ده ئی: أخبرنا خلال أخبرنا الحريري أن النخعي حدثهم قال حدثنا أبو صالح البخاري بن محمد حدثنا يعقوب بن شعبة قال حدثني سليمان بن منصور قال حدثني حجر بن عبد الجبار الحضرمي ووتی: له مزگه وته که ی ئیمه دا چیرۆک خوان هه بوو پێیان ده ووت (زرعة) جا ناوی مزگه وته که درابووه پالی له کاتی کدا مزگه وتی الحضرمي-ه کان بوو، جا دایکی أبو حنيفة ویستی فه توا وهرگری له شتی کدا أبو حنيفة-ش فه توای بۆدا قبوڵی نه کرد، ووتی: قبوڵی ناکه م ته نها فه توای زرعة-ی چیرۆک خوان نه بئ، أبو حنيفة-ش دایکی هینا بۆلای زرعة، ووتی: ئەمه دایکمه پرسیارى لیت هه یه له م بابه ته دا، ئەویش ووتی: تۆ له من زاناتر و فه قیه تری تۆ فه توای بۆ بده، أبو حنيفة ووتی: فه توام بۆ داوه به م شیوه یه، زرعة ووتی: فه تواکه به م شیوه یه که أبو حنيفة ووتی، ئینجا دایکی رازی بوو رۆیشت. [تاریخ بغداد: 501/15]

ووتە: سلیمان بن منصور بۆم دهر نه که وت کێیه، حجر بن عبد الجبار ته نها ابن حبان ته و سیقی کردووه، ابن حبان-یش به ناوبانگه به ته و سیق کردنی مه جهوله کان وه ک پێشتر باسمان کرد.

الخطیب دەئ: قال النخعي حدثنا محمد بن محمود الصيدناني قال حدثني محمد بن شجاع ووتی: بیستم الحسن بن زیاد دهیووت: دایکی أبو حنیفة سویندی خوارد پاشان شکاندی، جا داوای فهتوای له أبو حنیفة کرد ئه ویش فهتوای بوذا، پئی رازی نه بوو، ووتی: رازی نابم ته نه با فهتوای زرعة-ی چیرۆک خوان نه بئ، أبو حنیفة-ش دایکی هیئا بۆلای زرعة، دایکیشی پرسیارى لیکرد، زرعة ووتی: من فهتوات بو بدهم له کاتیکدا فهقیه ی کوفه له گه لئت دایه؟! أبو حنیفة ووتی: بهم شیوهیه فهتوای بو بده، ئه ویش فهتوای بوذا، ئینجا دایکی رازی بوو. **[تاریخ بغداد : 501/15]** ووتم: محمد بن شجاع درۆزنه، الحسن بن زیاد تۆمه تباره به درۆ.

الخطیب دەئ: أخبرني أبو بشر محمد بن عمر الوكيل و أبو الفتح عبدالكريم بن محمد الضبي قالا حدثنا عمر بن أحمد الواعظ حدثنا مكرم بن أحمد حدثنا أحمد بن عطية حدثنا الحماني ووتی: بیستم ابن المبارك دهیووت: بینیم الحسن بن عمارة ریشمه ی ئه و ئازه له ی گرتبوو که أبو حنیفة له سه ری بوو، وه دهیووت: والله به که س نه گه یشتون قسه ی کردبئ له فیهدا به لیغتر وئارامگرترو وه لام خیراتربئ له تو، تو گه وره ی ئه و که سانه ی که له فیهدا قسه یان کردوو له سه رده می خوتدا به بئ رکابه ر، وه قسه شت پئ نالین ته نه با له حه سودی نه بئ. **[تاریخ بغداد : 501/15]** ووتم: (أحمد بن عطية) أحمد بن الصلت-ه درۆزنه.

الخطیب دەئ: أخبرنا علي بن القاسم البصري الشاهد حدثنا علي بن إسحاق المادرائي قال ذکر أبو داود يعني السجستاني ولم أسمع منه عن نصر بن علي ووتی: بیستم ابن داود دهیووت: خه لکی ده رباره ی أبو حنیفة حه سود و جاهیلن، وه باشتین حالیان له لای من جاهیله که یه. **[تاریخ بغداد : 502/15]** ووتم: علي بن إسحاق المادرائي خو ی دانی پیدانا که له أبو داود-ی نه بیستوو، واتا پچران هه یه له سه نه ده که دا، ابن داود که خاوه نی ووته که یه عبدالله بن داود الخری-ه پیشتر باسمان کرد.

الخطیب دەئ: أخبرنا محمد بن الحسن بن أحمد الأهوازي حدثنا أبو بكر محمد بن إسحاق بن إبراهيم القاضي بالأهواز قال حدثني محمد بن محمد بن عزرة حدثنا أبو الربيع الحارثي ووتی: بیستم عبدالله

بن داود دەییوت: خەلکی دەربارە ی أبو حنیفە دوو جۆرن: کە سێک جاھیلە بە حالی و کە سێکیش
 حە سودی پێ دەبات. [تاریخ بغداد : 502/15]

ووتە: الأهوازي شیخە کە ی الخطیب تۆمەتبارە بە درۆ.

الخطیب دەئێ: أخبرنا الأهوازي حدثنا محمد بن إسحاق القاضي حدثنا محمود بن محمد الواسطي
 قال حدثنا سفيان بن وكيع ووتی: بیستم باوكم دهيووت: چوومە لای أبو حنیفە بینیم سەری نزم
 کردووہ بیر دەکاتەوہ، پێ ووتە: لە کوێوہ دێ ؟ ووتە: لە لای شریک، سەری بەرز کردووہ ئەم
 شیعرە ی ووت:

إن يحسدوني فإني غير لائئهم *** قبلي من الناس أهل الفضل قد حسدوا
 فدام لي ولهم ما بي وما بهم *** ومات أكثرنا غيظا بما يجـ

واتا: گەر حە سودیم پێ دەبەن ئەوا من لۆمەیان ناکەم، لە پێش منیش خەلکی لە ئەھلی فەزل
 حە سودیان پێ براوہ، جا بۆ منیش و بۆ ئەوانیش بەردەوام بوو من چیم تێدایە و ئەوان چیان
 تێدایە، وە زۆر بە مان مردین لە داخی ئەو حە سودیە ی هەمانە لە دڵدا.

وکیع دەئێ: وabزانم قسە یەکی پێگە یشتبوو لە شریک. [تاریخ بغداد : 502/15]

ووتە: الأهوازي تۆمەتبارە بە درۆ، سفيان بن وكيع زەعیفە.

الخطیب دەئێ: أخبرنا أحمد بن علي بن الحسين التوزي قال حدثنا الحسن بن الحسين بن حمکان
 الفقيه الشافعي قال سمعت أبا نصر أحمد بن نصر البخاري يقول سمعت أبا عبدالله الزعفراني دهيووت:
 له لای محمد بن الحسن باسی حە سودی بردنی خەلک کرا بە أبو حنیفە، ئەویش ووتی:

محسدون وشر الناس منزلة *** من عاش في الناس يوما غير محسود

واتا: حە سودی پێ براوان ! وە خراپترین پلە ی خەلکیش ئەو کە سە یە کە لە ناو خەلکیدا رۆژێک بژی
 و کە سیش حە سودی پێ نەبات. [تاریخ بغداد : 503/15]

ووتە: الحسن بن الحسين بن حمکان زەعیفە، وە پچرانی ش هە یە لە نیوان أبو عبدالله الزعفراني و
 محمد بن الحسن، وە محمد قوتابی أبو حنیفە بووہ چاوەر و انکراوہ زۆر لەوہ ش زیاتر مەدحی بکات.

الخطيب ده‌ئى: حدثنا أحمد بن علي البادا أخبرنا أحمد بن إبراهيم بن شاذان حدثنا محمد بن الحسين بن حميد بن الربيع حدثنا سليمان بن الربيع بن هشام النهدي قال سمعت الحارث بن إدريس دهيووت: أبو وهب العابد ووتى: كه‌م كه‌س هه‌يه باوه‌پى به‌ مسح على الخفين نه‌بن يان قسه‌ به‌ أبو حنيفة بلى ئيللا عه‌ قلى ناته‌ واوه‌. [تاريخ بغداد : 503/15]

ووتم: سليمان بن الربيع النهدي زه‌ عيفه‌.

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا التنوخي قال حدثني أبي قال حدثنا محمد بن حمدان بن الصباح قال حدثنا أحمد بن الصلت الحماني ووتى: بيستم پرسيار له‌ يحيى بن معين كرا ده‌ باره‌ى أبو حنيفة ئايا سيقه‌يه له‌ فه‌رمووده‌دا ؟ ووتى: به‌ئى سيقه‌يه سيقه‌يه، والله له‌ وه‌ به‌ وه‌رعتره كه‌ درۆ بكات، وه‌ قه‌ درى له‌ وه‌ كه‌ وه‌رته‌ كه‌ درۆ بكات. [تاريخ بغداد : 581/15]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه‌.

الخطيب ده‌ئى: أخبرنا الصيمري قال أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن عطية ووتى: پرسيار كرا له‌ يحيى بن معين ئايا سفيان رپوايه‌تى كردووه له‌ أبو حنيفة؟ ووتى: به‌ئى، أبو حنيفة سيقه‌ و صدوق بوو له‌ فه‌رمووده و فيقه‌دا، ئه‌مين بوو له‌ سه‌ر دينى الله‌.

[تاريخ بغداد : 581/15]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه‌ درۆزنه‌.

الخطيب دواى هينانى رپوايه‌ته‌كانى مه‌دحکردنى أبو حنيفة له‌ كۆتاييدا ده‌ئى: رپوايه‌تمان هيننا له‌ أيوب السختياني وسفيان الثوري وسفيان بن عيينة وأبو بكر بن عياش وجگه له‌ وانيش له‌ پیشه‌وايان رپوايه‌تيكى زۆر كه‌ مه‌دح و ستايشى أبو حنيفة له‌ خو ده‌گریت، وه‌ ئه‌ وه‌ى صه‌وا به‌ له‌ لايه‌ن نه‌قلكه‌رانى فه‌رمووده له‌ پیشه‌وايانى المتقدمين وئه‌وانه‌شى كه‌ ناومان هينان ده‌ باره‌ى أبو حنيفة پيچه‌وانه‌ى ئه‌م ووتانه‌يه‌، وه‌ ووته‌كانيان ده‌ باره‌ى أبو حنيفة زۆره به‌ هو‌ى شتى ناشرينه‌ وه‌ كه‌ لىيه‌ وه‌ گيردراوته‌ وه‌ هه‌نديكيان په‌يوه‌سته به‌ اصولى دين و هه‌نديكىشى به‌ فروع.

وہ ئیمہ ش باسیان دەکەین بە ویستی اللہ. [تاریخ بغداد : 504/15]

رپوایه ته گانی کتیبی (فضائل أبی حنیفة)

له سهرتهای به شی دووهم باسی ئەم کتیبه و حالی نه وه و باوک و باپیره که مان کرد که ههر سیکیان حالیان نادیاره به لکو نه وه که له سهر مه زهه بی رافیزه زندیقه کان حوکی کردوو کاتیک بۆته قازی، له وانه یه که سیک پرسی مادام سی راوی مه جهول له سه نه دی رپوایه ته گانی ئەم کتیبه هه یه بۆچی رپوایه ته کان نه قل ده که یت له کاتیکدا ههر له سهره تاوه زانیمان ئەم کتیبه پشتی پی نابه ستری ؟ له بهر نه وه رپوایه ته گانی ئەم کتیبه ده هیئم چونکه خه لکی به گشتی ته نها مه تنی رپوایه ته کان ده بینیت و به لگهی پی ده هیئتته وه ئاگاداری نه وه نیه که حالی سه نه ده که چونه، جا بۆیه رپوایه ته گانی ئەم کتیبه ده هیئم تا بزنان نه وانه ی له م کتیبه دا هاتوون یان درۆن یان زه عیفن، ئینجا وانه بی که راوییه گانی ترهه مووی سیه بن ته نها کیشه له م نه وه و باوک و باپیره بیت به لکو زۆربه ی سه نه ده کان درۆن یان زه عیفن به هووی راوی تره وه جگه له م سیانه، مه گهر ته نها له دوو بۆ سی سه نه ده هه موو راوییه گانی سیه بن نه وکات به م سیانه ته زعیفی ده که ین، جا بۆیه ههر رپوایه تیکی ئەم کتیبه که ده خوینیتته وه پیشه کی ئەم شته بخهره میشتکه وه که ئەم سه نه ده سی راوی مه جهولی تیدایه، چونکه من باسی حالی ئەم سیانه ناکه م ته نها باسی راوییه گانی تر ده که م، وه له م کتیبه دا که 505 رپوایه ت هاتوو ده رباره ی أبو حنیفة، 256 رپوایه تی ته نها تایبه ته به و که سانه ی که فه رمووده یان له أبو حنیفة رپوایه ت کردوو یان پرسیری فیه یان لی کردوو به و مه به سته هیناویه تی که أبو حنیفة قوتابی زۆر بووه، وه ژماره یه کی زۆری باسی سالی له دایکبوون و مردنی ده کات، ههروه ها سالی وه فاتکردنی هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ تا نه وه ی پی بسه لمینیت که أبو حنیفة تابعی بووه که نه مهش نه چه سپاوه خیلاف هه یه انس-ی دیوه یان نا نه گینا بۆ فه رمووده بیستن له هیه هاوه لیک فه رمووده ی نه بیستوو، الدارقطني ده لئ: نه هیه هاوه لیک بینیوه و نه له هیه هاوه لیک فه رمووده ی بیستوو، له رپوایه تی کدا هاتوو که أبو حنیفة ده لئ به مندالی انس-م دیوه به لام خیلاف له سهر راوییه کی سه نه ده که هه یه که حالی دیار نیه، به هه رحال تابعیش بیت گرنگ نیه که رکۆنی سهردهم پیوه ربی نه وا جه عد و جه هم له و کۆنترن، ههروه ها ژماره یه ک رپوایه تی

زۆر دەربارەى شیوه و جل و بەرگ و خۆرەوشت و ئەمانەت پارێزى و چاکەکردنى لەگەڵ داىكى و خێر و چاکەکارى و هاوشیوهى ئەمانە هاتووە کە هیچ کام لەمانەم نەقل نەکردووە چونکە هیچ لە بابەتەکە ناگۆرێ، وە ژمارەیهک رپوایەتیش هاتووە کە لە بەرژەوهەندى أبو حنیفة-یە بەلام لە کتیبەکەى الخطیب یان ابن عبدالبر هاتووە بۆیە دووبارەم نەکردۆتەوه، چونکە گەر لەم دوو کتیبە بە صەحیحى هاتبی پێویست ناکات دووبارەى بکەمەوه، گەر لەم دوو کتیبەش بە زەعیفى هاتبی ئەوا لەم کتیبەش هەر بە زەعیفى هاتووە بۆیە دووبارەم نەکردۆتەوه.

ابن أبي العوام ده‌ڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد أبو بشر قال حدثني محمد بن حماد بن المبارك قال حدثني محمد بن سليمان قال حدثنا خالد بن يزيد الزيات ووتى: أبو حنیفة گەر قسەکەى راستیش بوایە ئەوا هەرگیز سویندى نەده‌خوارد بە الله عز وجل ئەگەرچى لەت کرابوایە، جا بردیان بۆلای هەندیک کار بەده‌ستی کوفە ووتیان أبو حنیفة ده‌ڵێ قورئان مەخلوقە، گەر ئینکاری لیکرد سویندى بە، چونکە دەیانزانى ئەو سویند ناخوات گەر سویندیش بخوات ئەوا راستگۆیە، جا والى أبو حنیفة-ی هیئا وخەلکی بۆ کوکێردەوه و پێى ووت: ئەمانە چى ده‌ڵێن دەربارەى تۆ؟ أبو حنیفة ووتى: چى ده‌ڵێن؟ ووتى: ده‌ڵێن تۆ ده‌ڵێ قورئان مەخلوقە! أبو حنیفة ووتى: إن شاء الله راستى ده‌ڵێم، کەسم نەدیوه وابێ و مشتومر بکات لەبارەیه‌وه، ئەمە ووتەیه‌کە دڵ پێى تەنگ دەبێ، والى ووتى: سویند دەخۆى کە وات نەووتوه؟ أبو حنیفة ووتى: الله تبارک وتعالى دەزانیت کە من پێچەوانەى ئەوهم کە ئەوان باسى دەکەن، والى ووتى: سویند دەخۆى کە وات نەووتوه؟ أبو حنیفة ووتى: الله لەلای من گەرترە لەوهى کە سویندى پێى بخۆم بە راستگۆیى یان بە درۆ، والى پێى ووت: سزات دەده‌م گەر سویند نەخۆى، أبو حنیفة ووتى: بیکە، والى فرمانى کرد جله‌کانى لەبەر داکەن، جا کاتیک لاوازی جەستە و پیری أبو حنیفة-ی بینى پێى ووت: ئایا تەوبە دەکەیت؟ أبو حنیفة ووتى: ئەو شتەى بانگەشەى دەکەن دەربارەى من هەرگیز نەم ووتوه و عەقیدەم وانه‌بووه، پێى ووت: تەوبە بکە، أبو حنیفة ووتى: یا الله تەوبەمان لێ قبول بکە. خالد بن يزيد الزيات ده‌ڵێ: ئینجا ووترا: أبو حنیفة استتابه‌ کرا، أبو

حنيفة استتابه كرا. [فضائل أبي حنيفة : 80]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك الهاشمي مهجهوله.

مه به ست له هينانی ئەم رپوايه ته ئەوهيه گوايه درۆيه أبو حنيفة استتابه نه كراوه به سەر هاته كه بهم شیوهيه بووه نه یارانى أبو حنيفة کردوویانه به استتابه، به لام له به شی یه كه مدا به چهندهها رپوايه ت و ووته ئەم راستیه مان سه لماند، پاشان ئەم رپوايه ته گەر بلیم بۆنى درۆى لیديت ئەوا وانازانم زیاده رپوهیم کرد بێت، چونكه پیغه مبه ر ﷺ سویندى خواردوووه خو أبو حنيفة له پیغه مبه ر به ته قواترو خاوهن وهرعتر نیه تا بلێ سویند ناخۆم ههرگیز، ابن القيم ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ له 80 فهرمووده دا سویندى خواردوووه، پاشان ئەم کاره ی ته واو پیچه وانه ی فهرمووده یه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (البينة على المدعي واليمين على من أنكر) واتا: ئەو كه سه ی بانگه شه ی شتيك ده كات ده بێ به لگه ی هه بێت ئەو كه سه ش كه ئينكارى لێ ده كات ده بێ سویند بخوات، لێره دا أبو حنيفة شايه تی له سەر دراوه كه وتوویه تی قورپان مه خلوقه ئەویش ئينكارى له وه ده كات كه واته به ده قی فهرمووده له سه ريه تی سویند بخوات.

ابن أبي العوام ده لێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق ووتی: بیستم باوكم دهیووت: پرسیارم له عبدالله بن المبارك کرد، ووتم: ئەه ی باوکی عبدالرحمن ئایا أبو حنيفة استتابه كراوه ؟ بێدهنگ بوو، پاشان دواى مانگیك گه رامه وه بۆ پرسیار لیكردنى، ابن المبارك پێ ووتم: په نا ده گرم به الله له دژايه تی زاناكان، په نا ده گرم به الله له دژايه تی ئەو كه سانه ی دراونه ته پال سیره.

[فضائل أبي حنيفة : 81]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك باسمان کرد مه جهوله، باوکی علي واتا الحسن بن شقيق نه مبینی جهرح و ته عدیلی بۆ كرابێ جگه له وه ی ابن حبان له كتیبي (الثقات) ناوی هیناوه، پیشتر باسی ئەم جوړه راپویانه مان کرد كه ابن حبان هیچ قسه ی له سەر نه کردوون. مه به ست له هينانی ئەم رپوايه ته ش واتا زاناكان به گشتی وزاناكانی سیره به تايبه تی دژايه تيكه رى

خەڵک بوونە أبو حنیفة-ش یەکیکە لەوانە ی کە دژایەتی کراوە بە ناحەق، بۆیە ابن المبارک پەنا دەگریت بە الله لییان، وا گومان دەبەم لە زانایانی سیرەش مەبەستی الأوزاعي و قوتابیەکە ی بیت الفزاری، سەرەرای زەعیفی رپوایەتەکە باسمان کرد کە ابن المبارک لە کۆتایی تەمەنیدا پەشیمان بۆتەووە لە نزیکبوونەووە و مەدحکردنی أبو حنیفة.

ابن أبي العوام دەڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان قال حدثني محمد بن الحسن الهمداني ووتی: پرسیارکرا لە عبدالسلام بن حرب الملائى دەربارەى أبو حنیفة، ئایا استتابه کرا ؟ ووتی: الله لیّت خوڤشی براکەم، داواى لیخوڤشبوون بکە لە الله لەم ووتەیه، ئەم شتەیان بلاو کردەووە تا أبو حنیفة-ی پى ناشرین بکەن. **[فضائل أبي حنیفة : 82]**

ووتەم: محمد بن حماد بن المبارک مەجهوله، محمد بن الحسن الهمداني زەعیفه بەلکو تۆمەتباریش کراوە بە درۆ لای هەندیک لە زانایان.

ابن أبي العوام دەڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت محمد بن حماد يقول سمعت الحسن بن إسماعيل بن مجالد قال سمعت وكيع بن الجراح دهيووت: بیستم مسعر بن کدام دهيووت: زانایانی سیرە حەسودیان بە النعمان بن ثابت برد بەهۆی تیگەیشتن و عیلمەکە ی، جا ناشرینیان کرد. **[فضائل أبي حنیفة : 83]**

ووتەم: محمد بن حماد بن المبارک مەجهوله، هەروەها باسمان کرد کە مسعر بن کدام مورجیئە بوو مەیلی هەبوو بە لای أبو حنیفة.

ابن أبي العوام دەڵێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال وجدت في كتابي من حديث الحسن بن حماد سجادة وقد حدثت به عنه قال حدثنا أبو قطن عمرو بن الهيثم ووتی: ویستم بچم بۆ کوفە بە شەبە-م ووت: نامە بۆ کى دەنیریت لە کوفە ؟ ووتی: أبو حنیفة وسفیان الثوري، ووتەم: بنوسە من بۆیان دەبەم، ئەویش نوسی، منیش گەیشتم بە کوفە پرسیم کامەیان بە تەمەنترن لە أبو حنیفة و

سفیان ؟ ووتیان: أبو حنیفة، منیش نامەکەم پێیدا، أبو حنیفة ووتی: براکەم چۆنە أبو بسطام ؟ ووتم: باشە، جا کاتیک نامەکە ی خویندەووە ووتی: ئەوێ لە لای ئیمە بئ بۆتوی دەبەخشین، وە ئەوێ لە لای کەسانی تری داوای یارمەتیمان لێکە یارمەتیت دەدەین، وە چووم بۆلای الثوری نامەکەم پێیدا، هەمان قسە ی أبو حنیفة-ی پێ ووتم، پێم ووت: شتیک لە تۆوە پێوایەت دەکەن کە دەڵێی أبو حنیفة دوو جار استتابة کراوە لە کوفر، ئایا ئەو کوفرە یە کە دژی ئیمانە ؟ ووتی: کەس پرسبازی لێنەکردووم دەربارە ی ئەم بابەتە لە و پۆژەوێ باسم کردووە جگە لە تۆ، سەری هینایە خوارەو پاشان ووتی: نەخێر ئەو کوفرە نیە کە دژی ئیمانە، بەلام واصل الشاری (کە سیکە لە خەوارێج) هاتە ناو کوفە، ئینجا کۆمە لێک چوونە لای پییان ووت: کە سیک هە یە لێرە دا کە سانی خاوەن تاوان تە کفیر ناکات، مەبەستیان أبو حنیفة بوو، ئەویش ناردی بە دوایدا و ئامادە بوو لە بەردەمی، پێ ووت: ئە ی پیرە پیاو بیستوو مە تۆ خاوەنی تاوان تە کفیر ناکەیت ؟ أبو حنیفة ووتی: ئەمە مەزەبە ی منە، ئەویش ووتی: ئەمە کوفرە، گەر تەو بە بکە ی لێتی قبول دەکەین، وە ئە گەر تەو بە نە کە ی دەتکوژین، أبو حنیفة ووتی: لە چی تەو بە بکە م ؟ ووتی: لەمە، أبو حنیفة ووتی: من تەو بە م کرد لە کوفر، پاشان هاتە دەرەو، ئینجا کۆمە لێک لە هاوێ لانی المنصور (خەلیفە ی عەباسی) واصل-یان دەرکرد لە کوفە، پاشان دوا ی ماوێە ک واصل هاتەو کوفە، هەمان کۆمە ل هاتنەو لای ووتیان: ئەو پیاوێ کە تەو بە ی کرد گەراوێ تەو سەر ووتە کە ی خۆی، ئەویش ناردی بە دوایدا و لە بەردەمی ئامادە بوو، ووتی: ئە ی پیرە پیاو پێم گەشتوووە کە تۆ گەرایتەو سەر ووتە کە ی خۆت، أبو حنیفة ووتی: کامە ؟ ووتی: تۆ خاوەنی تاوان تە کفیر ناکەیت، أبو حنیفة ووتی: ئەمە مەزەبە ی منە، ووتی: ئەمە لە لای ئیمە کوفرە، گەر تەو بە ی لئ بکە ی لێتی قبول دەکەین گەر تەو بە نە کە ی دەتکوژین، سفیان ووتی: خەوارێجە کان کە س ناکوژن تاسی جار استتابة ی نە کەن، أبو حنیفة ووتی: لە چی تەو بە بکە م ؟ ووتی: لە کوفر، أبو حنیفة ووتی: من تەو بە م کرد لە کوفر، سفیان ووتی: ئەمە ئەو کوفرە بوو کە استتابة ی پیکرا لە سەری. [فضائل أبي حنیفة : 84]

ووتم: ابن أبي العوام-ی باپیرە نە گەشتوووە بە الحسن بن حماد سجادة پچران هە یە لە نیوانیان، هەروە ک المعلي له التنکیل ئاماژە ی پێداو، ابن أبي العوام پێشتر باسمان سالی 344 پێوایەتی

کردوو و واتا ئەو کات لە ژياندا بوو، الله أعلم سألی چەند مردوو بەوێه مەحاله بەیە کتر بگەن چونکە الحسن بن حماد سجادة سألی 241 مردوو.

کاتیەک ئەم رپوایەتەم وەرپەرگێرا و هەستم دەکرد کە سیناریۆیەکی دروستکراو وەرپەرگێرم، واتای جی سفیان الثوري بزانیئت خەوارێج لەسەر شتیکی باطل استتابةیان بە أبو حنیفة کردوو کەچی سفیان ئەم هەلە بقۆزیتەووە لەناو خەڵکیدا بلی أبو حنیفة استتابةی پیکراوە لە کوفردا دوو جار! گەر ئەمە راست بێت پەلەیهکی رەشە بەنیوچەوانی سفیان چونکە راستیەکانی گۆرپووە و خوێ کردۆتە چاوی خەڵکەووە حاشا لە سفیان کە کاری ئاوا بکات، وەک ئەو وایە بلیم ئیمام علی تە کفیر کراوە پوون کردنەووەش نە دەم خەڵک و تیبگەن ئیمام علی کوفری هەبوو، خو دەبیئت بلیم خەوارێج تە کفیریان کرد تا خەڵکی بزانی تە کفیرە کە باطلە، پاشان ئەم استتابة کردنە ی أبو حنیفة لە کوفردا جار هیندە باوە هەر چەند هەوێ بوو بدیئت ناتوانی رەت بکریتەووە.

ابن أبي العوام ده‌ڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرقي قال حدثني ابن أبي رزمة قال سمعت أبا وهب قال سمعت أبا يحيى ووتى: به النضر بن محمد-م ووت: أبو حنیفة برپوای بە خروج هەبوو بە شمشیر ؟ ووتی: پەنا بە الله.

[فضائل أبي حنیفة : 85]

ووتم: أبو يحيى نەمزانی کییه، النضر بن محمد هاوێلی أبو حنیفة بوو وەک ئەو مورجیئە بوو گەر ئەو نە فی ئەم شتە بکات کەسانی زۆر لەو زانتر ئیثباتی دەکەن، تەنانەت شیئی أبو حنیفة الکوثري ئینکاری لی ناکات کە ئەمە مەزەهەبی أبو حنیفة بوو خروج کردن لە حاکی زالم.

ابن أبي العوام ده‌ڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة عن عبدان ووتى: بیستم عبدالله بن المبارك ده‌یووت: کە دەبیستم باسی أبو حنیفة دەکەن بە خراپە دلم پێی تەنگ دەبێ، وە دەترسم لە تورپەیی الله عز وجل بەسەریاندا. [فضائل أبي حنیفة : 86]

ووتم: بەسەرھاتی نیوان ابن المبارك و أبو حنیفة زۆرمان باسکرد.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال أبو أحمد إبراهيم بن أحمد الترمذي قال سمعت أبا نصر محمد بن محمد بن سلام البلخي قال سمعت نصير بن يحيى البلخي دهيووت: به أحمد بن حنبل-م ووت: ئیوه سەرزەنشتی چ شتیکتان دەکرد لەو پیاووە مەبەستم أبو حنیفة-یە ؟ ووتی: رەئی، ووتم: ئەمە مالک بن انس-ه ئایا بە رەئی فەتوا نادات ؟ ووتی: بەئێ بەلام رەئی أبو حنیفة لە کتێبدا مایەو، ووتم: رەئی مالک بن انس-یش لە کتێبدا مایەو، ووتی: أبو حنیفة رەئی لە مالک زیاتر بوو، ووتم: ئەو بۆچی قسەتان دەبارەو ئەو نەکرد بە قەدەر خووی، قسەشتان دەبارەو ئەو تر نەکرد بە قەدەر خووی ؟ ئینجا أحمد بێدەنگ بوو. [فضائل أبي حنیفة : 90]

ووتم: إبراهيم بن أحمد الترمذي نەمدۆزییەو، محمد بن سلام البلخي و نصير بن يحيى البلخي جەرح و تەعدیلیان بۆ نەکراو، دوو فەقیهێ حەنەفین.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال سمعت أبا محمد القاسم بن جعفر بن محمد البصري المعروف بابن شدويه يحكي عن بعض أصحابه عن أبي يوسف ووتی: چوومە لای أبو حنیفة پرسایاری بابەتیکم لیکرد ئەویش وەلامی دامەو، پێم ووت: بەلگەت چیه لەم وەلامەدا ؟ ووتی: ئەمە و ئەوویە، منیش هەلسام لەلای، بەلای ابن أبي ليلى و ابن شبرمة تێپەریم پرسایاری بابەتەکەم لیکردن، وەلامیکی تریان دامەو جیا لە وەلامەکەو أبو حنیفة، پێم ووتن: بەلگەتان چیه لەم وەلامەتاندا ؟ ئەوانیش باسی بەلگەکانیان کرد، منیش ووتم: کەسیکی تر هەیه وەلامی بەم شیوویە و بەلگەکەشی ئەمە و ئەوویە، ئەوانیش وەلامەکە و بەلگەکەیان بەلاوێ جوان بوو ووتیان ئێمەش هەمان شت دەلێن، ووتم: ئەمە وەلامی أبو حنیفة بوو، جا وازیان لەو وەلامە هیئا کە بەلایانەوێ جوان بوو، وە دەستیان کرد بە زەمکردنی. [فضائل أبي حنیفة : 91]

ووتم: ابن شدويه نەمدۆزییەو، هەروەها راوی نیوان ئەو و أبو يوسف دیارنیه کێیه.

ابن أبي العوام دهلی: حدثني أبي قال حدثني أبي قال سمعت يموت بن المزرع بن يموت العبدي دهيووت: بیستم عمرو بن بحر الجاحظ دهيووت: خەلکی دەبارەو أبو حنیفة دوو جوورن: حەسود

و جاهیل، حەسودەکە ناتوانن ئەو بەکات کە أبو حنیفە کردوویەتی، وە جاهیلەکەش نازانن أبو حنیفە چی دەئێ. [فضائل أبي حنيفة : 94]

ووتم: کەسانیک هەن کە مەدحی کەسیک دەکەن خودی مەدحەکە زەمە، کەسیکی وەک الجاحظ کە موعتەزێلەیهکی کافەر قوتابی إبراهیم بن سيار النظام بوو کە ئیستا نەزەمە زەمەکان دراوێتە پال ناوی ئەم کەسە، هەر وەها تۆمەتبارە بە زندیق بوون و نوێژنەکردن و پۆژوونەگرتن، هەر وەها تۆمەتبارە بە درۆ لە فەرموودەدا، وە بێ ئەدەب و زمان پیس و گالته جاره، کەسیکی لەم شیوەیه مەدحت بەکات و لێت رازی بێت دەبێ تۆ چ جووره کەسیک بیت، دواتر کوا نرخی ووتە ی الجاحظ ؟

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني أبو بشر الدولابي قال حدثنا محمد بن شجاع قال سمعت محمد بن عبيد الطنافسي دهيوت: بیستم أبو معاوية الضرير دهيوت: بەردەوام سفيان الثوري پیش دەخرا لەلای ئیمە تا ئەو کاتە ی قسە ی بە أبو حنیفە ووت، رحمهما الله. [فضائل أبي حنيفة : 98]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنیکی ناوداره پێشتر باسمان کرد، أبو معاوية مۆرجیئە بوو گەر راستیش بوایە گرنگ نیە بەلامانەو ووتە کە ی.

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد ووتی: بیستم أبا نعيم دهيوت: کاتیکی أبو حنیفە مرد بیستم علي بن صالح بن حي دهيوت: موفتی عیراق پۆیشت، فەقیهێ ئەهلی عیراق پۆیشت. [فضائل أبي حنيفة : 104]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مەجهولە.

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرتي قال حدثني أبو حفص المروزي قال سمعت علي بن الحسن بن شقيق دهيوت: ابن

المبارك ووتی: ووتەى أبو حنيفة له لای ئیمە وەك ئەشەر وایە گەر ئەشەر نەبێت له بابەتەكەدا.

[فضائل أبي حنيفة : 113]

ووتم: أبو حفص المروزي نەمدۆزییەو، كەسیكى ترههیه بهناوى أبو حفص المروزي ناسراو به ابن علك بهلام له چینی علي بن الحسن بن شقيق نیه تا بلیین خۆیەتى چونکە علي 225 مردوو، ابن علك 325 مردوو، واتا 100 دواى مردنى علي ژیاو، ئەى كاتیک ئەم رپوايەتەى له علي بیستوو، تەمەنى چەند بوو ؟! بۆیە دوورە كە ئەمە ابن علك بێت.

ابن أبي العوام دەئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرتي قال حدثنا محمد بن عبدالعزيز بن أبي رزمة قال حدثني نعيم بن بكار الفرغاني ووتی: بیستم أحمد بن حرب النيسابوري دهيووت: أبو حنيفة له نیو زانایاندا وەك خەلیفە وابوو له نیو ئەمیرەکاندا. [فضائل أبي حنيفة : 115]

ووتم: نعيم بن بكار الفرغاني نەمدۆزییەو، دواتر أحمد بن حرب النيسابوري كەسیكى مورجیئەیه بانگەوازی بۆ ئیرجاء دەکرد وەك ابن حبان باسیكردوو، هەر وەها الخطیب دەئى: أحمد بن حرب له لای كەررامیەكان زۆر گەورە بوو، كەررامیەكان یەكێكن له گروپەكانى مورجیئە كە ئیستا بوونیان نەماو، بۆیە ئاساییە مەدحى مورجیئەیهكى وەك خۆى بكات.

ابن أبي العوام دەئى: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن محمد بن سلامة قال حدثني أبو خازم القاضي عبد الحميد بن عبدالعزيز قال حدثنا سعيد بن روح عن عبد الله بن داود الخريبي: پیاویك پرسیارى لیکرد ووتی: خەلكى له چ شتیک رەخنەیان له أبو حنيفة گرت ؟ ووتی: والله نازانم رەخنەیان لى گرتى له شتیک تەنها ئەو نەبى ئەو دهيووت و دهپيكا، ئەوان دهيانووت و ههلهيان دهکرد. [فضائل أبي حنيفة : 120]

ووتم: سعيد بن روح نەمدۆزییەو.

ابن أبي العوام دەئى: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن علي بن الحسن بن شعيب

المدائني يقول سمعت إسماعيل بن يحيى المزني دهيوت: بيستم الشافعي محمد بن إدريس دهيوت: خەلکى لە سەر أبو حنیفة حیسابن لە فیهدا. [فضائل أبي حنیفة : 122]

ووتم: أحمد بن علي بن الحسن له هندیك كتيّب به الحسن هاتوو له هندیكى به الحسين.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال وسمعت محمد بن محمد بن الأشعث الكوفي يقول سمعت يونس بن عبد الأعلى دهيوت: بيستم الشافعي دهيوت: هیچ كه سىك نيه داواى فیربوونی فیه، بكات ئیلا له سەر أبو حنیفة حیسابه. [فضائل أبي حنیفة : 123]

ووتم: محمد بن محمد بن الأشعث الكوفي تۆمه تبارە به درۆ.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا علي بن الحسن بن شقيق قال سمعت أبي يذكر عن عبدالله بن المبارك ووتى: پرسیارم له أبو عبدالله سفیان بن سعید الثوري کرد ئایا بانگه واز کردنى دوژمن له ئە مپۆدا واجبه؟ ووتى: دهزانن له سەرچی کوشتاریان له گهڵ ده کریت، ابن المبارك ووتى: پیم ووت: أبو حنیفة ده باره ی بانگه واز پیت گه یشتوو که چی دهئى، سفیان چاوى لار کرده وه ووتى: شته کانی ئەوت نوسیوه ته وه؟ ووتم: بهئى، جا سفیان سهرى لار کرده وه ئینجا ئاوپرى دایه وه به لای راست و چه پدا پاشان ووتى: أبو حنیفة زۆر به توندی زانستی وهرده گرت، به رگری له حه رامى الله عز وجل ده کرد که نابیت حه لال بکریت، ئەو فه رموودانه ی وهرده گرت که صه حیج بوون به لایه وه و که سانی سیه نه قلیان ده کرد، وه دوا کارى پیغه مبه ر ﷺ وهرده گرت، وه ئەو شتانه ش که زانایانی کوفه له سهرى بوون، پاشان که سانیک ناشرینیان کرد، نستغفر الله، نستغفر الله.

[فضائل أبي حنیفة : 144]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله، ههروه ها باوکی علي باسما ن کرد، پاشان باوکی علي له نیوان خویی و ابن المبارك پچران ههیه لێره دا ههروهک له صیغه ی ئەداکردنى دیاره دهئى: يذكر عن عبدالله بن المبارك، صیغه ی ته مریض-ه که صیغه یه کی زه عیفه.

ابن أبي العوام دەئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن إبراهيم بن هاشم قال سمعت أبي يقول سمعت وكيع بن الجراح دهيووت: **بيستم أبو حنيفة دهيووت: ميز کردن له ناو مزگەوتدا باشتە له هەندیک قیاس. [فضائل أبي حنيفة : 147]**

ووتم: محمد بن إبراهيم بن هاشم بن مشكان خۆی و باوکی جەرح و تەعدیلیان بۆ نەکراو. مەبەست لەهینانی ئەم رپوایەتەش ئەوویە کە گوايە خەلکی دەئین أبو حنيفة زیادەرپووە له بەکارهینانی قیاس، ئەووتە ئەو بەم شیوویە باسی قیاس دەکات.

ئەم رپوایەتە یان دەستکاری کراو یان بە ماناوە نەقل کراو وماناکە ی گۆردراو، ئەگینا رپوایەتە کە لەدژی أبو حنيفة-یە، وە پاشان اصولی أبو حنيفة پوونە کە زیادەرپووی کردوووە له بەکارهینانی قیاس ئەمە شتیک نیه شاراوە بیّت.

عبدالله دەئ: حدثت عن يزيد بن عبد ربه ووتی: **بيستم وكيع بن الجراح کاتیک هات بۆ لامان له حمص له سالی 193 دهيووت: خۆتان بپاریزن له رەئى أبو حنيفة، من بیستم پیش ئەووی دەست بداتە قیاس دهيووت: ميز کردن له ناو مزگەوتدا باشتە له هەندیک قیاس. [السنة : 385]**

ووتم: وەک دەبینن رپوایەتە کە چۆنە واتا پیش ئەووی دەست بداتە قیاس وای ووتو، بەلام بۆیە ئەم رپوایەتەم نەهینا له بەشی یەکەم چونکە شیخی عبدالله دیارنیه کییه، بەلام بەهەر جوړیک بیّت ئەم سەنەدە پاکترە لهووی ابن أبي العوام، وە هەر وەها الخطیب بە دوو سەنەدی تر هیناویەتی کە صەحیحن.

الخطيب دەئ: أخبرنا أبو الحسن بن رزقويه حدثنا أحمد بن جعفر بن محمد بن سلم حدثنا أحمد بن علي الأبار، وأخبرنا محمد بن الحسين بن الفضل أخبرنا دعلج أخبرنا الأبار أخبرنا أبو عمار المروزي عن وكيع قال: قال أبو حنيفة، وفي حديث ابن الفضل حدثنا أبو عمار ووتی: **بيستم وكيع دهيووت: بيستم أبو حنيفة دهيووت: ميز کردن له ناو مزگەوتدا باشتە له هەندیک قیاس. وكيع ووتی: ئەمە له دژیه تی. الخطيب دەئ: له رپوایەتی ابن رزقويه ئەمە ی زیادکردوو: نەک له بەرژەووەندی ئەو بیّت.**

[الفقيه والمتفقه : 509/1]

ووتە: أبو الحسن بن رزقويه له م چاپەدا بۆتە أبو الحسين بن رزقويه که هەلەیه. الخطيب به دوو سەنەد لە ڕێگای الأبار-هوه ئەم ڕپوایەتە ی هیناوه که هەردووکیان صەحیحە، وه سەنەدی دووهم بیستی تێدایە لە نیوان هەر یەک لە أبو عمار و وکیع و أبو حنيفة، گومان لە سەر سەنەدی یەكەم لا دەبات که تەصريحدان به سماعی تێدا نیە لە نیوان ئەم سیانە، مانای ووتەكە ی وکیع ئەوێهیه که ئەم ووتەیه لە دژی أبو حنيفة حیسابه نەك له بهرژەوهندی ئەو حیساب بیّت، وهك له عەرەبی دەووتری: علیه لا له.

الخطيب دەئێ: كتب إلي عبدالرحمن بن عثمان الدمشقي وحدثني عبدالعزيز بن أبي طاهر عنه قال أخبرنا أبو الميمون عبدالرحمن بن عبدالله بن عمر بن راشد البجلي أخبرنا أبو زرعة قال حدثني يزيد بن عبد ربه ووتی: بیستم وکیع بن الجراح به يحيى بن صالح الوحاظي دهووت: ئە ی باوکی زکریا خۆت بپاریزه له رهئى، من بیستم أبو حنيفة دهيووت: میز کردن له ناو مزگەوتدا باشتەر له هەندیک له قیاسەکانیان. **[الفقيه والمتفقه : 1/509-510]**

ووتە: سەنەدەكە ی صەحیحە له ڕێگای یزید بن عبد ربه ڕپوایەت کراوه پشتراستی ڕپوایەتەكە ی عبدالله دەکاتەوه که ئەویش له یزید بن عبد ربه ڕپوایەتی کردبوو.

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني أحمد بن القاسم البرتي قال حدثنا محمد بن قراد حدثنا يوسف السميتي عن أبي حنيفة ووتی: چوومه لای أبو جعفر المنصور عيسى بن موسى له لای بوو، عيسى ئاوپی لیم دایەوه ووتی: ئەمە زانای دونیایە، پاشان ئاوپی لیم دایەوه ووتی: ئە ی نعمان زانست له کێ وهگرتهوه ؟ ووتە: له عمر بن الخطاب وعلي بن أبي طالب وعبدالله بن مسعود، ووتی: له ویدا زانست هەیه له ویدا زانست هەیه. **[فضائل أبي حنيفة : 147]**

ووتە: محمد بن قراد و يوسف السميتي هەردووکیان درۆزن. مەبەست لە ناو هینانی ئەم هاوێلانەش واتا له ڕێگای قوتابیەکانی ئەوان یان قوتابی قوتابیەکانیان، ئەگینا أبو حنيفة هیچ هاوێلێکی نەدیوه و زانستی لێوهر نەگرتهوه.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن شجاع ووتى: نئمه له لای عبدالله بن داود الخريبي بووين گويمان لي گرتبوو، پياويکمان له گهل بوو کوئتربوو له نئمه له فەرموودەدا، جا پرسيارى هەندیک شتی کرد دەربارەى شۆردنى مردوو، عبدالله-ش وهلامى دەدايه وه تا گەيشت به وهى عبدالله بن داود ووتى: ئەمە ووتەى أبو حنيفة-يه، پياوه که قسەيه کى کرد وهک بلي تانه بدات له أبو حنيفة، جا عبدالله پشتی تیکرد و زۆر سوکی کرد، وه عبدالله بەردەوام بوو له وهلامدانە وهى پرسيارەکانى، وه دەيووت: ئەمە ووتەى أبو حنيفة-يه پاشان بهو پياوهى ووت که پرسيارى ليکرد دهزانى کى له گهل أبو حنيفة دادەنيشت؟ فلان و فلان و داود الطائي و تا 10 کهسى ژمارد، والله گەر يەکیک له مانە بکيشرين به هەموو خەلکى سەر زهوى ئەوا گومانم وایه که ئەو قورستر بێت. [فضائل أبي حنيفة : 160]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنە.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان بن لوين قال حدثنا يحيى بن زكريا بن أبي زائدة ووتى: ئەو کهسە گەورهیى أبو حنيفة دهزانیت که بینیبیتی و گوئى بیستی ووتەکانى بوو بێت.

[فضائل أبي حنيفة : 163]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مەجهوله.

ابن أبي العوام دهلي: حدثني أبي قال حدثني أحمد بن محمد بن سلامة قال كتب إلي محمد بن عبدالله بن أبي ثور الرعيني يحدثني عن سليمان بن عمران قال: قال عبدالله بن المغيرة: سئ شت هەيه حەزت بوئ دەچیت له کوفه، رهئى أبو حنيفة و توانای له بهرکردنى سفيان الثوري و وهرى مسعر بن کدام. [فضائل أبي حنيفة : 172]

ووتم: محمد بن عبدالله بن عبدون الرعيني و سليمان بن عمران دوو قازى حەنه فى مەزهەبن، نەمبینى باسى محمد بن عبدالله کرابن، بهلام دەربارەى سليمان بن عمران أبو حاتم الرازي دهلي:

فەرمووده کانی بە لگەن لە سەر ئەوێ که صدوق نیه، هەر وەها الدارقطني دەئێ مەجهوله، عبدالله بن المغيرة نازانم کێیه تەنها ئەو نەبێ ابن حبان دەئێ: مصریه رپوايه تی له سفيان الثوري ههيه تفرد دهکات وشتی غەریب دەگێژێتهوه، گەر ئەویش حەنە فی بێت ئەوا تەواوی راپوویه کانی سەنەدە که مصرین و حەنە فین، وه سلیمان دەئێ: قال عبدالله نازانم بهیه ک گەشتوون یان نا.

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال: قال محمد بن شجاع: بیستم پیاویک باسی بابە تێکی کرد دەر بارە ی زفر و أبو یوسف ووتی: ئایا زفر عیلمی که لامی دەخویند؟ الحسن بن زیاد پێ ووت: چەندە سەخیفی، دەئێ: هاو ئەکانمان و شیخەکانمان عیلمی که لامیان خویندوو؟ ئەمانە مائی زانست و فیکم بوون، بە لکو دەووتری: ئەو که سە عیلمی که لام دەخوینێ که عەقڵی نیه، ئەمانە زانایان بوون بە الله عز وجل و سنوورە کانی لەوێ که بچنە ناو ئەو عیلمی که لامە ی که مەبەستە، بە شیخەکانمان گەشتیم أبو حنیفە و پێش ئەویش و زفر و أبو یوسف گرنگیان بە هیچ نەدەدا جگە لە فیکم و شوینکە و تنی کهسانی پێش خوین، پیاو که ووتی: فلان کهس - و اتا بشر المریسی - دەئێ: ووتە ی ئەو دەر بارە ی قورئان هەمان ووتە ی أبو حنیفە و زفر و أبو یوسف - ه، الحسن بن زیاد پێ ووت: والله درۆ دهکات، نەم بیست کهسیان باسی شتێکی ئاوا بکەن، وه پێشم نەگەشتوووە ئەم شتە لە ئەوێ، ئە ی تۆ بۆ پێت نەووت: تۆ هاو ئەلایە تی أبو حنیفە و زفر - ت نە کردوو بە لام هاو ئەلایە تی أبو یوسف - ت کرد ئە ی بۆچی أبو یوسف دەری کردیت؟ کێ درۆ که ی روونترە لەم کهسە؟ [فضائل أبي حنيفة: 187]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنە، الحسن بن زیاد تۆمە تبارە بە درۆ، کهسانیک بۆ سەرخستنی مەزەبە کهیان درۆ بە دەمی پێغەمبەر ﷺ هەلبەستن، ئامادەشن درۆ بکەن بۆ جوانکردنی ئێمامە کهیان.

ابن أبي العوام دەئێ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت أبا عبدالله محمد بن شجاع الثلجي يقول سمعت الحسن بن أبي مالك يقول سمعت أبا يوسف ديووت: بیستم أبو حنیفە دەیووت: لەم روو دەو پۆل کافرمان بۆ دیت الجهمية والمشيبة، و اتا خوراسان.

[فضائل أبي حنيفة : 200]

ووتەم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنە.

ابن أبي العوام دەئ: حدیثی أبي قال حدیثی أبي قال وحدیثی محمد بن أحمد بن حماد قال حدیثی أحمد بن القاسم البرقي حدیثنا أبو حفص المروزي حدیثنا بشر بن يحيى عن النضر بن محمد قال: قال أبو حنيفة: جەهەم و مقاتل دوو فاسق بوون، ئەویان زیادەپرەوی کرد لە تەشبیە، ئەویشیان زیادەپرەوی کرد لە نەفی. [فضائل أبي حنيفة : 201]

ووتەم: أبو حفص المروزي باسەمان کرد، بشر بن يحيى المروزي زەعیفە.

ابن أبي العوام دەئ: حدیثی أبي قال حدیثی أبي قال حدیثی أبو بكر محمد بن جعفر بن الإمام قال حدیثنا هارون بن عبدالله بن مروان الحمال قال حدیثنا سليمان بن حرب عن حماد بن زيد ووتی: لە لای أبو حنيفة دانیشتم لە مەككە، پێم ووت: أيوب پێ راگەیانندین ووتی: سعید بن جبیر منی بینی دانیشتبووم لە گەڵ طلق بن حبيب، پێ ووتەم: بۆچی دەتبینم لە گەڵ طلق دادەنیشیت ؟ لە گەڵی دامەنیشە، أبو حنيفة ووتی: طلق قەدەری بوو. [فضائل أبي حنيفة : 202]

ووتەم: لە بەشی یەكەم ئەم رپوایەتەمان هینا لە تاریخ بغداد بە سەنەد و مەتنێکی تر نزیك لەم مەتنە، مەبەست لە هینانی ئەم رپوایەتەش ئەوێهە كە طلق قەدەری بوو بۆیە سعید سەرزەنشتی أيوب-ی کردوووە كە چۆن لە گەڵ كەسێکی قەدەری دادەنیشیت، بەلام راستیەكە بەم شیۆهێه نیه بەلكو طلق مۆرجیئە بوو زانایان هەرباسی مۆرجیئە بوونیان کردوووە باسی ئەوێهەیان نەکردوووە كە قەدەری بێت، مەتنەكە بەم شیۆهێه كە دواى تەواو بوونی قسەكانی حماد كەسێك لە أبو حنيفة دەپرسی طلق عەقیدەى چۆن بوو، سەرەتا وەلامی ناداتەووە كە پرسیاركەرەكە زۆرى لێدەكات أبو حنيفة دەئ: برۆی بە عەدل هەبوو واتا ئیرجاء وەك لە بەشی یەكەمدا باسەمان کرد، جا لێرەدا عەدل كراوە بە قەدەر چونكە قەدەرییەكان نەفیکردنی قەدەر بە عەدل ناو دەبەن ئینجا بەهۆی ئەم تیگەیشتنەووە ووشەى عەدلیان بە قەدەر لێك داووەتەووە و ئەصلى ووشەكەیان گۆرپووە بۆ قەدەر، لەكاتێكدا گەرسەیری رپوایەتەكە بكەین لە تاریخ بغداد رپووداوەكە باسی ئیرجاء دەكات،

حماد ئەم ڕووداوە دەگێڕێتەووەک بەلگەیهەک لەدژی أبو حنیفة، گەرھۆکاری ھەجرکردنی طلق قەدەر بوايە ئەوا أبو حنیفة ڕەددی حمادی دەدایەووە دەیووت بەم شیوہیە نیە کە تۆ باسی دەکەیت، پاشان أبو حنیفة سعید بن جبیر دەداتە پال ئیرجاء ھەرلەو ڕیوایەتەتەتاریخ بغداد بە بیانووی ئەوہی کە سالم الأفطس پێی ووتووە سعید مورجیئە بوو، الکوثری دەڵێ: لەھەر سێ چاپەکەتاریخ بغداد ووشەتەدەل ھاتووە، بەلام ئەمە تەصحیفە راستەکەت ووشەت قەدەرە لەسەر کتیبی (الجواهر المضية) چاکم کردۆتەووە، ئینجا پاشان ئەم ڕیوایەتەتە ابن أبي العوام دەھێنێت کە ووشەت قەدەر ھاتووە، المعلي لێردا تەرکیزیکی زۆر ووردی کردووە لەسەر وەلامەکەت الکوثری، کە ماناکەت بەم شیوہیە: الخطیب لە سەدەت 5 مردووە، ابن أبي العوام لە سەدەت 4 مردووە، عبدالقادر القرشي خاوەن کتیبی (الجواهر المضية) لە سەدەت 8 مردووە، جاکاتێک الخطیب بە ووشەت عەدل دەھێنێت، ابن أبي العوام و عبدالقادر بە ووشەت قەدەر دەھێنن، لە پێشترە الکوثری بە ڕیوایەتەکەت ابن أبي العوام ڕەددی ڕیوایەتەکەت الخطیب بداتەووە نەک بە کتیبەکەت عبدالقادر کە تەنھا نەقلی کردووە وەک جەرح و تەعدیلیک بۆ طلق لەلایەن أبو حنیفة-ووە بەبێ ھینانی ڕیوایەتەکە، ئەمەش وادەکات زیاتر گومان لەسەر ئەصلی کتیبەکەت ابن أبي العوام دروست بکەین، ڕوانە [التنکیل : 469/1]

ابن أبي العوام دەڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني إبراهيم بن الجنيد قال حدثني داود بن أمية المروزي ووتی: بیستم عبدالمجيد بن عبدالعزيز بن أبي رواد دەیووت: پیاویکی سەرخۆش ھاتە لای أبو حنیفة، پێی ووت: ئەتە مورجیئە، أبو حنیفة-ش پێی ووت: گەر لەبەر ئەو نەبوايە کە من ئیمان بۆ کەسانی وەک تۆ ئیثبات دەکەم ئەوا منت نەدەدایە پال ئیرجاء، وە گەر لەبەر ئەو نەبوايە کە ئیرجاء بیدەتە ئەوا گویم بەو نەدەدا کە بدریتە پالم.

[فضائل أبي حنیفة : 222]

ووتم: داود بن أمية المروزي نەمدۆزییەووە، عبدالمجيد بن عبدالعزيز بانگەوازکەرە بۆ ئیرجاء لە ڕیوایەتیش پتەونیە تەزعیف کراوە لای ھەندیکیان، بەلام ئەوہی لێردا مەبەستمانە عەقیدەتەت

نەک رپوایەتی چونکە خۆی ئامادە ی رووداوەکە بوو، أحمد بن حنبل دەڵێ زیادەرهو بوو له ئیرجاء، الفسوي دەڵێ بیدەچیەکی عینادی بانگەوازکەربوو، أبو داود دەڵێ بانگەوازکەربوو بۆ ئیرجاء، ابن سعد دەڵێ مورجیئەیه، البخاري دەڵێ عەقیدە ی ئیرجائی هەبوو، جا کە سیك بانگەوازکەربیت بۆ ئیرجاء چۆن رپوایەتیکی لەم شیوەیه دەگێڕتەووە کە بۆ ئیرجاء بیدەچیە ؟! خودی رپوایەتەکەش بەلگەیه لەسەر مورجیئە بوونی أبو حنیفة ئەگینا ئەهلی سوننە بە کەسانی زۆر پاکتر لەم عەرەق خۆرە ناتوانن بۆ ئیماندارە بەو شیوەیه ی کە أبو حنیفة مەبەستیه تی، کە چی ئەو ئیثباتی ئیمان دەکات بۆ عەرەق خۆر، ئەمەش خودی ئیرجائە، مورجیئە بوونی أبو حنیفة-ش هیئندە ناودارە کە بە رپوایەتیکی لەم شیوەیه رەت ناکرێتەووە.

و هەر و هەا ابن أبي العوام سێ رپوایەتی تری هیئاو ه بۆ نەفی کردنی مورجیئە بوونی أبو حنیفة، کە چی هەر سیك رپوایەتەکە بەلگەن لەسەر مورجیئە بوونی أبو حنیفة، تەنانەت دانەیه کیان لە بەشی یە کەم هیئاومانە لە برگە ی ئیرجائدا، سبحان الله ! نازانم ابن أبي العوام چۆن لە ئیرجاء تیگە یشتوو ه ؟

ابن أبي العوام دەڵێ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني يعقوب بن إسحاق بن أبي إسرائيل قال حدثني غسان بن محمد المروزي قاضي الكوفة قال سمعت بشر بن يحيى المروزي دهيووت: من له لای جریر بن عبد الحميد الضبي بووم له الري، بیستم دهيووت: من بیستم المغيرة کاتیک پرسیار ی لیکرابوایە دەر بارە ی بابە تیك دهيووت: أبو حنیفة دەر بارە ی ئەم بابە تە ئاوا و ئاوا ی ووت، جا کوپی برای جریر بە جریر- ی ووت: ئە ی باوکی عبدالله خەلکی توشی فیتنە مە کە بە أبو حنیفة، جریر پێ ووت: بێدەنگ بە، من بینیم مغيرة وهلامی پرسیار یکی دەدایە وه خەلکی موخالە فەیان دەکرد ئەویش دهيووت: چی بکەم ئە مە ووتە ی أبو حنیفة-یه.

[فضائل أبي حنیفة : 253]

ووتم: مغيرة و اتا مغيرة بن مقسم الضبي، غسان بن محمد المروزي قازی کوفە بوو جە هە ی بوو وهک عبدالله بن أحمد باسی دەکات، هەر و هەا لە سەردەمی فیتنە ی خلق القرآن خەلکی تاقی

دە کردەو، عثمان بن أبي شيبة له عنه تی لیکردوو، وه بشر بن يحيى المروزي زه عيفه به لام لیڤه دا خۆی ئامادهی رووداوه که بووه به هۆی ئه وه وه ته زعیفی ناکهین.

ابن أبي العوام ده‌ئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا محمد بن سليمان لوين عن يحيى بن زكريا زائدة ووتی: باوكم پئی ووتم: ئه‌ی کورم ده‌ست بگره به أبو حنيفة و عیلى لیوهر بگره پێش ئه‌وه‌ی له ده‌ستت ده‌رچئ، يحيى ده‌ئ: هه‌ندی‌کجار فه‌تواى أبو حنيفة-م نیشانی باوكم ده‌دا پئی سه‌رسام ده‌بوو، يحيى ده‌ئ: که‌سمان نه‌بینی واز له عیلى أبو حنيفة به‌یئ وه‌ک خۆپاراستن. [فضائل أبي حنيفة : 254] ووتم: محمد بن المبارك مه‌جهوله.

ابن أبي العوام ده‌ئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني يعقوب بن إسحاق قال حدثنا أحمد بن حميد قال سمعت يحيى بن هلال يقول زعم لنا يوسف بن خالد ووتی: کتیبه‌کانی أبو حنيفة نیشانی سفیان الثوري ده‌درافیان ده‌یووت ئه‌مه‌ ووته‌ی منه، کتیبی الرهن نیشانی درا که بابه‌تی ووردی تیدا بوو، ووتی: ئه‌مه‌ ووته‌ی منه، گهر پرسیارى لیکرابوايه که بابه‌ته‌که‌ شه‌رح بکات نه‌یده‌توانی. [فضائل أبي حنيفة : 257] ووتم: واتا سفیان کتیبی أبو حنيفة-ی ده‌دایه‌ پال خۆی که‌چی سه‌ری له بابه‌ته‌که‌ش ده‌رنه‌ده‌چوو! يوسف بن خالد السميتی درۆزنه‌ وه‌ک پێشتر باسمان کرد.

ابن أبي العوام ده‌ئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال سمعت محمد بن شجاع ووتی: بیستم الواقدي ده‌یووت: سفیان الثوري داواى لیده‌کردم کتیبه‌کانی أبو حنيفة-ی بۆ به‌یئم تا سه‌یری بکات. [فضائل أبي حنيفة : 258] ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه‌، الواقدي هه‌ندی‌ک به‌ درۆزنیان داناوه هه‌ندی‌کیش تۆمه‌تباریان کردوو به‌ درۆ، له‌ باشترین حالیدا مه‌تروکه‌.

ابن أبي العوام ده‌ئ: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد قال حدثني محمد

بن المبارك قال حدثنا إبراهيم بن سعيد الجوهري قال حدثنا المثنى بن رجاء ووتى: بيستم مالك بن مغول دهيووت: أبو حنيفة بهرچاو رۆشن بوو به فيقه. [فضائل أبي حنيفة : 262]
ووتم: محمد بن المبارك مهجهوله، المثنى بن رجاء نه مدؤزيهوه.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال سمعت أبا نعيم دهيووت: بيستم علي بن صالح كاتيک
أبو حنيفة مرد دهيووت: موفتي عيراق رۆيشت. [فضائل أبي حنيفة : 264]
ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مهجهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن المبارك قال حدثنا الحسين بن إبراهيم ووتى: بيستم أبو بكر بن عياش دهيووت: أبو حنيفة
تيگه يشتوو بوو. [فضائل أبي حنيفة : 264]
ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مهجهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا الحسين بن إبراهيم قال حدثنا عيسى بن يونس ووتى: بيستم باوكم دهيووت: النعمان بن ثابت زۆر به توندى شوئى فهرمووده سهحيه كانى پيغه مبهري الله ﷺ دهكهوت، گهر زهحمهت بوايه بوئى كه بهلگه بهينيتهوه به فهرمووده پيغه مبهري الله ﷺ نهوا رپوايه ته سهحيه كانى هاوه لاني شارى كوفه ي وهرده گرت، گهر موخاله فهى كرابوايه له شاره كانى تردا، له وه دهرنه دهچوو كه نه هلى كوفه له سهري بوون و له زانايانى نه هلى كوفه يان وهرگرتبوو.
[فضائل أبي حنيفة : 267]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مهجهوله.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال حدثنا المثنى بن رجاء ووتى: بيستم إسرائيل دهيووت: باشتين

پیاو النعمان بن ثابت-ه سەرەرای کەمى رپوايەت کردنى بۆفەر مووده، له حماد فيقهى وه رگرتوو ه
ئەو هنده به سه بۆت. [فضائل أبي حنيفة : 268]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مه جهوله، المثنى بن رجاء نه مدؤزييه وه.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني
محمد بن حماد قال حدثنا جبارة بن المغلس ووتى: بيستم الربيع بن قيس دهيووت: أبو حنيفة به يه كيک
له پياوه عاقله کان ده ژمیژدریّت. [فضائل أبي حنيفة : 332]
ووتم: جبارة بن المغلس تۆمه تباره به درؤ.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثنا عبدالله بن أحمد الربيعي قال حدثني
أحمد بن محمد بن حجاج المروزي ووتى: پرسيارم له باوكى عبدالله کرد ده باره ی قطبة، ووتى: له
مه جليسى سفيان دادەنيشت، وه دهئىن له مه جليسى أبو حنيفة دادەنيشت، هەر ئەو بوو
ووته كانى أبو حنيفة-ى به سفيان ده گەياند، وه دهئىن سفيان به هوئى ئەو مه زهه بى أبو حنيفة-
ى زانى، پاشان ووتى: قطبة مستقيم الحديث-ه. [فضائل أبي حنيفة : 340]

ووتم: عبدالله بن أحمد الربيعي زه عيفه، أحمد بن محمد بن حجاج المروزي بۆته المروزي ئەمه ش
هه له يه، مه به ست له هيئانى ئەم رپوايه ته ش ئەوه يه كه سفيان له رڤگای قطبة خوئى فيرى مه زهه بى
أبو حنيفة ده کرد و شتى ليوه فير ده بوو.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني
أحمد بن القاسم قال حدثني ابن أبي رزمة قال حدثني نعيم بن عمر القديدي ووتى: بيستم أبو حنيفة
دهيووت: خه لکی سه یرن دهئىن من به رهئى فه توا ده ده م ! فه توا ناده م ته نها به ئەته ر نه بى.
[فضائل أبي حنيفة : 356]

ووتم: نعيم بن عمر القديدي مه جهوله، له م کتیبه دا بۆته نعيم بن عمرو القديدي ئەمه ش هه له يه.

ابن أبي العوام دهئى: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثنا

عقبة بن مكرم قال حدثنا عبدالصمد بن عبدالوارث ووتی: ئیمە له لای شعبة بووین، پئی ووترا: أبو حنیفة مرد، شعبة ووتی: زانیی فیهی خەلکی کوفە له گەڵ ئەودا پۆیشت، الله فەزل بە سەر ئیمە وئەویش بکات. [فضائل أبي حنیفة : 376]

ووتم: له بەشی یەكەم بە صەحیحی هینامان كە شعبة له عەنت له أبو حنیفة دەكات.

ابن أبي العوام دەئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثني محمد بن حماد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد قال حدثني المثني بن رجاء ووتی: بیستم سعید بن أبي عروبة دەیووت: أبو حنیفة زانای کوفە بوو. [فضائل أبي حنیفة : 383]

ووتم: محمد بن حماد بن المبارك مەجهوله، المثني بن رجاء نەمدۆزییەوه.

ابن أبي العوام دەئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال حدثنا محمد بن حماد قال حدثنا لوین محمد بن سليمان ووتی: بیستم محمد بن جابر دەیووت: أبو حنیفة زانترین كەسی شارەكە ی بوو له سەردەمی خۆی له فەتوادان، وه عەوامی خەلك مەیلیان بۆلای ئەو دەچوو له بابەتەكاندا. [فضائل أبي حنیفة : 404]

ووتم: محمد بن حماد مەجهوله.

ابن أبي العوام دەئ: حدثني أبي قال حدثني أبي قال حدثني محمد بن أحمد بن حماد قال أخبرني عبدالله بن أحمد بن حنبل ووتی: پرسیارم له باوكم كرد دەربارە ی شعیب بن إسحاق الدمشقي، ووتی: نابینم هیچ كێشە هەبێ بەلام له گەڵ ئەهلی رهئى دادەنیش، له گەڵ أبو حنیفة دادەنیش.

[فضائل أبي حنیفة : 420]

ووتم: خودی ئەم رپوایەتە تانەدانه له أبو حنیفة، ئیمام أحمد دەئ شعیب هیچ كێشە ی نیه تەنها ئەوه نەبێ كە له گەڵ أبو حنیفة دادەنیش، واتا ئەوه بە كێشە دەزانیت، كەچی ابن أبي العوام هیناویەتی وهك مەدحیك بۆ أبو حنیفة بەو مەبەستە ی كە شعیب قوتابی أبو حنیفة بووه و خەلكانیکی زۆرزانستیان له أبو حنیفة وەرگرتوووه و له مەجلیسی دانیشتون.

ابن أبي العوام ده‌ئى: ح‌دثني أبي قال ح‌دثني أبي قال ح‌دثني محمد بن أحمد بن حماد قال ح‌دثني أحمد بن القاسم قال ح‌دثني ابن أبي رزمة قال ح‌دثني عمرو بن النضر بن قديد ووتى: بيستم عبدالله بن المبارك ده‌يووت: أنبأنا النعمان، پي ووترا: النعمان كييه ؟ ووتى: النعمان بن ثابت ئه‌و كه سه‌ى كه پي ده‌ئىن أبو حنيفة، جا كئ هه‌يه وه‌ك أبو حنيفة ؟ [فضائل أبي حنيفة : 429] ووتم: عمرو بن النضر بن قديد نه‌مدؤزيه‌وه‌.

ابن أبي العوام ده‌ئى: ح‌دثني أبي قال ح‌دثني أبي قال ح‌دثني محمد بن أحمد بن حماد قال ح‌دثني أحمد بن القاسم قال ح‌دثنا ابن أبي رزمة قال ح‌دثني أبو وه‌ب ووتى: بيستم النضر بن محمد ده‌يووت: أبو حنيفة گه‌ر حه‌قى پيگه‌يشتبوايه‌ زمانى نه‌ده‌كرده‌وه‌، واتا قبولي ده‌كرد. [فضائل أبي حنيفة : 442] ووتم: النضر بن محمد المروزي باس‌مان كرد مورجيئه‌يه‌ و هاوه‌ئى أبو حنيفة بووه‌، بؤيه‌ ئاساييه‌ مه‌دحى ئيمامه‌كه‌ى بكات.

ابن أبي العوام ده‌ئى: ح‌دثني يوسف بن أحمد المكي قال ح‌دثنا محمد بن حزام الفقيه قال ح‌دثنا محمد بن علي الصائغ بمكة قال ح‌دثنا إبراهيم بن محمد الشافعي أنه قال أخبرني عبدالعزيز بن محمد الدراوردي ووتى: مالك بن أنس سه‌يرى كتيبه‌كانى أبو حنيفة-ى ده‌كرد و سودى ئى ده‌بينى. [فضائل أبي حنيفة : 495]

ووتم: لي‌ره‌دا ابن أبي العوام-ى نه‌وه‌ راسته‌وخو‌رپوايه‌ت ده‌كات له‌ يوسف الصيدلاني، ئه‌مه‌ش ئه‌و به‌شه‌ زياده‌يه‌ كه‌ خو‌ى خستويه‌تیه‌ ناو كتيبه‌كه‌ى باپيرى، بؤيه‌ له‌م رپوايه‌ته‌دا (ح‌دثني أبي قال ح‌دثني أبي قال) تي‌دا نه‌بوو.

يوسف بن أحمد المكي ئه‌و كه‌سه‌ بوو كه‌ ابن عبدالبر زؤربه‌ى رپوايه‌ته‌كانى له‌و نه‌قل كردبوو له‌ كتيبي (الانتقاء) له‌ سه‌ره‌تاي به‌شى دووه‌م باسى حالي‌مان كرد، محمد بن حزام الفقيه بؤته‌ محمد بن حازم الفقيه ئه‌مه‌ش هه‌له‌يه‌، وه‌ پيشت‌ر له‌ نه‌قل كردنى رپوايه‌ته‌كانى ابن عبدالبر باس‌مان كرد كه‌ مه‌جهوله‌، وه‌ ئه‌وه‌ى ئاگادارى حالى مالك و هه‌لو‌يستي مالك بيت به‌رامبه‌ر أبو حنيفة ئه‌وا ده‌زانيت كه‌ شتى ئاوا دووره‌ له‌ راستيه‌وه‌.

رێبوایه ته گانی کتیبی (أخبار أبي حنیفة وأصحابه)

الصیمری ده ئی: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ابن عابس ووتی: بیستم حماد بن سلمة دهیووت: موفتی کوفه وئه وکه سهی که چاوی له سه ربوو له فیهیدا دواي مردنی إبراهيم النخعي حماد بن أبي سليمان بوو، خه ئکی به هوئی ئه وه وه بئ پیویست بوون، کاتیک مرد پیویستیان به وه بوو که سیک مه جلیسیان بۆ ساز بکات، وه هاوه له گانی ترسان له وهی که ناوی نه مینیت و عیلم له ناو بچیت، وه حماد کورپکی هه بوو زانست وزانیی چاک بوو له دهووری کۆبوونه وه، جا هاوه له گانی باوکی هاتن أبو بکر النهشلي و أبو بردة التعي و محمد بن جابر الجعفي و جگه له وانیش، جا ئه مانه ده هاتن بۆلای کورپکهی ئه ویش زیاتر له النحو و ووته گانی عه ره ب شارهزا بوو، جا ئارامی نه گرت له وهی که مه جلیسیان بۆ ساز بکات و دانیشیت بۆیان، ئه وانیش ره ئیه گانیان یه کی گرت که أبو بکر النهشلي ئه م کاره بکات، جا داوایان لی کرد رازی نه بوو، داوایان له أبو بردة کرد رازی نه بوو، جا به أبو حنیفة-یان ووت، ئه ویش ووتی: حه زنا که م عیلم بمیت، جا یارمه تیدان و مه جلیسی بۆ ساز کردن ئه وانیش ده هاتن بۆلای، دواي ئه وان أبو یوسف و أسد بن عمرو و القاسم بن معن و زفر بن الهذيل و الوليد و پیاوانی تر له ئه هلی کوفه ده هاتن بۆلای، أبو حنیفة شارهزای ده کردن له دین و زۆر چاکه کار بوو له گه لیان، وه ابن أبي لیلی و ابن شبرمة و شریک و سفیان موخاله فهی أبو حنیفة-یان ده کرد و ده یانووست ناشرینی بکه ن، جا هه روا مایه وه تا ناوی ده رکرد و ئه میره کان پیویستیان پی بوو، وه خه لیه گانیش باسیان کرد. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه: 21]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمری ده ئی: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد ابن عطية قال حدثنا الحسن بن الربيع قال حدثنا ابن المبارك ووتی: بیستم داود الطائي دهیووت: موفتی خه ئکی له کوفه حماد بن أبي سليمان بوو، حماد کورپکی هه بوو پییان دهووت إسماعیل

بن حماد بن أبي سليمان، که کاتی مردنی حماد هات کۆک بوون له سەر ئه وهی که إسماعیل مه جلیسیان بۆ سازبکات و ئارام بگریت له سهریان، جا سهیریان کرد بینیان زیاتر له شیعر و شهو چه ره و به سه رهاتی خه لکی شاره زایه، أبوبکر الهشلی که له هاوه لانی حماد بوو وه أبوبردة و محمد بن جابر الحنفي و کۆمه لیک له هاوه لانی حماد أبو حصین و حبیب بن أبي ثابت ووتیان: ئه م قوماش فروشه زانست وزانینی چاکي هه یه ئه گه رچی ته مه نیشتی بچوو که ئه و له مه جلیس دابنن، جا ئه وانیش ئه مه یان کرد، أبو حنیفة پیاویکی ده و له مه ند و سه خی و زیره ک بوو، جا له مه جلیس دانیش و ئارامی له سهر گرتن و چاک بوو له گه لیان و پێیانی ده به خشین، وه حاکمه کان و ئه میره کان رێزیان لێنا جا ناوی به رز بوویه وه، چینه به رزه کان ده چوون بۆلای له دواي ئه وان أبو یوسف و أسد بن عمرو و القاسم بن معن و أبوبکر الهذلي و الوليد بن أبان ده هاتن بۆلای، ئه وان ه ی دژایه تیان ده کرد و قسه یان ده باره ی ده کرد ابن أبي لیلی و ابن شبرمة و الثوري و شريك و کۆمه لیک بوون موخاله فه یان ده کرد و ده یانویست ناشرینی بکه ن، جا ناوبانگی هه ر زیاتر ده بوو هاوه لی زیاتر بوو تا بازنه که ی بوو به گه وره ترین بازنه له ناو مزگه و تدا، وه فراوانترینیان بوو له وه لامدانه وه ی پرسیار و ئارامی گرت له سهریان، به هه موو نه دارێکی ده به خشی و دیاری ده دا به هه موو ده و له مه ندیک جا خه لکیان روویان تییکرد تا ئه میره کان و حاکمه کان و گه وره کان رێزیان لێنا و هه مووان سوپاسیان کرد ... هتد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 22]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده لئ: أخبرنا أحمد بن محمد قال حدثنا أبو بكر المسكي قال حدثنا القاضي النخعي قال حدثنا يحيى بن أبي طالب ووتی: بیستم علي بن عاصم ده یووت: گه ر عیلمی أبو حنیفة بکیشری به عیلمی خه لکی سەر ده مه که ی ئه واه ی ئه و قورستره. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 23]

ووتم: أبو بكر المسكي مه جهوله.

الصيمري ده لئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد البزاز قال ثنا مكرم قال ثنا أحمد بن عطية قال حدثنا ابن سماعة عن أبي يوسف ووتی: بیستم أبو حنیفة ده یووت: گه ر فه رمووده هات له

پێغه مبه ره وه ﷺ له كه سانی سيقه وه ئه وا وه ری ده گرین، گهر له هاوه لانه وه هات له ووته ی ئه وان
 ده رناچین، گهر له تابعینه وه هات ململانیان له گه ل ده که ین. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 24]
 و وتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

مه به ست له هی نانی ئه م رپوایه ته ئه وه یه که أبو حنيفة هه ر کاتیک فه رمووده ی صه حی ی بو
 هاتبوایه ته سلیمی ده بوو هه رگیز پێچه وانه ی فه رمووده ی صه حی ی نه کرد گه رپیی گه یشتبوایه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا أحمد بن
 عبدالله ابن یونس قال حدثنا الحسن بن صالح ووتی: أبو حنيفة زور به توندی له ناسخ و مه نسوخی
 فه رمووده ی ده کو ئیه وه، کاری به و فه رمووده یه ده کرد که به صه حی ی له لای چه سپا بوو له
 پێغه مبه ر ﷺ و هاوه لانیه وه، وه زانا بوو به فه رمووده ی ئه هلی کوفه و فیه ی ئه هلی کوفه، زور به
 توندی شوینی ئه وه ده که وت که خه لکی شاره که ی له سه ری بوون.

وه الحسن بن صالح ووتی: أبو حنيفة ده یووت: قورئان ئایه تی ناسخ و مه نسوخی تیدایه، وه
 فه رمووده ش ئایه تی ناسخ و مه نسوخی هه یه، وه دواکاری پێغه مبه ری الله ﷺ له به ر کردبوو که
 له سه ری وه فاتی کردبوو که به خه لکی شاره که ی گه یشتبوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 25]
 و وتم: أحمد شیخی مكرم (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا محمد بن
 مقاتل ووتی: بیستم پرسیار له ابن المبارک کرا که ی پیاو ده توانی فه توا بدات یان ببیته قازی یان
 حاکم؟ ابن المبارک ووتی: گهر زانا بوو به فه رمووده، به رچا وړۆشن بوو به ره ئی، زانا بوو به ووته ی
 أبو حنيفة و له به ری کردبوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]
 و وتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال سمعت المزني
 ده یووت: بیستم الشافعي ده یووت: خه لکی له سه ر أبو حنيفة حیسابن له قیاس و استحسان.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصيمري دەئى: أخبرنا عمر قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا محمد بن مقاتل ووتى: بیستم ابن المبارك دهیوت: محمد بن واسع هاته خوراسان، قبیصة ووتى: ئەو کەسە هات بۆ لاتان کە دوای قبوڵە، جا خەلکی لە دەوری کۆبوونەووە پرسیاریان لێیکرد دەبارەى چەند شتیکی لە فیهەدا، ووتى: فیهە پێشەى گەنجیکە لە کوفە یە کونیه کەى أبو حنیفة-یە، خەلکی بە ابن المبارك-یان ووت: أبو حنیفة لە فەرمووده نازانی، ابن المبارك ووتى: چۆن دەئین أبو حنیفة لە فەرمووده نازانی؟! پرسیاری لێکرا دەبارەى گۆڕینه وەى (الرطب) بە (التمر) ووتى ئاساییە، ووتیان ئەى فەرمووده کەى سعد ؟ ووتى: ئەم فەرمووده یە شازە رپوایەتى زید بن أبی عیاش وەرناگیریت، جا کە سێک قسە یە کى ئاوا بکات لە فەرمووده نازانی؟!

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصيمري دەئى: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا علي بن معبد قال حدثنا عبيدالله بن عمر ووتى: ئیمە لە لای الأعمش بووین ئەویش پرسیاری لە أبو حنیفة دەکرد دەبارەى چەند شتیکی أبو حنیفة-ش وەلامى دەدایەو، جا الأعمش پێی دەووت: ئەم وەلامەت لە کوێ هیئا ؟ أبو حنیفة دهیوت: تۆ بۆت گێڕاینەووە لە إبراهيم-هوە ئەمە، وە بۆت گێڕاینەووە لە الشعبي-هوە ئەمە، جا الأعمش لەم کاتەدا دهیوت: ئەى گرۆى فەقیهەکان ئێو پزیشکن و ئیمەش دەرمانسازین. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 26]

ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصيمري دەئى: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم حدثنا أحمد قال حدثنا أحمد بن يونس ووتى: بیستم وکیع دهیوت: بینیم أبو حنیفة و سفیان و مسعر و مالک بن مغول و جعفر

ابن زیاد الأحمر والحسن بن صالح کۆببونه وه له وه لیمه یه ک له کوفه، پیاویک دوو کچی خوی دابوو به دوو کوری پیاویکی تر جا کاتیکی خه لکی کۆبوونه وه بۆ وه لیمه که وه لی ئه مری کچه که هاته دهر ووتی: توشی کاره ساتیکی گه وره بووین، ووترا: چیه ؟ ووتی: هه ز ده که ین بیشارینه وه، أبو حنیفة ووتی: کاره ساته که چیه ؟ ووتی: به هه له ههر زاویه ک بوو که که ی ترمان بۆی بردوو، أبو حنیفة ووتی: جووت بوونه له گه لیان ؟ ووتی: به لئ، سفیان ووتی: ئه مه هیچی تیدا نیه ئه میری ئیمانداران علی بن أبي طالب حوکی داوه له خودی ئه م بابه ته دا معاویه به نامه بۆی نارد، علی رضی الله عنه به و که سه ی ووت که پرسیاره که ی لی کرد تۆ په یامبه ری معاویه ی ؟ ئه م پرووداوه له ناوچه که ی ئیمه پرووی نه داوه وایده بینم هه ریه کیکی له دوو پیاوه که له سه ریانه ئاژه لیک سه ربهرن به هو ی جووت بوونیان له گه ل ئافره ته کان، وه هه ریه کیکی له دوو ئافره ته که ده گه رینه وه بۆلای میژده کانیان وهیچیان له سه ر نیه، خه لکیش بیده نگ ببوون گوئیان له سفیان گرتبوو ووته که یان به چاک ده زانی، أبو حنیفة-ش له ناو خه لکه که بوو بیده نگ بوو، مسعر ئاوری له أبو حنیفة دایه وه پئی ووت: شتیک بل ئی تیدا ئه ی أبو حنیفة، سفیان ووتی: چیت ده لئ جگه له وه ی که من ووتم، أبو حنیفة ووتی: دوو کورپه که به یین، جا هاتن، به هه ریه کیکی له دوو کورپه که ی ووت: هه ز ده که ی ئه و ئافره ته ت له لا بیت که جووت بووی له گه لئ ؟ ووتی: به لئ، أبو حنیفة ووتی: ناوی ژنه که ت چیه که له لای براکه ته ؟ ووتی: فلانة کچی فلان، أبو حنیفة ووتی: بل ئی ته لاقم دراوه له منه وه، پاشان أبو حنیفة ووتاری ماره برینی دا هه ریه کیکی له دوو کچه که ی له و دوو کورپه ماره کرد که جووت ببوون له گه لیان، پاشان أبو حنیفة ووتی: بوکیکی ترمان بۆ ئاماده بکه ن، خه لکی سه یریان هات به فه تواکه ی أبو حنیفة، وه له م رۆژه دا مسعر هه لسا یه وه ده می أبو حنیفة-ی ماچ کرد، وه ووتی: لۆمه م ده که ن له سه ر خوشو یستنم بۆ أبو حنیفة ؟ وه سفیان بیده نگ بوو هیچی نه ده ووت. [اخبار أبي حنیفة وأصحابه : 30]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه، زۆر داماویشه له درۆ کردن درۆکانی ئاشکران.

الصيمري ده لئ: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن

عطیة قال حدثنا بشر بن الوليد عن أبي يوسف ووتى: هاوہ لایە تی کە سم نە کردووہ لە خە لکی کە بتوانی بلی: کە سیکم دیوہ عە قلی کاملترو مروئە تی زیاتر بووہ لە أبو حنیفة.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 41]

ووتم: أحمد بن عطیة (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دە ئی: أخبرنا عمر قال حدثنا مکرم قال حدثنا أحمد بن عطیة الکوفي ووتی: بیستم یحی بن معین دە یووت: أبو حنیفة لەوہ عاقلتر بوو کە درۆ بکات، نە مبیستووہ کە س وە سفی بکات و باسی بکات وە ک ابن المبارک، وە سفی دە کرد و باسی دە کرد بە چاکە.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 41]

ووتم: أحمد بن عطیة (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دە ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مکرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ابن مقاتل ووتی: بیستم ابن المبارک دە یووت: گەر بیستم کە سیک قسە بە أبو حنیفة دە ئی حە ز ناکە م بیبینم و لە گە ئی دانیشم لە ترسی ئەوہی کە سزایە ک لە سزاکانی اللہ بە سەری دابە زئ منیشی لە گە ئ بگریتەوہ، اللہ دە زانی ت کە من رازی نیم بەوہی کە باس دە کری ت دە ربارە ی أبو حنیفة، وە هیچ کە سیک باسی ناکات ئیلا أبو حنیفة باشتەر لەو، واللہ خاوەن وەرە بوو زمانی خو ی دە پاراست خواردنی حە لال بوو لە گە ئ عیلمیکی زۆر و فراوان واللہ. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دە ئی: أخبرنا أبو القاسم عبد الله بن محمد الشاهد قال حدثنا مکرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا ابن کاسب قال سمعت ابن عینة دە یووت: ابن جریج ووتی: پیم گە یشتووہ لە النعمان فە قیہی ئەهلی کوفە کە زۆر بە وەرە دین و عیلمی دە پارێزئ، ئەهلی دونیا پیش ناخات بە سەر ئەهلی ئاخیرە ت، وە وایدە بینم کە لە زانست پلە و پایە کی سەیری هە بی ت لە داها توودا.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

ئەهلی دونیا پێش ناخات بەسەر ئەهلی ئاخیرەت نازانم مەبەستی چیه، رەنگە بەم شیوەیه بێت (دونیا پێش ناخات بەسەر ئاخیرەت) هەڵە لەم چاپەدا زۆرە چاپی ترم نەدۆزییەوه بپروا ناکەم چاپی تری هەبێت بەپێی زانیاییم، والله أعلم.

الصیمری دەئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا الحلواني ووتی: بیستم عبدالوهاب بن همام برای عبدالرزاق بن همام دەیووت: نەمدیوه شیخەکانی شاری عەدەن ئەوانە ی کە چوونەتە کوفە بۆ طەلەبی عیلم ئیلا هەموویان دەیانووت: نەمان بینی لە کوفە لە سەردەمی أبو حنیفة کەسیک فەقێتر و بە وەرەتر بێ لەو.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 44]

ووتە: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصیمری دەئ: أخبرنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال ثنا عمرو بن عون ووتی: یزید بن هارون پێی ووتە: فەرموو دەم لە هەزار شیخەوه نوسیوەتەوه و زانستم لیوەرگرتوون، والله نەمبینی کەسیک لەوان لە أبو حنیفة بە وەرەتر بێ و زمانی پارێزراوتر بێ.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 45]

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصیمری دەئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا تمیم بن المنتصر ووتی: من لەلای یزید بن هارون بووم باسی أبو حنیفة-ی کرد جا کەسیک قسە ی بە أبو حنیفة ووت، یزید ماوەیه کی درێژ سەری نزم کرد، پێیان ووت: رەحمەتی الله-ت لیئ قسەمان بۆ بکە، ووتی: أبو حنیفة بە تەقوا و پاک وزاهید و زانا و راستگو بوو، حافزترین کەسی سەردەمی خۆی بوو، هەرکەسیک پێی گەیشتی لە سەردەمی خۆی بیستوو مە دەئ: کەسم نەدیوه لە أبو

حنیفة فەقێتر بێ. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 48]

ووتەم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، درۆیه که ش شاخداره چۆن أبو حنیفة حافزترین که سی سەردەمی خۆی بووه! حالیمن بینی له رپوایەت کردن چۆنه.

الصیمری دەئ: أخبرنا عبدالله بن محمد المعدل قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال ثنا ضرار بن صرد قال سمعت يزيد بن الكميت دهبوت: پیاویک موناژه‌ره‌ی له‌گه‌ڵ أبو حنیفة کرد له‌ بابەتیکدا، پیاوه‌که‌ پێ ووت: ئەه‌ی بیدعه‌چی ئەه‌ی زندیق، أبو حنیفة ووتی: الله لیّت خوشی، الله ده‌زانئ که من پێچه‌وانه‌وه‌ی ئەه‌و شتەم که تۆ ووتت، وه‌ ده‌زانئ من هیچ که‌سیکم نه‌کردۆته‌ هاوبه‌شی له‌وه‌ته‌ی ناسیومه‌، هیوام به‌ هیچ شتیک نه‌بووه‌ ئیلاعه‌فوی ئەه‌و نه‌بئ، له‌ هیچ شتیک نه‌ترساوم ته‌ن‌ها سزای ئەه‌و نه‌بئ پاشان گریا له‌کاتی باسکردنی سزا جا له‌هۆش خۆی چوو که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی پاشان به‌هۆش خۆی هاته‌وه‌، پیاوه‌که‌ پێ ووت: گه‌ردنم ئازاد بکه‌، أبو حنیفة ووتی: هه‌ر که‌سیک له‌ جاهیلەکان شتیکیان ووتی ده‌باره‌ی من که له‌ مندا نه‌بئ ئەه‌و گه‌ردنیم ئازاد کردوو، وه‌ هه‌ر که‌سیک له‌ زاناکان شتیکیان ووتی ده‌باره‌ی من که له‌ مندا نه‌بئ ئەه‌و گه‌ردنیم ئازاد نه‌کردوو، چونکه‌ غه‌یبه‌تی زانایان ده‌مینیت‌ه‌وه‌ دوا‌ی خۆیان. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 48]

ووتەم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، ضرار بن صرد و یزید بن الکمیة ه‌ردووکیان مه‌تروکن، له‌ رپوایه‌ته‌کانی ترته‌ن‌ها ئاماژه‌م به‌ أحمد بن الصلت ده‌دا ئەه‌گه‌رچی راوی تریش هه‌بوان زه‌عیف یان مه‌جهول یان درۆزن به‌لام له‌مه‌یان ئاماژه‌م به‌ دوو راوی تریشدا تا هه‌ست و سۆزی که‌س رانه‌کیشت ئەم ووته‌ درۆیانه‌.

الصیمری دەئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا إبراهيم بن هاشم قال سمعت بشر بن الحارث دهبوت: له‌لای عیسی بن یونس بووم، جا باسی أبو حنیفة-ی کرد دوعای بۆکرد، وه‌ ووتی: چه‌نده‌ زۆر خۆی ماندوو ده‌کرد که سه‌رپێچی الله نه‌کات و هه‌رامکراوه‌کانی الله به‌ گه‌وره‌ سه‌یر بکات. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 49]

ووتەم: أحمد بن الصلت درۆزنه‌.

الصيمري دەئى: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد المعدل قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال سمعت أبا نصر بشر بن الحارث دهيوت: بيستم عبدالله بن داود دهيوت: قسه به أبو حنيفة نأى تهنها يه كيك له م دووانه نه بيت: يان حەسودى به عيلمەكەى دەبات، وه يان جاهيله به عيلم.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64]

ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصيمري دەئى: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد ابن مغلس قال حدثنا أبو نعيم ووتى: بيستم سفيان دهيوت: أبو حنيفة له عيلما حەسودى پى براو بوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64]

ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دەئى: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا ثابت الزاهد ووتى: الثوري گەر پرسىارى بابە تىكى ووردى لىكرا بوايه دهيوت: كهس نازانیت قسه له م كارەدا بكات تهنها پياويك نه بيت كه حەسوديمان پى برد، پاشان پرسىارى له هاوه لانی أبو حنيفة دەکرد هاوه له كه تان چى دەئى ؟ جا وه لامه كهى له بهر دەکرد پاشان فه توای پى دەدا.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 64]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري دەئى: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الشاهد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا يحيى بن عبد الحميد الحماني قال سمعت ابن المبارك دهيوت: بينيم الحسن بن عمارة ريشمەى ئازە له كهى أبو حنيفة-ى گرتبوو، وه دهيوت: والله به كهس نه گەيشتووین قسهى له فيقهدا كوردى به ليغتر و ئارامگرت و وه لام ناماده تر له تۆ، به راستى تۆگە و رەى ئەو كه سانهى كه له فيقهدا قسهيان كورد و وه له سەردەمى خۆت به پى ركبەرى، وه قسه شت پى نالین تهنها به حەسودى نه پى. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65]

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصيمري دەئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا نصر بن علي ووتی: بیستم رۆژێک أبو عاصم النبیل فەرموودەیه کی رپوایەت کرد له أبو حنيفة، خەلکی کردیان بە دەنگە دەنگ، ووتی: ئەمە چیانە؟ ووتیان: خەزناکەن ناوی أبو حنيفة بەئیری، ووتی: فەقیهێ دین خەسودی پێ براو بوو، ئەم خەلکە نابینم تەنها وەک ئەو نەبێ کە عبدالله بن قیس الرقیات ووتی: حسدا إن رأوك فضلك الله بما فضلت به النجباء.

واتا: خەسودیت پێ دەبەن گەر بتبینن الله فەزلی بەسەرتدا کردوو بەو شتە ی کە کەسە نەجیبەکانی پێ تەفزیل کردوو. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65] ووتە: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصيمري دەئ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا أبو بكر مكرم بن أحمد البزاز قال حدثني علي ابن الحسين بن حبان عن أبيه ووتی: يحيى بن معين گەر بۆی باس کرابوایە کە سێک قسە بە أبو حنيفة دەئ، دەیووت:

حسدوا الفتى إذ لم ينالوا سعيه *** فالقوم أضداد له وخصوم
كضرائر الحسناء قلن لوجهها *** حسدا وبغيا إنه لدميم

واتا: خەسودیان بە گەنجە کە برد کاتی ک نەیان توانی پێ بگەن، خەلکی دژ و پکابەرن بۆی، هەروەک چۆن هەوێیەکانی ئافەرەتە جوانە کە دەربارە ی رۆخساری له خەسودی وزوئەو ووتیان: ناشرینە. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 65]

ووتە: الصيمري سێ شێخی هەیه بەناوی عبدالله بن محمد، عبدالله بن محمد البزاز سێقەیه کردوو، عبدالله بن محمد الحلواني مەجهولە، عبدالله بن محمد المعدل نەمدۆزییەو، جا نازانم ئەمە کامەیانە هەرسێکیان رپوایەتیان هەیه له مكرم بن أحمد.

علي بن الحسين بن حبان سێقەیه بەلام باوکی جەر و تەعدیلی بۆ نەکراو، گریمان صەحیحیش بێت رەنگە يحيى بن معين له سەرەتای تەمەنی ئەم قسەیه ی کردبێ چونکە سەرەتا کتیبەکانی أبو

حنیفة-ی دەخویند لەلای محمد بن الحسن الشیبانی.

الصیمری دەئ: و جدت فی کتاب أبي جعفر الطحاوي الذي جمع فيه أخبار أصحابنا الذي أنبأنا القاضي أبو محمد عبدالله بن محمد الأكفاني إجازة أن أبا بكر الدامغاني حدثهم عن أبي جعفر الطحاوي قال أبو جعفر حدثني عبدالله بن محمد الهمداني ووتی: پیاویک کێشە ی هینایە وە بۆلای ابن شبرمة له بابە تێکدا ئەویش حوکمیدا لە دژی پیاوێکە، پیاوێکەش هاتە لای أبو حنیفة ئەم شتە ی پێ ووت، أبو حنیفة بە پیاوێکە ی ووت: ئەم حوکمە هەڵە یە، وە نوسراویکی بۆ نوسی ئەو شتە ی تیدا باسکرد کە دەبوو ابن شبرمة له بەر ژە وەند ی پیاوێکە حوکمی دا بوا یە، جا پیاوێکە بەم نوسراو هاتە لای ابن شبرمة بۆی خویندە وە بە ئامادە بوونی ابن أبي لیلی، وە هیچ کام لە وان نە یانزان ی خاوەنی ئەم نوسراو ه کێ یە، جا بە شتێکی چاکیان زانی ووتیان: کێ ئەمە ی نوسیو ه ؟ پیاوێکە پێی ووتن: أبو حنیفة، جا ئەمە وایکرد قسە بە أبو حنیفة بڵێن. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 66]

ووتم: شێخە کە ی الطحاوي (عبدالله بن محمد الهمداني) نازانم کێ یە نە مدۆزی یە وە، لە وە ناچێ خۆی ئەم بە سەر هاتە ی بینیی چونکە الطحاوي سالی 239 لە دایک بوو ه گریمان بە لانی کەم له تەمەنی 15 سالی ئەم بە سەر هاتە ی بیستبێ له شێخە کە ی کەواتە تا سالی 254 ئەم شێخە له ژیا ندا بوو ه الله أعلم سالی چەند مردوو ه، أبو حنیفة سالی 150 مردوو ه کەواتە بە لانی کەم ئەم شێخە 104 سالی دوای مردنی أبو حنیفة ژیا وە، ئە ی کە ی ئەم بە سەر هاتە ی بینو ه یان أبو حنیفة بۆی گێڕا وە تە وە ؟ با بڵێن بە لانی کەم تەمەنی 16 سالی بوو ه کەواتە 120 سالی ژیا وە بە لانی کەم.

الصیمری دەئ: أخبرنا أحمد بن محمد الصراف قال حدثنا أحمد بن محمد المنصوري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا سليمان بن الربيع قال حدثنا حامد بن آدم قال حدثنا بشار بن قيراط که هاو بە ش ی أبو حنیفة بوو، ووتی: حە جم کرد لە گە ل أبو حنیفة و سفیان جا گەر له شوینیک یان شارۆچکە یە ک مابوانە وە خە لکی له دە وریان کۆ دە بوونە وە دە یان ووت دوو فە قیە کە ی عیراق، جا سفیان أبو حنیفة- ی پیش دە خست و لە دوای دە رویش ت گەر پرس یاری لێ کرا بوا یە دە ربارە ی بابە تێک أبو حنیفة- ش ئامادە بوا یە وە لای نە دە دایە وە تا أبو حنیفة وە لای نە دە دایە وە، جا پرس یار

له أبو حنيفة کرا دەر بارەى (النبيذ) ویستی روخسەت بدات بە خواردنەوہى سفیان دەستى خستە سەر دەمى أبو حنيفة پاشان پێى ووت: گەر لە کوفە روخسەت پێداين ئەوا لە مەدینە قبول ناکرێ. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 73]

ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمەتبارە بە درۆ، سليمان بن الربيع النهدي الخزاز زەعیفە، حامد بن آدم درۆزنە.

الصيرفي ده‌ئى: أخبرنا أحمد بن محمد الصيرفي قال حدثنا علي بن عمرو الحريري قال حدثنا النخعي القاضي قال حدثنا محمد بن علي بن عفان قال حدثنا يحيى بن عبد الحميد عن أبيه ووتى: به أبو حنيفة گەيشتەوہ که سفیان خۆى حەشاردەدا بە جل و بەرگ و لە پشت دینگەکەى دەخەوئ و گوئى لە بابەتەکانى دەگرئ، أبو حنيفة ووتى: گەر سفیان هات پێم بڵێن، جا پێیان ووت سفیان هات، أبو حنيفة ووتى: حدثني سعيد بن مسروق باوکی ئەم داپۆشراوہ عن عباية بن رفاعه عن رافع بن خديج حوشتريک لە حوشتەرەکانى زەکات رايکرد پياوێک تيرێکى تىگرت، جا پرسيار کرا لە پيغەمبەر ﷺ دەر بارەى ئەمە، فەرمووی: بیخۆن، ئەم حوشتەرە کۆى بوونيان هەیه وەک کۆى بوونی ئازەلى درندە، جا هەریەکیکیان ئاواى بە سەر هات ئاواى لى بکەن، سفیان نەگەرایەوہ دواى ئەمە. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 73]

ووتم: أحمد بن محمد بن علي أبو عبدالله الصيرفي ناسراو بە (ابن الآبنوسي) کەس تەوسىقى نەکردووە، الخطيب دەر بارەى دەئى: أبو بكر البرقاني پێى ووتم: ابن الآبنوسي داواى کتیبى (جامع الترمذي) لێم کرد، ووتم: کتیبەکەم بیستووہ بەلام نوسخەى کتیبەکەم لا نیە، جا دواى مردنى ابن الآبنوسي لەناو کتیبەکانى کتیبیکم بینى نوسخەیهک لە کتیبى (جامع الترمذي) تیدا بوو لەسەر کتیبەکە ناوى من و خۆى نوسى بوو! جا ئەم شتەم بۆ حمزة الدقاق گێرايەوہ ووتى: ابن الآبنوسي بە ئەنقەست درۆ ناکات بەلام حەزى لیبوو کتیب کۆ بکاتەوہ.

يحيى الحمانى خيلاف زۆرە دەر بارەى زەعیفە يان نا ناتوانم تەرجيح بکەم.

عبد الحميد الحمانى باوکی يحيى گێرانەوہکەى لەوہ دەچى کە خۆى ئامادەى رووداوہکە نەبووہ.

سعيد بن مسروق باوکی سفیان الثوري-ه بۆیه أبو حنیفة دەڵی: حدثني سعيد بن مسروق باوکی ئەم داپۆشراوه.

الصیري دەڵی: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا ابن سماعة ووتی: بیستم أبو يوسف ووتی: أبو حنیفة دادەنیشت سفیان بە داپۆشراوی دەهات گوئی له ووتەکانی أبو حنیفة دەگرت که سیش نهیده زانی له وێیه، جا أبو حنیفة رۆیشت پیاویکی خەوتوو داپۆشراو به جلهکانی بینی، أبو حنیفة ووتی: حدثني باوکی ئەم خەوتوو سعيد بن مسروق. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 73] ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دەڵی: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد يعني ابن محمد بن مغلس قال حدثنا الحسن بن بشر قال حدثني زائدة ووتی: له ژێر سهری سفیان کتیبیکم بینی که سهیری دهکرد، منیش ئیزنم لی وهگرت که سهیری بکه م، جا کتیبه که ی پێدام بینیم کتیی (الرهن) بوو هی أبو حنیفة، پیم ووت: سهیری کتیبهکانی دهکهیت ؟ ووتی: ههزم دهکرد هه موو کتیبهکانی له لām بوايه کۆم کردبوايه وه سهیرم کردبوايه، له شهرح کردنی عیلمدا هیچ ئامانجیک نه ماوه به لām ئیمه ئینصافمان نه بوو به رامبهری. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 74] ووتم: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دەڵی: حدثنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد الحسين بن حماد ووتی: هاوه لانی أبو حنیفة ئەوانه ی که بهردهوام له بازنه ی دهرس ووتنه وه ی بوون ده کهس بوون، ئەوانه ی فیه بیان له بهر بوو وهک له بهرکردنی قورئان چوار کهس بوون، زفر بن الهذیل و یعقوب بن إبراهيم و أسد بن عمرو و علي بن مسهر، وه پێیان وایه سفیان فیه ی له علي بن مسهر وهردهگرت له ووتەکانی أبو حنیفة، وه سفیان پشتی به علي بن مسهر و موزاکه ره ی ئەو به ست بۆ نویسنی کتیبه که ی که ناوی نا (الجامع).

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 74]

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصیمری دەئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا يحيى الحماني ووتی: بیستم علي بن مسهر ووتی: من دهچوومه لای سفیان عیلمی أبو حنیفة-م بۆی دەبرد، جا ئەمە گەیشتهوه به أبو حنیفة، ووتی: بۆچی عیلمەکەت دەدەیت به کەسیک کە سوپاست ناکات لەسەری ؟ **[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 74]**

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنە.

الصیمری دەئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالوهاب بن أبي حية قال حدثني عبدالملك بن أحمد قال سمعت محمد بن شجاع يقول سمعت محمد بن عبيد الطنافسي دهيووت: بیستم أبو معاوية دهيووت: بهردهوام سفیان له لایمان گەورە بوو تا ئەوکاتە قسە ی به أبو حنیفة ووت، ئێمەش هەجرمان کرد و پرەفزمان کردەوه. **[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 76]**

ووتە: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنە.

الصیمری دەئێ: حدثنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد بن مغلس قال حدثنا ابن نمير قال حدثني أبي ووتی: الأعمش گەرپرسیاری دەربارە ی بابەتیک لێکرا بوا یە دهيووت: برۆن بۆ ئەم بازنە یە، و اتا بازنە ی دەرس ووتنەوه ی أبو حنیفة. **[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 78]**

ووتە: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصیمری دەئێ: أخبرنا أبو حفص عمر بن إبراهيم المصري قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد ابن مغلس قال حدثنا يحيى بن أكثم ووتی: بیستم جریر ووتی: المغيرة بن مقسم الضبي پێ ووتە: لەگەڵ أبو حنیفة دانیشە گەر إبراهيم (النخعي) زیندوو بوا یە ئەوا پێویستی به دانیشتن لەگەڵ أبو حنیفة هەبوو، والله أبو حنیفة به چاکێ دەزانێ قسە له حەلال و حەرامدا بکات.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 79]

ووتە: أحمد بن محمد بن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصیرفی دەڵێ: أخبرنا أحمد بن محمد الصیرفی قال حدثنا محمد بن أحمد المسکي قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا محمد بن سعدان قال حدثنا أبو سليمان الجوزجاني قال حدثنا خارجة بن مصعب ووتی: بیستم عبدالله بن عون باسی أبو حنیفة-ی کرد ووتی: ئەو خاوەنی شەو نوێژ و عیبادەت بوو، هەندیک لەوانە ی مەجلیسەکە ی ووتیان: ئەو ئەمڕۆ قسە یە ک دەکات پاشان بەیانی لێ پەشیمان دەبێتەو، ابن عون ووتی: ئەمە بەلگە یە لە سەر وەرە، هیچ کەسێک لە ووتە یە ک پەشیمان نابێتەو بۆ ووتە یە ک تر تەنھا خاوەنی دین نەبێ، گەر ئەمە نەبوا یە ئەو هەلەکە ی خۆی سەردەخست و بەرگری لێ دەکرد. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 79]

ووتە: دوو خارجة بن مصعب، یەکیکیان باپیرە ئەو ی تریان نەو، یە، خارجة بن مصعب بن خارجة بن مصعب، خارجة-ی یە کەم نەو، ی، خارجة-ی دوو هەم باپیرە یە، باپیرە کە مەتروکە، نەو، کە صدوق-ه، ئەمە ی سەنە دەکە باپیرە کە یە چونکە لە عبدالله بن عون رپوایەت دەکات عبدالله سالی 151 مردوو ئەویش سالی 168 مردوو بەلام نەو، کە ی سالی 264 مردوو بە عبدالله بن عون نەگەشتوو.

بەهۆی ئەم سەنە دەو هەگەشتەم بە دنیای ی ئەو محمد بن سعدان-ه ی کە لە رپوایەتەکان ی پێشوو باسمان کرد دوو محمد بن سعدان هە یە یەکیکیان مەجهولە و رپوایەت ی مونکەری هە یە ئەو ی تریان سێقە یە، جا ئەو ی أبو بشر الدولابي رپوایەت ی لێو دەکرد ئەو یانە کە مەجهولە و رپوایەت ی مونکەری هە یە چونکە ئەو ی تریان کە سێقە یە سالی 231 مردوو وە ک باسمان کرد، لەم سەنە دەدا علي بن محمد النخعي رپوایەت لە محمد بن سعدان دەکات، النخعي سالی 324 مردوو ئەو محمد بن سعدان-ه ی کە سێقە یە ووتمان سالی 231 مردوو ئەو ی باشە النخعي چ سالی ک ئەمە ی بیستوو لە محمد ؟ ئەو ی ئەو کات تەمەنی خۆی چەند بوو ؟ گەر بلیین بەلانی کەم تەمەنی 16 سالی بوو و اتا سالی 215 لە دایک بوو ئەمە گەر ترین ئەگەرە کە هەمیشە ئەگەرە گەرەکان وەر دەگرین بۆ ئەو راپواییانە ی کە سالی مردنیان یان لە دایک بوونیان نازانین ئەگینا ئەستەمە سالی 231 ئەمە ی بیستبێ چونکە دەکرێ چەند سالی ک بەر لە مردنی محمد ئەمە ی بیستبێ بەلام ئیمە هەمیشە سالی وەفاتی راپواییە کە هەژمار دەکەین وە ک یە دەگ تا بیانوو مان پێ نەگرن، وە تەمەنی

ئەوێ رپوایەتی لێوێ دەکات زۆر بە گەنجی هەژمار دەکەین لەنیوان 15 بۆ 20 سأل لەکاتیکیدا زۆربەیی بیستەکان لەسەر ووی ئەم تەمەنەییە، جا ئایا دەکری النخعي 109 سأل ژیا بیت لەکاتیکیدا زۆرینەیی ئەو شیخانەیی النخعي رپوایەتی لێوێ کردوون لە ماوێ نیوان سألانی 270 بۆ 280 مردوون، گەر النخعي لە سأل 231 بە محمد بن سعدان بگات ئەو بۆ هیچ رپوایەتیکی نیە لەو شیخانەیی کە لە نیوان سألانی 230 و 240 و 250 مردوون ؟

الصیري دەئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا أبو الوليد ووتی: شعبة به چاکە باسی أبو حنيفة-ی دەکرد، زۆر دوعای بۆ دەکرد، ئەم بیستووێ هەرگیز لە بەردەم شعبة باسی أبو حنيفة بکری ئیلا دوعای بۆ کردووێ. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 80]** ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري دەئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أحمد بن علي ووتی: ئیمە لەلای شعبة بووین جا بە شعبة ووترا أبو حنيفة مرد، شعبة دواي إنا لله وإنا إليه راجعون ووتی: پروناکی نوری عیلم کوژایه وە لەسەر ئەهلی کوفه، ئەوان هەرگیز کە سیکی تر نابینن وەک ئەو. **[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 80]** ووتم: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصیري دەئێ: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم بن أحمد قال حدثنا أبو جعفر أحمد ابن محمد بن سلامة الطحاوي فيما كتب به إلي قال حدثنا جبرون بن عيسى بن يزيد قال حدثنا أيوب العراقي أبو هشام قال حدثني محمد بن رشيد صاحب عبدالرحمن بن القاسم عن يوسف بن عمرو عن ابن الدراوردي ووتی: مالك وأبو حنيفة-م بینی لە مزگەوتی پیغەمبەری الله ﷺ دواي نوێژی عیسا، ئەو شتانەیی لەبەر یان کردبوو بۆ یەکتریان دەووتە وە و دیراسەیان دەکرد تا ئەو کاتەیی یەکیکیان ووتەیی بەرامبەرە کە ی دەبینی کە فەتوای پێ داوێ و کاری پێکردووێ دەستیان لە یەکتەر هەڵدەگرت بە پێ زۆر

کردن و به هه‌له دانانی یه کێکیان بۆ ئه‌وی تر، تا نوێژی به‌یانیان ده‌کرد له‌و مه‌جلیسه‌یاندا.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: جبرون بن عیسی بن یزید زه‌عیفه، آیوب العراقی و محمد بن رشید نه‌مدۆزینه‌وه.

الصیري ده‌ئێ: أخبرنا عمر بن ابراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا جعفر بن سهل بن فروخ قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا سليمان بن الربيع قال حدثنا كادح بن زحمة ووتی: پیاویک پرسپاری له‌ مالک بن انس کرد ده‌رباره‌ی که‌سیک که‌ دوو جلی هه‌یه یه‌کێکیان پیسه‌ ئه‌وی تریان پاکه‌ جا کاتی نوێژ هاتوو، مالک ووتی: پاکه‌ که‌ له‌ به‌ر ده‌کات. کادح ده‌ئێ: ووتی أبو حنيفة-م به‌ مالک ووت که‌ ده‌ئێ: هه‌ر جاره‌ و به‌ جلیکیان نوێژ ده‌کات، جا مالک فرمانی کرد پیاوه‌ که‌ بگه‌رێننه‌وه، ئینجا فه‌توای بۆدا به‌ ووته‌ که‌ی أبو حنيفة. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه‌ درۆزنه‌، سليمان بن الربيع زه‌عیفه، کادح بن زحمة الله أعلم چ که‌سیک جگه‌ له‌م رپوايه‌ته‌ له‌ هه‌چ شوێنیکی تر ناویم نه‌دۆزییه‌وه.

الصیري ده‌ئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثنا الحماني قال حدثنا ابن المبارك ووتی: من له‌ لای مالک بن انس بووم پیاویک هاته‌ لای مالک به‌رزی کرده‌وه، پاشان ووتی: ده‌زانن ئه‌مه‌ کێیه‌؟ کاتیک چوو ده‌ره‌وه‌، ووتیان: نه‌خێر، منیش ناسیم، مالک ووتی: ئه‌مه‌ أبو حنيفة-ی عیراقی بوو، گه‌ر بلێ ئه‌م دینگه‌یه‌ له‌ زێړه‌ ئه‌وا ووته‌ که‌ی راست ده‌رده‌چی، فیکه‌ بۆی گونجێنراوه‌ ماندوو بوونی گه‌وره‌ی پێ ناوی بۆ ئه‌و، ابن المبارك ده‌ئێ: وه‌ سفیان الثوري هاته‌ لای مالک له‌ شوێنیکی نزمتر له‌ شوێنه‌ که‌ی أبو حنيفة-ی دانیشاند، کاتیک چوو ده‌ره‌وه‌، ووتی: ئه‌مه‌ سفیان بوو، جا باسی فیکه‌ و وه‌رعی سفیان-ی کرد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 81]

ووتم: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه‌ درۆزنه‌.

الصیري ده‌ئێ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال ثنا مكرم قال ثنا أحمد بن عطية قال سمعت ابن أبي إسرائيل قال سمعت ابن عينة ووتی: چووم بۆ لای سعید بن أبي عروبة، پێ ووتم: ئه‌ی باوکی محمد

هیچ دیارییه کم نه دیوه وهک ئەوانه ی که له شاره که ی تۆوه بۆمان دیت له لایه ن أبو حنیفه-هوه،
 هه ز ده که م الله ئەو عیلمه بهینیتە دهره وه که أبو حنیفه ههیه تی بۆناو دئی ئیمانداران، الله به
 جوړیک فیکم داوه به م پیاوه وهک بلی بۆ فیکم دروست بووه. [أخبار أبي حنیفه وأصحابه : 82]
 ووتم: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا ابن کاسب
 ووتی: بیستم سفیان بن عیینة دهیوت: ئەوه ی المغازی دهوی با بچیتە مه دینه، ئەوه ی مه ناسکی
 دهوی با بچیتە مه ککه، ئەوه ی فیکم دهوی با بچیتە کوفه و پابه ند بئ به هاوه لانی أبو حنیفه.
 [أخبار أبي حنیفه وأصحابه : 82]
 ووتم: (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیمري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا
 محمد بن المثني صاحب بشر بن الحارث ووتی: بیستم ابن عیینة ووتی: زانا کان چوارن: ابن عباس له
 سەردەمی خۆی، الشعبي له سەردەمی خۆی، أبو حنیفه له سەردەمی خۆی، الثوري له سەردەمی
 خۆی. [أخبار أبي حنیفه وأصحابه : 83]
 ووتم: (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، پێشتریش ئەم رپوایه ته مان هیئا له تاریخ بغداد هه ر له رینگای
 الصیمري.

الصیمري ده ئی: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن
 محمد قال حدثنا الحمانی قال حدثنا ابن المبارك ووتی: باسی أبو حنیفه کرا له به رده م داود الطائي،
 جا ووتی: ئەوه ئەستیره یه که که سی رۆشیتوو له شه ودا رینگای پئ ده دۆزیته وه، وه عیلمیکه دئی
 ئیمانداران قبو لیان کردوو ه، هه ر عیلمیک له عیلمی ئەو نه بیئت ئەوا به لایه بۆ سه ر خاوه نه که ی،
 والله ئەو عیلمی هه رام و هه لال و رزگار بوون له سزای الجبار-ی لایه، له گه ل وه رع و خزمه تیکی
 به رده وام. [أخبار أبي حنیفه وأصحابه : 83]

ووتە: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه، الحمانی مامیه تی ناوی (جبارة بن مغلس) ه مه تروکه، داود الطائي قوتابی أبو حنیفة بووه ووتە که ی نرخی نیه گەر سه حیحیش بێت.

الصیري ده ئی: حدثنا القاضي أبو نصر محمد بن محمد بن سهل النيسابوري الفقيه قال حدثنا أحمد ابن هارون قال حدثني محمد بن المنذر بن سعيد الهروي قال حدثنا محمد بن سهل بن منصور الرازي قال حدثني أحمد بن إبراهيم قال سمعت منصور بن هاشم دهيووت: ئيمه له گه ل عبدالله بن المبارك بووين له القادسية كاتيک پياويک هاته لای که خه لکی کوفه بوو جا که وته قسه ووتن به أبو حنیفة، عبدالله پي ووت: قسه به پياويک ده ئی که 45 سال پینج نوێزه فره زه که ی کردووه به یه ک ده ست نوێژ، هه موو قورئانی ده خویند له دوو رکعه تی شه و نوێژدا، ئەو فیه ی که هه مه له أبو حنیفة فیری بووم. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 84]

ووتە: محمد بن سهل بن منصور الرازي و منصور بن هاشم نه مدۆزینه وه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عبدالله بن إبراهيم البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد قال حدثنا الحمانی ووتی: بیستم ابن المبارك دهيووت: گەر سفیان و أبو حنیفة کۆک بن له سه ر شتی که ئەوا ده یکه م به حوجه له نیوان خۆم والله دا له و شتانه ی که فه توای پڤ ده دریت له دینی الله دا. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 84]

ووتە: أحمد بن الصلت درۆزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا نصر بن علي قال حدثنا عبدالله بن داود ووتی: هه رکه سی که ده یه وئ ده رچئ له زه لیلی کوئرایه تی و جه هل، وه چێژی فیه هه ست پئ بکات ئەوا با سه یری کتیبه کانی أبو حنیفة بکات. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 85]

ووتە: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصیري ده ئی: أخبرنا أحمد بن محمد الصيرفي قال حدثنا محمد بن أحمد المسكي قال حدثنا

علي بن محمد بن كاس قال حدثنا محمد بن محمود الصيدلاني قال حدثنا محمد بن شجاع ووتى: عبدالله ابن داود ووتى: أبو حنيفة عه يبدار ناكات تهنها دوو كهس نه بئت، جاهيليك فه زلى ووتهى أبو حنيفة نازانى، يان هه سوديك به عيلم نه گه يشتوو هه جا هه سودى پى ده بات.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 85]

ووتم: محمد بن شجاع الثلجي درۆزنه.

الصيمري ده ئى: أخبرنا عبدالله بن محمد البزاز قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالوهاب بن محمد قال حدثنا علي بن الحسين الدرهمي بالبصرة ووتى: الخريبي پى ووتين: والله أبو حنيفة به سودتر بوو بۆ موسلمانان لهه دووانه، واتا حماد بن سلمة وحماد بن زيد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 85] ووتم: عبدالوهاب بن محمد المروزي نه مدۆزیه وه، الخريبي عبدالله بن داود-ه پيشتر باسما ن کرد كه ئيمام أحمد ده ئى بينيم فه رمووده م لى نه نوسيه وه هه زى له ره ئى بوو، بۆيه ووتهى كه سىكى ئاوا سهنگى نيه گهر سهه حىحيش بئت، پاشان ووته كهى به ههچ شىوهيه ك راست نيه دوو هه مهاد كه له كوئى أبو حنيفة له كوئى ! تانه دانه لهه دووانه گهر به راوورد بكرين به أبو حنيفة.

الصيمري ده ئى: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا نصر بن علي ووتى: به أبو عاصم-م ووت: له لای تو أبو حنيفة فه قهتره يان سفيان ؟ ووتى: والله له لای من أبو حنيفة له ابن جريج فه قهتره، چاوم كه سى نه ديوه لهو به توانا تر بى له فيقه.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86]

ووتم: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده ئى: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال سمعت تميم بن المنتصر دهيووت: پياويك به يزيد بن هارون-ى ووت: ئهى باوكى خالد ره ئى مالك له لات خو شه ويستره له ره ئى أبو حنيفة ؟ ووتى: فه رمووده ي مالك بنوسه وه ئهو پياوه سيقه كانى هه لده بژارد، وه فيقهيش پيشه ي أبو حنيفة-يه، نه مديوه كه سى مونا زه ره ي له گه ل بكات له

شتیک له فیهدا ئیلا سەرکەوتوو بە سەریدا، فیه پێشە ی أبو حنیفە و هاوێلانیەتی، وە میراتیش وەک بێ ئێوان بۆ میرات دروستکراون. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86] ووتە: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصيمري دەئێ: حدثنا العباس بن أحمد الهاشمي قال حدثنا علي بن عمرو الحريري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا إبراهيم بن مخلد قال حدثنا أبو سعيد البلخي قال سمعت أبا عبد الرحمن المقرئ ووتی: عبد العزيز بن أبي رواد ووتی: أبو حنيفة ئامرازی تاقی کردنەوێه، هەرکە سێک أبو حنیفە-ی خوشبوی سونیه، وە هەرکە سێک رقی لێ بێت بیدەچیە.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86]

ووتە: إبراهيم بن مخلد البلخي مه جهوله.

الصيمري دەئێ: أخبرنا أبو القاسم عبد الله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن محمد قال حدثنا إبراهيم بن سعيد الجوهري قال حدثنا شابة بن سوار قال أخبرني أبي ووتی: الحسن بن عمارە-م بینی له گۆرستانی الخیزران له لای گۆری أبو حنیفە دەگریا و دەیووت: رەحمەتی الله- ت لێی، تۆ جێگرەوێ ئێوانە ی پێشین بووی، وە لەدوای خۆت جێگرەوێت جێ نەهێشت، گەر جێگاشت بگرنەوێ له و عیلمە ی که فیژت کردوون ئێوان ناتوانن جێگات بگرنەوێ له وەرە تەنەا به تەوفیقی الله نەبێ، ووتە: ئەمە کێیە ؟ ووتیان: گۆری أبو حنیفە-یە.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 86]

ووتە: أحمد بن محمد (أحمد بن الصلت) ه درۆزنە.

الصيمري دەئێ: أخبرنا عبد الله بن محمد قال حدثنا القاضي أبو بكر مكرم بن أحمد قال حدثنا الحسين بن علي بن حبان عن أبيه ووتی: به أبو زكريا يحيى بن معين ووترا: كامه یان خوشەوێستەرە لەلات الشافعی یان أبو حنیفە یان أبو یوسف ؟ ووتی: الشافعی حەزم بە فەرموودەکانی نیه، وە أبو حنیفە کەسانی چاک رێوایەتیان لێوێ کردووە، وە أبو یوسف ئێهلی درۆ کردن بوو پاستگۆ

بوو، پئی ووترا: أبو حنیفة راستگو بوو له فهرمووده ؟ ووتی: بهئی صدوق بوو.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 86]

ووتم: شیخه کهی الصیمری پیشتر باسمان کرد که پروون نیه کامه یانه.

علي بن حبان پیشتر باسمان کرد جهرح و تهعدیلی بو نهکراوه، وه کهسیش ئاوری لهم ووتهیهی يحيى بن معين نه داووتهوه که له پرووی فهرمووده وه الشافعي عهیدار دهکات و أبو حنیفة و أبو یوسف مه دح دهکات أبو حنیفة و أبو یوسف نه له حفز نه له راستگوئی ناگهن به الشافعي، هه نديک ئهم کارهی به ده مارگیری مه زهه بی ناو ده بهن چونکه وهک ووتمان سهرهتای ته مه نی کتیبه کانی أبو حنیفة-ی خویندوو له لای محمد بن الحسن الشيباني بویه هه نديک به حه نه فی مه زهه ب هه ژماری ده کهن، ئه وه شمان بیر نه چئ که يحيى بن معين أبو حنیفة-ی به جهه می ناو بر دووه، وه وتوویه تی فهرمووده کانی نانوسرینه وه، پهنگه سهرهتا ته وسیقی کردب دواتر حالی بو ده رکه وتب.

الصیمری دهئی: أخبرنا عمر بن إبراهيم المقرئ قال حدثنا مكرم قال حدثنا محمد بن علي بن العباس البزاز قال حدثني القاسم المعشري والحسين بن فهم وجگه له وانیش ووتیان: بیستمان يحيى بن معين دهیووت: فه قهه کان چوارن: أبو حنیفة وسفیان و مالك والأوزاعي.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 87]

ووتم: محمد بن علي بن العباس البزاز نه مدؤزیه وه.

الصیمری دهئی: حدثنا الشريف أبو الحسن العباس بن أحمد بن الفضل الهاشمي قال حدثنا أحمد بن محمد بن المنصوري قال حدثنا علي بن محمد بن كأس النخعي قال حدثنا أحمد بن أبي خيثمة قال حدثنا سلمة النحوي ووتی: سليمان بن داود الهاشمي ووتی: الشافعي پئی ووتم: ووتهی أبو حنیفة گه وره تره له وهی که به ئاسانی رهت بکریته وه. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 87]

ووتم: أحمد بن محمد بن المنصوري هه لهیه المنصوري نازناویه تی نهک ناوی باپیری بیّت له لاپه ره 73 و 90 ناوه کهی راست کراوته وه، أحمد بن محمد بن صالح بن عبد ربه المنصوري تۆمه تباره

به درؤ، الذهبي له میزان الاعتدال فەرموودەیه کی درؤ دەهێنێ کە المنصوري رێوایه تی کردوو،
الذهبي دەئێ هۆکارە کە ی المنصوري-ه.

الصيمري دەئێ: حدثنا العباس بن أحمد قال حدثنا أحمد بن محمد بن المنصوري قال حدثنا علي بن محمد النخعي قال حدثنا الحسن بن قتيبة قال حدثنا حرملة بن يحيى ووتى: **بيستم الشافعي** دهيووت: ههركه سيك سهيري كتيبه كاني أبو حنيفة نه كات رونه چوو له فيقهدا.

[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 87]

ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمه تبارە به درؤ، حسن بن قتيبة مه تروکه.

الصيمري دەئێ: أخبرنا عبدالله بن محمد قال حدثنا مكرم قال حدثنا عبدالصمد بن عبيدالله عن عبدالله بن محمد بن نوح قال حدثنا حفص بن يحيى قال حدثنا محمد بن أبان عن الحارث ابن عبد الرحمن ووتى: ئيمه له لای عطاء بووين هه نديکمان له دواى هه نديکي ترمان، جا کاتيک أبو حنيفة هات عطاء شوينه کە ی بۆ فراوان کرد و نزیکي کردوه له خۆی. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 89]

ووتم: عبدالصمد بن عبيدالله نه مدؤزیه وه مه گەر عبيدالله بن عبدالصمد بێ، عبدالله بن محمد بن نوح نه مدؤزیه وه، حفص بن يحيى گەر التيمي بێت ته نه ا بن حبان له الثقات هیناویه تی به بێ به کارهینانی هێچ له فزیکي جهرح و ته عدیل، گەر یه کيکي تربیت نازانم، محمد بن أبان زۆره نازانم کامه یانه، الحارث بن عبدالرحمن نه مدؤزیه وه.

الصيمري دەئێ: أنشدنا أبو الحسن العباس بن أحمد بن الفضل الهاشمي قال أنشدنا أحمد بن محمد المنصوري قال أنشدنا علي بن محمد النخعي قال أنشدنا إسحاق بن إبراهيم بن مقراض قال أنشدنا سويد بن سعيد المروزي ووتى: **بيستم ابن المبارك** دهيووت:

لقد زان البلاد ومن عليها *** إمام المسلمين أبو حنيفة
بأثار وفقه في حديث *** كأثار الزبور على الصحيفة

فما في المشرقين له نظير *** ولا بالمغربين ولا بالكوفة
رأيت العائنين له سفاها *** خلاف الحق مع حجج ضعيفة

واتا: وولات و دانیشتوانی وولاتی جوان کرد ئیمامی موسلمانان أبو حنيفة، به ئاشار و فیکم له
فهرمووده‌دا، وهک ئاسه‌واری نوسین له‌سەر په‌راودا، نه له دوو خۆر‌هه‌لاته‌که و نه له دوو
خۆر‌ئاوا‌بوونه‌که و نه له کوفه‌ش هاوشیوهی نیه، بینیم ئه‌وانه‌ی عه‌یبداریان ده‌کرد عه‌قلیان پوچ
بوو خیلای هه‌قیان ده‌کرد به به‌لگه‌ی لاواز. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 90]
ووتم: أحمد بن محمد المنصوري تۆمه‌ت‌باره به درۆ، إسحاق بن إبراهيم بن مقراض نه‌مدۆزیه‌وه،
سويد بن سعيد المروزي نه‌مدۆزیه‌وه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا أبو القاسم عبدالله بن محمد الحلواني قال حدثنا مكرم قال حدثنا
عبد الوهاب ابن محمد قال حدثنا يعقوب بن شيبه قال أخبرني عبدالله بن الحسن عن بشر بن الوليد ووتی:
أبو حنيفة له به‌ندیخانه مرد و له گۆرستانى الخيزران نیژرا.
يعقوب بن شيبه ده‌ئ: یم راگه‌یه‌ندرا أبو حنيفة له سوجه‌دا مرد.
[أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 93]

ووتم: مه‌به‌ستم برگه‌ی دووه‌می رپوايه‌ته‌که‌یه که يعقوب بن شيبه ده‌ئ: یم راگه‌یه‌ندرا (خبرت)
ئه‌مه صیغه‌ی تمریض-ه زه‌عیفه نازانین کئ پئ راگه‌یان‌دووه يعقوب 32 سأل دواى مردنى أبو
حنيفة له دایک‌بووه، ئه‌م رپوايه‌ته‌شم بۆ دڵ نه‌خۆشه‌کان هینا رهنگه به‌هۆی ئه‌م رپووداوه کوفرو
بیدعه‌کانیان بیر چیت‌ه‌وه بلین مادام له سوجه‌دا مردووه که‌واته موسلمان بووه ئه‌م فه‌زله الله به
هه‌موو که‌سیکی نادات ...هتد، رپوايه‌ته‌که زه‌عیفه وهک باسمان کرد.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا أحمد بن عطية قال حدثنا
عبدالله ابن مطيع ووتی: بیستم باوکم ده‌یووت: ته‌رمی پیاویکم بینى له سه‌رده‌می أبو جعفر ... (دواى
باسکردنى رپوره‌سى ناشتى و نوێ له‌سه‌رکردنى ئینجا ده‌ئ) خه‌لکی بۆماوه‌ی بیست رۆژ زیاتر نوێژیان
له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ده‌کرد. [أخبار أبي حنيفة وأصحابه : 93]

ووتە: أحمد بن عطية (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا ابن مغلس قال حدثني خلف بن سالم ووتی: بیستم صدقة المقابري -دوعای قبول بوو- ده‌یووت: کاتیک أبو حنیفة نیژرا له گۆرستانی الخیزران ده‌نگیکم بیست له شه‌ودا بو ماوه‌ی سی شه‌و:

ذهب الفقه فلا فقه لكم *** فاتقوا الله وكونوا خلفا

مات نعمان فمن هذا الذي *** يحيى الليل إذا ما سجفا

واتا: فيقه. رؤیشت فیه‌تان نیه، ته‌قوای الله-تان هه‌بی بین به‌ جیگره‌وه، النعمان مرد، کییه‌ نه‌و

که‌سه‌ی که‌ شه‌و زیندوو ده‌کاته‌وه که‌ تاریک بوو. [أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 94]

ووتە: ابن مغلس (أحمد بن الصلت) ه درۆزنه.

الصيمري ده‌ئ: أخبرنا عمر بن إبراهيم قال حدثنا مكرم قال حدثنا عمر بن إسحاق بن إبراهيم قال حدثنا علي بن ميمون ووتی: بیستم الشافعي ده‌یووت: من ته‌به‌روک ده‌که‌م به‌ أبو حنیفة و ده‌چمه‌ لای گۆره‌که‌ی له‌ هه‌موو پۆژیکدا سەردانی ده‌که‌م، جا گە‌رشتیکم پێویست بوایه‌ دوو رکعت نوێژم ده‌کرد و ده‌هاتم بۆلای گۆره‌که‌ی و داوای پێداویستیم له‌ الله ده‌کرد.

[أخبار أبي حنیفة وأصحابه : 94]

ووتە: عمر بن إسحاق بن إبراهيم ته‌نه‌ا لی‌ره‌دا ناوی هه‌یه‌ له‌ هیچ شوینیکی تر ناوی نیه‌ که‌س نازانی کییه‌، ابن تیمیة ده‌ئ: ئەم پێوايه‌ ته‌ درۆیه‌، زۆر زانی تر قسه‌یان له‌ سه‌ر کردوو به‌ درۆیان زانیوه‌.

و دەووتری: أبو معاوية الضرير وتوویەتی: خوشویستی أبو حنیفة له سوننه تدايه، وه حفص بن غياث وتوویەتی: ووتەى أبو حنیفة له فیهدا له موو باریکتربوو، کەس عەبیداری ناکات تەنھا جاهییل نەبێ، ئەم ووتانە الذهبی هیناویەتی بەبێ سەنەد بۆیە باسم نەکردوو له کتیبە کەدا چونکە نازانین حاڵی سەنەدەکان چۆنە، گەر سەحیحیش بێت أبو معاوية الضرير مورجیئە یەکی پێس بوو وەک ابن حبان باسی دەکات، وە أبو داود دەڵێ: سەركردەى مورجیئە بوو له کوفە، وە دەووتری وکیع ئامادەى جەنازە کەى نەبوو بەهۆی ئیرجاء، جا ئاساییە کە سێکی ئاوا مەدحی أبو حنیفة بکات چونکە أبو حنیفة پیشەنگی بوو لەم کارەدا، سەبارەت بە حفص بن غياث هینامان له بەشی یەكەم کە له دژی أبو حنیفة قسەى کردوو نەك مەدحی بکات، سەبارەت بە ووتە کەى زانایانی المتأخرين و زانایانی سەردەم شایستەى باسکردن و ئاور لێدانەو نیه چونکە زانراوه لای ئەوان أبو حنیفة ئیمامە، بگرە بە هیچ جوړیک قبوڵی ناکەن ئەم ووتانەى سەلف دەربارەى باس بکری و بلاو بکریتەو، جا کاتیک ووتەى ئەم هەموو زانایەى سەلف بەر دەست بوو دەربارەى کە سێک کە خۆیان لە گەڵی ژیاون یان له سەردەمە کەى ئەو نزیک بوونە ئەوا هیچ پێویست ناکات بگەرێنەو سەر ووتە کەى کە سانیک کە سەدان سأل دواى ئەم کە سە هاتوون کردوویانە بە ئیمام و نە یارانى بە خەوارێج و تیکدەر و فیتنە چى و غولات و ئەم جوړە ناوانە وەسف دەکەن، بەلام سەیرم پێدیت بۆ جورئەت ناکەن کە سەلف بەم ناوانە وەسف بکەن له کاتیکدا دەزانن ئەم خەلکە هەر قسە یەك بکات له دژی أبو حنیفة بەهۆی ووتەکانى سەلف وای لێهاتوو کە ئەم قسە یە بکات، ئێتر بۆ دەبێ هەموو تاوانە کە له ملی تابع بن متبوع-یش هیچی نە یە تە سەر؟! خو بە هەموو پێوهریک له پێشترە تاوانە کە بخریتە ئەستۆى متبوع نەك تابع.

نزیكەى 260 رپوايه تمان هینا دەربارەى مەدحکردنى أبو حنیفة له هەر چوار کتیبى (الانتقاء) ی ابن عبدالبر و (تارخ بغداد) ی الخطیب و (فضائل أبي حنیفة) ی ابن أبي العوام و (أخبار أبي حنیفة وأصحابه) ی الصیمري، کە خاوەنى ئەم چوار کتیبە جگە له رپوايه تە تايبە تەکانى خۆیان زوړیک له رپوايه تى کتیبەکانى پێش خۆیان نەقل کردوو وەک کتیبى يوسف بن أحمد له لایەن ابن عبدالبر

و کتیبی مکرەم بن أحمد لەلایەن الصیمیری، وە ابن أبي العوام زۆربەى ڕیوایەتەکانى کتیبەکەى أبو بشر الدولابی کۆکردۆتەو، هەر و هەها کتیبەکەى علي بن محمد بن کاس النخعي کە بوونی نەماوە الخطیب بەشیکی ئی نەقل کردووە الصیمیری بەشیکی زیاتری نەقل کردووە، ئەوانەش تەنها ناویان ماوە و بەردەست نین یان بوونیان نەماوە گەر هەندیک ڕیوایەتی لە کتیبەکانى دواى خۆى نەقل کرابێ بە سەنەدەو هیناومە، ئەوانەش دواى سەدهى پینجەم نوسراون بەبێ سەنەد و دووبارەکەرەو هى کتیبەکانى پیشوون نەمەیناون چونکە پێویست بە هینانى ناکات، وە گرنگیم بەم ووتانەش نەداوە کە لەلای زانایانى خەلف و معاصرین دەربارەى أبو حنیفة ووتراوە لە مەدح و پێداهەڵدان چونکە لای هەموومان زانراوە کە دواى سەردەمى سەلف أبو حنیفة لە پڕێک بۆتە کورپێک دونیای بۆ سەراو ژوور کراوە بە جۆرپێک کە هیچ کام لەم زانایانەى سەلف گەر لە سەردەمى دواى خۆیان ژیا بوان بۆیان نەبوو قسەى پێ بلێن، جا بۆیە کە لێردا ئیمە ووتەى سەلفى صالحمان بەردەستە دەربارەى کەسێک کە خۆیان لەگەڵی ژیاون یان سەردەمیان لێى نزیک بوو نەچارنێن بزانیان کەسێک دواى سەدان سأل هاتوو یان هەزار سأل چۆن لە أبو حنیفة دەروانىت، وە پێم وایە ئەم هەموو لاف و گەزافەى کە لێدەدرێ بەناوى شوینکەوتنى سەلفى صالح تا ڕاددەیهک دەبێ شەرمەزارتان بکات و واتان لێبکات کە نەتوانن پشت لە ووتەکانى سەلف بکەن و بگەرێنەو و بۆ ووتەکانى خەلف و معاصرین، ئەگینا ووتنى دروشمى (شوینکەوتنى سەلفى صالح) جگە لە دروشمى درۆ هیچى تر نیه، جا گەر بپار وای بە تیگەشتنى خەلف لە ووتەکانى سەلف تیگەهین کەواتە خەلفمان کردۆتە حاکم بەسەر سەلف هەرچى خەلف بیهوێ و لەسەرى بپروات هەر ئەو هیه، قسەى سەرەتا و کۆتایى هەر هى خۆیانە، قسەى سەلف هیچ نەرخێکى نیه ئیلا مەگەر خەلف پێى ڕازى بن و لەسەرى بپۆن ئەوکات نەرخى هیه و جیگای قبوڵە! خۆ ئەگەر بەروونیش بزانیان لە بابەتێک خەلف پێچەوانەى سەلفەن دەبێ بلێن سەلف هەر ئەو هیان مەبەست بوو کە خەلف لەسەرى بەلام ئیمە لییان تیئاگەهین هەر چەندە بابەتە روونیش بێت !

و هک بینیتان ئە و پیاویە تانە ی باسی حە سودی بردنی سە لە ف دە کات بە أبو حنیفە گوا یە لە
 ر ق و حە سودی دژایە تیان کردوو و قسە یان پێ ووتو هە مووی درۆ بوو، زۆرێک لە و پیاویە تانە ی
 کە باسی فێقە و وەرە و زو هە و سە خێ بوونی دە کرد درۆ بوون یان زە عیف بوون، گەر گریمان
 صە حی حیش بوایە ئایا پیاویە تە کانی بە شی یە کە می پو چۆ ل دە کردە وە ؟ خێر کردنی و شە و نوێ ژ کردنی
 و چاکە کردنی لە گە ل دایکی و زیرە کی لە فێقە دا و زو هە و وەرە کە ی هە موو ئە مانە دە توانن
 بابە تە کانی بە شی یە کە م لایە رن لە سە ری ؟ بێ گومان نە خێر.

بەشی سییەم

وەلامدانەووەی چەند گومانیک

گومانی یەكەم: بەلگە هیئانەووە بە نامیلکە (الفقه الأكبر)

گوایه أبو حنیفة ئەم نامیلکەیهی نوسیووە کە تییدا عەقیدەکە ی پوونکردۆتەووە کە هەمان عەقیدە ی ئەهلی سوننەیه، بەلام بیئاگان لەوێ کە ئەم نامیلکەیه دوورە لە عەقیدە ی ئەهلی سوننە، وە گەر هی أبو حنیفة بێت ئەوا کوفرو بیدعە ی تری بۆ زیاد دەبێت جگە لەوانە ی بەشی یەكەم، بەلام ئەم نامیلکەیه هی أبو حنیفة نیە، دوا ی مردنی ماتوریدی و ئەشعەرییەکان نوسیویانە داویانەتە پالی، وە نایشارمەووە حەزم دەکرد نامیلکەکە هی ئەو بووایە تا راستەوخۆ لە کتێبی خوێ کوفرو بیدعەکانیم نەقل کردبوایە بەلام ئینصاف واجبە، ئیمەش لێردا لە دوو لایەن قسە لەسەر نامیلکەکە دەکەین، لە لایەنی سەنەدەووە کە بە صەحیحی ناگەرێتەووە بۆ أبو حنیفة، وە لە لایەنە ی ناوەرۆکی نامیلکەکە کە پێچەوانە ی عەقیدە ی ئەهلی سوننەیه هەندیک شتی تیڤایە لەسەردەمی ئەو بوونی نەبوو، گەر هی ئەو بێت ئەوا کۆمەلێک پەلە ی تری ڕەشە بەسەر نیوچەوانی نەووەک بێتە هۆی جوانکردنی أبو حنیفة.

دوو نوسراو هەن بەناوی (الفقه الأكبر) کە دراوانەتە پال أبو حنیفة، یەکیکیان بەپروایەتی حمادی کوری، ئەوی تریان بە پروایەتی أبو مطیع کە قوتابی أبو حنیفة-یه، ئیستا هەردووکیان چاپکراون و بەردەستن بەناوی (الفقه الأكبر) بۆ جیاکردنەوویان حەنەفیەکان نامیلکە ی دووهم بە (الفقه الأبسط) ناو دەبن.

نامیلکەتی (الفقه الأكبر) بەرپوایەتی حماد بن أبی حنیفة:

سەنەدی نامیلکەکە:

محمد بن مقاتل الرازي عن عصام بن يوسف عن حماد بن أبي حنيفة عن أبي حنيفة.

حالی راوییه کان:

محمد بن مقاتل الرازي:

البخاري دهلی: گەر لە ئاسمان بکەومە خوارەوه بو سەر زهوی خوشتره له لام له وهی که پپوایهت بکەم له محمد بن مقاتل.

الذهبي دهلی: زه عیفه.

ابن حجر دهلی: زه عیفه.

عصام بن يوسف:

خیلاف ههیه ده ربارهی، ابن سعد و ابن عدي به زه عیفيان داناوه، ابن حبان ته وسیقی کردووه، الخليلي به صدوق-ی داناوه.

حماد بن أبي حنيفة:

پیشتر باسمان کرد که زه عیفه.

ئەمە حالی سەنەدی نامیلکەکە بوو که هیچ کام له راوییه کان سەلامەت دەر نه چوون.

ناوه پۆکی نامیلکەکە:

نامیلکەیه کی عه قیده ییه باسی ته وحید و عه قیده ده کات.

ئەو خالانە ی که دژی عەقیدە ی ئەهلی سوننە یە لە نامیلکە کە دا هاتوون:

یە کە م: تئیدا هاتوو (والله تعالى واحد لا من طريق العدد، ولكن من طريق أنه لا شريك له).

واتا: الله تعالى یە کە بە لām لە پرووی ژمارەو نا، بە لکو لەو پروویدا کە هیچ شەریکیکی نیە! ووتم: ئەمەش شتیک نیە پێویست بە پروونکردنەو بەکات کە پێچەوانە ی ئایەت و فەرمووده و فیسپەرەتی مرقۆفە کە الله تعالى هەم بە ژمارە یە کە و هەم بێ شەریکە، ووتە کە زۆر ترسناکە.

دووهم: تئیدا هاتوو (لم يزل ولا يزال بأسمائه وصفاته الذاتية والفعلية، وأما الذاتية:

فالحياة والقدرة والعلم والكلام والسمع والبصر والإرادة، وأما الفعلية: فالتخليق والترزيق والإينشاء والإبداع والصنع ومن غير ذلك من صفات الفعل).

واتا: بەردەوام ناو و صیفەتە زاتی و فعلیەکانی هەیه و ئی دانابری، صیفەتە زاتیەکان وەک: ژیان و قودرەت و عیلم و کەلام و بیستن و بینین و ویستن، وە صیفەتە فعلیەکان وەک: خەلق و رزق و ئینشاء و ئیبداع و صونع و جگە لەمانەش کە صیفاتی فعلین).

ووتم: بە کارهێنانی ووشە ی (زاتی و فعلی) بۆ صیفەتەکانی الله لە لای سەلەفدا بوونی نەبوو بە لکو دواتر ئەم دابەشکردنە ی صیفات بۆ زاتی و فعلی دروست بوو، ئەگەرچی کێشە لە دابەشکردنە کە نیە و دروستە بە لām ووشەکان نوێن و لە سەردەمی أبو حنیفة و دوا ی ئەویش ئەم ووشانە بوونیان نەبوو، ئەمەش نیشانە یە کە کە دوا ی خو ی نو سراو و دراو تە پائی، پاشان لە باسکردنی صیفەتە زاتیەکان تەنھا 7 صیفەت باس دەکات کە هەمان ئەو 7 صیفەتە یە کە ئەشعەر ییەکان ئیثباتی دەکەن، ئەمەش نیشانە یە کە ترە لەو هی کە دراو تە پائی چونکە لەو سەردەمە دا ئەشعەر ییەکان دروست نەبوون.

سێیەم: تئیدا هاتوو (ولفظنا بالقرآن مخلوق).

واتا: لە فزی ئیمە مەخلوقە لە کاتی دەربرینی ئایەتەکانی قورئان.

ووتم: ئەم ووتە یە بیدعە ی جەهمیە کە دوا ی فیتنە ی خلق القرآن سەری هەلدا کە فیتنە ی خلق

القرآن سائی 218 هـ بوو، دواتر ئەم بیدعە پیسەى بەدوا داھات کە ئامانج لێى ھەر ئەو ھەبوو بووتری قورئان مەخلوقە، ئەم بیدعە یەش یە کەمجار الحسین الکرا بیسی دروستی کرد کە سائی 248 هـ مردوو، أبو حنیفە سائی 150 هـ مردوو جا چۆن باسی شتی ک دەکات کە زیاتر لە 70 سأل دواى مردنى خوێ سەر ھەڵدەدات؟! بۆیە باسکردنى ئەو ھى لە فزمان بە قورئان مەخلوقە یان مەخلوق نیە بە ھیچ شیو ھى ک لە سەردەمى أبو حنیفە-دا ووتەى لەم شیو ھى بوونی نەبوو بە لکو دواى فیتنەى خەلقى قورئان ئەم بیدعە یە سەرى ھەڵدا، ئەمەش نیشانە یە کى زۆر پروونە کە ئەم نامیلکە یە ھى أبو حنیفە نیە، ئەو ھى بلێ لە فزمان بە قورئان مەخلوقە بە جە ھى وەسف کراو لە لای سەلف، وە ئەو ھى بلێ لە فزمان مەخلوق نیە بە مبتدع وەسف کراو، جا ئەوانەى سوورن لە سەر ئەو ھى کە ئەم نامیلکە یە بەدن پأل أبو حنیفە مولزەم دەبن بەو ھى کە بلێن أبو حنیفە جە ھى بوو.

چوارەم: تێیدا ھاتوو (والقرآن کلام الله فہو قدیم).

واتا: قورئان کە لامى اللہ-یە و قەدیمە.

ووتەم: ووتنى قورئان قەدیمە ووشە یە کى داھینراو، وە لە سەردەمى أبو حنیفە-دا بوونی نەبوو، ئەمەش ھەمان ووتەى ئەشعەر یە کە، ئەھلى سوننە دەلێن: کە لامى اللہ بە شیو ھى گشتى ئەزەلیە بە لام دانە بە دانەى ووتە کانى اللہ (ئاحاد) کە ھەر کات بیەوئ قسە دەکات ئەزەلى نیە، واتا ئەھلى صیفە تە کە ئەزەلیە بە لام دانە بە دانەى ووتە کان ئەزەلى نین، ھەر جى ئەشعەر یە کانن دەلێن: صیفە تى کە لام قەدیمە (ئەزەلیە) ھەم جوړە کە ھەم دانە بە دانەى ووتە کانى، واتا اللہ ھەر کات بیەوئ قسە نە کات، ھەندیک لە زانایانى ئەھلى سوننە لە المتأخرین ووشە ی قەدیم بە کار دینن بۆ قورئان بە لام بە مەبەستى ئەھلى سوننە نە ک بە مەبەستى ئەشعەر یە کان، ئەولاترە ووشە ی مەخلوق نیە بە کار بیئت.

ابن تيمية دەلێ: یە کە م کە س کە ووتى قورئان قەدیمە، عبد اللہ بن سعید بن کلاب بوو.

[مجموع الفتاوى : 301/12]

ووتە: عبدالله بن سعید بن کلاب سالی 241 هـ مردوووە کە أبو الحسن الأشعري عەقیدە ی کولابی لیوەرگرتوووە دواتر ناوی خۆی بە سەریدا زāl بوو بۆتە عەقیدە ی ئەشعەری، هەر وە ک چۆن جە هەم عەقیدە کە ی لە جە عەد وەرگرت دواتر ناوی خۆی بە سەریدا زāl بوو بۆتە عەقیدە ی جە هەمی.

پێنجەم: تێیدا هاتوووە (والله تعالى يتكلم بلا آله ولا حروف، والحروف مخلوقة).

واتا: الله تعالى قسە دەکات بە بێ ئامرازی قسە کردن و بە بێ پیت، وە پیتەکان مەخلوقن. ووتە: نە فیکردنی حرف پێچەوانە ی عەقیدە ی ئەهلی سوننە یه، لە لای ئەهلی سوننە الله تعالى قسە دەکات بە حرف و صوت، واتا بە پیت و دەنگە قسەکانی، سەبارەت بە وەش کە دەلی پیتەکان مەخلوقن سەلف تە کفیری ئەم کە سەیان کردوووە کە وابلێ چونکە ئەمە واتی ئەو ی کە کە لامی الله مەخلوقە.

شە شەم: تێیدا هاتوووە (والله تعالى يرى في الآخرة ويراه المؤمنون وهم في الجنة بأعين رؤوسهم

بلا تشبيه ولا كيفية، ولا يكون بينه وبين خلقه مسافة).

واتا: الله تعالى لە قیامەتدا دەبینی، وە ئیمانداران لە بەهەشتدا دەبینن بە چاوی سەریان بە بێ لیکچواندن و چۆنیەتی، وە لە نیوان الله و ئەواندا ماوە نیه.

ووتە: ئەم بڕگە یه کۆتایی کە دەلی لە نیوان الله تعالى و ئیمانداران هیچ ماو یه ک نیه نە فی کردنی صیفه تی علوه هەمان عەقیدە ی ئەشعەری و ماتوریدییه کانه، پێیان وایه کە بینینی الله لە بەهەشت بە بێ شوینە، واتا کە ئیماندار الله دەبینی نە لە سەر ووی خۆی دەبینی نە لە خوار وە نە لە تەنیشته کانی نە لە پێشی نە لە دواو ی بە بێ شوین دەبینی، هەموو ئەم قسانەش بۆ نە فی کردنی صیفه تی علوه، ئەمەش کوفریکی بە واحة کە هیچ عوزریک هەلناگری.

وە ژمارە یه ک هەلە ی عەقیدە یی تری تێدایه، بێدەنگی زانایانی سەردەمی أبو حنیفة لەم هەلانیه ی أبو حنیفة نیشانه یه کی پروونه کە ئەم نامیلکە یه هی ئەو نیه، ئەگینا چۆن باسی ئەم کوفر و بیدعانه ی ناکەن ؟ هەر وە ها هەبوونی کۆمەلێک بابەت لەم نامیلکە یه دا کە لە سەردەمی أبو حنیفة بوونی نەبوو نیشانه یه کی تره کە ئەم نامیلکە یه هی ئەو نیه.

نامیلکەتی (الفقه الأكبر) بەریوایەتی أبو مطيع البلخي:

سەنە دەی نامیلکەکە:

الحسين بن علي الكاشغري عن أبي مالك نصران بن نصر الختلي عن أبي الحسن علي بن أحمد
الفراس عن نصير بن يحيى البلخي عن أبي مطيع البلخي عن أبي حنيفة.

حالی راوییه کان:

الحسين بن علي الكاشغري:
الذهبي دهلي: تۆمەتبارە بە درۆ.

أبي مالك نصران بن نصر الختلي:
جەرح و تەعەدیلی بۆ نەکراوە.

علي بن أحمد الفارسي:
مەجھولە.

نصير بن يحيى البلخي:
جەرح و تەعەدیلی بۆ نەکراوە.

أبو مطيع البلخي:
پێشتر باسمان کرد کە تۆمەتبارە بە درۆ، ھەروەھا لە سەرانی مۆرجیئەییە و تۆمەتباریشە بە جەھمی
بوون، وە دژی ئەھلی سوننەییە.

ئەمەش وەک ئەو دەی پێشوو هیچ کام لە راوییهکانی سەلامەت دەر نەچوون.

ناوەڕۆکی نامیلکەکە:

ئەم نامیلەکە یەش وەک ئەوی تر دەبارە ی تەو حید و عەقیدە یە، شیوازی نامیلکەکە بریت یە لە پرس یار کردنی أبو مطیع لە أبو حنیفە، أبو حنیفە-ش وەلامی دەداتەو، بۆ یە هەندیک زانا أبو مطیع بە خاوەنی نامیلکەکە دەزانن چونکە ئەو پرس یار و وەلامەکانی نویسو، هەندیکیش دەیدەنە پال أبو حنیفە، بەلام لەلای حەنەفیەکان کە زۆربەیان ماتو ریدین ئەم نامیلکە یە بە عەقیدە ی خو یان دەزانن و دەیدەنە پال أبو حنیفە، بیگومان هەر لە سەر أبو حنیفە-ش حیسابە چونکە ئەو ی ت ییدا هاتوو وەلامەکانی أبو حنیفە-یە، زۆر یک لە باسەکانی ئەم نامیلکە یە دوو بارەن بەلام ئەمەیان تۆز یک فراوانترە لە ئەوی پیشوو بۆ یە لەلای المتأخرین-ی حەنەفیەکان ئەم نامیلکە یە بە (الفقه الأ بسط) ناسراو بۆ جیا کردنەو ی لە ئەوی تر یان، ئەمەشیان لە بارە ی ئیمان و استثناء کردن لە ئیماندا هەمان عەقیدە ی مورجیئە یە، هەر وەها لەم نامیلکە یە دا أبو حنیفە ئی ثباتی صیفەتی علو دەکات و ئەوانەش تە کفیر دەکات کە ئی ثباتی ناکەن، تەنانەت دەلی ئەو ی ئی ثباتیشی بکات و بلی الله لە سەر عەر شە بەلام نازانم عەر ش لە کو ییە هەر کافرە، بەلام دواتر أبو مطیع پرس یاری لیدەکات گەر کە سیک بلی: الله لە کو ییە چی وەلام بدەینەو ؟ أبو حنیفە دەلی: الله هەبوو و هیچ شو ی نی یک نەبوو، دواتر کە شو یی دروست کردوو هەر بلی شو یی بوو، ئەمەش نە فیکردنی صیفەتی علو، هەر چەندە لە أبو حنیفە ر یوایەت نەکراو کە نە فی علو بکات ئەو ی لە صیفاتدا قسە ی لە سەر کراو تەنەا بابەتی خلق القرآن بوو، بۆ یە زۆر یک لە زانیانی ئەم سەردەمە ی ئی ستا رەتی دەکەنەو کە ئەم دوو نامیلکە یە هی چیان هی أبو حنیفە بی ت و دەلیی دراو تە پالی، لەم بارە یە وەش کتیب و نوسراوی زۆر هە یە، بۆ نموونە بر وانه [براءة الأئمة الأربعة من مسائل المتکلمین المبتدعة : 46-71] هەر چەندە ئەو زانیانە ی سەردەم کە رەتی دەکەنەو ئەم دوو نامیلکە یە هی أبو حنیفە بی ت بە مەبەستی بەرگری کردن لی وادەلیی چونکە دەزانن هەردوو نامیلکە کە شتان یکی ت یدا یە دژی عەقیدە ی ئەهلی سوننە یە، وە بۆ زانیاریتان هی چ کام لەم دوو نامیلکە یە شتیکی ت یدا نیە کە پیچەوانە ی ووتە ی زانیان بی ت دەبارە ی أبو حنیفە کە لە بەشی یە کە می ئەم کتیبە کە دا هی نا مان یان رەتی بکاتەو، بەلام لە بەر ئەو ی ر یوایەتی أبو مطیع کۆمەلیک بابەتی عەقیدە یی ت یدا یە

کە موافقی ئەهلی سوننەیه ئەمە وایکردووە ابن تیمیة و ابن القیم لە کتیبەکانیان باسی بکەن و بەلگە ی پێ بهێننەو، ئەو کەسە ی دوا ی پروونکردنەو هەرسوورە ئەم نامیلکەیه بە هی أبو حنیفە بزانی ئەوا مولزەم دەبێت بەو ی کە بیدەکانی ناو ئەم نامیلکەیه ش بداتە پال أبو حنیفە، هەر چەندە نامیلکە کە هی خۆی بێت یان بە درۆ درابێتە پالی هیچ لە کتیبە کە ی ئیمە ناگۆرێت چونکە ئیمە نەمان ووتووە أبو حنیفە لە هەموو شتێک دژی ئەهلی سوننە بوو تا ئەم نامیلکەیه بکڕیتە بەلگە لە دژمان، وە ئەم نامیلکەیه هیچ شتێکی تیدا نیە کە بابەتەکانی بەشی یە کەمی ئەم کتیبە ی ئیمە پوچەل بکاتەو بەلام ویستم وەک لایەنی زانستی ئەم راستیە پروون بێتەو.

گومانی دووهم:

زۆربەى رپوایەتەکان زەعیفن ئەوانەشی کە صەحیح أبو حنیفة لێى بەریه

هەندیک لەوانەى کە بەرگری لە أبو حنیفة دەکەن هەرەمەکی دەیانەویّت باسەکە دابخەن بەوێى کە زۆربەى رپوایەتەکان زەعیفن و شایەنى ئەو نین ئاورپان لێ بدریتەو، بەلام وەک بینیمان بە سەدان رپوایەتى صەحیح هەیه ئەگەرچی زەعیفیش زۆر بەلام ئێمە لەم کتێبەدا تەنها صەحیحمان هێناو، جا نازانم ئەو کەسەى ئەم قسەیه دەکات سەیری رپوایەتەکانى هەموو ئەم کتێبانەى کردوو ئینجا گەشتۆتە ئەم ئەنجامە دەیهوێ بە دەنگیى دوو خولەکی باسەکە دابخات و بۆى هەمووی زەعیفه یان دەمارگیری بۆ أبو حنیفة وای لێکردوو کەوا بۆى ؟ گریمان من زۆر جاهیلیم هیچ نازانم لە زانستی فەرمووده و صەحیح و زەعیف لەیه کتر جیا ناکەمەو، ئەى سلیمان العلوان چی لە المعلی الیمانی دەکەى کە عەللامەیه لەم بوارەدا و تۆ بە قوتابی ئەو دەشی لەم زانستەدا کە بە مجدەدى ئەم زانستە دادەنرێت لە سەدهی رابردوودا یەکیکە لەوانەى کە مەنەجى المتقدمین-ی زیندوو کردۆتەو لەناو ئوممەتدا تەنانت هەیه بە (الذهبی سەردەم) ناوی دەبات لە زانستی فەرمووده، کە زانایەکی وەک ئەو زۆربەى رپوایەتەکانى تاریخ بغداد کە لە دژی أبو حنیفة هاتوون بە صەحیحی دەزانیت و پرەددى الکوثری دەداتەو، ئەى چی لە مقبل بن هادی الوادعی دەکەى کە کتێبیکی نویسه ووتەى 77 زانای هێناو لە دژی أبو حنیفة هەمووی بە سەنەدى صەحیح تەنانت ئەو سەنەدهشی بە صەحیح داناو کە باسی پەرستنی نەعل دەکات کە تۆ بە عەقلى خۆت پێت وایە مەحاله أبو حنیفة قسەى ئاوا بکات، تەنانت محقق-ی تاریخ بغداد بشار عواد کە جەهمیه و بەرگری لە أبو حنیفة دەکات ئەویش سەنەدهکەى بە صەحیح داناو، وە زۆریک لە سەنەدەکانى تری بە صەحیح داناو ئەگەرچی بە بیانووی بەتال ژمارەیهکی تەزعیف کردوو وەک لە بەشى یەکەمدا باسمان کرد، ئەى چی لە محمد بن سعید القحطانی محقق-ی السنة-ی عبدالله دەکەى کە سەرەرای بەرگری کردنیکی زۆر لە أبو حنیفة ژمارەیهکی بەرچاو لە

پێوايه ته‌كانى عبدالله-ى به‌ صەحیح داناوه‌ ئەگەرچی ئەویش ژماره‌یه‌كى ته‌زعیف کردوو‌ه به‌ بیانووی به‌تال وه‌ك باس‌مان کرد، ئەى چى له‌ عادل آل حمدان ده‌كه‌یت كه‌ زۆربه‌ى هه‌ره‌ زۆرى پێوايه‌ته‌كانى السنه‌-ى عبدالله-ى به‌ صەحیح داناوه‌، هه‌موو ئەمانه‌ى كه‌ ناوم هه‌ینان له‌ بابەتى ته‌كفیر و وه‌لاء به‌راء زۆر شلترن له‌ سلیمان العلوان كه‌ چى ئینكارى له‌م راستیانه‌ ناكهن كه‌ ده‌رباره‌ى أبو حنیفة ووتراوه‌ له‌لایه‌ن سەلەف، وه‌ دڵنیاشم العلوان دیراسه‌ى سەنه‌دى هه‌موو كتیبه‌كانى نه‌کردوو‌ه و کاریگه‌رى سەردەم وای لێکردوو‌ه وه‌ك زۆربه‌ى زاناكانى تر به‌م شیوه‌یه‌ به‌رگه‌رى لێ بکات، به‌لام ئەوه‌ش بزانی له‌م ده‌نگه‌ دوو خوله‌کیه‌دا سلیمان العلوان ته‌نها باسى كتیبه‌ السنه‌-ى عبدالله ده‌كات نه‌ك هه‌موو كتیبه‌كان، به‌لام هیوادارم پۆژیک كه‌ ئازادبوو له‌ زیندان ته‌خه‌رجیكى كتیبه‌كه‌ى عبدالله بكات تا بزانی چۆن بۆمانى ده‌سه‌لمیڤت زۆربه‌ى سەنه‌ده‌كان زه‌عیفن؟ له‌كاتیكه‌دا ژماره‌یه‌كى زۆر له‌ سەنه‌ده‌كان هه‌موو ئیمامى به‌پرز و حافزى تێدايه‌ ! وه‌ هیوادارم په‌ددى ئەم هه‌موو زانیه‌ى پێش خۆشى بداته‌وه‌ كه‌ سه‌ره‌پای به‌رگه‌رى کردنیان له‌ أبو حنیفة نه‌یان‌توانیوه‌ ژماره‌یه‌ك پێوايه‌تى زۆر به‌ زه‌عیف بزانی، هه‌روه‌ها سلیمان العلوان باسى ئەوه‌ش ده‌كات كه‌ پێوايه‌ته‌كانى عبدالله ئەوانه‌ى كه‌ صەحیحین تا خاوه‌نى ووته‌كه‌ صەحیحه‌ به‌لام به‌ نسه‌ت أبو حنیفة صەحیح نیه‌، نموونه‌ش به‌و پێوايه‌تانه‌ ده‌هه‌یڤته‌وه‌ كه‌ خاوه‌نى ووته‌كه‌ ده‌لێ: أبو حنیفة ئاواى ووت، ئاواى کرد، ئاوا بوو، العلوان ده‌لێ ئەم سەنه‌دانه‌ صەحیحین به‌ نسه‌ت خاوه‌نى ووته‌كه‌ به‌لام به‌ نسه‌ت أبو حنیفة صەحیح نیه‌ چونكه‌ ئەو زانیه‌ى كه‌ ئەم قسه‌یه‌ ده‌گه‌یڤته‌وه‌ له‌ أبو حنیفة-ى نه‌بیستوو‌ه وابلێ یان نه‌یدیوه‌ وابکات بۆیه‌ ئەگەرچی سەنه‌ده‌كه‌ش صەحیح بێت نالێین أبو حنیفة ئاواى کردوو‌ه یان ئاواى ووتوه‌ !

چه‌ند هه‌له‌سته‌یه‌ك له‌سه‌ر ئەم قسانه‌ى العلوان:

ئەم قسانه‌ى ده‌رى ده‌خات كه‌ العلوان یان بێ ئاگایانه‌ له‌م پێوايه‌تانه‌ و به‌خه‌یڤایى به‌سه‌ریاندا تێپه‌پوه‌ یان ئاگاداره‌ به‌لام ده‌مارگه‌یڤى پالێ پێوه‌ ناوه‌ كه‌ ئەم قسانه‌ بکات، كه‌ من ئەگه‌رى یه‌كه‌م به‌ به‌هه‌زتر ده‌زانم.

العلوان دەڵێ: ئەو رێواپەتەنە ی کە صەحیحەن تا خاوەنی ووتە کە صەحیحەن بەلام بەنسبەت أبو حنیفة صەحیحەن !

خۆی لەخۆیدا ئەم قسەیه تۆمەتییکی زۆر گەورە و قیژەونە دەیداتە پال سەلف بەبێ ئاگایی، وە من ئەمەم بەلاوە سەیرنیه هەر لەکۆنەوه ئەوهی بەرگری لە أبو حنیفة کردبێ ئیلا ناچار بوو کە بە ئاگایی یان بێ ئاگایی هێرش بکاتە سەر سەلف و تۆمەتی ناشرینیان بداتە پال، ئەمەش شتیکی پرووونە تۆ ناتوانی تاوانبار بەبێ تاوان نیشان بەدەیت ئیلا دەبێ حوکمی قازییه کە بە ناعەدالەت وەسف بکەیت چونکە ناکرێ لەیه ک کاتدا هەردووکیان بەری بن، یان ئەمیان تاوانبارە یان قازییه کان درۆزن و بوهتان چی و ناعەدالەتیان کردوو و زوڵمیان لە تۆمەتبارە کە کردوو.

جا العلوان کە دەڵێ ئەوان نەیان بیستوو و نەیان بینیوه أبو حنیفة وابێ و وابکات تەنها دەڵێ: أبو حنیفة وای ووت، وایکرد، وابوو، بەبێ بیستن و بینین، خۆی ئەمە تاوانبارکردنی زانیانی سەلفە بە بوهتان، کەواتە دەرەنجام: مالک و الثوري و ابن عیینه و الأوزاعي و الفزاري ابن زید و ابن سلمة و الشافعي و ابن المبارك و أيوب و الأعمش و یوسف بن أسباط و علي بن عاصم و أبو عبد الرحمن المقرئ و سعید بن عبدالعزیز و أبو بکر بن عیاش و شعبه و وکیع و شریک و صالح بن حی و الحجاج بن أرطاة و زۆریکی تر کەسیان هیچیان لە أبو حنیفة نەدیوه و نەبیستوو لەخۆیانەوه بوهتانی بۆ هەڵدەبەستن دەڵێ ئاوی کرد و ئاوی ووت و عەقیدە ی ئاوا بوو ! جا وەکیله کانی أبو حنیفة سەیر بکەن کە یسی تۆمەتبارە کە تان گەلیک قورسە ناتوانن بێ تاوانی بەسەلمێنن ئیلا بە تۆمەتبارکردنی کۆمەڵیک زانای گەورەتر و زیاتر نەبێ ! ئا ئەمەیه دەرئەنجامی بەرگری کردن لە أبو حنیفة دەبێ بەناچاری بێی أبو حنیفة وانه بوو هەموو ئەم زانیانە لەخۆیانەوه درۆ و بوهتانی بۆ هەڵدەبەستن أبو حنیفة نە ئاوی کردوو و نە ئاوی ووتوو، ئەمەش هەمان پێچکە و پێبازە کە ی الکوثري جەهمیه کە لە کتێبی (تأنیب الخطیب) گرتوو یەتیە بەر.

ئینجا لەپرووی واقعیش دووبارە ناراستی قسە کە ی العلوان دەسەلمێنن کە دەڵێ نەیان بیستوو و نەیان دیوه أبو حنیفة وابێ و وابکات، ئیمە لە بەشی یە کەمدا هینامان کە أبو إسحاق الفزاري دەڵێ: فەرموو دەم بۆی هینا گالته ی پێکرد و پەتی کردوو ووتی ئەمە خورافەیه، هەروەها دەڵێ

پرسیاری براكەم لێ کرد ووتی من فەتوام بۆدا خروچ بکات، وە دەلێ خۆم بیستم لەسەر پەژەر وەستابوو بە دوو کەسی دەووت خروچ بکەن، عەلی بن عاصم دەلێ فەرموودەم لە پیغەمبەر ﷺ گێڕایە وە بۆ أبو حنیفە ووتی وەری ناگرم، سفیان بن عیینە دەلێ فەرموودەم بۆی گێڕایە وە ووتی میزی پێدا بکە، هەروەها جارێکی تر کە فەرموودە ی بۆ دەگێرنە وە دەلێ بە کلکی بەراز بیسڕە وە، هەروەها کاتیەک باسی سوجدە ی سەهوی بۆ دەکەن کە پیغەمبەر ﷺ لە نوێژێکدا بردوویەتی دەلێ نوێژە کە هیچ نرخێ نیە، هەروەها کۆمەلێک فەتوادانی بە فیل و بە رەئی خۆی بە ئامادەبوونی زانیانی تر داووە کە هینامان، ئیتر نازانم العلوان بە چ حەقیەک دەلێ هیچیان لێ نەبیستوو و هیچیان لێ نەدیووە؟! مەگەر ئەم زانیانە خۆیان لەگەڵ نەبوون کاتیەک وای ووتووە وایکردوو؟ جا ئیستا قورە کە خەستربوویە وە لەسەرتان دەبێ بڵێن ئەم زانیانە هەر درۆزنن لەخۆیانە وە ئەم بەسەرھاتانەیان دروست کردوو کە دەلێن لەلای بووین بیستمان ئاوی ووت و بینیمان ئاوی کرد هەموویان درۆیە هەلێان بەستاو! لەم هەموو کوفر و بیدعە یە کە لەسەری چەسپاو تەنانەت قوتابیەکانی خۆی حاشای لێ ناکەن و تووویەتی قورئان مەخلوقە و عەقیدە ی خروچی هەبوو و جاھیل بوو بە قورئان و سوننەت ئائاری صەحابە و خیلافەکانیان وەک هینامان لە أبو یوسف و محمد بن الحسن والقاضي البرتي، کەچی العلوان و هاوشیووەکانی خۆیان لە قوتابیەکانی أبو حنیفە بە دلسۆزتر دەزانن بۆ أبو حنیفە دەلێن هیچی لەسەرنە چەسپاو تەنھا ئیرجاء نەبێت، ئیرجاء کەش ئەوەندە باوە ناتوانن ئینکاری لێ بکەن بۆیە دانی پێدا دەنێن هەرچەندە هەندیکیان ئیرجاء کە ی ئەوەندە سووک کردوو وەک بڵێ گوناھێکی بچووکی بێ وھیچی تر، باشە ئەوانە ی کە وەک العلوان دان بە وە دەنێن کە مورجیئە بوو، ووتە ی سەلەفیش دەزانن دەربارە ی مورجیئە کە چەندە توند بوونە بەرامبەریان و چیان ووتووە دەربارەیان، ئایا ئامادەن بڵێن أبو حنیفە مورجیئە یە کەواتە بیدعە چیه کی گومرایە چونکە ئیرجاء بیدعە و گومرایە، جا لەبەر ئەوە ئیمە رقمان لێیەتی و خوشمان ناوێت و بە ئەهلی سوننە ی نازانین بەلکوبە ئەهلی بیدعە ی دەزانین؟ ئایا ئامادەن وابلێن؟ یان هەر ئیمامی ئەهلی سوننە یە و ئەگەرچی پیشەوا و بانگەواز کە ریش بێ بۆ ئیرجاء هەر نابێتە بیدعە چی و گومرا؟ تەنھا و تەنھا مورجیئە بوونی بەس نیە بۆ ئەوە ی بە گومرای بزانی و دژی بن و

رقتان لی بی؟ خو ووتە ی سەلەفتان بینی لە بەشی یەكەم دژی مورجیئە چەندە توند بوو زۆر توندتر لە خەوارێج، چی پرویداوه بۆچی كە دیتە سەرباسی أبو حنیفة هەموو شتێك سەراوژوور دەبیتەوه، هیچ شتێك ئەو ناگریتەوه و هەمیشە بە سەربەرزى و سەلامەتى دەردەچێ؟! لە العلوان و هاوشیووەکانی دەپرسم: ئایا أبو زرعة الرازي و يحيى بن معين ئەوانیش نەیانزانێوه رپوایەتى صەحیح و زەعیف لە یەكتر جیا بكەنەوه، هەر لە سەرنەو رپوایەتە زەعیفانە رپوشتوون و بە أبو حنیفة-یان ووتووە جەهەمى؟ لە سەربەنەمای رپوایەتى زەعیف ئەم دوو زانایە گەورەى فەرمووده بە أبو حنیفة-یان ووتووە جەهەمى؟ یان أبو یوسف كە قوتابی أبو حنیفة بوو هەمیشە لەگەڵی بوو ئەویش حالى ئاگادار نەبوو لە سەربەنەمای رپوایەتى زەعیف و توویەتى جەهەمى بوو بە جەهەمىەتى مرد؟! دواتر ئیمەش دەزانین و دانى پێدەنێین كە ژمارەیهكى دیار لە رپوایەتەكان زەعیفن بەهەمان شیوەش ژمارەیهكى دیار صەحیحەن، بۆ نموونە هەردوو كەكتیبى (السنة) ی عبدالله و (تاریخ بغداد) ی الخطیب كە زۆرتەین رپوایەتیان تێدا یە دژی أبو حنیفة كە دەگاتە نزیکەى 440 رپوایەت، ئیمە لەم 440 رپوایەتە تەنها نزیکەى 140 رپوایەتمان هێناوه لەم كەتیبەدا و اتا 300 رپوایەتمان نەهێناوه یان زەعیف بوونە یان دووبارە بوونە یان بابەتەكەم لا بەهێز نەبوو، نەك كوێرانە وەك (حاطب اللیل) هەرچی رپوایەتێك هاتى لە دژی أبو حنیفة بیهێنین بەبێ ئەوهى بزانیان صەحیحە یان زەعیف، وە ئەمە پیشەى زانایان بوو لە كۆن و نویدا كە گروپێك یان كەسێك كوفرەكانى یان بیدە و گومراپیهكانى چەسپاى ئەوا دەربارەى هەرچی رپوایەت هەیه دەهێنین گەنگى بەوه نادەن تەنها رپوایەتى صەحیح بیهێنین چونكە حالى ئەو گروپە یان ئەو كەسە یەكلا بۆتەوه لەلایان، هێنانى رپوایەتى زەعیفیش لەلای عبدالله و الخطیب هەربەم شیوەیه نەك لە نەبوونى بەلگەى صەحیح بە ناچارى پەنا ببەنە بەر رپوایەتى زەعیف.

یەكێكى تریش لەو زانایانەى كە بەهەمان شیوازی العلوان بەرگری لە أبو حنیفة دەكات قوتابیهكەى العوان-ه ئەویش شیخ تركي البنعلي كە قسەى ئەو زیاتر لە مامۆستاكەى كاریگەرەى هەبوو بەسەرموسلمانانى ئەمڕۆ بە حوكمى ئەوهى لەبەرەى جیهاد دا بوو، بەلام ئەویش لەم

بابەتەدا هەمان قسەى شیخە کۆنەکەى دووبارە دەکاتەووە دەڵێ زۆربەى پێوايەتەکان زەعیفن ئەوانەشێ کە صەحیحین بە نسبەت خاوەنى ووتەکە صەحیحن نەک بە نسبەت أبو حنیفة، هەر وەها دان بەووە دەنێت مورجیئە بوو و لە فەرموودەدا زەعیف بوو، وە بەلگە بە ژمارەیهک ووتەى زانایان دەهێنێتەووە دەربارەى مەدحکردنى أبو حنیفة کە هەمووی درۆن یان زەعیفن وەک لە بەشى دووهمدا هینامان، سەیرەکە لەووەدایە پێوايەتەکانى زەمکردنى زۆر بەهێزترن لە پێوايەتەکانى مەدحکردنى لەپرووی سەنەدەووە، کەچی باسى زەعیفی پێوايەتەکانى زەمکردنى دەکری لە هەمان کاتدا پشت بە پێوايەتە درۆ و زەعیفەکانى مەدحکردنى دەبەستن ! هۆکارى ئەمەش هەموو کاریگەرى سەردەم و دەورووبەرە کە أبو حنیفة کراوە بە ئیمام ئینجا خوشیت بێ یان ترشیت بێ تۆش ناچارى بۆ پارێزگارى کردن لەو بارودۆخە هەموو پێگایەک بگریته بەر.

گومانی سییەم:

ئەو ووتانەى لە دژی أبو حنیفة ووتراوە (کلام الأقران)ە

ئەو زانایانەى لەیەک سەردەمدا ژیاون گەر ووتەیان هەبێ لە دژی یەکتەر بە (کلام الأقران) ناو دەبرێ، چونکە لەیەک سەردەمدا ژیاون جا بەهۆى حەسودى بێ یان ناکۆکیەک هەبێ لەنیوانیان یان خىلافى فىقى یان ڕکابەرى ئەمانە وادەکات کە ووتەکانیان لەدژی یەکتەر قبول نەکریت، یەکیکیش لەوانەى کە زۆر لە ڕادەبەر ئەم ئامرازەى بەکارهێناوە بۆپەتکردنەوێ ووتەى زانایان لە بەرامبەر یەکتەر (الذهبي) هە دەبینى لە کتیبى (سير أعلام النبلاء) ئیمامىكى ئەهلى سوننە قسە بە زندىقىک بە ڕافىزەیهک بە جەهمیهک بە موعتەزىلەیهک دەلێ کەچى الذهبي دەلێ (کلام الأقران) یطوى ولا یروى) کەلامى ئەقرانە دەپێچرێتەوێ و نابێ بگێرێتەوێ، بەلام دەبینین ئەهلى سوننە ئەم قاعیدەیه بە ڕێکخستەوێ بەکارى دەهێنن نەوێک ئاوا بە هەپەمەکی و زیادهپەوێ، بۆ نموونە کەسیكى وەک سعید بن المسیب و عکرمة کە دوو زانای تابعى گەرەن کە سعید قسە بە عکرمة دەلێ زانایان وەرى ناگرن دەلێن ئەمە (کلام الأقران) ه، یان کاتیک ابن إسحاق و مالک قسە بەیەکتەر دەلێن وەرى ناگرن تەنانەت مالک ابن إسحاق بە بەچکە دەججال ناو دەبات کەچى کەس ئینکاری لەوێدا ناکات کە ئیمامە لە سیرە و کتیبەکەى تا ئیستاش عومدەیه لە سیرەدا تەنانەت شەعبە بە ئەمیری ئیمانداران لە فەرموودە ناوی دەبات، یان هاوشیوێ ڕووداوی نیوان الذهلي و البخاري کە البخاري پێى وایە هۆکارەکەى حەسودیه بەلام من وای نابینم حەسودى بێت چونکە البخاري ﷺ لە بابەتێ لەفز بە شیوێهەک قسەى کرد کە پەلە و ناروونی لە بابەتەکە دروست کرد بۆ خەلکی عەوام لەو سەردەمەشدا ئەم باسە فیتنەى سەردەم بوو، کاتیک پرسیاری ئەوێان لێکرد لەفزمان بە قورئان مەخلوقە یان نا ؟ ووتی: قورئان کەلامى اللە-یە مەخلوق نیە، وە کردەوێ بەندەکان مەخلوقە، ئەم وەلامەى کۆتایی وایکرد پەلە و ناروونی دروست بکات لە بابەتەکە بە جۆریک کە خەلکی ووتیان البخاري دەلێ لەفزمان بە قورئان مەخلوقە، ئەگەرچى البخاري بە ڕاشکاوی دەلێ نەم ووتوێ لەفزمان بە قورئان مەخلوقە هەرکەس وابێت بە دەمی من

ئەوا درۆی کردوو، بە ئی راست دەکات نە یوو توە لە فزمان مەخلوقە بە لام وە لامە کە ی ئەو وە لامە نە بوو کە زانایانی تر لە سەری بوون چونکە ئەهلی سوننە لەم بابەتە هەرگیز لەو زیاتر نالین کە قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیە بە هەموو جوریک، ئیتر پۆچوون لەم بابەتەدا و پوو نکر دێ وە و قسە ی زیاتر ئەگەر بە حەقیقەت یێت هەردو سەت نیە و سەر بۆ فیتنە دەکیشت، هەر ئەم تەفصیل پێدانە ی البخاری بۆ بابەتە کە وایکرد کە توشی کێشە یەکی گەورە یێت کە هیوای دەخواست بە مردن، هەر چەندە البخاری بۆیە لەم بابەتە تەنھا بە وەندە وازی نە دەهینا کە بۆ قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیە هەمیشە ئەو ی بۆ زیاد دەکرد کە کردەو ی بەندەکان مەخلوقە، چونکە زانایانی ئەهلی سوننە دەیانووت نە دەلێن لە فزمان مەخلوقە و نە دەلێن لە فزمان مەخلوق نیە، ئەو ی بۆ لە فزمان مەخلوقە جەهمیە، وە ئەو ی بۆ لە فزمان مەخلوق نیە بیدە چیه، جا البخاری ئەمە وای لێکرد کە پوو نکر دێ وە یەکی زیاتر بدات و بۆ کردەو ی بەندەکان مەخلوقە تا خەلکی و تێنەگەن لە فزمان مەخلوق نیە، جا البخاری بە عیبارەتی راشکا و نە یووت لە فزمان مەخلوق نیە بە لام دە یووت کردەو ی بەندەکان مەخلوقە تا خەلک لەو تێبگەن کە لە فزی مرۆف کردەو ی مرۆفە و مەخلوقە، ئەمەش وایکرد الذهلي و أبو زرعة و أبو حاتم و ژمارە یەکی تر لە زانایانی خوراسان هەجری بکەن و فەر موودە ی لێ پڕوایەت نە کەن، چونکە خودی تەفصیل پێدانە کە کێشە دروست دەکات ئەمە باسیکی داهینراوی جەهمیە کانه ئەهلی سوننە کوکن لە سەر ئەو ی باسی بابەتی لە فز نە کەن نە بۆ مەخلوقە نە بۆ مەخلوق نیە، چونکە ئەمە بابەتی کە تەنھا لە مێشکدا یەکلای دەکری تەو کە لفظ و ملفوظ لە یەک جیا بکری تەو کە بە زمان ووترا تیکەل بوون پوو دەدات یان بەرە و بیدە ی لە فزمان مەخلوقە دەبات یان بەرە و بیدە ی لە فزمان مەخلوق نیە دەبات، بۆیە کاتی ک الحسین الکرابیسی کە یە کەم کەس بوو ئەم بیدە پیسە ی داهینا ووتی لە فزمان مەخلوقە ئیمام أحمد پەددی دایەو، پاشان ووتی لە فزمان مەخلوق نیە هەر پەددی دایەو تەنانهت تە کفیریشی کرد، چونکە گەر بۆی لە فزمان مەخلوق نیە هەر چەندە مەبەستت ئەو یێت کە قورئان مەخلوق نیە بە لام گوینگر واتیدەگات کە و توتە کردەو کەم مەخلوق نیە کە تە لە فوز پێکردنی قورئان، وە ئەگەر بۆی لە فزمان مەخلوقە هەر چەندە مەبەستت

ئەو بەیت کە کردەوێ مەرۆف مەخلوقە نەک قورئان بەلام گوێگر واتیدەگات کە ئایەتەکان مەخلوقن کە لە دەمت دەردەچێت و تەلەفوزی پێ دەکەیت، بۆیە ئەمە حەقە و دوورە لە گومان و کێشە کە بووترێ قورئان کەلامی اللە-یە مەخلوق نیە لە هیچ پرویکەو، لەو زیاتر نەووترێ کە ووترێ کێشە دروست دەبێ، جا لێردا الذهلي حەسودی بە البخاري برد بەهۆی چۆل بوونی مەجلیسەکە و قەلەبالی مەجلیسی البخاري، یان کەسانیک بە درۆ پێیان راگەیاندا کە البخاري دەلێ لە فزمان مەخلوقە، یان خۆی و لە ووتەکە ی البخاري تیگەشت کە سەر دەکێشێت بۆ فیتنە ی لە فزمان مەخلوقە، هەموو ئەمانە اللە خۆی دەیزانیێت حەقمان بەو دانیه کە لە نیەتی کە سەکان قسە بکەین البخاري و الذهلي دوو ئیمامی گەورە و بەرپێزن گەڕنگ ئەوێ حەقە کە بەیان بکری بۆ خەلکی کە بابەتە چۆنە لە پرووی عەقیدەییەو، وە هەر کەسیک کتیی (خلق أفعال العباد) ی البخاري بخوینێتەو لەو تیدەگات کە البخاري لەم بابەتەدا بۆیە ئەم زیادەییە دەووت (کردەوێ بەندەکان مەخلوقە) چونکە هەندیک خەلک و تیگەشتبوون لفظ و ملفوظ هەمان شتە، بەلام پەرحمەت لە ئیمام أحمد بێ کە ئەم دەرگایە داخست چونکە ئەم بابەتە تا زیاتر پرووتر بکریتەو ئەلۆزتر دەبێ چونکە لفظ و ملفوظ وەک ووتمان لە میسکدا دەتوانین جیا بکەینەو بەلام کە بە دەم باسکرا سەر دەکێشێت بۆ بیدعە، بۆیە الذهبي دەلێ: البخاري نەبووت لە فزمان مەخلوقە ووتی کردەوێ کانمان مەخلوقن بەلام بێدەنگ بوون لە بەکار هێنانی ووشە ی زیاتر سەلامەتترە بۆ مەرۆف، الذهبي راستیکرد گەر بێتو لەم بابەتەدا بەوێندە وازی هێناوایە کە زانیانی تر لە سەری بوون توشی ئەم کێشە گەورەییەش نەدەبوو، جا لێردا مەبەستم نەبوو هێندە درێژە ی پێ بدەم و لە بابەتە کە لا بدەم بەلام بۆ دوو مەبەستی پێویست ئەم کارەم کرد، یە کە میان: مادام باسی بابەتە کە کرا دەبێ وەک خۆی پروون بکریتەو بۆ خوینەر تا کەس وانه زانیێت البخاري و تووێتێ لە فزمان مەخلوقە، وە کە سیش وانه زانیێت کە البخاري لەم بابەتەدا هیچ هەلەییەکی نیە تەنها حەسادەت بابەتە کە ی دروستکردووە، گریمان حەسودی پێ برا بێت یان زوڵمی لێ کرا بێت ئەو خۆی دەرگای کردۆتەو بۆ نەیارانی بە زیادکردنی ئەم پروونکردنەوێ گەر وازی هێناوایە بەوێندە ی کە زانیانی تر لە سەری بوون سەلامەت دەبوو، دووێ میان: گریمان وای دابنێن البخاري

به‌رييه له‌م بابته و ئاگاداری هه‌چ شتێک نیه‌ ده‌له‌ی به‌ درۆ بۆی هه‌لبه‌ستاو -حاشا له‌ ده‌له‌ی به‌لام کاتیکی ده‌له‌ی نامه‌ بۆ أبو زرعة و أبو حاتم ده‌نێری پێیان ده‌ئی البخاری له‌لای ئێمه‌ ووتی له‌فزمان مه‌خلوقه‌، أبو زرعة و أبو حاتم پێک واز له‌وه‌رموودانه‌ ده‌هینن که‌ له‌ البخاری-یان بیستبوو، نالین البخاری ئێمامه‌ پله‌ی به‌رز له‌ بابته‌یی ئاوا دا پێویست ناکات توند بین به‌رامبه‌ری ده‌بی هه‌روه‌ک جارێ پله‌ی به‌رز رابگرین، سه‌یرکه‌ ته‌نها به‌یه‌ک بابته‌ هه‌جری ده‌که‌ن و پێوايه‌تی ته‌رک ده‌که‌ن، هه‌ر چه‌نده‌ البخاری ئه‌مه‌ی نه‌ووتوه‌ به‌لام که‌ به‌م شیوه‌یه‌ پێیان گه‌شت ئێتر هه‌لوێستیان گۆرا، لێرده‌ا مه‌به‌ستم هه‌لوێستی أبو زرعة و أبو حاتم-ه‌ نه‌ک راستی و درۆی بابته‌که‌، جا ئه‌مه‌ بێته‌ په‌ندیکی بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ به‌رگری له‌ أبو حنیفه‌ ده‌که‌ن بپروانن ئێمامیکی وه‌ک البخاری ته‌نها پوونکردنه‌وه‌ ده‌دات به‌ بابته‌یی که‌ ته‌رسی ئه‌وه‌ی خه‌لک به‌ هه‌له‌ تینه‌گات ئاوا مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن چونکه‌ خودی پوونکردنه‌وه‌که‌ی ده‌بیته‌ هو‌ی هه‌له‌ تیگه‌یشتن بۆ که‌سانیکی تر، که‌چی ئێوه‌ش کوفری به‌وا‌حی أبو حنیفه‌ و ئه‌م هه‌موو زانایانه‌ی المتأخرین ده‌زانن له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌ پێشه‌وايان ده‌زانن، ئه‌وه‌ی باسی کوفره‌کانیان بکات به‌ فیتنه‌ی ده‌زانن ! والله‌ المستعان سه‌یری هه‌لوێست جو‌لانی أبو زرعة و أبو حاتم بکه‌ن بۆ دین، وه‌ سه‌یری هه‌لوێست جو‌لانی خو‌شتان بکه‌ن بۆ که‌سه‌کان له‌سه‌ر حیسابی دین.

دهبينين ئەوانەى كە قسەيان بە أبو حنیفە ووتوھ یەك و دووان و سیان نین تا بلیین (كلام الأقران) ھ چونكە زۆر بەى جار كلام الأقران لەنیوان دوو كەسدا پروودەدات نەك زیاتر لە 70 كەس كۆك بن لەسەر قسە ووتن بە كەسیك بووتری ئەمە كلام الأقران-ھ، پاشان ئەوانەى دواى أبو حنیفە-ش ھاتوون قسەيان پێ ووتوھ گەر بلیین مالك و دوو سفیانەكە و دوو ھەممادەكە و الأوزاعي والفساري وابن المبارك ئەمانە لە سەردەمى أبو حنیفە ژیاون ھۆكارى ھەسودى و پرکا بەرى مەزھەبى واىكردووھ كە قسەى پێ بلین، ئەى چى لە ووتەى زانایانى تردەكەن كە دواى ئەو ژیاون وەك الشافعي و أحمد و عبد الله-ى كورپى و البخاري و مسلم و أبو زرعة و الفسوي و ابن حبان و ابن عدي والعقيلي وإسحاق بن راهويه و ژمارەىەكى تر، خو بەھىچ شیوہیەك ووتەى ئەمانە نابێتە

کلام الأقران، دواتر ئەم هەموو زانایە کە هەر یەکیکیان مەزەهەبی خۆی هەبوو بۆ ئەم حەسودی و پکابەری و ناکۆکیە لەنیوانیان ڕووی نەدا هەمووی کۆک بوون تەنھا حەسودی و دژایەتی أبو حنیفة بکەن ؟ دواتر حەسودی بە چ شتێکی ئەو دەبەن ؟ بیرێک لەم ووتەییە بکەرەووە چەندە ناشرینە ئەم هەموو زانا گەورەییە پێک بکەون بۆ دژایەتی کردنی زانایەکی تر و تۆمەت و درۆی بۆ هەلبەستن کە لەودا بوونی نەبێت، ئەمە چ تۆمەتیکی ناشرین و قیژەوونە دەدرێتە پال زۆربەیی زانیانی سەلف بەبێ هەست کردن بەخۆتان !

مقبل بن هادی الرادعي پرسیاری لێدەکەن دەربارەی (کلام الأقران) ئایا بە پەهای پەت دەکرێتەو ؟ لەوەلامدا دەڵێ: کلام الأقران بەلیغتر و زاناتر و راسترە لە کەلامی کەسانی دواتر کە دواي دوو سەدە دین، ئەو کەسە لە گەڵ کەسیکی تردا ژیاووە دەزانێ پراوییه کە راستگۆییە یان درۆزنە، وە دەزانێ توانای لەبەرکردنی زەعیفە و خراپە، بەلام ئەوێ دواتر دیت چی دەکات ؟ گەر سەنەدی دەست کەوێت لەسەر پراوییه کە ئەگینا دەبێ فەرموودەکانی پراوییه کە کۆبکاتەو و بەراووردی بکات لەگەڵ فەرموودەیی حافزەکان، گەر موافقی فەرموودەیی ئەوان بوو قبوڵی دەکات و بە سیقەیی دادەنێت، وە گەر موافقی فەرموودەیی ئەوان نەبوو بە زەعیفی دادەنێت و پەتی دەکاتەو، جا ئەوێ گەڕگە ئەوێ کە جەرحی هاوسەردەمەکان دروستەر، ئەوێ پەت دەکرێتەو لە جەرحی هاوسەردەمەکان شتێکی دەگمەنە، گەر زانرا ناکۆکی لەنیوانیان هەیه لەسەر پکابەرایەتی یان لەسەر دونیا و یان هەر ناکۆکیەکی تر ئەوکات لەوانەیه بووترێ ئەمە پراوییهتی الأقران-ه.

[کاسیتی : الرد الوجیه علی أسئلة بیت الفقیه] لە سایتی فەرمی خۆیدا هەیه

الألبانی پرسیاری لێدەکەن دەربارەی (کلام الأقران) چۆن پێک دەخرێ ؟ لەوەلامدا دەڵێ: بەو پێک دەخرێ کە سەیری خاوەنی ووتە کە بکەین، دەکرێ تانە لە هاوسەردەمە کەیی بدات بەهۆی ناکۆکی تایبەتەو یان نا ؟ گەر ئەگەری یە کەم لە ئارادابوو ئەوا ووتە کەیی قبول ناکرێ، وە ئەگەر ئەگەری دوو لە ئارادابوو ئەوا قبول دەکرێ، وە هەردوو ئەگەرە کە پێویستە دیراسە بکری دیراسەییەکی تایبەت، واتا دەبێت یە کێک لەم دوو ئەگەرە تەرجیح بکری بەسەر ئەوێ تردا بەبوونی بەلگەییەکی

راجح، بۆ نموونە: دوو زانای هاوسەردەم خەڵکی یەک شارن لەوانە یە جوړیک لە ڕکابەری لەنێوانیاندا هەبێ زیاتر بێ لە ڕکابەری نێوان دوو هاوسەردەم کە لە دوو شاری دوور لە یە کتر دەژین، ئەمەش سەرنج بۆ ئەوە رادەکێشێ کە بابەتە کە پێویستی بە ئیجتیهاد هەیه، بەهەمان شیوە گەر ئیمامێک هات دوای سەردەمی ئەو دوو کەسە ئەویش تانە ی لەو کەسەدا کە تانە ی لێدرا بوو لەلایەن هاوسەردەمە کە ی، ئەمە وادەکات تەرجیحی ئەو بەکەین کە تانەدانه کە بەهۆی هاوسەردەمی بوون ڕووی نەداو بە لکو کەسە تانە لێدراو کە شایستە ی تانە لێدانه، پاشان ئەم تانە لێدانه دڵنیاتر دەبێتەو گەر زانیانی فەرمووده بەدوای یە کتردا پشتگیری لەم تانەدانه بەکەن بە درێژایی سەردەمەکان جا ئەوکات دڵنیا دەبینەو کە ئەم تانانە ی لەو کەسە دراو بەهۆی هاوسەردمی بوون نیه چونکە ئەم هاوسەردمی بوونە بۆ ئەو کەسانە نیه کە لەدوای کەسە هاوسەردەمەکان هاتوون، نموونە ی ئەمەش زۆر ڕوونە لە یە کدەنگی زۆر بە ی زانیانی فەرمووده لەسەر زەعیف دانانی ئیمام أبو حنیفە رحمته الله جا چ ئەوانە ی هاوسەردمی بووبن یان لەدوای ئەو هاتبن، جا یە کدەنگیان لەسەر زەعیف دانانی أبو حنیفە ئەمە دوور دەخاتەو کە تانەدان لێ ڕەت بکێتەو بە بیانووی هاوسەردمی بوون، چونکە تانەدان لێ نەچەسپاوه تەنھا بە زەعیف دانانی لەلایەن کەسیکی هاوسەردمی خۆی وەک سفیان الثوری یان هی تر.

[سلسلة فتاوى جدة : کاسیتی ژمارە 20 دیوی یە کەمی کاسیتە کە] لە سایی فەرمی خۆیدا هەیه

ووتەم: بۆیه ووتە ی ئەم جوړە کەسانە دەهێنم چونکە بە حیساب ئێو زۆر توندترن لەمانە لە عەقیدەدا کە چی ئەوان دان بەراستیەکان دەنێن ئێویش یان پەردەپۆشی دەکەن یان بەرگری دەمارگیرانە ی لێدەکەن، جا گەر جەرحکردنی أبو حنیفە لە فەرموودهدا کلام الأقران نەبێت بەهۆی زۆری کەسەکان و جیاوازی سەردەمەکانیان ئەوا بەهەمان شیوەش قسە ووتن پێی لە بابەتەکانی تریش نابێتە کلام الأقران، ڕووانە ئەو کەسە ی ڕسیاری لە الألبانی کرد دوور و نزیک باسی أبو حنیفە ناکات کە چی الألبانی دەڵێ نموونە ی أبو حنیفە زۆر ڕوونە بۆ ئەم بابەتە، أبو حنیفە دەکات بە نموونە لەسەر ئەو هی کە جەرحکردنی ئەو کلام الأقران نیه.

دژبە یە ک بوونیکی تری ئەو کەسانە ی کە دەستیان بەم بیانوو بەتالە گرتوووە گوا یە ئەوانە ی قسەیان بە أبو حنیفە ووتوو کلام الأقران-ە قبول ناکرئ، باشە زانراوە وەک باسما ن کرد کلام الأقران ھۆکارە کە ی ناکۆکی و حەسودی و پرکابەرایەتیە، کەواتە بە قسە ی ئیوہ ئەم زانایانە ناکۆکی نیوان خۆیان و أبو حنیفە وایکردوو قسە ی لە دژ بکەن، باشە ئیمەش وەک تەنازول دەلێن گریمان قسە کەتان وایە -کەواش نیە- ئە ی ھەر ئیوہ نین بەلگە بە ووتە ی ئەم زانایانە دەھیننەوہ دەلێن ئەمانە مەدحی أبو حنیفە-یان کردووہ ؟ باشە خۆ ئیوہ خۆتان دەلێن ئەمانە بەھۆی ناکۆکی و حەسودی و پرکابەرایەتی قسەیان بە أبو حنیفە ووتوو ئە ی چۆن دەلێن ئەمانە مەدحی أبو حنیفە-یان کردووہ ؟! لە یە ک کاتدا ناکۆکن لە گەلئ و قسە لە دژی دروست دەکەن و مەدحیشی دەکەن؟! خۆ ھیچ نەبێت ئەو حەسودی و ناکۆکیە ی ھەیان بووہ دەبێتە رێگر لەوہ ی کە مەدحی بکەن، ھەست بەم دژبە یە ک بوونە دەکەن کە تی کەوتوون ؟

گومانی چوارەم:

ابن تیمیة تەکفیر و تەبدیعی أبو حنیفة ناکات

ئەمە یەکیکە لە گەرەترین گومانەکان دەلێن زانیەکی وەک ابن تیمیة کە هەرگیز سڵی نەکردۆتەووە لە ووتی حەق چۆن گەرشتیکی ئاوا هەبێت ئەو نایزانیت یان موخالەفە ی دەکات ! بێگومان کە زانیەکی ئاوا تەکفیری أبو حنیفة نەکات و بە خراپە باسی نەکات بگرە بە ئیمامی ئەهلی سوننە ی دەزانیت شان بە شانی سێ ئیمامەکە ی تر، ئیمە لەوزیرەکترو حەق بێژتر نین بۆیە ئیمەش لەسەر ئەو دەروین کە ئەو لەسەریەتی.

بۆیە گەر گومانەکان دەربارە ی ابن تیمیة وەلام بەدینەووە بە بەلگە ی بەهێز ئەوا زۆریک لە گومانەکانمان هەلۆه شاندۆتەووە، چونکە کە ووتت ابن تیمیة وادەلێ، واتا ابن القیم وابن کثیر وابن رجب و محمد بن عبدالوهاب و تەواوی نەجدییەکان وادەلێن، چونکە هەموو ئەمانە کاریگەرن بە ابن تیمیة، بۆیە قسەکردن لە بابەتیکی بە پیچەوانە ی ئەمانە قورسە، وە زۆربە ی موسلمانانی ئەمپۆش پێی کاریگەرن و تەنانەت ئەگەرچی پێیان وایە دوا ی پیغەمبەر ﷺ هیچ کەسێک مەعصوم نیە بەلام زۆر بەلایانەووە قورسە بلێن ابن تیمیة لە فلان بابەتدا نەپێکاوە، وەک بلێی لەناخەووە هەستی مەعصوم بوونی ابن تیمیة بۆیان دروست بووە بەلام ناتوانن بە دەم دەری بێرن، دەبینی لە بابەتیکی نەپێکاوە زانیانی نەجدی ئاماژەیان پێداوە کە لەمەدا لەگەڵی نین کەچی یەکیک لەوانە ی کە ئەم هەستە لەناخەووە دروست بووە بە زۆر لەخۆ کردنیکی یەکجار لە راددەبەدەر دەیهوێ بابەتەکە وانیشان بدات کە ابن تیمیة پێکاویەتی بەلام ئیوە لێ تیناگەن، هەرچەندە عوزر هینانەووە بۆ زانیان و هەلگرتی قسەکانیان لەسەر باشتین مانا شتیکی چاکە و زانیانی ئەهلی سوننە شایستە ی ئەوێن گومانی چاکیان پێ بێری و بەرگریان لێ بکری، وە هەر قسە یەکی ناروونیان هەبوو تا توانا هەبوو دەبێ بە جوانترین شیوە لێکی بەدینەووە بەو مەرجە ی بزاین ئەم زانیە بە هەلەکردن لەم بابەتە ناسراو نیە، بەلام ئەمە مانای ئەو نیە نە بە دەم و نە لە عەقڵیشمان ئەو قەناعەتە دروست بکەین کە فلان زانا مەعصومە و بەهەلەدانانی ئەو بێ ئەدەبی کردنە بەرامبەری،

چونکە ئەم کارە سەردەکیشت بۆ فیتنەیهکی گەورە ئەویش شوینکەوتنی پێهەلخلیسکانی زانیە
وێک زانراویشە هیچ زانیەک بە دوورنیه لە پێهەلخلیسکان.

حەز دەکەم ئەوانە ی دەستیان بە ووتەکانی ابن تیمیة گرتوووە دەربارەی أبو حنیفة هەمان
شیوازی ابن تیمیة رەچاو بکەن لە رەددانەوێ گومانەکان، ئایا ئەو هیچ کات لە رەددانەوێ
کۆمەڵە و کەسە گومراکان هاتوووە هەموو بەلگەکانی لایەنی بەرامبەر بە لاوە بنیّت و هیچ حیسابی
بۆ نەکات لە بەرامبەر دا بۆی أحمد و نالیّت، تەواو باسەکە داخرا! بێگومان نەخێر، بۆیە ئێوەش
نابێت ئەم هەموو بەلگە صەحیحە بەشی یەکەم بە لاوە بنێن و حیسابی بۆ نەکەن لە بەرامبەر دا
تەنها بۆی ابن تیمیة و نالیّت، تەواو باسی أبو حنیفة داخرا! کە سەیری ابن تیمیة دەکەین لە
بابەتیکدا کە بە دەقی قورئان و سوننەت و ئیجماعی صەحابە براوەتەووە کەچی کۆمەڵە یەک یان
کەسیکی گومرا یان کافر گومان دروست دەکات لە سەری بە تەئویل و بەلگە پرۆپۆچ، نابینن ابن
تیمیة بەو کەسە بۆی فلان زانی گەورە وای ووت تەواو باسەکە داخە قسەکانت هیچ وەر ناگرم،
بەلکۆ سەرەرای هەبوونی بەلگە بەهێز لە لای ابن تیمیة لە قورئان و سوننەت لەگەڵ ئەوەشدا
دیراسە ی گومانەکانی کەسی بەرامبەر دەکات کە ئەو وێک بەلگە بەکاری دەهێنێت، زۆر بە ووردی
رەد دی بەلگەکانی ئەویش دەداتەووە، تەنانەت ئەو تیگە یشتنە هەڵە یە یان چەواشە کارییهی کەسی
بەرامبەر بۆ دەقەکانی قورئان و سوننەت دەیکات ئەویش بە ووردی وەلام دەداتەووە، تەنانەت
هەندیکجار بەلگەکانی خۆیان لە دژی خۆیان بەکار دەهێنێتەووە و لە سەریان دەکات بە بەلگە، نەک
وێک ئێوە ئەم هەموو ووتەیهی سەلف دەربارەی أبو حنیفة بە پرستەیهکی سارد و سڕ بکەن بە
پوشی با بردوو، ئەویش پرستە ی (ابن تیمیة و نالیّت).

ابن تیمیة دەڵێ: رەددانەووە تەنها بە جویندان و شت گەورە کردن و ترساندن ئەوا هیچ
کەسیک نیه نەتوانی ئەنجامی بدات، گەر مەرووف مونا زەرە لەگەڵ موشریکان و ئەهلی کیتاب بکات
ئەوا لە سەریهتی ئەو بەلگانه باس بکات کە روونی دەکاتەووە حەقەکە لە لای ئەووە و باطلەکە لای

ئەوانە. [مجموع الفتاوى : 186/4]

ووتەم: ئیوێش فەرموون بە بەلگەوێ روونی بکەنەوێ کە حەق بە ئیوێش و ئیوێش لەسەر باطلین، بەلام بەداخەوێ ئەمە پیشەیی زۆرینەیی ئەوانەییە کە نازانن بە زانستیانە پەدەیی بابەتەکان بەدەنەوێ، دەلێن: تۆ لە فلان شوێن بوای دەیانکوشتی یان بە قامچی تەمبێیان دەکردیت یان دەلێن: ئەم کارەیی تۆ شتیکی زۆر گەورەییە هەر تەنھا بە أبو حنیفە ناوەستێ زانای تریشی بەدوا دادیت سەرهەنجام هەموو زاناکانی تریش تەکفیر دەکەیت وەک نەزەمییەکان یان دەلێن تۆ چیت قسە بکەیت لەسەر زانایان کە سێکی دەمپوتی قل و فل لەیەکتەر جیانا کەیتەوێ تۆ چیت زانایان تەکفیر بکەیت؟! هەر وەک ابن تیمیة ووتی تەنھا دەیانەوێ پیشووی و هەرا دروست بکەن و کەسی بەرامبەر قەناعەت پێ بکەن کە کارێکی یەكجار گەورە و ترسناک ئەنجام دەدات ئینجا هەپەشی لێدەکەن، لە وەلامی هەموو ئەمانەدا دەلێن: لێدان و بەندکردن و هەپەشە کردن بە کوشتن لەپێناوی أبو حنیفە شتیکی نوێ نیە وەک پیشتر باسماں کرد لەسالی 433 بەسەر عبدالعزیز النخشی هاتوو، وە لە سەدەیی 6 بەسەر عبدالغنی المقدسی هاتوو، سەبارەت بەوێش کە ئەگەر تەکفیری أبو حنیفە بکەیت تەکفیری زانایانی تریشی بەدوا دادیت، دەلێن: ئەوانەیی أبو حنیفە-یان تەکفیر کردووێ نەمان بینوون کەسانی تریش تەکفیر بکەن بەم هۆیەوێ، سەبارەت بەوێش کە دەمپوتین و هیچ نازانین دەلێن: ئیوێش تەنھا تەقلیدی زانایانمان کردوێتەوێ و شوێنی ووتەکانی ئەوان کە ووتوون لەخۆمانەوێ شتیکیانمان دانەهێناوێ.

زۆرێک لەوانەیی بەرگری لە أبو حنیفە دەکەن کاتیکی کۆمەلێک بەلگەیی نیشان دەدەیت لە سەلەفەوێ کە تەکفیر و تەبیدیعی أبو حنیفە-یان کردووێ، دەلێن: ئایا تۆ زیڕەکتەری لە ابن تیمیة؟ ئەو ئەم کتێبانەیی دیوێ بۆ تەکفیر و تەبیدیعی ناکات؟ تۆ چیت تەکفیر و تەبیدیعی بکەیت خۆ تۆ لەو زانانریت!

ئەم گومانە هەر بە ووتەیی ابن تیمیة وەلام دەدەمەوێ کە دەلێ: گەر بە کەسێکی هیدایەتدەر و پێنیشاندر بلی ئایا تۆ زانانتری یان ئیمام فلان؟ ئەوا ئەمە بەرەنگاربوونەوێ بە قسەییەکی پوچ چونکە ئیمام فلان لەم بابەتەدا کەسانیکی پێچەوانەیی ئەویان کردووێ کە لە ئاستی ئەودان لە

ئیمامەکان، وە ھەر وەک چۆن ھاو دەلان ھەندیکیان ھاوشانی یە کترن لە کاتی خیلافدا کە خیالیان تیکەوت دەیکەرننەو ەبۆ اللہ و پیغەمبەرە کە ی ئەگەرچی ھەندیکیان زانائیش بن لە بابەتانی تردا، بابەتە خیالیەکانی نیوان ئیمامەکانیش بە ھەمان شیوہیە، خەلکی وازیان ھینا لە فەتوای عمر و ابن مسعود لە بابەتی تەبە مەموم کردنی کە سێک غوسلی جەنابەتی لە سەربێ فەتوای ئەو کە سەیان وەرگرت کە لە خوارووی ئەوانە لە زانستدا وەک أبو موسی الأشعري و جگە لەویش کاتیک بە لگەیان ھینایەو بە قورئان و سوننەت، وە وازیان ھینا لە فەتوای عمر دەربارە ی حەقی پەنجە قرتاندن وە فەتوای معاویە-یان وەرگرت چونکە فەرموودە ی لە لا بوو کە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەم پەنجە و ئەم پەنجە یە یە کسان، وە ھەندیک خەلک مونازەرەیان لە گەل ابن عباس دەکرد دەربارە ی مۆتە پێ ووتر: أبو بکر و عمر وادەلین، ابن عباس ووتی: نزیکە بەردتان بە سەردا بباری لە ئاسماندا، ئەلیم: پیغەمبەری اللہ ﷺ وایفەر موو ئیو ش دەلین: أبو بکر و عمر وایان ووت؟! [مجموع الفتاوى : 215/20]

ووتە: ئەو ەتا ابن تیمیة دەلێ ئەمە قسە یەکی پرو پوچە بلی ئایا تۆ لە فلان زانا شارەزاتری، چونکە ئەم زانیەش زانای تر ھە یە کە پیچەوانە ی ئەون لە بابەتە کە دا، گەر بربار بێ ئیو ئەم پرسیارە بێ نرخ و بێ بە لگە یە بکەن، ئەوا ئیمەش ھەمان پرسیارتان لی دەکەینەو و دەلین: ئایا ابن تیمیة لە سەلف شارەزاترە؟ بۆیە حەز دەکەم ئەم ووتە یە ی ابن تیمیة بدەم بە گوپی دانە بە دانە ی ئەوانە ی کە کاتیک پێیان دەلین فلان زانا ئەم کوفرە بەواحە ی ھە یە بە ئیجماعی سەلف ئەم کارە کوفرە سەلف تە کفیری ئەم جوورە کە سانەیان کردووە، کەچی دەلین: ئیو لە زانیانی خەلف و معاصرین شارەزاترن؟ ئەوان تە کفیریان نە کردووە چۆن ئیو تە کفیری دەکەن؟! ئیمەش دەلین: ئە ی باشە ئەو زانیانە ی کە ئیو باسی دەکەن ئەوان شارەزاترن یان سەلف؟ گەر بربار بێ سەرزەنش ئیمە بکری چونکە موخالەفە ی خەلفمان کردووە، ئەوا خەلف زۆر لە پیشترن کە سەرزەنشت بکری کە موخالەفە ی سەلفیان کردووە، (فأی الفريقین أحق بالأمن إن کنتم تعلمون)؟ وە جیاوازی نیوان مەنە جی سەلف و خەلف لەم بابەتە دا ھیندە زۆرە ھیچ بواریکی بۆ جەمەع کردن نە ھیشتۆتەو، ئەو ە ی لە لای سەلف کافر بوو لە لای خەلف کراو بە پیشەوا!

ابن تیمیة دەر بەرەوی خەلافی ھاوێلان دەئێ: گەر خەلافیان تێکەوت دەبێت پێننەوێ بۆلای الله و پێنە مەبەرە کە، ووتە ی هیچ کامیان نابێت بە لێگە مادام ھاوێلانی تر موخالەفەیان کردووە، بە کۆدەنگی زانیان. [مجموع الفتاوى : 14/20]

ووتە: جا گەر ھاوێلان کە زانترین کە سێ ئوممەت کە خەلافیان تێکەوت ووتە ی کە سێان نەبێت بە لێگە بە سەر ئەوی تر، ئە ی چۆن دەر بەرەوی أبو حنیفة ووتە ی ابن تیمیة دەکەن بە بە لێگە بە سەر کە سانیک کە خۆیان لە گەڵ أبو حنیفة ژیاون و ئاگاداری حالی بوونە و لە یەکیک لە باشترین سێ قەرەنە کە ژیاون و زۆر زانترین لە ابن تیمیة، بە لێکو ابن تیمیة خۆی بە شوێنکەوتە ی ئەوان دەزانێت.

ابن تیمیة دەئێ: بابەتە ئیجتەهادییەکان جائیز نیە سەر زەنشتی بەرامبەری تێدا بکری تەنھا بە پروونکردنەوێ و بە لێگە نەبێت، نابێت سەر زەنشت و ئینکاری بکری بە پشت بەستن بە تەقلیدیکی تەواو، چونکە ئەمە کاری جاھیل و ھەوێس بازانە. [مجموع الفتاوى : 212/35]

ووتە: ئەمڕۆ چەندە زۆر ئەوانە ی کە ناوی خەواریج و غولاتی تە کفیر و مندال و جاھیل و رۆببضە... ھتد بە کار دەھێنن لە دژت گەر موخالەفە ی شیخەکانیان بکەیت، ئەمەش دەر ھاوێشتە ی تەقلیدی کوێرانە ی شیخەکانیانە وادەزانن جگە لەوێ ئەوان و تووێانە مەحالە شتیکی تر صەواب بێ، بێ ئاگان لەوێ کە خۆشیان موخالەفە ی باشترین سێ سەدە ی ئوممەتیان کردووە، گەر ئێوێ دەست بە ووتە ی ابن تیمیة دەگرن فەرموون دەست بەم ووتە ی بگرن بە بە لێگەوێ وەلاممان بدەنەوێ نەک تەنھا بە ھەرا نانەوێ و تۆمەت بەخشینەوێ چونکە ئەمە کاری جاھیل و ھەوێس بازانە وەک ابن تیمیة ووتی، بۆیە تەقلیدکردنی ئەم و ئەو یان ووتنی تۆ زانترین یان فلان زانا ئەم جوێرە ووتانە لای ابن تیمیة قبول نیە و بە جەھلی دادەنێت.

ابن تیمیة دەئێ: مەحالە ئوممەت لە سەر بە چاک دانانی شتیکی کۆک بن گەر چاک بوایە پیشینان ئەنجامیان دەدا کە چی ئەنجامیان نەداوێ، ئەمە جوێرێکە لە دژ بە یەک بوونی ئیجماعەکان، ئیجماعەکانیش دژ بە یەکتر نابن، وە گەر ئەوانە ی دوا ی پیشینان خەلافیان تێکەوت

ئەوا جیاکەرەووە لەنیوانیان قورئان و سوننەت و ئیجماعی پیشینە.

[اقتضاء الصراط المستقیم : 205/2]

ووتم: ئەمە ئەو شتە مەحەلەیه کە ئەمڕۆ بە چاوی خۆمان دەبینین، سەلف لەسەر شتێک کۆک بوونە، کەچی سەردەمەکانی دواتر لەسەر پێچەوانەکە کۆکن، وەک حالی زۆریک لەو زانیانە کەوتوونەتە کوفریان بیدعەو، لەلای سەلف زانست و کتیی بە سوود پێگرنەبوو لە تەکفیر کردن و تەبذیع کردن، بەلام لە سەردەمەکانی دواتر خەریکە ئیجماع دروست بێت کە هەر زانیە ک کتیی بە سوودی هەبوو کوفریشی هەبێت هەر پیشەوا یە و نابێ تەکفیر بکری، بیدعەکانیشتی هەر شایستە ی باس کردن نین چ جایی ئەوێ حوکمی بیدعەچی لەسەر بدەین! جا هەیانە بەم چاوەوە لە باسە کە دەروانی و دەلی ئایا دەکری زۆر بەی زانیانی خەلف و معاصرین هەلە بن کاتیک زانا خاوەن کوفرەکانیان کردۆتە پیشەوا بە چاکە نەبێت باسیان نەکەن؟! ئینجا وەلامی خۆی دەداتەو و دەلی: مەحەلە شتی ئاوا پروو بدات بۆیە هەر ئەو حەقە کە ئەوان لەسەری پۆشیشتوون، بێ ئاگیە لەوێ کە بەم ووتە یە ئیجماعی سەلفی پوچەل کردۆتە و ناپاستەوخۆ هەلە دەداتە پالیان، ئەو تۆ بلی سەلف هەلە بن کە ئیجماعیان هەبوو لەسەر شتێکی ئاوا ؟ سەیرم بەو دیت کە هەموویان خۆیان بە شوینکەوتە ی سەلف دەزانن بەلام کاتیک خیلاف هەیه لەنیوان سەلف و خەلف پێ بە پێ شوینی خەلف دەکەون و زۆر بە خراپەش باسی ئەوانەش دەکەن کە شوینی سەلف کەوتوون بەلام جورئەت ناکەن هەلە کە بدەن پال سەلف دەیدەن پال ئەوانە ی کە دوا ی ووتە ی سەلف کەوتوون، گەر بپاری بێ بە فەهمی خەلف لە مەنەجی سەلف تیبگەین ئەوا هیچ بایەخی بۆ ووتە ی سەلف نامینی ئەو چونکە خەلف چۆن لە بابەتە کە تیبگەن و لەسەری برۆن هەر ئەو صەوابە کەواتە ووتە ی سەرەتا و کۆتا هەر ووتە ی خۆیانە ئەوان چی بلین و چۆن تیبگەن هەر ئەو راستە، ووتە ی سەلف هیچ نرخێکی نیە تەنها ئەو کاتە نەبێت کە خەلف پێ رازی دەبن ئینجا نرخ پەیدا دەکات گەر خەلف پێ رازی نەبوون ئەوا نرخ نیە هەر وەک دەربارە ی أبو حنیفة بینیمان، دەلی ئەم هەموو زانیە ی سەلف وای ووت، دەلی ابن تیمیە وانی، کەواتە کە ی ابن تیمیە بە ووتە ی سەلف رازی بوو لەسەری پۆشت ئەو کات ووتە کە نرخ پەیدا

دەکات ئەگینا هیچ نرخیکی نیە ! ئیستا کەسانیک دەلێن واتا تۆ لە ابن تیمیە زیاتر لە ووتە ی سەلف تێدەگەیت ؟ تۆ لەوزیاتر شوینکەوتە ی سەلف فی ؟ هەمان شیوازی پرسبازی یە کەم دووبارە دەکەنەو، منیش هەمان وەلامیان دەدەمەو، قەناعەتیان بەخۆیان هیناوە گەرسەلف تەکفیری أبو حنیفە-ش بکەن هەر پێشەوا یە چونکە ابن تیمیە بە پێشەوا ی داناو، ئە ی باشە ووتەکانی سەلف چی ؟ دەلێن بێگومان نابێ بە روالەت وەری بگرین مادام ابن تیمیە وەری نەگرتوو کەواتە شتیک هە یە ئیمە نایزانین یان لەوانە یە بلێن ئە مە باسیکە عەقڵی ئیمە بەرگە ی ناگریت قسە ی ابن تیمیە وەربگرە و هیچ بیریش لە ووتە ی سەلف مە کەرەو، جا بۆ یە لە م برکە یە دا مەنە جی ابن تیمیە نیشان دەدەین کە چەند نەرم بوو لە حوکمدان لە سەرگروپە کافرو بیدعە چیه کان، کاتیک حوکمی ابن تیمیە دەبینن دەربارەیان ئەوا زۆر بەلاتانەو ئاسایی دەبێت کە بۆچی ابن تیمیە تەکفیر و تەبدییی أبو حنیفە ناکات بگرە بە ئیمام وەسفی دەکات.

هەندیکی تر ووتە ی سەلف وەک کۆدی سەربازی و ئەم جوړە شتانە سەیر دەکات کە هەموو کەس لێ تیناگات، پێی وایە گەریەکیک لە سەلف أبو حنیفە تەکفیر بکات یان تەبدییی بکات ئەوا مانای ئەو نادات کە تەکفیر و تەبدییی کردبێ، چونکە ئیمە لەو ئاستە دانین لە ووتە ی سەلف تیناگەین، کە ابن الجارود دەلێ: خیلاف هەبوو دەربارە ی أبو حنیفە موسلمانە یان نا ئیمە تیناگەین ئەم قسە یە مانای چیه، کە منصور بن أبی مزاحم دەلێ: مالک أبو حنیفە-ی لە دین خستە دەرەو تیناگەین مانای چیه، کە حماد بن سلمة دەلێ: أبو حنیفە لە دین دەرچوو تیناگەین مانای چیه، کە شریک دەلێ: هەموو مائیکی کوفە عەرەقی تیدا بێت باشتەرە لەو هە ی کە سیکی تیداییت عەقیدە ی وەک أبو حنیفە بێت تیناگەین مانای چیه، کە مالک دەلێ: أبو حنیفە دژایە تی دینی کرد تیناگەین مانای چیه، کە شعبة لەعنەت لە أبو حنیفە دەکات تیناگەین مانای چیه، ووتەکانی سەلف ئەو وەندە ئاسان نین هەمووی کۆدن دەبێت محققین لە خەلف بێن دیراسە ی بکەن و لێ بکوژنەو بزانن ئەم ووتانە مانای چین، سەرەنجامیش دەرکەوت ئەم ووتانە هەموو ئیکسپایەرن و أبو حنیفە ئیمامە بەکوێرای چاوی دوژمنان ! ئەمە یە زمانحالی زۆربە ی ئەو کەسانە ی کە بەرگری

لہ أبو حنیفة دہکھن جا زانا بن یان عہ وام، بہ لّام من لیرہدا تہنہا ئہوہ دہپرسم پیش ئہوہی ابن تیمیة لہ دایک بیت خہ لکی چوں لہ ووتہکانی سہلف تیکہ یشتوون ؟

سہرہرای ہہموو ئہمانہش ژمارہیہک ووتہی ابن تیمیة-مان ہیّنا لہ بہشی یہکھم کہ دہری دہخات باش ناگاداری ووتہ وکتیبہکانی سہلفہ لہ دژی أبو حنیفة بویہ بہ السبکی دہلّی: کتیبہکانی سہلف پرن لہ تانہدان لہ أبو حنیفة تہنانتہ وای لہات کہس رپوایہتی لہ أبو حنیفة وهاوہلانی نہکرد کتیبہ ناودارہکانی فہرموودہ ناوی ئہوانی تیدا نیہ، یان دہلّی: أبو حنیفة بہ جائیزی دہزانی فیّل بکریّت بوّلابردنی زہکات لہسہر خاوہنہکھی، یان دہلّی: ئہہلی کوفہ دوورتین کہسن لہوہی کہ بہ بہ لگہوہ وہلامی فہتوا بدہنہوہ لہ ہہموو کہسیکیش سوودیان کہمترہ بوّ موسلمانان، یان دہلّی: مہزہبی أبو حنیفة لہ ہہموو ئہہلی بیدعہکان پیکدیت چونکہ مہزہبہکھی نہفی بیدعہ ناکات ئہگہرچی ئیثباتیشی نہکات، وہ دان بہوہ دہنیت کہ مورجیئہ بووہ، دان بہوہ دہنیت ئہہلی رہئی بووہ، وہک باسماں کرد ناگاداریشہ کتیبہکانی سہلف پرن لہ قسہ ووتن پیّ کہچی ہہر بہ ئیمامی ئہہلی سوننہی دہزانیت و مہدحی دہکات، ئہمہش بیگومان کاریگہری سہردمہکہ وایکردوہ ئیستاش بہچاوی خوّمان دہبینین زانا ہہیہ کتیبی عبداللہ یان الفسوی یان البخاری یان ابن عدی یان العقیلی یان ابن حبان یان الخطیب تہحقیق دہکات و رپوایہتہکان ہہمووی دہبینیت و دانیش بہوہ دہنیت ژمارہیہکی صہحیحن کہچی کاریگہری سہردمہ و دہوروبہرہکھی وای لیدہکھن أبو حنیفة بہ ئیمامی ئہہلی سوننہ بزانیّت بویہ ناچار بیانوو بوّ رپوایہتہکانی سہلف دہہینیتہوہ.

گہرہر سووریشن لہسہر ئہوہی کہ ابن تیمیة ناگری لہ باسیکی ئاوادا نہپییکابّ، ئہوا مولزہم دہبن بہوہی کہ بلّین زوربہی زانایانی سہلف نہیان پیکاوہ کاتیک وہک ابن تیمیة مہدحی أبو حنیفة-یان نہکردوہ، یان ئاسانتر بلّیم ئایا ئیمام أحمد زاناترہ یان ابن تیمیة ؟ ئایا کامہیان قہدر گہورہترن لہلای ئوممہت ؟ ئایا کامیان بہ پیشہوای ئہہلی سوننہ ناسراون ؟ مہگہرابن تیمیة خوّی حہنبہلی نیہ ؟ ئہی بوّ بہلاتانہوہ ئاسایہ موخالہفہی ئیمامیکی وہک أحمد بکہن

بەلام بەلاتانەو قورسە موخالەفەى ابن تیمیە بکەن ؟ برۆن ووتەى أحمد و ابن تیمیە دەربارەى
أبو حنیفة بەراوورد بکەن ئینجا برپاربدەن بزانه شوینی ووتەى کامیان دەکەون.

ئێستا دەلێن چۆن دەکرێ ابن تیمیە ئەم شتانەى زانی بیّت و لای چەسپا بیّت کەچی
پێچەوانەى ئەمانە بکات خو ئەو هەرگیز سلّی نەکردۆتەو لە ووتنى حەق، دەلێن: بەلّی راستە
خاوەن خویندەووەیەکی یەكجار فراوان بوو و ئاگاداری حالى زۆربەى زانیانی پیشە خوێ بوو و بە
ووردی لە عەقیدەى پروانیون و هەلەکانى باسکردوون هەروەک ئەوەى أبو حنیفة کە ژمارەیک
لایەنى خرابى باسکرد، بەلام کێشەکە لەو دایە کە ابن تیمیە ئەگەرچی زۆر لێزان بوو لە حالى
کەسەکان و گروپەکان بەلام لە حوکمدان لەسەریان زۆرجار موخالەفەى سەلەفى کردوو، بۆیە
من هیچ بەلامەو سەیرنە کە ابن تیمیە أبو حنیفة بە پیشەوا بزانیّت چونکە کەسانى زۆر لە أبو
حنیفة خراپترى بە موسلمان زانیو کە کوفرى بەواحيان هەبوو، دەزانم ئەم قسەىەش خوینەر
توشى شۆک دەکات بەلام کام خوینەر ؟ ئەو خوینەرەى کە ئاگای لە کتیبەکانى ابن تیمیە نە و
تەنھا چەند ووتەىەکی ئەوى دیو لە ئینتەرنیّت، وە راستى ئەم بانگەشەىە بە بەلگە دەخەینەرۆو
لەم کتیبەدا، وە دلنایام ئێستا لەگەڵ خویندەووەى ئەمە دەلێن هەرزوو زانیمان تەکفیرکردنى أبو
حنیفة ئەمەى بەدوا دادیّت تەنھا بەو ناوەستى زاناکانى تریشى بەدوا دادیّت ئەوەتا ابن تیمیە-ش
تەکفیرکرا و هاوشیۆەى ئەم قسانە، لە ئێستاوە راپدەگەىەنم نە ابن تیمیە نە ابن القیم نە ابن
رجب نە ابن کثیر نە نەجدییەکان بە کافرنازانم، بەلام هەروەک لە سەرەتای بەشى دووهم ئاماژەم
پیدا هەرزانیەک بەرگرى لە أبو حنیفة کردبیّت و خەلکی بەهۆى تەقلیدکردنەووەى ئەو أبو حنیفة-
یان لە لاگەرە بووبن ئاوا ناچاردەبم هەلەکانى باس بکەم تا خەلکی ئاگادار بیّتەو کە ئەم زانیە
چۆن بوو و لە ئاستى خویدا زیاتر بەرزى نەکەنەو، وە لەبەر زۆرى تەقلیدکردنەووەى ابن تیمیە
نەبى دەربارەى أبو حنیفة و ئەشعەرییەکان ئەوا حەزم نەدەکرد لەسەر ابن تیمیە قسە بکەم بەلام
کە زانا لە هەلەدا خەلک شوینی کەوت و اجبە هەلەکانى پروون بکړیتەو، ئێستاش دەلێن جا تۆ
چیت تا هەلە لە ابن تیمیە بگریت و باسى بکەیت، منیش دەلێم با بچینە سەر بەلگەکان ئەوکات

دەردەکەوئ یان من عەقلم لە دەست داوہ یان ئیوہ بئ ئاگان لەم ھەلانە ی ابن تیمیة، وە وەلامی ئەو وەلامانە ی ئیوہشم ئامادە کردووہ چونکە دەزانم بۆ وەلامدانەوہ ی من دەلین ابن تیمیة کە ووتی بە معین تە کفیر ناکرئ ھەمیشە مەبەستی تە کفیری معذب-ە نە ک غیر معذب، یان دەلین لە شوینی ترووتە ی تری ھە یە پیچەوانە یە دەبئ ھەموو کتیبەکانی سەیر بکرئ تا لە مەنە جی ئەو تیبگە ی لە تە کفیر و ھاوشیوہ ی ئەم جوۆرە قسانە، وەلامی ئەمانەش دەدەینە بە یارمەتی اللہ تعالی.

یەکیک لە ناسراوترین کتیبەکان کە دەربارە ی مەنە جی ابن تیمیة و محمد بن عبدالوہاب و زانیانی نەجدی لە تە کفیری معین نوسراوہ کتیبەکە ی أبي العلاء بن راشد-ە (ضوابط تکفیر المعین عند شیخی الإسلام ابن تیمیة و محمد بن عبدالوہاب و علماء الدعوة الإصلاحية) تەنانەت ماموستا کامەران ﷺ لە دەرسەکانیدا ئەم کتیبە ی دەخویندەوہ و ڕەددی مەدخەلیەکانی پئ دەدایەوہ، چونکە نوسەری کتیب لەگەڵ ئەو دەدایە کە ابن تیمیة و ھەموو نەجدییەکان تە کفیری معین دەکەن ھەرکاتیکیش باسی ئیقامە حوججە بکەن مەبەستیان تەنھا پیگە یشتنی بەلگە بووہ نە ک تیبگە یشتن، واتا ئەوہ ی قورئان و سوننەتی پیگە یشتن ئیقامە حوججە کراوہ تیبگە یشت یان نا ئەمە پە یوہندی بە تە کفیر نیە، بۆیە مەدخەلیەکان تەنانەت ڕەخنە یان لە صالح الفوزان گرتووہ کە پیشەکی و تقریظ-ی بۆ ئەم کتیبە نوسیوہ، چونکە نوسەر بە پیچەوانە ی عەقیدە ی مەدخەلیەکان کتیبەکە ی نوسیوہ و ووتەکانی ابن تیمیة-ی بەو ئاقارەدا بردووہ کە مەدخەلیەکان بە ئاقاری تە کفیری بوون ناوی دەنن، بەلام گەر سەیری بڕگەکانی کتیبەکە بکەین دەبینین نوسەر ھەر ووتە یەکی ابن تیمیة-ی ھینا بیئت دەربارە ی ئیقامە حوججە و تە کفیری معین لە ژێردا کۆمەلێک ووتە ی نەجدییەکانی ھیناوە بۆ شەرحکردنی ووتەکە ی ابن تیمیة، واتا گەر کتیبەکە تەنھا ووتە ی ابن تیمیة-ی تێدا بوایە بەبئ شەرحی نەجدییەکان بۆ ووتەکانی، ئەوا خوینەر زۆر بە ئاسودە ی دە یووت ابن تیمیة تە کفیری معین ناکات تەنھا دوای ئیقامە حوججە نەبیئت، ئەوہ ی کتیبەکە ی خویندبیئتەوہ ھەست بەمە دەکات بەروونی، بۆ راستی ئەم قسە یەش دەتوانن کتیبی (منہج ابن تیمیة فی مسألة التکفیر) بخویننەوہ کە تەنھا ووتە ی ابن تیمیة-ی ھیناوە بەبئ شەرحی

نەجدییەکان، کە لە خوێندنەوێ کتێبە کە تەواو دەبێت بە دُنیاوییەو دەلی: ابن تیمیە یەکیکە لەو زانایانە ی کە دژی تەکفیری معین-ە زۆر دەست گرتوو بە عوزر هێنانەو و مەرجدارکردنی ئیقامە حوججە، وە یەکیکە لەو زانایانە ی کە بابەتی تەکفیری زۆر قورسکردوو، پیش ئەوێ بەم ووتانەم توپە ببیت و بچیت لە ئینتەرنیّت بەدوای هەندیک ووتە ی بگەرێ کە تەکفیری معین دەکات و بیهێنیت بۆ ئەوێ پەدەدی منی پێ بدەیتەو، ئەوا برۆ ئەم دوو کتێبە بخوێنەو کە ئاماژەم پێدا، بزانی هەمان ئەم حالەتەت بۆ دروست نابێت کە باسم کرد، جا من لێردا تەنھا باسی کتێبە کە ی أبي العلاء بن راشد دەکەم کە نوسەر لەسەر عەقیدە ی ئەهلی سوننە نوسیویەتی و ووتەکانی ابن تیمیە-ی هەربەپێ عەقیدە ی ئەهلی سوننە لەیە ک داوێتەو دوور لە فکری مەدخەلیەت، بەلام هێنای ووتە ی نەجدییەکان بۆ شەرحکردنی ووتەکانی ابن تیمیە لە زۆربە ی برگەکانی کتێبە دا خوێ لەخویدا ئەمە نیشانە ی ئەوێ کە کێشە هەیه لە ووتەکانی ابن تیمیە و پێویستە روونکردنەوێ بۆ بکری ئەگینا بەبێ روونکردنەوێ نەجدییەکان گومانێ لەوێ نیه کە ابن تیمیە بەبێ ئیقامە حوججە تەکفیری معین ناکات لە زۆربە ی جۆرەکانی کوفردا بەتایبەتی ئەو کۆمەلانە ی بە ئیجماعی سەلف تەکفیر کران لای ئەو تەکفیری مطلق-ە نە ک معین، دیسان دەلیمەو توپە مەبە برۆ کتێبە کە بخوێنەرەو بزانی وایە یان نا، من بۆیەش دەتێرم بۆلای کتێبە کە ی أبي العلاء بن راشد ناتێرم بۆلای کتێبەکانی ابن تیمیە چونکە ئەو بەرگرییەکی زۆر لە ابن تیمیە دەکات لەم بابەتە دا ووتەکانی بە شیوێە ک لەیە ک دەداتەو کە موافقی ئەهلی سوننە بێت لە زۆربە ی برگەکاندا ئەگەرچی لە هەندیک شوێندا ئەویش و نەجدییەکانیش تێرمامان نازان ووتە کە ی چون لەیە ک بدەنەو جا یان دانی پێدەنێن بە ناراستەوخۆ کە لەگەڵ دانین لەمە دا بەبێ ئاماژەدان بەوێ کە هەلە ی کردوو و نەپێکاو، یان بە زۆر لەخۆ کردن تەئویل بۆ ووتە کە ی دەهێنەو تا هیچ کێشە ی تێدا نەمێنێت، پیش ئەوێ بچینە سەر نەقل کردنی ووتەکانی گەر ئێنجامی ئەم برگە یەت بە دل نەبوو تۆمەتبارم مە کە بە هیچ ناو و ناتۆرە یە ک هەر هیچ نەبێ حەقی ئەوێ پێ بدە بۆ ووتەکانی ابن تیمیە گومانایین بۆیە بە هەلە تێگەشتوو، اللّٰه پاداشتی ئەوێش بداتەو کە بە دروستی تیم دەگە یەنێت بەلام بەبێ زۆر لەخۆکردن، وە لێردا ئەو ووتانە نەقل ناکەین کە گەلێک زۆرن

هەمیشە باسی مەرجدارکردنی ئیقامە حوججە دەکات بۆ تەکفیرکردن چونکە نەجدییەکان هەموویان ئیقامە حوججە بەووە لێک دەدەنەووە کە قورئان و سوننەت پێگەشت ئیقامە حوججە کراوی ووتەکانی ابن تیمیة-ش هەر بەم شیوەیە لێک دەدەنەووە، ئەو ووتانەشی ناهێنین کە باسی شەڕ و موانعی تەکفیر دەکات چونکە نەجدییەکان ئەو شەڕ بە شەڕ و موانعی شەری لێک دەدەنەووە، بۆ نموونە عاقل نەبێ و بالغ نەبێ و بە زۆر کوفری پێکرا بێ ئەمانە مانعی تەکفیرن یان ئەو بابەتانە کە بە بابەتی (خفی) دادەنرێن کە دواى ئیقامە حوججە کەسە کە تەکفیر دەکری، بە لکو ئەو ووتانە دەهێنین کە باسی پروودای زیندوو دەکات لە کاتی جێبەجێ کردنی حوکم لە سەر کەسەکان و کۆمەڵەکان، چونکە زانا هەر چەندە لە بابەتی تەکفیردا لە پرووی نەزەری موافقی ئەهلی سوننە بێت یان موخالیف سەنگی مەحەک لە کاتی پرووداوە زیندوووەکانە کە بابەتیکی دێتە پیش دەربارەى تەکفیر ئەو کات دەزانین لە بابەتی تەکفیردا لە سەر عەقیدەى ئەهلی سوننەیه یان شەڕەوی و زیادەرەوی هەیه، بۆیه من گەرنگی بە حوکمەکانی دەدەم کە دەربارەى کەسەکان و گروپەکان داوێت، چونکە ووتەى نەزەرى زۆر جار گوماناوێه و چەند پروویک و تەئویلیک هەڵدەگری تە هەر کەسیک بە پێى عەقیدە کەى خۆى ووتە کە بۆلای خۆى رادەکیشت، لێرەدا ووتانیک نەقل دەکەین کە بوار بۆ هیچ تەئویلیک نەهێڵێتەووە.

المعلمی دەڵێ: زانایان گەر هەڵەى زانایەکیان پێ بگات یان پیاو چاکێک وە بترسن لەوێ کە خەڵکی هەڵخەڵەتێن بە گەرەبی ئەم زانایە و شوینی بکەون ئەوا لە پلەى زاناکە کەم دەکەنەووە و ناوداریە کەى تۆزای دەکەن سەرەپای خۆشویستنیان بۆ ئەم زانایە و زانیی پلە کەى، بەلام بچووکی دەکەنەووە تا خەڵکی بەهۆى ئەم زانایە توشی فیتنە نەبن. [رفع الاشتباه : 294-295]

هەر خودی ابن تیمیة ئەم شیوازەى بەکارهێناوە لە رەددانەوێ رافیزە کاتیک بەرگری لە سێ خەلیفە کەى تر دەکات بەرامبەر رافیزە دادەبەزێتە سەر ئیمام علی چونکە زانراوە کە رافیزە چەندە پێی کاریگەرن بگرە هەندیکیان کردوویانە بە خوا، ئەگەرچی لەم کارەشدا نەپێکاوە ابن تیمیة بەلام وەک نموونەیه ک بۆ ئەم شیوازە باسم کرد، چونکە لەلای ئەهلی سوننە هاوێلان هێڵی سوورن بۆ

بەرگری کردن له معاویة و بني أمية دانابهزنه سەر ئیمام علي، وه بۆ بهرگری کردن له ئیمام علي دانابهزنه سەر معاویة و بني أمية، هەر له کۆنه وه زانایان پەددی رافیزهیان داوه ته وه به لām که سیان دانه به زیونه ته سەر ئیمام علي مه گەر زاناکه ناصبي بوو بێت وابکات، جا گەر ابن تیمیة به لایه وه ئاسایی بێت بهم جوړه باسی ئیمام علي بکات له پیناوی پەددانه وهی رافیزه، ئەوا ئیمهش زۆر به لمانه وه ئاساییه له پیناوی پەددانه وهی گومانه کانی ئیوه دابه زینه سەر ابن تیمیة، چونکه ئیمام علي و ابن تیمیة به راوورد ناکرین له هیچ پرووێکه وه، سەر هرای ئەوهش ده زانین ابن تیمیة ناصبي نه بووه و ئیمام علي خۆشویستووه و به خه لیفه ی راشدی زانیوه و به شه هیدی داناوه، به لām وهک ووتمان بۆ بێدهنگ کردنی رافیزه دهست بۆ ئیمام علي ده بات و هه له کانی باس ده کات له کاتی کدا لای ئەهلی سوننه هاوه لāن به چاکه نه بێت باس ناکرین دواتر ئیمام علي گەر پر به دنیا تاوانی هه بێت ئەوهنده به سیه تی که موژده ی به هه شتی پێ دراوه، جا بۆیه چهند ووته یه کی ابن تیمیة ده هینین ده رباره ی ئیمام علي تا کاتیک ئیمهش قسه مان کرد له سەر ابن تیمیة پیش ئەوهی تۆمه تمان به سهردا ببه خشنه وه ئەوا ووته کانی ابن تیمیة- تان بیر که ویتته وه ده رباره ی ئیمام علي.

ابن تیمیة ده ئی: ئەوانه ی کۆبوونه وه بۆ کوشتنی عثمان زۆربه یان که سانی هیچ و پوچ بوون له قه بیلەکان که هیچ شتیکی چاکیان نیه له ئیسلامدا باس بکری، گەر له به رفیتنه ی کوشتنی عثمان نه بوایه هەر باس نه ده کران، به لām علي له و کاته ی که بوو به خه لیفه نزیکه ی نیوه ی موسلمانە سابقینه ئەوه لینه کان به یعه تیان پێ نه دا له موهاجیرین و ئەنصار و جگه له وانیش، که دانیشن نه جهنگان له گه لیدا و نه جهنگان له دژیدا، وهک أسامة بن زید و ابن عمر و محمد بن مسلمة، وه هه ندیکیان جهنگان له دژیدا، پاشان زۆرێک له وانه ی که به یعه تیان پێیدا پاشگه ز بوونه وه له به یعه ته که یان، هه ندیکیان ته کفیریان کرد و خوینیان حه لال کرد، وه هه ندیکیان چوونه به ره ی معاویة، وهک عقیل- ی برای و هاوشیوه کانی. [منهاج السنة النبویة : 316/8]

ابن تیمیة ده ئی: علي له سەر مانه وهی له ده سه لات جهنگا، وه به هو ی ئەمه وه که سانیک

زۆر کوژران، له خیلافهتهکهی ئەودا شەڕ لەگەڵ کافراندا نەکرا و وولاتانیان فەتح نەکرا و موسلمانان خێری زیاتریان بەخۆیانەوه نەدی، وه کهسه نزیکهکانی خۆی دامهزراند، جا دامهزراندنی کهسه نزیکهکان له نیوان علي و عثمان هاوبه شه، وه کارمه ندهکانی عثمان گوێپرایه لێتر بوون له کارمه ندهکانی علي، وه دوورتریش بوون له خراپه، وه دابه شکردنی پارهش به سه رکه سه نزیکهکاندا که عثمان ته ئویلی خۆی هه بووه له م کاره دا ههروهک چۆن علي ته ئویلی خۆی هه بووه له خوین پژاندن، جا بابه تی خوین ترسناکتر و گه وره تره. [منهاج السنة النبویه : 191/6-192]

ابن تيمية ده‌ئى: ئەوانه‌ی خروجیان کرد له عثمان کۆمه‌لێک که‌سی هه‌یچ و پوچ بوون، به‌لام علي زۆرێک له‌ سابقینه‌ نه‌وه‌لینه‌کان شوینی نه‌که‌وتن و به‌یعه‌تیان پێ نه‌دا، وه‌ زۆربه‌ی هاوه‌لان و تابعین جه‌نگان له‌ دژیدا، به‌لام له‌ خیلافه‌تی عثمان وولاتان فەتح کران و له‌ دژی کافران جه‌نگان، وه‌ له‌ خیلافه‌تی علي کافر نه‌کوژرا و شاریکیش فەتح نه‌کرا. [منهاج السنة النبویه : 234/8]

ابن تيمية ده‌ئى: زانراوه‌ که‌ الله‌ خو‌شه‌ویستی هاوه‌لانی خستۆته‌ ناو د‌ئى هه‌موو موسلمانێک به‌تایبه‌تی خه‌لیفه‌کان عليه‌ السلام به‌تایبه‌تی أبوبکرو عمر زۆربه‌ی هاوه‌لان و تابعین خو‌شیان ده‌ویستن، وه‌ ئەوان باشت‌ترین قه‌رڤن بوون، به‌لام علي وانه‌بوو زۆربه‌ی هاوه‌لان و تابعین ر‌قیان ل‌ئى بوو جوینیان پێ ده‌دا و ده‌جه‌نگان له‌ د‌ژی. [منهاج السنة النبویه : 137/7-138]

ابن تيمية ده‌ئى: علي رضي‌ الله‌ عنه ئەه‌لی سوننه‌ خو‌شیان ده‌و‌یت و موالاتیان ب‌وى هه‌یه‌ و شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌ یه‌کێکه‌ له‌ خوله‌فای راش‌دین و پیشه‌وایانی هه‌دايه‌ ت‌دراو، به‌لام نیوه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ژێر ده‌ستی تانه‌ی ل‌یده‌ده‌ن، خه‌وارێج ته‌کفیری ده‌که‌ن، جگه‌ له‌ خه‌وارێجیش ئەوانه‌ی ئەه‌لی به‌یتی ئەون یان ئەه‌لی به‌یتی ئەو نین ده‌ل‌ئین علي ئینصافی نه‌بوو به‌رامبه‌رمان، کۆمه‌له‌که‌ی عثمان ده‌ل‌ئین علي له‌وانه‌ بوو که‌ زو‌ل‌ئى له‌ عثمان کرد، جا به‌ شی‌وه‌یه‌کی گشتی عه‌داله‌تی علي ده‌رنه‌که‌وت سه‌ره‌پای زۆری خه‌لکه‌که‌ی ژێر ده‌ستی و به‌ر بلاویان به‌ قه‌ده‌ر عه‌داله‌تی عمر، بگه‌ر نزیکی عه‌داله‌تی عمر نه‌که‌وته‌وه، عمر که‌س له‌ خزمه‌کانی نه‌کرد به‌ کار به‌ ده‌ست، علي خزمه‌کانی کرد

به کار به دهست ههروهک چۆن عثمان کردی، عمر له گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌ترسا که زو‌ڵعی له ژێر ده‌سته‌که‌ی کردب‌، علي سکا‌لای له ژێر ده‌سته‌که‌ی ده‌کرد که زو‌لمیان ل‌ی کردوو، وه‌ دوعای ل‌یده‌کردن و ده‌یووت: من ر‌قم ل‌ییانه و ئه‌وانیش ر‌قیان ل‌یمه، وه‌ ب‌یزارم ل‌ییان و ئه‌وانیش ل‌یم ب‌یزارن، یا الله ئه‌وانم ب‌ۆ ب‌گۆره به چاکتر له‌وان و منیش ب‌گۆره ب‌ۆ ئه‌وان به خراپتر له‌ من، فأی الفریقین أحق بالأمن إن كنتم تعلمون ؟ [منهاج السنة النبوية : 18/6]

ابن تیمیة له وه‌لامدانه‌وه‌ی ر‌افیزه‌کان که تانه‌یان له ئیمام عثمان داوه به‌وه‌ی پ‌ۆست و پارهی داوه به‌ که‌س و کاره‌که‌ی خ‌وی ده‌ل‌: تایبه‌ت کردنی هه‌ندی‌ک که‌س به‌ پ‌ۆست پ‌یدان و مال پ‌یدان له‌ کو‌ی، ئوممه‌ت ب‌که‌و‌یته‌ گیانی یه‌کترو هه‌ندی‌ک خو‌ینی هه‌ندی‌ک بر‌پ‌ژێ و به‌یه‌کتروه‌ه‌ خه‌ریک بن و ئا‌گیان له به‌رژه‌وه‌ندی دین و دونیا‌یان نه‌می‌ن‌یت تا وای ل‌یب‌یت کافران چاویان ب‌پ‌رنه‌ و و‌لاتی مو‌س‌لمانان ئه‌مه له‌ کو‌ی ؟ ک‌ۆبوونه‌وه‌ی مو‌س‌لمانان و فه‌تح کردنی و و‌لاتی دو‌ژمن له‌ کو‌ی ؟ دو‌وبه‌ره‌کی و فیتنه‌ی ن‌یوان مو‌س‌لمانان له‌ کو‌ی ؟ تا وای ل‌یب‌یت ب‌ی توانا بن به‌رامبه‌ر دو‌ژمن و دو‌ژمن هه‌ندی‌ک له‌ و و‌لاتیان داگیر ب‌کات یان هه‌ندی‌ک له‌ مال‌یان به‌ ز‌ۆر یان به‌ ص‌ولح. [منهاج السنة النبوية : 157/6] ووت‌م: ل‌یره‌دا نموونه به‌ ئیمام عثمان و ئیمام علي ده‌ه‌ین‌یته‌وه‌، گه‌ر ئ‌یوه ده‌ل‌ن عثمان پ‌ۆست و مال‌ی داوه به‌ خ‌زمه‌کانی، ئه‌وه‌تا له‌ س‌ه‌رده‌می علي فیتنه‌ی ز‌ۆر گه‌وره‌تر پ‌روویداوه که خو‌ین پ‌شتی مو‌س‌لمانان و نه‌مانی فتوحات بووه، ب‌ۆی هه‌یه خو‌ینه‌ر ب‌ل‌ی قسه‌کانی ر‌استن، به‌لام وه‌ک س‌ه‌ره‌تا باس‌مان کرد هاوه‌لان ه‌ی‌ی سوورن نال‌یین که‌سیان ب‌ی هه‌ل‌ن به‌لام باس‌کردنی هه‌ل‌ه‌ وکه‌م و کو‌ریان ترسناکه له‌ پرووی عه‌قیده‌وه‌ ئه‌گه‌رچی ئه‌م هه‌ل‌ه‌ وکه‌م و کو‌ریانه‌یان ت‌یدا ب‌یت به‌ ر‌استی، ب‌ۆیه نابینین ه‌یچ کام له‌ سه‌له‌ف به‌ دابه‌زینه س‌ه‌رئیمام علي ر‌ه‌ددی ر‌افیزه ب‌ده‌نه‌وه‌ مه‌گه‌ر ئ‌یلا که‌سی‌ک ناصبی ب‌یت و اب‌کات.

ابن تیمیة ده‌ل‌: ئ‌یمه ئ‌ینکاری له‌وه‌ ناکه‌ین که عثمان ر‌ع‌ی‌ه‌ بنی أمیه-ی خوش‌ده‌ویست و موالاتی ب‌ۆیان هه‌بوو، وه‌ پارهی ز‌ۆری پ‌ی ده‌دان، وه‌ له‌م کارانه‌شی که به‌ ئ‌یجت‌هاد کردوویه‌تی زانایان قسه‌یان ت‌یدا کردوووه‌ ئه‌وانه‌ی که ه‌یچ نیاز‌ێکی خراپیان نیه، وه‌ به‌ هه‌مان ش‌یوه ئ‌ینکاری

لەو ناکەین کە عەلی کەسە نزیکەکانی دەکرد بە خاوەن پۆست، وە جەنگا و کەسانیکی زۆری کوشت لەو موسلمانانە کە نوێژیان دەکرد و زەکاتیان دەدا و پۆژووویان دەگرت و نوێژیان ئەنجام دەدا، بەلام کوشتاری هەندیک لەمانە کە کرد بە بەلگەی دەقی شەری و ئیجماع، وە کوشتاری هەندیکیانی کرد بە ئیجتیهاد کە زانایان قسەیان تێدا کردوو ئەوانە کە هیچ نیازیکی خراپیان نیە، جا بابەتی خوێن ترسناکترە لە بابەتی مأل، وە ئەو خراپەییە کە لەنیوان ئوممەت ڕوویدا لە خوێن چەندەها جاری ئەو خراپەییە زیاتر بوو کە ڕوویدا بە پێدانی مأل، جا ئێمە کە موالاتمان هەیه بۆ عەلی و خوشمان دەوێت و گەورەییەکانی باس دەکەین کە لە قورئان و سوننەت ئاماژە ی پێدراوە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ئەوەی لە خیلافەتی ئەو ڕوویدا نزیکترە لە لۆمە کردن وەک لەوەی کە لە خیلافەتی عثمان ڕوویدا، وە لە خیلافەتی عثمان خێر ڕوویدا کە لە خیلافەتی عەلی هاوشیوەی ئەم خێرە نەبوو، جا موالات هەبوونمان بۆ عثمان و خوشوێستنی و باسکردنی گەورەییەکانی کە لە قورئان و سوننەتدا ئاماژە ی پێدراوە لەپێشتەرە. [منهاج السنة النبوية : 356/6]

ابن تیمیة دەڵێ: ئەوەی ئاگاداری حاڵی هاوێلان بێت گومانی لەوەدا نیە کە عەلی زیاتر دژایەتی کافران و مونافیقانی دەکرد، وە کاریگەری عەمر لە سەرخستنی ئیسلام و بەهێزکردنی و سەرشۆرکردنی کافران و مونافیقان زیاتر بوو لە کاریگەری عەلی، وە کافران و مونافیقانی دوژمنانی پێغەمبەر ڕقیان لە عەمر-ە زیاتر لە عەلی، هەر بۆیە ئەو کەسە کە عەمر-ی کوشت کافر بوو ڕقی لە دینی ئیسلام بوو، وە ڕقی لە پێغەمبەر و ئوممەتە کە ی بوو، جا کوشتنی عەمر بەهۆی ڕقی لێبوونەوەی پێغەمبەر و دینە کە ی و ئوممەتە کە ی بوو، بەلام ئەو کەسە کە عەلی کوشت نوێژی دەکرد و بە پۆژوو دەبوو و قورئانی دەخویند، وە برۆی و ابوو کە اللە و پێغەمبەرە کە ی پێیان خوشە عەلی بکوژێ، وە ئەم کارە ی ئەنجامدا بەهۆی خوشوێستنی بۆ اللە و پێغەمبەرە کە ی بە برۆی خۆی ئەگەرچی لەم کارەیدا گومرا و بیدەچی بوو. [منهاج السنة النبوية : 153-152/7]

جا گەر بەم شیوەیە دروست بێت ابن تیمیة باسی ئیمام عەلی بکات بۆ وەلامدانەوەی ڕافیزەکان ئەوا زۆر دروستەرە کە ئێمەش باسی هەلەکانی ابن تیمیة بکەین بۆ وەلامدانەوەی گومانی

ئەو کەسانەى کە لە ھەلەشدا شوێنى ابن تیمیة دەکەون و ووتەکانى دەکەن بە بەلگە.

تیببىنى: پێش ئەوێ بچینە سەر ھینانى ووتەکان دەمەوێ ئاماژە بەو بەدەم کە (ناصر الفہد) اللہ ئازادى بکات کتیبىکى نوسیووە بەناو نیشانى (صيانة مجموع الفتاوى من السقط والتصحيح) لەم کتیبەدا ئاماژەى بەو ھەلەلە داوە کە لە کۆکردنەووە و چاپکردنى مجموع الفتاوى پروویداوە لە پرووى تەصحیف و اتا گۆرپى ووشەى کە بۆ ووشەى کە تر، یان کەوتى پیتیک یان ووشەى کە یان چەند دیرپک لە ووتەکانى ابن تیمیة کە ھەندیک مانای ووتەکەى دەگۆرێ یان ناپروون دەبێت، ئەو ووتانەى کە من ھیناومە لەم بڕگەى دا ھىچیان لە کتیبەکەى ناصر الفہد نەھاتوووە و اتا ھىچ ووتەى کە تیدا نیە کە بووترێ ئەمە گۆراوە یان قرتاوە یان بە ھەلە چاپکراوە، تەنھا یەک ووتە نەبێت ئەویش نە تەصحیف نە کەوتن و نە گۆرانکاری و قرتان تیدا پرووى نەداوە ئەویش بەرگى 4 لاپەرە 15 ابن تیمیة باسى أبو محمد دەکات، ناصر الفہد ئەم ووتەى نەقل کردووە لە کتیبەکەى بە مەبەستى پروونکردنەووە ئەوێ کە ئەم أبو محمد-ە کێیە ؟ ئایا أبو محمد الجوينى-ە باوکى أبو المعالي الجوينى ؟ یان العز بن عبدالسلام-ە ؟ ناصر الفہد ئەوێ بە صەواب داناوە کە العز بن عبدالسلام بى پروونیشى کردۆتەووە بە سى خال کە بۆچى ئەمەى بە صەواب داناوە، کەواتە ھەرچى تەصحیف و کەوتن ھەى لە ھەر 35 بەرگەکەى مجموع الفتاوى کە ناصر الفہد ئاماژەى پێداوە ھىچیان لەم بڕگەى دا نەھاتوووە تەنھا ئەو ووتەى نەبى کە باسمان کرد ئەویش تەنھا پروونکردنەووەى داوە کە أبو محمد کێیە، بۆیە لە ئیستاوە دُنیا بن ھىچ ووتەى کمان نەھیناوە کە قسەى لەسەر کرابى گواىە قرتاوە یان گۆراوە یان بۆى زیاد کراوە.

ووتەکانی ابن تیمیة دەربارەبی تەکفیری مطلق و تەکفیری معین و عوزر هیئانەو بە جەهل و بە تەئویل

ابن تیمیة دەئ: لە زۆربەبی پیشەوايانی ئەهلی سوننە و حەدیث هاتووە کە دەئین: ئەوەبی بئ قورئان مەخلوقە کافرە، ئەوەبی بئ: اللە نابینرئ لەرۆژی دواي کافرە، وە هاوشیوەبی ئەم ووتانە، پاشان أبونصر السجزي لەوانەوە دوو ووتە دەگێرتەو، یەکە میان: ئەمە کوفریکە لە دین دەبیاتە دەرەو، السجزي دەئ: ئەمە ووتەبی زۆرینەیانە، دوو میان: ئەمە کوفریکە لە دین نابیاتە دەرەو، بۆیە الخطابي دەئ: ئەم ووتانەیان ووتووە لەسەر شیوەبی هەرپەشە و توندی نواندن لە بابەتەکە.

بەهەمان شیوە زانا مۆتەئەخیرینەکانی مەزەهەبەکەمان خیلافیان تیکەوتوو دەربارەبی مانەوەبی تاهەتای لە دۆزەخ بۆ ئەو کەسانەبی کە توشی بیدعەبی کوفری بوونە، جا زۆرینەیان ووتوویانە تاهەتای لە دۆزەخ دەمیننەو هەرودەک لە ژمارەبیەک زانای مۆتەقەدیمینی ئەهلی حەدیث نەقل کراوە وەک أبو حاتم و أبو زرعة و جگە لەوانیش، وە هەندیکیان نەیان ووتووە تاهەتای لە دۆزەخ دەمیننەو، هۆکاری ئەم خیلافەش دژ بەیەک بوونی بەلگەکانە، بەلگانیەک دەبینین پێیان وایە دەبیّت حوکمی کوفریان بەسەردا بدەن، پاشان دەبینن کەسە معین-ەکان کە ئەم قسە کوفریانەیان کردوووە ئیمانی تێدایە کە وادەکات پێگر بیّت لەوەبی تەکفیر بیّت، جا بەلگەکان دژ بەیەک دەووستن لەلایان، لە راستیشدا ئەوان ووتە عامەکان دەیانگێرتەو لە ووتەبی پیشەوايان هەرودەک چۆن ووتە عامەکان لە دەقە شەرعیەکاندا پیشینانی گرتۆتەو، هەرکاتیەک بیانبین دەئین: ئەوەبی وابلیّت کافرە، جا گوێگر وادەزانیت ئەم ووتەبی گشتگیرە هەموو ئەوانە دەگێرتەو کە وایان ووتووە، لەو وورد نەبوونەتەو کە تەکفیر مەرج و پێگری (شروط و موانع) هەبیە کە وادەکات تەکفیر لەسەر کەسی معین لایەبیّت، وە تەکفیری مطلق مەرج نیە تەکفیری معین بگێرتەو، ئەم نموونەبیەش ئەو پوون دەکاتەو کە ئیمام أحمد و زۆرینەبی پیشەواکان کە ئەم ووتە گشتگیرانەیان ووتووە تەکفیری زۆربەبی ئەو کەسانەیان نەکردوو کە ئەم قسە کوفریەیان

کردوو، ئیمام أحمد به نموونه له گه‌ڵ جه‌همیه‌کاندا ژیا و ئه‌وانی بینی که بانگیان ده‌کرد بۆ ووتنی قورئان مه‌خلوقه و نه‌فیکردنی صیفاتەکان، وه‌ تاقیان کردوو له‌ گه‌ڵ باقی زاناکانی سەردەمی خو‌ی، وه‌ ئیماندارانی پیاو و ژنیا‌ن توشی فیتنه‌ کرد که هاو‌پایان نه‌بوون له‌ سەر جه‌همی بوون به‌ لێدان و به‌ندکردن و کوشتن و دوورخستنه‌وه‌ له‌ ده‌سه‌لات و برپنی بژێویان و پرته‌کردنه‌وه‌ی شایه‌تیان و وازه‌ینان لێیان که له‌ ژێر ده‌ستی دوژمن بمیننه‌وه‌ به‌ دیلی، به‌ شیوه‌یه‌ک زۆرێک له‌ وه‌لی ئه‌مره‌کانی ئه‌و سەردەمه‌ جه‌همی بوون له‌ والیه‌کان و قازییه‌کان و جگه‌ له‌ وانیش، ته‌ کفیری هه‌موو ئه‌وانه‌یان ده‌کرد که جه‌همی نه‌بوون و هاو‌پایان نه‌بوون له‌ سەر نه‌فیکردنی صیفات وه‌ک ووتنی قورئان مه‌خلوقه، وه‌ هه‌مان حوکمی کافری به‌ سەردا ده‌ده‌ن نه‌ هیچ ویلایه‌تێکی پێده‌ده‌ن بپیتنه‌ والی، نه‌ ئازادیشی ده‌که‌ن له‌ ده‌ستی دوژمن، نه‌ هیچیشی پێ ده‌ده‌ن له‌ بیت المال، نه‌ شایه‌تی و فه‌توا و رپوایه‌تی قبول ده‌که‌ن، وه‌ خه‌ڵکی تاقیده‌که‌نه‌وه‌ له‌ کاتی بوونیان به‌ والی یا‌ن شایه‌تی دان و ئازادکردنی دیل و جگه‌ له‌ مانه‌ش، جا ئه‌وه‌ی دان به‌وه‌ بنیّت قورئان مه‌خلوقه‌ حوکمی بۆ ده‌ده‌ن که ئیمانداره‌، وه‌ ئه‌وه‌ی دان به‌وه‌ نه‌نیّت قورئان مه‌خلوقه‌ حوکمی ئه‌هلی ئیمانی بۆ ناده‌ن، وه‌ هه‌ر که‌سیک بانگه‌واز بکات بۆ جگه‌ له‌ جه‌همی بوون ده‌یکوژن یا‌ن لێ ده‌ده‌ن و به‌ندی ده‌که‌ن، وه‌ زانراویشه‌ که ئه‌م کارانه‌ توندترین پله‌ی جه‌همی بوونه‌، چونکه‌ بانگه‌وازکردن بۆ شتێک تاوانه‌که‌ی گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی که ته‌ن‌ها باوه‌رت پێ هه‌بێ، وه‌ پاداشت کردنی ئه‌و که‌سه‌ی که باوه‌ری پێ هه‌یه‌ و سزادانی ئه‌و که‌سه‌ی که باوه‌ری پێ نیه‌ تاوانه‌که‌ی گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی که ته‌ن‌ها بانگه‌وازی بۆ بکه‌ی، وه‌ سزادانی به‌ کوشتن تاوانه‌که‌ی گه‌وره‌تره‌ له‌وه‌ی که سزای بدات به‌ لێدان، ئینجا ئیمام أحمد دوعای بۆ خه‌لیفه‌ و جگه‌ له‌ ویش کرد له‌وانه‌ی که لێیاندا و به‌ندیان کرد، وه‌ داوای لێخۆشبوونی بۆکردن و لێیان خۆشبوو له‌و کارانه‌ی که پێیان کرد له‌ زو‌لم و بانگ کردنی بۆ ئه‌و ووته‌یه‌ی که کوفره‌، جا گه‌ر ئه‌وانه‌ له‌ ئیسلام هه‌لگه‌ر پابوانه‌وه‌ ئه‌وا جائیز نه‌بوو داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکری، چونکه‌ داوای لێخۆشبوون بۆ کافر جائیز نیه‌ به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماع، جا ئه‌م ووتانه‌ و کارانه‌ی ئیمام أحمد و پیشه‌وایانی تریش به‌لگه‌یه‌کی پاشکاوه‌ که ئه‌وان جه‌همیه‌کانیان به‌ معین-ی ته‌ کفیر نه‌کردوو ئه‌وانه‌ی که ده‌یانووت قورئان مه‌خلوقه‌ و الله‌ له‌ رۆژی دوایدا

نابینری، وہ له ئیمام أحمد نه قل کراوه که به لگه یه له سهر ئه وهی که که سانیکي به معین-ی ته کفیر کردووه، به لام گهر له م بابه ته دا دوو ووته ی لیوه رپوایه ت بکری ئه وای جیگای تیږامانه، یان ووته که ی وا لیکده درپته وه که پروونکردنه وهی تیږایه، جا ده ووتری: ئه وانه ی که به معین ته کفیری کردوون له بهر ئه وه بووه که مه رجه کانی ته کفیری تیږا هاتوته دی وړیگریه کانی ته کفیری له سهر نه ماوه، وه ئه وهی که به معین ته کفیری نه کردووه له بهر ئه وه بووه که مه رجه کانی ته کفیری تیږا نه هاتوته دی، سهر پای ئه م پروونکردنه وهیه ش که به رهایي باسی ته کفیر ده کات مه به سستی ته کفیری مطلق ه. [مجموع الفتاوی : 489-487/12]

ووتم: له م ووته یه ی بۆمان دهرده که ویت که ابن تیمیة پی وایه:

۱. خیلاف هیه له سه له ف که ئه وهی بلی قورئان مه خلوقه له دین دهرده چیت یان نا، وه ک له السجزي نه قلی کرد بۆمان به بئ ته رجیح کردنی هیچ کام له دوو ووته که، که بیگومان ووته ی یه که م صه وابه و خیلاfi تیږا نیه.

۲. باسکردنی خیلاف دهرباره ی مانه وهی تاهه تایي له دۆزه خ بۆ ئه وانه ی که توشی بیدعه ی کوفری بوونه به تایبه ت جه همیه کان، ئه م خیلافه ش هه رله ته کفیر کردن سه رچاوه ده گری گه ریئت وایی کافره ئه وای هیچ گومانته نیه له وهی که تاهه تایي له دۆزه خ ده میننه وه، به لام که سه نگت بۆ خیلافه که دانا که واته لای تۆیه کلایي نه بۆته وه که کافرن، هه روه ک به پروونی دواتر باسی ده کات که کافرنین به معین.

۳. بینینی کوفر له که سیڤدا پاشان بینینی ئیمان تیږا واده کات رپگریئت له وهی که ته کفیری بکه ن بۆیه خیلاف دروست ده بیئت و به لگه کان دژ به یه ک ده وه ستن ! نازانم که کوفرت له که سیڤ بیني دواتر چۆن ده بیني ئه م که سه ئیمانی تیږایه ؟ ئینجا ئه م ئیمانه ی رپگریئت لی ده کات که ته کفیری بکه یت ! که کوفرت له که سیڤ بیني کافره تا ته و به ده کات له کوفره که ی نازانم چۆن دوا ی ئه م کوفره ئیمانی تیږا ماوه و بۆته رپگر له ته کفیر کردنی ؟!

۴. گوږگر هه رکاتیڤ بیستی که سه له ف ده لپن ئه وهی وایی کافره، واده زانیئت ئه م ووته یه هه موو که سیڤ ده گریته وه نازانیئت که ته کفیری مطلق و ته کفیری معین جیاوازه، ته نانه ت ئیمام أحمد و

زۆربە ی پێشەواکان کە وتووێانە ئەوەی وابێ کافرە، هەر خۆیان زۆرێک لەوانەیان تە کفیر نە کردوو کە وایان ووتو: ئەمە ناخاڵی بوونە لە مەزھەبی سەلەف دواتر گۆڕینی راستیەکانە کە ی هەبوو کە سێک بێ قورئان مەخلوقە و تە کفیری نە کەن چ جایی ئەوەی بووتری زۆربەیان تە کفیر نە کردوون! بە لکو سەلەف هێندە توند بوونە لەم بابەتەدا زۆرجار بە پەھایی وتووێانە ئەوەی بێ قورئان مەخلوقە کافرە ئەوەشی تە کفیری ناکات ئەویش کافرە، ئەم پەھاییە لە زۆر شوێندا دەبینین تەنانەت وایکردوو هەندێک کەس بە پەھایی کەسی دوو هەمیش تە کفیر بکەن، جا گەر کوفری کەسی یە کەم خیاڵی بێت یان تە کفیری معین نە بێ سەلەف چۆن دەڵێن ئەوەی تە کفیری نە کات کافرە؟ بێگومان کافر بوونی کەسی یە کەم بپاوەتەووە بۆیە دەڵێن ئەوەی تە کفیری نە کات کافرە گەر خۆیان کەسی یە کەم تە کفیر نە کەن وەک ئەوەی ابن تیمیة باسی دەکات ئەو چۆن دەڵێن ئەوەی تە کفیری نە کات کافرە! کەواتە خۆیان تە کفیر دەکەن.

۵. دوا ی باسکردنی دانە بە دانە ی کوفری جەھمیەکان وەک المأمون و ئەوانەشی کە لە دەوری بوون لە والی و قازیەکان و زاناکان نموونە ی بشر المریسی و ابن أبي دؤاد و موعتەزلیەکان، ابن تیمیة بۆمان دەرخست کە چەندە پۆچوو بوون لە کوفردا و لە توندترین پلە ی جەھمی بووندا بوون، کەچی دەڵێ مورتەد نین گەر مورتەد بوونایە ئیمام أحمد داوا ی لێخۆشبوونی بۆ نە دەکردن! نازانم ئیمام أحمد داوا ی لێخۆشبوونی بۆ کامیان کردوو؟! ئەم ووتە یەش پشت شکێنە بۆ ئەوانە ی کە هەمیشە بیانوو بۆ ابن تیمیة دەھێننەووە هەر کاتی کە ابن تیمیة ووتی کافر نیە دەڵێن مەبەستی کوفری معذب-ە نە کە غیر معذب، هەر کاتی کە باسی نەھیکردنی کرد لە تە کفیری معین هەر ئەم بیانوو ی بۆ دەھێننەووە، دە ی با بزاین چۆن لەم تەنگژە یە دەرباز دەبن کە بە پروونی دەڵێ: مورتەد نین، بۆ ئەمەش تەئویلیکی تەرتان هە یە؟ هەر ئەم جوۆرە ووتانەش وایکردوو ئیستا مەدخەلیەکان پیمانی بفرۆشنەووە بۆ ابن تیمام أحمد وەلی ئەمری تە کفیر نە کردوو ئیمەش نایکەین، دواتر ووتە کە ی ابن تیمیة تاییەت نیە تەنھا بە المأمون بە لکو بە گشتی باس دەکات کە تە کفیری ئەوانە ی نە کردوو کە وتووێانە قورئان مەخلوقە، لە شوێنی تەرش ئەم جوۆرە ووتانە دووبارە دەکاتەووە کە زیاتر پروونی دەکاتەووە کە جەھمیەکان بە معین تە کفیر ناکات.

٦. ئیمام أحمد گەر که سانیکێ ته کفیر کردبێ له جههمیه کان له بهر ئه وه بووه که مه رچی ته کفیری تیدا هاتۆته دی، که واته ئه صل له لای ابن تیمیة ته کفیری مطلق-ه نه ک معین، بۆیه پروونکردنه وه ده دات بۆ ئه و حاله تانه ی که ئیمام أحمد ته کفیری معین-ی کردووه تا گومان دروست نه بێ و یه کلایی بکاته وه که ئیمام أحمد ته کفیری مطلق ده کات نه ک معین، به پیچه وانه ی تۆی خوینهر که ئه صل له لای تۆ ته کفیری معین-ه پروونکردنه وه بۆ ئه و ووتانه ده دهیت که ابن تیمیة باسی ته کفیری مطلق ده کات تا گومان دروست نه بێ و یه کلایی بکەیته وه که ابن تیمیة ته کفیری معین ده کات نه ک مطلق، پاشان ده ئی: گەر بووتری دوو پڕوایه ت هه یه له ئیمام أحمد ده باره ی ته کفیری مطلق و معین ئه مه جیگای تیرامانه، واتا پپی سهیره شتی ئاوا هه بێ چونکه یه کلا بۆته وه له لای که ئیمام أحمد ته کفیری مطلق ده کات مه گەر هه موو مه رجه کان به پینه دی و پڕگرییه کان نه مین ئینجا ته کفیری معین ده کات، سه ره پای ئه مه ش له کو تایی یه کلایی کردۆته وه که هه رکاتی ک ئیمام أحمد باسی ته کفیری کردبێ مه به ستی ته کفیری مطلق بووه !

ده ی بزانی له مه شدا شوینی ده که ون بلین جههمیه کانی سەردەمی ئیمام أحمد که فیتنه ی خلق القرآن-یان دروست کرد و خه لکیان له سه رکوش و به ند کرد و سزادا و بانگه وازیان بۆ کرد مورته د نین ؟ ئه وه تا ابن تیمیة ده ئی مورته د نین ده ی ئیوه ش بلی مورته د نین هه روه ک چۆن له بابه تی أبو حنیفة ووته ی سه له فتان پشت گوئ خستوو شوینی ووته کانی ابن تیمیة که و توون ده ی له مه شدا ووته ی سه له ف پشت گوئ بخه ن و شوینی ووته کانی ابن تیمیة بکه ون، جا که سی ک جههمیه کانی ئه وکات به موسلمان بزانی چۆن أبو حنیفة به ئیمام نازانی ؟ بیگومان به ئیمامی ده زانی ت.

ابن تیمیة ده ئی: ئه م ووته یه ئاماده سازی بۆ دوو بنچینه ی گه وره یه ده کات، یه کیکیان: عیلم و ئیمان و هیدایه ت ئه وه یه که پیغه مبه ر هیناویه تی، وه پیچه وانه ی ئه ویش کوفره به ره های، نه فیکردنی صیفات کوفره، به درۆ دانانی ئه وه ی که الله له رۆژی دواییدا ده بینری، یان به درۆ دانانی ئه وه ی که الله له سه ر عه رشه یان به درۆ دانانی ئه وه ی که قورئان که لامی الله یه، یان به درۆ دانانی ئه وه ی که الله ابراهیمی کردۆته خه لیلی خۆی ئه مانه کوفرن، وه هه ر شتی ک مانایه کی ئاوا

بدات کوفرە، ئەمەش واتای ووتەکانی پیشەوایانی سوننە و ئەهلی حەدێشە، بنچینە ی دوووە میان: تەکفیری عام وەک هەر پەشە ی عام وایە پێویستە بە مطلق-ی و گشتی باس بکری، بەلام حوکمدان لەسەر کەسی معین کە کافر بێت یان حوکمی ئەوێ بەسەردا بدری کە دۆزەخێ، ئەمە وەستاوێ لەسەر بەلگەکانی کەسی معین، چونکە حوکمی تەکفیر وەستاوێ لەسەر هاتنەدی مەرجەکانی و نەمانی رێگرییەکانی. [مجموع الفتاوى : 498-497/12]

ووتە: تەکفیر کردنی معین لەلای ئەو تەنها دواى هاتنەدی شروط و نەمانی موانعە، ئەمەش بنچینە یەکی زۆر گەورە یە لەلای وەک خۆی باسیکرد، ووتە کە ی بەکەمی بیانووی ئی بریون بۆیە ناتوانن ئەم ووتە یەش تەئویل بکەن.

ابن تیمیة دەربارە ی ئەوێ ئایا صیفە تەکانی اللّە بریتین لە زاتی اللّە یان بریتی نین لە زاتی اللّە، دەئ: هیچ کام لەم دوو ووتە یە بە پەهای ناووتری ئیلا دەبێت مەبەستە کە ی پروون بکری تەوێ لە گە ئیدا، تا کەسی بیدەچی نەئ گەر صیفە تە اللّە غەیری اللّە بێت ئەوا هەموو شتێک جگە لە اللّە مەخلوقە، جا بەم رێگایە عیلم و قودرەت و کەلامی اللّە دەکات بە مەخلوق، صیفە تێک نیە کە لە اللّە دابێت بە لکو دروستکراوێ لە غەیری اللّە دا، جا ئەم کارە پەکخستنی صیفە تەکانی خالق و ئینکار کردنی کەمالی تیدایە کە گەورەترین ئیلحادە، ئەمەش ووتە ی جەهمیەکانە کە سەلف و پیشەوایان تەکفیریان کردن تەکفیریکی مطلق ئەگەرچی کەسی معین تەکفیر ناکری تەنها دواى ئیقامە حوججە نەبێت. [مجموع الفتاوى : 352/2]

ووتە: دان بەوێ دەنیت کە کوفری جەهمیەکان گەورەترین ئیلحادە، بەلام پێ وایە سەلف بە مطلق-ی تەکفیری کردوون نەک بە معین، چونکە معین پێویستە دواى ئیقامە حوججە تەکفیر بکری ت، واتا کیشە کە تەنها سەردەمییک نیە کە جەهل تیدا زۆر بێت بۆیە وابل، بە لکو پێ وایە لە سەردەمی سەلفیش هەر بە مطلق تەکفیریان کردوون نەک معین.

ابن تیمیة دەئ: من بۆم پروون دەکردنەوێ کە لە سەلف و پیشەوایانەوێ بۆیان نەقل کراوێ کە بە مطلق ووتوو یانە ئەوێ ئاوا وئاوا بلی کافرە، ئەمەش شتێکی حەقە، بەلام پێویستە جیاوازی

بکریّت له نیوان مطلق و معین. [مجموع الفتاوی : 230/3]

ووتم: ئەوێ من و تو ئەمپۆ شەپێ لە سەردەکهین لە گەڵ مەدخەلیەکان ئەوێهە که پیمان وایه سەلهف ته کفیری معین ده کهن نه ک مطلق، که چی ابن تیمیة شەرله سەردەوێ ده کات که پروونی بکاتهوه بۆ خەڵکی که ته کفیر له لای سەلهف مطلق بووه نه ک معین.

ابن تیمیة ده ئی: ته کفیر حەقی الله-یه که س ته کفیر ناکریّت ته نهها ئەوێ نه بیّت که الله و پیغه مبه ره که ی ته کفیریان کردووه، به هه مان شیوه ته کفیر کردنی که سی معین و جائیز بوونی کوشتنی له سەردەوێ وه ستاوه که په یامی پیغه مبه رایه تی پ بگات که به موخاله فه کردنی ئەمه کافر ده بیّت. [الرد علی البکری : 381]

ووتم: لیڤه دا ته کفیر و کوشتنی باسکرد که دوا ی ئیقامه حوججه ئەم دووانه ده کرین، ئەم بیانووێ هه لوه شانده وه که ده ئین هه رکات ووتی ته کفیر ناکری و اتا سزا نادری به لام کافره، خو لیڤه دا هه ردووکی باسکرد نه ته کفیر ده کریّت و نه ده کوژریّت، گه ر بووتری مبه به ستی له ئیقامه حوججه ئەوێهە که قورئانی پ بگات ئیقامه حوججه کراوه، ئەوا له ووته کانی داها تووی ئەم بیانووێش هه لده وه شینینه وه که ده رباره ی که سانیک باسی ئیقامه حوججه ده کات له ناو موسلماناندا ژیاون و خو یان داوه ته پال دینی ئیسلام و شاره زاییان هه یه له دین، که واته ئەم بیانووێش نامینیّت بلین مبه به ستی له ئیقامه حوججه پیگه یشتنی قورئانه به که سه که، بۆ مه گه ر رافیزی وجهه همی وموعته زیلی و نه شعهری و گوڤ په رست قورئانیان پ نه گه یشتوو ؟ ئە ی بۆ ده رباره ی ئەوانیش باسی ئیقامه حوججه ده کات له ته کفیردا ؟

ابن تیمیة ده ئی: هه رکه سیک ئیمانی به الله هه بی ئەوا به شیک له ئیمانی هه یه به گویره ی ئیمانه که ی به الله، پاشان ئەوێ ئیقامه حوججه نه کرا بیّت و ئینکاری شتی ک بکات ئەوا کافر نابیّت، ئەمه ش پروونی ده کاته وه که ته واوی نوێژکه ران ئیمانیان به الله و پیغه مبه ره که ی هه یه ئەهه رچی عه قیده شیان جیاوازی هه بیّت ده رباره ی الله و صیفات ه کانی، مه گه ر ته نهها مونافیق بیّت به زمانی ئیمان نیشان بدات و له ناخیشه وه کافر بوونی به پیغه مبه ر شارد بیته وه، ئەمه یان

ئیماندار نیه، جا هەرکەسیک ئیسلامەتی نیشان بدات و موناڤیق نەبێت ئەوا ئیماندارە ئیمانی هەیه بە قەدەر ئەوەی کە پێی دراوە، وە لەو کەسانە دەبێت کە دێتە دەرەووە لە ئاگر ئەگەرچی بە قەد میسقالە زەررەیه ک ئیمان لە دڵیدا هەبێت، ئەمەش هەموو ئەوانە دەگرێتەووە کە دەربارە ی صیفاتەکانی الله و قەدەر خیاڵیان هەیه سەرەپای جیاوازی عەقیدەکانیان.

[مجموع الفتاوى : 254/5]

ووتم: هەموو ئەوانە ی دەربارە ی صیفة تەکانی الله و قەدەر خیاڵیان هەیه هەر جۆرە عەقیدەیه کیان هەبێت لە کۆتاییدا دێنە دەرەووە لە دۆزەخ بەبێ استثناء، جەهەمی و موعتەزیلی و ئەشعەری و ماتوریدی هەموویان سەرەنجام هەردە چنە بەهەشتەووە بەپێی قسەکە ی ابن تیمیة، چونکە ئەوانە هەموویان ئیسلامەتی نیشان دەدەن و خۆیان بە موسلمان دەزانن جا هیچ استثناء-یکی نەکردووە بە رەهائی باسی کردووە هەر جۆرە عەقیدەکیان هەبێت و بەهەر جۆرێک لە صیفاتەکانی الله و بابەتی قەدەر بپروان گەڕان نیه مادام ئیسلامەتی نیشان دەدەن و باوەریان بە الله و پیغەمبەرە کە ی هەیه و نوێژ دەکەن ئیتر موسلمانن ! جا گەر بتهوێ تەئویل بۆ ئەمەش بپینیتەووە ئەوا ووتە ی دواتر لیتی هەڵدەووە شینیتەووە.

الذهبي دەئێ: ووتەیه کی الأشعري (واتا: أبو الحسن الأشعري) بینی پێی سەرسام بووم، ئەم ووتەیه ش بە صەحیحی چەسپاوە البیهقي رپوایه تی کردووە دەئێ: بیستم أبو حازم العبدوي دەیووت: بیستم زاهر بن أحمد السرخسي دەیووت: کاتێک مەرگی أبو الحسن الأشعري نزیک بوویەووە لە ماله کەمدا لە بەغداد، بانگی کردم منیش چووم بۆلای، جا ووتی: شایەتی بدە لە سەرم کە من هیچ کەسیک لە ئەهلی قیبلە تەکفیر ناکەم، چونکە هەموویان ئاماژە بۆیه ک پەرستراو دەکەن، ئەو خیاڵەش کە هەیه هەمووی خیاڵی لە فزییه.

الذهبي دەئێ: منیش بیروباوەرم ئاوايه، وە بە هەمان شێوە شێخە کە مان ابن تیمیة لە کۆتایی رۆژەکانی ژیا نیدا دەیووت: من هیچ کەسیک تەکفیر ناکەم لە ئوممەت، وە دەیووت: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (پارێزگاری لە دەست نوێژ ناکات تەنھا ئیماندار نەبێت) جا هەرکەسیک پابەندی

نوێژەکان بێت بە دەست نوێژەوه ئەوا ئیماندارە. [سیر أعلام النبلاء : 88/15]

ووتم: ئەم ووتەیه بە عەقڵیەتی تەکفیری عام وەرەگر و ابزان و تووێهەتی ئەوەی نوێژبکات بە موسڵمانی دەزانم تا ئەوکاتە کوفری لێدەبینم، چونکە ئەوکات ئەم باسانە لە ئارادا نەبوونە تا قسە لە سەربکات ئەمڕۆ چەند مندالێک زیندووێان کردۆتەوه، نە أبو الحسن نە ابن تیمیە پێشتر تەکفیری عامیان کردوو تا ئاوا بڵێن نە لە سەردەمی ئەوانیش ئەم باسانە لە ئارادا بوو، خوگر لەبەر ئەوە نەبێت کە ئیستا تەکفیری عام لە ئارادایە ئەوا ئەم پوونکردنەوهی نەدەوێست چونکە ووتەکان دوور و نزیک پەيوەندی بەو باسەوه نیە، ئەم ووتەیهشی پوونکردنەوهیە بۆ ووتە پێشووی کە ووتی هەرکەسێک لەم ئوممەتەدا نوێژبکات و باوەری بە الله و پێغەمبەرەکە هەبێت موسڵمانە ئەگەرچی عەقیدەشیان جیاوازیی، گەر ووتە تری هەبێ پێچەوانە هەم ئەوا پێشتر و تووێهەتی چونکە الذهبی دەڵێ لە دوا رۆژەکانی ژیانی ئەم قسەیهی کردوو، بەراستی ووتەکش زۆر ترسناکە و دەرھێنانی تەکفیرە لەناو ئوممەت بە بیانووی ئەوەی نوێژ ئەنجام دەدەن، هەر بۆیە هەندێک کەس بیانوو بۆ ئەم ووتەیهی دەھێننەوه بەشیوەی جیاواز، هەندێک دەڵێن مەحاله شتی ئاوی ووتبێ چونکە لە هیچ کتێبی کدا شتی ئاوی نەووتو و قوتابە هەرە نزیکە کە کە ابن القیم-ه شتی ئاوی نەگێراوەتەوه لێ، کتێبەکانیشی پێچەوانە هەم ووتەیه بۆیە رەنگە الذهبی هەلە کردبێ، بەلام الذهبی دەڵێ لە کۆتایی رۆژەکانی ژیانی ئەمە هەم ووتو نە ک هەر لە سەرەتاوه ئاوا بێت، وه هەندێکی تر دەڵێن گەر ووتە کە راستیش بێت ئەوا مەبەستی ئەوەیه هیچ کەسێک لە ئوممەتی ئیسلام تەکفیر ناکەم لەوانە کە لە سەر ئیسلام و توشی کوفر و شیرک نەبوونە، ئەوانە کە توشی شیرک و کوفر بوونە لە ئوممەتی ئیسلام دەرچوونە ئەم ووتەیه نایانگریتەوه، منیش دەڵێم ئەم بیانوو یە کجار لاوازه چونکە هیچ کەسێک نیە بۆ ئەوەی لە سەر ئیسلام بێت و هیچ کوفر و شیرکی نەبێت هەر تەکفیری دەکەم، تەنانەت پێستری خەوارچیش ئامادەیه بۆ ئەوەی لە سەر ئیسلام بێت و هیچ کوفر و شیرکی نەبێت تەکفیری ناکەم، ئەمە شتێک نیە کەس خێلاfi تیدا دروست بکات، هەموومان ئەوه لەلامان براوەتەوه کە ئەوانە هەم لە سەر ئیسلام و توشی کوفر نەبوونە نابێ تەکفیر بکری، ئەمە شتێکی زۆر سەرەتاییە کە شایستە هەم باسکردن نیە، وه ابن تیمیە

لە ووتەکەى ديارە کە ھۆکارى تەکفیر نەکردنە کە دەگەرئىتەو ھە بۆ نوێژ کردن و بەردەوام بوون لەسەر دەست نوێژ، بەلگەش بە فەرموودە کە دەھىتەو، وە الذهبى ووتەکەى ئەو دەبەستىتەو بە ووتەکەى أبو الحسن الأشعري ئەمەش نیشانەى ئەو ھەبە کە ھەردووکیان یەک مەبەستیان ھەبوو بەلای الذهبى-ھو ئەگینا گەر دوو مەبەستى جیاوازیان ھەبوايە الذهبى نائى ابن تیمیة-ش بەھەمان شیو ھادەئى، جا بۆیە گەر بیانووى بۆ ھەینینەو ئەوا بیانووى یەکەم زیاتر پۆ تیدەچى کە بلین الذهبى بە ھەلە حالى بوو لە ووتەکەى، لەگەل ئەو ھەشدا ھیچ بەلگە یە کمان نیە بۆ ئەم ووتە یەمان کە بلین الذهبى بە ھەلە تیگە یشتوو تەنھا گومان باش بردنە چونکە ووتەکەى زۆر ترسناکە واتای ئەو دەدات خاوەنەکەى کەس تەکفیر ناکات مادام نوێژ بکات.

و ھەبارەت بە أبو الحسن ئەو عەقیدەى پروو نە کە لە بابەتى ئیماندا جەھمیە سەیر نیە وابلى، الذهبى-ش کە پشتیوانى لە ووتەکەى دەکات ئەمەش شتیکى سەیر نیە چونکە الذهبى لە کتیبەکانى بە ئاشکرا ئەمەى نیشانداو ھە جیبەجیبى کردو ھە.

الذهبى دەربارەى ابن تیمیة دەئى: مەزھەبەکەى فراوانکردنى عوزر ھینانەو ھە بۆ خەلک کەس تەکفیر ناکات ئیلا دواى ئیقامەکردنى حوججە لەسەرى، و ھە دەئى: ئەم ووتە یە کوفر و گومراپیە، و ھە خاوەنەکەى موحتەھیدیکی جاھیلە ئیقامە حوججە نەکراو ھە، و ھە لەوانە یە لى پەشیمان بوو بێتەو ھە یان تەو بەى لى کردبیت، و ھە دەئى: ئیمانەکەى جیگیر بوو جا لە ئیمان دەرى ناکەینە دەر ھە تەنھا بە یەقین نەبى، بەلام ئەو کەسەى حەق بناسیت و عینادى بەرامبەر بکات و لى لابدات ئەوا کافر و مەلعونە و ھەک ئیبلیس، ئەگینا کى ھە یە لە ھەلە سەلامەت بى ھەم لە اصول و ھەم لە فروع. [ترجمة شيخ الإسلام ابن تيمية من الدرۃ اليتيمية في السيرة التيمية : 101-102]

ووتەم: ئەمە ووتەى کەسێکە کە لەگەل ابن تیمیة ژیاو ھە قوتابى ئەو بوو ھە، ووتەى کەسێک نیە کە بەھوى کتیبەکانى لە مەنھەجەکەى تیگە یشتبى، و ھە الذهبى یەکیکە لەوانەى لە زۆر بابەت موخالەفەى ابن تیمیة-ى کردو ھە و ھەک خوى باس دەکات لە زۆر بابەتى اصول و فروع موخالفى ئەو ھە، بەلام لێرەدا ھاوڕایەتى بگومان گەر مەنھەجەکەى بەو جۆرە بوايە کە نەجدییەکان باسى

دەکەن ئەوا الذهبی لەمەشدا موخالەفە ی دەکرد و باسی دەکرد، وە ابن رجب-یش لە (ذیل طبقات الحنابلة) هەمان ووتە ی الذهبی لە ژياننامە ی ابن تیمیة نەقل دەکات، کە چی ابن رجب بێدەنگ دەبێت و هیچ نالێت لەسەری، گەر وانه‌بوا یە لە بابەتێکی ئاوا گرنگدا بێدەنگ نەدەبوو، وە ابن رجب یەکیکە لەوانە ی بە ابن تیمیة کاریگەرە و لەگەڵ قوتابییەکانیدا ژیاو.

بروانە [ذیل طبقات الحنابلة : 506/4]

ابن عیسیٰ دەڵێ: شیخ الإسلام رَحِمَهُ اللهُ لَهُ وَكَهْ سَانَهْ يَهْ كَهْ پێی وایە تەئویل عوزرە، وە ئەگەر مەرۆف لە تەئویلە کەیدا مەبەستی دژایەتیکردنی الله و پێغەمبەرە کە ی نەبێت ئەوا عوزری هەیه، جا رەحمەتی الله- ی لیبێت لای ئەو بابەتی تەئویل فراوانە، جا دەڵێ: جیاوازی هەیه لەنیوان ئەو کەسە ی دژایەتی الله و پێغەمبەرە کە ی دەکات لەگەڵ ئەو کەسە ی کە دژایەتی ناکات، الله عز وجل دەفەرمووی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ جا الله عز وجل پوونی کردووە کە بێگومان دەبێت دژایەتی کردنە کە هەبێت ئینجا، وە کەسی تەئویلکەر دژایەتی الله و پێغەمبەرە کە ی نەکردووە. [شرح کتاب السياسة الشرعية : 178]

ابن تیمیة دەڵێ: من هەمیشە وە ئەوە ی لەگەڵم دانیشتی دژانێت دەربارە ی من کە یەکیکم لەوانە ی بە توندی نە ی لەوە دەکەم کە کەسی معین تە کفیر و تە فسیق و تاوانی بدرێتە پال، مەگەر تەنەا بزانیی کە کەسە کە ئیقامە حوججە ی لەسەرکراوە گەر پێچەوانە ی بکات ئەوکات دەبێتە کافر یان فاسق یان تاوانبار، وە من دان بەوە دەنیم کە الله لە هەڵەکانی ئەم ئوممە تە خۆشبوو، ئەم لیخۆشبوونە ش هەموو هەڵە عەقیدەییەکان و کردارییەکان دەگرێتە وە.

[مجموع الفتاوى : 229/3]

ووتم: والله راست دەکات هەر کەسیک کتیبەکانی بخوینێتە وە دژانێت کە یەکیکە لەوانە ی زۆر دژی تە کفیری معین بوو هەمیشە ئیقامە حوججە و تە کفیری مطلق- ی باسکردووە.

ابن تیمیة دەڵێ: کەسی تەئویلکەر کە مەبەستی شوینکەوتنی پیغەمبەرە تەکفیر ناکرێت بەلکو تەفسیقیش ناکرێت گەر ئیجتیماد بکات و بکەوێتە هەلەوه، ئەمەش ناسراوە لەلای خەلکی لە بابەتە کردارییەکان، بەلام بابەتە عەقیدەییەکان زۆربەی خەلکی ئەوانەیان تەکفیر کردوووە کە هەلە دەکەن تییدا، ئەم تەکفیرکردنەش لەلای هیچ یەکیک لە هاوێلان و تابعینە چاکەکان و هیچ کام لە پیشەوایانی موسلمانان نەزانراوە، بەلکو ئەمە لە ئەسڵدا ووتە ی ئەهلی بیدعەیه.

[منهاج السنة النبوية : 239/5]

ووتم: ئاگادار بە تۆ لەلای ابن تیمیة شوینکەوتە ی ئەهلی بیدعە ی کاتیکی ئەو کەسانە تەکفیر دەکەیت کە لە بابەتە عەقیدەییەکان دەکەونە هەلەوه، هیچ سەلەفیکت نیە لە هاوێلان و تابعین و پیشەوایانی ئیسلام! دەپرسم گەر جاهیل عوزری هەبێت و تەئویلکەر عوزری هەبێت و موحتەهید عوزری هەبێت ئە ی کێ تەکفیر دەکێت ؟

ابن تیمیة دەڵێ: ئەو ووتە یە کە لە عبیدالله بن الحسن العنبري گێڕدراوە تەو ماناکە ی ئەمەیه: ئەو کەسانە بە تاوانبار نازانیی کە هەلە دەکەن لە موحتەهیدەکانی ئەم ئوممەتە نە لە بابەتە اصولیەکان نە لە بابەتە فروعیەکان، وە زۆربەی زانیانی ئەهلی کەلام و ئەهلی پرهێ سەرژەنشتیان کرد لەم ووتە یەیدا، بەلام کەسانی تردەڵێن: ئەمە ووتە ی سەلەف و پیشەوایانی فەتوایە وەک أبو حنيفة والشافعي والثوري وداود بن علي و جگە لەوانیش، موحتەهیدی خاوەن هەلە بە تاوانبار نازان نە لە بابەتە ئوصولیەکان نە لە بابەتە فروعیەکان.

[منهاج السنة النبوية : 87/5]

ووتم: لای ئەو عەقیدە ی ئەهلی سوننە بەم شیوایە کە کەسی موحتەهید گەر لە بابەتی عەقیدە ییش هەلە بکات نابێ تاوانبار بکێت چ جایی تەکفیر!

ئیمام الشافعي دەڵێ: لە شتیکیدا موناژەرە بکەن کە هەلە تان تییدا کرد پێتان بووتری: هەلە تان کرد، موناژەرە لە شتیکیدا مەکەن کە هەلە تان تییدا کرد پێتان بووتری: کوفرتان کرد.

[مناقب الشافعي للبيهقي : 459/1]

ئیمام الشافعی دەئ: ئەی محمد -واتا: محمد بن عبدالله بن عبدالحکم- گەر که سێک پرسیری لیکردیت دەربارە ی شتیک لە عیلى که لام ئەوا وەلامى مەدەو، وە ئەگەر پرسیری لیکردیت دەربارە ی حەقی خوین، دەئ: درهەمیک یان دانقیک، ئەویش پیت دەئ: هەلەت کرد، بەلام گەر پرسیرت لیبکات لە شتیک دەربارە ی عیلى که لام تۆش بە هەلە وەلامى بدەیتەو، دەئ: کوفرت کرد. [مناقب الشافعي للبيهقي : 460/1]

المرزبي دەئ: پرسیرم لە الشافعی کرد دەربارە ی بابەتیکى عیلى که لام، ووتی: پرسیرم لیبکە دەربارە ی شتیک گەر هاتوو هەلەم تیدا کرد، بلئ: هەلەت کرد، پرسیرم لیمە که دەربارە ی شتیک گەر هاتوو هەلەم تیدا کرد، بلئ: کوفرت کرد. [ذم الکلام وأهله : 1131]

محمـد بن عبد الله بن عبد الصلـم دەئ: الشافعي دەیووت: والله گەر زانا فەتوا بدات و بووترئ: زاناکە هەلە ی کرد باشتەر بۆی لەوێ قسە یە ک بکات پئی بووترئ: زندیق، هیچ شتیک نیه زیاتر رقم لی ببیتەو لە عیلى که لام و ئەهله که ی. [سير أعلام النبلاء : 19-18/10]

الذهبي دەربارە ی ئەم ووتانە ی الشافعی دەئ: ئەمە بەلگە یە لە سەر ئەوێ که مەزەه بی أبو عبدالله (واتا: ئیمام الشافعی) بەم شیوە یە که هەلە کردن لە أصول دا وەک هەلە کردن نیه لە ئیجتیهاد کردن لە فروع دا. [سير أعلام النبلاء : 19/10]

ووتم: الذهبي که تەکفیر لە عەقیدە ی ئەودا بوونی نیه بەم شیوە یە لە ووتەکانی الشافعی تیگە یشتوووە که تیگە یشتنیکى دروستە، که چی ابن تیمیة دەئ: هیچ جیاوازی نیه لە أصول هەلە بکەیت یان لە فروع، ئەم جیاوازی کردنە کاری ئەهلی بیدعە یە !

ابن تیمیة دەئ: زۆرێک لە بیدعە چیە موسلمانەکانی رافیزە و جەهمیەکان و جگە لە وانیش چوونە وولاتی کافران جا که سانیکی زۆر لە سەر دەستی ئەوان موسلمان بوون و سوودیان لییان بینی و بوون بە موسلمانیکى بیدعە چی، ئەمەش باشتەر لەوێ که کافر بن. [مجموع الفتاوى : 96/13]

ابن تیمیة دەئ: رافیزەى صاف و پاراو ئەوانە ئەهلی بیدعە و گومرایین، نابیت موسلمان کچهکەى بە شوو بدات بە رافیزی، بەلام گەر پیاووەکە ویستی ئافرهتییکی رافیزی بخوازیت نیکاحەکەى دروستە گەر هیوای هەبیت کە تەوبە بکات ئەگینا وازهینان لە خواستنی باشتەرە تا منداڵەکانی ئی تیک نەدات، والله أعلم. [مجموع الفتاوى : 61/32]

ووتەم: رافیزەى صاف و پاراو بە ئەهلی بیدعە و گومرایی ناو دەبات، خو گەر بە راشکاوی تەکفیری معین-ی کردبواوە ئەوکات کیشە نەبوو بلی بیدعەچی و گومران چونکە هەموو کافرێک بیدعەچی و گومرایە، لێرەشدا باسی رافیزەى محض دەکات واتا یەک پارچەى صافە لە رەفز خەوشی تیدا نیە، پاشان دەئ گەر پیاویک ویستی ئافرهتییکی رافیزە بخوازیت ئەوا نیکاحەکەى دروستە گەر هیوای پێ هەبیت کە تەوبە بکات، هەندیک کەس ووشەى (تەوبە) بەووە لیکدەدەنەووە کە رافیزەى بە کافر داناوە بۆیە باسی تەوبە دەکات، ووشەى تەوبە تەنها بۆ کوفر بەکارناوەت بۆ گوناھیش بەکار دیت چ جایی بیدعە و گومرایی وەک خوۆ باسیکرد، بەلام بە پروونی دیارە کە مەبەستی تەوبە نیە لە کوفر، چونکە ئەو لە سەرەتاوە نیکاحەکەى پێ دروستە پاشان گەر الله هیدایەتی داو تەوبەى کرد ئەوا باشتەرە، بێگومان دواى مارەکردنی ئافرهتەکە هەولێ هیدایەتدانی دەدریت کەواتە پیش هیدایەتدانی ئەو پێ دروستە مارە بکری، ئافرهتی مورتهددیش مارە ناکری تا تەوبە دەکات، پاشان جوانتر پروونی دەکاتەووە کە بە کافری نازانیت کاتیک دەئ: (گەر هیوای هەبیت کە تەوبە بکات ئەگینا وازهینان لە خواستنی باشتەرە) واتا گەر هیوای تەوبەکردنی پێ نەبوو ئەوا وەک یەدەگ (احتیاط) واباشترە نەبخوازی، نالێ جائیز نیە ببخوازی چونکە مورتهدەدە، هەر وەک چۆن ئیمە دەئین دروستە ئەهلی کیتاب بخوازری بەلام واباشترە تا موسلمانى دەست کەوت موسلمانەکە بخوازی نەووەک ئەهلی کیتابەکە منداڵەکانی ئی تیک بدات.

ابن تیمیة دەئ: جائیز نیە بۆ هیچ کەسیک کچهکەى بە شوو بدات بە رافیزی و بەو کەسەى کە نوێژ تەرک دەکات، وە هەر کاتیک بە شوویدا بەو مەرجهى کە ئەو سوننەیه و پینج نوێژەکەى کرد پاشان دەریخست کە ئەو رافیزەیه و نوێژناکات یان گەر پیاووە بۆ رافیزە بوون و تەرک کردنی

نوێژ ئەوا ئەم شتانه نیکاحە که بە تال دەکەنەو. [مجموع الفتاوى : 61/32]

ووتەم: رافیزە بوون و نوێژنەکردنی بەیەکەو کردۆتە مەرجی هەڵوێشانەوێ نیکاحە که، نەک تەنھا رافیزە بوونەکە، زانراویشە که لەلای ئەو نوێژنەکەر کافر، گەر تەنھا رافیزە بوونی کردبوا یە ھۆکاری هەڵوێشانەوێ نیکاحە که ئەوا لە ووتە ی پێشوو دا نەیدەووت دروستە گەر هیوای پێ هەبوو هیدایەت وەرگرێ ئەگینا واز ھێنان لێ باشترە، وە لە زۆر شوێندا رافیزەکانی بە ئەھلی بیدعە ناوبردوو.

ابن تیمیة پرسیری لێدەکرێت دەربارە ی کەسێک کە یەھود و نەصارا بە باشتر دەزانێت لە رافیزە، ئەویش لە وەلامدا دەڵێ: الحمد لله، ھەرکەسێک ئیمانی بەو هەبێت کە محمد ﷺ پێی ھاتوو ئەوا باشترە لە ھەموو ئەو کەسانە ی کە باوەرپان پێی نیە، ئەگەرچی ئیماندارە کە جوړیک لە بیدعەشی تیدا بێت جا بیدعە ی خەوار ی بێ شیعە بێ مۆرجیئە بێ قەدەری بێ یان جگە لەوانەش جیاوازی نیە، چونکە یەھود و نەصارا کافرێ کۆفرێک کە زانراو لە دینی ئیسلامدا بە زەرورەت، جا کەسی بیدعە چی گەر و ابزانیت ئەو موافقی پێغەمبەرە ﷺ نەک موخالفی بێت ئەوا پێی کافر نابێت، گەر واش دابنێن کە کافر دەبێت ئەوا کۆفرە کە ی وەک کۆفری ئەو کەسە نیە کە باوەری بە پێغەمبەر ﷺ نیە. [الفتاوى الكبرى : 516/3]

ووتەم: پرسیری لێدەکەن دەربارە ی رافیزە کە چی باسی بیدعە دەکات ! وەک بۆی رافیزە بیدعە چێن و کافرین، بۆیە دەڵێ: گەر واش دابنێن کە کافر بێت ئەوا ھەر باشترە لە یەھود و نەصارا ! و اتا وەک تەنازول کردن بۆ کافر نەک بە حەقیقی، لە کاتی کدا بە دەقی قورئان و سوننەت و ئیجماعی زانیان مۆرتەد حوکمی توندترە لە کافر ی ئەھلی، وە زیانیان زیاترە بۆ سەر مۆسلمانان بە تاییبەت رافیزە.

ابن تیمیة دەربارە ی نوێژنەکردن لەدوای ئیمامی بیدعە چی و فاسق دەڵێ: گەر واز ھێنان لە نوێژکردن لەدوایاندا بوو ھۆی ئەوێ کە مەئمووم نوێژی ھەینی و پێنج فەرەزە کە ی لە دەست بچێ ئەوا لەم کاتە دا واز ھێنیت لە نوێژکردن لەدوایاندا مەگەر کەسێک بیدعە چی بێت و موخالەفە ی

هاوەلان بکات ﷺ واز دەهینیت له نوێژکردن لەدوایاندا، بەهەمان شیوە گەر ئیمامە که وەلی ئەمرەکان دایانمەزراندبوو له وازهینانی نوێژکردن لەدوای هیچ بەرژەوهندییه ک نه بوو ئەوا لەم کاتەدا لەسەری نیه واز بهینیت له نوێژکردن لەدوایاندا بەلکو نوێژکردن لەدوای ئیمامیکی باشتەر باشتەر، هەموو ئەمانەش دەربارە ی که سیکە که فسقیک یان بیدەیه کی لێدەرکه و توو که دیارە پیچەوانە ی قورئان و سوننە ته وهک بیدە ی رافیزه و جههمیه کان و هاوشیوه یان.

[مجموع الفتاوى : 354/23]

ووتم: بڕوانە بەپروونی باسی ئەو دەکات که رافیزه و جههمیه کان بیدە چین گەر نوێژنه کردن لەدوایان بوو هۆی وازهینان له نوێژی هەینی و پینچ فەرزه که به کۆمەل ئەوا دەبیت نوێژیان لەدوا بکهیت و نابیت واز بهینیت، باسی دووبارە کردنه وهی نوێژیش ناکات تا ته ئویلی بۆ بکه ن بلین به کافری زانیون، بهلکو ته وای ووتە که ی دەربارە ی نوێژکردنه لەدوای ئەو ئیمامانە ی که بیدە چین یان فاسقن.

ابن تیمیة دەڵێ: که سیک نوێژ به کۆمەل بکات له دوا ی بیدە چیه ک باشتەر له وهی نوێژ له ماله کهیدا بکات به ته نها، تا ئە مه نه بێته هۆی وازهینان له نوێژی به کۆمەل به یه کجاری، به لام ئە گەر توانی نوێژ بکات له دوا ی ئیمامیک که بیدە چی نیه ئەوا چاکتر و باشتەر به بی گومان، به لام گەر نوێژی له دوا ی بیدە چی کرد دەربارە ی نوێژه که ی خیلاف ههیه له نیوان زانایاندا، له مه زهه بی الشافعی و أبو حنیفة نوێژه که ی دروسته، به لام له مه زهه بی مالک و أحمد خیلاف و ته فصیل ههیه، ئە مه ش دەربارە ی بیدە یه که که ده زانری موخاله فه ی قورئان و سوننە ته وهک بیدە ی رافیزه و جههمیه کان و هاوشیوه کانیان. [مجموع الفتاوى : 355-356/23]

ابن تیمیة دەڵێ: ئە وهی له سه له ف و پیشه وایه کانه وه رپوایه ت کراوه به مطلق ی ته کفیری جههمیه پاراوه کان ده که ن ئەوانه ی که ئینکاری له صیفاتە کان ده که ن و حه قیقه تی ووتە که یان ئە وهیه که الله نه قسه ده کات و نه ده بینری و نه جیا یه له دروست کراوه کانی و نه عیلمی ههیه و نه قودرەت و نه بیستن و نه بینین و نه ژیان، بهلکو قورئان مه خلوقه و ئە هلی به هه شت الله نابین

ههروهک چۆن ئههلی دۆزهخ نایبین وهاوشیوهی ئهم جوړه ووتانه. [مجموع الفتاوى : 352/3]

ووتم: دهلئ سهلف به مطلق-ی جههمیه پاراوهکانیان ته کفیر کردوو! جههمی پارا واتا یهک پارچهیه له جههمیه نهک ته نه چهند پهلهیهکی جههمیه تی تیدا ییت.

ابن تیمیة دهلئ: له فهتواکانی فهقیمه أبو محمد (واتا: العز بن عبدالسلام) فهتوایهکی دريژم بیینی که شتی چاکی تیدا بوو، پرسیاریان لی کردبوو دهربارهی ژمارهیهک بابهت، ئهویش له وهلامدا وتوویهتی: ... (دواي نهقل کردنی ههنديک له ووتهکانی ئینجا دیته سهرئهم ووتهیه) سهبارت به لهعنهت کردنی زانایان له پیشهوا ئهشعهریهکان ئهوهی لهعنهتیاں لی بکات ته مبی دهکری و لهعنهتهکه بوخوی دهگهړتتهوه، ههرکه سیک لهعنهت له یهکیک بکات که شایسته نه ییت ئهوا بوخوی دهگهړتتهوه، زانایان سهرخهری فروعی دین، وه ئهشعهریهکان سهرخهری اصولی دین.

[مجموع الفتاوى : 16-15/4]

ووتم: بهلای ابن تیمیة ئهمه قسهیهکی چاکه بووترئ: زانایان سهرخهری فروعی دین، وه ئهشعهریهکان سهرخهری اصولی دین، لهکوئیابی ابن تیمیة ئامازه بهوه دهکات که العز بن عبدالسلام بویه ریگری له لهعنهت کردنیان کرد چونکه اصولی دینیان سهرخستوو، ئهمهش بریتیه له موافقهکردنی قورئان و سوننهت و پهردانهوهی ئهوهی موخالهفهی قورئان و سوننهت دهکات، جا ههنديک دهلئ ئهوهتا له بهرئوه بیدهنگ بووه له سهرئهم ووتهیه یان به چاک ناوی بردوو وهک له سهرته باسی دهکات له بهرئوهیه که ئهشعهریهکان له ههنديک بابهت موافقی ئههلی سوننه بوونه و پهرددی ئههلی بیدعهیان داوتهوه جا مهدهکه تاییهته بهمه نهک گشتی بئ، منیش دهلیم باشه با وایی، بهلام ئهم ووتهیه وهک ئهوه وایه بووترئ: مهدهخهلیهکان سهرخهری اصولی دین چونکه له بابهتی شیرکی هاوار کردن له پیاو چاکان و گوړ په رستی و باوهر بوون به شتی پرو پوچ و نه هیشتنی ئهم جوړه شیرکانه دهستیکی بالایان هه بووه له پهردانهوهی سؤفیهکان بگره له جیبه جی کردنی سوننهته کرداریهکان و نه هیشتنی بیدعه ووتهی و کرداریهکان پوئیکی بالایان هه بووه له ناو مزگهوتهکاندا به تاییهتی و دهرهوه به گشتی، کهواته دهکری به مهدهخهلیهکان

بڵێن لەم ڕووە سەر خەری اصولی دین لە کاتێکدا خۆیان لە اصولی دین کە وتوونەتە کوفرەووە، ئە شەعەر یە کانی ش بە هەمان شێوە لە اصولی دین کە وتوونەتە کوفرەووە ئێتر نازانم سەر خستی اصول مانای چیه لە کاتێکدا خۆت تێیکە وتووی ؟!

ئەوێ لە عەتیش بکات لە ئە شەعەر یە کان بۆخۆی دەگەرێتەووە ! أبو إسماعیل الهروي کە خودی ابن تیمیة بە شیخ الإسلام ناوی دەبات لە کتێبە کەیدا (ذم الکلام وأهله) لە چەندەها شوین تە کفیر کردنی أبو الحسن الأشعري و ئە شەعەر یە کان و لە عەت کردن لێیان نە قل دەکات لە لایەن زانایانەووە، تۆ بڵێ بۆخۆی گەراییتەووە تە کفیر و لە عەتەکان ؟!

أبو إسماعیل الهروي ئە گەرچی لە سەر عە قیدە ی ئە هلی سوننە بوو لە زۆرێک لە بابەتەکان و زۆر توند بوو بە رامبەر کافر و بیدعە چیه کان بە لām لە بابەتی تصوف و قەدەر تێیکە وتووە کە جەبریە لە قەدەردا، لە گەڵ ئەوێ شدا ابن تیمیة بە شیخ الإسلام ناوی دەبات، بینیتانە سە لەف بە کە سێکی سووفی و جەبری بڵێن شیخ الإسلام، جا وانەبێ کە ابن تیمیة ئاگاداری حالی نەبێت بە لکو خۆی هە لکانی باس دەکات، ئە مەش نیشانە ی نەرمی ابن تیمیة-یە لە گەڵ ئەو کە سەنە ی کە لە عە قیدە تێیکە وتوون، ئێتر بۆ لاتان سە یرە أبو حنيفة بە ئیمام وە سف بکات ؟!

أبو إسماعیل الهروي سەرەرای زۆر توند بوونی لە سەر عە قیدە ی ئە هلی سوننە لە بابەتی صیفاتدا دژایە تیە کی توندی ئە هلی کە لامی دە کرد، بە لām صووفیە خلیسکانی گەرە ی هە یە لە بابەتی (فناء) هەر وەها لە بابەتی قەدەر جەبریە، ابن تیمیة-ش ئە مانە دەزانێ خۆی باسی کردووە، لە گەڵ ئەوێ شدا بە شیخ الإسلام ناوی دەبات، ئێتر ئەم نازناوێ گەرە یە بدات بە کە سێکی ئاوا بۆ نازناوی ئیمام نادات بە أبو حنيفة ؟

ابن تیمیة دە ئی: أحمد تە کفیری جە همیە کانی نە کردووە بە معین، وە ئە وانە ی أحمد پێی وتوون جە همی هە مووی تە کفیر نە کردوون، وە ئە وانە ی هاو پرای جە همیە کان بوونە لە هە ندیک بیدعە یاندا هە مووی تە کفیر نە کردوون، بە لکو نوێژی لە دوای ئەو جە همیانە کردووە کە بانگە وازیان دە کرد بۆ جە همیە ت و خە لکیان تاقی دە کردووە و سزای ئە وانە یان دە دا کە هاو پرایان

نەبن بە سزایەکی زۆر توند، کە چی أحمد و هاوشیۆە ی أحمد ئەوانیان تە کفیر نە کرد، بە لکو أحمد برۆای وابوو کە ئیماندارن و پیشەوان و دوای بو دەکردن، وە برۆای وابوو کە لە دوایاندا نوێژ بکری و حەج و جەبادیان لە گەلدا بکری و پێگەری بکری لە خەرج کردن لیان، هەر وە ک چۆن ئەم مافانە ی بە پیشەواکانی تر دەدا، وە سەرزەنشتی ئەو کارە باطلە ی دەکرد کە دایان هینابوو کە کوفریکی گەورە بوو ئەگەرچی ئەوان نەیان دەزانی کە کوفرە، جا أحمد سەرزەنشتی دەکرد و جەبادی دەکردن بو پەتکردنە وە ی بە پێی توانا، جا گوێراپە ئی الله و پیغەمبەرە کە ی کو دەکاتە وە لە دەر خستنی سوننەت و دین و سەرزەنشت کردنی بیدە ی جەهمیە مولحیدە کان لە گەل پەچاو کردنی مافی ئیمانداران لە پیشەوایان و ئوممەت، ئەگەرچی جاھیل و بیدە ی و زالم و فاسق بن.

[مجموع الفتاوى : 508-507/7]

ووتم: برۆانە جەهمیە کان بە مولحید ناو دەبات و دە ئی ووتە کە یان کوفریکی گەورە بوو، بە لام کە دیتە سەر معین تە کفیریان ناکات و بە جاھیل و بیدە ی و زالم و فاسق ناویان دەبات ! لە وەش سەیر تر ئەمە دەداتە پال ئیمام أحمد گوایە بە موسلمانانی زانیون و نوێژی لە دوا کردوون ! دیارە بێ ناگیە لە وە ی کە ئیمام أحمد نوێژەکانی دووبارە دە کردە وە هەر کاتیک لە دوا ی ئەوانە نوێژی کردبوایە کە دە ئین قورئان مەخلوقە، هەر ئەم جوړە ووتانە یە کە ئەمرو مە دخە لیە کان پیمانی دەفرۆشنە وە و کردوویانە بە کوڵە گە ی پشتیان.

أبر رارر دە ئی: بە أحمد-م ووت: لە و کاتانە ی کە نوێژی هەینی لە دوا ی جەهمیە کان دە کرد، ووتم نوێژی هەینی لە دوا یان دە کریت ؟ ووتی: من دووبارە ی دە کە مە وە، تۆش هەر کاتیک نوێژت لە دوا ی ئەوانە کرد کە دە ئین قورئان مەخلوقە دووبارە ی بکەرە وە، ووتم: لە عەرە فە شدا دووبارە ی بکەرە مە وە ؟ ووتی: بە ئی. [مسائل أبي داود للإمام أحمد : 305] ت: طارق عوض الله

عبد اللطيف بن عبد الرحمن پرسیاری ئی دە کریت دەر بارە ی ئەو گومانە ی کە هە ندیک لە مولحیدە کان دە یین و دەیدە نە پال ابن تیمیە کە و توو یە تی: ئیمام أحمد نوێژی لە دوا ی جەهمیە کان دە کرد، ئە ویش لە وە لامدا دە ئی: ئەم ووتە یە گەر پاست بی، ئە وایە کیک لە شتە هەرە پوونە کان لە لای

فیڕخو ازانی زانست و ئەهلی ئەنەر ئەوێهێه که ئیمام أحمد و هاوشیوێهکانی له ئەهلی عیلم و حەدیت خیاڵیان نیه له ته کفیر کردنی جه همیه کان که ئەوان گومرا و زندیقن، وه ئەوانه ی کتیبیان نویسه ده باره ی عه قیده ته کفیری جه همیه کانیان باس کردووه له ته وای زانایانی ئەهلی عیلم و ئەنەر، اللالکائی رحمته الله ژماره یه ک زانای ژماردووه ناتوانین باسیان بکهین له م نامه یه دا، به هه مان شیوه عبدالله کوری ئیمام أحمد له کتیبی السنة و الخلال له کتیبی السنة وابن أبي مليكة له کتیبی السنة، وه ابن خزيمة دانی ناوه به کوفره که یان وله ئیمامه گه وره کانه وه نه قلی کردووه، وه شمس الدين ابن القيم له (الكافية الشافية) کوفری ئەوانی گێڕاوه ته وه له 500 پێشه وای موسلمانان وزاناکانیا، وه نوێژکردن له دوا یاندا به تایبه تی نوێژی هه یی مانای ئەوه نیه که ته کفیر نه کراون به لام ده بیته نوێژه که دووباره بکریته وه چونکه ناتوانی نوێژه له دوا ی جگه له وان بکریته، وه ئەو پێوا یه ته ی که ناسراوه له ئیمام أحمد-ه وه ئەوێه که رێگری کردووه له نوێژکردن له دوا یاندا، وه جیا وازی ده کریته له نیوان که سیک که ئیقامه حوجه کراوه له گه ل که سیک که نازانیته ئەم شتانه چین، ئەم ووته یه ش شیخ الإسلام مه یلی بۆه یه له و باب ه تانه ی که به لگه کانی شاراوه ن له هه ندیک له خه لکی ... (پاشان ده لێ) وه بشر المریسي و هاوشیوێهکانی گومان و ووته یان هه یه ده باره ی نه فیکردنی صیفات هاوشیوێه ی گومانی جه همیه موته ئەخیره کان، به لکو ته وای ئوممه ت ئیلحادیان که مته له هه ندیک له م جه همیه گومرا یانه به لام سه ره رای ئەوه ش زانایان یه کده نگن له سه رته کفیر کردنی بشر المریسي، وه نوێژ دروست نیه له دوا ی کافرێکی جه همی یان هه ر کافرێکی تر، وه ئیمام أحمد به راشکاوی باسی کردووه وه ک کوره که ی عبدالله و جگه له ویش لییان نه قل کردووه که نوێژی هه یی و نوێژه کانی تریشی دووباره ده کرده وه.

[الدرر السنیه : 422-420/10]

ووتم: ووتی که ابن تیمیه جیا وازی ده کات له نیوان ئەوه ی ئیقامه حوجه کراوه و ئەوه ی ئیقامه حوجه نه کراوه له جه همیه کان، وه پوونی کرده وه که ته کفیر کردنی جه همیه کان له لایه ن زانایانی سه له ف شتیکی زۆر پوونه، نه ک وه ک ئەوه ی ابن تیمیه باسی ده کات ته کفیری معین نه کراون.

ابن تیمیة دەڵێ: دواى هاتنى پێغەمبەر بە زەرورەت ئەو دەزانین کە پێغەمبەر بە جائیزی دانهناوە بۆ ئوممەتەتەکەى کە هاوار لە مردوو و پێغەمبەران و پیاوچاکان و جگە لەوانیش بکەن، نە بە لەفزی استغاثە و نە بە لەفزی تر، نە بە لەفزی استعاذە و نە بە لەفزی تر، هەرۆک چۆن بە جائیزی دانهناوە بۆ ئوممەتەتەکەى کە سوجدە بۆ مردوو بەرن یان بەرەو گوپرى مردوو سوجدە بەرن و هاوشیوەى ئەم جوړە کارانە، بە لکو دەزانین پێغەمبەر نەهێ لە هەموو ئەم کارانە کردووە، وە ئەم کارانە لە وشێکەنەیه کە اللہ و پێغەمبەرەکەى حەرەمیان کردووە، بە لام بەهۆى زالبوونى جەهل و کەمى زانست هەبوون بە بە لگە شەرعیەکان لە زۆربەى مۆتەئەخیرینەکان نەتوانراوە تەکفیر بکری ئەم کارانەیانەو تا بۆیان پروون دەکریتەو کە ئەوێ پێغەمبەر پێى هاتوو پێچەوانەى ئەمەیه. [الرّد علی البکری : 629-630]

ووتە: بە پروونی باسى ئەو دەکات کە بەهۆى زالبوونى جەهل و کەم بوونەوێ زانست لەناو خەلکیداکرێ خەلکى بەم کارانە تەکفیر بکری ئیلا دواى ئیقامە حوججە.

گەر بلین مەبەستى کوفرى معذب-ه لێرەدا، دەڵین باشە بۆ دەبێ ابن تیمیة هەمیشە قسە لەسەر کوفرى معذب بکات لە کاتی کدا زۆربەى مۆسلمانان کە باسى تەکفیر دەکەن مەبەستیان زیاتر بابەتێ (الأسماء) ه نە ک (الأحكام) و اتا کە دەپرسن فلان کافرە یان نا مەبەستیان ئەوێ کە تەکفیری بکەن یان نا نە ک مەبەستیان ئەوێ بێت هیژى بکەنە سەر و بیکوژن یان مەبەستیان ئەوێ بێت لە قیامەتدا دەچیتە دۆزەخ یان تاقى دەکریتەو، نازانم بۆچى وای نیشان دەدەن کە ابن تیمیة هەر جارێک باسى تەکفیر بکات هەمیشە مەبەستى (الأحكام) بوو لە کاتی کدا ئەوێ گرنگە و زیاتر قسەى لەسەر دەکریت (الأسماء) ه، پاشان بۆ پروونی ناکاتەو بۆ ئیلا دەبێت خۆمان هەمیشە ئەو تەئویلهى بۆ بکەین، ئاخر ئەمە بابەتێکی زۆر هەستیارە چۆن ووشەیهکی گومانای بەکار دەهێنیت لە بابەتێکی ئاوادا، پاشان لێ دەگەرێ کە خوینەر بۆخۆى تیبگات ! جارێک و دووانیش نیه دەیان جار دووبارەى دەکاتەو، ئینجا سەیرەکە لەو دایە گەر لە دە شوین بلێ تەکفیر ناکری بە معین ئیلا دواى ئیقامە حوججە، وە لە یە ک شوین تەکفیری معین بکات، یە ک جارە کە دەکەن

به ووتهی محکم و جارهکه دهکهن به ووتهی متشابه !

ابن تیمیة دهئ: له الصحيحین هاتووہ فہرموودہی ئہو پیاوہی کہ به مندالہکانی ووت:
(إذا أنا مت فاسحقوني ثم ذروني في اليم، فوالله لئن قدر الله علي ليعذبني عذابا ما عذبه أحدًا من
العالمين، فأمر الله البر فرد ما أخذ، وأمر البحر فرد ما أخذ منه، وقال ما حملك على ما فعلت ؟
قال خشيتك يا رب، فغفر له) جا ئہم پیاوہ بروای وابوو گہر تہرمہکەہی بسوتینن و پاشماوہکەہی
فرپڊہنہ ووشکانی و دەریا ئہوا اللہ ناتوانئ دووبارہ زیندوووی بکاتہوہ، وہ زیندوووی ناکاتہوہ یان
ئہمہی به جائیز زانی، جا ہہردووکیان کوفرن، بہ لām جاہیل بوو حەقی بۆ پروون نہبوویہوہ بۆیہ
اللہ لئی خوښبوو، ہہر بۆیہ جہہمیہکان لہ حلولیہکان و نہفیکہرانی صیفات کہ نہ فی ئہوہیان
دەکرد اللہ تعالی لہ سہر عہرش بیئت کاتیک فیتنہکەہیان سہری ہہ لدا پیئم دەووتن گہر من ہاوپرای
ئپوہ بم ئہوا کافر دەہم، چونکہ من دەزانم ووتہکەہی ئپوہ کوفرہ بہ لām ئپوہ لہ لای من کافر نابن
چونکہ ئپوہ جاہیلن، ئہم ووتہیہی منیش بۆ زاناکان وقازییہکان وشيخہکان وکاربہدہستہکانیان
بوو. [الرد علی البکري : 383-384]

ووتم: نہفیکردنی صیفہتی علو بۆ اللہ تعالی کوفریکی بہواحہ و دەست بہجئ خواوہنہکەہی پپی کافر
دہبیئت جا زانا بیئت یان جاہیل، چونکہ ئہمہ شتیکی نیہ بہ بہ لگہ بزانیئ ہہرلہ فیطرہتی ہہموو
مرؤفیکدا ہہیہ کہ اللہ لہ ئاسمانہ جا کافر بیئت یان موسلمان تہنانتہ ئہوانہی کہ نہ فی ئہم
صیفہتہش دەکهن ہہمیشہ فیطرہتیان بہ سہریاندا زالہ کہ ناوی اللہ دہینن بہ پہنجہ یان سہر
ئاماژہ بۆ ئاسمان دەکهن، تہنانتہ گہربیتو لہ مندالیکی تہمہن بچووک پیرسی اللہ لہ کوپیہ بہ بن
ہیچ بیرکردنہوہیہک رپک دەئ لہ ئاسمانہ، بۆیہ بہہیچ شیوہیہک خیلاف نہبووہ لہ سہلہ فی
ئوممہت کہ ئہوہی ئیثباتی صیفہتی علو نہکات بۆ اللہ تعالی کافرہ و استتابہ دہکری تہوبہ نہکات
لہ ملی دہدریئت، بہ لām ابن تیمیہ بابہتی عوزر ہینانہوہ و ئیقامہ حوججہ ئہوہندہ لہ لای فراوانہ
تہنانتہ نہفیکہرانی ئہم صیفہتہش دہگریتہوہ ! دہپرسم ابن تیمیہ چ سہلہ فیکی ہہیہ لہم
کارہدا ؟ کام زانای سہلہف وای ووتوہ ؟ پاشان خوئی باس دہکات کہ ئہم ووتہیہی بۆ زاناکانی

ئەوان بوو نەک بۆ خەڵکی عەوام و جاھیل کەواتە بابەتی عوزر بە جەھل لەلای ئەو زۆر فراوانە، جا یەکیەک لەوانە ی کە دەیویست بەرگری لە ابن تیمیة بکات دەربارە ی ئەم ووتە یە ی دەیووت: ابن تیمیة ئەوانە ی بە کافر زانیووە کە ئەم قسانە ی لەگەڵ کردوون بەلام ئەو وەک ئیمە حەماسی نەبوو و پێک بۆ ئیو کافر ن بەلکو و توویەتی ئیو جاھیلن بۆیە تە کفیرتان ناکەم چونکە ئەوان زانان کە سیکیش زانا بێت زۆر بەلایەو قورسە پێ بووتری جاھیل ! ئەگینا ابن تیمیة ووتە یە ی تری ھە یە دەلی: حلولیە کان کافر و ئەو ی تە کفیریشیان نە کات کافر، منیش دەلیم: دلنیام ابن تیمیة لە ژیا ندا بوا یە پێ دەووتی درۆت کرد بە دەمی منەو بۆ شتانیک بە دەمی منەو دەلی کە من لی بەریم، گریمان ئەوکات بەم شیوہ یە بوو لە بەرامبەر کە سەکاندا ئە ی ئەوکاتە ی ئەم کتیبە ی نویو بۆ راستیە کە ی روون نە کردۆتەو بۆ من مەبەستم ئەو بوو کە ئوام ووتو ؟ خو ئیمە ووتە ی ناو کتیبە کە دەخوینینەو نە ک مەشەدە کە بە چاوی خو مان ببینن و ببیستین تا ئەم سیناریویە ھە لیت و پەلێتە ی بۆ دروست بکە ی ! پاشان گەر واش بێت ئەوا پەلە یە کە لە سەر ابن تیمیة چونکە ناکری کە سیک زانا بێت و نازناوی شیخ الإسلام بێت بە کەسانیکی کافر بۆ ئیو کافر نین لەلام بەلکو جاھیلن تەنھا لە پیناوی ئەو ی توپەریان بکات و دەماریان بگری ! ئەم جوۆرە یاریانە لە ھەموو شوینیک جیگای بیئەو لە دیندا جیگای نابێتەو، سەبارەت بەو ی کە و توویەتی حلولیە کان کافر و ئەو ی تە کفیریشیان نە کات کافر، بەلی ئەمە راستە بەلام من سەرەتای ئەم بڕگە یە و وتم من ووتانیک نە قل دەکەم لە ابن تیمیة کە دەربارە ی کەس و گروپە کان و پروداوہ زیندووہ کانە نە ک ووتە ی گشتی ئەو ی وابلی کافر و ئەو ی وابکات کافر، ئەم ووتانە گشتین ھەموو زانیە ک ووتە ی لەم شیوہ یە ھە یە بەلام کە ھاتە سەر واقع و جیبە جی کردن دەردە کەوئ باوہری بە تە کفیری معین ھە یە یان باوہری بە عوزر بە جەھل و ئیقامە حوججە ھە یە، پاشان ووتنی (ئەو ی بۆ قورئان مەخلوقە کافر، و ئەو ی تە کفیریشی نە کات کافر) ووتە یە کی یە کجار باوہ بوو لەلای سەلف دوا ی روودانی فیتنە ی خلق القرآن بۆیە بە دەگمەن زانای ئەھلی سوننە ھە یە لەو سەردەمە ژیا بێت و ئەمە ی نەووتی کە چی سەرەپای ناوبانگی ئەم ووتە یە ابن تیمیة دەلی سەلف ئەو کە سەیان بە معین تە کفیر نە کردوو کە و توویەتی قورئان مەخلوقە !

کەواتە کە خوشی دەئێ حەولیەکان کافرن و ئەوەی تەکفیریان نەکات کافرە زۆر ئاساییە بۆ بە معین تەکفیر ناکرێن ئیلا دواى ئیقامە حوججە، بۆیە هەرگیز هەوێ ئەوە مەدەن ووتە موحەمەلەکانی بکەن بە حەکەم بەسەر ووتە موفەصەلەکانی وەک من ئاوا پرووداوی زیندوو بێننەووە کە حوکمی داوە لەسەر کەسەکان و گروپەکان، خو پیشتر هینامان کە دەئێ جەهمیەکان مەلحیدن ووتە کە یان گەورەترین کوفرە کەچی هەر سوورە لەسەر ئەوەی کە بە معین تەکفیر ناکرێن بگرە ئەمەى داوە تە پال سەلف، جا شتیک بداتە پال سەلف چۆن پیچەوانەى ئەم شتە دەکات ؟ ئەو پێى وایە جەهمیەکان بە معین تەکفیر ناکرێن ئەمەش مەزەبى سەلفە لەلای ئەو، بێگومان خوشی لەسەر ئەو مەزەبە دەروات، باسکردنى ئەم فەرموودەى کە پیاووە کە دەئێ مردم بم سوتینن لەگەڵ ئەم ووتانەدا کە کردوویەتی بەرامبەر جەهمیەکان خوێ لە خویدا بەلگەى کە حاشا هەلنەگرە کە تەکفیریان ناکات، بۆیە کاتیک قسەى تەواو دەبێت لەسەر فەرموودەکە، دەئێ: هەر بۆیەش من وام بە جەهمیەکان ووت، واتا بەهۆى ئەم فەرموودەى دەزانم تەکفیری کەسانى جاھیل ناکرێ، وە ابن تیمیة زیاتر لە 10 جار لە کتیبەکانى ئەم فەرموودەى هیناوەتەووە وەک بەلگە لەسەر هەبوونی عوزر بە جەھل و تەکفیر نەکردن ئیلا دواى پروونکردنەووە، تەنانەت لە شوینی کدا پەددى ئەو زانایانەش دەداتەووە کە وتوویانە ووشەى (لئن قدر الله علي) بەمانای قودرەت نایەت بەلکو بە مانای تەنگ کردن دیت یان بە مانای قەدەرى الله وابێت کە سزام بدات دیت یان بەهەر جوړیكى تر تەئویلیان کردبێ تا گومانی عوزر بە جەھل لادەن لەسەر فەرموودەکە، کەچی ابن تیمیة پەددى بەلگەکانیان دەداتەووە و ئەم ووتەى سەردەخات کە عوزر بە جەھل هەى و فەرموودەکە بەلگەى لەسەرى، وە دەئێ ئەوانەى کە ووشەکەیان تەئویل کردووە بە تەنگ کردن یان قەدەرى الله ئەوا لە صەواب لایداو و پێگای هەلەى گرتۆتە بەر، وە تەحریفى مانای ووتەکانى کردووە.

بروانە [مجموع الفتاوى : 411-408/11]

کەچی دەبینین زانایانى تر هەریەکیکیان بە جوړیک تەئویلی دەکەن تا گومانی عوزر بە جەھل لادەن لەسەر فەرموودەکە بۆیە ووشەکە بە مانای تر لیک دەدەنەووە، یان وەک هەندیک لە نەجدییەکان دەئێن: ئەم پیاووە لە سەردەمى فەترە ژیاووە حوکمی ئەوان جیاوازە لەسەر کەسانى تردا

قیاس ناکریت، بەلام ابن تیمیة چونکە عوزر بە جەهل زۆر فراوانە لەلای دەبینی چەندەها جار ئەم فەرموودەیە دەهێنێتەو لە کتێبەکانیدا و دەیکات بە بەلگە لەسەر عوزر بە جەهل.

ابن تیمیة دەربارەی ئیثبات کردن و نەفیکردنی ئەو لەفزانە ی که لە قورئان و سوننەتدا نەهاتوون وەک (متحيز) و (جهة) و (جسم) دەڵێ: ئەوێ ئیثباتی ئەم لەفزانە دەکات دەڵێ: نەفیکردنی ئەوێ که الله جیاپە لە دروستکراوەکانی و صیفەتی علوی نیە بەسەر دروستکراوەکانی شتیکی باطلە، بەلکو ئەم کارانە پابەندی دەکات بەوێ که پیغەمبەر بە درۆ بخێتەو لەو شتانە ی که ئیثباتی کردووە بۆ پەروردگاری و لە پەروردگاریەو پێی راگەیان دووین ئەمەش بەهەمان شیوە کوفرە، بەلام هەر کەسیک قسە یەکی کوفر بکات مەرج نیە کافر بێت تا ئیقامە حوججە ی لەسەر دەکریت و کوفرەکی ئیثبات دەکات، جا کاتیک ئیقامە حوججە ی لەسەر کرا ئەوکات کافر دەبێت، بەلکو نەفیکردنی ئەم شتانە پابەندی دەکات بە تەکفیرکردنی پیغەمبەر لەو شتانە ی که بۆ پەروردگاری ئیثباتی کردووە و لە پەروردگاریەو پێی راگەیان دووین، بەلکو ئەم کارە نەفیکردنی الله-ی دروستکەری لێدەکەوێتەو هەر وەها پەخستنی ئەو بە حەقیقەت، جا کاتیک نەفیکردنی ئەم شتانە کوفری ئێ بکەوێتەو بەومانایە ی که باسما ن کرد ئەوا کوۆمەلێکی زۆر لە ئەهلی ئیمان نەفی ئەم شتانە یان کردووە بەلام لازمی مەزەهەب نابێتە مەزەهەب. [مجموع الفتاوى : 306/5]

ووتم: ئەمەش ڕوونکردنەوێ ووتە ی پیشوویەتی که ئەوانە ی نەفی صیفەتی علو دەکەن تەکفیریان ناکات و پێی وایە دەبێت دوا ی ئیقامە حوججە تەکفیر بکړن، چونکە بە درۆخستنەوێ زیاتر لە هەزار بەلگە لە قورئان و سوننەت هێشتا بەس نیە بۆ ابن تیمیة که تەکفیری ئەوانە بکات که نەفی علو دەکەن مەگەر تەنها بڵێن ئیمە ئەم بەلگانە بە درۆ دەزانن ئەوکات دەبێ تەکفیر بکړن! جا ئەپرسین ئیقامە حوججە لەسەر کێ دەکەیت ؟ بۆ ئەوانە ی نەفی علویان کردووە بێ ئاگابوونە لە قورئان و فەرموودە و ووتە ی سەلف ؟ یان هەموویان دیو بەلام تەئویلی دەکەن و پەددی ئەهلی سوننە دەدەنەوێ یان بگرە هەندیکیان ئەوانەش تەکفیر دەکەن که ئیثباتی صیفەتی علو دەکەن بۆ الله تعالی، ئەم بیانووەشی بەیە کجاری بنەبر کردن که بڵێن مەبەستی کوفری معذب-ه

نەک غەر مەذب، چونکە دەئێ: (کۆمەلێکی زۆر لە ئەهلی ئیمان نەفێ ئەم شتانهیان کردوووە) کەواتە بە ئەهلی ئیمانیان دادەنێت نەک ئەهلی کوفر.

ابن تیمیة دەئێ: أحمد ته کفیری جه همیه کانی ده کرد ئەوانه ی که ئینکاری ناو وصیفه ته کانی الله ده کهن چونکه دژبه یه ک بوونی ووته کانیان له گه‌ڵ ئەوه ی که پیغه مبه‌ر ﷺ پێی هاتوو ه ئاشکرا و پروونه، چونکه حه‌قیقه‌تی ووته‌ی جه همیه کان په‌کخستنی خالق-ه، جا أحمد به‌وان تاقی کرایه‌وه تا حه‌قیقه‌تی ووته‌که‌ی ئەوانی زانی که به‌ ده‌وری په‌کخستنی خالق ده‌خولیته‌وه، وه ته‌کفیرکردنی جه همیه کان به‌ناوبانگه‌ له‌لایه‌ن سه‌لف و پیشه‌وایانه‌وه، به‌لام أحمد به‌ معین ته‌کفیری نه‌کردوون. [مجموع الفتاوى : 348/23]

ابن تیمیة دەئێ: به‌هه‌مان شیوه‌ کاتی‌ک حفص الفرد ووتی: قورئان مه‌خلوقه، الشافعي پێی ووت: کافر بووی به‌ الله-ی عظیم، بۆی پروون کرده‌وه که ئەم ووته‌یه‌ کوفره، به‌لام حوکمی مورته‌ددی به‌سه‌ر حفص نه‌دا ته‌نها به‌هۆی ئەمه‌وه، چونکه به‌لگه‌کانی بۆ پروون نه‌کردبوویه‌وه که به‌هۆیه‌وه‌ کافر ده‌بێت، گه‌ر الشافعي پێی وابویه‌ حفص مورته‌دده‌ ئەوا هه‌ولێ کوشتنی ده‌دا، وه‌ له‌ کتێبه‌کانی باسی‌کردوو ه‌ شایه‌تی ئەهلی بیدعه‌ قبوله‌ و نوێژ له‌دوایان ده‌کرێت.

[مجموع الفتاوى : 349/23]

ووتم: زۆرێک له‌وانه‌ی که به‌رگری له‌ ابن تیمیة ده‌که‌ن و وای نیشان ده‌ده‌ن که ته‌کفیری معین ده‌کات و باوه‌ری به‌ عوزر به‌ جه‌هل نیه‌ ئەم پرووداوه‌ی الشافعي وه‌ک په‌ددیک بۆ مه‌دخه‌لیه‌کان ده‌هێنن و ده‌یکه‌ن به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ره‌به‌بوونی ته‌کفیری معین و نه‌بوونی ئیقامه‌ حوججه‌ و عوزر به‌ جه‌هل، به‌لام ئەوه‌تا ابن تیمیة زۆر به‌ پروونی ده‌ئێ الشافعي ته‌کفیری معین-ی نه‌کردوو ه‌ ته‌نها ته‌کفیری مطلق-ی کردوو ه‌ ئەگینا گه‌ر به‌ مورته‌ددی زانیبوایه‌ هه‌ولێ کوشتنی ده‌دا، ئەمه‌ش دیسان ئەو بیانوو ه‌تان پوچه‌ڵ ده‌کاته‌وه‌ که هه‌میشه‌ ده‌ئێن ابن تیمیة باسی کوفری مەذب ده‌کات نەک غەر مەذب، لێره‌دا به‌ پروونی باس ده‌کات که الشافعي حفص-ی به‌ مورته‌د نه‌زانیوه، خو ئێتر ئەمه‌ پروونه‌ واتا ته‌کفیری معین-ی نه‌کردوو ه‌، به‌لام لێره‌دا ئەم گومانه‌ لاده‌ده‌ین که ابن تیمیة دروستی

کردوو، سەرەتا الشافعی حاکم نیه تا مۆرتەد بکوژێ ئەمە کاری دەسەڵاتە نەک کاری الشافعی، بەلام وەلامی ئەمەش دەدەینەو بە پێوایەتەکە ی ابن أبي حاتم.

ابن أبي حاتم دەڵێ: فی کتابی عن الربیع بن سلیمان قال حضرت الشافعی أو حدثني أبو شعيب إلا أني أعلم أنه حضر عبدالله بن عبدالحکم و يوسف بن عمرو بن يزيد وحفص الفرد، وكان الشافعي يسميه حفصا المنفرد: جا حفص پرسیری لە عبدالله بن عبدالحکم کرد ووتی: چی دەڵێ دەربارە ی قورئان ؟ وەلامی نەدایەو، پرسیری لە يوسف بن عمرو بن يزيد کرد، وەلامی نەدایەو، هەردووکیان ئاماژەیان بۆ الشافعی کرد، ئەویش پرسیری لە الشافعی کرد، الشافعی بەلگە ی بۆ هینایەو و موناژەرەکە درێژە ی خایاند، جا الشافعی ئیقامە حوججە ی لەسەر کرد بەوێ کە قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیه، وە حفص الفرد-ی تەکفیر کرد.

ابن أبي حاتم دەڵێ: الربیع ووتی: پاشان حفص-م بینی لە مەجلیسیکدا، ووتی: الشافعی ویستی بمکوژێ. **[آداب الشافعي ومناقبه : 149]**

جا لێردا الربیع بن سلیمان المرادي کە قوتابی الشافعی بوو لە ووتەکە ی الشافعی تیگە یشتوو کە تەکفیری حفص-ی کردوو، تەنانەت خودی حفص تیگە یشتوو کە الشافعی تەکفیری کردوو بۆیە دەڵێ: الشافعی ویستی بمکوژێ، گەر تەکفیری نەکات چۆن هەوڵی کوشتنی دەدات ؟!

الزهبي دەربارە ی حفص الفرد دەڵێ: الشافعی تەکفیری کرد لە موناژەرەکەیدا.

[میزان الاعتدال : 328/2]

ووتم: بەلام ئینصاف واجبه ابن تیمیة لە شوێنی تردا هەمان پێوایەتەکە ی ابن أبي حاتم نەقل کردوو لە کتیی (الرد علی الجهمية) واتا ئاگاداری ئەوێ کە الربیع دەڵێ: الشافعی حفص-ی تەکفیر کرد، وە ئاگاداری ئەوێ کە حفص بە الربیع دەڵێ: الشافعی ویستی بمکوژێ وەک لە **[مجموع الفتاوى : 506/12]** هاتوو، جا هینانی ئەم پێوایەتە یە لەگەڵ ووتنی ئەوێ الشافعی حفص-ی تەکفیر نەکردوو و ئەگینا هەوڵی کوشتنی دەدا بە هیچ شیوێ کە یەک ناگرێتەو، یان ئەوێ ابن تیمیة سەرەپای زانیی ئەم پێوایەتەش هەرسوور بوو لەسەر ئەوێ کە بلی الشافعی

تە کفیری حفص-ی نە کردوو، وەیان دواتر ئەم رپوایەتە ی پێگە یشتوو و لە ووتە کە ی پەشیمان بۆتەو، جا ئیمە ئەگەری دوو دەم وەردەگرین تا نەلێن بە بیانوو هەروەها گومان چاکیش واجبە، هەر چەندە لە کتێبە کە ی ابن أبي حاتم ئەم دوو رپوایەتە بەدوای یەکتەدا هاتوون بەلام دیارە سەرەتا ابن تیمیة تەنھا رپوایەتی یە کە می بیستوو یان لە کتێبێکدا خوێندوو یە تیهو ئەگاداری رپوایەتی دوو دەم نەبوو، ئینجا بە پێی مەزھەبە کە ی خۆی لێکی داو تەو کە فراوانکردنی عوزر هینانەو یە ئەگینا ئەو ی کتێبە کە بخوینێتەو توشی ئەم گومانە نابێت چونکە وەک ووتمان ابن أبي حاتم هەردوو ک رپوایەتی بەدوای یەکتەدا هینا، بەلام گەر ابن تیمیة پیشی وایێت کە الشافعی حفص-ی تە کفیر کردوو بە معین ئەوا لەبەر ئەو یە هەروەک پیشتر نە قلمان کرد لێی کە ووتی: ئیمام أحمد جەهمیە کانی بە معین تە کفیر نە کردوو کە دەیانووت قورئان مەخلوقە، گریمان گەر کە سانیکیشی بە معین تە کفیر کردبێ ئەوا لەبەر ئەو بوو کە مەرجە کانی تە کفیری لێ هاتۆتە دی و رێگریە کانی تە کفیری لە سەر نە ماو.

ابن تیمیة دەڵێ: تە کفیری معین-ی ئەم جاھیلانە و هاوشیوێ کانیان بەو شیوێ یە کە حوکمی بە سەردا بدرێ لە کافرانە، جائیز نیە ئەنجام بدرێ ئیلا دوای ئیقامە کردنی حوججە نەبێت لە سەریان، کە پروون دەکرێتەو بۆیان ئەوان موخالیفی پێغەمبەرانی ئەگەرچی ووتە کە بەبێ گومان کوفر بێت، ئا بەم شیوێ یە حوکم دەدەین دەربارە ی تە کفیری هەموو کە سە معین-ەکان، ئەگەرچی هەندیک لەم بیدعانە توندترە لە هەندیک تر، وە هەندیک بیدعە چی ئیمانی تێدا یە کە لەوانی تردا نیە، جا بۆ کەس نیە کە سێک لە موسلمانان تە کفیر بکات ئەگەرچی هەلەش بکات تا ئیقامە حوججە ی لە سەردە کات و رێگای راستی بۆ پروون دەکاتەو، وە هەر کە سێک ئیمانی بە یەقینی چەسپا بێت ئیمانە کە ی لە سەری لاناچیت بە گومان، بەلکو لە سەری لاناچیت ئیلا دوای ئیقامە کردنی حوججە و لابردنی گومانەکان بۆیان. [مجموع الفتاوى: 501-500/12]

ووتم: دیسان بیانوو کە ی پوچەل کردنەو کە هەمیشە دەلێن کە ووتی تە کفیر ناکرێت باسی کوفری معذب دەکات، خۆ بە پروونی ووتی: (تە کفیری معین-ی ئەم جاھیلانە و هاوشیوێ کانیان بەو

شیوەیەکی که حوکمی بەسەردا بدری لە کافرانە جائیزنیە ئەنجام بدری تەنھا دواى ئیقامەکردنی حوججە نەبیّت لەسەریان) کەواتە باسی تەکفیر دەکات نەک تەعزیب، جا لیژەدا بەووە خۆتان هەلنەخەلەتینن بڵین ئەو باسی ئەهلی بیدعە دەکات نەک ئەهلی کوفر، مەبەستی بیدعە کوفریەکانە وەک لە چەندەها شوینی تر کوفری جەهەمی و موعتەزیلە و رافیزە بە بیدعە ناو دەبات، بۆیە دڵنیاین مەبەستی ئەو بیدعەیانە کە کوفرن ئەگینا گەر کوفر نەبیّت بۆ دەلی دواى ئیقامە حوججە تەکفیریان دەکەین ؟ خۆ ئەوێ بیدعە چی بیّت و کوفری نەبیّت دواى ئیقامە حوججەش تەکفیر ناکریت بگرە هەرگیز تەکفیر ناکریت.

ابن تیمیة دەلی: کەسێ موحتەهید لە ئیمانداران لە شتیکی ئاوادا (واتا ئینکاری کردنی صیفەتی علو) گەر تەواو خۆی یەکلاد کردبێتەووە بۆ گەشتن بە حەق ئەوا اللّە لە هەلەکەى خوش دەبیّت ئەگەرچی جوړیک لە کەمتەرخەمیش تێیدا پرویدا بیّت، ئەمە گوناھە ناکرێ بگەیه ندری بە کوفر، ئەگەرچی دەووتری ئەم ووتە یە کوفرە هەر وەک چۆن سەلف بە مطلق-ی وتوویانە کافرە ئەوێ هەندیک لە ووتە ی جەهەمیەکان بلیّت وەک ووتنی قورئان مەخلوقە یان ئینکاری کردنی بینینی اللّە لە قیامەت و هاوشیوەی ئەمانە کە هیشتا حوکمەکەى سووکترە لە ئینکارکردنی صیفەتی علوی اللّە بەسەردروستکراوەکانیدا، وە ئینکاری کردنی ئەوێ اللّە لەسەر عەرشە، جا تەکفیرکردنی خاوەنی ئەم ووتە یە لەلای سەلف لە کارە هەرە پوونەکان بووە، جا تەکفیری مطلق وەک هەر پەشەى مطلق وایە، مەرج نیە تەکفیری کەسێ معین-ی ئی بکەوێتەووە تەنھا دواى ئیقامەکردنی حوججە نەبیّت لەسەری کە بە موخالەفەکردنی کافر دەبیّت.

[الإستقامة: 163/1-164]

ووتە: دووبارە تەکفیرکردنی سەلف بۆ جەهەمیەکان بە تەکفیری مطلق لەیە کدایەووە، ئینجا دواى ئەم ووتە یە دیسان وەک هەمیشە فەرموودەى ئەو پیاوێ کە ووتی بۆ سوتینن بە بەلگە دەهینیتەووە بۆ ووتەکەى، نەمدیووە هیچ زانیەک وەک ابن تیمیة دەست بەم فەرموودە یە بگریت و ئەوێندە زۆر بەلگەى پێ بهینیتەووە.

ابن تیمیة دەربارەى چوار سەرمەزەبەكە دەئى: لە هەندىكىانەو نەقل كراوە كە وتوویەتى ئەوێ ئاوا و ئاوا بئى كافەر، وە مەبەستەكەى ئەوێ كە ئەم ووتەى كوفرە تا خەلكى ئاگاداربەن، جا مەرج نیه هەر ووتەى كوفر بوو ئەوێ بیلێت بە جەهل و تەئویلەو كافر بێت، چونكە جیگیر بوونی كوفر دەربارەى كەسێ معین وەك جیگیربوونی هەپەشەى دۆزەخە دەربارەى، ئەمەش مەرج و پێگەرى خۆى هەیه هەر وەك لە شوێنى خۆیدا بە درێژى باسما كرددووە، جا گەر كافر نەبەن ئەوا مونا فقیش نین كەواتە لە ئیمانداران جا داواى لێخۆشبوونیان بۆ دەكرێت و پەحمەتیا بۆ دەنێدرێت. [منهاج السنة النبوية : 240/5]

ووتەم: هەمیشە لە هەولێ ئەو دایە كە ئەم مەنەبەجە بداتە پال سەلفە، ئەویش شوێنكەوتەى سەلفە لە مەدا.

ابن تیمیة دەئى: ئەوێ بانگەواز بكات بۆ گومراپى نەتوانرێ خراپەى بوەستینرێ تەنەبە كوشتنى نەبێ بەهەمان شیوە دەكوژرێ، ئەگەرچی تەو بەش نیشان بدات وە ئەگەرچی حوكم نەدرێت بە كافر بوونی وەك ئیمامەكانى رافیزە كە خەلكى گومرا دەكەن، وە هەر وەك چۆن موسلمانان غیلان القدري والجعد بن درهم و هاوشیوەكانیان كوشتن لە بانگەوازاكاران، ئەم جوهرە كە سە دەججالە و دەكوژرێ، والله أعلم. [الفتاوى الكبرى : 515/3]

ابن تیمیة دەئى: پرسیار لە أحمد كرا دەربارەى قەدەرى، ئایا تەكفیر دەكرێت ؟ ووتى: گەر ئینكارى عیلمى الله بكات كافر دەبێت، جا لەم كاتەدا ئینكارى كەرى عیلمى الله هاوشیوەى جەهمیەكانە، بەلام كوشتنى ئەو كەسەى كە بانگەواز دەكات بۆ بیدە ئەوا دەكوژرێ بۆ نەهێشتنى خراپەى لەسەر خەلكى، هەر وەك چۆن رێگر دەكوژرێ ئەگەرچی كافریش نەبێت، مەرج نیه هەر كەسێك فرمانى كوشتنى بۆ درا لەبەر مۆرتەد بوونەوێ بكوژرێ، جا بەپێى ئەمە كوشتنى غیلان القدري و جگە لەویش بەم شیوەیه بوو. [مجموع الفتاوى : 350-349/23]

ووتەم: ووتەى پێشووێ پروون دەكاتەو كە پێى وایە غیلان القدري كە كوژراوە لەبەر ئەو نەبوو

کە مورێتەد بێت، بەلکو بانگەوازی خەلکی کردوو بە بیدە بۆیە کوژراوە تا ئەمین بن لە خراپەیی، ئەمەش حوکمدانە بە موسلمان بوونی غیلان القدري ! کافری غیلان القدري ناسراوە لەلای زانایاندا لەیەک کاتدا نەفیکەری صیفات و مورجیئە و خەواریج و قەدەری بوو بەلکو گروپیک لە گروپە قەدەرییەکان بەناوی ئەو کراوە کە گروپی غیلانیە، بانگەواز و موناژەرە دەکرد لەسەر قەدەر، هەربۆیە هەرچوار پەلی بردرا و لە سیدارە درا لە دمشق لەسەردەمی هشام بن عبدالملک، جا کە سێکی وەک ئەمە کە خاوەن گروپە و بانگەواز بۆ کوفر دەکات و موناژەرە و تەحەددای لەسەر دەکات تە کفیر نەکرێت ئەو دەبێ کێ تە کفیر بکریێت ؟!

الأصري دهنی: غیلان سوور بوو لەسەر کوفر لە قسەکردنی لەبابەتی قەدەر.

[الشریعة : 485]

ابن تیمیة دهنی: کوشتنی کەسی بانگەوازکەر بۆ بیدە بۆ وەستاندنێ زیانە کە یەتی لەسەر خەلکی، هەروەک کوشتنی پێگرەکان، وە کوشتنی غیلان القدري لەم جورەدا بوو.

[مختصر الفتاوی المصریة لابن تیمیة : 68]

ابن تیمیة دهنی: ئەوێ بۆ نوێژ لەدوای ئەو کەسە جائیزنیە کە عەقیدەکە ی نازانیت، ئەوا ئەم ووتە یە هیچ کەسێک نە یووتووە لە موسلمانان، ئەهلی حەدیث و سوننە وەک الشافعی وأحمد وإسحاق و جگە لەوانیش هاوڕان لەسەر ئەوێ کە نوێژی هەینی لەدوای چاک و خراپدا دەکریێت، تەنانەت زۆریک لە ئەهلی بیدەکان وەک جەهمیەکان کە دەلێن قورئان مەخلوقە و الله له پوژی دوایدا نابیرێ، سەرەرای ئەوێ أحمد بهوان تاقی کرایەووە کە ئەو ناودارترین ئیمامە لە پیشەوا یەتی کردندا لە سوننەت لەگەڵ ئەوێ شدا ووتەکانی أحمد خیلانی تێدا نیە کە نوێژ لەدوای جەهمی و قەدەری و پافیزی دەکری، وە هیچ کەس بۆی نیە واز لە نوێژی هەینی بەینێت بەهۆی بیدە یەک کە لە ئیمامدا هەیه، بەلام خیلانیان هەیه دەربارە ی ئەوێ ئایا نوێژە کە دووبارە دەکریێتەو؟ دوو ووتەیان هەیه، وە لە أحمد-یش دوو پێوایەت هاتوو، ووتراوە لەدوای ئیمامی

فاسق دووبارہ دھکریتہوہ، وہ مہزہبی الشافعی و أبو حنيفة ئەوہیہ کہ دووبارہ ناکریتہوہ.

[مختصر الفتاوی المصریة لابن تیمیة : 62-63]

ووتم: ئەمە بەروونی دەری دەخات کہ ئەم گروپانە لەلای ئەو بیدعەچین کافرین بۆیە پێ وایە نوێژکردن لەدوایاندا دروستە ئەمەش دەداتە پāl ئیمام أحمد، وە خیلافیش نەقل دەکات ئایا دووبارە دھکریتہوہ یان نا، پروونیشە لە مہزہبی ئیمام أحمد گەر بیدعەچی بانگخواز بوو بۆ بیدعەکە ی ئەوا دووبارە دھکریتہوہ، کەواتە ابن تیمیة قسە لەسەر کافری ئەوان ناکات و بە کافریان نازانیٹ ئەگینا کوا خیلاف ھەیە لەوہی کہ نوێژ لەدوای کافردا ناکریٹ ؟ وە ئەگەر کرا دووبارە دھکریتہوہ، ئەو خیلاfi نیوان زانایان دھربارە ی بیدعەچی و فاسق نەقل دەکات کہ ئایا نوێژ لەدوایان دووبارە دھکریتہوہ یان نا، بۆیە باسکردنی ئەم خیلافە و تەنزیل کردنی بەسەر ئیمامی جەھمی و قەدەری و پافیزی پروونی دەکاتەوہ کہ ئەم گروپانە لەلای ئەو بیدعەچی و فاسقن نەوہک کافر.

ھەر سەربارەت بەم ووتە یە ی ابن تیمیة گومانیک ھە یە کہ ئەوانە ی تە کفیری عام دەکەن دروستیان کردووە دھربارە ی دوو رپوایەت کہ لە سفیان الثوري و أحمد هاتووہ دەیکەن بە بەلگە بۆ تە کفیری عام، لێرەدا باسی دەکەین:

سفیان الثوري ئامۆژگاری شعيب بن حرب دەکات ئەویش دەینوسیٹ، جا لە چوارچێوہ ی ئامۆژگارییەکانیدا هاتووہ: ئە ی شعيب ئەم شتانە ی کہ نوسیت سودت پێ ناگە یە نن تا پیت وانە بی نوێژ لەدوای ھەموو چاک و خراپیکدا دھکریٹ.

شعيب دە ئی: ووتم بە سفیان: ئە ی باوکی عبدالله ھەموو نوێژەکان ؟ ووتی: نەخیر، بەلام نوێژی ھەینی و دوو جەژنە کہ لەدوای ھەر کەسیک ئەنجام بدە کہ پێ دەگەیت، بەلام نوێژەکانی تر تۆ سەرپشکی ئەنجامی مەدە تەنھا لەدوای ئەو ئیمامەوہ نەبیٹ کہ سیقەت پێیەتی و دەزانی لە ئەھلی سوننە و جەماعە یە. [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة : 314]

ووتم: ئامۆژگارییەکە ی دھربارە ی ئەو وەلی ئەمرە موسلمانانە یە کہ بیدعەچی و زالم و فاسقن نەک

ئەوانەى كە كافرن، ئەمەش بۆيە باس دەكەم چونكە دەزانم ئەوانەى ئەم كەتبە دەخویننەو
ئاستیان جیاوازه جا تا خوینەرواتینەگات نوێژى هەینی و دوو جەژنەكە لەدواى هەموو ئیمامێكدا
دروسته ئەنجامی بدات ئەگەرچی كافریش بێت.

السرزی دەئى: پرسیار لە أحمد کرا: بەرنگادا دەپۆم و گوی بیستی قامەت دەبم، ئایا نوێژ
بکەم ؟ أحمد ووتى: من سەرەتا شلیم دەنواند، بەلام گەر بیدە زۆربوو ئەوا نوێژمەكە تەنها
لەدواى ئەوكەسە نەبێت كە دەیناسیت. [طبقات الحنابلة : 59/1]

ووتم: ئەوانەى تەكفیری عام دەكەن ئەم دوو پڕوایەتەیان كردوو بە بەلگە كە گوايە تەكفیری
عامیان كردوو ئەم دوو زانیە بۆيە دەئین نوێژمەكە تەنها لەدواى ئەوكەسە نەبێت كە شارەزای
عەقیدەكەى، ووتەكەى سفیان پوونە كە دەربارەى نوێژە فەرزهكانە، وە ووتەكەى أحمد-یش
بەهەمان شیوە چونكە ئەم حالەتە پۆزانە پوو دەدەن و ئاساین دەبینى بە بەردەم مزگەوتێكدا
تێدەپەرى لە بازارپیان گەرەكێكى تریان شارێكى تر لەوكاتەدا بانگ دەدات، بەلام موسلمان لەكاتى
نوێژى هەینیدا لەم كۆلان و كۆلان ناخولیتەو بەلكو پیش بانگ لەوئ ئامادەیه چ جایی ووتار تەواو
بووبێت و كاتى قامەت بئ ئەویش خەریكى پۆشتن بئ بە دەم رینگاو، وە ئەگەر پرسیارەكە دەربارەى
نوێژى هەینی بوایە أحمد بەم شیوەیە وەلامى نەدەدایەو چونكە یەك مزگەوت نوێژى هەینی تێدا
دەكریت چۆن پێ دەئیت لەدواى ئەو نوێژكە كە دەیناسیت ؟ بگرە خودى أحمد نوێژى هەینی
دەكات لە دواياندا گەر كەسى تر هەبوایە أحمد خۆى دەچوو بۆ لایان، بەلام نوێژى هەینی لە كۆندا
تەنها لە یەك مزگەوتى شاردای ئەنجام دەدرا وەك ئیستا نەبوو مزگەوتى هەموو گەرەكەكان نوێژى
هەینی تێدا ئەنجام بدریت، جا ئەوكەسەش كە نوێژى هەینی ئەنجام دەدات وەك ئیمام و خطیب
یان خەلیفە بوو یان كەسانى تر بوون كە خەلیفە دەست نیشانى كردبوون لە شارەكاندا، بۆیە
ئیمام و خطیب كافربووا یان بیدەچی نوێژى هەینی و جەژنەكان و عەرەفەیان لەدوایدا دەكرد
بەلام بۆ كافەرەكە دووبارەیان دەكردەو بۆ بیدەچیەكەش خیلاف هەیه ئایا دووبارە دەكریتەو
یان نا، جا بۆیە ووتەكەى سفیان و أحمد پوونە كە دەربارەى پێنج فەرزهكەیه نەك نوێژى هەینی،

ئەمەشم بۆیە باسکرد چونکە ئەوانەى تەكفیری عام دەكەن دلیان بەم دوو رپوایەتەى سفیان و أحمد خوشکردووە کە ئەم دوو رپوایەتە هیچیان بەلگە نین لەدژی ئیمە چونکە وەك باسمان کرد بارودۆخە کە گۆراوە ئیستا هەموو گەرەگیك مزگەوتی خۆی هەیه، پاشان ئیمەش دەلێن گەر نوێژی هەینی تەنھا لەیەك مزگەوتی شارددا ئەنجام دەدرا تۆش ئەنجامی بدە گەر دەزانیت توشی کیشە دەبیت هەروەك چۆن ئیمام أحمد و زانای تریش ئەنجامیان داوە پاشان دووبارەیان کردۆتەووە چونکە ئەوکات دەسەلات لە دەستی جەهمیەکاندا بوو کە سێك زانا بێت و نەچیتە نوێژی هەینی ئەوا دەزانری مەبەستی چیە بۆیە دەچوون، هەروەك پێشترین هیئامان کە أبو داود پرسیار لە أحمد دەکات دەربارەى نوێژی هەینی، دەلێ دووبارەى دەکەمەو، بەلام بۆ پینچ فەرزە کە مادام مزگەوت زۆرە تا ئیمامی عەقیدە پاک هەبیت کە شارەزای عەقیدەکەى مەرپۆ بۆ مزگەوتی تر کە نازانیت ئیمامە کە عەقیدەى چۆنە، بۆ نوێژی هەینی و جەژنەکانیش هەمان شت مادام مزگەوت زۆرە کە نوێژی هەینی و جەژنیان تیدا دەکری بۆ بۆ ئەو مزگەوتەى کە ئیمامەکەى دەناسیت.

عبداللە دەلێ: بیستم باوکم ﷺ دەیووت: ئەوەى وابلیت نوێژی هەینی و نوێژی تریشى لەدوادا ناکریت، بەلام ئیمە واز ناهێنین لە ئەنجامدانی، جا هەرکە سێك نوێژی هەینی لەدوادا کرد دووبارەى دەکاتەو. عبداللە دەلێ: واتا ئەو کەسەى بلێ قورئان مەخلوقە. [السنة: 4]

ئیمام مالک دەلێ: ئەوەى بیدعە چى بێت لە وەلى ئەمرەکان نوێژی لەدوا ناکەین مەگەر لی بترسین ئەوکات نوێژی لەدوا دەکەین. [ابن القيم نه قلى کردوو - اجتماع الجيوش الإسلامية: 112]

ابن تيمية دەلێ: نوێژ لەدواى ئەوانەى کە تەكفیر دەکرین لە ئەهلى بیدعەکان زانایان خیلافیان هەیه دەربارەى خودی نوێژی هەینی لەدواى ئەم کەسەدا، ئەوەى تەكفیری بکات دەلێ دووبارە دەکریتەو، وە دەربارەى تەكفیر کردنی ئەهلى بیدعەکان خیلاف هەیه، دوو رپوایەت لە أحمد و جگە لەویش هاتوو، وە حەقیقەتى کارەکە بەم شیوەیه: ووتە کە کوفرە جا بە رەهایى دەووتری خاوەنى ووتە کە کافرە، بەلام کەسى معین تەكفیر ناکریت تا ئیقامە حوججە دەکریت،

خودی ووتە کە کوفرە بە لām خاوەنی ووتە کە عوزری پێ دەدرێت، جا گەر لە ئیمانداران بێت ئەوا تە کفیر ناکرێت چونکە اللّە تعالی عوزری پێداوە بە چەند شتێک، یان عەقڵی درکی پێ نەکردووە یان لە لای نە چەسپاوە یان تێ نە گەشتوووە بە هۆی هەبوونی گومانێک کە دژی وەستاوە، جا هەر کە سێک مەبەستی حەق بێت و هەڵە بکات ئەوا اللّە لێی خۆش دەبێت، وە دابەشکردنی بابەتەکان بۆ بابەتی اصول کە بە ئینکارکردنی کافر دەبێت، وە بابەتی فروع کە بە ئینکارکردنی کافر نابێت، ئەم دابەشکردنە ئەصلى نیه نه له هاوێڵانەووە نه له تابعین نه له پیشەوايەکانی ئیسلام، بە لکو ئەم دابەشکردنە لە موعتەزیلە و هاوشیۆەکانیان وەرگیراوە لە پیشەوايانی بیدعە ئەوانیش ووتە کانیاں دژ بەیە کە ... (پاشان دەڵێ) مەبەستم ئەوەیە کە مەزەهەبی پیشەوايان بەم شیۆەیه کە جیاوازی بکریت لە نێوان جۆر و کەسە کە، وە هەر کە سێک خێلافی ئەمە لە پیشەوايەکانەووە باس بکات ئەوا لە قوولایی ووتە کانیاں تێنە گەشتوووە. [مختصر الفتاوى المصرية لابن تیمیة : 67-68]

ووتە: دووبارە و دەبارەى کردووە کە ووتە کە کوفرە بە لām خاوەنە کە تە کفیر ناکرێت ئیلا دواى ئیقامە حوججە، جگە لەوەش بابەتە کە بەیە کجاری یە کلا کردووە کە ووتی (مەزەهەبی پیشەوايان بەم شیۆەیه کە جیاوازی بکریت لە نێوان جۆر و کەسە کە، وە هەر کە سێک خێلافی ئەمە لە پیشەوايەکانەووە باس بکات ئەوا لە قوولایی ووتە کانیاں تێنە گەشتوووە) کەواتە ئەمە مەزەهەبی پیشەوايەکانە کە دەڵێن: جۆری ووتە کە یان جۆری کارە کە کوفرە، بە لām خودی کەسە کە جیاوازه لە گەڵ جۆرە کە مەرج نیه کە ووتە کە یان کارە کە کوفر بوو کەسە کەش تە کفیر بکریت، ئیتر چی هەیه لەم ووتەیه پوونتەر کە بە پاشکاوی دەڵێ ئەمە مەزەهەبی پیشەوايانە جیاوازی کردن لە نێوان جۆر و کەسە کە، ئەوەی خێلافی ئەمەش بلیت ئەوا لە ووتە کە ئەوان تێنە گەشتوووە، کەواتە تۆی خوینەر کە زۆر جار ابن تیمیة بە مەعصوم سەیر دەکەیت و زۆر بە لاتەووە قورسە بلی نەپێکاوە، ئەوا ابن تیمیة بە تۆ دەڵێ: تۆ لە ووتەى پیشەوايەکان تێنە گەشتوووی بۆیە جیاوازی ناکەیت لە نێوان جۆری کارە کە و خاوەنی کارە کە، وەک مەدخەلیەکان بلی کارە کە کوفرە بە لām خاوەنە کە کافر نیه ئیلا دواى ئیقامە حوججە.

ابن تیمیة دەڵێ: کۆمەڵێک لە سەلەف و توویانە: لێیان دەپرسی کێ ئاسمانەکان و زەوی دروستکردووە؟ دەڵێن: الله، کەچی غەیری الله دەپەرستن، وە عیبادهتی ئەوان بۆ غەیری الله بریتییە لە ھاوارکردن لێیان و کردنیان بە نیوەند و ڕیگا و شەفاعەتکار لەنیوان خۆیان و الله دا، جا هەر کەسێک ئەم ڕیگایە بگرتە بەر ئەوا موشریکە بە قەدەر ئەو شیریکی کە تێدا یە، وە ئەم شیریکی گەر ئیقامە حوججە کرا لەسەر مەرۆف و هەر وازی لێ نەهێنا ئەوا کوشتنی واجبە هەر وە کوشتنی موشریکە ھاوشیوەکانی، وە لە گۆرستانی موسلمانان نانیژری و نوێژی لەسەر ناکرێ، بەلام گەر جاهیل بێت و عیلمی پێ نەگەیشتی و حەقیقەتی ئەو شیریکی نەزانی بێت کە پێغەمبەر ﷺ لەسەری کوشتاری موشریکەکانی کردووە ئەوا تەکفیر ناکرێت بەتایبەتی ئەم جوهرە شیریکی زۆر بوو لەنیو ئەو کەسانە کە خۆیان داووتە پال ئیسلام، وە هەر کەسێک پێ وابێ ئەم شیریکی نزیکبوونە و گوێزایەتی کردنی الله-یە ئەوا ئەم کەسە گومرایە بە یە کەدەنگی موسلمانان، وە پاش ئیقامە حوججە دەبێتە کافر. [جامع المسائل - المجموعة الثالثة : 151]

ووتە: کە دەڵێ: گەر عیلمی پێ نەگەیشتی تەکفیر ناکرێ ئیلا دوا ئیقامە حوججە، ڕەنگە بێن مەبەستی ئەو کەسانە کە لە شوێنی دوور لە موسلمانان ژیاون یان تازە موسلمان بوونە نە کەسانی تر، بەلام دەڵێن: ناسینی الله تعالی بە تەنھا و پەیدا نەکردنی شەریک بۆی و بەرائەت کردن لەو کەسانە کە غەیری الله دەپەرستن ئەصلى دینە شتیکی نیه لەهیچ بارودۆخیکدا مەرۆف عوزری هەبێت تێدا جا گەر تازە موسلمان بووبێت یان لە شوێنی دوور دەست ژیا بێت یان هەر شتیکی تر بێت بەهیچ جوړیک عوزری نیه تێدا، هەر بۆیە بە ئیجماعی زانایان ئەوانە کە لە سەردەمی فەترەدا ژیاون و هیچ پێغەمبەرێکیان پێ نەگەیشتوووە گەر کوفریان تێدا هەبێت لە ئەصلى دیندا ئەوا لە دنیادا بە کافر هەژمار دەکرێن و هەمان حوکمی کافرانیان هەیه بەلام لە قیامەتدا خیلاف هەیه ئایا تاقی دەکرێنەو یان نا، بۆیە گەر مەبەستی ئەوانیش بێت ئەوا هەر عوزریان نیه هەر چەندە مەبەستی ئەوانیش نیه، پاشان دەڵێ: ئەوانە کە خۆیان داووتە پال ئیسلام و ئەم جوهرە شیریکانەیان تێدا یە زۆرن بەلام تەکفیر ناکرێن ئیلا دوا ئیقامە حوججە، کەواتە ووتە کە دەربارە ی

ئەو کەسانە یە کە توشی شیرک بوونە و خۆیان داووەتە پال ئیسلام، کەواتە باسی کەسانیک دەکات کە ژمارەیان زۆرە و بوونیان هەیه لە سەر دەمی ئەودا باسی شتیکی گریمانەیی ناکات کە لە بابەتی نەزەریدا وەک گریمانە دەووتری ئەوانە ی تازە موسلمان بوونە یان ئەوانە ی پەيامیان پێ نەگەشتوووە یان دوورن لە موسلمانان عوزریان هەیه لە بابەتە ئاشکراکاندا گەر ئینکاری واجبیک بکەن یان حەرامیک بە حەلال بزەنن کە هاوشیوەی ئەوان دەکرێ نەیزانن بەهۆی تازە هاتنە ناو دین یان دووری شوینە کە یان لە موسلمانان، وەک ووتمان گەر مەبەستی ئەوانیش بێت لەم بابەتەدا عوزر بۆ هیچ کەسیک نیە جا لە هەر بارودۆخیکدا بێت چونکە ئەمە ئەصلی دینە، پاشان دەلی: ئەوەی پێی وابێت ئەم شیرکە نزیکبوونەووە و گوپرایە لی کردنی الله-یە ئەوا گومرایە بە ئیجماع، وە دوا ی ئیقامە حوججە تە کفیر دەکریت، واتا سەرەتا کافر نیە.

عبدالرحمن بن حسن عوزر بۆ ئەم ووتە یە ی ابن تیمیة دەهینیتەووە و دەلی: پەحمەتی الله تعالی لیبیت باسی ئەوەی کرد کە بە معین تە کفیر ناکرین ئیلا دوا ی پوونکردنەووە و سووربوونیان لە سەر کوفر، چونکە خۆی بە تەنها بوو بە ئوممەتیک، چونکە هەندیک زانا هەبوو تە کفیریان کرد بەهۆی نەهیکردنی لەوان لە شیرک پەیدا کردن لە عیبادەتدا، جا نەیدەتوانی مامە ئەیان لە گەڵدا بکات بەو شیوە یە کە ووتی، هەر وەک هەمان شت بە سەر شیخە کەماندا هات محمد بن عبدالوهاب پەحمەتی الله تعالی لیبیت لە سەرەتای بانگەوازه کەیدا گەر بیستبوای هاوار لە زید بن الخطاب دەکەن، دەیووت: الله باشتەرە لە زید، تا رایان بهینیت لە سەر نەفیکردنی شیرک بە ووتە ی نەرم بۆ پەچاوکردنی بەرژەوهندی بانگەوازه کە و دوور نەکەوتنەووەی خەلک لی.

[الدرر السنية : 211/2]

ووتە: تەنها من بەم شیوە یە لە ووتە کە ی تینە گەشتووم بەلکو ئەم زانیەش بە هەمان شیوە لی تیگەشتوووە کە سەرەتا تە کفیری معین ناکات، وە عوزری بۆ هینایەووە، بەلام عوزر هینانەووە کە ی لە جیگای خۆی نیە چونکە ئاشکرا نەکردنی تە کفیر کردن جیاوازه لە گەڵ ئەوەی بلی تە کفیریان ناکەم چونکە جاهیلن، ئەوەی یە کە میان شیخ محمد بن عبدالوهاب بە کاری هیناوە ئەوەی

دووە میان ابن تیمیة بە کاری هیناوە، جیاوازییە کە ی نیاوانیشیان ڕوونە، وە ئیمە هەرگیز لۆمە ی هیچ کە سێک ناکەین پێی بڵین بۆ بە ئاشکرا نالێی فلان کە س یان فلان گروپ کافرە، بە لام ئەو کاتە لۆمە ی دەکەین کە دەلێ تە کفیریان ناکەم چونکە جاھیلن.

ابن تیمیة دەربارە ی ئەھلی بیدعە دەلێ: نە یان زانیووە ووتە کە یان موخالە فە ی پێغەمبەرە گەر بیان زانیبوایە نە یاندە ووت، جا مونافیق نین بە لکو کە م ئیمان و بیدعە چین، اللہ لە هە ئەکانیان خۆشبوووە و سزایان نادات لە سەری، ئە گەرچی لە پلە یان کە م کرێتە وە بە هۆی بیدعە کە یان.

[مجموع الفتاوى : 63/13]

ووتەم: بیدعە لە لای هاوہ لآن و تابعین و أتباع التابعین یە کجار بە گە و رە یی سە یر دە کرا بە م شیوہ نیە کە ئەو باسی دە کات، ئە مەش نیشانە ی نە رمیە تی لە حوکمدان و مامە ئە کردن لە گە ل کە سە کان و گروپە کان.

ابن تیمیة دەلێ: کاتی ک زە مان زۆر ڕۆشت ئەو شتانە ی کە بۆ هاوہ لآن ڕوون بوو بۆ زۆرێک لە خە لکی شاراوہ بوو، وە زۆر بە ی خە لکی شتانێکیان لە لا وورد بوو کە لە لای هاوہ لآن دیار و ئاشکرا بوو، جا لە لای مۆتە ئە خیرین موخالە فە کردنی قورئان و سوننەت زۆر بوو کە لە لای سە لە ف هاو شیوہ ی ئە مە نە بوو، وە ئە گەرچی لە گە ل ئە مە شدا مۆجتە هید بوون و عوزریان هە یە و اللہ لە هە ئەکانیان خۆش دە بیئت و پاداشتیان دە داتە وە لە سەر ئیجتیہادە کانیان.

[مجموع الفتاوى : 65/13]

ووتەم: ئە وانە ی لە دوا ی هاوہ لآن هاتوون و موخالە فە ی قورئان و سوننە تیان کردووە سە رە پای ئە وە ی کە اللہ لە هە ئەکانیان خۆش بوو بە گەر پاداشتی ش وە ر دە گرن لە سە ری ! پێم سە یرە زۆر بە لایە وە قورسە حوکمی کوفر بدات بە سەر خە لکانێک کە کوفریان تێ دایە، بە لام بە لایە وە ئاسانە دان بە وە بنیئت کە اللہ لە گوناھە کانی کە سانێک خۆش بوو و پاداشتیان دە داتە وە لە سە ری چونکە مۆجتە هید بوونە ! ئە مە لە کاتی کدا موخالە فە کانی ئە وان زۆر بە ی لە بابە تی عە قیدە یی بوو.

ابن تیمیة دەڵێ: جەھمیەکان موخالەفە ی شتێک دەکەن کە ھەموو دینەکان و فێطرەتە سەلیمەکان لەسەری کوکەن، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا زۆربە ی ووتەکانیان شاراوێە لە زۆرێک لە ئەھلی ئیمان، تەنانت وادەزانرێ حەق بەوانە بەھۆی ئەو گومانانە ی کە دەپێنن، جات ئەم کەسانە ئیماندارن ئیمانیان بە اللہ و پیغەمبەرە کە ی ھە یە لە ناخ و پڕاڵەتدا، بەلام شتەکانیان ئی تیکەڵ بوو و شیواو ھەر وەک چۆن پۆلەکانی تری بیدە چێھکان لێیان تیکەڵ بوو، جات ئەمانە کافرین بە ھیچ شیوە یە ک بە لکو لەوانە یە فاسق و تاوانباریان تیدا بێت، وە لەوانە یە خاوەن ھەلەیان تیدا بێت کە اللہ لێ خۆش دەبێت، وە لەوانە یە ئیمان و تەقوایە کی وای ھەبێت کە ببێتە ھۆی بوونی بە ئەولیا ی اللہ بە گوێرە ی ئیمان و تەقواکە ی. [مجموع الفتاوى : 355/3]

ووتە: بە جۆرێک باسیان دەکات و عوزریان بۆ دەھێنێتە وە خەریکە پیاو حەسودیان پێ ببات !

ابن تیمیة دەڵێ: زانرا کە لە کەناری شام چیا یە کی گەورە ھە یە کە بە ھەزاران رافیزە ی تیدا یە خوێنی خەلکی دەرپژن و مال و سامانیان دەبەن و خەلکیکی زۆریان کوشتوو و مال و سامانیان بردوون، جات کاتیکی موسلمانان شکان لە سالی غازان (واتا: سالی 699) رافیزەکان ئەسپ و چەک و ئەسیرەکانیان برد فرۆشتنیان بە کافرانی نەصارا لە قوبرص، وە ھەر سەربازێک بە لایاندا تێپەرپوایە دەیان برد، جات ئەوان زیانیان بۆ موسلمانان زیاتر بوو لە ھەموو دوژمنەکان، وە ھەندیک لە ئەمیرەکانیان ئالای نەصارایان بەرز کردەو، وە پێیان ووت: کامە ی چاکترە موسلمانان یان نەصارا ؟ ووتی: بە لکو نەصارا چاکترن، پێیان ووت: لەگەڵ کێ حەشر دەکری پوژی قیامەت ؟ ووتی: لەگەڵ نەصارا، وە ھەندیک لە شاری موسلمانان یان تەسلیمی نەصارا کرد، لەگەڵ ئەوەشدا کاتیکی ھەندیک لە وەلی ئەمرەکان راویژیان کرد دەربارە ی جەنگان لە دژی ئەم رافیزانە من وەلامێکی درێژم نوسی دەربارە ی جەنگان لە دژیان، وە چووین بۆ ناوچە کە یان و ژمارە یە ک لەوان لەگەڵم ئامادە بوون، جات مونا زەرە و دانوستانی زۆر پوویدا لە نیوان من و ئەواندا کە باسکردنی درێژە دەکیشی، جات کاتیکی موسلمانان شاری رافیزەکانیان فەتەح کرد و کەوتنە ژێر دەستی موسلمانان من نەھیم کرد لە کوشتنیان و بە کەنیزە ک گرتنیان، وە لە وولاتی موسلمانان

نیشتە جێمان کردن بە پەرت و بلاوی تا کۆنەبنەو. [منهاج السنة النبوية : 160-158/5]

ابن تیمیة دەربارە یادکردنەوێ مەولود دەت: هەندیک خەلک ئەنجامی دەدەن یان وەک لاسایی کردنەوێ نەصارا لە یادکردنەوێ یان بۆ لەدایکبوونی عیسی عليه السلام وە یان بۆ خوشویستن و بەگەرە دانانیان بۆ پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم جا الله پاداشتیان دەداتەوێ لەسەر ئەم خوشویستن و ئیجتیهادە نەک لەسەر ئەو بیدعەییە کە پۆزی لەدایکبوونی پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم بکریت بە جەژن.

[اقتضاء الصراط المستقیم : 123/2]

ابن تیمیة دەت: زۆربە ی ئەو خەلکانە کە دەیان بینیت سوورن لەسەر ئەنجامی ئەو بیدعەنە ی هاوشیوێ مەولود لەگەڵ هەبوونی نیەتی چاک و ئیجتیهاد، کە بەم دووانە هیوای پاداشت وەرگرتنیان بۆ هەیه، کەچی دەیان بینیت لاوازن لە جیبەجی کردنی فرمانەکانی پیغەمبەر کە فرمانیان پیکراوە چالاک بن تیدا، ئەمانە وەک ئەو کەسە وان کە قورئان دەپازینی ئەو کەچی ناخوینی ئەو یان دەخوینی ئەو و شوینی ناکەوێت، یان وەک ئەو کەسە وان کە مزگەوت دەپازینی ئەو و نوێژی تیدا ناکات یان کەم نوێژی تیدا دەکات. [اقتضاء الصراط المستقیم : 124/2]

ابن تیمیة دەت: گەرە پەرگرتنی یادی مەولود و کردنی بەشتیکی سالانە هەندیک خەلک ئەنجامی دەدەن و لەوانە ی پاداشتی گەرە بۆ هەبێت لەم کارەدا بەهۆی نیەتە چاکەکە ی و بە گەرە دانانی پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم هەر وەک پیشتر بۆم باس کردیت هەندیک کارەیه جووانە لە هەندیک خەلکی و ناشرینە بۆ ئیماندارێ خاوەن صەواب. [اقتضاء الصراط المستقیم : 126/2]

ووتم: گومانمان لەوێ نیە کە ابن تیمیة مەولود بە بیدعە دەزانێت و دژیەتی هەر وەک لێرە و لەشوینی تریش باسی کردووە، بەلام دەت ئەوانە ی ئەنجامی دەدەن بەهۆی نیەتە چاکەکە یان و ئیجتیهادیان پاداشتی گەرەیان بۆ هەیه ! ئەمە هەلگەپاندنەوێ بابەتە کە یە بەسەر او ژووردا، جا کێ هەیه بلێ والله من بۆ دژیەتی الله و پیغەمبەرە کە ی و دینی ئیسلام و موسلمانان مەولود دەکەم ؟ یان چونکە دەزانم بیدعە یە بۆیه لە رقی سوننەت ئەنجامی دەدەم، ئەم هەموو خەلکە ی کە ئەنجامی دەدەن

کەسانی جاهیلن بە دین ھەموویان بە کارێکی چاکی دەزانن و لە خۆشەویستیان بۆ پیغەمبەر ﷺ ئەنجامی دەدەن، کەواتە دەبێت بەو خەڵکە بلّین کارەکەت بیدەیه بەلام لەوانەیه پاداشتی گەرەت بۆ بنوسرێ بەھۆی نیەتەکەت چونکە نیەتەکەت خۆشەویستی پیغەمبەر بوو! جا ئەم قسەیه بە خەڵک بلّین کەس واز لە مەلود ناھێنێت، خۆ ھەمیشە دەبیستین دەلّین تەنھا لە خۆشەویستیمان بۆ پیغەمبەر ﷺ ئەنجامی دەدەین، جا قسەکەشیان راستە تەنانەت گەر مورتەددیش بن، چونکە ئەوکاتە ی کە خۆشم مورتەد بووم کەیف خۆش دەبووم بە ھاتنی مەلود واللہ جگە لە خۆشویستی پیغەمبەر ﷺ ھیچ شتیکی تر پائەنەر نەبوو، ئەگەرچی لەم کاتەدا شەیتان بەم جۆرە کارانەو سەرقات دەکات تا وا ھەست بکە ی زۆر موسلمان و ئیماندار ی تا بیرت بۆ تەوحید نەچیت بەلام ئەصلى بابەتەکە خۆشویستەنەکە یە وات لیدەکات دلخۆش بیت بە ھاتنی ئەم پۆژە، جا مەبەستم لە ھینانی ئەم ووتانە ی ابن تیمیة دەرخیستی نەرمی و شلی ابن تیمیة-یە لە بابەتەکانی تەکفیر و تەبدیع، بگرە دلخۆشکردنی بیدەچیەکانە بە پاداشت!

ابن تیمیة دەلّ: ھیچ گروپێک نیە وەک رافیزە راستی بە درۆ بزانی و باوەر بە درۆ بکەن، سەرانی مەزھەبەکیان و پێشەواکانیان کە دایانھێناو و دایانمەزراندوو مونا فیق و زندق بوونە، ھەر وەک چۆن لە زیاتر زانیەکەو ئەم شتە باسکراو، ئەمەش شتیکی پروو نەبوو ئەوکەسە ی کە لێ بپروائ، بە پێچەوانە ی عەقیدە ی خەواریج کە بەھۆی جەھل بوون بوو لە تیگە یشتنی قورئان و زیادەرەوی کردن لە گەرە دانانی تاوانەکان، بەھەمان شیوہ عەقیدە ی ئەوانە ی تەنھا ئایەتەکانی ھەرەشە وەردەگرن (الوعیدۃ) و قەدەر ییەکان ھەلەکەیان لە زیادەرەوی کردن بوو لە گەرە دانانی تاوانەکان، بەھەمان شیوہ عەقیدە ی مورجیئە ئەصلى مەبەستەکیان نەفیکردنی تەکفیر بوو دەربارە ی ئەوکەسە ی کە باوەر ی بە پیغەمبەر ان ھە یە، ھەر بۆیە سەرانی ئەم مەزھەبانە کە دایانھێناو ھیچ کەس نە یوو توە ئەوان زندق و مونا فیقن، بە پێچەوانە ی رافیزە سەرانی ئەوان زندق و مونا فیق بوون، لە گەل ئەو وەشدا زۆرێک لە رافیزەکان مونا فیق نین و کافریش نین، بەلکو ھەندیکیان ئیمان و کردەوہ ی چاکی ھە یە، وە ھەیانە ھەلە یە اللہ لە ھەلەکانی خۆش دەبێت، وە

هه یانه خاوهنی تاوانه هیوای لیخو شبوونی الله-ی بۆ ده خوارزی، به لام جه هل هه بوون به ماناکانی
 قورئان و فه رمووده هه موویان ده گریته وه، هیچ که سیکیان تیدا نیه ئیمامیک بیت له ئیمامه کانی
 موسلمانان له عیلم و دیندا. [منهاج السنة النبویة : 302/6-303]

و وتم: دامه زینه ر و پیشه و و سه رکرده کانیان به مونا فیک و زندیق ده زانیت به لام زۆربه ی
 خه لکه کانیان به موسلمان ده زانیت، ئه وه ی که ته کفیریان ده کات غولاتی رافیزه یه وه ک
 ئیسماعیلیه کان و نوصه یری ه کان، ئه گینا رافیزه ی ئیمامی به معین ته کفیر ناکات.

ابن تیمیة ده ئی: رافیزه ی ئیمامی شوینکه وته ی مورته دده کان و نوکه ری مولحیده کان و
 میراتگری مونا فیکه کان، خودی خو یان مورته د و مولحید نین. [منهاج السنة النبویة : 220/7]

ابن تیمیة ده ئی: فه یله سوفه کان و باطنیه کان کافرن کوفره که یان ئاشکرایه له لای
 موسلمانان هه روه ک الغزالی و جگه له ویش باسیان کردو وه، وه کوفره که یان ئاشکرایه بۆ هه ر
 که سیک له موسلمانان که که مترین عیلم و ئیمانی هه بیت گه رحه قیقه ته ی ووته کانیان بزانی، به لام
 کوفره که یان نازانیت ئه و که سه ی که حه قیقه ته ی ووته کانیان نازانیت، وه له وانه یه هه ندیک
 له وانه ی که نازانی ئه مه کوفره ده ستیان گرتی به هه ندیک له ووته کانیان جا عوزری پی ده دریت
 به هوی جه هله که یه وه. [شرح العقیده الاصفهانیة : 211]

ابن تیمیة ده ئی: هه ر بۆیه به زانا گه وره کانیانم ده ووت: گه ر هاو پای ئیوه بم له و قسانه ی
 که ده یکه ن ئه و ده بم به کافر یک که خو م ده مه ویت چونکه ده زانم ئه م ووته یه ی ئیوه کوفر یکی
 پروونه، به لام ئیوه ته کفیر ناکرین به هوی جاهیل بوونتان به حه قیقه ته کانی دین، هه ر بۆیه
 سه له ف و پیشه واکان ته کفیری جه همیه کانیان ده کرد به مطلق و عام، به لام که سی معین له
 جه همیه کان سه له ف دو عایان بۆ ده کردن و داوای لیخو شبوونیان بۆ ده کردن چونکه زانا نه بوون
 به ریگای راست. [بیان تلبیس الجهمیة : 10/1]

و وتم: لیژدها به پروونی ده ری ده خات که ته کفیری معین-ی ئه وانی نه کردو وه ئه گه رچی ووته که شی

بە کوفرزانیون بگرە ئەمە دەداتە پال سەلف هەر بۆیە بەلگە بەو دەهینیتەووە که گوايه سەلف وەک ئەو تەکفیری مطلق-یان کردوووە نەک معین، جا گەر ئەم ووتەیهی بۆ زانا گەرەکانیان بێت ئەو دەبێت چی بە کەسە عەوامەکانیان بڵێت کاتیەک کوفر دەکەن؟! ووتەکە ی وەلامیکیش بوو بۆ ئەو کەسە ی کە دەلێ گوايه تەنھا بۆ دەمارگرتنیان ئەم قسەیهی کردوووە چونکە زانا تورە دەبێت پێی بووترێ جاهییل بۆیە ابن تیمیة نە یوووتووە تەکفیرت دەکەم ئەگەرچی لە ناخەووە تەکفیری کردوووە بەلام ویستویهتی تورە ی بکات !!!

ابن تیمیة دەلێ: ناوی موشریک چەسپاووە پیشهاتنی وەحی، چونکە کەسە کە شیرکی بۆ الله بریار داووە و شتی تری یە کسان کردوووە بە الله، وە لەگەڵ الله دا خوای تر دەپەرستی و هاوتای بۆ داناووە پیشهاتنی پیغەمبەر. [مجموع الفتاوى : 38/20]

ووتم: ئەمە یەکیکە لەو ووتانە ی کە دەیکەن بە بەلگە لەسەر ئەو ی ابن تیمیة باوهری بە عوزر بە جەهل نیە و تەکفیری معین دەکات و هەر کاتیەک باسی ئیقامە حوججە بکات مەبەستی کوفری معذب-ه ئێتر دەیانەوێت تەنھا بەم ووتەیهی تەواوی ووتەکانی پیشووی سفر بکەنەووە، ئێتر دەلێن تەواو ووتی ناوی موشریک پیشهاتنی وەحیش دەچەسپێ، کەواتە ئەو ی شیرک بکات ابن تیمیة پیشهاتنی وەحیش بە موشریکی دەزانێت ئەو ی چۆن دوا ی هاتنی وەحی بە موشریکی نازانێت؟ کەواتە لەهەر شوێنێک بلی تەکفیر ناکرێت ئیلا دوا ی ئیقامە حوججە ئەوا مەبەستی سزادانە نەک تەکفیر، هەر وەک و توو یهتی: کوفری معذب نابێت ئیلا دوا ی پیگە یشتنی وەحی. [مجموع الفتاوى : 78/2]

کەواتە ئەم دوو ووتەیهی پووینی دەکاتەووە ابن تیمیة پیش ئیقامە حوججەش کەسە کە تەکفیر دەکات بەلام بۆ سزادانی لەسەر ئیقامە حوججە وەستاو!

لە وەلامدا دەلێن نەخێر وانیە، گەر بێتو پیش و پاشی ووتەکە ی سەیر بکەین دەزانین ابن تیمیة مەبەستی چیه، ابن تیمیة بەم شیوازە نوسینه بەناوبانگە کە رستەیهک لە کتێبەکە ی دەخوینیتەووە جاری واهیه دەبێت 10 لاپەرە ی پیشووی بخوینیتەووە تا تیبگە ی مەبەستی چیه ئەگینا تەنھا سیاقە کە وەرگرت بەبێ خویندنەووە سابق و لاحق ئەوا بە هەلە تێدەگەیت و دەبێتە هۆی ئەو ی

زوئی لئ بکہیت ہہندی کجار، وہ یان بہرگری لیبکہیت بہ ناحق ہہندی کجار، گہر بیٹو لاپہرہیہ کی پیشووی ئەم دوو ووتہیہ بخویننہ وہ دہزانن باسی چی دہکات، ابن تیمیہ کہ دہلئ ناوی موشریک دہچہ سہئ پیشہاتی وہی مہ بہستی ئەو قہ ومانہیہ کہ پیشہاتی پیغہ مہرہکان بویان لہ سہر کوفر و شیرک بوونہ ہہر وہک نموونہ بہ قہومی فیرعون دہہینیتہ وہ کہ اللہ تعالی پیش ناردنی موسی ﷺ بویان ہہر بہ کافر ناوی بردوون، ئەم ووتہیہی ابن تیمیہ-ش شتییکہ کہ ئیجماعی زانایانی لہ سہرہ بہ بی خیلاف تہ نانہت مہ دخەلیہ کانیش خیلافیان لہ وودا نیہ کہ ئەو قہ ومانہی لہ سہر کوفرن باوہریان بہ اللہ نیہ یان شہریکیان بوی برپار داوہ پیشہاتی پیغہ مہرہکان بویان ہہر بہ کافر حیسابن و ناوی موشریک لہ سہریاندا دہچہ سہئ ہہر وہک چون کافرانی قورہیش پیشہاتی وہی ہہر بہ کافر حیساب کراون و ناوی موشریکیان لئ نراوہ، جا ئەمہ شتییک نیہ بکریت بہ بہ لگہ و مہنہ چی ابن تیمیہ-ی پئ پروون بکریتہ وہ بہ لکو ئەو باسی شتییک دہکات کہ خیلافی تیدا نیہ لہ لای زانایان، سہ بارہت بہ وودش کہ دہلئ کوفری معذب نابیت ئیللا دواي ئیقامہ حوججہ ئەمہش ووتہیہ ک نیہ کہ تہنہا ابن تیمیہ خاوەنی بیت بہ لکو دہزانن پیغہ مہر ﷺ ہیژشی نہ دہ کردہ سہر ہیچ قہ و میک تا بانگہ وازہ کہی پئ رانہ گہ یاندبوان، وہ ابن تیمیہ مہ بہستی ئەو وودشہ کہ لہ قیامہت سزا نادرین تا ئیقامہ حوججہ نہ کرین بویہ بہ لگہ بہ ئایہ تی ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ واتا: ئیمہ سزایان نادہین تا پیغہ مہریان بۆ پەوانہ نہ کەین، جا ئایا ئایہ تہ کہ مہ بہستی سزای دونیایہ یان قیامہت ئەم باسہ خیلافیہ کہ ئیرہ شوینی نیہ، بہ لام بۆ سزای کوشتار (قتال) پروونہ کہ پیغہ مہر ﷺ ہیژشی نہ دہ کرد سہر قہ و مہ کافرہکان تا پەيامی ئیسلامی پئ رانہ گہ یاندبوان جا قبولیان بوایہ دہبوونہ موسلمان قبولیان نہ بوایہ کوشتاری لہ گەل دہ کردن، جا ناکریت لہ بہر ئەوہی ابن تیمیہ و توویہ تی کوشتار دواي ئیقامہ حوججہ دہ کریت ئەوا بلین لہ ہہر شوینیک باسی ئیقامہ حوججہ بکات مہ بہستی کوشتار بووہ نہک تہ کفیر، چونکہ ہہموو زانایان یہ کدہنگن لہ سہر ئەم شتہ جا بہم پییہ بیت ہیچ زانایہک باوہری بہ عوزر بہ جہل نیہ وہک ووتمان مہ دخەلیہ کانیش ئەوہ دہزانن کہ کوشتار دواي ئیقامہ حوججہ دہ کریت، بہ لام بووتری ابن تیمیہ لہ ہہر شوینیک ووتی ئیقامہ حوججہ مہ بہستی کوشتارہ لہ کاتی کدا ئەو بہ پروونی دہلئ (تہ کفیر

ناکریت) ئەمە زیادەرەوی کردنە لە بەرگری کردن و تەئویل هێنانەووە بۆ زانایان، وە ئەم ووتانەش مانای ئەووە نیە کە ابن تیمیة کەس تەکفیر ناکات دەزانین نوێژنە کەر تەکفیر دەکات دەزانین الرازی تەکفیر کرد کاتیکی کتیی نوسی دەربارە ی پەرستنی ئەستێرە دەزانین کاتیکی دوو نێردراوە کە ی پاشا لە بەندیخانە زۆر توپەری دەکەن و داواکارییە کە ی بە جێ ناگە یەنن پێیان دەڵێ زندقینە مور تە دینە دین گۆرینە، بە لām نە تەکفیر کردنی کە سیکی بە معین مانای ئەووە دەدات کە ئەم کە سە باوەری بە عوزر بە جەهل نیە، وە نە تەکفیر نە کردنی کە سیکی بە معین مانای ئەووە دەدات ئەم کە سە باوەری بە عوزر بە جەهل هە یە، بە لکو لە ووتە و کردارە گشتی و هەمیشە ییە کانی دەر دە کە ویت وە ک لەم هەموو بە لگە یە دا دەر دە کە وت، ئە گینا ابن تیمیة و هیچ زانیە کی ترمە نە جە کە ی دیراسە نا کریت لە سەر بنە مای یە ک رووداوی تایبەت و دیاریکراو.

ابن تیمیة دەڵێ: بە شیوہ یە کی گشتی هەر کە سیکی قسە یە ک یان کارێکی کو فر بکات ئەوا بە مە کافر دە بێت ئە گەر چی مە بە ستیشی نە بێت کافر بێت، چونکە کەس نایە ویت کافر بێت ئیلا ما شاء الله. [الصارم المسلول : 339/2]

ووتم: ئەمەش ووتە یە ک نیە ببێتە بە لگە لە سەر ئەوہ ی کە تە کفیری معین دەکات باوەری بە تە کفیری مطلق نیە، چونکە بە دەیان ووتە ی هە یە کە دەڵێ ئەوہ ی ئاوا بکات کافر بە لām تە کفیری مطلق ئە گینا کە دیتە سەر کە سی معین مە نە جی روونە کە چۆنە، خوشی یە کیکی بوو لە وانە ی زۆر تە ئکید ی لە سەر ئەم باسە کردۆتە وە کە دەڵێ: سە لە ف ووتیان ئەوہ ی وابکات کافرە گوێگر وادە زانییت ئەوہ ی کارە کە بکات کافرە، نازانییت کە ئەمە تە کفیری مطلق-ە بۆ کە سی معین نابیت ئیلا دوا ی هاتنە دی مە رجە کانی تە کفیر و نە مانی پێ گریە کانی، پاشان ئەو ووتە یە ی کاتیکی ووتووە کە پە ددی جە همیە کان دە داتە وە کە دەڵێن دە بێت کە سە کە لە ناخە وە مە بە ستی کو فر کردنی هە بێت ئینجا کافر دە بێت، ئە ویش بە م شیوہ یە وە لāmی داوونە تە وە، وە دوا ی ئەم هەموو ووتە یە ی کە پێ شتر هینامان کە زۆر بە روونی لە چە ندین شوین تە ئکید لە سەر ئەووە دە کاتە وە تە کفیری معین نابێ بکریت ئیلا دوا ی ئیقامە حوججە، دە لێن کارە کە کو فرە ووتە کە کو فرە بە لām نالێن خاوە نە کە ی

ابن تیمیة لە دەیان شوێن دەڵێ: تەکفیر ناکرێت بە معین ئیلا دواى ئیقامە حوججە کەچی لە شوێنیک بۆی فلان کافرە ئیتر دەڵێن: تەواو تەکفیری معین-ی کرد کەواتە ووتەکانی پیشووی هەمووی مەتەڵ بوو بەم تەکفیر کردنە مەتەڵە کە ئاشکرا بوو ! واللہ دەزانم لە خوشەوێستیتانە بۆ هەر زانایە کە بەرگری لێدەکەن بەلام ئەمەش مانای ئەوە نیە پەش بکەین بە سپی و سپیش بکەین بە پەش تەنھا لە پیناوی ئەوەی نەڵێن فلان زانا نەپێکا، منیش یەکیک بووم سەرەتا لەوانەى کە هەمیشە ووتە زۆرو دیارەکانی بە ووتە کەم و دەگمەنەکانی شەرح دەکرد، ووتە موحکەمەکانی واز لێدەهێنا و ووتە متشابەکانیم دەکرد بە بەلگە لەمەشدا کاریگەر بووم بە نەجدییەکان، تەنھا بۆ ئەوەی وای نیشان بدەم ابن تیمیة لە بابەتی تەکفیردا لەسەر مەنەجی سەلفە و هیچ لای نەداوە، بەلام چیتەر بەدواوە ناتوانم خۆم هەلخەڵەتێنم و ئیستا دڵنیام لەوەی کە ابن تیمیة عوزر بە جەهل لەلای زۆر فراوانە و زۆر بە زەحمەت بە کۆمەڵیک قەید و شەرتی توند کەسى معین تەکفیر دەکات، هەر بۆیەش تەکفیرەکانی سەلفەى بە تەکفیری مطلق ناو بردووە نەک معین وەک بینیتان، زۆر بەی ووتەکان بابەتی زیندوون یان ووتەى راشکاوان و تەفصیلی پێداون و موحمەل نین، ناکرێ ئەم هەموو ووتەیه بەوە پەت بکرێتەو کە لە شوێنیکدا کەسێکی تەکفیر کردووە یان وتوویەتی ئەوەى وابکات کافرە و ئەوەى وابێت کافرە چونکە ئەمانە هەموو ووتەى گشتین کە دێتە سەر واقع هەموو بە مطلق حیسابە لەلای ئەو وەک پروومان کردووە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا مانای ئەوە نیە کە ابن تیمیة تەکفیری معین هەرگیز ناکات، بۆیە لە شوێنیک رافیزەیهک یان جەهمیهک یان ئەشعەرییهک تەکفیر دەکات ناکرێ تۆ ئەمە بکەیت بە بەلگەى بنێرکەر ووتەواو ووتەکانی تری پەت بکەیتەو، خۆ ابن تیمیة ووتی أحمد تەکفیری جەهمیهکان ناکات بە معین، گەر کەسێکیشى تەکفیر کردبێ لیان ئەوا مەرجەکانی تەکفیری لێ هاتۆتەدی و پێگريیهکانی تەکفیری لەسەر لاچوووە بۆیە تەکفیری کردووە، بەهەمان شیوەش ابن تیمیة گەر کەسێکی تەکفیر کردبێ بە معین ئەوا ئەو مەرجانەى کە دایناوە بۆ تەکفیر لێ هاتۆتەدی و ئەو پێگريیانەى کە دایناوە لەسەرى لاچوووە بۆیە تەکفیری کردووە، جا بەراستی من پێم سەیره هەندیک برا هەموو ئەم ووتانەى پەت دەکەنەو کە هەمیشە دووبارەیان دەکاتەو و تەئکیدیان لەسەر دەکاتەو کە تەکفیری معین ناکرێت ئیلا دواى

ئىقامە حوججە، بە بيانووی ئەوێ لە شوێنێکدا رافیزەیک یان جەھمیەکی تەکفیر کردووە ئێتر دەلێن تەواو مادام فلانی تەکفیر کرد کەواتە باوەری بە عوزر بە جەھل نەبوو و تەکفیری معین-ی کردووە !

لەکۆی ووتەکانی ابن تیمیة وەلامی ئەو عوزرەي نەجدییەکانمان بۆدەرکەوت کە ھەمیشە ابن تیمیة دەپێننەو و دەلێن ابن تیمیة تەنھا لە بابەتە خەفییەکان دواي ئىقامە حوججە تەکفیری معین دەکات، خۆ بینیمان کۆمەلێک بابەتی باسکرد بە ھیچ شیوەیک نابن بە بابەتی خەفی، تەنانەت شیرکی گۆر پەرستانیشی باسکرد کە ئەمەیان ئەصلى شیرکی زۆرینەي قەومەکان بوو و پیغەمبەرانی بۆ نێردراو.

گومانی تەکفیر نەکردنی خەلیفە جەهمیەکان لەلایەن ئیمام أحمد و دەست گرتنی ابن تیمیة پێیەوه:

ابن تیمیة یەكەمین كەسە كە گومانی دروستکردوووە دەربارەی ئەوێ كە ئیمام أحمد خەلیفە جەهمیەکانی تەكفیر نەکردوووە كاتیك كە وتووێژێك قورئان مەخلوقە و خەڵکیان بانگ کردوووە بۆ ووتنی ئەم كوفرە و پەرەیان پێداوە و خەڵکیان لەسەر كوشتوووە و بەند کردوووە و سزاداوە، ابن تیمیة ئەم گومانە ی کردۆتە ئەصل و لەسەری پۆشتوووە بۆیە نابینیت جەهمیەکان تەكفیر بکات ئیلا بە مطلق نەبێت، وە ئەگەر تەكفیری معین بکات بگومان ئیلا دوا ی ئیقامە حوججە دەیکات، جا زۆرێك لە مەدخەلیەکان بە توندی دەستیان بەم گومانە ی ابن تیمیة گرتوووە، كە تۆ پێی دەڵێی: فلان سەرۆك وولات كافەر ئەوێ تا كوفرەکانی، پێت دەڵێ: المأمون كوفری هەبوو ئیمام أحمد بۆ تەكفیری نەکرد ؟ جا لەوێش سەیرتر هەندێك مۆسڵمان لێرە و لەوێ دەڵێن: واللّٰه پیاو راست بلی هیچ دەقیکی ئیمام أحمد نیە بە پرونی بلی المأمون كافەر، یان مۆسڵمانی وا هەیه دەروات تەئویل بۆ باسەكە دەكات و دەڵێ ئەمە باسیکی تایبەتە ناكړی قیاس بكریتەووە سەر جەهمیەکانی تر، هی واش هەیه وەك نیفاق بەكاری دەهێنیت لەلای خەوارێجەکان دەڵێ ئیمام أحمد المأمون-ی تەكفیر نەکرد دە ی گەر ئازان فەرموون ئیمام أحمد تەكفیر بكەن، لەلای مەدخەلیەکانیش دەڵێ ئیمام أحمد المأمون-ی تەكفیر کردوووە و پەددی گومانەکانیان دەداتەووە ! واللّٰه المستعان.

لە وەلامی ئەم گومانەدا كە ابن تیمیة دروستی کردوووە و بۆتە كۆڵەگە ی پشتی مەدخەلیەکان، سەرەتا دەڵێن: الجعد بن درهم كە دامەزرێنەری عەقیدە ی جەهمیە سالی 105 كوژراوە، الجهم بن صفوان كە عەقیدە ی جەهمی لە الجعد وەرگرتوووە و عەقیدەكە بەناوی خۆی بلابوو بۆتەووە سالی 128 كوژراوە، ئیمام أحمد سالی 164 لە دایكبووە كەواتە نیو سەدە پیش لە دایكبوونی ئیمام أحمد عەقیدە ی جەهمی هەبووە و زانیان تەكفیریان کردوون، بۆیە تەكفیر كردنی جەهمیەکان شتیك نیە لە سەر ئیمام أحمد وەستابی، تا كاتی لە دایكبوون و پێگە یشتنی ئەو كەس قسە ی لەم بابەتە نەكردبێ ئینجا دوا ی نیو سەدە بەهۆی ئیمام أحمد-ووە بزانی جەهمیەکان كافرن یان نا ؟ وە ئایا

به معین ته کفیر ده کرێن یان به مطلق ؟ ابن تیمیة لێرەدا که وتۆته هه له وه که ته کفیر کردنی جه همیه کانی په یوه ست کردوو به هه لۆیستی ئیمام أحمد به رامبه را المأمون والمعتصم والواثق، ابن تیمیة به پێی تیگه یشتی خۆی بۆ رووداوه کان گه یشتوو به و نه نجامه ی که ئیمام أحمد ئەم سێ خەلیفه یه ی به معین ته کفیر نه کردوو که واته هیچ جه همیه ک به معین ته کفیر ناکرێت ئیلا دوا ی ئیقامه حوججه یه ک که ئیقامه کردنی له تهخت کردنی چیا زهحمهت تره و کاتی زیاتر پێویسته، بۆیه پێی وایه مونا زه رهی ئیمام أحمد له گه ل جه همیه کان هیشتا نه بۆته ئیقامه حوججه بۆ المعتصم ! جا له سه ر ئەمه رۆیشتوو و کردوو یه تی به ئەصل له بابته که وه ک بلی پێش له دایک بوونی ئیمام أحمد و سه ره له دانی فیتنه ی خلق القرآن له سالی 218 هیچ باسی ته کفیر کردنی جه همیه کان نه کرابی و هه موو زانایان ئەمه یان بۆ ئیمام أحمد جێ یشتی ! جا پێش بچینه سه ر باسی هه لۆیستی ئیمام ده رباره ی ئەم سێ خەلیفه یه ده مه وێ ئەوه بلیم که موسلمان ی عه قیده پاک ببینی ئیمام أحمد له گۆر هه لسا و ته وه پر به ده می هاوار ده کات و ده ئی من ئەم سێ خەلیفه یه م ته کفیر نه کردوو کاتی و توویانه قورئان مه خلوقه و خه لکیان له سه ری سزاداو و کوشتوو، ئەوا موسلمان نابیت ئەم قسه یه ی لێوه رگری و ده بیته رته ی بکاته وه چونکه به ئیجماعی زانایان ته کفیر کراون له سه ر ئەوه ناوه ستین بزانی ئیمام أحمد ته کفیری کردوون تا ئیمه ش بیکه ین گه ر نه یکردوون تا ئیمه ش نه یکه ین، بۆیه هه لۆیستی ئیمام أحمد هه ر چۆنیک بیته عه قیده ی ئیمه له م باسه دا ناگۆریت، باسکردنی ئەم بابته ش بۆ دوو مه به سته، یه که میان له به را بن تیمیة که هاتوو هه لۆیستی ئیمام أحمد ی کردۆته ئەصل له بابته که دا که ئەو چی کردیته ئیتر ده بیته حوکمی جیگیر و ته کفیری جه همیه کان ده بیته له سه ر ئەم ئەصله بنیات بنی ئەم سێ به ش ابن تیمیة ی خستۆته هه له یه کی گه وره وه که به روانین له سووچی که ئەم رووداو ته کفیری معین له سه ر جه همیه کان لاده بات، دوو مه میان له به ر مه دخه لیه کان که ئەم بابته یان به گۆل رازاندۆته وه بۆ به رگری کردن له کوفری طاغوته کان و له دژ وه ستانی ئەو که سانه ی که ته کفیریان ده که ن، له کاتی که دا ئەم سێ خەلیفه یه هه موو کوفره کانیان کۆ بکه یته وه ناگاته ئەو کوفرا نه ی که له یه ک لاپه رهی ده ستوری ئەم طاغوتانه نوسرا وه، وه کرا وه به حوکم به سه ر خه لکی دا له بری حوکمی الله.

جا هەموو موسلمانان بگرە ژمارەیه ک لە مەدخەلیەکانیش باش ئەو دەزانن کە جەهمیەکان کافرن و لەلای سەلف تەکفیر کران بە معین، وە هیچ موسلمانێک کە کتێبەکانی سەلفی خوێندبێتەو گومانی لەو هەدا نیە کە لەسەف تەکفیری معین-ی جەهمیەکانیان کردووە لە سەر ووی هەموو شیانەو ئیمام أحمد، بگرە ئیمام أحمد ئەم ناوبانگەیی بە دەست نەهینا و نەبوو ئیمامی ئەهلی سوننە ئیلا دوای فیتنەیی خلق القرآن نەبێت کە پیشەوایەتی ئەهلی سوننەیی کرد بوو نیشانە بوو خەڵکی، ئەمەش مانای ئەو نیە ووتەیی أحمد وەک ووتەیی مەعصوم و ابیت بەلام ئیتر ئەمە فەزلی اللہ یە دەیدات بە هەر کەسێک کە بیەوێت، بە فەزلی اللہ تعالی أحمد بوو ئیمام و دەم راستی ئەهلی سوننە بە کوێرای چاوی نەیارانی.

هەروەک الطبري دەربارەیی دەئ: قسە کردن دەربارەیی لە فزی بەندەکان بە قورئان هیچ ئەتەرێک نیە لە هاوێلانەو کە ییزانین، وە لە تابعینیش نیە، تەنھا ئەتەرەیه لەو کەسەیی کە ووتەکانی بە شیوەیه کە بێ پێویستت دەکات لە ووتەیی کەسانی تروشیفای تێدایە پەحمەت و پەزای اللہ-ی لە سەر بێت، وە لە شوێنکەوتنی ئەودا پێنموونی و هیدایەت هەیه، ووتەیی ئەو لەلامان وەک ووتەیی پیشەوایانی سەردەمی زوو وایە، ئەویش أبو عبدالله أحمد بن محمد بن حنبل رضي الله عنه، أبو إسماعيل الترمذي پێی راگەیاندم ووتی: بیستم أبو عبدالله أحمد بن حنبل دەیووت: ئەوانەیی دەئین لە فزمان بە قورئان مەخلوقە جەهمین ... (پاشان الطبري دەئ) هیچ ووتەیه کمان نیە لەم بابەتەدا دروست بێ بیلین کە هیچ ئیمامێکمان تێیدا نیە جگە لەو، ووتەیی ئەویش بەسە بۆمان، ئەو ئیمامێکە خەڵکی شوێنی کەوتوون، پەحمەت و پەزای اللہ-ی لیبیت.

[صريح السنة : 37-38]

الزهبي دەئ: المروزي لە کتیی (القصص) دەئ: ئیمام أحمد ووتی: بشر المريسي مرد الحسين الكرابيسي لەدوای خۆی جێیشت، پاشان ووتی: هەوایی أبو ثور چیە ؟ هاوپی الکرابيسي-ە لەمەدا ؟ (واتا: بابەتی لە فزمان بە قورئان مەخلوقە) ووتم: هەجری الکرابيسي کردووە، ووتی: شتیکی چاکە، ووتم: من پرسیارم لە أبو ثور کرد دەربارەیی ئەو کەسەیی کە دەئ:

لەفزم بە قورئان مەخلوقە ؟ أبو ثور ووتی: بیدەچیە، جا باوکی عبدالله تورە بوو ووتی: بیدەچیە
چیە ! ئەمە خودی ووتە ی جەھمە. [تاریخ الإسلام : 85/18]

ووتم: برۆانە ئیمام أحمد لە أبو ثور تورە بوو کاتیکی ووتویەتی ئەوێ بۆ لەفزم بە قورئان
مەخلوقە بیدەچیە، واتا بەوێش رازی نیە کە بۆ بیدەچیە ئیلا دەبێت تەکفیری بکات، ئینجا
چۆن کە سانیک تەکفیرناکات کە دەلێن قورئان مەخلوقە و دەیکەن بە دین لە خەلکی و موسلمانانی
پێ تاقی دەکەنەو و دەیانکوژن و بەندیان دەکەن و سزایان دەدەن ؟!

جا کە ئیمە زانیمان ئیمام أحمد جەھمیەکانی بە معین تەکفیر کردوو ئیتر چ پێویست دەکات لەو
بکۆڵینەو ئایا المأمون کە جەھمی بوو أحمد تەکفیری کردوو ؟! بەراستی من سەیرم بەو کەسانە
دیت کە خۆیان بەم باسەو خەریک دەکەن، ئەمە وەک ئەو وایە من بۆ: هەموو رافیزەیک
کافرە بە معین، تۆش بۆ: ئەو حسن روحانی سەرۆکی ئێران ئەویش تەکفیر دەکەیت ؟ ئێ من
ووتم هەموو رافیزەیک کافرە ئیتر چ پێویست دەکات بۆ ئەو فلان و علان ؟ ئایا لەسەر مە هەر
کە سێک رافیزە بێت ناوی بەینم ؟ بۆ نموونە کە سێک زانا بێت لە بەغداد ژیا بێت و کۆمەلێک کتیی
هەبێت لە کتیبەکانیدا بە پرونی دیار بێت کە رافیزەکان بە معین تەکفیر دەکات بەلام لە هیچ
کتیبیکیدا نەبوو تەو حیدر العبادی کافرە ئایا دواى مردنی ئەم کەسە دەپرسن و دەیکەن بە بابەت
و بۆ: ئایا فلان زانا حیدر العبادی بە کافر زانیو یان نا ؟ چونکە بە پرونی لە کتیبەکانیدا ناوی
نەبردوو ؟ ئەو دەکرێ من کە لە هیچ وانەیکە دەنگی مامۆستا کامەرەن ﷺ نەم بیستوو بۆ:
مسعود بارزانی کافرە ئینجا بۆم ئەو لە سەردەمی مسعود ژیاو بۆ نەبوو تەو کافرە ؟! دیارە مامۆستا
کامەرەنیش شل بوو لەم بابەتەدا، ئێوێش دەلێن ووتە ی هەیکە دەلێ: حەزەکان کافرە ووتە ی هەیکە
دەلێ: یەکیی و پارتی کافرە، منیش دەیکەم بە ئینکاری و دەلێم مادام نەبوو تەو مسعود کافرە با
هەر بۆ پارتی کافرە گەنگ ئەوێ تەکفیری مسعودی نەکردوو بە راشکاوی ! بێگومان لە
قەسەکاندا دیارە کە تەنھا مەبەستم بیانوو گرتنە بە مامۆستا کامەرەن ئەگینا ئەوێ گۆی ئێ گرتی
یەک دەنگ گومانی لەوێ نیە کە مسعود و هەموو هاویشیوکانی بە کافر زانیو، منیش دەلێم ئیمام
أحمد-یش بە هەمان شیو ئەوێ ووتەکانی بزانیی دەربارە ی جەھمیەکان یەک دەنگ گومانی لەوێ

نیە کە ئیمام أحمد المأمون و هەموو هاوشیوێکانی بە کافر زانیو، دواتر ئەوانیش مرۆف بوونە
 ەک ئیو ئەوێتا چەندەها زانا لە ترسی لێدان و کوشتن لەژێر ئیکراهدا کوفریان کرد ووتیان قورئان
 مەخلوقە، ئەوانە ی عەزیمەتیان گرتە بەر بەرگە ی لێدان و بەندکردنیان گرت بە پەنجە ی دەست
 دەژمێردرێن، جا ئایا پێت وایە بارودۆخە کە ئەوێندە ئاسانە هەرکەسە و پڕ بە دەمی خۆی هاوار
 بکات بۆ المأمون کافرە ؟ لە کاتی کدا ژمارە یە ک زانی ناودار ئەم کوفرە بە دەمیان داها ت لەژێر
 ئیکراهدا تا لەژێر دەستی المأمون پزگاریان پێت، بۆ مەگەر زاناکانی تر کە لە سەردەمی المأمون ژیاون
 هەموویان بە پوونی لە کتێبەکانیان و توویانە المأمون کافرە تا بڵێن بۆ ئیمام أحمد وای نەووتو ؟
 گەر شتیکی لەم جوړە لە ئارادا پێت هیشتا دەلێن پێت تێدەچێ ئەوێتا زاناکانی سەردەمی المأمون
 زۆربەیان و توویانە المأمون کافرە تەنها ئیمام أحمد وای نەووتو بۆ یە جیگای گومانە ئایا أحمد
 تە کفیری کردووە یان نا ؟ دە ی ئیو ناوی 10 زانام بۆ بهێنن لەم سەردەمەدا کە بە پاشکاو ی بڵێن
 المأمون کافرە، ئینجا ئەوکات حەق بە ئیو یە پرسیار بکەن ئیمام أحمد بۆ وای نەووتو ؟ وایزانم
 ئەمەندە بەسە بۆ پوچە لکردنەوێ ئەم گومانە، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا چەند پوایەتی ک دەهینن
 لە ئیمام أحمد-هوە کە کراون بە گومان دواتر چەند پوایەتی تر بۆ پەتدانەوێ گومانەکان.

ئەو رێواپەتەنەب وەک گومان دەهینرێن دەربارەب تەکفیر نەکردنێ خەلیفەکان لەلایەن ئیمام أحمد:

الضلال دەئێ: أخبرنا أحمد بن محمد بن مطر ذكره ابن يحيى أن أبا طالب حدثه أنه قال لأبي عبد الله: ده لئن ده جه نكين له دژيان و خروجيان لئ ده كهين، أحمد ووتی: نه خير، شمشیرمان ناوێت ده بێته فیتنه كه سی بئ تاوان تێیدا ده كوژرئ، ده ست بگرن به دوعاوه.
[السنة: 1707] (سەنە دەكەب صەحیحە).

ووتم: خروج نەکردن مانای تەكفیر نەکردن نیە، چونكە خروج كردن پەيوەستە بە تواناوه.

الضلال دەئێ: أخبرني محمد بن أبي هارون و محمد بن جعفر ووتيان: أبو الحارث بؤى گیراينه وه ووتی: پرسیارم لە باوکی عبدالله کرد دەربارەب شتێک كه له بغداد روویدا، وه كه سانێك نیازیان وابوو خروج بکهن، منیش ووتم: ئەب باوکی عبدالله چی ده لئ دەربارەب خروج كردن له گەل ئەم كه سانه دا؟ سەرزەنشێ ئەم كارەب كردن، وه ده یووت: سبحان الله خوین! خوین! ره ئیم وانیه و فرمان به شتی وا ناکەم، ئارامگرتن له سەرئەو حالەب كه تێیداين باشتره له فیتنه خوینی تیدا برژیت و مال و ناموسی تیدا حەلال بکړیت، ئەب نازانی خەلکی له چ بارودۆخێکدا بوون-واتا رۆژانی فیتنه-؟ منیش ووتم: ئەب خەلکی ئەمرو له فیتنه دا نین ئەب باوکی عبدالله؟ ووتی: ئەب گەرچی فیتنه ش بێت ئەمرو به لام ئەم فیتنه به تاییه ته به هەندیک كه س به لام كه شمشیر به کارهات فیتنه هەمووب ده گرێته وه ورێگاكان داده خرین، ئارامگرتن له سەرئەم حالە و سەلامەتی دینه كه ت باشتره بۆت، وه بینیم سەرزەنشێ خروجی ده کرد له پیشه وایان و ده یووت: خوین! ره ئیم وانیه و فرمان به شتی وا ناکەم. [السنة: 89] (سەنە دەكەب صەحیحە).

الضلال دەئێ: أخبرني علي بن عيسى ووتی: بیستم حنبل ده یووت: له سەردەمی الواثق فه قهیه کانی بغداد کو بوونه وه هاتنه لای باوکی عبدالله، أبو بکر بن عبید و إبراهيم بن علي المطبخی و فضل بن عاصم، جا هاتنه لای باوکی عبدالله ئەویش رێگای دان بێنه ژووره وه، ووتیان: ئەب باوکی عبدالله

ئەم کاره زیاتر خراب بووه و تەشەنەى سەندوو، مەبەستى فیتنەى خلق القرآن و جگە لەویش بوو، باوکى عبدالله پێى ووتن: چیتان دەوێ ؟ ووتیان: ئێمە راویژرت پێ دەکەین لەوێ که پازى نین بە فەرمانرەوایى الواثق و دەسەلاتەکەى، جا باوکى عبدالله ماوێهە ک موناژەرەى لەگەڵ کردن، وە پێى ووتن: لە دێى خۆتاندا سەرزەنشتى بکەن و دەست لە گوێپرایەى هەلمەگرن و یەکپزى مۆسڵمانان تێکەمە دەن و خوێنى خۆتان و خوێنى مۆسڵمانانیش لەگەڵ خۆتان مەپژن، سەیرى سەرئەنجامى کارەکەتان بکەن و ئارام بگرن تا چاکەکاران دەمرن و دەحەسێنەوێهە یان خراپەکار دەمرێت و لە دەستى دەحەسێنەوێهە، وە لەم موناژەرەى دا قسەى زۆر کرا بیرم نەماو، جا ئەوان پۆشیشتن من و باوکم چووینە لای باوکى عبدالله دواى ئەوێ ئەوان پۆشیشتن، باوکم بە باوکى عبدالله- ی ووت: داواى سەلامەتى لە الله دەکەین بۆ خۆمان و بۆ ئوممەتى محمد، وە حەز ناکەم کەس کارى ئاوا بکات، وە باوکم ووتى: ئەى باوکى عبدالله ئەم کارەى ئەوان لە لای تۆصەوابە ؟ ووتى: نەخێر ئەمە پێچەوانەى ئەو ئاثرانەى کە تێیاندا فرمانمان پێکراو بە ئارامگرن، پاشان باوکى عبدالله ووتى: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (گەر دەسەلاتدار لییدایت ئارام بگرە، گەر... گەر... ئارام بگرە) جا فرمانى کرد بە ئارامگرتن، وە عبدالله بن مسعود وتوویەتى: ... قسەى کە کرد بیرم نەماو.

[السنة : 90]

ووتم: علي بن عيسى بن الوليد مەجهوله.

الضلال دەئێ: أخبرنا محمد بن علي قال حدثنا صالح بن أحمد ووتى: باوکم بۆی گێڕامەوێهە ووتى: ووتم بە ابن الكلبي و المظفر کە هەردووکیان نێردراوى خەلیفە بوون: بروام بە گوێپرایەى کردنى خەلیفە هەیه لە ناخۆشى و خۆشیدا لەو کارانەى پێم خۆشن و لەو کارانەش کە پێم خۆش نیه و ئەگەرچی خۆشیان لە ئێمە جیا بکەنەو، وە من پەشیمانم لە نەچوونم بۆ نوێژى بە کۆمەڵ و ئامادە نەبوونم لە نوێژى هەینی و بانگەواز کردنى مۆسڵمانان. [السنة : 13]

ووتم: محمد بن علي مەجهوله، گریمان بلیین صەحیحیشتە ئەوا ئەم قسەى هە لە سەردەمى المتوکل ووتراو کە مۆسڵمان بووه و فیتنەى خلق القرآن لە سەردەمى ئەو کۆژایەوێهە و سوننەت بڵاو

بوویەو، ابن الکلبی پۆستەچی المتوکل بوو، المظفر بە زاراوەی ئەمرۆ سکرێری عبدالله بن إسحاق بوو، کە وای بەغداد بوو، لە سەردەمی المتوکل، ئەمەش کاتیکی پرویدا کە محمد بن شجاع الثلجي درۆزن و جەهەمی کە حەنەفی مەزەهەب بوو، وە کۆمەڵیک ڕیوایەتی ئەومان هێنا لە بەشی دووهم دەربارەى مەدحی أبو حنیفە، ئەو بوەتانی بۆ ئیمام أحمد هەلبەستنا نامەیهکی بۆ المتوکل نوسی کە گوايه ئیمام أحمد کە سێکی عەلەوی لە مائی خۆی حەشارداوە بۆ ئەوێ بەیعهتی پێ بدات، کاتیکی دار و دەستەى المتوکل هاتن مائی ئیمام أحمد بپشکنن ئینجا ئیمام أحمد ئەم قسانەى کردوو، وە ووتمان کە شیخی الخلال مەجهوله بەلام گریمان صەحیحیش بوایە ئەمە وەلامیکە بۆی.

الضلال دەلی: أخبرني علي بن عيسى بن الوليد أن حنبلا حدثهم، وأخبرني عصمة بن عصام قال حدثنا حنبل ووتی: لەم پرووداو -واتا ئەوێ پيشوو- ووتی: من دوعای بۆ دەکەم بە پێکان و سەرکەوتن و پشتگرتن لە شەو و ڕۆژدا، وە پروام وایە کە ئەمە واجبی ئەوێ لە سەرم. **[السنة: 14]** ووتم: الخلال بە دوو سەنەد ئەم ڕیوایەتەى هێناو سەنەدی یەکەم لە علي بن عيسى بن الوليد کە مەجهوله، سەنەدی دووهم لە عصمة بن عاصم، ئەمەى دووهمیان دەتوانین بڵێن حەسەنە چونکە الخلال تەوسیقی ئەم شیخەى کردوو، جا ئەم دوعایەش لە هەمان پرووداوی پيشوو و و تراو وەک حنبل باسی دەکات، ئەمەش درۆی مەدخەلیەکان هەڵدەوێ شینیتەو کە گوايه ئیمام أحمد سەرەپای ئەوێ المأمون خراپی بە سەر هێنا کەچی دوعای بۆ دەکرد، بەلکو ئیمام أحمد دوعای لە المأمون کردوو نەک بۆی بکات، شەوی مردنی المأمون ئیمام أحمد دوعای لێدەکات کە الله لە کۆڵ خەلکی بکاتەو بۆ بەرە بەیان هەوائی مردنی المأمون بڵاو دەبێتەو، لەگەڵ ئەوێ شەدا دوعاکردن بۆ خەلیفەى کافر بە هیدایەتدان و تەوبەکردن و ئیصلاح بوونی هیچ شتیکی ناشەرعی تێدا نیە گەر هەرکە سێک بیکات.

الضلال دەلی: أخبرنا أبو بكر المروزي ووتی: أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- ووتی: ووتم بە ابن الکلبی کە هاوێی خەلیفە بوو لەوێتەى خۆم ناسیوێ تا ئەم کاتەى ئیستا ئیلا پێم وابوو کە دەبێت

نوێژ لە دواى وهى ئەمرەکان بکریت و حیساب بۆ پێشەوایه تیان بکریت، وه پروام به وه نیه که خروجیان لێ بکریت. [السنة : 86] (سەنە دەکەى صەحیحە).

ووتە: پێشتر باسمان کرد که ابن الکلبی پۆستە چى المتوکل بووه که خەلیفە یەکی موسلمان بووه، وه ئەم قسانەى ئیمام أحمد هەمووی دروستە بۆ خەلیفە یەک که موسلمان بێت، بەلام دەپرسین بۆچی ئیمام أحمد لە سەردەمى ئەوانەى پێش المتوکل نوێژی لە دوايان ئەنجام نەدەدا یان گەر ئەنجامی داوا یە ئەوا پاشان دووبارەى دەکرده وه وفەتواى بۆ خەلک دەدا که نوێژ دووبارە بکە نه وه لە کاتی کدا ئیمام أحمد دەلێ عەقیدە کەم بەم شیوە یە که نوێژ بکریت لە دواياندا ؟ حاشا لە ئیمام أحمد که ئەهلى نیفاق بێت قسە یە ک بکات و خوێ دژی بوەستێ، که واتە خەلیفە کانی پێش المتوکل-ی به موسلمانى نه زانیوه بۆیه نوێژی لە دوا نه کردوون یان دووبارەى کردۆته وه.

حنبل بن إسماعيل به سەرھاتی پیاویکی سەربە دەسەلات دەگیرێتە وه که لە کاتی سزادانی ئیمام أحمد لەوێ ئامادە بووه پاشان هاتوو دواى گەردەن ئازادی لە ئیمام أحمد دەکات، جا ئیمام أحمد پێی دەلێ: تەو بە بکە بۆلای الله عز وجل وه مەگەر پتو بۆ ئەم شتە، پیاو کە ووتی: ئەى باوکی عبدالله من تەو بەم کردوو بۆلای الله عز وجل لە گەر پانە وه بۆلای دەسەلات، جا باوکی عبدالله پێی ووت: گەردنی تۆم ئازاد کرد، وه هەر کە سێک باسی کردوو مە گەردنی ئازاد بێت تەنھا بیدە چى نه بێت. حنبل دەلێ: باوکی عبدالله ووتی: گەردنی باوکی إسماعيل-یشم ئازاد کرد. (واتا: المعتصم).

[ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 64-65]

ووتە: دواى پەشیمان بوونە وهى المعتصم ئینجا ئیمام أحمد گەردنی ئازاد کردوو وه دواتر باسی دەکەین، نهک ئەوانەى که لە سەر کوفر بەردەوام بوونە گەردنیان ئازاد بکات، بۆیه دەلێ گەردەنى بیدە چى ئازاد ناکەم، تۆ بلیى المعتصم-ی به بیدە چیش نه زانی بێت بۆیه گەردەنى ئازاد کردوو؟! بۆیه نه قل کردنی ئەم پرووداوانە به پارچە کراوی ووتە یە ک لێرە و ووتە یە ک لەوێ دەبێتە هوێ گۆرینی راستیەکان ، ئەى بۆ هیچ کە سێک باسی پەشیمان بوونە وهى المعتصم ناکات تەنھا باسی گەردن ئازاد کردنی المعتصم دەکری ئەلایەن ئیمام أحمد ؟!

حنبل بن إسماعیل ده‌ئێ: بیستم صالح-ی کورێ ئیمام أحمد به باوکی ووت: باوکه فضل الأنماطی گەردنی أبو إسحاق المعتصم-ی نازاد کرد له و شتانهی که پێی کردبوو له لێدان، أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- ئەم ئایەتە ی خویندەو: ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ پاشان أبو عبدالله ووتی: کاتێک پۆژی قیامەت دادی‌ت الله عزوجل دەفەرمووی: (که‌س ناچیتە به‌هەشتەو ته‌نها ئەوانه نه‌بیت که له‌خه‌لکی خوشبوونه، جا ئەه‌لی عه‌فو هه‌لده‌ستنه‌وه و ده‌چنه به‌هەشتەو به‌هۆی لی‌خوشبوونیان له‌خه‌لکی) چی زەرەر ده‌کات پیاو گەر له‌ براکه‌ی خوشبیت الله-ش له‌و خوش ده‌بیت و سزای نادات؟! پاشان ووتی: منیش گەردنی المعتصم-م نازاد کرد له‌و کارانه‌ی که پێی کردم له‌ لێدان و به‌ندکردن و کو‌ت و زنجیرکردن، به‌لکو الله لی‌م خوشبیت به‌هۆی لی‌خوشبوونم له‌و. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل: 66]

ووتم: دواتر پیاو یه‌تی ته‌وبه‌کردنی المعتصم ده‌هینین.

صالح بن الإمام أحمد ده‌ئێ: باوکم ووتی: له‌ مردوو که خوشبووم له‌ سه‌رئه‌وه‌ی که لێیدام، پاشان ده‌یووت: چی زەرەر ده‌کات پیاو گەر به‌هۆی ئەوه‌وه‌ الله هیچ که‌سیک سزا نه‌دات؟! [سيرة الإمام أحمد بن حنبل: 47]

ووتم: ئەوه‌ی له‌ ئیمام أحمد-ی دا المعتصم بوو، له‌ سه‌رده‌می المأمون به‌ندکرا‌بوو المأمون ووتی ببینم ده‌یکوژم، ئیمام أحمد دوعای لی‌کرد که الله له‌ کو‌لیانی بکاته‌وه، ئەوه‌ بوو به‌ره به‌یانیه‌که‌ی پیش بینینی هه‌والی مه‌رگی المأمون ب‌لا‌بوویه‌وه، ئینجا له‌ سه‌رده‌می المعتصم زۆر به‌ توندی لێیدرا پاشان المعتصم لی‌ ب‌ه‌یوا بوو نازادی کرد، له‌ سه‌رده‌می الواثق هه‌ر نازاد بوو توشی لێدانیش نه‌بوو به‌لام بۆی نه‌بوو له‌ مال بیته‌ ده‌ره‌وه، که‌واته ئەم لی‌خوشبوونه ته‌نها المعتصم ده‌گریته‌وه که ته‌وبه‌ی کردوو.

چەند رپوایەتیەک کە وەلامە بۆ ئەم گومانانە:

حنبل بن إسحاق دەئێ: أبو إسحاق -المعتصم- فرمائی بە إسحاق بن إبراهيم کردبوو هەمیشە هەوالی أحمد بن حنبل-ی بۆ بھینیت، چونکە وەک إسحاق بۆی گیراینەووە دوای بئ هیوا بوونی المعتصم لە أحمد ئازادی کرد، وە پێمان گەشت کە أبو إسحاق -المعتصم- پەشیمان بوویەووە دوای ئەمە تا تەوبە ی کرد و چاک بوویەووە، جا خاوەنی هەوال إسحاق بن إبراهيم هەموو رۆژیک دەهاتە لامان بۆ ئەوێ هەوالی أحمد بزانیّت تا أحمد چاک بوویەووە و تیماری بوو دوای چارەسەر. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 60-61]

ووتم: واتا المعتصم لە کۆتاییدا تەوبە ی کردووە و پەشیمان بۆتەووە، ئیتر بلاوکردنەووە لیخۆشبوونی أحمد لە المعتصم بەبئ ئاماژەدان بە تەوبەکردنی المعتصم گۆڕینی راستیەکان و خۆل کردنە چاوی خەڵکە.

الخلال دەئێ: أخبرني عبد الله بن حنبل قال حدثني أبي ووتی: مامم -واتا ئیمام أحمد- ووتی: کام بە لا گەورەتر بوو لەو الذمی-ه، دوژمنی الله و دوژمنی ئیسلام مراندنی سوننەتی داھینا لە ئیسلام. واتا ئەوێ پێش المتوکل، جا المتوکل سوننەتی زیندوو کردەووە رەزای الله-ی لیبت. [السنة : 23]

ووتم: ناوبردنی خەلیفە ی پێش المتوکل واتا الواثق بە ئەهلی ذیممە و دوژمنی الله و دوژمنی ئیسلام تەکفیر لە خۆ دەگریت، دایکی الواثق رۆمی بوو ناوی قراطیس بوو لەوانە یە هەر لە بەر ئەوێ پێی بلێ ئەهلی ذیممە وەک تانەدان لێ.

ئەگەرچی لە تەحقیقی (عطية الزهراني) ووشە ی (أكثر) هاتوو -أي بلاء كان أكثر- بە لام الفراء لە (الأحكام السلطانية) هەمان رپوایەتی نەقل کردووە ووشە ی (أكبر) هاتوو -أي بلاء كان أكبر- وە ووشە ی (أكبر) گونجاوترە بۆ سیاقە کە چونکە باسی بە لا دەکات، کامە بە لا گەورەترە نە ک کامە بە لا زۆرترە، بۆیە منیش ئەوهم داناو.

یوسف بن عبدالهادی دەربارە ی پیاویەتەکە ی پیشووی الخلال دەئ: گەر لە لای أحمد ئیمامەتی ئەو خەلیفە یە دروست بوا یە ئەو بۆی خەلال نەبوو ئاوی پێ بلیت.

[إيضاح طرق الإستقامة : 61]

أبر یعلی دەئ: لە پیاویەتی الأثرم هاتوووە کە پرسیار لە أحمد کراوە دەربارە ی ژنیک کە وەلی ئەمری نیە، أحمد وتوو یەتی دەسەلاتدار دەبیته وەلی ئەمری، پێ ووترا: دەئ دەسەلاتدار! کە دەبینی ئەمڕۆ ئیمە لە چ حالیک داین؟ ئەمەش لە کاتی کدا بوو کە قازییەکان تاقی دەکرانەو بە فیتنە ی خلق القرآن، أحمد ووتی: من وەلامم نەدایەو بە گوێرە ی ئەمڕۆ، تەنھا ووتم دەسەلاتدار.

[الأحكام السلطانية : 20]

ووتم: ووتەکە ی أحمد واتا: لە ئەصدا حوکمە کە ئاویە کە دەسەلاتدار دەبیته وەلی ئەمری کچە کە، بە لام بۆ ئەمڕۆ نابیت چونکە خەلیفە کافرە، گەر خەلیفە ی ئەوکاتی بە موسلمان زانیبوا یە وای نە دەووت، چونکە کافر ویلایەتی نیە بە سەر موسلمان.

أبر یعلی دەربارە ی ئەم ووتە یە ی أحمد دەئ: ئەم ووتە یە زەمکردن و تانەدان لە خەلیفەکانی ئی دەکەوێتەو، ئەمەش پرونداد تەنھا بە تانەدان لە فرمانرەوا یە تیان نەبیت.

[الأحكام السلطانية : 20]

الضلال دەئ: أخبرني أحمد بن محمد بن مطر قال حدثنا أبو طالب ووتی: ووتم بە باوکی عبدالله ئیمە بە لای گۆری کە سیکدا تیپەرین لە طرسوس، خەلکی طرسوس ووتیان: کافرە کە رەحمەتی اللہ ی ئی نەبیت، جا باوکی عبدالله ووتی: بە ئی رەحمەتی اللہ ی ئی نەبیت، ئەو بوو ئەم تاقیکردنەو یە دامەزراند و هیئای. [السنة : 1708] (سەنە دەکە ی صەحیحە).

ووتم: چۆن بزانی ئەمە گۆری المأمون بوو؟

١. الذهبي دەربارە ی المأمون دەئ: لە 12 ی رجب سالی 218 مرد، تەمەنی 48 سال بوو، لە البزندنون

مرد، العباس ی کوری تەرمەکە ی گواستەو لە طرسوس ناشتی. [سير أعلام النبلاء : 289/10]

جەعد و جەهەم کە یەکەم کەس بوون ئەم کوفرەیان داھینا (ووتنی قورئان مەخلوقە) جەعد لە شاری واسط کوژرا بە دەستی خالد بن عبداللە القسری، جەهەم لە خوراسان کوژرا بە دەستی سالم بن أحوز المازنی، پاشان کە فیتنەیی خلق القرآن لە سەردەمی المأمون سەری ھەلدا و خەلکی لە سەرتاقی دەکرایەو، سێ کەس پۆلی سەرەکی تیدا ھەبوو، بشر المریسی و أحمد بن أبي دؤاد و المأمون، بشر المریسی لە واسط مرد، أحمد بن أبي دؤاد لە بغداد نیژرا، ئەوێ مایەو المأمون بوو کە لە طرسوس نیژراو، نازانم کێ تر ھەیە دەوری لەم فیتنەیدا ھەیە و پۆلی سەرەکی بینیو و لە طرسوس نیژراو کەچی کەس باسی نەکردوو جگە المأمون ؟ دواتر طرسوس لە شامە خەلکی شام بێ ئاگابوون لەم کوفرە لە خەلکی عیراقەو ھەبۆیان گوێزرایەو وەک الأوزاعی باسی دەکات، چ جایی ئەوێ یەکیک لەوان دايمەزینیت و پۆلی سەرەکی تیدا بگێریت.

۲. ناسینەوێ گوێرەکە لەلای خەلکی چونکە خەلیفە بوو گوێرەکە ناسراو، ئەگینا وەک ووتمان ئەوانە دەستیان لەم کارەدا ھەبوو کەسیان لەوێ نەنیژراون تا گوێرەکانیان بناسرێ لەلای خەلکەو.

۳. خودی ووتەکە ئیمام أحمد کە دەڵێ ئەو دايمەزراند و ھینای، ئاماژە بە بۆ المأمون کە ئیمام أحمد لەگەڵ ژیاو و سزا دراو لە سەردەستی، وە ئەو کتێبە فەلسەفەیی یۆنانیەکانی ھینا وەری گێرایە سەر زمانی عەرەبی و گرنگی پێدا.

۴. الخلال ناوی کەسەکە شاردۆتەو کردوویەتی بە پیاویک چونکە ئەویش لە سەردەمی عەباسیەکان ژیاو ئەوکاتیش دەسەلات پشت بە پشت بوو لە باوکەو بۆ کوڕیان لە براو بۆ برا بۆیە ئەوانە ئەو سەردەمیش کە خەلیفە بوونە ھەر عەباسیەکان بوونە لە ئەوێ ھارون الرشید، دیارە ناوھینانی المأمون لەو کاتەدا زەحمەت بوو بۆ زاناکان ئەگینا الخلال ھیچ دوو دڵ نەبوو لە ناوھینانی کافرو گومراکان، الخلال 17 ساڵ دواي مردنی المأمون لەدایکبوو، بۆ نموونە پاشای یەکەمی دەوڵەتی سعودیە سییەم بەناوی عبدالعزیز بن عبدالرحمن آل سعود کە 66 ساڵە مردوو تا ئیستاش وینەکانی لە کۆشکی پاشایەتیدا ھەیە کێ دەتوانێ لە سعودیە بە ئاشکرا باسی تەکفیر کردنی بکات ؟ ئەوێ المأمون-یش بە ھەمان شیو ھینە بەرچاوت، بەلگەش بۆ ئەوێ کە

الخلال ناوهکەى شاردۆتهوه ئەمەیه که أبو طالب دەئى: بە لای گوڤرى پیاویک تیپەرین، ئیمام أحمد نائی ئەم پیاوه کى بوو، رێک دەئى بەئى رەحمەتى الله-ى لى نه بیئت، کهواته پروونه که أبو طالب ناوهکەى ووتوه بەلام الخلال شاردوویەتیەوه.

ابن کثیر دەئى: پیاویک نامەیه کى بو المتوکل نارد تییدا نوسیبووی: ئەى ئەمیری ئیمانداران أحمد بن حنبل جوین بە باوانت دەدات و بە زندیق ناویان دەبات، المتوکل بو پیاوهکەى نوسی: المأمون شتەکانی تیکەل کرد جا وایکرد خەلک قسەى پى بلین، وه المعتصم-ى باوكم پیاوی جهنگ بوو له م باسانه حالى نه ده بوو، وه الواثق-ى برام ئەوهى دەربارەى ووتراوه حەقە.

[البداية والنهاية : 419/14]

ووتم: بروانه المتوکل ئینکاری لهوه ناکات که الواثق-ى برای شایستەیه پى بووترى زندیق، ئەى ئیمام أحمد چى ؟ پیت وایه بلن نه خیر موسلمانە و وهلى ئەمره ؟

ئیمام أحمد باسى کاتى بهندیخانه دهکات پيش چوونى بۆلای المعتصم دەئى: ووتم به ابن الحجام هاوار به حالت دواى ئەوهى طەله بى عيلم وفه رموودەت کرد گەشتووی به م حاله ؟! وه پرسیارم لى کرد دەربارەى عیلى الله ؟ ووتى: عیلى الله مه خلوقه، منیش پیم ووت: کافر بووى به الله-ى عظیم ئەى کافر، نێردراوى إسحاق پى ووتم: ئەمه نێردراوى ئەمیری ئیماندارانه، منیش پیم ووت: ئەمه کافر بوو به الله، وه به هاوهله کهیم ووت که له گەلى بوو به ناوى ابن رباح ئەمه واتا ابن الحجام کافر بوو. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 42]

حنبل بن إسحاق موناژه‌پەى ئیمام أحمد وزانا جه‌همیه‌کان به ئاماده‌بوونی المعتصم ده‌گێڕێته‌وه و ده‌ئى: أبو عبدالله -واتا ئیمام أحمد- ووتى: المعتصم پى ووتم: گەر تۆ له ده‌ستی خەلیفه‌ى پيش خۆم نه‌بواى ئەوا حەقم به‌سه‌رتەوه‌ نه‌بوو، پاشان المعتصم به‌ عبدالرحمن بن إسحاق-ى ووت: فرمانم پى نه‌کردیت ئەم تاقیکردنه‌وه‌یه‌ هه‌ل‌گريت ؟ ئیمام أحمد ده‌ئى: له‌ دلى خۆمدا ووتم: الله أكبر، له‌مه‌دا رزگار بوون هه‌یه‌ بو موسلمانان، پاشان المعتصم ووتى: موناژه‌پەى بکه‌ن وقسه‌ى

لە گەڤدا بکەن، ئەهێ عبدالرحمن قسەهێ لە گەڤدا بکە، جا عبدالرحمن ووتی: چێ دهڤێ ده‌رباره‌ی قورئان؟ وه‌لام نه‌دايه‌وه، پاشان ابن أبي دؤاد به‌ عبدالرحمن-ی ووت: قسەهێ لە گەڤدا بکە، جا عبدالرحمن پرسیا‌ری لێکردم ووتی: چێ دهڤێ ده‌رباره‌ی قورئان؟ المعتصم پێ ووتم: وه‌لامی بده‌ره‌وه، منیش پێم ووت: چێ دهڤێ ده‌رباره‌ی عیلمی الله؟ جا بێده‌نگ بوو، به‌ عبدالرحمن القزاز-م ووت: قورئان به‌ شێکه‌ له‌ عیلمی الله، جا هه‌ر که‌ سێک پێ واییت عیلمی الله مه‌خلوقه‌ ئه‌وا کافر بووه‌ به‌ الله، جا عبدالرحمن بێده‌نگ بوو هیچ وه‌لامی نه‌دايه‌وه، جا له‌ نیوان خۆیاندا ووتیان: ئەهێ ئەمیری ئیمانداران ئێمه‌ و تۆشی ته‌کفیر کرد. [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل : 45]

ووتم: گه‌ر ئیمام أحمد المعتصم-ی به‌ کافر نه‌زانیبوايه‌ حاشای لێده‌کرد و ده‌یووت نه‌خێر من ته‌کفیرت ناکهم، هه‌روه‌ک چۆن ابن تیمیة به‌ ده‌می خۆی دانی پێدانا ووتی من به‌ زانا گه‌وره‌کانیانم ووت ئێوه‌ له‌ لای من کافر نین چونکه‌ جاهیلن، که‌ چێ ئیمام أحمد وا شمشیر له‌ سه‌ریه‌تی و ده‌ست و قاچی کۆت و زنجیری کراوه‌ گه‌ر به‌ موسلمانێ بزانیته‌ چۆن له‌ حاله‌تێکی ئاوا هه‌ستیا‌ردا خوینی خۆی به‌ فیرو دهادات و نایه‌ته‌ ده‌نگ بلی: ئەهێ ئەمیری ئیمانداران درۆ ده‌که‌ن به‌ ده‌می منه‌وه‌ من تۆ به‌ کافر نازانم! جا لێرده‌ له‌ وانه‌یه‌ ئه‌م قاعیده‌ فقهیه‌ بکەن به‌ به‌لگه‌ (لا ینسب إلی ساکت قول) واتا: که‌سی بێده‌نگ هیچ شتێکی نادریته‌ پال، لێرده‌ ئیمام أحمد بێده‌نگ بووه‌ کاتیکی ئه‌وان وتوویانه‌ ئەهێ ئەمیری ئیمانداران ئێمه‌ و تۆشی ته‌کفیر کرد، جا مادام بێده‌نگ بووه‌ ناییت ئەوه‌ی بدریته‌ پال که‌ المعتصم و ئه‌وانیشی ته‌کفیر کردووه‌، به‌لام گه‌ر بێتو ته‌واوی قاعیده‌که‌ به‌ینین ئه‌وا ده‌رده‌که‌ویت رووداوه‌که‌ی ئیمام أحمد شیوه‌یه‌کی تره‌، قاعیده‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌ به‌ ته‌واوی (لا ینسب إلی ساکت قول، لكن السکوت فی معرض الحاجة بیان) واتا: هیچ ووتیه‌ک نادریته‌ پال که‌سی بێده‌نگ، به‌لام بێده‌نگ بوون له‌ کاتیکی که‌ قسه‌ کردن پێویسته‌ ئه‌وا خودی بێده‌نگ بوونه‌که‌ به‌ رازی بوون حیساب ده‌کریته‌، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (بێوه‌ژن به‌ شوو نادریته‌ تا به‌ ده‌می خۆی ده‌ڤێ رازیم، کچیش به‌ شوو نادریته‌ تا ئیزنی لێوه‌رده‌گیریته‌، بێده‌نگ بوونیشی واتا ئیزنی داوه‌) جا لێرده‌ بێده‌نگ بوونی کچه‌که‌ به‌ مانای رازی بوون حیساب ده‌کریته‌ چونکه‌ گه‌ر رازی نه‌بیت ده‌ڤێ رازی نیم شوو به‌م کوپه‌ بکه‌م یان ده‌ڤێ جارێ نامه‌وێ شوو بکه‌م، ووتنی ئه‌م قسه‌یه‌ش

لہ لایہن کچہ وہ ہیچ پڻگریہ کی لہ بہر دھمدا نیہ کہ نہ توانی وابلّی، بہ لّام ووتنی ئہ وہی پازیم و شووی پڻ دھکہم زہ حمہ تہ بۆ کچ بہ ہوی شہرمہ وہ، جا بۆیہ بیدہنگ بوونہ کہی بہ پازی بوون حیساب دہ کریّت، کہ واتہ دہ بیّت برگیہی دووہمی قاعیدہ کہش پچاؤ بکہین ئہ گینا تہ نہا سہیر کردنی برگیہی یہ کہم وادہ کات بہ پہای قاعیدہ کہ وہر بگرین لہ ہہموو بارود و خچکدا کہ ئہ مہش ہہ لہ یہ کی پروونہ.

أصبر الزرقا لہ شہرحی برگیہی دووہمی قاعیدہ کہ (لکن السکوت فی معرض الحاجة بیان) دہ لّی: بیدہنگ بوونی ئہ و کہ سہی کہ توانای قسہ کردنی ہہ یہ (واتا: لالّ نیہ) لہ و کاتہی کہ پیویستہ قسہ بکات ئہ و بیدہنگیہ کہی بہ پازی بوون حیساب دہ کریّت بہ و مہرجہی حالی کہ سہ کہ بہ لّگہ بیّت لہ سہری یان زہرورہ تیّک ہہ بیّ وای لّ بکات قسہ نہ کات بۆلابردنی مہ ترسی وزیان.

[شرح القواعد الفقیہ : 338]

ووتم: ووتی دہ بیّ حالی کہ سہ کہ بہ لّگہ بیّت لہ سہر ئہ وہی کہ بیدہنگ بوونہ کہی مانای پازی بوونہ، ئیمہش گہر سہیری حالی ئیمام أحمد بکہین دہ بینین حالی پڻگا دہدات بہ وہی کہ بلیّین ئہ وانی تہ کفیر کردوہ و پازی بووہ بہم ووتہ یہی ئہ وان، چونکہ ئیمام أحمد ووتہی زورہ کہ دہ لّی: ئہ وہی بلّی قورپان مہ خلوقہ کافرہ ئہ وہی تہ کفیریشی نہ کات کافرہ، جا چ شتیکی سہیر لہ وہدا ہہ یہ کہ ئیمام أحمد کہ سیّک تہ کفیر بکات کہ دہ لّی قورپان مہ خلوقہ؟! وہ ووتی: یان بہ ہوی لابردنی ترسی کوشتن یان زیان لہ سہر خوی بیدہنگ بیّت، وہ ئہم مہرجہش لہ ئیمام أحمد ہہ یہ کہ ترسی کوشتن پڻگر بیّت لہ بہر دھم قسہ کردنی بۆیہ بہ پاشکاوی نہ یوو تہ فلان خہلیفہ کافرہ نہ وہک بیکوژیّت، کہ واتہ ہہردو مہرجہ کہ لہ ئیمام أحمد بوونی ہہ یہ کہ أحمد الزرقا باسیکرد، جا ئہم مونازہ پریہ کاتیک پرویداوہ کہ تازہ المأمون مردوہ و المعتصم بۆتہ خہلیفہ، وہ المعتصم و توویہ تی فرمانم کردوہ کہ ئہم تاقیکردنہ وہیہ ہہ لّگرن، وہ یہ کہم جارہ ئیمام أحمد دہ بینیت و قسہ کانی دہ بیستیت جا گہر المعتصم و ئہ وانہی دہوری تہ کفیر بکات، ئہی بہ چ حہ قیّک المأمون تہ کفیر ناکات کہ ئہ و ئہم فیتنہ یہی ہہ لّگیرساند؟ بۆیہ گہر المعتصم تہ کفیر بکات لہ یہ کہم بینین

و قسە کردندا ئەوا المأمون زۆر لە پێشترە کە تە کفیری بکات، پاشان الواثق کە دواى المعتصم دەبێتە خەلیفە ئەگەرچی ئیمام أحمد بەند ناکات و سزای نادات بەلام پێی دەئێ نەتبینم لەسەر زەویە کەم بۆیە ئیمام أحمد هەمیشە خۆی ئێ حەشار دەدا، تەنانەت بە فرمانی الواثق لەسەر مزگەوتەکانی مصر دەنوسرا (لا إله إلا الله رب القرآن المخلوق) واتا: هیچ پەرستراویک نیە بە حەق جگە لە الله کە خاوەنی قورئانی مەخلوقە، وە لە سەردەمی ئەودا هیچ زانایەک نەمایە وە کە تاقی نەکرێتە وە، جا بۆیە هیچ پێگەرێک نیە لە تە کفیر کردنی ئەویش لە لایەن ئیمام أحمد، وە هەر بە پێی مەزەهەبی ابن تیمیة کە دەبێت دواى ئیقامە حوججە جە هەمیەکان تە کفیر بکری ئێ دەئێ: چ ئیقامە حوججە یە کە پرووتەرە لە و ئیقامە حوججە یە کە لە مونا زەرەدا دەکرێت ؟ ئیمام أحمد بە ئامادەیی المعتصم مونا زەرە ی لە گەڵ جە هەمیەکاندا کرد کە واتە ئیقامە حوججە ی کردوون ئێ تر بۆ تە کفیریان ناکات ؟ کە واتە بە پێی مەزەهەبی ابن تیمیة-ش ئیمام أحمد هەر دەبێ تە کفیری کردن چونکە ئیقامە حوججە ی کردوون لە مونا زەرە کەدا، بەلام تۆ بتهوئ ئیلا ئیمام أحمد پرووبەروو بە المعتصم بئێ تۆ کافری ئەگینا قبوئ ناکەم، یان بۆچی لە کاتی مونا زەرە کەدا بە ئەمیری ئیمانداران ناوی دەبات دیارە بە موسلمانان زانیو، ئەوا دەئێ ئەو زانایانە ی کە زۆرێکیان تابعی بوون کە بە راشکاوی ووتەیان هەیه دەربارە ی تە کفیر کردنی الحجاج کاتێک دەکە و نە ژێر دەستی لە ترسی کوشتنی نە کە باسی تە کفیر کردنی ناکەن بگرە زۆر داواى لێبوردنیشی لێدەکەن و سوپاسی دەکەن کە گەورە ی بنوئیت و بیان بووئیت، بۆ نموونە الشعبي کە زانایەکی تابعی گەورە یە سەرەتا دەئێ: شایەتی دەدەم کە الحجاج ئیمانی بە طاغوت هەیه و کافرە بە الله، کەچی دواى شکانی ابن الأشعث کە الشعبي دەکە و ئێتە دەستی الحجاج بە ئەمیر ناوی دەبات و زۆر جیاواز تر قسە دەکات لە گەڵ و داواى لێدەکات کە لێ خوش بێت، هەموو ئامانجی ئەو هیه کە نەیکوژیت، برۆانە [تاریخ الطبري : 375/6] گەر بووترێ ئیمام أحمد لە شمشێر نە ترساو ئەو هەتا ئەو هەندە لێ دراو تەنانەت صالح- کۆری دەئێ کاتێک مردیش ئاسە واری لێدان بە سەر پشتیە وە ما بوو واتا دواى 23 سأل، دەئێ بە ئێ ئامادە نەبوو کوفر بکات لە بابەتێکدا کە خەلکی هەموو چاوەرپێ دەمی ئەو دەکەن، تەنانەت کە إسحاق-ی مامی دەچێتە لای داواى لێدەکات وە کە تقیة وەلامی داواکەیان بداتە وە و بئێ قورئان

مەخلوقە، ئیمام أحمد دەئ: گەرزانا بە تقیة قسە بکات و جاھیلیش بە جەھلەوہ قسە بکات ئەہی چۆن حەق پروون دەبیئەوہ؟! بۆیە بە هیچ شیوەیەک ئامادە نەبوو لەژێر ئیکراھیشدا وەلامیان بداتەوہ، وە گومانیش لەوہدا نیە ئەگەرچی ئەو کەسە زۆری لێ بکریئ عوزری ھەبە بەلام ئەوہی عەزیمەت وەردەگریئ تەسلیعی داواکەیان نابیئ فەزل و پاداشتی زیاترە، بەتایبەتی گەرکەسەکە زانا بیئ و خەلکی چاویان لەسەری بیئ لەپیشترە کە عەزیمەت وەربگریئ، بەلام باسکردنی تەکفیر کردنی المأمون والمعتصم والوائق شتیکی ترە، ئەمڕۆ چەندەھا زانای موەحید ھەبە لە وولاتان کە ئازادە یان گیراوە دەبینی تەواوی کتیب و دەرسەکانی دەربارەیی تەکفیری طاغوتانە کەچی گەربتەوئ بە راشکاوی تەکفیر کردنی ئەم زانیە بدۆزیتەوہ بۆ سەرۆکی وولاتەکانیان ئەوا لە ھەموو بەرھەمەکانیان بگەرپیئ دەستت ناکەوئ، ئەو ھەموو ھەول و تیکۆشانی بۆ ئەوہیە کە لە خەلکی تیبگەییەنیئ ئەمانە کافرە کە حوکم بە قورپان ناکەن ئیتر گەرپان بەدوای ئەوہی ئایا بە راشکاوی ناوی سەرۆک وولاتەکەیی بردووە یان نا شتیکی بئ مانایە، پاشان وەک پیشتر باسمان کرد کامە زانای تر ھەبووە بە راشکاوی بئ المأمون والمعتصم والوائق کافرە تا گلەیی لە ئیمام أحمد بکەین بلیین ئەہی تۆ بۆ وات نەووت و بیئەنگیت ھەلبارد! بۆیە ئیمام أحمد شتیکی نەکردووە کە عەقیدەیی خەلک تیئکبدات و توشی گومانیان بکات ئەو ھەمیشە وتوویەتی ئەوہی بئ قورپان کافرە و ئەووشی تەکفیری نەکات ئەویش کافرە تەنانەت لە بەردەم المعتصم وایووت، ئیتر ناوبردنی المعتصم یان ھەر خەلیفەییەکی تر بە کافرە ئەمە شتیکی نیە هیچ زانیەکی لە سەرلۆمە بکریئ، لە ھەمووی سەیرتر ئەوہیە ئیمام أحمد یەکیک لە قورپانیە ھەرە دیارەکانی ئەم فیتنەییە بوو لە زۆربەیی زاناکانی تر بویرتر بوو، اللہ تعالی پلەیی بەرز کردووە بەھۆی ئەم پرووداوە لە کاتیئدا زۆربەیی ھەرە زۆری زاناکانی تر تەسلیم بوون و لەژێر ئیکراھدا ووتیان قورپان مەخلوقە، ئەوانیش وەک ئیمام أحمد هیچ دەقیکی راشکاویان نیە بلیین المأمون والمعتصم والوائق کافرە، لە کاتیئدا ئیمام أحمد دوو پڕوایەتمان لیوہی ھینا لەگەڵ ووتەییەک کە ھەر سیکیان ئاماژەن بۆ تەکفیر کردنی خەلیفەکان، سەرەپای ھەموو ئەمانەش خەلکی باسی ھەلوئستی زاناکانی تر ناکەن دەربارەیی خەلیفەکان ھاتوون گومان لە سەر ئیمام أحمد دروست دەکەن ئایا خەلیفەکانی تەکفیر کردووە

یان نا ؟ وەک ئەو دێتە بەرچاوم باسی مەلاکانی کوردستان نەکە ی کە هەلۆیستیان لاوازه بەرامبەر دەسەلات، بەلام خۆت بەو خەریک بکەیت ئایا مامۆستا کامەران مسعود بارزانی تەکفیر کردوو یان نا ؟ لەکاتی کدا مامۆستا کامەران بە تەنھا بە قەدەر زۆربە ی مەلا موەحیدەکان دژی ئەم دەسەلاتە کافرە وەستایەو و خەلکی هاندا بە تەکفیر کردنیان و هەلسا بە ڕوونکردنەو ی عەقیدە ی صەحیح بۆ خەلکی، لەم فیتنە یەشدا بە شایەتی عالیم و عەوام ئیمام أحمد بوو بە ئیمامی ئەهلی سوننە ئیترگەر کارێکی کردبێت کە ناشەری بێت ئەوا دەبوو زاناکانی سەردەمی خۆی سەرزەنشتی بکەن و دژی بوەستن، یان دەووتری زاناکان بە ئیمام أحمد-یان ووتو بە خەرج بکەن لە دژیان بەلام ئیمام أحمد ڕێگای نەداو دەیانەوی وەک مەدخەلیەک نیشانی بدەن ! باشە ئەو زانیانە ی کە نیازی خەرج کردنیان هەبوو بۆ دەڕۆن ڕاویژ بە ئیمام أحمد دەکەن ؟ بۆ کاتیک ئەو دەلێ خەرج مەکەن خۆی کەسانی بێ تاوان دەڕۆن و مأل و سامانی خەلکی هەتک دەکری بۆ گوێڕایەلی دەکەن ؟ بۆ دژی ئەم ووتانە ی ناوەستن و بێلێ تۆ خەلک سارد دەکەیتەو یان بێلێ تۆ دەسەلاتدار بە موسلمان دەزانیت وەک ئیمە تەکفیری ناکەیت ؟ خۆ تەنھا ڕاویژ پیکردنی و گوێڕایەلی کردنی قسەکانی ئەو نیشان دەدات کە فەزلی هەبوو بە سەر زاناکانی تری سەردەمەکە ی خۆیدا، لێرەدا یان دەبی بووتری زاناکان دەسەلاتداری ئەوکاتیان تەکفیر کردوو بەلام ئیمام أحمد تەکفیری نەکردوو بۆیە ئەوانیش هەموو دوا ی کەوتن لە سەر قسە ی ئەو دەستیان هەلگرت لە تەکفیرکردنی، یان دەبێت بووتری ئیمام أحمد و ئەوانیش بە کافریان نەزانیو بۆیە خەرج کردن بە جائیز نازانن لە دژی حاکمی موسلمان بۆیە نەیانکردوو و پەشیمان بوونەتەو، یان دەبێت بووتری ئیمام أحمد و ئەوانیش بە کافریان زانیو بەلام لەبەر نەبوونی توانا ئیمام أحمد وای بە باش زانیو خەرج نەکریت چونکە دوو مەرج هەیه بۆ خەرج کردن: بینینی کوفری بەواح لە حاکم لەگەڵ هەبوونی توانا، بە هاتنەدی مەرجی یەکەم تەکفیری حاکمەکە دەکریت بە هاتنەدی مەرجی دووهم خەرج دەکریت، گەر تۆ توانات نەبوو خەرج بکەیت مانای ئەو نیه بە کافری نازانیت یان پێی رازیت.

ابن أبي يعلى له كۆتایى كتیبى (طبقات الحنابلة) كتیبىك نەقل دەكات بە سەنەدەووە كە تێیدا بە شىك لە عەقیدەى ئىمام أحمد هاتوووە، جا دەئى: أخبرنا الشيخ الإمام الحافظ أبو محمد المبارك بن علي بن الحسين بن عبد الله بن محمد المعروف بابن الطباخ البغدادي رحمه الله في الدنيا والآخرة إجازة قال حدثنا شيخنا الإمام الحافظ أبو الفضل محمد بن الناصر بن محمد بن محمد بن علي البغدادي بها قال أخبرنا الإمام جمال الإسلام أبو محمد رزق الله بن عبد الوهاب التميمي قال أخبرنا عمي أبو الفضل عبد الواحد بن عبد العزيز التميمي بجميع هذا الاعتقاد وقال جملة اعتقاد أحمد بن حنبل رضي الله عنه والذي كان يذهب إليه ... (ئینجا لە چوار چۆوەى عەقیدەكەدا ئەمە هاتوووە) ئىمام أحمد دەئى: هەریەكێك لە خەلیفەكان بانگی كردن بۆ بیدە عەیهك وەلامى مەدەنەووە و هیچ كەرامەتى نیە، وە ئەگەر توانیتان لە دەسەلات لایدەن ئەوا وابكەن. [طبقات الحنابلة : 305/2]

ووتەم: سەنەدەكە تا دەگاتە أبو الفضل التميمي صەحیحە بەلام لەنیوان أبو الفضل و ئىمام أحمد پەرچان هەیه، ئىمام أحمد 241 مردوووە أبو الفضل 410 مردوووە، جگە لەوێش ئەوێ لەم عەقیدەیهدا هاتوووە بە تێگەشتنى خۆى رپوايهتى كردوووە هەربۆیه هەندىك ووشەى تێدايه كە ئەشەرییهكان دليان پى خۆشە كە پێچەوانەى رپوايهتەكانى ترى ئىمام أحمدە كە هاوێلهكانى لیان نەقل كردوووە، وە أبو الفضل نزیکبوووە لە ئەشەرییهكان و هاوێپى خۆشەویستى أبو بكر الباقلاني بوووە، جا بۆیه ناکرێ ئەوێ لەم عەقیدەیهدا هاتوووە بدرێتە پال ئىمام أحمد مەگەر ئیلا هەمان شت لە كتیبى هاوێلهكانى خۆیدا هاتى ئینجا، ئەوكاتیش پێویستیمان بە رپوايهتى ئەو نابێت مادام هى هاوێلهكانى هەیه، ابن تیمیة لە (مجموع الفتاوى) و (درء تعارض العقل والنقل) باسى نزىكى أبو الفضل دەكات لە ئەشەرییهكان هەروەها لادانى لە مەزەهەبى ئىمام أحمد لە هەندىك بابەتدا و نەقل كردنى ووتەكانى بە تێگەشتنى خۆى كە لەگەڵ عەقیدەى ئىمام أحمد یەك ناگرێتەووە باس دەكات.

جا ئەوێ هۆكارى كەوتنە هەلەى ابن تیمیة-یە لە بابەتى تەكفیر نەكردنى جەهمیهكان بە معین ئەم پرووداوانەى ئىمام أحمد-ە لەگەڵ ئەم سى خەلیفەیهدا كە ابن تیمیة كردوویهتى بە ئەصل لە بابەتەكەدا و لەسەر ئەم ئەصلە تەكفیر نەكردنى جەهمیهكان بە معین بنیات ناو،

ئەمەشی داوەتە پال سەلف بە گشتی نە ک تەنھا ئیمام أحمد، جا ئیمام أحمد پیکایەتی یان نە پیکایە، تە کفیری کردوون یان نە یکردوون، خروچی کردوو یان نە یکردوو، موسلمان خۆی بەم رووداوە تایبەتانهو بەند ناکات و ئەصلى بابەتە کە ی لە سەر بنیات بنی، چونکە پیش لە دایکبوونی ئیمام أحمد حوکمدان لە سەر جەهمیەکان یە کلا بوۆتەو لە لای ئەهلی سوننە.

النجاشی ﷺ نموونه یه کی تر

ئەمڕۆ لە لای مەدخەلیەکان النجاشی ﷺ بۆتە قەلغانێک بەهۆیەو بەرگری لە کوفری طاغوتەکان دەکەن، دەلێن ئەوەتا النجاشی حوکمی بە قورئان نەکردوو و تەکفیریش نەکراوە، کەواتە ئەوانە ی ئەمڕۆش کە حوکم بە قورئان ناکەن تەکفیر ناکرێن، ابن تیمیة دووبارە پۆلێکی گرنگی هەیه لە دروستکردنی ئەم گومانە، بگرە ئەصلى ئەم گومانە ی مەدخەلیەکان لە ووتە ی ابن تیمیة سەرچاوەی گرتوو.

ابن تیمیة دەلێ: النجاشی نەیدەتوانی حوکم بە قورئان بکات چونکە قەومەکە ی بەم کارە ی پازی نەدەبوون. [مجموع الفتاوى : 218/19]

ابن تیمیة دەلێ: النجاشی ئەگەرچی پاشای نەصارا بوو بەلام قەومەکە ی گوێرایە لێیان نەکرد لە هاتنە ناو ئیسلامەو، بەلکو ژمارەیه کی کەم لەگەڵی هاتنە ناو ئیسلامەو، هەر بۆیه کاتێک مرد کەس نەبوو نوێژی لەسەر بکات، پێغه مبه ر ﷺ نوێژی لەسەر کرد لە مەدینە، موسلمانانی هینایە دەرەو بە المصلی جا پیزی کردن و نوێژی لەسەر کرد، وە هەوایی مردنی پێدان ئەو پۆژە ی کە مرد، فەرمووی: (برایە چاکە کە تان کە خەلکی حەبەشە بوو مرد) جا النجاشی زۆربە ی دروشمەکانی ئیسلامی ئەنجام نەدا چونکە نەیدەتوانی، نە هیجەرەتی کرد نە جیهادی کرد نە حەجی کرد، بەلکو پیاویەت کراوە کە پێنج نوێژە فەرزە کەشی نەکردوو و مانگی رەمەزانیش بە پۆژوو نەبوو و زەکاتی شەرعیشی نەداوە، چونکە ئەم شتانە لای قەومەکە ی دەرە کەوتن و سەرزەنشتیان دەکرد لەسەری ئەویش نەیدەتوانی موخالەفەیان بکات، وە ئێمە یەکلایی بۆتەو لەلامان کە دەزانین النجاشی نەیدەتوانی حوکم بکات لەنیوان قەومەکە ی بە قورئان.

[مجموع الفتاوى : 218-217/19]

ئیمام أحمد دەلێ: حدثنا يعقوب حدثنا أبي عن محمد بن إسحاق حدثني محمد بن مسلم بن عبيدالله بن شهاب عن أبي بكر بن عبد الرحمن بن الحارث بن هشام المخزومي عن أم سلمة ابنة أبي أمية

بن المغيرة خيزاني پیغه مبهەر ﷺ ووتی: النجاشي به موسلمانەکانی ووت: چی دەئێن دەربارە ی عیسی ابن مریم؟ جعفر بن أبي طالب پێ ووت: ئەو دەئێن دەربارە ی که پیغه مبهەر که مان هیناویە تی بۆمان، عیسی به نده ی الله و نێردراوی الله و روح و ووشە ی الله-یە به مەریە می پاکی داوه، النجاشي دەستی دایە زهوی چیلکه داریکه هه لگرتەوه پاشان ووتی: ئەو ی تو ووتت دەربارە ی عیسی ابن مریم به قەدەر ئەم چیلکه دارە له راستی لای نه دا، جا کار به دەستانی دەوروبەری النجاشي هەناسە یە کی قولیان فریدا کاتی که النجاشي ئەمە ی ووت، النجاشي ووتی: راستیە که ئاوا یە والله ئە گەر چی ئیوهش تو پرە بن و هەناسە فریادهن، برۆن ئیوه پارێزراون له زهوی مندا، ئەو ی جوینتان پێ بدات غەرامە ی دە که م پاشان ئەو ی جوینتان پێ بدات غەرامە ی دە که م پاشان ئەو ی جوینتان پێ بدات غەرامە ی دە که م، حەز نا که م چیا یە ک له زێرم هە بیّت له به رامبەری ئەو یە کی که له ئیوه ئەزیەت بدهم، دیاری یە کانی عمرو بن العاص و عبدالله بن أبي ربيعة بگەڕێننه وه بۆیان پیویستمان پێ نیه، الله به رتیلی لیوه ر نه گرتووم کاتی که مولکه که ی بۆ گە راندمه وه تا منیش به رتیل وه ر بگرم له به رامبەر مولکه که مدا. [مسند الإمام أحمد: 1740] (سە نه ده که ی حە سه نه).

ووتم: که سی که ئاوا به بێ ترس له لای وه زیرو دەوروبەره که ی بلی عیسی کوپی الله نیه و خواش نیه، به لکو به نده و نێردراوی الله-یە، ئیتر له وه ده ترسی نوێر بکات و زهکات بدات و پۆژوو بگری؟ له کاتی که گەر ده سه لاتی شی نه بیّت ده توانی ئەم روکنانه به شاراو هی ئەنجامی بدات، سه ره پای ئەوهش به موسلمانەکان ده ئی به ئارامی بژین له وولاته که م ئەو ی قسه تان پێ بلی سزای ده ده م ئیتر ترسی چی هە یە که ابن تیمیة باسی ده کات؟ ته نانه ت النجاشي حیسابی بۆ هر قل نه کردو وه که گه وره ی هه موو پۆم بووه چ جای له ژێر ده سه ته کانی خو ی بترسی!

ابن القيم باسی گە یان دنی نامه ی پیغه مبهەر ﷺ بۆ پاشای عمان له رینگای عمرو بن العاص ده کات و ده ئی: پاشای عمان ووتی: له کو ی موسلمان بوویت عمرو؟ ووتم: له لای النجاشي، وه پیم را گە یاند که النجاشي موسلمان بووه، ووتی: قه ومه که ی چیا ن له مولکه که ی کرد؟ ووتم: پێ رازی بوون و شوینی که وتن، ووتی: ئە ی قه شه کانیان شوینی که وتن؟ ووتم: به ئی، ووتی: سه یر بکه ئە ی عمرو

بزانه چی ده‌لی! هیچ سیفه‌تیک له پیاودا ناشرین و ئابرو به‌تر نیه له درۆ، و وتم: درۆم نه‌کردوو، وه له دینی ئیمه درۆ به‌هه‌لال نازانین، پاشان ووتی: پیم وانیه هرقل زانیبیتی که النجاشی موسلمان بووه، و وتم: ده‌زانئ، ووتی: به‌چی ئەمه‌ت زانی؟ و وتم: النجاشی باجی بو هرقل ده‌نارد، کاتیک موسلمان بوو باوه‌ری به‌محمد ﷺ کرد ووتی: نه‌خیر والله گەر هرقل داوای دره‌میکیشم لی بکات پی ناده‌م، ئەم ووتیه‌ی النجاشی گه‌یشته به‌هرقل، یناق برای هرقل به‌هرقل-ی ووت: واز له به‌نده‌که‌ت ده‌هینی که باجت بو نانی‌ریت و چۆته سەردینیکی نوئ؟ هرقل ووتی: پیاویکه‌هه‌زی چۆته دینیک و هه‌لی‌بژاردوووه بوخوی چی لی بکه‌م؟ والله گەر له به‌رده‌ست گرتن نه‌بی به‌مولکه‌که‌م ئەوا منیش وه‌ک النجاشی ده‌که‌م، پاشای عمان ووتی: سەیر بکه‌ بزانه چی ده‌لی ئەی

عمرو! و وتم: والله راستم پئ وتووی. [زاد المعاد: 3/877-878]

و وتم: جا گەر النجاشی له هرقل نه‌ترسئ که گه‌وره‌ی پۆم بووه له قه‌ومه‌که‌ی خوی ده‌ترسئ؟! لێره‌دا مه‌به‌ستم ئەوه نیه که ابن تیمیه وه‌ک مه‌دخه‌لیه‌کان نیشان بده‌م، به‌لام به‌هوی ووته‌کانی ده‌رباره‌ی خه‌لیفه‌هه‌بباسیه‌کان و النجاشی مه‌دخه‌لیه‌کان دلیان خوش‌کردوووه ده‌یکه‌ن به‌قه‌لغان بو به‌رگری کردن له طاغوته‌کان ئەگینا ابن تیمیه هه‌میشه له کیشه و ناکوکی دابوو له‌گه‌ڵ کار به‌ده‌ستانی سەرده‌که‌مه‌ی خوی.

گومانی پینجەم:

پێویست ناکات باسی مردوو وەکان بکەین

ئەمەش یەکیکە لە زەقترین گومانەکان کە دواى هینانی تەواوی بەلگەکان و پەردانەوێی گومانەکانیان ئیتر کە هیچیان پێ نامی نیت دەلێن: ئەم زانایانە ی پێشوو کە کوفریان هەبوو سەدان سائە مردوون ئیمە چ پەيوەندیمان هەیه پێیانەووە باسی کوفرەکانیان بکەین، اللّٰه داوای نەکردوو لە عەقیدەى کە سانی پێش خۆمان بکوڵینەووە بزانی موسلمان بوونە یان کافر، گریمان کوفریشیان هەبیت کێ نالێ پێش مردنیان تەو بەیان نەکردوو بەلام ئیمە ئاگادارین، اللّٰه تعالی فەرموویەتی: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واتا: ئەمانە ئوممەتێک بوون روشتن، ئەوێ کردوویانە بە چاکە و خراپە دیتەووە رینگایان، ئێو بە پرسیان نین لە کار و کردەوێ ئەوان، چاکیان بۆ خۆیان و خراپیان بۆ خۆیان، نە چاکەکانیان سوود بە ئێو دەگەیه نیت نە خراپەکانیان زیان بە ئێو دەگەیه نیت، هەرکەسە و کار و کردەوێ خۆی، جا ئەم نایە تە دەکەن بە بەلگە بۆ ئەوێ کە باسی کوفرە زانا کۆنەکان نەکەین.

بە چەند خاڵێک وەلامی ئەم گومانە دەدەینەووە:

یەکەم: ئەم نایاتە بۆ پەردانەوێ یەهودییەکانە کە شانازیان بە پێغەمبەرانی وەک إبراهیم و إسحاق و یعقوب و کورەکانی یعقوب دەکرد ﷺ اللّٰه تعالی پێ فەرموون شانازی بەوان مەکەن، ئەوێ ئەوان کردوویانە بۆ خۆیان ئەوێ ئێوێش دەیکەن بۆ خۆتان، ئەمە لە لایەنی تایبەتی نایەتەکە، لایەنە گشتیەشی وەک لە تەفسیرەکەیدا و وتمان هەرکەس کاری خۆی بۆخۆی چاکە و خراپەى کەس سود و زیانی بۆ تۆ نیە و تۆ لێ بە پرسیار نیت.

ئەگەرچی دەوترێ ئیمام أحمد یان زانای تر دەربارەى خیلافی نیوان هاوێلان کە پرسیاری لیکراوە ئەم نایەتەى خویندۆتەووە، ئیمەش دەلێن ئەمە شتێکی باشە و بگرە واجبە چونکە بۆمان نیە قسە لە فیتنەى نیوان هاوێلان بکەین، بەلام ئایا خودی ئیمام أحمد کە باس دیتە أبو حنیفة یان کافر

و گومراکانی تر ئایا ئەم ئایەتە دەخوینێت ؟ یان بە پێچەوانەو قسە ی زۆری لە دژیان دەکات ؟ بۆیە ئەم ئایەتە نابێت بە لگە لە دژی قسەکردن لە سەر کافر و بیدەچی و گومراکان بە هیچ شێوەیەک.

دووهم: أبو حنیفة کەسیک نە کە ناو و مەزھەبە کە ی بە سەر چوو بێت و کەس باسی نەکات، بە لکو ئیستاش زۆربە ی وولاتانی بە ناو ئیسلامی حەنەفی مەزھەبن، هەمیشە ناوی أبو حنیفة لە پال سێ ئیمامە کە ی تردی و بە چوار ئیمامە کە ناسراون کە حاشا أبو حنیفة ئیمام بێت، بۆیە ئیمە باسی کەسیک ناکەین کە کاریگەری بە سەر موسلماناندا نەبێت بە لکو باسی کەسیک دەکەین کە سەرکردە بوو لە ئیرجائدا و ئیستاش دەبینن مۆرجیئە چ دەردیکە بۆ ئوممەتی ئیسلام، باسی کەسیک دەکەین کە مەزھەبە کە ی زۆر لە بارە بۆ دروستبوونی بیدە و مانەوای بیدەچی و گومراکاندا تییدا وەک ابن تیمیة-ش باسیکرد اصولی أبو حنیفة نە فی بیدە ناکات ئەگەرچی ئیثباتیشی نەکات هەر بۆیە مەزھەبە کە ی لە هەموو ئەهلی بیدەکان پێکدێت، بۆیە دەبینن بە دەگمەن کەسیک هەیه ماتوریدی بێت و حەنەفی نەبێت، بگرە فیتنە ی خلق القرآن لە رەحی أبو حنیفة و حەنەفیە کە نەو هاتە دەرەو کە بشر المریسی سەرکردایەتی کرد دواى الجعد والجهنم وەک باسیشمان کرد بشر المریسی حەنەفی مەزھەب بوو، بۆیە ئەمڕۆ ئەو ی مۆرجیئە دەتوانی بۆی أبو حنیفة پیشەوامە، ئەو ی جەهمیەتی تییدا بێت لە تەکفیردا دەتوانی بۆی أبو حنیفة پیشەوامە، ئەو ی فەتوا بە رەئی خوی بدات و فەرموودە رەت بکاتەو بە عەقڵی خوی و گالتە و بێ ریزی بەرامبەر بە فەرموودە بکات دەتوانی بۆی أبو حنیفة پیشەوامە، ئەو ی فیل لە شەرعدا بە کارهێنێت و حەرام و حەلالی پێ بگۆرێت دەتوانی بۆی أبو حنیفة پیشەوامە، ئەو ی کە خروج لە موسلمانان دەکات أبو حنیفة بە پیشەوای خوی دەزانێت، داخە کەم موسلمانانی ئەمڕۆ هێندە تامەزرۆی حوکمی ئیسلام و لادانی ئەم طاغوتانەن وایان لێهاتوو و خروجکردنی أبو حنیفة بە فەزیلەت بۆی حیساب دەکەن بە حیسابی ئەمڕۆی خویان لە بابەتە کە دەروانن، ئێتر مادام أبو حنیفة بە لای تۆو یەکیکە لە چوار

پێشەواکەب ئەهلی سوننە ئەوا رێگا بەم کافر و گومراپانەش بدە بیکەن بە پێشەواي خۆیان، گەر دەلێ نەخێر لە هەلەدا شوینی ناکەوین کەواتە رێگەمان بدە هەلەکانی پروون بکەینەووە تا خەلک بیناسیت، گەردەلێ من موسلمانم و عەقیدەم سوننیه لە هیچ هەلەیه کدا شوینی ناکەوم و کوفر و بیدعەکانی بۆ من کێشە دروست ناکات و پێی هەلناخەلەتیم، دەپرسم: ئەبۆ کە باسی هەلەکانی دەکەین دەمارگیریت توش دەبێ و دنیا دەدەبێ بەیه کدا ؟ بۆ پێت وایە ئەوێ قسە لە کوفری ئەم زانایانە بکات زندقە جاسوسە خەوارجە گومراپە فیتنە چیه خێری پێوێ نیه ؟ بۆ پێت خۆش نیه سەلەف چیان ووتووە دەربارەبۆ أبو حنیفە ئیمەش بڵاوی بکەینەووە و شوینی سەلەف بکەوین ؟ کەواتە بزانی تۆش ئەگەرچی بە کوفر و بیدعەکانی أبو حنیفە هەلنەخەلەتاوی و شوینی نەکەوتووی بەلام خۆشەوێستی أبو حنیفە و زانا کافرەکانی تر دلی داگرتووی بۆیه حەز ناکەیت بە چاکە و دەسفی گەورە زیاتر بە هیچ شتیکی تر باس بکری، گەردەلێ خۆ کەس لە ئیمە پێی گومرا نەبووێ ئیتر بۆ باس بکری، ئەوا دەلیم ئەوەندە گومراپیه بەسە بۆ تۆ کە تەواو دژی سەلەف و دەستاوی دەربارەبۆ أبو حنیفە، ئەوان تەکفیر و تەبیدی دەکەن و بە پێشەواي گومراکانی دەزانن، کەچی تۆ کردووتە بە ئیمامی ئەهلی سوننە و وەلاء و بەرائی لەسەر بنیات دەنی، ئایا لەمە گومراپوون زیاتر چی هەیه ؟ کەسێک لە سەردەمی سەلەف ئەمە حالی بێت کە لە بەشی یەکەم بینیتان، کەچی لەم سەردەمەدا بۆتە ئیمام و ئەوێ قسەبێ لەسەر بکات نیشانەبێ ناخ پیسیهتی و گومانی خراپ پێ دەبردێ وەک بلی دەیهوێ موسلمانان بخاتە تەلەیه کەووە و فیتنەیه کی ئاوا دروست بکات کە ئەوسەری دیار نەبێت، لەکاتی کدا هەموو چەکی دەستی ئەو کەسە ئەوێ کە دەلێ سەلەف ئاواي ووتووە دەربارەبۆ أبو حنیفە رەحمەتتان لیبێت با بگەرێنەووە بۆ ووتەبێ سەلەف، کافر و گومراکان نەکەین بە پێشەوا و گەورەیان نەکەین، جا أبو حنیفە بێت یان زاناکانی تر کە کوفریان هەیه گەر تۆی موسلمان بە کتیب و قسەکانی گومرا نەبیت ئەوا ئەمڕۆ بە ملیۆنەها کەس پێیان گومرا بوونە و توشی کوفر بوونە بۆیه تۆ تەنها لە چاوی خۆتەووە مەروانە، کە تۆ پێت وایە النووي و ابن حجر و هاوشیوێکانی ئیمام و لە هەلەکاندا شوینیان ناکەویت ئەوا لە بەرامبەر دا ملیۆنەها ئەشعەری و سوڤی بەهۆی ووتەکانی ئەوان توشی کوفر بوونە، بۆ وائەزانی الله تعالی تەنها بەگوێرەبێ تۆ حیساب

لەگەڵ بەندەکانی دەکات ؟ ئاساییە ملیۆنەها کەس پێی کافرو گومرا بن گرنگ تۆی موسلمان پێی گومرا نەبوویت ئیترهیچی لەسەر نامینیت ؟ یان هەیه دەڵێ ئەوزانیانە ی پیشوو کە کوفریان هەیه باسی کوفرەکانیان ناکەین و بە موسلمانیان دەزانین و پرەحمەتیان بۆ دەنێرین و باسی چاکەکانیان دەکەین، بەلام کاتیکی بینیمان کەسیک پێی گومرا بوو و بە ووتەکانی هەڵخەڵەتاو و ئەوکات هەڵەکانی بۆ ئەم کەسە باس دەکەین ! ئەمانە کۆمەڵیک ووتەن کە تەنھا هەوا و ئارەزوو دروستی کردوون هیچ سەلەفیکیان نیە لەم ووتانەدا حاشا زانیەکی سەلف هەبێ بێی فلان زانا کوفری هەیه بەلام ئیمامە و پرەحمەتی بۆ دەنێرین و بە چاکە باسی دەکەین و تەکفیری ناکەین کە ی بینیمان کەسیک پێی گومرا بوو و ئەوکات هەڵەکانی باس دەکەین ! ئەمە پارچەیه کە لە خۆهەڵخەڵەتاندن و فرو فیڵ و خۆڵ کردنەوه چاوی خەڵک حاشا دینی ئیسلام بەریهە لەم کارانە.

سێیهەم: کە دەڵێن پرەنگە پیش مردنی تەوبە ی کردبێ ئیمە نەزانین بۆیه تەکفیری ناکەین، ئایا بەلگەتان هەیه بۆ ئەم قەسەیه لە قورئان و سوننەتدا ؟ ئایا هیچ سەلەفیکتان هەیه لەم کارەدا ؟ بێگومان هیچ بەلگەیه کتان بەدەستەوه نیە بۆ ئەم قەسەیه ی کە داتاننێناو، تەنھا تەقلیدکردنەوه ی الذهبي و الشوکاني-ه کە الذهبي شتیکی نیە لەلای بەناوی تەکفیر وەک خۆشی دانی پێ دانا کە هەموو ئەهلی قیبلە بە موسلمان دەزانیت ئەگەرچی هەر عەقیدە و مەزھەبێکیان هەبیت مادام هەموویان باوەریان بە یەک خوا هەیه کە الله-یه، الشوکاني-ش پیشتر باسمان کرد کە توقف دەکات دەربارە ی قورئان ئەمەش کوفرە هەروەها زۆر هەڵە ی عەقیدە یی تری هەیه کە ئێرە جیگای باسکردنی نیە، جا کەواتە مادام بەلگەتان نەبوو ووتە کە لە ئەصلەوه باطلە، وە ئەگەر هەرسوور بن لەسەر ئەوه ی کە دەست بەم ووتەیه بگرن ئەوا مولزەمتان دەکات بەوه ی کە هەر لە سەردەمی سەرەتای ئیسلامەوه تا ئیستا هیچ کەسیک بە کافر نەزانن چونکە ئەوانە ی مردوون تۆ لەلایان نەبوویت و ئاگاداری ناو دلیان نیت چوو زانی پیش ئەوه ی بمرن تەوبە یان نەکردوو ؟ کەواتە کەس بە کافر مەزانە تا قیامەت چونکە لەوانەیه هەموو کەسیک پیش مردن تەوبە بکات، جا مادام ئەم دەرگایەت کردۆتەوه دەبیت بۆ هەموو کافرێکی بکەیتەوه، جا ئیستا کە زانیتان توشی ئەم ئیلازم

کردنه دەبن دەلێن: نالێن هەمووی دەلێن هەندیکی، کەواتە دەرکەوت ووتە کە لە هەوا و ئارەزوو سەری هەلداوه، ئەو زانایانە ی کە خۆشتان دەوین و کتیی بە سودیان هەیه تە کفیریان ناکەن بەم بیانوو، بەلام زانای ترو خەلکی تر کە ناودارین و گەورە نەکراون تە کفیریان دەکەن، بۆ نموونە گۆچکە ی پربوو هە بیستی ناوی النووی و ابن حجر دلی نایەت تە کفیری بکات و ئەم بیانوو ی بۆ دەهینێتەوه، بەلام الزمخشری ناسیت کوفرەکانی بۆ باس بکە پێک تە کفیری دەکات، کە سیکی تر لە ولایە زۆر سودی لە الزمخشری دیو هە بە لاغەتدا دلی نایەت تە کفیری بکات و بیانوو هە کە ی بۆ دەهینێتەوه، القرطبی موفه سیر چونکە ناسراوه دلی نایەت تە کفیری بکات و بیانوو هە کە دەگرتەوه بەلام القرطبی فەرموودە ناس کە شیخی القرطبی موفه سیرە تە کفیری دەکات گەر کوفرەکانی بۆ باس بکەیت چونکە نایناسیت، بلی أبو إسحاق الشیرازی و الرملی کافرن کیشە ی نیه بەلام بلی السیوطی کافره رووی گرژ دەکات چونکە ناوی ئەوی زیاتر بیستوو، کەواتە ئەمە یاریه کی مندالانە یه لە سەر بنه مای خۆشویستی تاکە کە سی بنیات نراوه ئەو زانایانە ی کە سودم لییان بینووه یان ناویان لام گەورە کراوه تە کفیریان ناکەم ئەگەر چی کوفرەکانیشیان بزەنم دەلێم لەوانە یه تەوبە ی کردبێ، بەلام ئەوانە ی کە نایان ناسم و ناوم زۆر نە بیستوون و گەورە نەکراون لەلام تە کفیریان دەکەم، هەیانە دەلی مادام زانا بووه من تە کفیری ناکەم جا هەر کە سیکی بیت چونکە گوشتی زانایان ژەهراویه ! جا کە دەلێن مادام مردوو هە نازانین تەوبە ی کردوو یان نا بۆیه تە کفیری ناکەین، ئەم قسە یه شەری نیه چونکە ئەوه ی کوفری بە ئاشکرا لی دەرکەوت دەبێ تەوبە شی بە ئاشکرا لی دەرکەوێ ئینجا دەست هەل دەرگرن لە تە کفیر کردنی، ئەو زانایانە ی ئیمە تە کفیریان دەکەین کوفیریان لە سەر چه سپاوه و تەوبە کردنیان نە چه سپاوه ئیتر بە چی ئەم یه قینه لادەدەن بە گومان ؟ خۆ ئەم قاعیدە یه تان بیستوو یه قین بە گومان لاناچیت، هەر وه ک چۆن موسلمانیک کە بە یه قینی ئیسلامە تی چه سپاوه بە گومان ئیسلامە تی لە سەر لاناچیت، ئەوه ش کە بە یه قینی کوفری لە سەر چه سپاوه بە گومان کوفری لە سەر لاناچیت، بەلام پیم سەیره موسلمانان تەنها لە جووری یه کەم بەلگە بەم قاعیدە یه دەهیننەوه لە جووری دووه مەدا تەواو دژی قاعیدە کەن، جا ئەمە ی ئەوان باسی دەکەن گومانیش نیه بەلکو وه مەمە لە خەیاالی خویان دروستیان کردوو هەچ

ئەصلی نیه، کەسێک بەناوی زید موسلمان بێت لەولاه یەکیک بۆ گوایه دەلێن زید کوفری کردوو، ئەمە گومانە بۆیە بەم گومانە یەقینە کە لاناچیت و هەر موسلمانانە لەلامان، بەهەمان شیوە زید کە کوفری لەسەر چەسپاوه تەکفیری دەکەین، لەولاه یەکیک دەلێن گوایه دەلێن زید تەوبە ی کردوو، ئەمە گومانە یەقینە کە لاناچیت بۆیە لەلامان هەر بە کافر حیسابە تا ئەو کاتە ی بە یەقینی دەزانین تەوبە ی کردوو، بەلام ئەو ی دەرباری ئەم زانایانە دەوترێ گومانیش نیه بەلکو خەیاڵ بۆیە، تۆ دەلێ ئەمە تا کوفرەکانی ئەویش دەلێ کێ نالێ تەوبە ی نە کردوو ! جا گریمان بەر لە مردنی لەنیوان خۆی و الله تەوبە ی کردبێ ئەوا بەلای ئێمە وه هەر کافرە چونکە ئێمە حوکم لەسەر پۆلەت دەدەین پەيوەندیمان بە ناخە وه نیه، الله داوا ی لێنە کردوین حوکم لەسەر ناخ بەدەین بەلکو هەر ناتوانین حوکم بەدەین لەسەر ناخ بۆیە گەر تەوبە شی کردبێ لەنیوان خۆی و الله ئەوا لای الله موسلمانە بەلام ئێمە چونکە ئاگادارین هەر بە کافری دەزانین و حوکم لەسەر پۆلەتە کە ی دەدەین، جا خو گەر بێتو بە یەکیک لەو خاوەن گومانانە بلیم: ئیمام أحمد کافرە، دەلێ بۆ؟ منیش دەلیم: لەوانە یە پیش مردنی کوفری کردبێ من ئاگادار نەبم بۆیە بە کافری دەزانم! بێگومان توشی شی تەوبە ی دەبێت بەم قسە یە، وه حەقی خۆیە تی، بەلام خوشی هەمان شت ئەنجام دەدات بەلام بە پیچەوانە وه، پێی دەلێ فلان زانا کافرە ئەو تا کوفرەکانی، دەلێ لای من موسلمانە، دەلێ بۆ؟ دەلێ کێ نالێ پیش مردنی تەوبە ی نە کردوو بەلام من نایزانم ! ئە ی ئیستا حەقی ئێمە نیه توشی شی بین بەم قسە یە ی ئیوه ؟

جا وهک تەنازولیش گەر بلین قسە کە تان دروستە کە دەلێن ئەوانە ی لە پیشوو مردوون لە زانایەکان تەکفیریان مەکەن چونکە رەنگە تەوبە یان کردبێ ئێمە نەزانین، دەپرسم: بۆ لەسەر ئەم قسە یە نارۆن و جیبە جی ناکەن ؟ خۆتان ئەم بیانوو باطلە تان داھیناوه کە چی راستگۆش نین بەرامبەری و جیبە جی ناکەن، مەگەر ئیوه نالێن تەکفیری ناکەین نە وهک تەوبە ی کردبێ ؟ ئی باشە گەر راست دەکەن بلین: فلان زانا کوفری هە یە گومرا یە بیدە چیه رقم لێیە تی خوشم ناوێت بە ئیمامی نازانم و خەلکی لە کوفر وه لەکانی ئاگادار دەکە مە وه بەلام تەکفیری ناکەم نە وهک تەوبە ی کردبێ من نە یزانم، گەر راستگۆن دەبێ ئاوا بلین چونکە کە الشوکانی باسی ئەم بیانوو بەتالە

دەکات دەلی: ئەوانە ی که پیش خۆمان مردوون و کوفریان هەیه دان بەو دەنیین که کارەکانیان کوفرن و پەردەپۆشی ناکەین بەلکو دەلیین کوفرە بەلام تەکفیریان ناکەین نەوێک تەوبەیان کردبێ ئینجا ئایەتە که دەکاتە بەلگە که سەرەتا هیئامان، ئەمە مانای ووتە که ی الشوکانی-ه الذهبي-ش پیش ئەو ووتە یەکی هاوشیۆه ی ئەمە ی هەیه، جا ئیوه گەر دەست بە ووتە ی ئەم دووانە دەگرن دەبێ بلین: فلان گومراپە بیدەچیە رقم لییه تی خوشم ناوی ئەهلی سوننە نیە ئیمام نیە و هەلەکانی باس بکەیت بەلام تەنها بۆ تەکفیر کردنەو بوەستی گواپە نەوێک تەوبە ی کردبێ، جا دەپرسم ئایا ئیوه ئاوان ؟ بیگومان نەخیر ئیوه راستگۆ نین بەرامبەر ئەم بیانوووە باطلە و جیبەجیی ناکەن، چونکە بیانوووە که تەنها باسی تەکفیر نەکردن دەکات نەک شتی تر، که چی ئیوه نەک هەر تەکفیریان ناکەن بگرە بە ئیمام ناویان دەبەن و پەحمەتیان بۆ دەنیرن و خوشتان دەوین و زۆر ریزیان دەگرن و بگرە زۆربەتان وەلای و بەپاڵ لەسەر ئەمانە دادەمەزینن دەلین ئەو ی ئەمانە تەکفیر بکات خەواریجە دەبێ بکوژری ئەمانە فیتنەن بەرۆکی ئوممەتیان گرتوووە تەکفیری پیشەواکانمان دەکەن، باشتریان دەلی خەواریج نین بەلام شایستە ی تەمبێ کردنن ! کهواتە درۆتان کرد ئیوه ئەم بیانوووە جیبەجیی ناکەن ئیوه تەنها بەیەک شت رازین جگە لەو بە هیچی تر رازی نین ئەویش ئەو یە که بلین: هەموو ئەو زانایانە ی که کوفریان هەیه بە موسلمان و ئیمامیان دەزانین و خوشمان دەوین و بەرگریان لیدەکەین و بە توندی دژی تەکفیر کردنیان دەوێستین، جگە لەمە بە هیچ شتیکی تر رازی نین زمانحالیشتان هەر ئەمە دەلیت.

گومانی شەشەم:

بەھۆی تەکفیر کردنی زانایان دەبێ زۆرینەى موسلمان تەکفیر بکەین

هەر وەك زانیمان لەدوای سەدەى سییەم وورده وورده أبو حنیفة گەرە کراره تا وای لێهات
لە پڕێک بووه کورپێک، ئەمەش بووه هۆی ئەوێ کە کاریگەری دروست بکات بەسەر سەدەکانی
دواتر، ئەوێ ژیاوه و چاوی کردۆتەووە بیستووێتێ چوارمەزەب هەیه لەناو ئەهلی سوننەدا سەر
مەزەبەکانیش ئەمانەن: أبو حنیفة ومالك والشافعي وأحمد، ئێتر ناوی أبو حنیفة هەر لەسەر
دەم بووه و لە کتێبەکاندا مەزەبەکەى سەنگی بۆ دانراوه و هەمان حیسابی سێ سەر مەزەبەکەى
ترى بۆ کراره، بۆیه دەبینین لەلای زۆربەى زانا موسلمانەکانی دواى سەدەى سییەم أبو حنیفة بە
ئیمام دانراوه تا دەگاتە ئەمڕۆش موسلمانان هەر بە ئیمامی دەزانن، بەهەمان شیوه ئەو زانایانەى
کە لەدوای سەدەى سییەم ژیاون و توشی کوفریان بیدە بوونە بە دەگمەن دەبینیت ئەمڕۆ
یەکیکیان بە کافریان بیدەچی ناو ببری هەمووی کراره بە ئیمام، جا موسلمانێکی حەق ویست
کە ئەم بەلگانهى نیشانهى دەدەیت دەربارەى أبو حنیفة و زاناکانی تر کوفرو بیدە و گومراپیەکانی
ئەوانی بۆ پروون دەکەیتەو، دەڵێ من أبو حنیفة و زاناکانی تر بە کافر دەزانم، بەلام دواتر سەیر
دەکات ابن تیمیة و قوتابیەکانی ونەجدییەکان و موسلمانانی ئەمڕۆش تەکفیریان ناکەن و بە ئیمام
ناویان دەبەن خەریکە جوړپێک لە رقی بۆ دروست بێت بەرامبەریان ئێتر دەکات بە موناقلەشە
لەگەڵیان تا وای لێدیت دەڵێ ئیوه ئەم جوړە زانایانە تەکفیر ناکەن و بە ئیمامیان دەزانن سەرەرای
زانینی کوفرەکانیان ؟ کەواتە ئیوهش کافرن وەك ئەوان، دواتر سەیری حالی خۆی دەکات زۆربەى
موسلمانەکانی دەوروبەری ئەم زانایانە بە ئیمام دەزانن خەریکە فکری تەکفیر کردنی ئەوانیشی بۆ
دروست بێ، ئێتر کە بیر لە هەموو ئەم شتانه دەکاتەو و سەیری حالی پیشووی خۆی دەکات دەکات
بەو ئەنجامەى کە تەکفیر کردنی أبو حنیفة و زاناکانی تر کارەساتیکی گەرەیه و فیتنەى بەدوا
دادیت وات لێدەکات هەرچی زانا و موسلمان هەیه تەکفیریان بکەیت بەهۆیهو وای لێدیت کەس

لە دەستت دەربازی نابێت مەگەر تەنھا ئەوانە ی که وهک خۆت تە کفیری ئەو زانیانە دەکەن که کوفریان هەیه، بۆیه بیر لە وه دەکاتە وه که چۆن خۆی لەم تەنگژیه دەرباز بکات، ناچار دەگەرێتە وه بۆ حاڵی پێشووی دەڵێ أبو حنیفة وزاناکانی تریش که کوفریان هەیه تە کفیریان ناکەم و تێکەڵی ئەم باسانە نابم تا به دوور بم لەم فیتنەیه ی پێشوو، ئەم حاڵە تە خۆم لە که سیکم بیستوو که ئاوی بە سەر هاتوو ئەگەر چی ئەمە حاڵی زۆرینه یه بەلام وهک نموونه ئەمەم لایه.

لە وهلامی ئەم گومانە دا دەڵێن:

برا و خوشکی موسلمان تۆ ئەو کاتە لە عەقیدە کەت بترسە که کوفری که سیک وهک پۆژی پروناک دیارە لێتە وه و دەزانی تە وه به شی نه کردوو که چی هەر به موسلمانانی دەزانی و بگره به ئیمام وه سفی ده کهیت و به رگری لیده کهیت، به راستی ئەم کاتە حەقە که لە عەقیدە کەت بترسی و بلی گەر الله تعالی لە قیامەت لیم پرسی بۆ فلانت تە کفیر نه کرد که کوفره کانیت هەمووی دەزانی ؟ چی وهلام بدەمه وه ؟ بلیم شوینی فلان زانا که وتم ئەو ووتی ئیمامه منیش کوێرانه شوینی که وتم و وتم مادام تۆ ووتت ئیمامه کوفریشی هەبیت لای منیش هەر ئیمامه، یان شوینی زۆرینه که وتم زۆر به ی خەلکی لە سەر ئەم حاڵە ی من بوون، ئە ی مەگەر الله تعالی لە چەندین شوینی قورئاندا باسی زۆرینه ی نه کردوو به خراپه و زهم کردن ؟ بگره ناوی زۆرینه نه هاتوو ئیلا به زهم نه بیت، جا ئە ی موسلمان لەم حاڵە تە دا لە عەقیدە کەت بترسە به تاییه تی که هەلوە شینه ره وه ی سییه م تاییه ته به مه، وه هیوادارم ئەوانە ی که کوفری زاناکان دەزانن و کوێرانه به رگریان لیده کەن و گەر هیان دەکەن و به رزیان دەکەنه وه به سەر ئوممه تدا لە قیامەت وهلامی ئەم پرسیاره بدەنه وه (کوفره کانیت دەزانی بۆ تە کفیرت نه کرد) ؟ جا ئایا وهلامه کانیان به که لکیان دیت و بۆیان دەبیت به عوزر له ویدا ؟ الله أعلم، جا بۆیه موسلمان تۆ ئەو کاتە لە خۆت بترسە که که سانیک تە کفیر ناکهیت و به رگریان لیده کهیت که دنیای کوفریان هەیه، نهک ئەو کاتە لە خۆت بترسی که تە کفیری خاوهن کوفره کان ده کهیت، من پیم سهیره ئەو کاتە ی که ئاگاداری کوفره کانیا نی به موسلمانیا ن دەزانی و خۆشت دهوین زۆر ههست به ئاسوده ی ده کهیت ! که چی کاتی که تە سلیم

بە حەق دەبیت و تەکفیریان دەکەیت ئەوکات هەست بە نارەحەتی دەکەیت ! ئایا لەکامە باردایە حەق وایە نارەحەت بیت ؟ لەوکاتە ی که خاوەن کوفرەکانت لی بوووەتە موسلمان و ئیمام ؟ یان لەوکاتە ی که تەکفیریان دەکەیت ؟ فأي الفريقين أحق بالأمن ؟ ئایا کامەتان شایستەر ترن بەوێی که ئاسودە بن بە عەقیدەکە یەوێ ؟ تۆکە بە خاوەن کوفر دەلیی کافر ؟ یان ئەو که بە خاوەن کوفر دەلیی ئیمام ؟ پاشان ئەم باسە گومان و تەئویلی زۆر تێدایە ئەوانە ی تەکفیریان ناکەن زۆر بەیان بەهۆی جەهلەوێیە و بەشیکیشیان تەئویلیان هە یە بەلام تەئویلی نابەجی بۆیە و ئاسان نیە که هەلۆەشینەرەوێ سییەم جیبەجی بکەین لەسەریان و بلیین أبو حنیفة یان فلان زانای کۆن کافرە ئەوێ تەکفیری نەکات ئەویش کافرە، خو ئیمە لە تەکفیر کردنی أبو حنیفة ووتەکانی سەلەفمان بە دەستەوێیە نەمانبینی سەلف ئەو که سەنە تەکفیر بکەن که أبو حنیفة بە کافر نازانن، جا بۆیە گومان و تەئویل لەم بابەتەدا یە کجار زۆر و بەهێزە بەتایبەتی که دەبینی ئەم هەموو زانایە سەدە دوای سەدە هاتوون بە ئیمامی ناو دەبەن گومانە که بەهێزتر دەکات، بەلام داخەکەم ئێوێ نەک هەر تەکفیری ناکەن بەلکو ئامادەش نین بلین گومرا و بیدەچیە بگرە کردووتانە بە ئیمام کیشە که گەرە که لێرەدایە کاتییک بە ئیمامی دەزانیت بیگومان دژی ئەوانەش دەوێستیتەوێ که تەکفیری دەکەن یان تەبیدی دەکەن و اتا حەقت لی دەبیت بە باطل و لەپیناوی باطل دەجەنگی، جا سەبارەت بەم گومانە گریمان ئەوێ أبو حنیفة و هاویشیوێکانی تەکفیر ناکات کافر بیت و هەلۆەشینەرەوێ سییەم بیگریتەوێ، کاتییک کەسی یە کەم دەکەوێتە کوفرەوێ تۆ تەکفیری دەکەیت که کوفرەکەت لە لا چەسپا بەلام یەکیکی تر جاهیله یان خاوەن گومان و تەئویله تەکفیری ناکات، لێرەدا هەلۆەشینەرەوێکە بۆ ئەو ترسی لەسەرە نەک بۆ تۆ، جا گریمان ئەوێ تەکفیری ناکات ئەویش کافر بیت، تۆ کەسی یە کەم تەکفیر کرد ئیتر کەسیکی تر که تەکفیری ناکات بەهەر گومان و تەئویلیک بیت ئەوا نیوان خوێی و الله که لە قیامەت عوزری چی بوو، بەلام تۆ بە تەکفیر نەکردنت بۆ کەسی دووێ مەترسی هەلۆەشینەرەوێ سییەم تەلەسەر نیە، گەر بلیی ئەوێ أبو حنیفة تەکفیر نەکات دەبی ئەویش تەکفیر بکەم ئەگینا خوێم کافر دەبم ئەوا ئەمە زنجیرە ی تەکفیرە که موێتەزێله دایان، پیناوه پێچەوانە ی عەقیدە ی ئەهلی سوننە یە، بۆیە کوفرت لەهەر زانایە ک بینی

تە کفیری بکە بە لّام بۆ ئەو کە سە ی کە تە کفیری ناکات بواری خیلاف بێلەو تێیدا ئە گەرچی حەق بە تۆش بێت چونکە ئە گەرچی زانایان بازنە ی عوزر هێنانەو بۆیان تە سکتەرە چونکە جاھیل نین بە لّام گومان و تەئویلی هێندە زۆریان بۆ دروستکراوە زۆر زیاترە لە جاھیلە کە وە ئێمەش خۆمان کە بە شوینکەوتە ی سەلف دەزانین شتێک ناکەین کە ئەوان نەیان کردبێ کەس لەوان نە یوو تەو ئەو ی أبو حنیفە تە کفیر نە کات کافرە، بۆیە دەبینیت موسلمانێ ئە مەرۆ پیرە میژدیکی نە خویندەواری جاھیل زۆر بە ئاسانی تە کفیر دەکات، بە لّام گەر کۆمەلێک کوفری زانیە کی بۆ بژمێریت ئامادە نیە تە کفیری بکات بە هۆی زۆری گومانەکان کە دروستکراوە بۆ موسلمانان، ئە مەش ھەموو کاریگەری گەورە کردنی زاناکانە بە سەر خەلکیەو زۆر بە ی موسلمانانی ئە مەرۆ ولّە الحمد کە کوفر لە کە سیکی ھاوسەردەمی خۆیان دەبینن دەست بە جێ تە کفیری دەکەن ئە گەرچی ئە م کە سەش لە ھەموو پروتیکدا عەقیدە ی پاک بێت تەنھا لە یە ک بابەتدا کە وتبێتە کوفرەو کە چی ھەر تە کفیری دەکەن بگرە ھەندیکجار لە وانە یە کە سیکی سەردەم تە کفیر بکەن بە هۆی بچوو کتری شووبەو، بە لّام ھەر ھەمان ئە م موسلمانە کاتی ک ژمارە یە ک کوفری زانا کۆنەکانی نیشان دەدەیت وە ک مە دخەلیەکان پیشە ی دەبێتە عوزر هێنانەو بۆیان، چونکە کاریگەری دەور بەر و سەردەمی لە سەرە ئە م زانا کۆنانە لە لای گەورە کراون، خۆ گەر بێتو ھەر ئە و موسلمانە ی ئە مەرۆ کە زانیە کی سەردەمە کە ی کە لە ھەموو بابەتە عەقیدەییەکان ھاواریە تی و کوفری بە طاغوت کردوو و پەرلەمان و دەنگدان و دیموکراسی بە کوفر دەزانیت و شیرکی نیە لە بابەتی گۆر و پیاوچاکان بە لّام لە یە ک بابەتدا دەکەوێتە کوفرەو رێک تە کفیری دەکات ھەر چەند پێی بلی ئە م کە سە لە شتەکانی تردا ھاواریە سودی زۆر بوو کتیب یان ووتاری بە سودی ھە یە قوربانی داوہ لە م پێناو، موسلمانە کە گالتە ی بە م قسانە دیت و دەلی ئەو ی بکەوێتە کوفرەو کافرە جا ھەر کە سیکی بێت و ھەر چی کردبێت، تەنانەت ھەندیکجار ببینن ئە و کە سە لە گەل کافراندا تەنھا وێنە ی گرتوو زۆر توند دژی دەوستان و قسە ی لە سەر دەکەن ھە یانە رەنگە تەنھا بە مە تە کفیری بکات، بە لّام کە ئە م ھەموو کوفرە ی زانا کۆنەکان دەبینیت ئامادە نیە تە کفیریان بکات بگرە بەرگیشیان لێدەکات و دژی ئە و کە سانە دەوستان کە تە کفیری دەکەن چونکە کاریگەری سەردەم وای لێکردوو ناوی ئە م زانیانە ی ھەر بە

گەورە کراوی بیستووە جورئەت ناکات لەم بارودۆخە بێتە دەرەو، بەلام بۆ زاناکانی سەردەمی
 خۆی کە کەوتوونەتە ناو کوفر گالتهی بەم مەنەجە دیت کە خۆی لەسەریەتی بەرامبەر زانا
 کۆنەکان، واللّٰه المستعان چ تیکەلی و دژبەیهک بوونیکی ئەم مەنەجە ! هۆکارەکەشی هەمووی
 ترسی لادانە لە ووتە ی شیخەکانیان.

گومانی مەوتەم:

مەزەبەبی أبو حنیفة تا ئیستاش ماوتەو و سەنگی بو دانراو

پیشتر باسی ئەوێمان کرد کە قازی أبو یوسف قوتابیەکە ی أبو حنیفة لە سەردەمی هارون الرشید کراوە بە گەورە ی قازییەکان و اتا لە هەموو شارەکان ئەو قازی دیاری دەکرد، بێگومان ئەوانەشی دەکرد بە قازی کە حەنەفین و بەپێی مەزەبەبی أبو حنیفة حوکم و قەزاوەت دەکەن، ئەمەش وایکرد ئەم مەزەبەبە زۆر تەشەنە بکات، پاشان دوای ئەوانیش عوسمانیەکان بەهەمان شیوە حەنەفی بوون و وولاتی زۆریان لەژێر دەست بوو کە حوکمیان بە مەزەبەبی حەنەفی دەکرد ئەمەش وایکرد تا ئیستاش بۆلوترین مەزەبەب لە جیهانی ئیسلامیدا لەسەر بنەمای زۆری شوێن و ژمارە ی شوێنکەوتوان مەزەبەبی حەنەفی بێت.

المعلمی لە وەلامی تانەدانی الکوثری لە سفیان الثوری و الأوزاعی دەڵێ: زانیمان چۆن مەزەبەبەکە ی ئیوێ بۆلای بوویەو:

یەکەم: پەییوەست بوون بەم مەزەبەبە و خۆیان پێیەو خەریک کرد چونکە هۆکاری نزیک بوونەو بوو بۆ بە دەست هێنانی پلە و پایە بەبێ ماندوو بوون لە گەڕان بە دوای فەرموودەدا بە گۆیگرتن و لەبەرکردن و گەڕان بە دوای حالی راویبەکانی و عیللەتەکانی و جگە لەمانەش، چونکە بینیان گەر کەسیک شتیکی کەم لەمانە فیڕ بێت ئەوا بەسە بۆی کە دواتر بتوانی بە پەئی خۆی فەتوا بدات و لەناکاو دەبێت بە خاوەنی پلە و پایە.

دووهم: هاوێلەکەتان (واتا: أبو یوسف) پۆستی گەورە ی قازییەکانی پێدرا، جا ئەوانیش سوور بوون لەسەر ئەوێ کە هیچ کەسیک نەکەن بە قازی لە شارێک لە شارەکانی ئیسلام ئیلا دەبێت لەسەر مەزەبەبی خۆیان بێت، جا خەڵکیش حەزیان چوو بۆ ئەم مەزەبەبە تا بکرین بە قازی، جا پاشان قازییەکان هەوێیان دەدا کە ئەم مەزەبەبە بۆلای بکەنەو لە هەموو شارەکاندا.

سێیه م: فیتنه ی خلق القرآن له سەر دەستی هاوه لانی ئیوه بوو، وه له خیلافه تی المأمون والمعتصم والواثق بهردهوام بوو، هیژی دهوڵهت هه مووی له ژێر دهسه لاتی ئەوان بوو جا هه وڵیاندا بۆ بڵاو کردنه وهی مه زه به که یان له عه قیده و فیهدا له هه موو شوینیکدا، وه هه رکه سیک له فیهدا موخاله فیهانی کردبوایه په لامهریان دهدا به جوړه ها شیوه ئازاریان دهدا، هه ربویه په لاماری أبو مسهر عبدالأعلى بن مسهر-یان دا زانای شام و میراتگری فیهی الأوزاعي وئیمام أحمد بن حنبل هه لگری ئالای فیهی حه دیت و أبو یعقوب البویطی جیگره وهی الشافعی وابن عبدالحکم و جگه له ویش له زانا مالکیه کانی مصر، وه له کتیی (قضاة مصر) به شیک له و شتانه ی تیدا هاتوو هه که ئەنجامیان داوه له مصر

چواره م: غهیره عه ره به کان دهسه لاتیان هه بوو به سەر دهوڵهتدا، جا ده مارگیریان هه بوو بۆ مه زه به که تان به هوی ره گه زایه تیه وه، وه به هوی هه بوونی فراوانی له روخسه ت و فیل کردن له مه زه به که تان.

پینجه م: کۆمه لیک دهوڵه تی غهیره عه ره ب به دوای یه کتردا بوون.

شه شه م: هاوه لانی ئیوه هه لسان به بانگه شه یه ک که هاوشیوهی نه بوو، له م پیناوه شدا درۆیان حه لال کرد ته نانه ت درۆکردن به ده می پیغه مبه ر ﷺ هه رو هک چۆن ده یبینه له و کتیبانه ی ده رباره ی مه دحی أبو حنیفة نو سراون.

حه وته م: ئەم کاره یان ته واو کرد له سەر بنه مای هه له هه رو هک کتیی (التأییب) ی الکوثری که رۆی نموونه یه کی بالآ ده بینیت له م هه لانه دا، هه رو هک چهند نموونه یه کم پروونکرده وه له م هه لانه دا له کتیی (الطلیعة) وه له م کتیبه شدا، وه هه ندیک له م هه لانه له م ژیاننامه یه دا پروونم کرده وه. (واتا: ژیاننامه ی سفیان الثوری). بر وانه [التنکیل: 435/1-438]

و وتم: مه به ستی له غهیره عه ره به کان به گشتی فارسه که له ناوچه ی خوراسان جیگیر بوون، ئەم ناوچه یه ش له و کاته دا له ئیرانه وه تا هینه ده رۆیشت، وه شوړشی عه بباسیه کان دژی ئومه ویه کان له خوراسان سه ری هه لدا و ئەوان سه رکر دایه تی ئەم شوړشه یان کرد بویه فارسه کان دهسه لاتیان به هیژ بوو له خیلافه تی عه بباسیه کاند، وه له هیچ شوینیک به قه ده ر خوراسان مه زه به ی حه نه فی

بەهێزو بەربلاو نیە تا ئیستاش، لەبەر ئەوەی أبو حنیفة بە ئەصل فارسی و خەڵکی شاری کابول-ه که دهکاته پایتهختی ئیستای ئەفغانستان ئەمە وایکرد فارسیەکان مەیلیان بۆ مەزەبە کە یە هەبیت، وه خوراسانی ئەوکاتیش واتا ئێران و ئەفغانستان و پاکستان و تورکمانستان و ئۆزبەکستان و کازاخستان و طاجیکستان و قیرغیزستان ئەم وولاتانەش ئەوکات هەموویان فارسی بوون و دراوسی یە کترن و هاو سنوورن، بۆیە ناوچە یەکی زۆر لەبارە بۆ تەشەنە کردنی مەزەبە کە بەبێ پچران بەهۆی لایەنی رەگەزایەتی و ئاسانکاریەکانی ناو مەزەبە کە و چوونە ناو دەسەلاتەوه، ئەمە مەبەستی المعلي بوو له ووتەکانیدا.

مقبل بن هادي الراعي ده‌ئێ: بەهۆی ئەوەی حەنەفییەکان دەسەلاتی قەزایان هەبوو ه زۆربە ی سەردەمەکان، دەبینی زۆریک لە زانایان ناتوانن بە راشکاوی تانە لە أبو حنیفة بدەن، ئەوەتا البیهقی لە کتیی (مناقب الشافعي) لە ابن أبي حاتم تانەدان لە أبو حنیفة نەقل دەکات، ابن أبي حاتم بە راشکاوی ناوی أبو حنیفة دەبات، البیهقی لەو نەقلی دەکات و ده‌ئێ: أبو فلان ووتی، ناوی أبو حنیفة بە راشکاوی نابات، ئەوەتا ابن حجر لە کتیی (التقريب) لە ژياننامه‌ی أبو حنیفة ده‌ئێ: فەقیمیکی ناوداره، ئەمەش لادانە لە بابەت لە لایەن ابن حجر-هوه، چونکە ئەو باسی ئەم دەستەواژە ی نەکردوو ه لە پیشەکی کتیبە کەدا، ئەم حوکمەش کە داویەتی لە سەر أبو حنیفة نە مانای جەرح دەدات نە مانای تەعذیل نەدات. [نشر الصحیفة: 5-6]

ووتم: قسە کە ی راستە چونکە کتیی (تقريب التهذيب) دەربارە ی حالی پراویەکانە لە پرووی فەرموودهوه، لە لای ابن حجر شاراوه نیە کە أبو حنیفة حالی چۆنە لە فەرمووده‌دا، ئیتر هاتوو ه باسی ئەوه دهکات فەقیمیکی ناوداره بۆ خۆدزینەوه لە تەزعیف کردنی، وه سەرەپای ئەم هۆکارەش کە المعلي و الوادي باسیان کرد بەپای من زۆربە ی هەر خۆیان لەو ئاستەدا نین کە قسە لە سەر زاناکان بکەن، بۆ ئەم زانا کافرو بیدعە چیانە کەس گەورە ی کردن جگە لە خەلف ؟ خۆ گەر بە خراپەش باسیان نەکردبوایە دەیانتوانی گەورە ی نەکەن، خۆ لە سەردەمی سەلەفیش قازییەکان حەنەفی بوون بەلام سەلەف سلیان نەکردهوه له ووتنی حەق.

گومانی هەشتەم:

حوکمی ئیسلام نەماوە لە ئیستادا کەچی ئیوەش خەریکی زانا کۆنەکان

ئەوانە ی خۆشەویستی ئەم کافرانە لەگەڵ خۆنیان تیکەڵ بوو دواى ئەوەی بە بەلگە بێ دەنگیان دەکەیت و ناتوان وەلامت بدەنەووە ئیتر پێگایەکی تر دەگرە بەر بۆ سۆز جۆلاندى خەلک و دوور خستەوویان لە راستیەکان، ئینجا دەست دەکەن بەم جۆرە قسانە:

حوکمی ئیسلام نەماوە خەلک بێ ئاگایە لە تەوحید

کوفری پەرلەمان و دیموکراسی و دەنگدان و عەلمانیەت باوە لە ئیستادا
خەلکی نازانن تەوحید چیه

ئیمە کێشەمان لە سەرگەرانەووەی حوکمی ئیسلامە

کێشەمان لە تەوحیدی الأسماء والصفات و حالى زانا کۆنەکان نیە

خەلکی بەم باسانەووە خەریک دەکەیت تا بیریان بۆ تەوحید نەچیت

بانگەوازی تەوحید تیکە دەیت و خەلکی بەم شتانەووە سەرقال دەکەیت

کە ی لە دارالاسلام ژیان ئەوکات ئەم باسانە بکەرەووە

ئێستا کە ی کاتی ئەوەیە بزانیان أبو حنیفة و فلان و علان عەقیدەیان چۆن بوو

ئیمە کێشەمان لەگەڵ طاغوتان و مەدخەلیەکان و ئیخوانەکان هەیه هتد

ئێتر بەم جۆرە قسانە دەیانەوێ وات لێبکەن کە ئەم هەوڵ و تیکۆشانە ی تۆ نە ک هەر
سوودی نیە بەلکۆ زیانیکی گەورە ی هەیه بۆ سەر بانگەوازی تەوحید.

لە وەلامی ئەم هەموو گومانەدا دەلێین:

بە ئی راستە ئیمە لە سەردەمی کدا دەژین کە حوکمی ئیسلام نەماوە و خەلکی بێ ئاگان لە

ئىسلام کەس ئینکاری لەم شتە ناکات، وە دەبێت پشکی شیر بەر بانگەوازی تەوحید بکەرەوێ لەم

سەردەمەدا بەلام ئایا ئەمە مانای ئەوەیە کە دەست لە ھەموو شتێک ھەلگیریت و باسی ھیچ نەکەیت جگە لە تەوحید ئەویش تەنھا بەشیکی دیاریکراوی ھەروەک ھەندیک بە تەوحیدی حاکمیەت ناوی دەبن ؟ بۆمەگەر ھەرفیروونی تەوحید نیە موسلمان بەرەو ئەو پادەکیشتی کە بە کافر بلێ کافرو نەیکات بە ئیمام و گەرەوی نەکات ؟ وە لە لۆمە ی لۆمە کارانیش نەترسی ؟ یان پێتان وایە لە دەست بەتالیەو موسلمان ئەم بیرۆکانە ی بۆ دیت ؟ دواتر بە درێژایی 1400 سالی ئەم دینە کە ھەر سەردەمیەک فیتنە یە ک لە ئارا دا بوو و خەلکی پێی موبتەلا بوونە بەلام نەمان بینووە کە لە سەردەمی کدا ھەموو کتیبەکان تەنھا لە سەر ئەو بابەتە بنوسی کە خەلکی خەریکین و بابەتی تر ھەمووی پشتگوێ بخری، بەلام کەس حاشا لە وراستیەش ناکات کە تۆ دەبیّت ھەوڵی زیاتر بدەیت بۆ تیمار کردنی دەردە گەرەکان و زیاتر گرنگی بەو بدەیت، وەک دەووتری گەر چویتە شارێک خەلکی توشی فیتنە ی رێبا ببون تۆش باسی زینات بۆ کردن ئەوا خیانەتت لێیان کردوو، بەلێ راستە تۆ لەم سەردەمەدا کە کوفرە ی سەردەم کە بریتیە لە حوکم نەکردن بە قورئان ھەموو وولاتیکی گرتۆتەو دەبیّت عالیم و عەوام بەپێی توانای خۆیان کۆششی یە کە میان بۆ ئەو دەبیّت کە خەلکی ئاگادار بکەنەو لەم کوفرە و زیاتر جەخت لە باسکردنی بکەن، بەلام کەس نالێت عیلعی تەفسیر و فەرموودە و فیقہر باس مەکەن و مەپێلن تەنھا خەریکی تەوحیدە کە بن، بۆیە ئەم قسە عاطفیە بۆ کەسیکی مەدخەلی بکەن کە مزگەوت و دەرس و دەورە ی پێدراو ھەو و پڕۆ باسی بابەتانی ک دەکات کە ئەگەر خەلکی لێی شارەزاش بن ھەر کافرن، کەچی وازی لەم بابەتەنە ھێناوە کە خەلکی پێی موسلمان دەبیّت و دەربازی دەبیّت لە کوفر، نەک ئەم قسانە بەرەو پرووی موسلمانیک بکەن کە ھەوڵ دەدات بەپێی توانا بۆ بانگکردنی خەلک بۆ تەوحید و پروونکردنەو دە ی دینی ئیسلام وەک خۆی کە ھە یە بەلام ھەست بەو ھش دەکات کە زۆربە ی موسلمانان دوورن لە مەنەجی سەلف و موبتەلا بوونە بە مەنەجە خوار و خێچە کە ی خەلف و معاصرین بۆیە دە یەوێت ئەم ھەلە یەش لە ناو موسلماندا ئاماژە پێدات و چاکی بکاتەو، ئیو کاتیک ئەم قسانە بکەن کە ھەموو بانگەواز لە سەر شانی ئەم کەسە وەستای بە سەرقال بوونی ئەو بانگەواز بوەستی، الحمد للہ موسلمانان زۆرن بە تاییەتی لە تۆرە کۆمەلاتیەکان کە شوینێکی لە بارە بۆیان

کە بانگەوازی تێدا بکەن، بۆیە لەناو ئەم هەموو جەنجالی و قەرەباڵغیەدا گەر موسلمانێک کتیبێک بنوسیت دەربارەی زانیەک مانای ئەوە نیە تەو حیدی وازلێی ناو و هەموو ژبانی تەرخان کردووە بۆ روونکردنەوێ حالی ئەم زانیە، من باسی ئەزمونی خۆم دەکەم بۆتان ئەوە شەش مانگە خەریکی نوسینی ئەم کتیبەم، ئایا نوسینی ئەم کتیبە وای لە من کرد واز لە بانگەوازی تەو حید بەینم ؟ ئایا ئیتر تەواو ناتوانم باسی کوفر بە طاغوت و کوفری حزبەکان و دیموکراسی و پەرلەمان و دەنگدان بکەن ؟ ئیتر ناتوانم باسی وەڵاء و بەراء بکەم ؟ تەواو من لەم هەموو شتە بیبەش دەبم بەهۆی نوسینی ئەم کتیبە ؟ ئەمە چ بیانووێکی لاواز و دۆراوە گرتووتانە بەر ، ئاخەر من مۆبایلەکەم بە دەستمەوێە لەیەک کاتژمێردا دەتوانم کوفری أبو حنیفة و کوفری مەدخەلیەکانیش پۆست بکەم، دەتوانم کوفری ئەشعەریەکان و کوفری حکومەتیش پۆست بکەم، دەتوانم باسی کوفر لە تەو حیدی ئولوهیەت و کوفر لە تەو حیدی الأسماء والصفات بکەم، کوا ئەم ئیلزامتانە ی کە ئیو بەسی دەکەن بۆ لە من نایەتەدی ؟ بۆ دەتوانم لەیەک پۆژدا پۆستی بکەم پەددی مەدخەلیەکان بەدەمەوێە لەهەمان پۆژدا پۆستی بکەم پەددی خەواریجەکان بەدەمەوێە ؟ بۆ أبو حنیفة هەموو ژبانی داگیر نەکردووە و لە هەموو بابەتیکی دانەبرپوم ؟ وا خەریکم باسی حالەتی بکەم کە خۆم تێدا دەژیم و مومارەسە ی دەکەم ئیتر ئەم بیانوو و دۆراوانە چیە باسی دەکەن گوا یە گەر پۆست کرد یان نامیلکە یە ک یان کتیبێکت نوسی لەسەر زانیەکی کۆن ئیتر تۆ تەواو تا ژبانت ماوە ناتوانی باسی تەو حید و کوفری سەردەم بکەیت، پاشان چەند مانگێک خۆم خەریک بکەم بە نوسینی کتیبێک کە تەواوی ئەو باسانە ی دەمەوێت تێدا بنوسم باشترە لەوێ شەو و پۆژ خەریکی ئەم باسە بم و کاتم بە مشتومر بکوژم، ئیتر ئەوێ مشتومر بکات دەلێم فەرموو ئەم کتیبە بخوینەوێە ئامادە نیم خولەکی بکاتم بە مشتومر کردن لەسەر أبو حنیفة بکوژم، سەبارەت بەتۆی خوینەریش گەر هەر چەند خوینەریکی خراپ بیت ئەوا دەتوانی بە ماوێ مانگێک ئەم کتیبە بخوینیتەوێە، لێرەوێش زەمانت پێدەدەم کە ئەم کتیبە فایرۆس نیە بچیتە گیانتەوێە و دوورت بخاتەوێە لە باسکردنی تەو حید و شیرک بەلکو گەر ئازا بیت دەتوانی بە هەفتە یەک بیخوینیتەوێە ئیتر قبوڵی ناو پۆکی کتیبە کە دەکەیت یان نا شتیکی ترە بەلام دڵنیا بە فایرۆس نیە هەموو کات و ژبانت

لێ داگیر بکات و بواری ئەوەت نەمێنێ چیتەر قسە لەسەر کوفرەکانی سەردەم بکەیت، جا سەیرەکە
 لەو دایە لە تۆرە کۆمەڵاتیەکان زۆربەیان کاتیەک دەبینن باسی تەفسیریان فەرموودە یان فێقەر
 یان جاری وا باسیکی دونیای یان باسیکی کۆمیدی دەکریت بەلایانەووە ئاساییە هیچ قسە ناکەن
 بەلام کە دەبینن باسی أبو حنیفە یان ھەرزانیەکی تر دەکریت پێک دەلێن: براکەم باسی تەوحید
 بکەیت باشتر نیە ؟ واتا زمانی حالیان دەلێ باسی چی دەکەیت بیکە تەنھا باسی ئەو زانیانە مەکە
 کە خۆشەویستیان لەگەڵ خۆینمان تێکەڵ بوو کە هیچیش دەربارەیان نازانین تەنھا سەردەم
 وایکردوو لەلامان گەورە بکرین، دواتر گریمان من کە سیکم تەنھا لەو بواری دەزانم تەنھا لەو قسە
 دەکەم، تۆ لە تەفسیر دەزانیت لەو قسە دەکەیت، یەکیکی تر لە فەرموودە دەزانیت لەو قسە
 دەکات ھەرکەسە و بەپێی زانست و توانای خۆی، فەرموون خۆ من دەرگام بە پرووتان دانەخستوو
 ھێندە باسی ئەو بابەتانە بکەن کە بە پێویستی دەزانن تا تواناتان تێدا نامیڤیت، خۆ من پێگام لێ
 نەگرتوون ! فەرموون باسی حکومەت باسی پەرلەمان باسی حزبەکان باسی مەدخەلیەکان باسی
 ئیخوان باسی ھەرشتیکی بکەن کە پێتان خۆشە تا ھێزتان تێدا نامیڤیت باسی بکەن، واللہ نە من
 نە کتێبەکەشم پێگرتنیە لە بەردەمتان، ئێمە نابینە ھۆکاری پەخستی بانگەوازی تەوحید بگرە
 لە زۆریک لەوانە چالاکترین کە ئەم بیانوو دەپاروانە باس دەکەن، پاشان ئەم بابەتە شتیکی نیە
 کە زانین و نەزانی وەک یەک بێت کە بووتری زانیی سودی نیە و نەزانیی زانیی نیە، مەنەجی
 سەلف لە مامەڵە کردندا لەگەڵ کەسانی موخالیف زۆر غەریب کەوتوو بگرە قبوڵی ناکەن،
 مەنەجی خەلف لەگەڵ خۆینمان تێکەڵ بوو کە وایان لێھاتوو بەلێن فلان زانا بەلێ کوفری ھەبە
 بەلام چونکە کتێبی بە سودی نوسیووە موسلمانە ئیمامە تەکفیر ناکریت بە کوێرای چاوتان ئەو ھەشی
 باسی بکات بە خراپە شایستەیی ئەو ھەبە بکوژری بەند بکری تەمبێ بکری... ھتد، واللہ ئەمە
 کارەساتیکی گەورەبە کە ئەمڕۆ موسلمانان تێیکەوتوون بە بیانووی ئەو ھەبە چونکە سەردەمەکە
 گۆراو ئاساییە کافر بکەیت بە ئیمام گرنگ ئەو زانیە کێشەیی بۆتو نەبێت، لە گۆر پەرسی کوفری
 ھەبێت لە تەوحیدی الأسماء والصفات کوفری ھەبێت هیچ کێشە نیە بەلامانەو ھەرموسلمانە
 مادام لە بابەتی طاغوتی حاکمیەت و حوکم بە قورئان دژی ئێمە نیە ئێتر کێشەمان لەگەڵی نیە !

واتا بابەتی تە کفیر بۆتە شەخصی بە پێی سەردەم و بەرژەوهندییەکان کافر و موسلمان دابەش دەکریت، ئەمڕۆ من هەوڵی گەڕانەوهی حوکمی ئیسلام دەدەم هەموو گیانت کوفر بێت کێشەم لە گەڵت نیه مادام تۆ لەو بابەتەدا دژم نیت، بەلام کەسیکی تر لە هەموو شتیکدا هاو عەقیدەم بێت لە یەک بابەت لە گەڵم نەبێت تە کفیری دەکەم جا حەز دەکەم دەوریکی بالای هەبوو بێت لە بانگەوازی تەوحید و جیهاد، أبو محمد المقدسي بە نموونە کە چەندەها موحاهیدی پێ گەیانددوو بە کتێبە بە سودەکانی دیارترینان الزرقاوي کە قوتابی خۆی بوو هەلگیرسێنەری ئاگری جیهاد بوو لە عێراق، تا ئێستاش کتێبەکانی دەخویننەوه بەلام کە هاتە سەر تەلەفزیۆن لە بەرژەوهندی حکومەتی ئوردن قسە ی کرد ئیتر حیسابیان بۆ هیچ لە کتێبەکانی نەکرد و تە کفیریان کرد، دەستان خۆش بێ ئاوا بن کوفرتان لە هەر کەسیک بینی تە کفیری بکەن، بەلام کە دێتە سەر أبو حنیفة و القاضي عیاض وابن حزم وابن الجوزي والقرطبي والنووي والعسقلاني والهيتمي والرملي والشيرازي والسيوطي والشوكاني و هاوشیووەکانیان کۆمەڵیک کوفریان بەدوای یەکتەدا ریزبکە یان بە دەیان تەئویل و عوزریان بۆ دەهینیتەوه کە دەتوانرا بۆ المقدسي بیهێننەوه بڵێن لە ژێر فشاری حکومەت قسە ی کردوو بەلام المقدسي شمولی ناکات بەلام ئەمانە شمولیان دەکات هەر چەندە کوفرەکانیان زۆر زەق بن و هیچ خیلای تێدا نەبێت هەرموسلمانن هەر ئێمان بەو هەش ناوەستین ئەو هی بێ ریزی بکات بەرامبەریان دەسەلاتمان هەبێ بەسەریدا تەمبێ دەکەین دەسەلاتیشمان نەبێت بەسەریدا بە نیزامی یان خەواریج یان غولات یان مندال یان روبيضة ناوی دەبەین بە پێی ئارەزووی خاوەن ووتە کە چ ناویکی پێ خۆش بوو ئازادە دەری بپرێ بەرامبەر موسلمانانێک کە تەنها دەلێن کافر مەکەن بە پیشەوای خۆتان و گەورە ی مەکەن ! هەر هیچ نەبێت کە ئەم زانایانە بەم هەموو کوفرەیانەوه عوزرت پێدان و ووتت هەرموسلمانن، ئێ عوزر بە براکانیشت بدە بۆ ئەگەرچی لە تە کفیر کردنیان هاوڕاتان نیم بەلام هەر برای من و کێشەم نیه لە گەڵتاندا، بۆی خۆ من مادام کێشەم لە گەڵ کەسیک نەبێ کە و تۆتە ناو کوفرێکی بەواحه وه کێشەم لە گەڵ تۆش نیه کە لە عەقیدەدا هاوڕاین، ئەمە وه ک بەراووردیک بۆ حالی ئێوه باس دەکەم کە مادام عوزرتان بەواندا بە ئێمەشی بدەن، ئەگینا هەرگیز من ناچمە بەرە ی بەرگری کردن لە خۆم بەرامبەر ئێوه بە لکو ئەوه

ئێوەن دەبێ بەرگری لەخۆتان بکەن نەک من، بەرگری لەم عەقیدە خوار و خێچەتان بکەن و
 وەلاممان بدەنەو و پێمان بڵێن لەسەرچ بنەمایەک ئەم کافرانەتان کردوون بە ئیمام و لەسەریان
 دێنە وەلام و موسلمانانی تری لەسەر دەکەن بە خەواریج ؟ گەر کەسێک هەبێت لەم نێوەندەدا
 حالی خراپ بێت ئەوا ئێوەن نەک ئیمە چونکە ناوی هەر زانایە کمان هێنا بێت و تەکفیرمان کردبێ
 بە بەلگەو کوفرەکانی لەلامانە هیچ پێویستیشمان بە تەئویل و پینە و پەرۆ نیە لەم کارەدا، بەلام
 ئێوە کە کۆمەڵێک کافرتان لەخۆتان کردووە بە ئیمام دەبێت کۆمەڵێک تەئویل و پینە و پەرۆیان بۆ
 بکەن تا لە هەندیک کوفر دەربازیان بکەن لەگەڵ ئەوەشدا لە هەندیک کوفر دەرباز بوونی بۆ نیە
 مەگەر ئیلا بە سەرپینەو و لەناو بردنی کتێبەکانیان ئەم کوفرانەیان پەردەپۆش بکەن، جا لە هەموو
 بارێکدا هەلۆیستی ئێوە لاوازترە، گەر تۆ هەموو ئەم قسانە ی کردم بە شتیکی زۆر ئاسایی دەزانیت
 و هیچ بەلاتەو کێشە نیە کە ئەم بابەتە هەروەک خۆی بمیّنیتەو و تا قیامەت نەو لە نەو وەری
 گریت کە ئەم زانایە کۆنانە ئەگەرچی کوفریشان هەبێت ئەوا هەر پێشەوان ! ئەوا بەلای منەو
 ئاسایی نیە و موصیبەتە دەبێت باس بکریت و پروون بکریتەو هەر بۆیەش ئەم کتێبەم لەسەری
 نویسووە تا أبو حنيفة ببێتە دەرگایەک بۆ هەموو ئەوانی تر، وە کە دەلێن ئەم باسانە دامان دەبرێت
 لە واقعی ئەمڕۆ، دەلێم ئایا کەسێکی وەک ئیمام البخاری کە لە سەردەمێک ژیاووە خەواریج و رافیزە
 و جەهەمی و موعتەزلی لێ بوووە دەچێت کتێب دەنوسیێت دەربارە ی (بر الوالدین) و (القراءة خلف
 الإمام) و (رفع الیدین فی الصلاة) ئەم کتێبانە وای لیکرد کە لە واقعی سەردەمەکە ی خۆی دابریێت
 ؟ یان وا لە خوینەر بکات بەم باسە فیهیانهو سەرقال بێت و ئاگای لە کوفر و بیدعە ی گروپەکانی
 تر نەمیّنیت ؟ یان شیخ محمد بن عبدالوهاب کە لە سەردەمەکە ی ئەودا بت پەرسی وەک
 سەردەمی سەرەتای ئیسلام بوو بەگرە خراپتریش، کەچی دەچێت دەربارە ی (أحادیث فی الفتن
 والحوادث) و (أحكام الصلاة) و (آداب المشي إلى الصلاة) و (شروط الصلاة وأركانها وواجباتها) و
 (فضائل القرآن) دەنوسیێت، ئایا ئەم نامیلکانە وای لە خۆی و خەلکیش کرد کە دوور کەونەو لە
 بانگەوازی تەوحید ؟ واللّه بیانوووە کانتان زۆر دۆراو تەنها لە نەبوونی بەلگە یە وادەکات ئەم جوهره
 بیانوووانە بگرن ئەگینا ئەم کتێبە زیانی بۆ من و بۆ خوینەر چیه جگە لەوە ی کە شارەزا بێت و بزانیێت

سەلەف چۆن مامەلەیان لەگەڵ کەسی موخالیف کردوووە لە بابەتی کوفر و بیدەدا کە ئەمڕۆ ئێوە تەواو پێچەوانەی مەنەجی سەلەفەن لەم بابەتەدا.

لەکۆتاییدا حەز دەکەم فیلمیک وەک نمایش بیخەمە بەرچاوتان بەلکو بتان جوڵێنیت و بەهۆش بێنەو و بزانی لە چ گێژاویکدان کە هەستی پێ ناکەن:

بێنە بەرچاوت کە ئەمڕۆ کەسانی وەک عبداللطیف و ربیع المدخلي و عبید الجابري و صالح الفوزان و عبدالعزیز آل الشیخ و سعید رسلان و هاوشیوەکانیان کە بوونەتە سەربازی طاغوت بە عیلمەکیان و دژی ئەهلی تەوحید وەستان و بە خەواریج و تیکدەریان دەزانن، تۆ ئەمانە تەکفیر دەکەیت و هەمیشە لەسەر زارتن و بە بەلا و کارەساتی ئەم سەردەمەیان دەزانیت و خۆنیان لە ئاو بە حەلالتر دەزانیت، ئینجا دوای 500 سالی تر دنیا بگۆریت و حوکم بکەویتە ژێر دەستی موسلمانان، لەم کاتەدا خەلکی کیشەیان لە بابەتی حوکم و دیموکراسی و عەلانیەت و پەرلەمان و ئەم شتانەدا نەبیت بەلکو لە بابەتی گۆڕ پەرستی و پارانەو لە غەیری الله و تەوحیدی الأسماء والصفات و قەدەر و ئەم بابەتانە کیشەیان هەبیت کە ئەو کەسە مۆرتەددانە سەرەو لەم بابەتانەدا عەقیدەیان زۆر باشە و پۆلی چاکیان هەبوو، ئینجا بێنە بەرچاوت نەو کانت لەسەر هەمان مەنەجی تۆ بپۆن و بپۆن ئەم کەسانە سەرەو موسلمانان ئیمامان خۆشمان دەوین قبول ناکەین تەکفیر بکڕین کتیی زۆر چاک و بە سودیان نویسو... هتد، ئەوکات کە سیکیش پێیان بلی: ئەو هاوار خەلکینە ئەمانە هەمووی کافرێ بەواحیان هەبوو دژی حوکمی ئیسلام بوونە پستی طاغوتانیان گرتوو و باب و باپیرانتان ئەم جوورە کەسانەیان تەکفیر کردوو ئێوە چۆن دەیانکەن بە پێشەوای خۆتان؟ ئەوانیش لە وەلامدا وەک ئیستای ئێوە دەلێن: لەم سەردەمەدا کیشەیی ئێمە ئەم شتانە نیە کیشەیی ئێمە شتیکی ترە کە ئەوان لەم بابەتانەدا کتیی زۆر چاکیان نویسو، الله خۆی دەزانیت ئەوکات چۆن بوونە یان لەسەر چ حالیک مردوون ئەوەتا وتووینە دیموکراسی کوفرە عەلانیەت کوفرە تۆچی دەزانیت بپۆ هەموو ووتەکانی عبدالعزیز آل الشیخ کۆ بکەرەو ئینجا دەزانیت عەقیدەیی چەند پاک بوو، بپۆ ووتەکانی صالح الفوزان کۆ بکەرەو ئینجا

تێدەگەیی که عەلمانیەت و دیموکراسی بە کوفرزانیوە، جاهیلیکی وەک تۆ چیه قسە دەربارەیی ئەم زانیانە بکات تۆ خەواریجی تۆ فیتنەیی تۆ دەتەوێ موسلمانان سارد بکەیتەووە بەم بابەتانە ... هتد ئەم پرسیارە لەخۆت بکە ئایا بەرگەیی بارودۆخیکی ئاوا دەگریت گەر بە چاوی خۆت ببینیت ؟

هەر هەمان ئەم بارودۆخە ئیستا تۆ مومارەسەیی دەکەیت، ئەوەتا ئەوانەیی سەلف تەکفیریان کردوون بگرە ئەوانی دواي سەلف بە زیادەوێش کوفریان هەیه تۆ نەک هەر تەکفیریان ناکەیت بەلکۆ لێت بوونە بە ئیمام و بەرگریان لێ دەکەیت و دژی ئەوانە دەوێستین که تەکفیریان دەکەن بە بیانووی ئەوەی سەردەم گۆراوە ! جا ئەوکاتیش خەلکەکە دەلێن گەر ئەم زانیانە کافر بوان ئەوا زاناکانی سەردەمی خۆیان تەکفیریان دەکردن، کوا بێینە کام زانا ئەمانەیی تەکفیر کردووە ؟

واتا هەموو زاناکانی پیشووەیانزانی ئەمانە کافرن تەنھا تۆ زانیت ؟ واتا زاناکانی 500 سالی لەمەوبەر تا ئەمڕۆ هەموویان جاهییل بوون تەنھا تۆ نەبییت ؟ هەمان ئەم قسانە دووبارە دەکەنەووە که ئەمڕۆ ئێوە دەیکەن، جا راستیش دەکەن خۆ هەرچی کتیب هەیه بگەرێ نابیینیت باسی تەکفیر کردنی ئەمانەیی تێدا بییت، نەماندیوە زانیەک کتیب بنوسی بلی ئەمانە کافرن تەنھا لە تۆرە کۆمەڵایەتیەکان و کون و کەله بەرەکان کۆمەڵێک کەس که زۆرینەیان نەناسراون بگرە طالب علمیش نین تەکفیریان دەکەن مەبەستم ئەوە نیە تەکفیر کردنیان ناحەقە مەبەستم واقعیەکەیه، ئینجا کابرای داماوچی بکات لەم حالەدا ؟ کوفرەکانیان نیشان دەدات پێی دەلێن فەرموو زانیەک بێینە لە کتیبێک تەکفیری ئەمانەیی کردبێ ئەویش دەستی ناکەوێ، تەنانەت بن بازو بن عثمین که زۆر بەتان تەکفیریان دەکەن ئەمڕۆ هەرچی کتیب و دەزگا بيسراو بینراوەکان هەیه پڕپەتی لە مەدح و بە شان و بال هەلدانیان، بگرە زۆرێک لە زانا موحیدەکان تەکفیریان ناکەن بگرە قوتابی ئەمانە بوونە ولای ئەوان خویندووینانە بگرە بە شیخ ناویان دەبەن و پرحمەتیان بۆ دەنێرن، جا تۆ دواي 500 سالی تر بلی ابن عثمین کافرە بەیعیەتی بە طاغوتی سعودیە داوە، خەلکەکە دەلێن ئەوەتا شیخ علي الخضير لە کتیبێکییدا بە شیخی خۆی ناوی دەبات و پرحمەتی بۆ دەنێرێت، واتا تۆ زانتر بووی لە علي الخضير ؟ ئەو دەلێ شیخە رەحمەتی لێی تۆش دەلێ کافرە ؟ ئەوەتا ولید السناني باسی هەلەکانی ابن عثمین و عبدالعزیز آل الشيخ دەکات بەلام دەلێ تەکفیریان ناکەم تۆ

لەو زانتری کە تەکفیریان دەکەیت، ئەویش دەڵێ خەڵکینە من بەلگەی کوفرەکانی ئەمانەم بۆ
 هیناون واز لە ووتەی فلان و علان بهێنن بە بەلگەی قورپئان و سوننەت ئەم کارانە کوفرن،
 خەڵکەکەش دەڵێم ئەم قسەییەت مولزەمت دەکات بەوێی کە بۆی هەموو زانایانی پیشوو گومرا و
 نەزان بوونە بۆیە تەکفیری ئەمانەیان نەکردوو تەنها تۆ زانا بووی ! واللّٰه المستعان.

تێبینی: أبو محمد المقدسي کوفری تری هەیه وەک بە موسلمانانانی ئیخوان و بەرگری کردن
 لە طالبان کە ئەو کەسیک نیه ئاگاداری کوفری ئەمانە نەبیّت و نەزانیت کارەکانیان کوفرن، خۆی
 باش گونجاندوو لەگەڵ حکومەتی ئوردن دواي ئازاد بوونی لە بەندیخانە لەسەر حیسابی
 دینەکە، ئەگەرچی بە کافری دەزانم بەلام بە چاره‌گی ئەو کەسانە کوفری نیه کە ئێوه بە
 پیشەوایان دەزانن، بۆیە باسیم کرد وەک نموونەیه‌ک کە کەسیکی ئاوا دیار لە بانگه‌وازی تەوحید
 بەلاتانەوه زۆر ئاسانە تەکفیری بکەن کە کوفرتان لێی بینی، بەلام تەکفیرکردنی ئەوانە ی کۆمه‌لیک
 کوفریان هەیانە هیلی سووره بەلاتانەوه ! ئایا کاتی بەهۆش هاتنەوه نیه ؟

گومانى نۆیه م:

باسکردنى کوفرى زانا کۆنەکان فیتنە دەنیتهوه له نیوان موسلماناندا

المالک دەئى: حدثنا أبو أحمد بن أبي الحسن ووتى: ابن خزيمة منى نارد بۆ لای أبو العباس السراج، ووتى: پى بلى: با دەست هەنگرى له باسکردنى أبو حنیفة وهاوەلەکانى خەلکى شارەکه توشى تەشویش بوونه، منیش نامەکه م پى گەياند، جا أبو العباس السراج: بە پرومدا هەلشاخى. **[الذهبي نه قلى کردووہ - تاريخ الإسلام : 463/23] (سەنەدەکەى صەحیحە).**

ووتم: أبو أحمد ناوى الحسين بن علي التميمي ناسراو بە حسينك حافزه.

بەئى ئەوێ جاھیل بىت بە حالى أبو حنیفة و بى ئاگا بىت له کتیبەکانى سەلف و تەنھا ئەوێ بیستى أبو حنیفة یەکیکە له چوار پیشەواکە و دەرو بەرەکەى هەر بە ئیمام ناوى بردووہ بىگومان توشى تەشویش دەبىت و فیتنە دروست دەکات چونکە له ژینگە یەک گەورە بوو و وایان تیگەياندووہ کە أبو حنیفة هیچ جیاوازی نیه له گەل مالک والشافعي و أحمد تەنانت ئەو پیشە هەموویان ژیاوہ فەزلیشى بە سەریانەوہ هەیه، هەر وەک له سەردەمى ابن خزيمة هەمان شت پرویداوہ ئەمە له کاتیکدا ابن خزيمة سالى 311 مردووہ، چ جای ئەم سەردەمەى ئیستا کە أبو حنیفة کراوہ بە یەکیک له پیشەواکانى ئەهلى سوننە، بەلام رەحمەت له السراج بىت کە حیسابى بۆ ووتەکەى ابن خزيمة نەکردووہ و لەو تىگەيشتووہ کە دەبىت راستیەکان چۆن وەک خۆى باس بکرىن و نابىت کە سانی کافر و گومرا و بیدەچى بکرىن بە پیشەواى موسلمانان و مەزھەبە خوار و خىچەکانیان بکرىن بە مەزھەبى فiqهى و خەلکى لەسەرى برۆن، جا ئایا ئەوانەى ئەم بابەتە دەکەن بە فیتنە و دونیا سەراو ژوور دەکەن لەسەرى ئایا بە زانستەوہ ئەم کارە دەکەن یان دەمارگیری و کاریگەرى سەردەم وای لیکردوون ؟ بىگومان دەمارگیری و نەخویندەوہ ئەوانى گەياندووہ بەم ئەنجامە ئەگینا ئەوێ کتیبەکانى سەلف بخوینیتەوہ خەمىکى قول دايدەگرى و دەئى أبو حنیفة ئەمە حالى بووہ لەلای سەلف ئەى چۆن کراوہ بە پیشەواى ئەهلى سوننە ؟! وە

زۆریک لەوانەى کە بەرگری لێدەکەن یە ک کتیی سەلەفیان نەخویندۆتەووە تەنانەت نازانن کەى لەدایکبوووە و کەى مردوووە، وەک باقى ئەم خەلکەى تر چاوى هەلپناوە بە دنیا بیستووێتەى أبو حنیفة ئیمامە ئیتر ئەویش هەر لەسەر ئەمە رویشتوووە، هەر وەک أبو زرعة الرازی باسیکرد ئیمە لە گەنجیدا وەک باقى خەلکە کەى تری خوراسان سەرسام بووین بە أبو حنیفة کە بینیم الحمیدی کتیی (الرد علی أبي حنیفة) دەخوینێتەووە خەریک بوو بۆی هەلسمەووە بەلام دواتر گومرایى أبو حنیفة و هاوێلانیمان بۆ دەرکەوت، یان کەسیکی وەک إسحاق بن راهویه کە ووتی لە خوراسان هاتمە دەرەووە پروام وانهوو کەسیک هەبێ بتوانێ موخالەفەى أبو حنیفة بکات کەچی بینیم لە دەرەووەى خوراسان دنیا جوړیکی ترە، پاشان إسحاق بوو بەو کەسەى کە ابن قتیبة دەربارەى دەلێ کەسم نەدیووە وەک إسحاق رەددى ئەهلى رەئى بداتەووە، جا ئیوەش یان وەک ئەمانە الله هیدایەتتان دەدات بە خویندەووەى ئەم کتیبانە، وە یان سوور دەبن لەسەر دەمارگیرتان بۆ أبو حنیفة، ئەوا لە حالەتى دووهمدا مولزەم دەبن بەووەى کە بلێن زۆربەى کتیبەکانى سەلف فیتنەىە خویندن و چاپکردن و بلاوکردنەووەى کارێکی خراپە و هەجری ئەم کتیبانە بکەن و ئاگادارکردنەووەیان لێ بدەن چونکە ئوممەت بەرەو فیتنە و گومرایى دەبەن، لەم دوو حالەتە زیاتر هیچی تران لەبەردەمدا نیە، بەلام بە شایەتى ئەم زانایانە وەک باسمان کرد ئەوان ئەوکاتە خوێان بە گومرا زانیووە کە أبو حنیفة-یان بە ئیمام داناووە، وە ئەوکاتە پێیان وابوووە کە گەراونەتەووە بۆ حەق کە قسەیان بە أبو حنیفة ووتووە و رەددیان داوەتەووە، جا بۆیەش تۆ ئەوکاتە لە گومرایى و فیتنە دايت کە کەسیکی وەک أبو حنیفة دەکەیت بە ئیمام و بەرگری لێدەکەیت، نەک ئەوکاتەى کە راستیەکانت بۆ دەرەووەوێ و تەسلیمی حەق دەبیت.

گومانی دەیهەم:

تەکفیر کردنی أبو حنیفة بابەتییکی خیلافیە پیویست ناکات خۆمان پیی خەریک بکەین

زۆر جار ئەم ووتەیه دەبیستین کە تەکفیر کردنی ئەو زانیانە ی کە کوفریان ھەیه خیلافین پیویست ناکات بەم باسە خیلافیانە خۆمان خەریک بکەین.

لە وەڵامدا دەڵێن: بە ئی لە کۆن و ئیستاش ھەمیشە کەسانیک ھەن کە خیلاف ھەیه دەربارەیان ئایا کافرین یان نا، ئەمە شتیکی پوونە پیویست بە بەلگە ناکات، دیارترین نموونەش الحجاج-ە کە زۆر جار نموونە ی پی دەھێنرێتەو ھەبەوونی خیلاف لە تەکفیر کردندا، ئەو لایەنە ی کە تەکفیری دەکەن دەڵێن کوفرە کە ی زۆر پوونە کە چی لە گەڵ ئەو ھەشدا کە سانیک دیار تەکفیریان نە کردوو، وە ئەمە نەبۆتە ھۆی ئەو ھە ی کەتری تەکفیر بکەن یان یە کەتر لە کە دار بکەن یان یە کەتر مولزەم بکەن بە شتانی تر ھەو، ئەو پەری بووتری لەم بابەتەدا ئەو ھەیه ئەوانە ی کە تەکفیریان نە کردوو ئەگاداری کوفرە کانی نەبوونە یان کوفرە کانی تەئویلی ھەلگرتوو ھەستاون لە تەکفیر کردنی یان ھەر شتیکی تر کە اللہ خۆی دەیزانی تەبەلام ھەموومان ئەو دەزانین کە ھێچ زانیە ک نەبوو ھە ی من کوفر لە الحجاج دیو ھەبەلام ھەربە ھەو ھەس تەکفیری ناکەم، کە سیشیان نەبوو تەو من کوفر لی بینو ھەبەلام مادام فلان زانا تەکفیری نە کردوو منیش نایکەم، ئەو ھەتا سعید بن جبیر دەڵێ: تا کوفر لی نەدی خروج لی نە کرد، کەواتە لە سەر ئەو ھەو ھەستاو ھەبەلام بزانیت ئایا انس بن مالک رَضِيَ اللہُ عَنْہُ یان تابەینە کانی تر چی دەڵێن دەربارە ی الحجاج، کوفری لی دیو ھەو خروجی لی کردوو، وە کە سیش بە سعید بن جبیر و ئەو 500 زانیە ی نەووت کە خروجیان کرد لە الحجاج ئایا ئیو ھەبە کەترن لە انس بن مالک ؟ ئەو ھەو تەکفیری ناکات ھەو خروجی لی ناکات ؟ پاشان دەربارە ی ھەربە کە سیک کە دەووتری خیلاف ھەیه لە تەکفیر کردنی واتا ئەم کە سە زۆر گلاو و پیسە ھەندیک تەکفیریان کردوو ھەندیکیش تەکفیریان نە کردوو ھەبەلام دەڵێن کوفری بچووکی ھەیه یان تەئویلی

ههیه بۆیه ته کفیری ناکهین یان به بیدعه چی و گومرای دهزانین، ئەمه مانای خیلاف ههبوون له ته کفیره نهک مانای ئەوه بێت که سانیک ته کفیریان کردوو و که سانیک بهرزیان کردۆتهوه بۆ ئاسمان ! که أبو حنیفة-ش ابن الجارود دهبارهی دهۆی خیلافیان ههبووه دهبارهی موسلمان بوونی ئەمه ماناکهیهتی واتا که سانیک ته کفیریان کردوو که سانیکیش ته کفیریان نه کردوو به لام به گومرا و بیدعه چیان زانیوه و دژی بوونه و به خراپ باسیان کردوو، جا دهپرسم ئایا ئیستا ئیمه بهم شیوهیهن تا بڵین پێویست ناکات باسی ئەم بابەتانه بکهین ؟ بۆ نموونه أبو حنیفة یه کییک ته کفیری کردوو یه کییک دهۆی بیدعه چیه یه کییک دهۆی گومرایه یه کییک دهۆی جههمیه یه کییک دهۆی سهکردهیه له ئیرجاء یه کییک دهۆی دهردیکی بێ دهرمانه یه کییک دهۆی کهس له دایک نه بووه له ئیسلام شومتر بێ لهو، ئایا ئیمهش واین وهک سەلف بهم جووره وهسفی دهکهین ؟ والله گەر ئیمهش واین ئەوا یهک خوله کیش کاتم ناکوژم به باسکردنی أبو حنیفة، زۆر ئاساییه با یه کییک ته کفیری بکات یه کییک ته بدیع و ته ضلیلی بکات به پێی ئەم زانیاریانهی که ههیهتی له سهری به لام نهک به چهز و ئارهزوو کوفریشی ئی ببینیت هەر بۆی ته نهها ته بدیعی دهکهم، به لام ئیمه له سەردەمی که دهژین أبو حنیفة هیچ لهم وهسفانه نایگریتهوه به لکو کراوه به الإمام الأعظم ئەوهی به خراپ باسی بکات هاوار به حالی چی پێ دهکهن گەر به خهوار یجیشی نهزانن هاواران له سهر ئەوهی که ئەم کهسه فیتنه چیه، ئایا ئەو خیلافهی ئیوه باسی دهکهن بهم شیوهیه بووه له لای سەلف یه کییک بۆی کافره و یه کییک بۆی ئیمامه ؟ یان یه کییک وتوویهتی کافره یه کییک وتوویهتی بیدعه چی و گومرایه ؟ بۆیه ئەو خیلافهی ئیوه باسی دهکهن به لگهیه له سهر خۆتان، ئەمه حالی أبو حنیفة بووه له سەردەمه کهی خۆیدا پیم نالین دواي سەدان سأل پاش مردنی چۆن بوو به ئیمامی ئەهلی سوننه ؟ خو دواي مردنی عه قیده کهی نه گۆراوه ؟ که واته ئەمه پوونتین به لگهیه که ئەوانه ی له دواي سەلف هاتوون شل بوونه له مامه له کردن له گه ل که سانی کافر و بیدعه چی، ئەگینا هیچ مانای نیه پیاویک تا دهرمیت که سانی دهو روبه ری هەر هیژشی دهکه نه سه ر له ته کفیر کردن بگره تا دهگاته بچوو کترین ووته پێی ده لێن، به لام دواي چه ند سه دهیه ک ئەم کهسه ده بێته ئیمامی ئەهلی سوننه کهس بۆی نیه به خراپ ناوی بهیئت، که واته ئەم خیلافه به هۆی گۆرانی

عەقیدەى خەلکەووە پرویداووە نەک هەر لە سەرەتاوە بوونی هەبوو بێت، هاوشیوەى تەکفیرکردنى نوێژنەکەر دەبینن لەلای هاوێلان بە ئیجماع کافرە دواتر لەناو تابعین یەک دوو ووتە پەیدا دەبێت کە کافر نیە گەر بە واجبى بزانی، دواى چەند سەدەى کە دەبینن زۆربەى فووقەهە لە سەرئەوێن کە نوێژنەکەر کافر نیە ئیلا مەگەر بە واجبى نەزانی، ئەو کات کافرە، سەیرکە سەرەتا باسەکە چۆن بوو دواتر چى ئى بە سەرھات ئیستا گەشتوو بەو حالەى کە بۆمان نیە لە گۆل کائىر بەوانە بلیین کە تەکفیری نوێژنەکەر ناکەن، ئەمە لە کاتیکدا لە سەردەمى هاوێلان ئیجماعى لە سەر بوو و کەس موخالەفەى نەکردوو، کەواتە ئایا لە ئەسدا خیلافەکە بوونی هەبوو یان دواى تێپەر بوونی کات و گۆران بە سەر عەقیدەى خەلک ئەم ووتەى دروست بوو کە نوێژنەکەر کافر نیە ؟ بێگومان بەهۆى گۆرانی عەقیدەى خەلک ئەم ووتەى دروست بوو، هەر وەک ابن تیمیة دەلێ: هەر کەسێک نوێژنەکەر بە کافر نەزانی، ئاوا توشى شوپەى ئیرجاء لەم بابەتەدا بیهوێ یان نا، جا رەحمەتتان لێبێت جیاوازی بکەن لە نێوان کەسێک کە خیلاف هەیه دەربارەى ئایا کافرە یان بیدەچى و گومراپە لە گەل کەسێک خیلاف هەیه دەربارەى ئایا کافرە یان ئیمامى ئەهلى سوننە، گەر خیلافەکە لە جۆرى یەكەم بێت ئیمەش قسە ناکەین هەر وەک چۆن سەلف قسەیان نەکردوو، بەلام گەر خیلافەکە لە جۆرى دوو بێت چۆن سەلف قسەیان کردوو ئیمەش قسە دەکەین تا کەسى کافر نەکرێت بە ئیمام، ئەو کەسەى تەکفیری ناکات جورئەتى ئەوێ نەبێت بلى ئیمامە چ جاي جورئەتى ئەو بکات هێرش بکاتە سەر ئەوانەى تەکفیری دەکەن و بە خەوارىج و ئەم جۆرە شتە ناویان ببات.

زاناکانى تریش کە کوفریان هەیه بەهەمان شیوە هەر وەک لە گومانى پێنجەمدا باسمان کرد کەى ئیوە ووتتان ئەو زانایانەى کە کوفریان هەبوو و تەوبەیان لێ نەکردوو کافرن یان ووتتان بیدەچى و گومران و رەقمان لێیانە و خوێشان ناوین بەلام تەکفیریان ناکەین نەوێک تەوبەیان کردبێ ئیمە نەزانی، ئەو کات ئیمەش سەر ناخەینە سەرتان ئەگەر چى بیانوو کەتان باطلە بەلام بەوێندە واز دەهێنین، بەلام هەر چى ئیوە دەلێ: بەلى کوفرى هەیه بەلام هەر موسلمانە هەر

ئیمامە ھەربەپزە، ئەوێ تەکفیری بکات یان بە خراپە باسی بکات ھەرگیز لێ قبوڵ ناکەین و ئاوا و ئاوا دەکەین بەرامبەری ...ھتد، کەواتە باسەکە خیلاف نیە باسەکە ئەو ژینگە و سەردەمە دروستی کردووە کە تۆی تێدا گەورە بوو، ھەربێستووتە ئەوانە ئیمامەن و کەسانی بەپزەن تۆش ھەر ئەمە دووبارە دەکەیتەووە وەک تەقلیدی کوێرانە، ئەگینا ئەو کوفرانە ی لە جەھمی ورافیزی و موعتەزیلی و ئەشعەری و ماتوریدی داھەییە ھیچ کام لە سەلف خیلافیان نەبوو لەوێ کە خاوەنەکە ی کافر بە معین، ئەم قسەییەش کە دەووتری ئەھلی سوننە خیلافیان ھەییە دەربارە ی ئەشعەرییەکان ھەندیک دەلێن کافرن و زۆرینە ی دەلێن کافرن، ئەمە ووتە ی خەلفە نەک سەلف ئەگینا ووتە ی سەلف زۆر پرووونە دەربارە ی ئەو کوفرانە ی کە ئەشعەرییەکان تێ کەوتوون ھیچ خیلافیکیان نیە تێدا، بەلام بەھۆی ئەوێ مەزھەبی ئەشعەری دواکەوتوو خاوەنەکە ی سالی 324 مردوو سەلف ووتە یان نیە دەربارە ی ئەشعەرییەکان، جا ئەمەش خالیکی پرووونە بو جیاکردنەووە ی مەزھەبی سەلف و خەلف، بپروانە ووتە ی سەلف دەربارە ی کوفری جەھمیەکان و موعتەزیلە چەند پرووونە ھەروەھا تەکفیرکردنیان بە معین، بەلام چونکە زۆرێک لە سەلف پیش دەرکەوتنی أبو الحسن الأشعري مردوون بۆیە ووتە یان نیە دەربارە ی خۆی و مەزھەبەکە ی، جا حوکمدان لەسەر ئەشعەرییەکان بو خەلف ماوەتەووە سەیرکە بزانیە چیان ووتووە دەربارە یان، تا بە ئەشعەرییەکان دەگات موعتەزیلەشیان بە یەکیک لە 72 فرقە کە حیساب کردوو تەنانەت ھەندیکیان جەھمیەکانیشیان لە 72 فرقە کە حیساب کردوو، ئەمە جگە لەوێ کە دەلێن گەر شوینیک ئەھلی سوننە ی لێ نەبێت ئەوا ئەشعەرییەکان دەبن بە ئەھلی سوننە لەم شوینەدا ئەمەش ووتە ی ابن تیمیة-یە، ئەوانەشی دەلێن خیلاف ھەییە دەربارە ی تەکفیرکردنیان نابینی کەسیان بە معین تەکفیربکەن، ئەمە لە کاتیکدا بە شایەتی زۆرێکیان مەزھەبی ئەشعەری زۆر پیستەرە لە مەزھەبی جەھمی و موعتەزیلە لە صیفاتدا، بەلام ئەوێ جەھمی و موعتەزیلە بە ئاشکرا دەری دەبن ئەوان جورئەت ناکەن بە ئاشکرا دەری بپرن بە شیوہیەکی تردەری دەبن ئەگەرچی لە پرووکەشدا واخۆیان نیشان دەدەن کە دژی موعتەزیلە و جەھمەن بەلام لە راستیدا ھاواری ئەوان، قورئان بە نموونە وەرگیرین باوە لەناو خەلکیدا کە موعتەزیلە دەلێن قورئان کەلامی اللہ

یە بەلام مەخلوقە، لەسەر ئەوەش تەکفیر کراون بە معین، لە بەرامبەردا ئەهلی سوننە و ئەشعەرییەکان دژی ئەم کوفری موعتەزیلەن و پەددیان دەدەنەو، مەزەبە ئەهلی سوننە دیارە قورئان کەلامی اللە-یە و مەخلوق نیە، بەلام ئەشعەرییەکان ئەگەرچی وای نیشان دەدەن کە دژی موعتەزیلەن لە ووتنی قورئان مەخلوقە بەلام دواى وورد بوونەو دەردەکەوئ کە کوفری ئەوان پیستەر لە کوفری موعتەزیلە لەم بابەتەدا، وەک ابن القیم و ابن أبی العز و زانای تریش ئاماژەیان بەمە داو، چونکە ئەشعەرییەکان پێیان وایە ئەو قورئانەى لە بەردەستمان دایە کەلامی نەفسانی اللە-یروا تا اللە قسەى پێ نەکردوو بە لکۆ جبریل قسەى پێکردوو و تەعبیرە لە کەلامی اللە، کەواتە لای ئەشعەرییەکان قورئان کەلامی اللە نیە و مەخلوقیشە، هەر بۆیە یەکیک لە زاناکانی موعتەزیلە کە ئیستا ناویم بیر نیە دەلێ: ووتەى ئەشعەرییەکان لە هی ئیمە خراپترە، ئیمە دەلێن: قورئان کەلامی اللە-یە بەلام مەخلوقە، ئەوان دەلێن: قورئان کەلامی اللە نیە و مەخلوقیشە، بۆیە ابن أبی العز لە شەرحی عەقیدەى الطحاوی ئاماژە بەو دەکات کە کوفری ئەشعەرییەکان پیستەر لە کوفری موعتەزیلەکان دەربارەى قورئان، ئەمە وەک نموونە یەک لە باقی تەئویلی صیفاتیشدا هەر جەھەمین بەلام تەعطیلیان گۆریووە بۆ تەئویل بۆیە بە جەھەمی مێینە ناوبراون، سەبارەت بەو گومانەش کە دروستیان کردوووە گوايە کوفر لە تەوحیدی الأسماء والصفات هەمووی دواى ئیقامە حوججە خاوەنەکەى تەکفیر دەکری چونکە ئەم بابەتە خەفیه واللە المستعان، ئەمە تانەدانه لە دین بەبێ ئەوەى هەستی پێ بکەن، کاتییک دەووتری تەوحیدی سێ بەشە ربوبیەت و ئولوھیەت و ناو و سیفەتەکان و اتا مروق دەبێ لەم سیفەدا توشی کوفر و شیرک نەبوو بێت ئینجا تەوحیدەکەى سەلامەتە، تۆ کە ووتت تەوحید سێ بەشە لە دوو بەش کیشتە نەبوو لە بەشەکەى تر کۆمەلێک کوفرت هەبوو هەر موسلمانى ! ئەمە خۆى لە خۆیدا کەم کردنەوێ گرنگی تەوحیدە بە تاییبەتى ئەو تەوحیدەى کە پەيوەستە بە ناسینی اللە کە تەوحیدی الأسماء والصفات-ە، کە زۆرتین ئاماژەى پێدراو لە قورئاندا و زۆرتین فەرموودەى لە سەر هاتوو و زۆرتین کتیبى لە سەرنوسراو، سە لەف کاتییک کتیبیان دەنوسی زۆرینەى دەربارەى ئەم تەوحیدە بوو زۆرتین پوونکردنەوێان بۆ داوین لەسەر ئەم تەوحیدە، تەنانەت لە سەردەمى خەلف زۆر بەى کتیبەکانى ابن تیمیة و ابن القیم

لەسەرباسکردنی ئەم تەوحیدە بوو، گەر ئەمڕۆ کەسیک بیهوێ سەرچاوەی دەستکەوێ دەربارەی تەوحیدی ئولوهیهت و شیرک دانان بۆ الله ئەوا لە سەردەمی کانی کۆن بە دەگمەن دەستی دەکەوێ دەبێ پشت ببهستی بە کتیی نەجدییەکان چونکە ئەوان لە هەمووان زیاتر باسی ئەمەیان کردووە بەهۆی زالبوونی ئەم شیرکە لە سەردەمی کانی، گەر ئەمڕۆ کەسیک بیهوێ سەرچاوەی دەستکەوێ دەربارەی کوفری پەرلەمان و دیموکراسی و عەلمانیەت دەبێ سەیری سەرچاوەکانی سەدهی 20 و 21 بکات کە دواى جەنگی جیهانی یەكەم بە فراوانی ئەم کوفرە تەشەنەى کرد، خۆ گەر بیهوێ کتیی چاپکراویشی دەست کەوێ هی زانیایەکی موسلمان ئەوا زۆر ئەستەمە یان دەبێ گوێ بۆ دەرسەکانی رابگری یان دەبێ لە ئینتەرنێت لە سایتە نەناسراوەکان داوێلۆدی بکات، وە بە ئەستەم دەبینی یەکیک لەم زانیانە پێگایان پێ بدری کە لە شاشەى تەلەفزیۆن دەربچن یان لە رادیۆ قسە بکەن یان لە گوڤار و پۆژنامەکان شت بنوسن، بگرە زۆرجار بە شاراوێی بەرەمەکانیان دەستاودەست دەکری، وە بە دەگمەن دەبینیت مەلایەک لەسەر مینبەر باسی ئەم کوفرانە بکات، بەلام گەر کەسیک بیهوێ سەرچاوەی دەست بکەوێ دەربارەی تەوحیدی الأسماء والصفات ئەوا هیئەندە سەرچاوە زۆرە هەر لە سەردەمی سەلەف و خەلەف و ئیستاشدا کە لە ژماردن نایەت، لەگەڵ ئەوەشدا پێتان وایە دوو کوفەرەکەى پیشوو هیچ کەس عوزری تیدا نیە و زۆر پوونە ئەوەی تی بکەوێ کافرە و عوزری نیە، بەلام تەوحیدی الأسماء والصفات بابەتییکی خەفیه سەرەرای هەبوونی ئەم هەموو ئایەت و فەرموودە و کتیبە لەسەری بە دلی خۆت تەئویل و نەفی صیفات بکە و دەقی قورئان بە درۆ بخەرەووە ئەوا هەربابەتییکی خەفیه ! والله ئەم هەوڵە نەزۆکە هیچ نیە تەنها بۆ لابردنی تەکفیر نەبێ لەسەر زانا ئەشعەرییەکان ئەگینا پوونتێن بابەت کە لە سەلەف و خەلەفەووە بۆمان باسکرا بێ و تەریکی زۆری لەسەر کرا بێ ئەم بابەتە بوو، بە نموونە صیفەتی (العلو) بەرزى الله وەربگرین کە لە فێطەرەتی هەموو مەوقییدا بە موسلمان و کافر ئەوە چەسپاوە کە لە الله تعالى لە ئاسمانە، منداڵ و پیر و گەنج و خۆیندەوار و نەخۆیندەوار و زانا و جاهییل و یەهودی و نەصرانی هەمووی دەست بۆ ئاسمان بەرز دەکاتەو، کاتیکی ئاماژە بۆ الله دەکەن بە چاو و بە دەست ئاماژە بۆ ئاسمان دەکەن، گەر پێویست بێ هەموو شتیکی فێری منداڵ بکری ئەوا

هیچ پێویست ناکات فیڕی ئەوەی بکری کە اللە لە ئاسمانە، هەرکاتیک کە فیڕی قسە کردن و قسە تیگەشتن بوو لێ پێرسە بۆ اللە لەکوێیە ؟ بەبێ بیرکردنەوە و وەستان دەلێ لە ئاسمانە، چونکە لە فێطەرەتیدا چەسپاوە پێویستی بەوە نیە بۆی باس بکەیت و فیڕی بکەیت ؟ کێ لە ئێوە لە مندایی نەیدەزانی اللە لە ئاسمانە دواتر کەسێک فیڕی کرد ؟ بێگومان کەستان، تەنانەت خودی ئەشعەرێیەکان فێطەرەتیان دژیانە کاتیک دەلێن اللە بێ شوێنە نابێ بووتری اللە لەکوێیە بەلام لەهەمان کاتدا کاتیک ناوی اللە دەهێنن بە دەست و چا و ئاماژە بۆ ئاسمان دەکەن، وەک ابن القیم دەلێ: زیاتر لە هەزار بەلگە هەیە لەسەر ئەوەی اللە لە ئاسمانە، جا ئایا شتێک کە بە فێطەرەت دەزانری پێم نالێن چۆن دەبێتە بابەتییکی خەفی ؟ هەرچەند بۆی سەردەم گۆراوە جەهل زۆر بوو بەلام خۆ فێطەرەت هەردەمینیتهوە لای هەموو مرووفیک کە اللە لە ئاسمانە ئەمە شتێکە مەحاله بووتری دەبێتە خەفی، بەلگەیهکی تێرش کە هیچ بیانووێک ناهێلێتەوە لەم بابەتە پروودای الإسراء والمعراج-ه کە هەموو موسلمانێک بە عالیم و عەوام ئەوە دەزانن کە لەم شەویدا پێغەمبەر ﷺ شەوڕەوی پێکرا بۆ بیت المقدس پاشان لەوێ بەرز بوویەووە بۆ ئاسمان تا گەشت بۆلای اللە تعالی و قسە لەگەڵ کرد تەنانەت خەلکی عەوامیش ئەوە دەزانن کە پێغەمبەر موسی ﷺ چەند جارێک داوای لە پێغەمبەر ﷺ کرد کە داوا لە اللە بکات ژمارە ی نوێژەکان کەم بکاتەوە لەسەر ئوممەتەکە ی ئەویش لە هەر جارێکدا بەرز دەبوویەووە بۆلای اللە تا ئەمە ی پێ بۆی، ئەم پرووداوە هەموو کەسێکی عەوام دەیزانی و لە قورئانیشدا باسکراوە، ئێتر دوا ی ئەم پرووداوە هیچ بیانووێک دەمینیتهوە بۆ هیچ کەسێک کە بۆ اللە لە ئاسمان نیە ؟ بۆیە سەلف و توویانە هەر کەسێک دان بەوە نەنی و کە اللە لە ئاسمانە لەسەر عەرشەکە ی ئەوا لە ملی دەدرێ و لە گۆرستانی موسلمانان نانیژریت، زانراویشە کەسێک تا تە کفیر نەکریت حوکمی کوشتنی بۆ دەرنایێ کە و توویانە دەکوژری و اتا کافرە چونکە تە کفیر چەند حوکمیکی لەسەر بنیات دەنری بۆ نموونە دەووتری ئەوە ی ئەم کوفرە بکات نوێژ لە دوا ی ناکری یان میرات وەرناگری یان مارە ی دانامە زری یان لە ملی دەدری ئەم حوکمانە هەموو دوا ی تە کفیری معین دیتە دی، ناکری تۆ کەسێک هیشتا بە معین تە کفیر نەکردبێ ئەم حوکمانە ی لەسەر بدەیت، ئەمەم بۆیە باسکرد تا نەووتری کە سەلف و توویانە

دەکوژرئ مەبەستیان تەکفیری مطلق بوو نە ک معین، کوشتن دواى تەکفیری معین برپاری لەسەر دەدرئ نە ک پیشتر بۆیە ئاگاداری ئەم خالە بن، جا وەک تەنازول کردن لەگەڵتان بڵیین تەو حیدی الأسماء والصفات بابەتییکی تەواو خەفیه بە گشتی، با بزانی بەبەتێ خەفێ چۆن باس کراوە لای زانایان مەگەر ئەو نیه کە دەڵێن خاوەنەکەى دواى ئیقامە حوججە تەکفیر دەکرێت، باشە ئیقامە حوججە چیه لای ئەهلی سوننە ؟ مەگەر هەرکە سیک قورپان و سوننەتێ پێ بگات ئیقامە حوججە نەکراوە ؟ باشە ئیستا دوو زانا بە نموونە وەر بگرین النووی و ابن حجر العسقلانی کە هەردووکیان حافز قورپان زۆربەى فەرموودهکانیان بیستوو بەگرە لەبەر یانە، دوو صەحیحترین کتیبیان شەرح کردوو دواى

قورپان کە صەحیحی البخاری و صەحیحی مسلم-ە هیندە کتیبیان نویسو و خویندۆتەو کە لە ژماردن نایەت، ئاگاداری کتیبەکانی سەلفەن دەربارەى الأسماء والصفات تەنانەت هەندیکجار پەددی ئەوانەش دەدەنەو کە ئیثباتی صیغەتێ العلو دەکەن لەسەر پەرۆت بەبێ تەئویل بەگرە النووی لە المتولی نەقل دەکات کە ئەوێ ئیثباتی علوبکات کافرە بێدەنگیش دەبێت لەسەری جگە لە کوفرەکانی تریان کە فەتوا و کاری شیرکیان هەیه وەک سۆفیه کان، جا دواى ئەوێ زانایە ک ئەمە حالی بێت ئیقامە حوججەى چی لەسەر دەکرێت ؟ پێی دەڵێ لە قورپان ئەمە هاتوو ؟ کە خۆی حافز قورپانە ؟ پێی دەڵێ لە فەرمووده ئەمە هاتوو کە بە دەگمەن فەرمووده هەیه نەبیستبێ ؟ پێی دەڵێ مەزەهەبى سەلف ئاوا بوو ؟ کە لە من و تو زۆر چاکتر ئاگاداری کتیبەکانە و ئاماژەیان پێ دەدات ؟ پێم نالێ چۆن ئیقامە حوججەى دەکەیت ؟

ابن أبی حاتم دەڵێ: حدثنا یونس بن عبدالأعلى ووتی: بیستم الشافعي دەیووت: الله ناو و صیغاتی هەیه کەس بۆی نیه پەتێ بکاتەو، وە هەرکە سیک موخالەفە بکات دواى جیگیر بوونی حوججە لەسەری ئەوا کافر بوو، بەلام پیش ئیقامە کردنی حوججە عوزری هەیه بە جەهل چونکە ئەم بابەتە بە عەقل و پروانین و بیرکردنەو نازانرئ.

[ابن حجر نهقلی کردوو - فتح الباری : 396/17] (سەنەدەکەى صەحیحە).

ووتە: ابن حجر دەڵێ ابن أبي حاتم له کتیبی (آداب الشافعي ومناقبه) رپوایه تی کردووه، به لām ئەو کتیبە ی که ئیستا بەردەستە تییدا نیه رەنگه کهوتی، وه هەندیکیان داویانە ته پāl عەقیدە ی الشافعي به رپوایه تی الهکاري، وه ابن أبي يعلى به سەنەدیکی صەحیح هیناویه تی به له فزیکی نزیک له مه، وه ابن قدامة وابن القيم والذهبي هیناویانە، ووتە که ی الشافعي زۆر پوونه که ناو و صیفه ته کانی الله به بیر کردنه وه و عەقل نازانری ته نها به وهی نه بیّت، به لām که قورپان دابه زی فرمووده بّلاو بوویه وه و گەشت به خەلکی دوا ی ئەمه هەر که سیک ره تی بکاته وه کافره، هەر چه نده هەندیک صیفه ت هەن پێش وه حیش دەزانری که پێیان دهووتری صیفه ته سمعية عقلية ئەگەرچی به وهی هاتوون به لām به عەقلیش درکیان پێ ده کری بۆیه ئەوهی که فیطره تی پاک بێ و تیک نه چوو بێ ئەوا ده زانی الله دروستکه ری مه خلوقاتە واتا دان به وه ده نیّت که خالق-ه صیفه تی خەلق هیه، دان به وه ده نیّت که رزاق-ه صیفه تی رزق-ی هیه، دان به وه ده نیّت که الله زانیه صیفه تی عیلم-ی هیه، دان به وه ده نیّت که الله ده بیستی و ده بینێ واتا السميع و البصير-ه، گریمان بووتری هەموو ئەمانه صیفه تی خەبه رین به عەقل درکی پێ ناکری ئەوا الشافعي ووتی دوا ی پێگە یشتی قورپان و سوننه ت عوزری نامینێت و کافره، جا بۆیه گەر بووتری ته وحیدی الأسماء والصفات هەمووی بابە تیکی خەفیه ئەوا دوا ی گە یشتی قورپان و سوننه ت ئەوهی ته سلیمی نه بیّت کافره چونکه به قورپان و سوننه ت ئیقامه حوجه کراوه، وه له پێناسه ی بابە ته ئاشکراکان و شاراوەکان (الظاهرة والخفية) زانیه ک ده لێن: بابە ته ئاشکراکان ئەوانه ن که هەموو خەلکی ده یزانن به بێ جیاوازی به عالیم و عه وامه وه که س نیه نه یزانیت وهک واجب بوونی پێنج نوێژه که، بابە ته شاراوەکانیش ئەوانه ن که هەموو خەلکی نایزانن ته نها زانیان ده یزانن یان به شیکی له زانیان ده یزانن لای خەلکی عه وام شاراو هیه، به لām ده بینین صیفه تی العلو نه ک لای خەلکی عه وام شاراو ه نیه به لکو لای کافرانی ش شاراو ه نیه ده زانن الله له ئاسمانه، که واته ئەوهی ئیوه باسی ده که ن ده رباره ی صیفه تی العلو گوايه بابە تیکی خەفیه ته واو پێچه وانە ی پێناسه ی زانیانە بۆ بابە تی خەفی، ئەوان ده لێن عه وام نایزانیت زانا ده یزانیت که چی صیفه تی العلو عه وام ده یزانیت زانا که وتۆته کوفره وه تییدا.

لە کۆتاییدا دەئێم: گەر وەک مەدخەلیەکانیش بۆ ئیقامە حوججە بەم شیوەیە کە دانیشیت لە گەڵی تا قژت سێ دەبێ هەر مشتومڕی لە گەڵ بکە ی دوا ی ئەمە هەر ووتی من تەسلیم نابم و عینادی دەکەم ئەوکات ئیقامە حوججە کراوە، ئەوا بەراستی هیچ وەلامێکم بۆتان نیە چونکە خودی ئەم ووتەییە عینادی کردنە لە گەڵ کەسی عینادیش قسە کردن سودی نیە.

تێبینی: سەبارەت بە باسکردنی ئەشعەرییەکان یان باسکردنی صیفەتی العلو یان باسکردنی النووی و ابن حجر مەبەست ئەوە نیە کە تەنھا بابەتی تەکفیر کردن تەنھا لەم گروپە یان تەنھا لەم صیفەتە یان تەنھا لەم دوو کەسە کورت بکێتەو، باسکردنی ئەم گروپە و ئەم صیفەتە و ئەم دوو زانایە تەنھا وەک نموونەییە، ئەگینا هەر کەسێک بێت هەر گروپێک بێت هەمان حوکمی هەیه مادام بزاین لە تەوھیدی الأسماء والصفات لەسەر ئۆصولی ئەھلی سوننە ناروات.

گومانی یانز دەم:

گەر کافر بێت چۆن ناوی بە زیندووویی ماوەتەووە لەناو ئوممەتدا

کاتیکی باسی کوفرەکانی أبو حنیفة یان هەر زانیەکی ناوداری تر دەکەین کەسانیکی دەڵێن: گەر کافر بواوە چۆن ئاوا لەناو ئوممەت ناوی دەمایەووە و پێز لێگیراوە دەبوو، ئەوەتا خەڵکی تا ئێستاش کتێبەکانیان دەخوینن و گرنگی پێدەدەن و بە ئیمام ناویان دەبەن، مەحەللە اللّٰه تعالی جیگای کەسیکی کافر بکاتەووە لەناو دۆڵی موسڵماناندا و ئاوا بە گەورە سەیری بکەین، مانەوێ ناوی ئەم زانیانە و کتێبەکانیان بەلگەی ئەوێ کە اللّٰه قبوڵی پێ بەخشیون لەناو خەڵکیدا.

لە وەلامی ئەمەدا دەڵێن: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً، يُعْطَى بِهَا فِي الدُّنْيَا وَيُجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتٍ مَا عَمِلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يَجْزَى بِهَا). [صحيح مسلم : 2808]

واتا: اللّٰه زوڵم ناکات لە چاکەیی هیچ ئیماندارێک، لە دنیادا شتی پێ دەبەخشیتهووە و لە پۆژی دوايش پاداشتی دەداتەووە، بەلام کافر گەر چاکە ئەنجام بدات لەپێناوی اللّٰه ئەوا لە دنیادا پاداشت و تام و جێژی چاکەکەیی وەر دەگرێت تا کاتیکی دەگات بە پۆژی دوايي هیچ چاکەییەکی نیە پاداشتی لەسەر وەر بگرێت.

ئەمە پێک گونجاووە بۆ حاڵی زانا کافرەکان گۆڕ پەرستەن یان نە فی صیفات دەکەن یان هەر کوفرێکی تریان هەبێ لەگەڵ ئەوێشدا هەندیکجار موسڵمانان تەکفیر دەکەن بەهۆی بڵاو کردنەویان بۆ تەوکید، کەچی ئەوەتا زۆریک لەئێوە سەرەرای زانیی کوفرەکانیان بە ئیمام ناویان دەبەن و زۆر گەورەیان دەکەن و بەرزیان دەکەنەووە، تەنانەت کەسانیکی دەڵێن ئەوێ تەکفیریان بکات شایستەیی کوشتنە یان تەمبێ کردنە، یان دەڵێن خەواریجە یان نەزەمییە یان غولاتی تەکفیرە یان فیتنە چیه یان بێ ئەدەبە بەرامبەر زاناکان، ئێتر لەم پاداشتە زیاتر چی کە لە دنیا پێیان

دراوەتەو، لەبری ئەوەی تەکفیر بکړن کراون بە ئیمام، بە جوړیک بەرگریان لێ دەکړیت وەک بۆی بەرگری لە دینی ئیسلام دەکەن.

پاشان ئایا أبو حنیفة لە سەردەمەکەى خۆى ئەم ڕۆژ و پلە و پایەى پێدراوە کە خەلف و معاصرین پێیان داوە ؟ بێگومان نەخێر وەک لەبەشى یەکەمدا ڕوونمان کردەو، کەواتە سێ باشتەین قەرنی ئوممەت پلە و پایەیان بۆ هیچ بیدەچە کیش دانەناوە چ جایی بگات بەوەى بۆ کافرانی دابنن، کەواتە کەسێک قبوڵی پێ نەبەخشا بێ و جیگای نەبوو بێتەو لە دۆ زانیانی سەلف کە باشتەینی ئوممەتن بە شایەتی پێغەمبەرى الله ﷺ ئیتر ئەوانەى دواى سەلف دین بەرزکردنەو و گەورەکردنیان بۆ ئەم جوړە کەسانە چ نرخێکی هەیه ؟ جا ئایا ئیستا دەلێن: الله تعالى قبوڵی نەبەخشی بەم جوړە زانیانە لە سێ سەدەى یەکەم ئینجا دواتر قبوڵی پێ بەخشین؟ یان دەلێن: لە سێ سەدەکەش قبوڵی پێ بەخشین بەلام زاناکانی سەلف ناخ پێس بوون و حەسودیان پێ بردن و قبوڵی ئەم ڕۆژلێنانەى الله-یان نەکرد بۆ بەندە بەرێزەکانی ؟

ئەمەش دووبارە جیاوازی نیوان مەنەجی سەلف و خەلف نیشان دەدات ئەوەى لەلای سەلف ناشرین و بێزاراوە تەکفیر و تەبذیع کراوە لەلای خەلف بۆتە ئیمام و کەسێکی زۆر گەورە و بەرێز، جا کەسانێک لە باشتەین سێ سەدەى ئوممەت تەکفیر کرابن و قسەیان پێ ووترا بێ بەرزکردنەو و خەلف چ سودێکیان پێ دەگەیهنیت ؟ جگە لەو پاداشتنە بێ کە پێغەمبەر ﷺ لە فەرموودەدا موژدەى پێداون، لە قیامەتیش موفلیسن چونکە لەلای الله شتێک نیە بەناوی ئەوەى کتیبی بە سود کوفرو شیرک بێتەو، ئەو مەنەجی ئێوەیە داتانەیناوە بە ئی فلان کوفری هەیه بەلام کتیبی بە سودی نوسیوە ئیمامە لەلامان قبوڵ ناکەین تەکفیر بکړت، الله بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی: گەر شیرک ئەنجام بدەیت کردەو وەکانت هەڵدەوێتەو، گەر باسی کتیبی بە سود و خزمەتی ئیسلام دەکەن کێ بە قەدەر پێغەمبەر ﷺ بە سود بوو بۆ موسلمانان و خزمەتی ئیسلامی کردوو ؟ تا ڕۆژی قیامەت هەرکەسێک موسلمان بێت پاداشتنەکەى بۆ ئەویش دەرواڵ چونکە لەرێگای ئەو وە ئیسلام گەشت بە خەلکی، لە ئادەم تا دواترین مەرووفی سەر زەوى کەس ناگات بە پلەى ئەو، کەچی

الله پێ دەفەرمووی: گەر شیرک ئەنجام بدەیت کردەووە کانت هەڵدەووە شیتەو، واتا گەیانندنی پەيامی ئیسلام و ئەم هەموو ترس و ناپەڕەحەتی و ناخۆشی و ئازارەبی بێنی لە پێناوی دینی الله بە گیان و مأل خۆی کردە فیدای دینەکەي الله هەموو ئەم کارانەي ئەنجامیدا هیچ سودی بۆی نابێت گەر شیرک ئەنجام بدات، بەلام زاناکان ئەگەرچی کوفریشیان هەبێت مادام کتیبی بە سودیان نوسیوە ئەوا کافر نابن و الله لە کوفرەکانیان خۆش دەبێت بەهۆی خزمەتکردنیان بۆ دینی ئیسلام! ئەمە چیتان بەسەر هاتوو؟ کوا عەقلتان؟ کێ ئەم شەریعەتە نوێیەي بۆ داناون؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ واتا: یاخود موشریکان خوای تریان هەیه جگە لە الله شتانیکیان لەدیندا بۆ دادەپێژێ کە الله پێگای پێنەداوە. ئەي ئێو هەي؟ خوای تەرتان هەیه جگە لە الله ئەم تەشریعی بۆ دارپشتوون؟ الله دەفەرمووی: لە هەموو شت خۆشدەبم لە شیرک خۆش نابم، بە وەحی بۆ هەموو پێغەمبەرانی ناردوو گەربیتو شیرک ئەنجام بدەن کردەووە کانتان هەڵدەووە شیتەو، بە هیچ کەسیکی نەووتووە گەر خزمەتی دینت کرد لە کوفرەکانت خۆش دەبم، دەي ئێتر پێمان بڵێن کێ ئەم شەریعەتەي بۆ دارپشتن گەرزانا کوفر بکات کافر نابێت چونکە خزمەتی دینی کردوو؟ کام خوا ئەم شەریعەتەي بۆ دارپشتوون؟ هیچ کەسیکتان کردۆتە شەریکی الله کە شەریعەتیکی لەم شیوەیەتان بۆ دارپێژیت؟ عەقل و هۆشتان بخەنەو بەر تاکەي تەقلیدی کوێرانە، تاکەي بە مەعصوم سەیر کردنی کەسەکان و گروپەکان و شوێنکەوتنی کوێرانەي ئەوان، تاکەي پشتکردن لە دەقی شەری و شوێنکەوتنی زەلەي زاناکان، تاکەي وازەینان لە مەنەجی سەلەف و شوێنکەوتنی خەلەف؟

گومانی دوانزەم:

سەلف و توویانە گەر خیلافتان تیکەوت بگەرێنەو بۆلای موباهیدان

الله تعالى فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ واتا: ئەوانە ی جیهاد دەکەن لەپێناوی ئێمەدا ئەوا هیدایەتیان دەدەین بۆ ڕێگای راست.

ئێتر دەلێن الله هیدایەتی بەخشیووە بە موباهیدان ئەوان هیدایەتدراون بە هیدایەتی الله مەحاله لەشتیکێ ئاوادا نەپێکێ و بە هەڵەدا بچن، هەروەها عبدالله بن المبارك و سفیان بن عیینة و أحمد بن حنبل و توویانە: گەر خەڵکی خیلافیان تیکەوت سەیر بکەن بزانی ئەهلی سەنگەرەکان لەسەر چ شتیکێ، الله تعالى فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾.

سەرەتا دەبێ ئەو بزانی لێرەدا جیهاد تەنها جیهادی کوشتار نیە، بەڵکو هەموو جوهرەکانی جیهاد دەگرێتەو هەروەک موفەسیرین باسیان کردووە، بەلام بێگومان جیهادی کوشتاریش دەگرێتەو بەتایبەتی لەم سەردەمە ی ئێستادا کە بۆتە قورستین جووری جیهاد جا لە هەموو جوهرەکانی تر لەپێشتەرە کە بیگرێتەو، بەلام ئەمە مانای ئەو نیە کە موباهیدان مەعصوم بن، کەس قسەیهکی لەم شیوهیهی نەکردووە، وە هەرگیز حەق بە کەسەکان نانا سڕیتەو بەڵکو کەسەکان بە حەق دەناسرێنەو، ئەم ووتەیهش کە دراوێتە پال عبدالله بن المبارك و أحمد بن حنبل کە گواهی و توویانە کاتیکی خیلافان تیکەوت بگەرێنەو بۆ خەڵکی سەنگەرەکان، نە ابن المبارك نە أحمد شتی ئاویان لەسەر جێگیر نەبوو بەڵکو بەبێ سەند دراوێتە پالیان، بەلام بە سەندەو لە سفیان بن عیینة هاتووە.

ابن أبي حاتم دەلێ: حدثنا أبي حدثنا يعقوب بن إسحاق البغدادي حدثنا حماد قال سمعته يقول قال لي ابن عيينة: اختلفوا فيه وأهل الثغور، فإن الله يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

سُبُلَنَا. [تفسير ابن أبي حاتم - سورة العنكبوت : الآية 69]

ووتەم: بەم شیوەیە هاتوووە لە تەحقیقی ئسعد وەک دەیبینن کەوتن هەیه لە سەنەد و مەتنە کەدا (حدثنا حماد قال سمعته يقول قال لي ابن عيينة) لێرەدا هەروەک دیارە لەنیوان حماد و سفیان بن عیینە کەسیکی تر هەیه بەلام کەوتوووە جا یان هەلە ی چاپە یان هەر لە دەستنوس ئاوا بوو، هەروەها نەمزانی ئەمە کام حماد-ه پیم وانیە هیچ کام لە حماد بن سلمة و حماد بن زید و حماد بن أسامة به واسطه پڕوایەت بکەن لە سفیان بن عیینە واللّٰه أعلم، گەر واسطه-ش هەبێ لەنیوانیان ئەوا کەوتوو، هەروەها یعقوب بن إسحاق البغدادی نەمزانی کێیە مەگەر ابن السکیت بێ ئەگینا نایاسم، مەتنە کەش کەوتنی تێدا یە هەروەک دیارە، لە چاپە نوێیە کە ی دار ابن الجوزی سورەتی العنکبوت-ی تێدا نیە بۆیە نەمتوانی سود لەویش وەر بگرم، وە القرطبي والخازن وأبو حیان التوحیدی لە تەفسیرەکانیاندا هەمان ووتەیان نەقل کردوووە لە سفیان بەبێ سەنەد.

القرطبي دەئێ: وقال سفیان بن عیینة لابن المبارك: إذا رأيت الناس قد اختلفوا فعليك بالمجاهدين وأهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿لَتَهْدِيَنَّهُمْ﴾. [تفسير القرطبي : 390/16-391]

الخازن دەئێ: قال سفیان بن عیینة: إذا اختلف الناس فانظروا ما عليه أهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾. [تفسير الخازن : 385/3]

أبو حیان التوحیدی دەئێ: قال سفیان بن عیینة: إذا اختلف الناس في شيء ما فالأمر ما عليه أهل الثغور، فإن الله تعالى يقول: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾. [البصائر والذخائر : 327/1]

جا وەک بینیتان تەنھا ابن أبي حاتم نەقلی کردوووە بە سەنەدەووە حالی سەنەدە کەش بەو شیوەیە بوو کە بینیتان، گریمان صەحیحیش بێت دەکرێ ووتە ی تاکە زانیایە ک بکەین بە بەلگە

لە کاتێکدا اللہ تعالیٰ فەرموویەتی: ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وەتا: گەر خیاڵتان تێکەوت ئەوا بێگەرێننەووە بۆلای کتیی اللہ و فەرموودەکانی پێغەمبەر ﷺ گەر ئێوە ئیمانتان هەیه بە اللہ و بە پۆزی دواي.

بروانە نەیفەرموو خیاڵە کانتان بگەرێننەووە بۆلای موحاهیدان بە لکو فەرمووی بێگەرێننەووە بۆ قورئان و سوننەت، جا ئایەتە کە وەردەگرن یان ووتە ی سفیان بن عیینة ؟ پاشان مەبەستتان لە ووتە کە ی سفیان ئەو هیه کە بگەرێننەووە بۆ ووتە ی ئەو موحاهیدانە ی کە أبو حنیفە بە ئیمام دەزانن، ئە ی باشە بۆ دەربارە ی أبو حنیفە ووتە ی سفیان وەرناگرن ؟ خۆ خودی سفیان بینیتان چی بە أبو حنیفە ووت لەبەشی یە کە مەدا، ئەو ووتانە ی وەرناگرن کە لە دژی أبو حنیفە-یە بە لام ووتە کە ی تری وەردەگرن کە بە دلتانە ؟ ئیستا گەر سفیان لە ژياندا بوايە لە سەر قسە ی خۆی دەمایەووە یان وازی لە قسە ی خۆی دەهینا و دەچوو لە موحاهیدانی دەپرسی بزانی ئەوان چی دەلێن دەربارە ی أبو حنیفە ؟ ئە ی زاناکانی سەلف کە سیان ئە هلی جیهاد و سەنگەر نە بوون ؟ بۆ کە سیان ئە وکات نە یانووت أبو حنیفە ئیمامە ؟ گەر بە پێی ووتە کە ی سفیان برۆین تا قیامەت ئەم باسە یە کلا نابێتەووە چونکە سەردەمانیک موحاهیدان دژی أبو حنیفە قسە یان کردووە لەم سەردەمەش موحاهیدان بە ئیمامی دەزانن ئەمە واتای چی ؟ خە لکی سەردەمی پیشوو لە سەر پرە ئی موحاهیدەکانی ئە وکات برۆن و دژی أبو حنیفە بن، خە لکی ئەم سەردەمەش لە سەر پرە ئی موحاهیدەکانی ئیستا بن و أبو حنیفە بە ئیمام بزانی، دوا ی سەدان سالی تر کۆمە لێکی تری جیهادی بێت أبو حنیفە تە کفیر بکات خە لکی سەردەمە کەش تە کفیری أبو حنیفە بکەن ؟! ئەمە بە ستنەووە ی حە قە بە کە سە کان ناکرێ لە سەردەمیک شتیک حە ق بێت لە سەردەمیک تر دژە کە ی بێتە حە ق، پاشان سفیان باسی خیاڵ دە کات دە لێ گەر خیاڵتان تێکەوت، زانایە ک بکە ویتە کوفرەووە بە دە قی ئایەت برپاوەتەووە کە کافرە ئیتر خیاڵ کوا تا بگەرێننەووە بۆلای ئەم و ئەو ؟ پاشان ئەم هە موو ووتە زۆرە ی سە لە فمان بینی کوا خیاڵیان هە بوو دەربارە ی أبو حنیفە ؟ یە کێک ووتی کافرە، یە کێک ووتی شومترین کە سە لە دایکبووە، یە کێک ووتی گرێکانی ئیسلامی دانە بە دانە هە لۆه شان دەو، یە کێک

ووتی سەزکرده بوو له ئیرجاء، یه کێک ووتی بانگی کردم بۆ ئیرجاء، یه کێک ووتی خه واریجه، یه کێک ووتی جه همیه، یه کێک ووتی درۆزنه، یه کێک ووتی هیچ فیتنه یه ک له ئاسمان دانه به زیوه خراپتر بۆ له أبو حنیفة بۆ سەر ئوممەت، چەندین ووتە ی تری هاوشیۆه ی ئەمانه، واز بهێنین له هه موو ئەم ووتانه سەیر بکەین بزانی موحاهیدانی ئەمڕۆ چی دەلێن ؟ له کاتی کدا جگه له ووتنه وه ی خەلف هیچیان به دهسته وه نیه، خو گه رییتو به به لگه وه لاممان بدهنه وه ئەوا نه ک موحاهید هه رکه سیک بێت لێ قبول ده کەین به لام که به لگه نه بوو له که سی قبول ناکهین موحاهید بێت یان هه رکه سیکی تر، پاشان ئیمه کتیبه که ی ترکی البنعلی-مان بینی که بۆ به رگری کردن له حه وت زانا نوسی بووی، که پێ وابوو زۆر به یان هه ر کوفریان نیه ته نها که وتوونه ته بیدعه وه ! پاشان بۆ به رگری کردن لێیان نه هاتبوو ره ددی ئەم خالانه بداته وه که باس ده کرین له سەریان، بۆ نموونه بلێ ئەم کوفره دراوه ته پال فلان زانا به لام راست نیه بۆی هه لبه ستراوه، یان ئەم کوفره دراوه ته پال فلان زانا به لام ته وه ی لیکردوو ه ئەمه ش به لگه ی ته وه به کردنی، گه ربه م شیوه یه به رگری بکه ن لێیان ئەوا نه ک موحاهید هه رکه سیک بێت قبولی ده کەین، به لام ترکی البنعلی شتیکی زۆر چاوه پروان نه کراوی کرد که له ئاست پله ی زانستی ئەودا نه بوو، به راستی توشی شوک بووم که کتیبه که م بینی، چاوه رپی ئەوه م ده کرد به لگه کان یه ک له دوای یه ک ریز بکات بۆ لابردنی گومانی کوفر له سەر زاناکان، که چی ته نها و ته نها پشتی به وه به ستبوو که فلان زانا له خه لف و فلان زانای نه جدی و فلان زانای موحاهید ئەم زانایه ی به ئیمام ناو بردوو ه ئیتر که سانیکی له م جوړه به ئیمام ناوی ببه ن ئیمه ش به ئیمام ناوی ده به یین و مه حاله کافر بێت ! له 20 شویندا به لگه ی به ووته ی الذهبي هینابوو یه وه گوايه الذهبي وتوو یه تی فلان ئیمامه که واته مادام الذهبي ووتی ئیمامه ناکرێ ته کفیری بکه یین ! ئاخر که سیکی وه ک الذهبي ته کفیر له قاموسیدا نیه هه رچی رافیزی وجه می وزندیق هه یه به ئیمام ناوی ده بات چۆن ده کری به م بیانوو ه به تالانه کافر بکه یین به ئیمام ! خو بینیمان أبو حنیفة حالی چۆن بوو له لای سەلف، وه ده شبینین که له لای خه لف و معاصرین چۆن کراوه به ئیمام وه هه میشه له پال مالک والشافعی وأحمد ناوی ده هیئری، هه روه ها ترکی البنعلی که ده رباره ی أبو حنیفة قسه ده کات له ده نگێکی دوو سی خوله کی هه مان ووته کانی

سلیمان العلوان-ی مامۆستای دووبارە دەکاتەووە کە لە گومانی دووهم وەلاممان دایەووە، ئیتر دەکری ئەم هەموو بەلگەیهی کە بینیمان لە بەشی یەکەمدا بیخەینە لاوە و شوێنی ئەم ووتانە بکەوین بە بیانووی ئەوێ خاوەنی ووتە کە موحامەد بوو ؟! صلاح الدین الأيوبي کە ئەشعەری بوو دوو گەورەترین هیزی کوفری پڕووخاند کە دەوڵەتی رافیزە بوو لە مصر، وە هیزی نەصارا بوو لە قودس، خەلکی لە و سەردەمەدا کە خیلافیان زۆربوو دەربارەى الأسماء والصفات چیان کردبوایە ؟ شوێنی عەقیدە ئەشعەرییە کەى صلاح الدین کەوتبوان بە بیانووی ئەوێ موحامەد ؟ یان أبو عمر البغدادي کە خەلیفەى دەوڵەتی ئیسلامی لە عێراق بوو لە پڕوونکردنەوێ عەقیدەى دەوڵەتە کەیدا ووتی: حزبە بەناو ئیسلامیەکانی عێراق کافرن لە سەرئاستی کاربەدەستان بەلام خەلکە سادەکەى تر کە لایەنگری ئەم حزبانەن و دەنگیان پێدەدەن دواى ئیقامە حوججە تەکفیر دەکری، ئایا ئەوکات و ئیستاش بۆمان هەبوو لەم هەڵەیهدا شوێنی بکەوین بە بیانووی ئەوێ موحامەد ؟ خو تا ئیستاش بابەتی عوزر بە جەهل و ئیقامە حوججە و تەکفیری جاهیلان قسە و باسی زۆر لە سەرە بەلام هەرگیز بیرتان لەووە کردۆتەووە بگەڕێنەووە سەر ووتە کەى أبو عمر البغدادي و بڵێن دەنگدەر و لایەنگری ئەم حزبانە تەکفیر ناکەین؟ هەر وەها لە (سلسلة علمية في بيان مسائل منهجية) لە ئەلقەى یەکەم هاتوووە کە دەڵێن: بە توندترین شیوە سەرزەنشتی ئەو کەسە دەکەین کە ستم دەکات و سنوور دەبەزینێت تەکفیری زانیانی وەک ابن قدامة المقدسي والنووي وابن حجر العسقلاني وجگە لەوانیش دەکات رحمهم الله کە دەستانێکی سپیان هەیه لە بڵاو کردنەوێ زانست و سەرخستنی شەریعەت، پلە و پایەیان دەپاریزین و رەحمەتیان بۆ دەنێرین، وە عوزریشیان بۆ دەهێننەووە لەو هەڵە و پێهەلخالیسکانەى کە لییان دەرکەوتوووە.

بە ئی ئەمە مەنەهەجە کە یانە گەر زانا کوفریشی هەبێت لە کەسى قبول ناکەن تەکفیری بکات چونکە ئەم زانیانە پۆلیان هەبوو لە بڵاوکردنەوێ زانست و کتییى بە سودیان نویسووە، چاوپۆشی لە کوفەرەکانیان دەکەین و پلەیان بەرز رادەگرین و رەحمەتیان بۆ دەنێرین ! ئایا ئەم مەنەهەجە لە گەڵ ئایەتی ﴿لَیْنُ أَشْرَکْتَ لَیَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ﴾ یەک دەگرێتەووە ؟

البرهاري ده‌ئێ: بزانه ره‌حمه‌تی الله-ت لی‌ی عیلم به‌ زۆر رپوایه‌ت کردن و زۆری کتیب نیه‌، زانا ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ شوین عیلم و سوننه‌ت که‌وتوو ه‌ه‌گه‌رچی عیلم و کتیبی که‌م بی‌ت، وه‌ ه‌ه‌ر که‌سیک موخاله‌فه‌ی قورئان و سوننه‌ت بکات ئه‌وا خاوه‌نی بیده‌یه‌ ه‌ه‌گه‌رچی عیلم و کتیبیشی زۆر بی‌ت. [شرح السنة : 103]

ووتم: جا ببینه‌ و بزانه‌ کامه‌ مه‌نه‌ج ه‌ه‌ل‌ده‌بژیری، ئه‌و مه‌نه‌جه‌ی که‌ زانایانی سەلف له‌سه‌ری بوونه‌ که‌ له‌گه‌ل قورئان یه‌ک ده‌گریته‌وه‌ ه‌ه‌ر که‌س کوفر بکات کافره‌، یان ئه‌و مه‌نه‌جه‌ی که‌ خەلف و معاصرین دایانه‌یناوه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی قورئانه‌ که‌ کافر ده‌که‌ن به‌ ئیمام و رێز لێگیراو؟ جا ئایا ئاماده‌ن ئیوه‌ش وه‌ک البرهاري بلین ئه‌وه‌ی کوفری ه‌ه‌بی‌ت کافره‌ ئه‌وه‌ی بیده‌ی ه‌ه‌بی‌ت بیده‌چه‌یه‌ ه‌ه‌گه‌رچی عیلمی زۆر بی‌ت و کتیبی به‌ سودی نوسی بی‌ت؟ یان ووته‌که‌ی ئه‌و به‌ دیواردا ده‌ده‌ن و ده‌لین مادام کتیبی به‌ سودی ه‌یه‌ ه‌ه‌ر ئیمامه‌ ه‌ه‌گه‌رچی ه‌ه‌موو گیانی‌شی کوفر و بیده‌ بی‌ت؟

ابن القيم ده‌ئێ: پشت ه‌ه‌ل‌که‌ر له‌ ته‌و‌حید موشریکه‌ بیه‌و‌ی یان نه‌یه‌و‌ی، وه‌ پشت ه‌ه‌ل‌که‌ر له‌ سوننه‌ت بیده‌چه‌یه‌کی گومرایه‌ بیه‌و‌ی یان نه‌یه‌و‌ی. [إغاثة اللہفان : 387/1]

ووتم: ئیوه‌ش ده‌لین ئه‌وه‌ی که‌وتۆته‌ ناو کوفره‌وه‌ ئیمامه‌ بیه‌و‌ی یان نه‌یه‌و‌ی! واللّٰه المستعان.

نامه‌و‌ی زۆر له‌سه‌ر ئه‌م باسه‌ بدویم به‌لام ویستم ئاماژه‌ به‌وه‌ بده‌م که‌ مو‌جاهید ه‌ه‌رچه‌نده‌ به‌رێز و قه‌در گه‌وره‌ بی‌ت له‌لامان به‌لام مه‌عصوم نیه‌ و به‌ده‌ر نیه‌ له‌ ه‌ه‌له‌، وه‌ له‌کاتی خیا‌ل‌دا قورئان و سوننه‌ت له‌نیوانماندایه‌ نه‌ک ووته‌ی که‌س و لایه‌نی‌ک بی‌ته‌ به‌ل‌گه‌ و باسه‌که‌ یه‌ک‌لا بکاته‌وه‌، ه‌ه‌روه‌ک الله تعالی فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾.

کۆتایی

بە م ئایە تە کۆتایی بە کتیبە کە دەهینم

﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین

داستان محمد - تەبلیسی / جۆرجیا

2019/8/2 دەستم بە نویسی کرد 2020/2/3 بە کۆتاهات

سهرچاوه كان

(أ)

- 1/ [إبطال الحيل لابن بطة] المكتب الإسلامي ط (٢) / ت: زهير الشاويش
- 2/ [إجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم] دار البيان ط (٣) / ت: بشير محمد عيون
- 3/ [الأحكام السلطانية لأبي يعلى] دار الكتب العلمية / ت: محمد حامد الفقي
- 4/ [الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم] دار الآفاق الجديدة - بيروت ط (٢)
- 5/ [أخبار أبي حنيفة وأصحابه للصيمري] عالم الكتب ط (٢)
- 6/ [أخبار الشيوخ وأخلاقهم للمروذي] دار البشائر الإسلامية ط (١) / ت: عامر حسن صبري
- 7/ [الإختلاف الأئمة العلماء للوزير ابن هبيرة] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: السيد يوسف أحمد
- 8/ [الإختلاف في اللفظ والرد على الجهمية والمشيئة لابن قتيبة] دار الراية ط (١) / ت: عمر بن محمود
- 9/ [آداب الشافعي ومناقبه لابن أبي حاتم] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: عبدالغني عبدالخالق
- 10/ [الأدب المفرد للبخاري] دار الصديق ط (٢) / ت: الألباني
- 11/ [الأرجوزة المنبهة لأبي عمرو الداني] دار المغني ط (١) / ت: محمد بن مجقان الجزائري
- 12/ [الإرشاد للخليلي] مكتبة الرشد ط (١) / ت: محمد سعيد عمر إدريس
- 13/ [الإستذكار لابن عبدالبر] دار قتيبة - دار الوعي ط (١) / ت: قلعي
- 14/ [الإستيعاب لابن عبدالبر] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: علي محمد معوض و عادل أحمد عبدالموجود
- 15/ [الأسماء والصفات للبيهقي] مكتبة السوادي / ت: عبدالله بن محمد الحاشدي
- 16/ [أصول الحديث علومه ومصطلحه لمحمد عجاج الخطيب] دار الفكر
- 17/ [أعلام الموقعين لابن القيم] دار ابن الجوزي ط (١) / ت: مشهور
- 18/ [إغاثة اللفهان لابن القيم] دار عالم الفوائد / ت: محمد عزيز شمس
- 19/ [إقتضاء الصراط المستقيم لابن تيمية] دار إشبيليا ط (٢) / ت: ناصر بن عبدالكريم العقل
- 20/ [الإكليل للسيوطي] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: سيف الدين عبدالقادر الكاتب
- 21/ [الإنثناء لابن عبدالبر] مكتبة القدسي
- 22/ [الأوسط في السنن والإجماع والإختلاف لابن المنذر] دار الفلاح ط (٢)

23/ [إيضاح طرق الإستقامة ليوسف بن عبدالهادي] دار النوادر ط(١) / ت: بإشراف نورالدين طالب

(ب)

24/ [البحر المحيط للزركشي] وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية - الكويت ط(٢) / ت: عبدالقادر العاني

25/ [البداية والنهاية] دار هجر ط(١) / ت: التركي

26/ [بدائع الصنائع للكاساني] دار الكتب العلمية ط(٢) / ت: علي محمد معوض و عادل أحمد عبدالموجود

27/ [براءة الأئمة الأربعة من مسائل المتكلمين المبتدعة لعبدالعزیز الحميدي] دار ابن عفان ط(١)

28/ [البشائر في السماع المباشر لعبدالله بن عياش الأهدل] دار عمر بن الخطاب ط(١)

29/ [البصائر والذخائر لأبي حيان التوحيدي] دار الكتب العلمية ط(١) / ت: محمد السيد عثمان

30/ [بغية الطلب في تاريخ حلب لابن العديم] دار الفكر / ت: سهيل زكار

31/ [بيان تلبیس الجهمية لابن تيمية] مجمع الملك فهد / ت: يحيى بن محمد الهنيدي

32/ [بيان فضل علم السلف على علم الخلف لابن رجب] دار الصمعي ط(١) / ت: محمد بن ناصر العجمي

(ت)

33/ [تاريخ أبي زرعة الدمشقي] دار الكتب العلمية ط(١) / ت: خليل المنصور

34/ [تاريخ الإسلام للذهبي] دار الكتاب العربي ط(٢) / ت: عمر عبدالسلام تدمري

35/ [التاريخ الأوسط للبخاري] دار الصمعي ط(١) / ت: محمد بن إبراهيم اللحيان

36/ [تاريخ بغداد للخطيب] دار الغرب الإسلامي ط(١) / ت: بشار عواد معروف

37/ [تاريخ جرجان للسهمي] عالم الكتب - بيروت ط(٤) / ت: تحت مراقبة محمد عبدالمعيد خان

38/ [تاريخ دمشق لابن عساكر] دار الفكر ط(١) / ت: محب الدين أبي سعيد عمر بن غرامة

39/ [تاريخ الطبري] دار المعارف ط(٢) / ت: محمد أبو الفضل إبراهيم

40/ [تاريخ علماء النحويين من البصريين والكوفيين وغيرهم للتونخي] إدارة الثقافة والنشر - جامعة الإمام

محمد بن سعود / ت: الحلو

41/ [التاريخ الكبير للبخاري] دائرة المعارف العثمانية ط(١) / ت: المعلي اليماني

- 42/ [تأويل مختلف الحديث لابن قتيبة] المكتب الإسلامي - بيروت و مؤسسة الإشراف - الدوحة ط (٢) / ت: محمد محي الدين الأصفر
- 43/ [تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذى للمباركفوري] دار الفكر
- 44/ [ترتيب المدارك للقاضي عياض] وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية - المغرب ط (٢)
- 45/ [ترجمة شيخ الإسلام ابن تيمية من الدررة اليتيمية في السيرة التيمية للذهبي] الرسالة العالمية ط (١) / ت: خالد بن سليمان بن علي الربيعي
- 46/ [التسعينية لابن تيمية] مكتبة المعارف - الرياض ط (١) / ت: محمد بن إبراهيم العجلان
- 47/ [تفسير ابن أبي حاتم] مكتبة نزار مصطفى الباز ط (١) / ت: أسعد محمد الطيب
- 48/ [تفسير الخازن] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: عبدالسلام محمد علي شاهين
- 49/ [تفسير الطبري] دار هجر / ت: التركي
- 50/ [تفسير غريب الموطأ لعبد الملك بن حبيب] مكتبة العبيكان ط (١) / ت: عبدالرحمن بن سليمان العثيمين
- 51/ [تفسير القرطبي] مؤسسة الرسالة ط (١) / ت: التركي
- 52/ [التميز لمسلم] وزارة المعارف السعودية ط (٢) / ت: الأعظمي
- 53/ [التنكيل للمعلمي] دار عالم الفوائد
- 54/ [تهذيب الآثار للطبري] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: علي إبراهيم مصطفى
- 55/ [تهذيب التهذيب لابن حجر] مؤسسة الرسالة / ت: إبراهيم الزبيق و عادل مرشد
- 56/ [تهذيب الكمال للمزي] مؤسسة الرسالة ط (٢) / ت: بشار عواد معروف

(ث)

- 57/ [الثقات لابن حبان] دائرة المعارف العثمانية ط (١) / ت: محمد عبدالمعيد خان

(ج)

- 58/ [جامع بيان العلم وفضله لابن عبد البر] دار ابن الجوزي ط (١) / ت: أبو الأشبال الزهيري
- 59/ [جامع الترمذى] دار الغرب الإسلامي ط (١) / ت: بشار عواد معروف

- 60/ [الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع للخطيب] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: أبو عبد الرحمن صلاح بن محمد بن عويضة
- 61/ [جامع المسائل لابن تيمية] دار عالم الفوائد
- 62/ [الجرح والتعديل لابن أبي حاتم] دائرة المعارف العثمانية ط (١) / ت: المعلّي اليماني
- 63/ [جمع الوسائل في شرح الشمائل للملا علي القاري] دار الكتب العلمية / ت: محمد بن رياض الأحمد
- 64/ [الجواهر المضية في طبقات الحنفية لعبدالقادر القرشي] دار هجر ط (٢) / ت: الحلو

(ج)

- 65/ [حلية الأولياء لأبي نعيم الأصبهاني] دار السعادة - مصر

(خ)

- 66/ [الخصائص لابن جني] المكتبة العلمية / ت: محمد علي النجار
- 67/ [خير الكلام في القراءة خلف الإمام للبخاري] دار الكتب العلمية

(د)

- 68/ [الدرر السنية] ج ت: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم ط (٦)
- 69/ [دستور الوحدة الثقافية بين المسلمين لمحمد الغزالي] دار الشروق

(ذ)

- 70/ [ذكر محنة الإمام أحمد بن حنبل لحنبل بن إسحاق] ت: محمد نغش ط (٢)
- 71/ [ذم الكلام وأهله للهروي] مكتبة الغرباء الأثرية / ت: الأنصاري
- 72/ [ذيل طبقات الحنابلة لابن رجب] مكتبة العبيكان ط (١) / ت: عبد الرحمن بن سليمان العثيمين

(ر)

- 73/ [رافضة اليمن على مر الزمن لمحمد بن عبدالله] دار الحديث ط (١)

- 74/ [الرد على البكري لابن تيمية] دار الوطن ط (١) / ت: عبدالله بن دجين السهيلي
- 75/ [الرد على الجهمية والزنادقة للإمام أحمد] دار الثبات ط (١) / ت: صبري بن سلامة شاهين
- 76/ [الرد على السبكي في مسألة تعليق الطلاق لابن تيمية] دار عالم الفوائد
- 77/ [رفع الإشتباه للمعلمي] دار عالم الفوائد
- 78/ [رفع الإصر عن قضاة مصر لابن حجر] مكتبة الخانجي ط (١) / ت: علي محمد عمر

(ز)

- 79/ [زاد المعاد لابن القيم] دار عالم الفوائد

(س)

- 80/ [سر تأخر العرب والمسلمين لمحمد الغزالي] نهضة مصر ط (٧)
- 81/ [السنة لحرب الكرمان] ت: عادل آل حمدان
- 82/ [السنة للخلال] دار الراية ط (١) / ت: عطية الزهراني
- 83/ [السنة لعبدالله] ت: عادل آل حمدان
- 84/ [سنن الدارقطني] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: مجدي بن منصور بن سيد الشورى
- 85/ [سنن الصغرى للنسائي] دار التأصيل ط (١)
- 86/ [سنن الكبرى للبيهقي] دار الكتب العلمية ط (٣) / ت: محمد عبدالقادر عطا
- 87/ [سؤالات البرذعي لأبي زرعة] الفاروق الحديثة ط (١) / ت: أبو عمر محمد بن علي الأزهرى
- 88/ [سير أعلام النبلاء للذهبي] مؤسسة الرسالة ط (١١)
- 89/ [سيرة الإمام أحمد بن حنبل لصالح بن الإمام أحمد] المكتب الإسلامي ط (١) / ت: محمد الزغلي

(ش)

- 90/ [شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة للالكائي] وزارة الأوقاف السعودية ط (٨) / ت: أحمد الغامدي
- 91/ [شرح الأصول من علم الأصول لابن عثيمين] دار البصيرة / ت: نشأت بن كمال المصري
- 92/ [شرح السنة للبرهاري] مكتبة الغرباء الأثرية ط (١) / ت: الراددي

- 93/ [شرح صحيح مسلم للنووي] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: محمد فؤاد عبد الباقي
- 94/ [شرح العقيدة الأصفهانية لابن تيمية] مكتبة الرشد ط (١) / ت: سعيد بن نصر بن محمد
- 95/ [شرح القواعد الفقهية لأحمد زرقا] دار القلم ط (٢) / ت: مصطفى أحمد زرقا
- 96/ [شرح كتاب السياسة الشرعية لابن عثيمين] دار العثمانية - دار ابن حزم ط (١) / ت: صالح عثمان اللحام
- 97/ [شرح مختصر الروضة للطوفي] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: محمد عثمان
- 98/ [الشرعة للأجري] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: محمد بن الحسن إسماعيل

(ص)

- 99/ [الصارم المسلول لابن تيمية] رمادي ط (١) / ت: الحلواني و شودري
- 100/ [صحيح البخاري] دار ابن كثير ط (١)
- 101/ [صحيح مسلم] الحلبي ط (١) / ت: محمد فؤاد عبد الباقي
- 102/ [صريح السنة للطبري] مكتبة أهل الأثر - الكويت ط (٢) / ت: بدر بن يوسف المعتوق
- 103/ [الصلة في تاريخ أئمة الأندلس لابن بشكوال] دار الغرب الإسلامي ط (١) / ت: بشار عواد معروف

(ض)

- 104/ [الضعفاء للعقيلي] دار مجد الإسلام و دار ابن عباس ط (١) / ت: السرساوي
- 105/ [الضعفاء والمتروكين للنسائي] مؤسسة الكتب الثقافية / ت: بوران الضناوي و كمال يوسف الحوت

(ط)

- 106/ [طبقات الحنابلة لابن أبي يعلى] مطبعة السنة المحمدية / ت: محمد حامد الفقي
- 107/ [الطبقات الكبير لابن سعد] مكتبة الخانجي ط (١) / ت: علي محمد عمر
- 108/ [طليعة التنكيل للمعالي] دار عالم الفوائد
- 109/ [طليعة التنكيل للمعالي] دار الكتب السلفية / ت: الألباني و محمد عبدالرزاق حمزة
- 110/ [طوق الحمامة لابن حزم] مطبعة حجازي / ت: الصيرفي

(ع)

- 111/ [عقيدة ابن عبد البر في التوحيد والإيمان لسليمان الغصن] دار العاصمة ط (١)
- 112/ [العلل لابن أبي حاتم] ت: فريق من الباحثين - بإشراف وعناية: سعد الحميد و خالد الجريسي ط (١)
- 113/ [العلل الكبير للترمذي] دار عالم الكتب ط (١) / ت: السامرائي و النوري و الصعيدي
- 114/ [العلو للعلي العظيم للذهبي] دار الوطن ط (١) / ت: عبدالله بن صالح البراك

(غ)

- 115/ [الغصن الداني على مصنفات الألباني ومعه التذييل المرغوب لمساعد عمر غازي] دار اللؤلؤة

(ف)

- 116/ [الفتاوى الكبرى لابن تيمية] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا
- 117/ [فتح الباري لابن حجر] دار طيبة ط (١) / ت: أبو قتيبة نظر محمد الفاريابي
- 118/ [فتح المغيثة للسخاوي] دار المنهاج ط (١) / ت: عبدالكريم الخضير و محمد بن عبدالله بن فهد
- 119/ [فضائل الأئمة الأربعة وما امتاز به كل إمام من الفضيلة لابن تيمية] ت: فواز محمد العوضي ط (١)
- 120/ [فضائل أبي حنيفة لابن أبي العوام] المكتبة الامدادية ط (١) / ت: لطيف الرحمن البهرائي القاسمي
- 121/ [الفقيه والمتفقه للخطيب] دار ابن الجوزي ط (١) / ت: عادل بن يوسف العزازي

(ق)

- 122/ [القواعد النورانية الفقهية لابن تيمية] دار ابن الجوزي ط (١) / ت: أحمد بن محمد الخليل

(ك)

- 123/ [الكاشف للذهبي] دار القبلة للثقافة الإسلامية و مؤسسة علوم القرآن ط (١) / ت: محمد عوامة و أحمد محمد نمر الخطيب

- 124/ [الكامل في ضعفاء الرجال لابن عدي] مكتبة الرشد ط (١) / ت: السرساوي
- 125/ [الكامل في اللغة والأدب للمبرد] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: عبدالحميد هنداوي
- 126/ [كتاب الروضتين في إخبار الدولتين لأبي شامة المقدسي] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: إبراهيم شمس الدين
- 127/ [الكفاية في علم الرواية للخطيب] دائرة المعارف العثمانية
- 128/ [الكنى والأسماء لمسلم] الجامعة الإسلامية ط (١) / ت: عبدالرحيم القشقري

(م)

- 129/ [المبسوط للسرخسي] دار المعرفة ط (١)
- 130/ [المجروحين لابن حبان] دار الصميعي ط (١) / ت: حمدي السلفي
- 131/ [مجموع الفتاوى لابن تيمية] مجمع الملك فهد / ج ت: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم
- 132/ [المجموع في ترجمة حماد الأنصاري لعبدالأول] كتيبه كه له لای نوسه ردهست ده كه وئ سه ربه ده زگای چاپ نيه ط (١)
- 133/ [المحصول في أصول الفقه لابن العربي] دار البيارق ط (١) / ت: حسين علي اليدري
- 134/ [المحلى لابن حزم] دار ابن حزم / ت: خالد الرباط - بمشاركة مجموعة من الباحثين بدار الفلاح
- 135/ [مختصر الصواعق المرسله لابن الموصلي] أضواء السلف ط (١) / ت: الحسن بن عبدالرحمن العلوي
- 136/ [مختصر الفتاوى المصرية لابن تيمية] دار الكتب العلمية / ت: عبدالمجيد سليم و محمد حامد الفقي
- 137/ [مداواة النفوس لابن حزم] دار ابن حزم / ت: إيفا رياض
- 138/ [مسائل ابن هاني للإمام أحمد] المكتب الإسلامي ط (١) / ت: زهير الشاويش
- 139/ [مسائل أبي داود للإمام أحمد] مكتبة ابن تيمية ط (١) / ت: طارق عوض الله
- 140/ [مسائل أبي داود للإمام أحمد] مكتبة العلوم والحكم ط (١) / ت: زياد محمد منصور
- 141/ [مسائل عبدالله للإمام أحمد] المكتب الإسلامي ط (١) / ت: زهير الشاويش
- 142/ [مسائل الكوسج للإمام أحمد و إسحاق بن راهويه] الجامعة الإسلامية ط (١)
- 143/ [مسند الإمام أحمد] مؤسسة الرسالة ط (١) / ت: شعيب الأرناؤوط و آخرون
- 144/ [المسودة في أصول الفقه] دار الكتب العلمية ط (١) / ت: محمد حسن محمد حسن إسماعيل

- 145/ [المصنف لابن أبي شيبة] دار القبله و مؤسسة علوم القرآن ط(١) / ت: محمد عوامه
- 146/ [المعرفة والتاريخ للفسوي] مكتبة الدار ط(٣) / ت: أكرم ضياء العمري
- 147/ [معالم السنن للخطابي] المطبعة العلمية - حلب ط(١) / ت: الطباخ
- 148/ [المغني لابن قدامة] دار عالم الكتب ط(٣) / ت: التركي والحلو
- 149/ [مقدمة ابن الصلاح] دار الفكر / ت: نور الدين عتر
- 150/ [مقدمة ابن الصلاح ومحاسن الاصطلاح] دار المعارف / ت: بنت الشاطئ
- 151/ [مناقب أبي حنيفة للموفق المكي] مجلس دائرة المعارف النظامية ط(١)
- 152/ [مناقب أبي حنيفة وصاحبيه للذهبي] لجنة إحياء المعارف النعمانية ط(٣) / ت: محمد زاهد الكوثري
و أبو الوفاء الأفعاني
- 153/ [مناقب الشافعي للبيهقي] دار التراث ط(١) / ت: السيد أحمد صقر
- 154/ [المنتظم لابن الجوزي] دار الكتب العلمية ط(٢) / ت: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر
عطا
- 155/ [المنتقى شرح موطأ مالك لأبي الوليد الباجي] دار الكتب العلمية ط(١) / ت: محمد عبدالقادر أحمد
عطا
- 156/ [منهاج السنة النبوية لابن تيمية] جامعة الإمام محمد بن سعود ط(١) / ت: محمد رشاد سالم
- 157/ [منهج الإمام أبي عبدالرحمن النسائي في الجرح والتعديل لقاسم علي سعد] دار البحوث للدراسات
الإسلامية وإحياء التراث ط(١)
- 158/ [الموافقات للشاطبي] دار الكتب العلمية ط(١٠) / ت: عبدالله دراز و محمد عبدالله دراز و عبدالسلام
عبدالشافعي محمد
- 159/ [ميزان الاعتدال للذهبي] دار الكتب العلمية ط(١) / ت: علي محمد معوض و عادل أحمد عبدالموجود

(ن)

- 160/ [نشر الصحيفة للوادعي] دار الحرمين - القاهرة
- 161/ [نصب الراية للزيلعي] دار الكتب العلمية ط(١) / ت: أحمد شمس الدين
- 162/ [نقض عثمان بن سعيد الدارمي على بشر المريسي] أضواء السلف ط(١) / ت: السماري

163/ [نكت القرآن للكرجي القصاب] دار ابن القيم و دار ابن عفان ط (١) / ت: التويجري والجنيدل والأسمري

164/ [نيل الأوطار للشوكاني] دار ابن القيم و دار ابن عفان ط (١) / ت: طارق عوض الله

(9)

165/ [الوصول إلى الأصول لابن برهان] مكتبة المعارف - الرياض ط (١) / ت: عبدالحميد علي أبو زنيد